

॥ अथ श्रीमद्देवीभागवते नवमस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीदेव्यैनमः ॥ काश्मीरविंदुभालांकरुणाशृंगारसारसीमांताम् ॥ सीमंतवद्धचंद्रामुन्निद्रांभोरुहाननांवंदे ॥ १ ॥ स्कंधेऽस्मिन्नवमेपंचप्रकृतीनांप्रपंचनम् ॥ तत्प्रसंगेनचान्या
सांक्रियतेविस्तरेणच ॥ २ ॥ अर्धाधिकाष्टपंचाशत्संयुतेःशतपद्यैः ॥ संक्षेपेणचशक्तीनां वर्णनंतावदुच्यते ॥ ३ ॥ ननुसर्वोऽप्ययंनवमस्कंधोऽध्यायतोऽग्रंथानुपूर्वीतश्चब्रह्मवैवर्ततर्गतप्रकृतिसंखंडे
नसमानएव ॥ क्वचित्क्वचिद्देदोपिप्रायशःकथंजातइतिचेत्सत्यं किंतावदऽत्राश्चर्यकारणं कुत्रचिदेतादृशंसमानानुपूर्वीकत्वेननष्टमितिचेत्तदसत् ॥ शिवरहस्योक्तप्रदोषपूजाध्यायस्यब्रह्मोत्तरखंड
स्थप्रदोषपूजाध्यायेनसमानानुपूर्वीकत्वदर्शनात् ॥ तथानारदपुराणीयमंत्रखंडस्थवचनानांतंत्रराजस्थवचनैःसमानत्वात् ॥ तथातंत्रेषुबहुपुत्रांतरस्थपटलानांसमानानामुपलंभात् तथावेदेषिरुद्रा
ध्यायस्यशतशाखासुसमानत्वात् ॥ पुरुषसूक्तादिसूक्तानांचशाखांतरेषुसमानानुपूर्वीकत्वस्यस्पष्टमुपलभ्यमानत्वात् ॥ तथाचयथासर्वत्रसमानानुपूर्वीकत्वमन्यत्रदृष्टंतादेवीभागवतेऽपिनवमस्कंधस्य
प्रकृतिसंखंडसमानानुपूर्वीकत्वमस्तु किमाश्चर्यम् ॥ ननुतथाप्यत्रपूर्वापरविरोधःस्पष्टएव ॥ तथाहि ॥ पूर्वत्रतृतीयस्कंधेब्रह्मविष्णुरुद्राणां साम्यावस्थमायोपाधिकब्रह्मणोभगवतीपदवाच्यादुत्पत्तिरभिहिता ॥
तथागौरीलक्ष्मीसरस्वतीनांचभगवतीसकाशादेवोत्पत्तिरुक्ता ॥ भगवत्यैवताःशक्तयस्तेभ्योदत्ताइत्युक्तम् ॥ नवमस्कंधेतुगोपालसुंदरीरूपश्रीकृष्णमूर्तेर्ब्रह्मादीनामुत्पत्तिस्तथागौर्यादीनामुत्पत्तिस्ता
श्चशक्तयोर्ब्रह्मादिभ्योदत्ताःश्रीकृष्णेनैवेत्यादिकमुक्तम् ॥ अन्यच्च क्वचिदस्मिन्स्कंधेपूर्वविरुद्धमेवोक्तम् ॥ तथाचपूर्वापरविरोधःस्पष्टएवेतिचेन्न ॥ भिन्नवक्तृकत्वात् ॥ पूर्वग्रंथस्यवक्तव्यासोनवमस्कं
धस्यवक्तानारायणइतिभिन्नवक्तृकत्वात् कल्पभेदेनोभयमप्युपपद्यते ॥ यथापुराणेषुकचिच्छिवाद्ब्रह्मविष्णोरुत्पत्तिः क्वचित्तुब्रह्मणःसकाशाच्छिवविष्णवोः क्वचिद्गणेशदेतेषांत्रयाणाम् ॥ तथा
सूर्यादेतेषांत्रयाणांकल्पभेदेनोत्पत्तिरभिहिता ॥ तथैवाऽत्राऽपिकल्पभेदेनउभयार्थस्याऽपिसंभवात् ॥ ननुपुराणभेदेनतत्रभिन्नाभिन्नासृष्टिप्रक्रियाअभिहिता ॥ अत्रत्वेकास्मिन्नेवपुराणेभिन्नाप्रक्रिया

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ गणेशजननीदुर्गाराधालक्ष्मीःसरस्वती ॥ सावित्रीचसृष्टिविधौप्रकृतिःपंचधास्मृता ॥ १ ॥

भिहितेतिजननेजयस्यैकस्यश्रे तुर्व्यामोहःस्यादितिचेन्न ॥ महाभारतेशिवमाहात्म्यप्रकरणेशिवस्यब्रह्मविष्णुकारणत्वम् ॥ विष्णुमाहात्म्यप्रकरणेविष्णोरेवब्रह्मरुद्रकारणत्वमितिमर्यादायाएकस्मिन्न
पिपुराणेदृष्टत्वात् ॥ एवमेवकूर्मपुराणादिषुकल्पभेदेनसृष्टिभेदस्यैकपुराणेएवदृष्टत्वाच्च ॥ ननुतथापिश्रोतुर्व्यामोहःकथंनभवतीतिचेन्न ॥ उभयोर्विरुद्धयोःप्रतिपादनेनसृष्टेर्मायिकत्वेनमिथ्यात्वा
न्मिथ्यापदार्थे श्रुतेःपुराणादीनांचनाग्रहइतिश्रोतुर्बोधसंभवात् ॥ यथैद्रजालंकस्मादुत्पन्नमितिविमर्शं नतत्रकिंचित्कारणमायातिरिक्तंलभ्यते ॥ तथाऽत्राऽपिसृष्टौमायैवमुख्यंकारणमितिबोधना
र्यमेवव्यासेनतथोक्तत्वाच्च ॥ यद्येकविधैवसृष्टिःतस्याश्चकारणमेकविधमेवप्रतिपाद्येत तदाजगतःसत्यत्वशंकाऽपिस्यात् सामाभवतु किंत्वनिर्वचनीयमेवजगद्भवतीत्यनिर्वचनीयत्वज्ञानार्थविविधसृ
ष्टिप्रतिपादनस्याविवेककारणप्रतिपादनस्यावश्यकत्वाच्च ॥ तदुक्तंगौडपादाचार्यैः ॥ मृल्लोहविस्फुलिंगाद्यैः सृष्टिर्याचोदितान्यथा ॥ उपायःसोवतारायनास्तिभेदःकथंचनेति ॥ व्याख्यातंचभगवद्भि
र्भाष्यकारैर्मृल्लोहविस्फुलिंगादिदृष्टान्तोपन्यासैः ॥ सृष्टिर्याचोदिताप्रकाशिताऽन्यथाऽन्यथाचसर्वसृष्टिप्रकारोजीवपरमात्मैकत्वबुद्धयवतारायोपायोऽस्माकम् ॥ यथाप्राणसंवादेवागद्यासुरपाप्मवे
दाख्यायिकाकल्पिताप्राणमुख्यत्वबोधनाय ॥ तदप्यसिद्धमितिचेन्न ॥ शाखाभेदेष्वन्यथाऽन्यथाचप्राणादिसंवादश्रवणात् ॥ यदिसंवादःपरमार्थेवाऽभूदेकरूपएवसंवादःसर्वशाखास्वश्रोण्यद्विरु
द्धानेकप्रकारेणनाश्रोष्यत् ॥ श्रूयतेतुतस्मात्तदादर्थ्यसंवादश्रुतीनांतथोत्पत्तिवाक्यानिप्रत्येतव्यानीति ॥ तत्राऽष्टमस्कंधांतनारायणेनअथाऽन्यदपिबक्ष्यामिप्रकृतेःपंचकंपरमितिप्रतिज्ञातंप्रकृतिपं
चकंनिर्दिशति नारायणउवाच गणेशजननीदुर्गेति ॥ गणेशजननीदुर्गेत्येकादेवता ॥ प्रकृतिःपंचधेतिगुणत्रयसाम्यावस्थात्मकमायाशबलब्रह्मरूपाप्रकृतिः ॥ प्रकृतिश्चप्रतिज्ञादृष्टांतानुरोधादितिब्रह्म
सूत्रप्रतिपादिता ॥ अपरयमिदंस्त्वन्यांविद्धिमेप्रकृतिंपराम् ॥ जीवरूपांमहाबाहोययदंधार्यतेजगदितिस्मृतिप्रतिपाद्याच ॥ सैवपंचधापंचविधदुर्गादिविग्रहरूपेणस्मृता ॥ एकस्याभगवत्यामूलप्रकृते
रेवतदुर्गादयःपंचावताराइत्यर्थः ॥ सृष्टिविधौसृष्टिविधानेसृष्टिसमयेइत्यर्थः ॥ सृष्ट्युपकारार्थमितिवार्यःतथाचैतासांपूजनेऽपिमूलप्रकृतेःश्रीभुवनेश्वर्याएवपूजाजायतइतिबोद्धव्यम् ॥ १ ॥

प्रकृतिपंचकनामश्रवणमात्रेण संजातहर्षो नारदः पृच्छति नारद उवाच ॥ आविर्बभूवेति ॥ केन निमित्तेन सापंचधा आविर्भूताया चाऽऽविर्भूता सा का वा जडा वाचेतना वा ॥ जडायामायाया ब्रह्मणश्च प्रकृ-
 तित्वस्य शास्त्रेश्रवणादाशंका युक्तैव ॥ यदि जडाय दिवाचेतना किं वा तस्या लक्षणं ज्ञापकम् ॥ सा च पंचधा कथं केन प्रकारेण बभूव ॥ साक्षादेव पंचावतारा गृहीता उतरूपांतरद्वारेणेति प्रश्नार्थः ॥ तदेतत्सं-
 शयचतुष्टयं व्याख्यातुमर्हसीत्यर्थः ॥ २ ॥ किंच सर्वासां दुर्गादीनां चरितमवतारचरितं पूजाविधानं पूजाप्रकारः ईप्सितो गुणो यस्य सा देवता या उपासने यो यो गुणः फलं भवति स गुणः कस्या अवतारः कुत्र कै-
 लासे वा वैकुण्ठे वा तिष्ठति ॥ तच्च व्याख्यातुमर्हसीत्यर्थः ॥ ३ ॥ उत्तरमाह नारायण उवाच प्रकृतेरिति ॥ क्षमो भवेत्तस्या अनादित्वादि निर्वचनीयत्वात्तदुत्तरं जायमानानां परिच्छिन्नानामस्माकमल्पपरिच्छि-
 न्नबुद्धेरविषयत्वाच्चेत्तस्या लक्षणं यथा वदुं न कोऽपि समर्थ इत्यर्थः ॥ ४ ॥ तत्र प्रथमतस्तदस्थलक्षणा माह प्रकृष्टवाचक इति ॥ प्रापूरण इति धातोः पचाद्यचि निष्पन्नः प्रशब्दः ॥ कृतिशब्दस्य व्यापारसा-
 मान्यार्थकत्वात् सृष्टिव्यापारार्थकत्वम् ॥ तथा च प्राप्रकृष्टा मुख्या कृतौ सृष्टौ या सा प्रकृतिरिति व्यधिकरणपदबहुव्रीहिणा त्वेतस्यार्थस्य लाभः ॥ पृषोदरादित्वात् प्राशब्दस्य ह्रस्वत्वम् ॥ तथा च मुख्यत्वेन स-

नारद उवाच ॥ आविर्बभूव सा केन का वा सा ज्ञानिनां वर ॥ किं वा तल्लक्षणं साधो बभूव पंचधा कथम् ॥ २ ॥ सर्वासां चरितं पूजाविधानं गुण ईप्सितः ॥
 अवतारः कुत्र कस्यास्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ३ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ प्रकृतेर्लक्षणं वत्सको वा वक्तुं क्षमो भवेत् ॥ किंचित् तथापि वक्ष्यामि यच्छ्रुतं धर्मवक्त्रतः
 ॥ ४ ॥ प्रकृष्टवाचकः प्रश्नकृतिश्च सृष्टिवाचकः ॥ सृष्टौ प्रकृष्टाया देवी प्रकृतिः सा प्रकीर्तिता ॥ ५ ॥ गुणे सत्त्वे प्रकृष्टे च प्रशब्दो वर्तते श्रुतः ॥ मध्यमे रजसि कृ-
 श्तिशब्दस्तमसि स्मृतः ॥ ६ ॥ त्रिगुणात्मकस्वरूपा या सा च शक्तिसमन्विता ॥ प्रधाना सृष्टिकरणे प्रकृतिस्तेन कथ्यते ॥ ७ ॥ प्रथमे वर्तते प्रश्नकृतिश्च सृ-
 ष्टिवाचकः ॥ सृष्टेरादौ च या देवी प्रकृतिः सा प्रकीर्तिता ॥ ८ ॥ योगेनात्मा सृष्टिविधौ द्विधारूपो बभूव सः ॥ पुमांश्च दक्षिणार्धा गोवामार्धा प्रकृतिः स्मृता ॥ ९ ॥

ष्टिकर्त्रीया सा प्रकृतिरित्यर्थः ॥ ५ ॥ स्वरूपलक्षणा माह गुणे सत्त्वे इति ॥ प्रकृष्टे सत्त्वे गुणे प्रशब्दो वर्तते ॥ व्युत्पत्तिस्तु पूर्ववदेव ॥ मध्यमे रजसि मध्यमः कृशब्दो वर्तते मध्यमत्वसादृश्यात् ॥ तमसि तमो गुणे
 चरमे रजसि तमो वर्तते चरमत्वसादृश्यादित्यर्थः ॥ ६ ॥ पदार्थमुक्त्वा विज्ञेयार्थमाह त्रिगुणात्मेति ॥ निरतिशयावरणविक्षेपादिशक्तिरहिता गुणत्रयसाम्यावस्थात्मिका सृष्टिकरणे प्रधाना या सा प्र-
 कृतिशब्देनोच्यत इत्यर्थः ॥ तथा च प्रसंग्युक्तः कृः प्रकृः सत्त्वेन गुणेन सीदतोरजोगुण इत्यर्थः शाकपार्थिवादित्वात्संयुक्तपदलोपः ॥ पुनः प्रकृत्युक्तस्तिः सत्त्वगुणरजोगुणेन युक्तास्तिस्तमो गुणो यस्य वर्तते
 इति बहुव्रीहिणा गुणत्रयात्मिकेत्यर्थः पृषोदरादित्वात्साधुत्वम् ॥ ७ ॥ पुनर्लक्षणांतरमाह प्रथमे वर्तते इति ॥ प्रशब्दव्युत्पत्तिः पूर्ववत् ॥ तथा च प्राप्रथमा सृष्टेया सा प्रकृतिः सृष्टेरादिभूतेत्यर्थः ॥ व्यधिकरण-
 वदुव्रीहिः पृषोदरादित्वात्साधुत्वम् ॥ ८ ॥ एतेन किं वा तल्लक्षणं साधो इति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ गुणत्रयसाम्यावस्थात्मिका वर्तते इति लक्षणेन जडा वर्तते इत्युक्तम् ॥ तेन का वा सेति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥
 इतः परमाविर्बभूव सा केन बभूव पंचधा कथमित्यस्योत्तरमाह योगेनात्मेति ॥ सृष्टिविधौ सृष्टिविधाननिमित्तं योगेनात्मा शक्त्या पूर्वाक्तलक्षणया प्रकृत्या युक्ता आत्मा परमात्मा द्विधारूपोऽर्धनारीश्वररूपो ब-
 भूवेत्यर्थः ॥ तस्मिन् देहे पुरुषभागस्त्रीभागयोर्देशमाह पुमांश्चेति ॥ मायाशबलब्रह्मणे भगवती पदवाच्यार्धनारीश्वरः कृष्णः समुत्पन्न इति वक्ष्यमाणग्रंथादवसेयम् ॥ ९ ॥

ननुमायाशक्तिर्जडानिर्विकारापरमात्मापिनिर्विकारइत्यनयोर्विभिन्नयोर्निर्विकारयोर्योगः कथंचदेतेत्याशंक्याह साचब्रह्मस्वरूपाचेति ॥ यथावद्देहाहिकाशक्तिर्नवद्देर्भिन्नातिष्ठति किंतु वन्द्देभेदेनैवतिष्ठति ॥ तथेयमपिब्रह्मशक्तिर्नततोभिन्नातिष्ठति किंतु ब्रह्मस्वरूपाब्रह्माभेदेनैवतिष्ठत्यर्थः ॥ तथानित्यसंबद्धत्वादुभयोर्योगः कथंचदेतेतिनशंकनीयम् ॥ शक्तेः केवलायाजडत्वान्निर्विकारत्वेपि चैतन्यरूपायास्तस्याः सविकारत्वस्य सर्वश्रुतिष्वभ्युपगमाहोहचुंबकवदृष्टांतसंभवश्च मायाशक्तेर्निर्विकारत्वं संभावनीयमिति भावः ॥ नित्यामोक्षपर्यंतस्थाधिनी ॥ सनातनी अनादिरित्यर्थः ॥ तेन चानादिसांतेति बोधितम् ॥ यस्मादनयोर्नित्यसंबंधस्तस्मादात्मोपासनायां शक्तेरुपासनाजातैव ॥ तथा शक्त्युपासनायाप्यात्मपूजाजातैवेति यथात्मनो महिमा सर्वोत्तरस्तथैव तच्छक्तेरपीत्याह यथात्मा च तथाशक्तिरिति ॥ यथावद्देहाहिकाशक्तौ होमोऽर्थसिद्धो भवति ॥ तथावद्देहाहिकाशक्तौ होमोऽर्थसिद्ध इति शक्तिमतोरीषदपि न किंचिद्देदकमस्तीति भावः ॥ १० ॥ अतएवेति ॥ यतः शक्तेः शक्तिमतश्च न भेदोऽतएव योगींद्रैर्विवेकिभिः स्त्रीपुंभेदइयं स्त्री अयं पुमानिति भेदो न मन्यते ॥ किंतु स्त्रीवापुरुषोवाद्ययमपि मायाविशिष्टब्रह्मैवास्तीति मन्यत इत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ मायाविशिष्टब्रह्मैव ब्रह्मविष्णवादिपुरुषरूपेण गौरीलक्ष्यादिस्त्रीरूपेण च भासते ॥ तथा चोभयोरपि मायाविशिष्टब्रह्मात्मकत्वमविशिष्टमिति तेषां स्त्रीपुरुषत्वेपि तत्त्वतः कश्चिद्देदइत्यर्थः ॥ एतेन गौरीलक्ष्म्यादिशक्तीनामुपासनायां केवलमायाशक्तेरेवोपास्यत्वं ब्रह्मविष्णवाद्युपासनायां तु मायाविशिष्टब्रह्मणोपास्यत्वमिति वदंतः परास्ताः ॥ शक्त्युपासनायामपि शक्तेर्ब्रह्मानतिरेकात् केवलाया उपासनाया असंभवेन मायाविशिष्टब्रह्मण एव तत्रोपास्यत्वात् ॥ तदेवाह सर्वब्रह्ममयमिति ॥ मायाविशिष्टब्रह्ममयमित्यर्थः ॥ ब्रह्मत्रितिसंबोधनम् ॥ ११ ॥ केन निमित्तेन पंचधा जाता तत्राह स्वेच्छामयस्येति ॥ स्वंप्रकृतिस्तस्याया साचब्रह्मस्वरूपा च नित्या सा च सनातनी ॥ यथात्मा च तथा शक्तिर्यथाग्नौ दाहिका स्थिता ॥ १० ॥ अतएव हियोगींद्रैः स्त्रीपुंभेदो न मन्यते ॥ सर्वब्रह्ममयं ब्रह्म च श्वत्सदपि नारद ॥ ११ ॥ स्वेच्छामयस्येच्छया च श्रीकृष्णस्य सिसृक्षया ॥ साऽऽविर्बभूव सहसामूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ १२ ॥ तदा ज्ञया पंचविधा सृष्टि कर्मविभेदिका ॥ अथ भक्तानुरोधाद्भक्तानुग्रहविग्रहा ॥ १३ ॥ गणेशमाता दुर्गाया शिवरूपा शिवप्रिया ॥ नारायणी विष्णुमाया पूर्णब्रह्मस्वरूपिणी ॥ १४ ॥

इच्छासैवेच्छापरमात्मनोऽपि भवत्युभयोरभिन्नत्वात् ॥ ततः स्वेच्छामयस्य श्रीकृष्णस्य परमात्मन इच्छया ॥ किमात्मिकया सिसृक्षया सर्जने इच्छात्मिकया ॥ सापराशक्तिः पंचमहाभूतोत्पत्त्यनंतरं पंचभूतां शाचगृहीत्वा प्रथमं कृष्णरूपेणाविर्बभूवेत्यर्थः ॥ नहि पंचभूतोत्पत्तिर्विना देहधारणं संभवति तस्मात्तदुत्पत्त्यनंतरमेव कृष्णस्योत्पत्तिः श्रीभगवत्याकृतेति बोध्यम् ॥ अयंचोत्पन्नः कृष्णो गोपाल सुंदरीरूप इति वक्ष्यति ॥ ततो न वैष्णवमतप्रवेश इति बोध्यम् ॥ ननु श्रीकृष्णपदं योगरूढया गोलोकवासि देवतापरमास्ति तत्कथं श्रीकृष्णस्य सिसृक्षयेत्यत्र परमात्मपरं जातमिति चेन्न ॥ केवलयोगस्य तत्र स्वीकारात् ॥ योगेन तु सर्वेशब्दाः परमात्मपराः संभवतीति दोषाभावात् ॥ यद्वा स्वेच्छामयस्य परमात्मन इच्छयेत्यन्वयः ॥ किमात्मिकया श्रीकृष्णस्य सिसृक्षया श्रीकृष्णकर्मकसर्जनात्मिकयेत्यर्थः ॥ १२ ॥ अनंतरं तदा ज्ञया परमात्मा ज्ञया श्रीकृष्णस्य स्वेन गृहीता वतारस्य शरीरात्पंचविधा पंचप्रकारा दुर्गादिभेदेन सृष्टिकर्मविभेदिका तत्कर्मणो नानाभेदेन कर्त्री प्रादुर्बभूवेत्यर्थः ॥ श्रीकृष्णशरीरेयः स्वकीयांशः स्थितस्तमंशं सृष्ट्युपयोगार्थं पंचधा दुर्गादिभेदेनाकरोदिति पिंडितोर्थः ॥ तत्र विकल्पमाह अथ भक्तानुरोधादेति ॥ भक्तकार्यार्थं पंचविधा जातेत्यर्थः ॥ अत्र यद्यपि स्वाज्ञयैव स्वयंप्रकृतिः पंचधा जाता नतु परमात्मा ज्ञया तस्य निर्विकारत्वात् ॥ तथापि सा स्वकीया ज्ञैव परमात्मनोऽपि भवति द्वयोरप्येकत्वात् तस्मात् ॥ तदा ज्ञयेत्युक्तम् तत्र पंचविधरूपधारणे स्वेच्छारूपं निमित्तं भक्तानुग्रहविधा वतारमनिमित्तं सृष्ट्युपयोगरूपं निमित्तं चोक्तं भवति ॥ कृष्णावतारद्वारा पंचविधा जातेत्यनेन बभूव पंचधा कथमिति प्रश्नस्योत्तरं चोक्तं भवति ॥ १३ ॥ पंचमध्ये दुर्गावतारमाहिमानमाह गणेशमातेति ॥ कृष्णो गणेशरूपेण जनि तस्तस्य माता पूर्णब्रह्मरूपिणी ॥ मायाविशिष्टब्रह्मरूपिण्या दुर्गायाः स्वस्वरूपा वरणाभावात् पूर्णत्वम् ॥ १४ ॥

॥ १९ ॥ जनतया यमः प्रजापालनादरूपः सत्याव्यभिचाररहितोयस्याः सा ॥ १६ ॥ तदधिष्ठातृदेवता तच्छब्देनकृष्णस्य अंतःकरणरूपं तेजोगृह्यते तस्याधिष्ठात्रीदेवता ॥ तदुक्तमुत्तरत्राद्वितीया
ध्याये ॥ बुद्धयधिष्ठातृदेवी सा कृष्णस्य परमात्मन इति ॥ तत्रापि बुद्धिशब्देनांतःकरणम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपेति ॥ बुद्धेः सर्वशक्तिमत्त्वात्कृष्णस्य बुद्धेरधिष्ठात्र्यादुर्गायाः सर्वशक्ति
रूपत्वं युक्तमेव ॥ २० ॥ उक्तः श्रुतौ श्रुतगुण इति ॥ श्रुतौ वेदेयः श्रुतगुणः प्रसिद्धो गुणोऽस्ति दुर्गायाः सगुणो यथा गममागमाननतिक्रम्यातिस्वलपो मयोक्तः वेदोक्ता गुणाः सर्वमयानोक्ता इत्यर्थः ॥
कुत इति चेद्दुर्गाया अनंतगुणवत्त्वस्य वेदे प्रतिपादनात् ॥ तावद्गुणप्रतिपादने शक्त्यभावादित्याह गुणोऽस्त्यनंत इति ॥ गुण इति जात्यैकवचनम् ॥ अपरामिति पंचप्रकृत्यवतारमध्ये एको वतार उक्तो

ब्रह्मादिदेवैर्मुनिभिर्मनुभिः पूजितास्तुता ॥ सर्वाधिष्ठात्रीदेवी सा सर्वरूपा सनातनी ॥ १५ ॥ धर्मसत्यापुण्यकीर्तिर्यशो मंगलदायिनी ॥ सुखमोक्षहर्षदा
त्री शोकार्तिदुःखनाशिनी ॥ १६ ॥ शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणा ॥ तेजःस्वरूपा परमा तदधिष्ठातृदेवता ॥ १७ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा च शक्तिरीश
स्य संततम् ॥ सिद्धेश्वरी सिद्धिरूपा सिद्धिदा सिद्धिरीश्वरी ॥ १८ ॥ बुद्धिर्निद्राक्षुत्पिपासा छाया तंद्रादया स्मृतिः ॥ जातिः क्षांतिश्च भ्रांतिश्च शांतिः कांतिश्च
चेतना ॥ १९ ॥ तुष्टिः पुष्टिस्तथालक्ष्मीर्धृतिर्माया तथैव च ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा सा कृष्णस्य परमात्मनः ॥ २० ॥ उक्तः श्रुतौ श्रुतगुणश्चातिस्वलपो यथा
गमम् ॥ गुणोऽस्त्यनंतोऽनंताया अपरां च निशामय ॥ २१ ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपा यपद्मा सा परमात्मनः ॥ सर्वसंपत्स्वरूपा सा तदधिष्ठातृदेवता ॥ २२ ॥
कांताऽतिदांताशांता च सुशीला सर्वमंगला ॥ लोभमोहकामरोषमदाहंकारवर्जिता ॥ २३ ॥ भक्तानुरक्ता पत्युश्च सर्वाभ्यश्च पतिव्रता ॥ प्राणतुल्या भग
वतः प्रेमपात्रप्रियंवदा ॥ २४ ॥ सर्वसस्यात्मिका देवी जीवनोपायरूपिणी ॥ महालक्ष्मीश्च वैकुण्ठे पतिसेवारता सती ॥ २५ ॥ स्वर्गे च स्वर्गलक्ष्मीश्च राजलक्ष्मी
श्च राजसु ॥ गृहेषु गृहलक्ष्मीश्च मर्त्यानां गृहिणां तथा ॥ २६ ॥ सर्वप्राणिषु द्रव्येषु शोभारूपामनोहरा ॥ कीर्तिरूपा पुण्यवतां प्रभारूपानृपेषु च ॥ २७ ॥ वा
णिज्यरूपा वणिजां पापिनां कलहांकुरा ॥ दयारूपा च कथितो वेदोक्ता सर्वसंमता ॥ २८ ॥ सर्वपूज्या सर्ववंध्या चान्यामत्तो निशामय ॥ वाग्बुद्धिविद्याज्ञा
नाधिष्ठात्री च परमात्मनः ॥ २९ ॥ सर्वविद्यास्वरूपा या सा च देवी सरस्वती ॥ सा बुद्धिः कविता मेधा प्रतिभा स्मृतिदानृणाम् ॥ ३० ॥

द्वितीयावतारं निशामय शृण्वित्यर्थः ॥ २१ ॥ शुद्धसत्त्वेति ॥ या शुद्धसत्त्वस्वरूपा यपद्मालक्ष्मीः सा परात्मनो द्वितीया शक्तिः द्वितीयशक्त्यवताररूपा सर्वसंपत्स्वरूपा तदधिष्ठातृदेवता परमेश्वरसंपत्तेर
धिष्ठात्रीत्यर्थः ॥ इदमप्यग्रे वक्ष्यति ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सर्वसस्यात्मिका सर्वधान्यात्मिकेत्यर्थः ॥ सर्वशस्तात्मिकेति पाठे सर्वशस्तपदार्थरूपेत्यर्थः ॥ वैकुण्ठे इति ॥ इयं वैकुण्ठासिनीत्यर्थः
॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ सैवलक्ष्मीः पुण्यवतां धर्माय भवति पापिनां तु पापाय भवतीत्याह पापिनामिति ॥ २८ ॥ अन्यां पंचसु मध्ये तृतीयां ज्ञानाधिष्ठात्रीं तच्च ज्ञानं परमात्मनः परमेश्वरस्य बुद्धिवृत्ति
रूपं गृह्यते ॥ सरस्वत्या विद्याधिष्ठातृत्वात् ॥ २९ ॥ तदेवाह सर्वविद्यास्वरूपेति ॥ कविता पदरचनारूपकविताकारिणी कवितारूपा वा ॥ मेधा ग्रंथधारणसामर्थ्यम् ॥ प्रतिभा विषयस्फुरणम् ॥ ३० ॥

三三三

कारभूषिता ॥ ६९ ॥ काटचन्द्रप्रमादुष्टसवत्रायुक्तपत्रहा ॥ त्राट्ठुज्जनातद्विरपकनरापतातिदिद ॥ ७० ॥
 गोपीविषाविधायिका गोपिकारूपाणांजनयित्रीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ वेदानुसारिध्यानेनवेदोक्तध्यानेनविज्ञाताध्यातेत्यर्थः ॥ ५० ॥ दृष्टिदृष्टेति ॥ ईशैरीश्वरैरिषमुरैर्मुनिपुंगवैश्चसादृष्टिदृष्टाच
 शुषादृष्टानभवतीत्यर्थः ॥ वह्निशुद्धांशुकधरा वह्नौत्यक्तमपिनदग्धंभवत्येतादृशंयत्तंतुविशेषस्यांशुकंवल्लंतदह्निशुद्धांशुकमित्युच्यते तत्परिधानकर्त्रीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ पुष्टापूर्णायासर्वश्रीः ॥ श्री
 कृष्णस्ययेभक्तिदास्येतयोः करा संपदांचकराकर्त्रीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥

CC-0 Shri Krishna Museum Kurukshetra. Digitized by eGangotri

सटी०न०

अ० १

॥ ३ ॥

अवतारेचवाराहेइति ॥ वराहावतारेवाराहकल्पेइत्यर्थः ॥ तस्मिन्कल्पेवृषभानुव्रजस्थःकश्चनगोपस्तस्यमुताचयाभवतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ याब्रह्मादिभिरप्यदृष्टासासर्वैर्भारतेखंडेवृंदावनेदृष्टेत्यर्थः ॥
 ॥ ५४ ॥ यथांबरेइति ॥ अंबरेविद्यमानोयोनवधनस्तरुणघनोनिबिडघनस्तस्मिन्यासौदामनीविशुद्धतातद्रच्छोभतेइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अयंभावः मूलप्रकृतिस्तावत्सर्वेश्वरीमायाविशिष्टब्रह्मरूपिणी ॥ यथासमष्टिव्यष्टींद्रियाणामधिष्ठात्रीदेवतादिग्वार्ताकप्रचेतोश्ववर्होद्रोपेद्रमित्ररूपाविनिर्ममे ॥ तथैवसमष्टिव्यष्टयंतःकरणानामधिष्ठात्रींदुर्गासमष्टिव्यष्टिसंपत्त्यधिष्ठात्रीलक्ष्मीसमष्टिव्यष्टिबुद्ध्याधिष्ठात्रीज्ञानाधिष्ठात्री सरस्वतीसमष्टिव्यष्ट्यात्मब्रह्मतेजोरूपजीवाधिष्ठात्रीसावित्रीतथैवपंचप्राणाधिष्ठात्रीराधांचश्रीकृष्णस्वरूपंधृत्वातस्वरूपस्थितशक्तितोनिर्ममे ॥ आसांचपंचदेवीनांमूलप्रकृत्यवतारत्वात्सर्वव्यापकत्वंमूलप्रकृतिसमानमहिमत्वंचास्तीति ॥ मूलप्रकृतेर्मायाविशिष्टब्रह्मरूपिण्याधिष्ठातृरूपंतुश्रीभुवनेश्वरीतितृतीयस्कंधेउक्तंनविस्मर्तव्यम् ॥ यद्यपिपदार्थमात्रस्यमूलप्रकृतिरूपत्वात्ब्रह्मविष्णवादिपुरुषाअपिमूलप्रकृतिरूपास्तदंशाएव ॥ तथापिस्त्रीपुंसवधर्मित्वरूपस्यविशेषगुणस्याधिकस्यसत्त्वादतएवस्त्रीलिंगप्रयोगस्यतत्रैवसत्त्वाच्चस्त्रीष्वेवतदंशव्यवस्थितिरुक्ता ॥ परमार्थत

अवतारेचवाराहेवृषभानुमुताचया ॥ यत्पादपद्मसंस्पर्शपवित्राचवसुंधरा ॥ ५३ ॥ ब्रह्मादिभिरदृष्टायासर्वैर्दृष्टाचभारते ॥ स्त्रीरत्नसारसंभूताकृष्णवक्षस्थलेस्थिता ॥ ५४ ॥ यथांबरेनवधनेलोलासौदामनीमुने ॥ पष्टिवर्षसहस्राणिप्रतंतब्रह्मणापुरा ॥ ५५ ॥ यत्पादपद्मनखरदृष्टयेचात्मशुद्धये ॥ नचदृष्टचस्वप्रेपिप्रत्यक्षस्यापिकाकथा ॥ ५६ ॥ तेनैवतपसादृष्टाभुविंवृंदावनेवने ॥ कथितापंचमीदेवीसाराधाचप्रकीर्तिता ॥ ५७ ॥ अंशरूपाःकलारूपाःकलांशांशांशसंभवाः ॥ प्रकृतेःप्रतिविश्वेषुदेव्यश्चसर्वयोषितः ॥ ५८ ॥ परिपूर्णतमाःपंचविद्यादेव्यःप्रकीर्तिताः ॥ यायाःप्रधानांशरूपावर्णयामिनिशामय ॥ ५९ ॥ प्रधानांशस्वरूपासागंगाभुवनपावनी ॥ विष्णुविग्रहसंभूताद्रवरूपासनातनी ॥ ६० ॥ पापिपापेध्मदाहायज्वलदग्निस्वरूपिणी ॥ सुखरूपशान्तानपानैर्निर्वाणपददायिनी ॥ ६१ ॥ गोलोकस्थानप्रस्थानसुखसोपानरूपिणी ॥ पवित्ररूपातीर्थानांसरितांचपरावरा ॥ ६२ ॥ शंभुमौलिजटामेरुमुक्तापंक्तिस्वरूपिणी ॥ तपःसंपादिनीसद्योभारतेषुतपस्विनाम् ॥ ६३ ॥

स्तुपुरुषाअपिमूलप्रकृत्यंशरूपाएव ॥ तदुक्तमाचार्यैःप्रपंचसारेप्रथमपटले ॥ पुत्रपुंसकयोस्तुल्याप्यंगनामुविशिष्यतेइति ॥ सर्वदेवीमयंजगदितिच ॥ श्रुतिश्च ॥ मायांतुप्रकृतिविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ॥ तयोर्विभूतिलेशोवैजगदेतच्चराचरमिति ॥ ५७ ॥ ननुकिमेतावत्यएवदेव्योनेत्याह अंशरूपाइति ॥ काश्चिद्देवताआभ्योऽन्याःप्रकृतेरंशभूताअर्धांशभूताबह्वयःसंति ॥ तथाकाश्चित्कलारूपाअर्धांशाधार्शांशरूपाः ॥ तथाकाश्चित्कलांशरूपाःकाश्चित् कलांशांशरूपाः ॥ काश्चित्कलांशांशांशरूपाबह्वयःसंतीत्यर्थः ॥ ताःकसंतीतिचेतुप्रतिविश्वेषुसर्वलोकेषुयादेव्योयाश्चसर्वयोषितस्तद्रूपेणसंतीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ तर्हिपंचैवेतिकथमुक्तमितिचेत्पंचदेव्यःप्रकृतेःपूर्णावताराःसंतीत्यभिप्रायेणोक्तमित्याह परिपूर्णतमाइति ॥ पंचदेव्योदुर्गादयः ॥ तत्रकाश्चिदंशरूपादेवीर्दर्शयति प्रधानांशेति ॥ प्रधानंमूलप्रकृतिस्तदंशभूतायायास्तावर्णयामीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ प्रधानांशेति ॥ अत्रप्रधानशब्देनमूलप्रकृतिस्तदंशभूतागंगेत्यर्थः ॥ याप्रधानांशसंभूतासाप्रधानाभिन्नविष्णुविग्रहसंभूताजातेवेत्यभिप्रायेणाह विष्णुविग्रहेति ॥ अनेनचसर्वदेवतानांकेवलशक्तिरूपत्वं किंतु शक्तिविशिष्टब्रह्मरूपत्वमितिस्पष्टमेवोक्तमितिबोध्यम् ॥ ६० ॥ पापरूपकाष्टदाहंकर्तुज्वलदग्निरिवेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ प्रस्थानंगमनं सोपानंनिश्रेणिका ॥ परंभिन्नतीर्थमवरंकनिष्ठंयस्याः ॥ ६२ ॥ जटारूपोमेरुः ॥ मुक्तापंक्तिस्वरूपिणीश्वेतवर्णत्वात् ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ प्रधानांशसंभूतांतुलसीमाह प्रधानांशेति ॥ इयंचतुलसीवृक्षाधिष्ठात्रीस्त्रीमूर्तिर्वर्तते एवंगंगापिस्त्रीमूर्तिरस्तीतिबोध्यम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ प्रधानांशसंभूतांमनसादेवींवर्णयति
मनसाकश्यपात्मजेति ॥ शंकरस्यप्रियशिष्यभूतेत्यर्थः ॥ शंकरेणोपदेशोमनसादेव्यैदत्तइत्यर्थः ॥ अतएवमहाज्ञानविशारदा ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ कृष्णांशस्यजरत्कारुमुनेः
पत्नीत्यर्थः ॥ इयंकथापूर्वमुक्तासर्वसत्रसंगे ॥ ७७ ॥ प्रधानांशसंभूतांदेवसेनावर्णयति प्रधानांशेति ॥ ७८ ॥ षष्ठीनाम्नोहेतुमाह षष्ठांशरूपाप्रकृतेरिति ॥ देवसेनेतिषष्ठीतिचनामद्वयमस्याइत्य
चंद्रपद्मक्षीरनिभाशुद्धसत्त्वस्वरूपिणी ॥ निर्मलानिरहंकारासाध्वीनारायणप्रिया ॥ ६४ ॥ प्रधानांशस्वरूपाचतुलसीविष्णुकामिनी ॥ विष्णुभूषण
रूपाचविष्णुपादस्थितासती ॥ ६५ ॥ तपःसंकल्पपूजादिसंघसंपादिनीमुने ॥ सारभूताचपुष्पाणांपवित्रापुण्यदासदा ॥ ६६ ॥ दर्शनस्पर्शनाभ्यांच
सद्योनिर्वाणदायिनी ॥ कलौकलुषशुष्केध्मदहनायाग्निरूपिणी ॥ ६७ ॥ यत्पादपद्मसंस्पर्शात्सद्यःपूतावसुंधरा ॥ यत्स्पर्शदर्शनेचैवेच्छंतितीर्थानि
द्वये ॥ ६८ ॥ ययाविनाचविश्वेषुसर्वकर्मचनिष्फलम् ॥ मोक्षदायामुमुक्षूणांकामिनीसर्वकामदा ॥ ६९ ॥ कल्पवृक्षस्वरूपायाभारतेवृक्षरूपिणी ॥
भारतीनांप्रीणनायजातायापरदेवता ॥ ७० ॥ प्रधानांशस्वरूपायामनसाकश्यपात्मजा ॥ शंकरप्रियशिष्याचमहाज्ञानविशारदा ॥ ७१ ॥ नागेश्वरस्या
नंतस्यभगिनीनागपूजिता ॥ नागेश्वरीनागमातासुंदरीनागवाहिनी ॥ ७२ ॥ नागेंद्रगणसंयुक्तानागभूषणभूषिता ॥ नागेंद्रवंदितासिद्धायोगिनीनागशा
यिनी ॥ ७३ ॥ विष्णुरूपाविष्णुभक्ताविष्णुपूजापरायणा ॥ तपःस्वरूपातपसांफलदात्रीतपस्विनी ॥ ७४ ॥ दिव्यंत्रिलक्षवर्षचतपस्तत्त्वाचयाहरेः ॥
तपस्विनीषुपूज्याचतपस्विषुचभारते ॥ ७५ ॥ सर्वमंत्राधिदेवीचज्वलंतीब्रह्मतेजसा ॥ ब्रह्मस्वरूपापरमाब्रह्मभावनतत्परा ॥ ७६ ॥ जरत्कारुमुनेःपत्नी
कृष्णांशस्यपतिव्रता ॥ आस्तिकस्यमुनेर्माताप्रवरस्यतपस्विनाम् ॥ ७७ ॥ प्रधानांशस्वरूपायादेवसेनाचनारद ॥ मातृकासुपूज्यतमासाषष्ठीचप्रकीर्ति
ता ॥ ७८ ॥ पुत्रपौत्रादिदात्रीचधात्रीत्रिजगतांसती ॥ षष्ठांशरूपाप्रकृतेस्तेनषष्ठीप्रकीर्तिता ॥ ७९ ॥ स्थानेशिशूनांपरमावृद्धरूपाचयोगिनी ॥ पूजा
द्वादशमासेषुस्याविश्वेषुसंततम् ॥ ८० ॥ पूजाचसूतिकागारेपुराषष्ठदिनेशिशोः ॥ एकविंशतिमेचैवपूजाकल्याणहेतुकी ॥ ८१ ॥ मुनिभिर्नमिताचै
षानित्यकामाप्यतःपरा ॥ मातृकाचदयारूपाशश्वद्रक्षणकारिणी ॥ ८२ ॥ जलेस्थलेचांतरिक्षेशिशूनांसन्नगोचरे ॥ प्रधानांशस्वरूपाचदेवीमंगलचंडि
का ॥ ८३ ॥ प्रकृतेर्मुखसंभूतासर्वमंगलदासदा ॥ सृष्टौमंगलरूपाचसंहारेकोपरूपिणी ॥ ८४ ॥

र्थः ॥ ७९ ॥ वृद्धरूपानतुरुणी ॥ पूजाद्वादशमासेष्विति ॥ प्रसूतिकालमारभ्यद्वादशमासपर्यंतंप्रतिमासमित्यर्थः ॥ ८० ॥ अत्राशक्तंप्रत्याह षष्ठदिनेशिशोरिति ॥ तत्राप्यसंभवेआह एकविंश
तिमेइति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ सन्नगोचरेगृहस्थानेप्रधानांशभूतामंगलचंडिकांवर्णयति प्रधानांशेति ॥ ८३ ॥ प्रकृतेर्मुखसंभूतेति ॥ प्रकृतेर्व्यापिकायामुखस्यासंभवेऽपिप्रकृतेःपूर्णावतारभूतायादुर्गायामुलंघा
हम् ॥ मंगलचंडीनामनिरुक्तिमाहसृष्टाविति ॥ चंडिकोपइत्यस्यचंडीतिरूपम् ॥ सृष्टिसमयेमंगलरूपत्वादतिशारूपत्वात् संहारकालेकोपनत्वात् मंगलचंडीतिनाममंगलाचासौचंडीचमंगलचंडी ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ प्रधानांशसंभूतां कालीं वर्णयति कालीति ॥ ८७ ॥ दुर्गाललाटेति ॥ यथा ब्रह्मणोऽल्लाटाद्द्रुत्पन्नस्तथा दुर्गाललाटात्प्रधानमूलप्रकृत्यंशभूता काली उत्पन्नेत्यर्थः ॥ दुर्गार्धांशेति ॥ दुर्गायाः पूर्णावतारत्वात्तस्यार्धांशत्वोक्तौ मूलप्रकृत्या अपि अर्धांशत्वमुक्तमिति बोध्यम् ॥ दुर्गाया गुणेन तेजसा चेत्यन्वयः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ परमायोगरूपिणीत्यत्र परमासिद्धयोगिनीत्यपि पाठः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ननु निश्वासमात्रेण यादि ब्रह्मांडसंहर्त्रीति दापामरैर्दैत्यैः सह किमर्थं युद्धं कृतवतीति चेत्तत्राह रणमिति ॥ लोकशिक्षयेत्यत्र लोकरंजयेत्यपि पाठः ॥ लोकरंजनार्थं युद्धं दैत्यैः समं कृतवतीत्यर्थः ॥ ९२ ॥

तेन मंगलचंडीसापंडितैः परिकीर्तिता ॥ प्रतिमंगलवारेषु प्रतिविशेषेषु पूजिता ॥ ८५ ॥ पुत्रपौत्रधनैश्चर्ययशोमंगलदायिनी ॥ परितुष्टा सर्ववांछाप्रदात्री स
र्वयोपिताम् ॥ ८६ ॥ रुष्टाक्षणेन संहर्तुं शक्ता विश्वमहेश्वरी ॥ प्रधानांशस्वरूपा सा काली कमललोचना ॥ ८७ ॥ दुर्गाललाटसंभूतारणेशुंभनिशुंभयोः
॥ दुर्गार्धांशस्वरूपा सा गुणेन तेजसा समा ॥ ८८ ॥ कोटिसूर्यसमा जुष्टपुष्टजा ज्वलविग्रहा ॥ प्रधाना सर्वशक्तीनां बलाबलवती परा ॥ ८९ ॥ सर्वोपेक्षि
प्रदा देवी परमायोगरूपिणी ॥ कृष्णभक्ता कृष्णतुल्या तेजसा विक्रमैर्गुणैः ॥ ९० ॥ कृष्णभावनया शश्वत्कृष्णवर्णा सनातनी ॥ संहर्तुं सर्वब्रह्मांडशक्तानि
श्वासमात्रतः ॥ ९१ ॥ रणदैत्यैः समंतस्याः क्रीडया लोकशिक्षया ॥ धर्मार्थकाममोक्षांश्च दातुं शक्ता च पूजिता ॥ ९२ ॥ ब्रह्मादिभिः स्तूयमाना मुनिभिर्मनु
भिर्नरैः ॥ प्रधानांशस्वरूपा सा प्रकृतेः श्वसुंधरा ॥ ९३ ॥ आधाररूपा सर्वेषां सर्वसस्या प्रकीर्तिता ॥ रत्नाकरारत्नगर्भा सर्वरत्नाकराश्रया ॥ ९४ ॥ प्रजा
भिश्च प्रजेशैश्च पूजिता वंदिता सदा ॥ सर्वोपजीव्यरूपा च सर्वसंपद्विधायिनी ॥ ९५ ॥ ययाविना जगत्सर्वानि राधरंजराचरम् ॥ प्रकृतेः च कलायायास्तानि
बोधमुनीश्वर ॥ ९६ ॥ यस्य यस्य च यापत्नी तत्सर्ववर्णयामिते ॥ स्वाहा देवी वह्निपत्नी प्रतिविशेषेषु पूजिता ॥ ९७ ॥ ययाविना हविर्दानं न ग्रहीतुं सुराक्षमाः
॥ दक्षिणायज्ञपत्नी च दीक्षा सर्वत्र पूजिता ॥ ९८ ॥ ययाविना हि विश्वेषु सर्वकर्महिनिष्फलम् ॥ स्वधापितृणां पत्नी च मुनिभिर्मनुभिर्नरैः ॥ ९९ ॥ पूजिता
पितृदानं हि निष्फलं च ययाविना ॥ स्वस्ति देवी वायुपत्नी प्रतिविशेषेषु पूजिता ॥ १०० ॥ आदानं च प्रदानं च निष्फलं च ययाविना ॥ पुष्टिर्गणपतेः पत्नी पूजि
ता जगती तले ॥ १०१ ॥ ययाविना परिक्षीणाः पुमांसो यो योऽपि च ॥ अनंतपत्नी तुष्टिश्च पूजिता वंदिता भवेत् ॥ २ ॥ ययाविना न संतुष्टाः सर्वलोकाश्च स
र्वतः ॥ ईशानपत्नी संपत्तिः पूजिता च सुरैर्नरैः ॥ ३ ॥ सर्वलोकाद रिद्राश्च विश्वेषु च ययाविना ॥ धृतिः कपिलपत्नी च सर्वैः सर्वत्र पूजिता ॥ १०४ ॥

प्रधानांशस्वरूपां वसुंधरां वर्णयति वसुंधरेति ॥ ९३ ॥ सर्वशस्य प्रसूतिकेत्यपि पाठः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ अथ प्रकृतेः कलावतारानाह कलायाया इति ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ दीयते विमलं ज्ञानं क्षयिते कर्मवास
ना ॥ तेन दीक्षितसा प्रोक्तैस्तु कलक्षणादीक्षापदवाच्यासायज्ञस्य पत्नीत्यर्थः ॥ दक्षिणायज्ञपत्नीति श्रुतेर्दक्षिणादीक्षाचयज्ञपत्नीत्यर्थः ॥ यज्ञरूपो मूर्तिमान् दक्षिणाचमूर्तिमतीति बोध्यम् ॥ एवमेव सर्वत्र ॥
॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ आदानं प्रतिग्रहः प्रदानं द्रव्यस्य दानं उभे अपि स्वस्तीत्युक्ते सफले भवत इत्यर्थः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ ६९ ॥ ६९ ॥

॥ १०५ ॥ यत्र सत्यशक्तिर्नास्ति तत्राविश्वासान्मनुष्यः स्नेहं न करोतीति बंधुतारहितो भवतीति युक्तमेव ॥ मोहपत्नीति ॥ यत्र मोहोऽस्ति तत्र दयायाः सत्त्वाद्या मोहपत्नी ॥ ६ ॥ ७ ॥ जीवन्मृतसमं प्रतिष्ठाभावे जीवतो
 मिमृतप्रायत्वात् ॥ ८ ॥ उद्योगो यत्नः ॥ ९ ॥ विधिहीनं क्रियाभावे तत्त्वरूपविधेरप्यभावः ॥ १० ॥ विधिनिर्मितं ईश्वरनिर्मितं सर्वजगद्गुणसमुदायरूपमुच्छिन्नं भवति ॥ मिथ्याभाषणाभावे धूर्तत्वस्याभावात् ॥
 मिथ्यावक्ता हि धूर्तः ॥ युगभेदेनास्याः स्थितिमाह सत्यइति ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयं मिथ्या कपटेन भ्रात्रा सहिता प्रतिगृहं भ्रमतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ धर्मपत्नीमूर्तिः साचकांतिरूपा शोभा रूपेत्यर्थः ॥ १५ ॥ शोभां विना
 सर्वलोका अर्धैर्याश्च जगत्सु च यया विना ॥ सत्यपत्नी सती मुक्तैः पूजिता जगती प्रिया ॥ १०६ ॥ यया विना भवे लोको बंधुतारहितः सदा ॥ मोहपत्नी दयासाध्वी पू
 जिता च जगत्प्रिया ॥ ६ ॥ सर्वलोकाश्च सर्वत्र निष्फलाश्च यया विना ॥ पुण्यपत्नी प्रतिष्ठासा पूजिता पुण्यदा सदा ॥ ७ ॥ यया विना जगत्सर्वजीवन्मृतसमं
 मुने ॥ सुकर्मपत्नी संसिद्धा कीर्तिर्धन्यैश्च पूजिता ॥ ८ ॥ यया विना जगत्सर्वयशो हनं मृतं यथा ॥ क्रियातूद्योगपत्नी च पूजिता सर्वसंमता ॥ ९ ॥ यया वि
 ना जगत्सर्वविधिहीनं च नारद ॥ अधर्मपत्नी मिथ्यासा सर्वधूर्तैश्च पूजिता ॥ ११० ॥ यया विना जगत्सर्वमुच्छिन्नं विधिनिर्मितम् ॥ सत्ये अदर्शनाया च त्रेता
 यां सूक्ष्मरूपिणी ॥ १११ ॥ अर्धावयवरूपा च द्वापरे चैव संवृता ॥ कलौ महाप्रगल्भा च सर्वत्र व्यापिका बलात् ॥ ११२ ॥ कपटेन समं भ्रात्रा भ्रमते च गृहे गृहे ॥
 शांतिर्लज्जा च भार्ये द्वे सुशीलस्य च पूजिते ॥ १३ ॥ याभ्यां विना जगत्सर्वमुन्मत्तमिव नारद ॥ ज्ञानस्य तिस्रो भार्याश्च बुद्धिर्मेधा धृतिस्तथा ॥ १४ ॥ याभि
 र्विना जगत्सर्वमूढं मत्तं समं सदा ॥ मूर्तिश्च धर्मपत्नी साकांतिरूपामनोहरा ॥ १५ ॥ परमात्मा च विश्वोचो निराधारो यया विना ॥ सर्वत्र शोभारूपा च ल
 क्ष्मिर्मूर्तिमती सती ॥ १६ ॥ श्रीरूपामूर्तिरूपा च मान्या धन्याऽतिपूजिता ॥ कालाग्रीरुद्रपत्नी च त्रिद्रासा सिद्धयोगिनी ॥ १७ ॥ सर्वलोकाः समाच्छन्ना
 यया योगेन रात्रिषु ॥ कालस्य तिस्रो भार्याश्च संध्या रात्रिदिनानि च ॥ १८ ॥ याभिर्विना विधाता च संख्यां कर्तुं न शक्यते ॥ क्षुत्पिपासे लोभभार्ये धन्ये मान्ये
 च पूजिते ॥ १९ ॥ याभ्यां व्याप्तं जगत्सर्वं नित्यं चिंतातुरं भवेत् ॥ प्रभाचदाहिका चैव द्वे भार्ये ते जसस्तथा ॥ १२० ॥ याभ्यां विना जगत्स्रष्टुं विधातुं च न हीश्व
 रः ॥ कालकन्ये मृत्युजरे प्रज्वारस्य प्रिया प्रिये ॥ २१ ॥ याभ्यां जगत्समुच्छिन्नं विधात्रा निर्मितं विधौ ॥ निद्राकन्या च तं द्रासा प्रीतिरन्या सुखप्रिये ॥ २२ ॥
 याभ्यां व्याप्तं जगत्सर्वं विधिपुत्रविधौ विधौ ॥ वैराग्यस्य च द्वे भार्ये श्रधा भक्तिश्च पूजिते ॥ २३ ॥ याभ्यां शश्वजगत्सर्वयजीवन्मुक्तिमन्मुने ॥ अदितिर्देवमा
 ता च सुरभी च गवां प्रसूः ॥ २४ ॥ दितिश्च देत्य जननी कद्रुश्च विनता दनुः ॥ उपयुक्ताः सृष्टिविधौ एतास्तु कीर्तिताः कलाः ॥ १२५ ॥ परमात्मापि निराधारो निरर्थको भवतीत्यर्थः
 ॥ १६ ॥ १७ ॥ रात्रिपुयां गेन संबंधेन संध्या रात्रिदिनानामपि कालाधीनत्वात् ॥ स्त्रीसदृशत्वात् स्त्रीत्वम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ चिंतातुरं क्षुत्पिपासानाशकान्नजलचिंतातुरमित्यर्थः ॥ २० ॥ जरावन्मृत्योरपि कालादुत्प
 न्नात्कन्यासदृशत्वात्कन्यात्वम् ॥ ते मृत्युजरे कालस्य कन्ये ॥ प्रज्वारस्य प्रकृष्टज्वरस्य प्रिया प्रिये पत्न्यौ भवतः प्रिया लोऽपि प्रिये अतिशयित प्रिये इत्यर्थः ॥ २१ ॥ समुच्छिन्नं नष्टम् ॥ निद्राकन्येति ॥ नि
 द्रायाः कन्या एका तं द्रा अन्या द्वितीया कन्या प्रीतिः ॥ उभे अपि सुखस्य पुरुषस्थानीयस्य प्रिये पत्न्यौ भवतः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ उपयुक्ता इति ॥ एताः कलाः सृष्टावुपयुक्ता इत्यर्थः ॥ २५ ॥

॥ १२६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अंबिकाप्रसूः पार्वतीमातामेनका ॥ २९ ॥ १३० ॥ वृषभानोः पत्नीराधायामाता ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भृगोः परशुरामस्य ॥ रामो बलरामस्तस्यमाता ॥ १३५ ॥
 कृष्णभगिनी दुर्गा विंध्यवासिनीत्यर्थः ॥ एकनंदा च सैव एकनंदा च काचिदन्यावा ॥ एवमन्या अपि कलाः संतीत्याह बह्वच इति ॥ ३६ ॥ एवं कलावतारदेवतास्वरूपमुक्त्वा कलांशां शिवतारदेवता
 स्वरूपमाह प्रतिविशेषेषु योषित इति ॥ प्रतिलोकेषु याः स्त्रियः संतिता इत्यर्थः ॥ ३७ ॥ यस्मात्सर्वा अपि स्त्रियः प्रकृत्यंशभूतास्तस्मात्तासामवमाने प्रकृतेरेवावमान इत्याह योषितामवमाने इति ॥ पराभवो
 कला अन्याः संतिवह्वचस्तासु काश्चिन्निबोधमे ॥ रोहिणी चंद्रपत्नी च संज्ञासूर्यस्य कामिनी ॥ १२६ ॥ शतरूपामनोभार्या शर्चाद्रिस्य च रोहिणी ॥ तारा बृह
 स्पते भार्या वसिष्ठस्याऽप्यरुंधती ॥ २७ ॥ अहल्या गौतमस्त्री साऽप्यनुसूयाऽत्रिकामिनी ॥ देवहूती कर्दमस्य प्रमृतिर्दक्षकामिनी ॥ २८ ॥ पितृणां मा
 नसी कन्यामेनका सांऽविकाप्रसूः ॥ लोपा मुद्रा तथा कुंती कुबेरकामिनी तथा ॥ २९ ॥ वरुणानी प्रसिद्धा च बलेर्विंध्यावलिस्तथा ॥ कांता च दमयंती च यशोदा
 देवकी तथा ॥ १३० ॥ गंधारी द्रौपदी शैव्या सा च सत्यवती प्रिया ॥ वृषभानु प्रिया सा ध्वीराधामाता कुलोद्भवा ॥ ३१ ॥ मंदोदरी च कौसल्या सुभद्रा कौरवी त
 था ॥ रेवती सत्यभामा च कालिंदी लक्ष्मणा तथा ॥ ३२ ॥ जांबवती नाग्रजितिर्मित्रविंदा तथा परा ॥ लक्ष्मणारुक्मिणी सीता स्वयं लक्ष्मीः प्रकीर्तिता ॥ ३३ ॥
 काली योजनगंधा च व्यासमाता महासती ॥ वाणपुत्री तथा च चित्रलेखा च तत्सखी ॥ ३४ ॥ प्रभावती भानुमती तथा मायावती सती ॥ रेणुका च भृगोर्मा
 ताराममाता च रोहिणी ॥ १३५ ॥ एकनंदा च दुर्गा सा श्रीकृष्णभगिनी सती ॥ बह्वचः सत्यः कलाश्चैव प्रकृतेरेव भारते ॥ ३६ ॥ यायाश्च ग्रामदेव्यः स्युस्ताः
 सर्वाः प्रकृतेः कलाः ॥ कलांशांशसमुद्भूताः प्रतिविशेषेषु योषितः ॥ ३७ ॥ योषितामवमानेन प्रकृतेश्च पराभवः ॥ ब्राह्मणी पूजिता येन पतिपुत्रवती सती ॥
 ॥ ३८ ॥ प्रकृतिः पूजिता तेन वस्त्रालंकारचंदनैः ॥ कुमारी चाष्टवर्षा या वस्त्रालंकारचंदनैः ॥ ३९ ॥ पूजिता येन विप्रस्य प्रकृतिस्तेन पूजिता ॥ सर्वाः प्रकृ
 तिसंभूता उत्तमाधममध्यमाः ॥ १४० ॥ सत्त्वांशाश्चोत्तमाज्ञेयाः सुशीलाश्च पतिव्रताः ॥ मध्यमारजसश्चांशास्ताश्च भोग्याः प्रकीर्तिताः ॥ ४१ ॥ सुखसं
 भोगवद्भ्याश्च स्वकार्यतत्पराः सदा ॥ अधमास्तमसश्चांशा अज्ञातकुलसंभवाः ॥ ४२ ॥ दुर्मुखाः कुलहाधूताः स्वतंत्राः कलहप्रियाः ॥ पृथिव्यां कुलटाया
 श्च स्वर्गेषां पसरसां गणाः ॥ ४३ ॥ प्रकृतेस्तमसश्चांशाः पुंश्चल्यः परिकीर्तिताः ॥ एवं निगदितं सर्वप्रकृतेरूपवर्णनम् ॥ ४४ ॥ ताः सर्वाः पूजिताः पृथ्व्यां
 पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ पूजिता सुरथेनादौ दुर्गा दुर्गातिनाशिनी ॥ १४५ ॥

ऽवमानः ॥ तासां पूजने प्रकृतेः पूजाभवतीत्याह ब्राह्मणीति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ सत्त्वांशानां लक्षणं पतिव्रता इति ॥ रजोशानां लक्षणं भोग्या इति ॥ विषयासक्ता इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ताः पूजयानव
 द्याः स्युः किंतु भोगेनेवेत्याह सुखसंभोगेति ॥ अज्ञातकुलसंभवास्ताश्च अधमा इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ कुलहाः कुलहंज्यः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ एवं त्रैविध्येऽपि पूजार्हा एव ताः सर्वा इति फलतारतम्यं तु सात्त्विक्यादिपूजा
 यामस्त्येव ॥ अधुना पंचप्रकृतीनां सर्वैः पूज्यत्वमाह पूजितेति ॥ पृथ्व्यां सुरथेनादौ पूजिता तेन देवादिभिर्देवल्लोके निरंतरं कृतायां पूजायामपि न दोषः ॥ सुरथो नाम राजा ॥ १४५ ॥

॥ १४६ ॥ दुर्गेवदक्षकन्यारूपेणोत्पन्नेत्याह जातादाविति ॥ ४७ ॥ स्वयंकृष्णइति ॥ श्रीकृष्णएवपूर्णवितारःपार्वत्याःपुत्रो गणेशरूपेण जातः ॥ स्कंदस्तुविष्णुकलोद्भवः ॥ विष्ण्वंशजन्योनतुपूर्णवितारः ॥ ४८ ॥ मंगलभूषेनमंगलाभिराज्ञा ॥ ४९ ॥ अश्वपतिनाराज्ञा ॥ कचित्सावित्रीचसरस्वत्याइत्यपि पाठः ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ प्रथमं देवीति ॥ भूतले प्रथमं राधादेवीसुयज्ञे नराज्ञा पूजितेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ उपदिष्टेन विधिनेति शेषः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ १५८ ॥ यस्मादेवं तस्मादेता देवतानियमेन पूज्या इति तात्पर्यम् ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेन वमस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ततः श्रीरामचंद्रेण रावणस्य वधार्थिना ॥ तत्पश्चाज्जगतां माता त्रिषु लोकेषु पूजिता ॥ १४६ ॥ जातादौ दक्षकन्याया निहत्य दैत्यदानवान् ॥ ततो देहं परित्यज्य यज्ञे भर्तुश्च निंदया ॥ ४७ ॥ जज्ञे हिमवतः पत्न्यां लेभे पशुपतिं पतिम् ॥ गणेशश्च स्वयंकृष्णः स्कंदो विष्णुकलोद्भवः ॥ ४८ ॥ बभूव तुस्तौ तनयौ पश्चात् स्याश्च नारदः ॥ लक्ष्मीर्मंगलभूषेन प्रथमं परिपूजिता ॥ ४९ ॥ त्रिषु लोकेषु तत्पश्चादेव तामुनिमानवैः ॥ सावित्रीचाऽश्वपतिना प्रथमं परिपूजिता ॥ १५० ॥ तत्पश्चात् त्रिषु लोकेषु देवतामुनिपुंगवैः ॥ आदौ सरस्वती देवी ब्रह्मणा परिपूजिता ॥ ५१ ॥ तत्पश्चात् त्रिषु लोकेषु देवतामुनिपुंगवैः ॥ प्रथमं पूजिताराधागोलोके रासमंडले ॥ ५२ ॥ पौर्णमास्यां कार्तिकस्य कृष्णेन परमात्मना ॥ गोपिकाभिश्च गोपैश्च वालिकाभिश्च बालकैः ॥ ५३ ॥ गवांगणैः सुरभ्या च तत्पश्चादाज्ञया हरेः ॥ तदा ब्रह्मादिभिर्देवैर्मुनिभिः परया मुदा ॥ ५४ ॥ पुष्पधूपादिभिर्भक्त्या पूजिता वंदिता सदा ॥ पृथिव्यां प्रथमं देवी सुयज्ञेनैव पूजिता ॥ ५५ ॥ शंकरेणोपदिष्टेन पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ त्रिषु लोकेषु तत्पश्चादाज्ञया परमात्मनः ॥ १५६ ॥ पुष्पधूपादिभिर्भक्त्या पूजिता मुनिभिः सदा ॥ कलायायाः समुद्भूताः पूजितास्ताश्च भारते ॥ ५७ ॥ पूजिता ग्रामदेव्यश्च ग्रामे च नगरे मुने ॥ एवं ते कथितं सर्वं प्रकृते च रितं शुभम् ॥ १५८ ॥ यथा गमलक्ष्णं च किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ समासेन श्रुतं सर्वं देवीनां चरितं प्रभो ॥ विबोधनाय बोधस्य व्यासे न वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ सृष्टेराद्या सृष्टिविधौ कथमा विबुध्वह ॥ कथं वा पंचधा भूता वदस्व देवि दां वर ॥ २ ॥ भूता ययां शकलया तया त्रिगुणया भवे ॥ व्यासेन तासां चरितं श्रोतुमिच्छामि सांप्रतम् ॥ ३ ॥ तासां जन्मानु कथनं पूजाध्यानविधिबुध ॥ स्तोत्रं कवचमैश्वर्यं शौर्यं वर्णय मंगलम् ॥ ४ ॥

अष्टाशीति महापद्यैः

पंचप्रकृतिसंभवः ॥ प्रोच्यते विस्तरेणैव तद्भूतार्थां च संभवः ॥ १ ॥ पृष्ठवतेनारदाय सर्वोऽपि नवमस्कंधोक्तोर्थः संक्षेपेण सूत्रभूतवाक्यैर्भगवता वर्णितस्तमर्थं सामान्यरूपेण ज्ञातं विशेषाकारेण ज्ञातुं पुन नारदः पृच्छति नारद उवाच समासेनेति ॥ समासेन संक्षेपेण बोधस्य सामान्याकारेण बोधविषयस्य पूर्वोक्तार्थस्य विबोधनाय विशेषाकारेण बोधनाय व्यासेन विस्तारेण ॥ १ ॥ विशेषार्थविषयं प्रशंस्य मेव करोति सृष्टेरिति ॥ सृष्टेर्द्वैतप्रपंचस्य कार्यभूतस्याद्याकारणरूपामूलप्रकृतिर्मायाशक्तिपरादिशब्दवाच्या सृष्टिविधौ सृष्टिक्रियायां प्रथमतः कथमा विबुध्वह भूतोत्पत्ता ॥ पश्चाच्च कथं पंचधा भूता पंचप्रकारेण दुर्गादिरूपेण भिन्ना कथं वा जाता तद्भूत इत्यर्थः ॥ २ ॥ किंच भूतेति ॥ भवे संसारे तया त्रिगुणया प्रकृते रंशकलया भूता संभूता शक्तिगंगतुलस्यादिरूपिणी तासां चरितमित्यर्थः ॥ ३ ॥ किंच तासां मिति ॥ तासां तुलस्यादीनाम् ॥ ४ ॥

नारायणः प्रथमप्रकृतेः स्वरूपमाह नारायण उवाच नित्य इति ॥ नित्य आत्मा यथा तथा प्रकृतिर्नित्येत्यर्थः ॥ आत्माऽत्र चिदाभासो जीवः ॥ अस्य मोक्षपर्यंतमवस्थाना न्नित्यत्वम् ॥ न त्वत्रात्मशब्देन परमात्मा तस्य ग्रहणे तस्मिन्परमात्मनि त्रिकालाबाध्यत्वरूपनित्यत्वस्य सत्त्वात्तदेव नित्यत्वं मायायां बोधितं भवेत्तच्च मायायां न संभवति ॥ असत्त्वमरजस्कमतमस्कममायमिति तापनीयश्रुत्या मोक्षदशायां मायायानाशाभ्युपगमात् तस्माज्जीव एवात्मशब्देन ग्राह्यः ॥ तदग्रहणे तस्य मोक्षपर्यंतमवस्थाना न्मायायाश्च मोक्षपर्यंतमवस्थाना दुभयोः समानयोगक्षेमं नित्यत्वं सिध्यतीति नभःकालदिशादीनामपि प्राकृतप्रलयपर्यंतमवस्थाना न्नित्यत्वमापेक्षिकमेव बोद्धव्यम् ॥ विश्वानां भूरादिलोकानां गोलकब्रह्मांडमित्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेकदेश इति ॥ तदेकदेशो गोलो कैकदेशः न भ्रमागानुसारको गोलोका न्न भ्रमदेशे स्थितो वैकुण्ठ इत्यर्थः ॥ परमार्थतो नित्यस्तु परमात्मैव ॥ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म नेह नानास्ति किंच नेत्यादि श्रुतेः ॥ ६ ॥ ननु सा प्रकृतिः सांख्यशास्त्रोक्तप्रधानवदात्मनो भिन्ना स्वतंत्रा वा स्ति किंत तत्राह यथाग्नौ दाहिकेति ॥ यथा वह्नौ दाहिका शक्तिः शश्वन्निरंतरं युक्ता संयुक्तैव वह्नौ नानभिन्नावहेः कदापि ॥ यथा वाचं द्रेपञ्चेशो भानित्यं समवेतैव न भिन्ना ॥ यथा वारवौ प्रभातदभिन्नैव न भिन्ना कदाचिदपि ॥ तथैवैयं शक्तिः परात्मनि तदभेदे नैव तिष्ठति ॥ शक्तिः शक्तव्यतिरेकेणाऽदर्शनात् ॥ तथा च श्वेताश्वतरश्रुतिः ॥ परास्य शक्तिर्विधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया चेति ॥ तंत्रेष्वपि शक्तिश्च शक्तिमद्रूपाद्यतिरेकं न वाञ्छ

श्रीनारायण उवाच ॥ नित्य आत्मानभो नित्यं कालो नित्यो दिशो यथा ॥ विश्वानां गोलकं नित्यं नित्यो गोलो क एव च ॥ ५ ॥ तदेकदेशो वैकुण्ठो न भ्रमागानुसारकः ॥ तथैव प्रकृतिर्नित्या ब्रह्मलीलासनातनी ॥ ६ ॥ यथाग्नौ दाहिका चंद्रेपञ्चेशो भानित्यं समवेतैव न भिन्ना ॥ ७ ॥ विनास्वर्णस्वर्णकारः कुण्डलं कर्तुमक्षमः ॥ विनामृदाघटं कर्तुं कुलालो हि न ही श्वरः ॥ ८ ॥ न हि क्षमस्तथात्मा च सृष्टिं स्रष्टुं तथा विना ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा सा यया च शक्तिमाप्सदा ॥ ९ ॥ ऐश्वर्यवचनः शश्वक्तिः पराक्रम एव च ॥ तत्स्वरूपा तयोर्दात्री सा शक्तिः परिकीर्तिता ॥ १० ॥ ज्ञानं समृद्धिः संपत्तिर्यशश्चैव बलं भगः ॥ तेन शक्तिर्भगवती भगरूपा च सा सदा ॥ ११ ॥ तथा युक्तः सदात्मा च भगवांस्तेन कथ्यते ॥ स च स्वेच्छामयो देवः साकारश्च निराकृतिः ॥ १२ ॥

ति ॥ तादात्म्यमनयोर्नित्यं वह्निदाहिकयोरिवेति ॥

तस्मान्नभिन्ना जडास्वतंत्रा ॥ किंतु चेतनाधिष्ठिता ॥ चेतनेव भवतीति भावः ॥ तदुक्तम् ॥ चिच्छायावेशतः शक्तिश्चेतनेव विभाति सेतिसूतसंहितायाम् ॥ ७ ॥ ननु सा शक्तिर्यदि परमात्मनो न भिन्ना किंतु तदभिन्ना तदा परमात्मैव जगत्करोतु किमर्थं शक्तिस्तदेति चेत्तदाह ॥ विनास्वर्णमिति ॥ ८ ॥ न हि क्षम इति ॥ शक्तिरहितस्य निर्गुणस्य निर्विकारस्य निरवयवस्याऽऽत्मनो न जगत्कर्तृत्वमुपपद्यते ॥ तस्मात्सर्वजननकर्त्री साऽपेक्षितैवेति भावः ॥ ९ ॥ शक्तिशब्दस्य निर्वचनमाह ऐश्वर्येति ॥ शशब्दो मंगलवाचकत्वाद्वैश्वर्यवचनः ॥ कृतिशब्दस्य पृषोदरादित्वात्कारलोपेक्तिशब्दः ॥ पराक्रमवाचकः ॥ शयुक्ता शक्तिर्यस्यामिति व्युत्पत्त्या शक्तिशब्दः प्रकृतिवाचकः ॥ पृषोदरादित्वाद्युक्तपदलोपः ॥ तत्फलितमाह तत्स्वरूपेति ॥ १० ॥ भगवती पदव्युत्पत्तिमाह ज्ञानमिति ॥ ज्ञानादिबलांतानां पदार्थानां वाचको भगवत्शब्दः तेन कारणेन शक्तिर्भगवतीपदेनोच्यते इत्यर्थः ॥ भगानि संत्यस्यामिति व्युत्पत्तेः ॥ ननु भगानि पराशक्तिर्भिन्नानि कस्मादागतानि तत्राह भगरूपा च सेति ॥ भगान्यपि तस्या एव विकारा इत्यर्थः ॥ ११ ॥ ननु तर्हि परमात्मा कथं भगवच्छब्देनोच्यते इति चेत्तादृश भगवती शक्तियोगादेवेत्याह तथा युक्त इति ॥ तस्या गुणा एव परमात्मनो गुणा भवन्ति परस्परार्थासादित्यर्थः ॥ इत्थं पराशक्तिवर्णयित्वा तदवच्छिन्नं चैतन्यरूपं परमात्मानं वर्णयति ॥ स च स्वेच्छामय इति ॥ प्रकृतेरिच्छैवैतस्येच्छानभिन्नेति प्रकृतीच्छैवैव स्वेच्छामय इत्युच्यते अयं परमात्मानिराकारः साकारश्च भवतीत्यर्थः ॥ १२ ॥

निराकारस्वरूपवर्णयति तेजोरूपमिति ॥ चिद्रूपं स्वप्रकाशं तेजोरूपमित्यर्थः ॥ इदमेव परं ब्रह्मेति वदति ॥ १३ ॥ इत्थं निराकारं परमात्मरूपं योगिनो ज्ञानिनो वेदांताश्च यद्यपि वदन्ति तथापि तद्वैष्णवाः स्थूलमूर्त्यभिमानिनो न मन्यन्ते ॥ इत्यरुचिपूर्वकमाह वैष्णवास्तत्र मन्वते इति ॥ १४ ॥ ते किं वदन्ति तत्राह ॥ वदन्तीति ॥ भवद्विर्यतेजःस्वीक्रियते तत्तेजस्तेजस्विनाविना कस्य संभवेत् न कस्यापि ॥ न हि चंद्रिकाप्रभादीनि चंद्रसूर्याद्याश्चरहितानि कचिदुपलभ्यन्ते ॥ ततोऽन्यथाऽनुपपत्त्या काचन नित्यासावयवामूर्तिः स्वीकर्तव्येति ते वदन्तीत्यर्थः ॥ कीदृशी मूर्तिः स्वीकर्तव्येति तां दर्शयति ॥ तेजोमंडलोत्ति ॥ १५ ॥ १६ ॥ किशोरोवालः ॥ १७ ॥ शोभायामोचनेनाशनेलोचने यस्य ॥ मुक्ताछविर्विनिर्घायया एतादृशी या एकाऽविरलामध्ये व्यवधानरहिता दंतपंक्तिस्तयामनोरमम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ निमेषो नेत्रमिलनम् ॥ २३ ॥ कृष्णपदं निर्वक्ति कृषिस्तद्भक्तीति ॥ कृषधातोर्भजनवाचकाद्भावे किंप्रत्यये कृष्णशब्दो निष्पन्नः सः तद्भक्तिवचनः कृष्णभक्तिवाचक इत्यर्थः ॥

तेजोरूपं निराकारं ध्यायन्ते योगिनः सदा ॥ वदन्ति च परं ब्रह्म परमानंदमीश्वरम् ॥ १३ ॥ अदृश्यं सर्वद्रष्टारं सर्वज्ञं सर्वकारणम् ॥ सर्वदं सर्वरूपं तं वैष्णवास्तत्र मन्वते ॥ १४ ॥ वदन्ति चैव ते कस्य ते जस्ते जस्विनाविना ॥ तेजोमंडलमध्यस्थं ब्रह्म तेजस्विनं परम् ॥ १५ ॥ स्वेच्छामयं सर्वरूपं सर्वकारणकारणम् ॥ अतीव सुंदरं रूपं विभ्रतं सुमनोहरम् ॥ १६ ॥ किशोरवयसं शांतं सर्वकांतं परात्परम् ॥ नवीननीरदाभासधामैकं श्यामविग्रहम् ॥ १७ ॥ शरन्मध्याह्नपद्मौघशोभा मोचनलोचनम् ॥ मुक्ताछविर्विनिर्घैकदंतपंक्तिमनोरमम् ॥ १८ ॥ मयूरपिच्छचूडं चमालतीमाल्यमंडितम् ॥ सुनसंसस्मितं कांतं भक्तानुग्रहकारणम् ॥ १९ ॥ ज्वलदग्निविशुद्धैकपीतांशुकसुशोभितम् ॥ द्विभुजं मुरलीहस्तरत्नभूषणभूषितम् ॥ २० ॥ सर्वाधारं च सर्वेशं सर्वशक्तियुतं विभुम् ॥ सर्वैश्वर्यप्रदं सर्वस्वतंत्रं सर्वमंगलम् ॥ २१ ॥ परिपूर्णतमं सिद्धं सिद्धेशं सिद्धिकारकम् ॥ ध्यायन्ते वैष्णवाः शश्वदेवदेवं सनातनम् ॥ २२ ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिशोकभीतिहरं परम् ॥ ब्रह्मणो वयसायस्य निमेष उपचर्यते ॥ २३ ॥ सचाऽऽत्मा स परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते ॥ कृषिस्तद्भक्तिवचनो नश्च तद्भास्यवाचकः ॥ २४ ॥ भक्तिदास्यप्रदातायः सच कृष्णः प्रकीर्तितः ॥ कृषिश्च सर्ववचनो नकारो बीजमेव च ॥ २५ ॥ सकृष्णः सर्वस्रष्टाऽऽदौ सिसृक्षन्नेक एव च ॥ सृष्ट्युन्मुखस्तदंशेन कालेन प्रेरितः प्रभुः ॥ २६ ॥

वदः ॥ तथाच कृद्भवनं च कृष्णे तेदातृत्वेन वर्तेते यस्मिन्नित्यर्थेऽर्श आद्यचूषो दरादित्वात्षकारश्रवणम् ॥ २४ ॥ तत्फलितमाह भक्तिदास्येति ॥ व्युत्पत्त्यंतरमाह कृषिश्चेति ॥ कृष्यते आकृष्यते कारणादुत्पत्तिकाले इति कृत्सर्वजगत् ॥ कर्मणि कृप् बाहुलकात् जीञ्प्रापणे इत्यस्मात्तुडप्रत्ययेन यतिकार्यात्मतां प्रापयति सनो बीजं कारणमित्यर्थः ॥ कृषः सर्वकार्यप्रपंचस्य नः बीजमित्यर्थः ॥ २५ ॥ ॥ फलितमाह सकृष्ण इति ॥ सकृष्ण इत्यभिधीयत इति शेषः ॥ एतावत्पर्यंतं वैष्णवं मतमुपपादितम् ॥ तत्र वैष्णवास्तत्र मन्वते इत्यनेन बोधितयारुच्यैव मततिरस्कारो दर्शितः ॥ तत्र युक्तिस्त्वित्थम् ॥ न ह्यस्माभिश्चंद्रसूर्यतेजोवद्ब्रह्म तेजःस्वीक्रियते येन तदाश्रयस्याकांक्षा स्यात् ॥ किंतु शुद्धत्वात्तेजःसदृशं स्वयंप्रकाशं ज्ञानरूपमेव तेजःपदेनोच्यते ॥ न हितस्य सर्वाधारस्याधारपेक्षास्ति ॥ अनवस्थापत्तेः ॥ स भगवः कस्मिन् प्रतिष्ठितः स्वमहिम्नीति श्रुत्याच निराधारस्यैवात्मनः प्रतिपादनात् ॥ किंच यामूर्तिः सावयवाभवद्विः स्वीक्रियते तस्यानित्यत्वं न स्यात् यद्यत्सावयवं तत्तत्र श्वरभितिव्याप्तेः ॥ किंच या भवतामभिमतामूर्तिः सा किं पांचभौतिकी वा तद्द्रहिता वा ॥ यदि पांचभौतिकी तदाऽनित्यत्वप्रसंगः यदि तद्द्रहिता तर्हि तस्यादृश्यत्वाभावः स्यात् ॥ तथा च तस्याः सत्त्वे प्रमाणाभावः ॥

नचवेद एव कृष्णमूर्तिर्ब्रह्मप्रतिपादकः प्रमाणमिति चेन्न ॥ कृष्णमूर्त्येतर्गतब्रह्मरूपप्रतिपादकत्वेनाऽपि वेदवाक्यस्य विषयलाभेन चारितार्थात् ॥ अतएव सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेतिसामानाधिकरण्यात् प्रतिपादकश्रुतिश्चरितार्था ॥ किंच भवद्भिः कृष्णमूर्तिप्रतिपादकाया श्रुतिरुच्यते सा किमुपासनाकाण्डस्था वा ज्ञानकाण्डस्था यद्युपासनाकाण्डस्था तर्हि सर्वश्रुतीनामुपक्रमोपसंहारादिषु धिक्तात्पर्यलिङ्गेनाऽद्वैते ब्रह्मणिसमन्वया त्रिगुणब्रह्मप्रतिपादकश्रुतिभ्योऽप्युपासनाकाण्डस्थश्रुतीनां दुर्बलत्वात् तन्मूर्त्येतर्गतब्रह्मवर्णनप्रतिपादनेनापितासां श्रुतीनां सार्थक्याच्च न तदुक्तार्थे प्रामाण्यम् ॥ यदि ज्ञानकाण्डस्था तदपि न संभवति न हि ज्ञानकाण्डे ब्रह्मरूपं त्रिगुणं विहाय कचिदपि सगुणं रूपं सावयवंपरिच्छिन्नं प्रतिपादितमस्ति ॥ तस्मान्मूलप्रकृतेर्हि रण्यगर्भोत्पत्तिद्वारा पंचमहाभूतसृष्ट्युत्तरपंचमहाभूतांशमादाय हिरण्यगर्भरूपा भगवती नानारूपाणि धारयामासित्येव सर्वश्रुतिसिद्धांतः ॥ तदुक्तं नृसिंहतापनीयेति मेखंडे ॥ उपद्रष्टाऽनुमंतेषां आत्मासिंहश्चिद्रूप एवाऽविकारोऽहोपलब्धा सर्वत्र न ह्यस्ति द्वैतसिद्धिरात्मैव सिद्धो द्वितीयो मायया ह्यन्यदिव स वा एष आत्मा पर एवैष सर्वतया हि प्राज्ञे सैषा विद्या जगत्सर्वमात्मा परमात्मैव स्वप्रकाशोऽप्यविषयज्ञानत्वाज्ज्ञानत्रेव ह्यत्र न विजानात्यनुभूतेर्माया च तमोरूपानुभूतेरित्यादि ॥ एवमेवैषामाया स्वाऽव्यतिरिक्तानि क्षेत्राणि दर्शयित्वा जीवेशावाभासेन करोति मायाचाऽविद्या च स्वयमेव भवति सैषा चित्रा सुदृढा बह्वंकुरा गुणभिन्नां कुरेऽपि गुणभिन्ना सर्वत्र ब्रह्मविष्णुशिवरूपाणि चैतन्यदीप्ता तस्मादात्मन एव त्रैविध्यं सर्वत्र यो नित्वमप्यभिमतं जीवेनियंतेश्वरः ॥ सर्वाऽहं मानी हिरण्यगर्भस्त्रिरूप ईश्वरवत् व्यक्तचैतन्यः सर्वगो ह्येष ईश्वरः ॥ क्रियाज्ञानात्मा सर्वसर्वमयं सर्वजीवाः सर्वमयाः सर्वावस्थासु तथाऽप्यल्पाः स वा एष भूतानींद्रियाणि विराजं देवताः कोशांश्च सृष्ट्वा प्रविश्यामूढो मूढ इव व्यहरन्नास्ते माययैव तस्मादद्वय एवात्मेति ॥ ननु तर्हि प्रथमाध्याये स्वेच्छाप्रयस्येच्छया च श्रीकृष्णस्य सिसृक्षया ॥ सा विर्भूवसहसामूलप्रकृतिरीश्वरीति वाक्ये श्रीकृष्णस्येच्छयेति कथमुक्तम् ॥ परमात्मन इच्छयेति तत्तत्त्व्यमिति चेच्छृणु ॥ कृष्णशब्दोऽहियोगरूढया गोलोकवासि देवतायां रूढः ॥ केवलयोगार्थमादाय तु परमात्मनि प्रयुक्तः ॥ एवमेव सर्वेऽपि शब्दायोगरूढया तत्तद्दिशेषपदार्थवाचका अपि योगार्थमादाय सर्वे ब्रह्मवाचका अपि भवंतीति न दोषः ॥ ननु तर्हि साम्यावस्थमायोपाधिक सर्वकारणब्रह्मणः किमु रथयोगरूढं नामेति चेदुच्यते ॥ केवलब्रह्मणो निर्गुणब्रह्मप्रतिपादकश्रुतिषु सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादि वाक्येषु प्रतिपादितानि सत्यं ज्ञानमित्यादीनि नामानि मुख्यानि तदतिरिक्तानामनि शिवा विष्णुब्रह्मेत्यादीनि यौगिकानि तेषां तत्तद्गुणोपाधिक चैतन्यरूढत्वेनैकप्रकृतशक्त्या निर्वाहेऽन्यत्र शक्ति कल्पने प्रमाणाभावाद्गौरवाच्च ॥ तत्तद्गुणोपाधिषु शिवविष्णवादिनां शक्तिस्तु मैत्रायणीयश्रुतावभिहिता ॥ यो ह खलु वास्यसात्त्विकोऽंशः स विष्णुर्यो ह खलु वावस्यतामसोऽंशः स योर्यं रुद्र इत्यादि वाक्यैः ॥ कृष्णादिशब्दास्तु रूढया विष्णुतत्त्वस्यैव वाचकाः ॥ तत्तदुपनिषत्सु तथैव प्रतिपादनात् ॥ सगुणशबलकारणब्रह्मणः साम्यावस्थमायांतः प्रविष्टस्य तु मुख्याः शब्दा मायाशक्तिप्रकृतिपरा भगवती देवीत्यादयः ॥ यथा गजादिशरीरे प्रविष्टस्य चैतन्यस्य गजादिसंज्ञा मुख्यास्तद्वत् ॥ तदुक्तं श्वेताश्वतरे देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढामिति ॥ आत्मरूपांशक्तिमित्यर्थः ॥ सूतसंहितायां सौरसंहितायां कूर्मपुराणे च ॥ चिन्मात्राश्रयमायायाः शक्त्यकारे द्विजोत्तमाः ॥ अनुप्रविष्टायाः संविन्निर्विकल्पास्वयंप्रभा ॥ सा शिवा परमा देवी शिवाभिन्ना शिवं करोति ॥ तस्मात्कारणब्रह्मणोऽपि मायाशक्त्यादिसंज्ञा एव मुख्याः ब्रह्मविष्णवादिसंज्ञास्तु गौणाः ॥ तत्तद्गुणोपाधिषु तेषां शक्तेः कृत्स्नत्वेनान्यत्र शक्ति कल्पने प्रमाणाभावाद्गौरवाच्च ॥ तस्मात्कारणब्रह्मोपासकेन मायाशक्तिपरा मूलप्रकृति भगवती देवीत्यादि मुख्यशब्दैरेव कारणं ब्रह्मोपास्यम् ननु ब्रह्मविष्णवादिशब्दैरित्येव तत्त्वम् ॥ अतएव कारणब्रह्मणः शक्ति तत्त्वमिति संज्ञा शैवासिद्धांते प्रसिद्धा शक्तदर्शने चेत्यलमप्रसक्तानुप्रसक्त्या ॥ वस्तुतस्तु पूर्वत्र परमात्मन इच्छयेत्येव पूर्ववचनार्थः ॥ श्रीकृष्णस्येत्यस्यासिसृक्षयेत्यनेनान्वय इति पूर्वव्याख्या ततदानकोपि दोषः ॥ इत्थं वैष्णवमतमरुच्या विनिर्वासाधिष्ठातृदेवीनां देवानां च साकारमूर्तीनां निराकारब्रह्मणो मायाविशिष्टादुत्पत्तिमाह सर्वस्रष्टाऽऽदाविति ॥ आदौ प्रथमं सर्वस्रष्टा मायाशबलः परमेश्वरोऽपंचीकृतभूतात्मक हिरण्यगर्भोत्पत्तिद्वारा पंचमहाभूतात्मक ब्रह्मांडोत्पत्त्यनंतरमित्यर्थाद्बोध्यम् ॥ सिसृक्षन्सृष्टानां पदार्थानामधिष्ठातृदेवताः स्रष्टुमिच्छन्परमात्मनोऽंश इव तस्मिन्विद्यमानेन कालेन प्रेरितः सन् ॥ २६ ॥

स्वेच्छामयोयतोभवतिततोहेतोःस्वेच्छयाशक्त्याऽर्धनारीश्वररूपेणद्विधावभूवेत्यर्थः ॥ तत्रस्वेच्छामयःस्वेच्छयेतिपदद्वयेनद्विधाभवनंप्रकृतेरेवकार्यम् ॥ तत्प्रकृतेःकार्यमात्मन्यारोपेणभासतइत्युक्तं भवति ॥ तथाचाऽर्धनारीश्वररूपेणमूलप्रकृतिरेवपरिणामं प्राप्ताइत्यर्थः ॥ साचप्रकृतिश्चैतन्यरहितानैवतिष्ठतीतितदधिष्ठानंविवर्तकारणंसर्वत्राऽनुगतमेव ॥ २७ ॥ उत्पत्त्यनंतरंवृत्तमाह तांददशेति ॥ २८ ॥ चंद्रविंबविनिर्घयस्यतादृशमेकमिलितंनितंबयुगुलंयस्याः ॥ कदलीस्तंभोनिर्दितीययातयाश्रोण्यालक्षणयाश्रोण्यधोभागेनसुंदरी ॥ २९ ॥ श्रीफलंबिल्वफलम् ॥ मौलीपुष्पैर्जुष्टांसेविताम् ॥ ३० ॥ वक्रलोचनांकटाक्षवतीम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कस्तूरीबिंदुनेति ॥ सीमंतसन्निधौसिंदूरविंदुस्तदधःकाश्मीरचंदनविंदुस्तदधःकस्तूरीतिफलितोर्थः ॥ ३३ ॥

स्वेच्छामयःस्वेच्छयाचद्विधारूपोवभूवह ॥ स्त्रीरूपोवामभागांशोदक्षिणांशःपुमान्स्मृतः ॥ २७ ॥ तांददर्शमहाकामीकामाधारांसनातनः ॥ अतीवकमनीयांचचारुपंकजसन्निभाम् ॥ २८ ॥ चंद्रविंबविनिर्घैकनितंबयुगुलांपराम् ॥ सुचारुकदलीस्तंभोनिर्दितश्रोणिमुंदरीम् ॥ २९ ॥ श्रीयुक्तश्रीफलाकारस्तनयुग्ममनोरमाम् ॥ पुष्पजुष्टांसुवलितांमध्यक्षीणांमनोहराम् ॥ ३० ॥ अतीवसुंदरींशांतांसस्मितांवक्रलोचनाम् ॥ वह्निशुद्धांशुकाधारांरत्नभूषणभूषिताम् ॥ ३१ ॥ शश्वच्चक्षुश्चकोराभ्यांपिबंतींसततंमुदा ॥ कृष्णस्यमुखचंद्रंचंद्रकोटिविनिर्दितम् ॥ ३२ ॥ कस्तूरीविंदुनासार्धमधश्चंदनविंदुना ॥ समंसिंदूरविंदुंचभालमध्येचविभ्रतीम् ॥ ३३ ॥ वक्रिमंकवरीभारंमालतीमाल्यभूषितम् ॥ रत्नेंद्रसारहारंचदधतींकांतकासुकीम् ॥ ३४ ॥ कोटिचंद्रप्रभामृष्टपुष्टशोभासमन्विताम् ॥ गमनेनराजहंसगजगर्वविनाशिनीम् ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वातांतुतयासार्धरासेशोरासमंडले ॥ रासोल्लासेसुरसिकोरासक्रीडांचकारह ॥ ३६ ॥ नानाप्रकारशृंगारंशृंगारोमूर्तिमानिव ॥ चकारसुखसंभोग्यावद्वैब्रह्मणोदिनम् ॥ ३७ ॥ ततःसचपरिश्रांतस्तस्यायोनौजगत्पिता ॥ चकारवीर्याधानंचनित्यानंदेशुभक्षणे ॥ ३८ ॥ गात्रतोयोपितस्तस्याःसुरतांतेचसुव्रत ॥ निःससारश्रमजलंश्रांतायास्तेजसाहरेः ॥ ३९ ॥ महाक्रमणक्लिष्टायानिःश्वासश्चवभूवह ॥ तदाववैश्रमजलंतत्सर्वविश्वगोलकम् ॥ ४० ॥ सचनिःश्वासवायुश्चसर्वाधारोवभूवह ॥ निःश्वासवायुःसर्वेषांजीविनांचभवेषुच ॥ ४१ ॥ वभूवमूर्तिमद्रायोर्वामांगात्प्राणवल्लभा ॥ तत्पत्नीसाचतत्पुत्राःप्राणाःपंचचजीविनाम् ॥ ४२ ॥ प्राणोपानःसमानश्चोदानव्यानौचवायवः ॥ वभूवुरेवतत्पुत्राअधःप्राणाश्चपंचच ॥ ४३ ॥ धर्मतोयाधिदेवश्चवभूववरुणोमहान् ॥ तद्रामांगाच्चतत्पत्नीवरुणानीवभूवसा ॥ ४४ ॥

वाक्रिमंकटिलम् ॥ कवरीकेशसन्निवेशः ॥ ३४ ॥ पुष्टशोभापूर्णशोभा ॥ राजहंसगजयोर्गर्वस्यगमनाभिमानस्यविनाशिनीम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शृंगारं कुर्वन्निशेषः ॥ आब्रह्मणोदिनपरिमितकालपर्यंतम् ॥ ३७ ॥ शुभक्षणे शुभकाले ॥ ३८ ॥ श्रमजलं धर्मजलम् ॥ ३९ ॥ महाक्रमणं महालिंगनं पंचीकृतपंचमहाभूतात्मकं विश्वगोलकं पूर्वमेव जातं तत्सर्वश्रमजलं ववै आवृणोदित्यर्थः ॥ अतोपिज्ञापकात्पंचमहाभूतोत्पत्त्यनंतरमेवेयमधिष्ठातृदेवतानामुत्पत्तिरिति बोध्यम् ॥ ४० ॥ जीविनां प्राणिनाम् ॥ ४१ ॥ मूर्तिमद्रायो रित्यनेन तस्मिन्नेव समये प्रकृत्या सर्वप्राणिनां निःश्वासवायो रधिष्ठात्री मूर्तिरपि प्रकटीकृतेति बोध्यम् ॥ पत्नी च मूर्तिमती प्राणाः पंचपुत्रा अपि पंचप्राणानामधिदेवामूर्तिरूपा एव ॥ ४२ ॥ अधःप्राणाः कनिष्ठप्राणाः नागादयः पंचतेषामप्यधिदेवाः पंचतदैवोत्पादिता इत्याह वभूवुरेवेति ॥ एते दशप्राणाधिदेवावायुपत्नी तउत्पन्ना इत्यर्थः ॥ ४३ ॥ धर्मस्य तोयस्य चाधिदेवो वरुणो वभूव प्रकृत्या उत्पादित इत्यर्थः ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ दिग्बालकम् ॥ ४७ ॥ व्यदूयतभयंकरं महांतं बालकं दृष्ट्वा हृदयेनांतःकरणावच्छेदेन चकंपे इत्यर्थः ॥ यथाऽभिलाषितसुकुमारबालकाभावप्रयुक्तसंजातकोपेन ब्रह्मांडगोलके यज्जलं तस्मिन्नुत्सर्ज ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ जिह्वाग्रात्कृष्णवधुजिह्वाग्रादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ साचेति ॥ कृष्णस्त्रीत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ वार्णजिह्वाग्राज्जातां कृष्णोद्विभुजः ॥ अस्य चतुर्भुजनारायणस्य मानिनीराधा अत्रैव मन्त्रिकटे एव स्थास्यति मम पत्नी भविष्यतीत्यर्थः ॥ यतो मानिनी ततस्तवैतस्याश्चैकपतित्वे सामानाधिकरण्यं न संभवेदित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ताभ्यां लक्ष्मीसरस्वतीभ्यां

अथ सा कृष्णचिच्छक्तिः कृष्णगर्भदधारह ॥ शतमन्वंतरं यावज्ज्वलं तीव्रह्यतेजसा ॥ ४५ ॥ कृष्णप्राणाहिदेवी सा कृष्णप्राणाधिकप्रिया ॥ कृष्णस्य संगिनी शश्वत्कृष्णवक्षःस्थलस्थिता ॥ ४६ ॥ शतमन्वंतरं ते च काले तीतेऽपि सुंदरी ॥ सुपावर्दिभंस्वर्णाभं विद्वाधारालयं परम् ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वा दिग्भं च सा देवी हृदयेन व्यदूयत ॥ उत्सर्ज च कोपेन ब्रह्मांडगोलके जले ॥ ४८ ॥ दृष्ट्वा कृष्णश्च तत्त्यागं हाहाकारं चकार ह ॥ शशाप देवीं देवेशस्तत्क्षणं च यथोचितम् ॥ ४९ ॥ यतोऽपत्यं त्वया त्यक्तं कोपशीले च निष्ठुरे ॥ भवत्वमनपत्याऽपि चाद्यप्रभृतिनिश्चितम् ॥ ५० ॥ यायास्त्वदंशरूपाश्च भविष्यंति सुरस्त्रियः ॥ अनपत्याश्च ताः सर्वास्त्वत्समानित्ययौवनाः ॥ ५१ ॥ एतस्मिन्त्रंतरे देवी जिह्वाग्रात्सहसा ततः ॥ आविर्भव कन्यैका शुक्लवर्णामनोहरा ॥ ५२ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधाना वीणापुस्तकधारिणी ॥ रत्नभूषणभूषाढ्या सर्वशास्त्राधिदेवता ॥ ५३ ॥ अथ कालांतरे सा च द्विधारूपा वभूव ह ॥ वामार्धागाच्च कमलादक्षिणार्धाच्च राधिका ॥ ५४ ॥ एतस्मिन्त्रंतरे कृष्णोद्विधारूपो वभूव सः ॥ दक्षिणार्धश्च द्विभुजो वामार्धश्च चतुर्भुजः ॥ ५५ ॥ उवाच वार्णिकृष्णस्तां त्वमस्य कामिनी भव ॥ अत्रैव मानिनीराधा तव भद्रं भविष्यति ॥ ५६ ॥ एवं लक्ष्मीं च प्रददौ तुष्टो नारायणाय च ॥ स जगाम च वैकुण्ठे ताभ्यां सार्धं जगत्पतिः ॥ ५७ ॥ अनपत्ये च ते द्वे च जाते राधांशसंभवे ॥ भूतानारायणां गाच्च पार्षदाश्च चतुर्भुजाः ॥ ५८ ॥ तेजसा वयसारूपगुणाभ्यां च समाहरे ॥ बभूवुः कमलां गाच्च दासीकोट्यश्च तत्समाः ॥ ५९ ॥ अथ गोलोका नाथस्य लोभ्रां विवरो मुने ॥ भूताश्चाऽसंख्यगोपाश्च वयसा तेजसा समाः ॥ ६० ॥ रूपेण च गुणेनैव बलेन विक्रमेण च ॥ प्राणतुल्यप्रियाः सर्वे वभूवुः पार्षदा विभोः ॥ ६१ ॥ राधां गलौ मकूपेभ्यो वभूवुर्गोपकन्यकाः ॥ राधा तुल्याश्च ताः सर्वाराधादास्यः प्रियंवदाः ॥ ६२ ॥ रत्नभूषणभूषाढ्याः शश्वत्सुस्थिरयौवनाः ॥ अनपत्याश्च ताः सर्वाः पुंसः शापेन संततम् ॥ ६३ ॥ एतस्मिन्त्रंतरे विप्रसहसा कृष्णदेवता ॥ आविर्भव दुर्गा सा विष्णुमाया सनातनी ॥ ६४ ॥

म् ॥ ५७ ॥ अनपत्ये पूर्वोक्तिशापाद्यतो राधांशसंभवे ततः ॥ नारायणां गाद्वैकुण्ठाधिपतेऽश्चतुर्भुजात् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ गोलोकनाथस्य द्विभुजकृष्णस्य भूता जाताः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ एतस्मिन्त्रंतरे इति ॥ राधा कृष्णशरीरविभागसमये विष्णोः परमात्मनो मायाशक्तिर्दुर्गारूपेण प्रादुर्भवत्यर्थः ॥ यथा लक्ष्मीसरस्वत्यौ राधावतारौ तथा दुर्गानाराधावतारः ॥ किंतु मूलप्रकृतेरेव साक्षादवतारइति भावः ॥ लक्ष्मीसरस्वत्यौ राधावतारावपि मूलप्रकृतेः पूर्णावतारावेव प्रथमाध्यायस्थवचनात् ॥ साक्षान्मूलप्रकृतेर्दुर्गा राधा तस्तु लक्ष्मीसरस्वत्यावेतावानेव विशेषः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥

साक्षादवतारत्वेनाधिकं महिमानं दुर्गाया वर्णयति देवीत्यादिना ॥ नारायणी लक्ष्मीस्तत्स्वरूपत्वादियमपि नागयणी ॥ बुद्धयधिष्ठात्री अत्र बुद्धिशब्देनांतःकरणं परमात्मनो गृह्यते ॥ सरस्वत्याः पृथग्बुद्धयधिष्ठातृत्वेनाभिधानात्परमात्मन इत्युपलक्षणं व्यष्टिजीवानामपि ॥ तथाच समष्टिव्यष्ट्यंतःकरणाधिष्ठात्री दुर्गेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ लोकाः ब्रह्मादयः मायया यस्यामाययेत्यर्थः ॥ तेन माया विशिष्टब्रह्मरूपिणी यमिति स्पष्टमेवोक्तं भवति ॥ ६९ ॥ कृष्णभक्तिप्रदात्री कृष्णशब्दो योगिकार्थेन परमात्मवाचकः ॥ तथाच स्वस्वरूपभूत परमात्मनो भक्तेर्दात्रीत्यर्थः ॥ वैष्णवानामुपादेवी नारायणी ज्ञानासर्वशक्तिस्वरूपिणी ॥ बुद्धयधिष्ठात्री देवी सा कृष्णस्य परमात्मनः ॥ ६५ ॥ देवीनां बीजरूपा च मूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ परिपूर्णतमा तेजः स्वरूपा त्रिगुणात्मिका ॥ ६६ ॥ तप्तकांचनवर्णा भाकोटि सूर्यसमप्रभा ॥ ईषद्वास्य प्रसन्नास्या सहस्रभुजसंयुता ॥ ६७ ॥ नानाशस्त्रास्त्रानिकरं विभ्रती सा त्रिलोचना ॥ वह्निशुद्धांशुकाधानारत्नभूषणभूषिता ॥ ६८ ॥ यस्याश्चांशांशकलयावभूवुः सर्वयोषितः ॥ सर्वै विश्वस्थिता लोकामोहिताः स्युश्च मायया ॥ ६९ ॥ सर्वैश्वर्यप्रदात्री च कामिनां गृहवासिनाम् ॥ कृष्णभक्तिप्रदाया च वैष्णवानां च वैष्णवी ॥ ७० ॥ मुमुक्षूणां मोक्षदात्री सुखिनां सुखदायिनी ॥ स्वर्गेषु स्वर्गलक्ष्मीश्च गृहलक्ष्मीर्गृहेषु च ॥ ७१ ॥ तपस्विषु तपस्या च श्रीरूपा तु नृपेषु च ॥ यावहौदाहिकारूपा प्रभारूपा च भास्करे ॥ ७२ ॥ शोभारूपा च चंद्रे च सा पद्मेषु च शोभना ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा या श्रीकृष्णे परमात्मनि ॥ ७३ ॥ यया च शक्तिमानात्मा यया च शक्तिमज्जगत् ॥ यया विना जगत्सर्वजीवन्मृतमिव स्थितम् ॥ ७४ ॥ या च संसारवृक्षस्य बीजरूपा सनातनी ॥ स्थितिरूपा बुद्धिरूपा फलरूपा च नारद ॥ ७५ ॥ क्षुत्पिपासादयारूपानि द्रातं द्राक्षमाधृतिः ॥ शान्तिलज्जा तुष्टिपुष्टिभ्रांतिकां त्यादिरूपिणी ॥ ७६ ॥ सा च संस्तूय सर्वेशं तत्पुरःसमुवासह ॥ रत्नसिंहासनं तस्यै प्रददौ राधिकेश्वरः ॥ ७७ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र स स्त्री कश्च चतुर्मुखः ॥ पद्मनाभेर्नाभिपद्मा त्रिस्संसारमहामुने ॥ ७८ ॥ कमंडलुधरः श्रीमांस्तपस्वी ज्ञानिनां वरः ॥ चतुर्मुखैस्तंतुष्टावप्रज्वलन्ब्रह्मतेजसा ॥ ७९ ॥ सा तदा सुंदरी सृष्टा शतचंद्रसमप्रभा ॥ वह्निशुद्धांशुकाधानारत्नभूषणभूषणा ॥ ८० ॥ रत्नसिंहासने रम्ये संस्तूय सर्वकारणम् ॥ उवासस्वामिना सार्धं कृष्णस्य पुरतो मुदा ॥ ८१ ॥ एतस्मिन्नंतरे कृष्णो द्विधा रूपो बभूव सः ॥ वामार्धा गोमहादेवो दक्षिणे गोपिकापतिः ॥ ८२ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशः शतकोटिरविप्रभः ॥ त्रिशूलपट्टिशधरो व्याघ्रचर्मविरोहरः ॥ ८३ ॥ तप्तकांचनवर्णा भोजटाभारधरः परः ॥ भस्मभूषितगात्रश्च सस्मितश्चंद्रशेखरः ॥ ८४ ॥ दिगंबरो नीलकण्ठः सर्पभूषणभूषितः ॥ विभ्रदक्षिणहस्ते नरत्नमालां सुसंस्कृताम् ॥ ८५ ॥

स्या वैष्णवी लक्ष्मीस्तद्रूपेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ सर्वेशं मूलप्रकृतेः पूर्णावतारं स्वस्मात्प्रथमतः प्रादुर्भूतं वयसाधिकं श्रीकृष्णं संस्तूयेत्यर्थः ॥ ६७ ॥ निःससारे तिसस्त्रीकः सा वित्री स्त्रिया सहित उत्पन्न इत्यर्थः ॥ ७८ ॥ तं स्वापेक्षया वयसा ज्ञानेन चाधिकं श्रीकृष्णं तुष्टावेत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ एक एव कृष्णो द्विधा भूत इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ रत्नमालां रत्ननिर्मितां जपोपयोगिनी मक्षमालां सुसंस्कृतां मालासंस्कारोदितविधिना सुसंस्कृतां दक्षिणहस्तेन विभ्रत् ॥ ८५ ॥

ब्रह्मज्योतिर्मयाशलवसर्वकारणमूलप्रकृत्यात्मकब्रह्मज्योतिर्मंत्रप्रणवमायाबीजादिरूपं जपन्नित्यर्थः ॥ सत्यस्वरूपं श्रीकृष्णं संस्तूयेत्यन्वयः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ यतः श्रीकृष्णो मृत्योरपि मृत्युर्मारकस्त
तस्तदभिन्नस्य शिवस्यापि मृत्युं जयेति संज्ञा इत्यर्थः ॥ अत्र दुर्गास्त्रीत्वेन महादेवाय दत्ता श्रीकृष्णे नेत्येतदनुक्तमपि नारदपुराणादवर्गतव्यम् ॥ ८८ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेन वमस्कंधे द्वितीयोऽ
ध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ द्विषष्टिश्लोकवर्गैश्च सृष्ट्यद्देवतादिकम् ॥ व्यवस्थितिस्तस्य सम्यग्यथावदभिधीयते ॥ १ ॥ अथ डिंभ इति ॥ डिंभोऽपि बालिशे बाले इति मेदिनी कोशात् ॥ डिंभो
बालो यो राधाया पूर्वस्वस्माज्जातो जले प्रक्षिप्तः स यावद्ब्रह्मणो वयस्तावत्परिमितकालपर्यंतं जले तिष्ठन् ततः स बालकः काले परिपूर्णसमये जाते सति द्विधा भूतो बभूव ॥ तदं दं निर्भिद्य बहिर्निर्गत इत्यर्थः ॥
अनेन च ग्रंथेन पूर्वाध्यायात् उदरात् पक्ष्यं दं वदं दं रूपेण निर्गतः ॥ स च बृहदं दं रूपेण भयात्तया जले क्षिप्तस्तदं दं बहुना कालेन पुनर्भिन्नं स द्विधा जातं तन्मध्ये पुरुषो बालक रूपोऽयं स्थित इति प्रतिभाति ॥ पुराणांत

प्रजपन् पंचवक्त्रेण ब्रह्मज्योतिः सनातनम् ॥ सत्यस्वरूपं श्रीकृष्णं परमात्मानमश्वरम् ॥ ८६ ॥ कारणं कारणानां च सर्वमंगलमंगलम् ॥ जन्ममृत्युजराव्या
धिशोकभीतिहरं परम् ॥ ८७ ॥ संस्तूय मृत्योर्मृत्युं तं यतो मृत्युं जयाभिधः ॥ रत्नसिंहासने रम्ये समुवास हरः पुरः ॥ ८८ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कं
धे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ अथ डिंभो जले तिष्ठन् यावद्ब्रह्मणो वयः ॥ ततः सकाले सहसा द्विधा भूतो बभूव ह ॥ १ ॥
तन्मध्ये शिशुरेकश्च शतकोटिरविप्रभः ॥ क्षणं रोह्यमाणश्च स्तनांधः पीडितः क्षुधा ॥ २ ॥ पित्रामात्रापरित्यक्तो जलमध्ये निराश्रयः ॥ ब्रह्मांडासंख्यनाथो
यो ददर्शोर्ध्वमनाथवत् ॥ ३ ॥ स्थूलात्स्थूलतमः सोऽपि नाम्ना देवो महाविराट् ॥ परमाणुर्यथा सूक्ष्मात्परः स्थूलात्तथाऽप्यसौ ॥ ४ ॥ तेजसा षोडशां
शोऽयं कृष्णस्य परमात्मनः ॥ आधारः सर्वविश्वानां महाविष्णुश्च प्राकृतः ॥ ५ ॥ प्रत्येकं लोमकूपेषु विश्वानि निखिलानि च ॥ अस्याऽपि तेषां संख्यां च कृ
ष्णो वक्तुं न हि क्षमः ॥ ६ ॥ संख्या चेद्रजसामस्ति विश्वानां न कदाचन ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां तथा संख्या न विद्यते ॥ ७ ॥ प्रतिविश्वेषु संत्येवं ब्रह्मविष्णुशि
वाद्यः ॥ पातालाद्ब्रह्मलोकांतं ब्रह्मांडं परिकीर्तितम् ॥ ८ ॥ तत ऊर्ध्वं च वैकुण्ठं ब्रह्मांडाद्बहिरेव सः ॥ तत ऊर्ध्वं च गोलोकः पंचाशत्कोटियोजनः ॥ ९ ॥

तदं दं मुदके शयमित्यादिना तथैव प्रतिपादनाच्च ॥ १ ॥ तदेवाऽऽह तन्मध्ये शिशुरेकश्चेति ॥ स्तनांध इति ॥ स्तनावेवांधो भक्ष्यमन्नं यस्य स स्तनांधः मात्रात्यक्त्वा तस्तनपानरहितः ॥ क्षुधाक्षु
धया पीडितो रोह्यमाणः पुनः पुनः रोदनकर्ता भवदित्यर्थः ॥ २ ॥ अनाथवदिति सर्वेश्वरादुत्पन्नः स्वयमसंख्य ब्रह्मांडनाथः सन्नपि एतादृशीं दुर्दशां प्राप्तवांस्तदाऽन्यस्य काकयाऽस्मिन् संसारे ॥ तस्माद्वि
गयं संसार इति संसाराद्विरज्येतेत्युक्तं भवति ॥ ऊर्ध्वददर्शकोममपालयिता स्यादित्यभिप्रायेण ॥ ३ ॥ परमाणुरिति ॥ यथा परमाणुः सूक्ष्मादपि परः सूक्ष्मस्तद्वदयं स्थूलात्स्थूल इत्यर्थः ॥ ४ ॥ अयं वि
राटकृष्णस्य षोडशांशो भवतीत्याह तेजसेति ॥ शक्त्येत्यर्थः प्राकृतः राधाप्रकृतेरुत्पन्नः ॥ ५ ॥ विराजं वर्णयति ॥ प्रत्येकमिति ॥ सर्वस्य स्थूलसमष्टिप्रपंचस्याधिपतित्वादेतद्वर्णनं युक्तमेव ॥ ६ ॥
संख्या चेदिति ॥ चेदिति निपातो यथा शब्दार्थकः ॥ यथा विश्वानां विश्वसंबन्धिरजसां यथा संख्या न कदाचन अस्ति ॥ तथाऽस्य शरीरे विद्यमानानां ब्रह्मविष्णुशिवादीनां संख्या न विद्यत इत्यर्थः ॥ ७ ॥ प्रति
विश्वेषु प्रतिब्रह्मांडेषु यतः संतितस्तत्तेषां संख्या न विद्यत इत्यभिप्रायः ॥ प्रसंगेन ब्रह्मांडस्वरूपमाह ॥ पातालादिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

तथाऽप्ययंतयैवाऽयम् ॥ प्राकृतप्रलयपर्यंतमेतस्यावस्थानात्रित्यत्वं न तु परमार्थतो नित्यत्वम् ॥ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति श्रुतिविरोधात् ॥ ब्रह्मांडस्वरूपं विशदयति सप्तद्वीपेति ॥ १० ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तद्विनाशे ब्रह्मांडविनाशे जलबुद्बुदवन्मायिकत्वात् ॥ १५ ॥ नित्याविति ॥ प्रलयपर्यंतमवस्थितत्वात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ चराचराः ॥ एतत्सर्वं ब्रह्मांडात्तर्गतमे
वाऽस्तीत्यर्थः ॥ १९ ॥ ऊर्ध्वदृष्ट्वादिभस्यांतरे अंडस्यांतरे मध्येऽन्यमेव दर्शयति द्वितीयं किंच न दर्शयति ॥ २० ॥ ज्ञानंप्राप्येति ॥ पूर्वकल्पस्थ एव कश्चि जीवो ज्ञानकर्मवशात् प्रजापतिभावमापद्यत इति ॥

नित्यः सत्यस्वरूपश्च यथा कृष्णस्तथाऽप्ययम् ॥ सप्तद्वीपमिता पृथ्वी सप्तसागरसंयुता ॥ १० ॥ ऊनपंचाशदुपद्वीपा संख्यशैलवनान्विता ॥ ऊर्ध्वसप्तस्वर्गलो
का ब्रह्मलोकसमन्विताः ॥ ११ ॥ पातालानि च सप्ताधश्चैवं ब्रह्मांडमेव च ॥ ऊर्ध्वधराया भूर्लोको भुवर्लोकस्ततः परम् ॥ १२ ॥ ततः परश्च स्वर्लोको जनलोक
स्तथा परः ॥ ततः परस्तपोलोकस्तस्य लोकस्ततः परः ॥ १३ ॥ ततः परं ब्रह्मलोकस्तत्तत्कांचनसन्निभः ॥ एवं सर्वकृत्रिमं च बाह्याभ्यंतरमेव च ॥ १४ ॥ तद्वि
नाशे विनाशश्च सर्वेषामेव नारद ॥ जलबुद्बुदवत्सर्वविश्वसंघमनित्यकम् ॥ १५ ॥ नित्यौगोलोकवैकुण्ठौ प्रोक्तौ शश्वदकृत्रिमौ ॥ प्रत्येकं लोमकूपेषु ब्रह्मांडं परि
निश्चितम् ॥ १६ ॥ एषां संख्यां न जानाति कृष्णोऽन्यस्याऽपिका कथा ॥ प्रत्येकं प्रति ब्रह्मांडं ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ १७ ॥ तिस्रः कोट्यः सुराणां च संख्या स
र्वत्र पुत्रक ॥ दिगीशाश्चैव दिक्पालानक्षत्राणि ग्रहादयः ॥ १८ ॥ भुविवर्णाश्च चत्वारोऽप्यधो नागाश्चराचराः ॥ अथ कालेत्रसविराडूर्ध्वदृष्ट्वा पुनः पुनः ॥ १९ ॥
दिग्भांतरे च शून्यं च न द्वितीयं किंच न ॥ चिंतामवापक्षुद्युत्तोरुरोदच पुनः पुनः ॥ २० ॥ ज्ञानं प्राप्य तदा दध्यौ कृष्णं परमपूरुषम् ॥ ततो दर्शयति तत्रैव ब्रह्मज्यो
तिः सनातनम् ॥ २१ ॥ नवीनजलदश्यामं द्विभुजं पीतवाससम् ॥ सस्मितं मुरलीहस्तं भक्तानुग्रहकातरम् ॥ २२ ॥ जहास बालकस्तुष्टोदृष्ट्वा जनकमश्वरम्
॥ वरं तदा ददौ तस्मै वरेशः समयोचितम् ॥ २३ ॥ मत्समो ज्ञानयुक्तश्चक्षुत्पिपासादिवर्जितः ॥ ब्रह्मांडा संख्यनिलयो भवत्सलयावधि ॥ २४ ॥ निष्कामो
निर्भयश्चैव सर्वेषां वरदो भव ॥ जरा मृत्युरोगशोकपीडादिवर्जितो भव ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वा तस्य कर्णे समहामंत्रं षडक्षरम् ॥ त्रिःकृत्वश्च प्रजजाप वेदांगप्रवरं परम् ॥
॥ २६ ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यंतं कृष्ण इत्यक्षरद्वयम् ॥ वह्निजायांतमिष्टं च सर्वविघ्नहरं परम् ॥ २७ ॥ मंत्रं दत्वा तदा हारं कल्पयामास वै विभुः ॥ श्रूयतां तद्ब्रह्म
पुत्रनिबोध कथयामि ते ॥ २८ ॥ प्रतिविश्वं यत्रैवेद्यं ददाति वैष्णवो जनः ॥ तत्पोडशांशो विषयिणो विष्णोः पंचदशाऽस्य वै ॥ २९ ॥

सो विभेत्स नैवरे मे इत्यादिना बृहदारण्यके प्रतिपादितम् ॥ तथा च स जीवो बालकः पूर्वकृतश्रवणपरिपाकेन तत्संस्कारवशादस्तिकश्चिदीश्वर इति स्मृत्वा तं दध्यौ ध्यातवानित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रणवादीति ॥ वह्निजायास्वाहा ॐ कृष्णाय स्वाहेत्येवं मंत्रः ॥ २७ ॥ २८ ॥ प्रतिविश्वमिति ॥ प्रतिविश्वं प्रति ब्रह्मांडं यो वैष्णवो जनो नैवेद्यं ददाति तस्य षोडशांशो विषयिणो
विषयो वैकुण्ठरूपो देशस्तद्वत्तत्पतेर्विष्णोः कल्पित इति शेषः ॥ पंचदशभागा अस्य विराट्पुरुषस्य कल्पिता इति शेषः ॥ २९ ॥

स्वस्यनित्यतृप्तत्वात्तस्वार्थनैवेद्यः कल्पितइत्याह निर्गुणस्येति ॥ ३० ॥ सचेति ॥ सचलक्ष्मीनाथोवैकुण्ठपतिर्विष्णुर्विराट्चेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ येनात्मनाऽयं
 जीवो जीवितस्तमेवात्मानं न हि मन्यते यस्य जीवितं कृतं तन्न स्येव व्यर्थमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ आत्मनां जीवितत्वमेवोपपादयति यावदात्मेति ॥ ३८ ॥ सचत्वं चेति ॥ हे कृष्ण सचात्मा त्वमेवासीत्यर्थः ॥
 ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ब्रह्मणोऽसंख्यपाते चेति ॥ अनेकब्रह्मदेवपातेनाशेषितवनाशेन भविष्यतीत्यर्थः ॥ अनेकब्रह्मांडाभिप्रायेणेयमुक्तिः ॥ ४१ ॥ अंशेनेति ॥ त्वं स्वांशेन प्रतिब्रह्मांडं शुद्रविराडल्पो विराड्
 भव प्रतिब्रह्मांडं भिन्नो भिन्नो विराड् रूपो भवेत्यर्थः ॥ तेन चायं विराडनेककोटिब्रह्मांडांतर्गतविराड् रूपाणां समष्टिरधिपतिरस्तीति बोधितम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तेषु एकादशरुद्रेषु एकः कालाग्रिरुद्र इत्यर्थः ॥ वि
 निर्गुणस्यात्मनश्चैव परिपूर्णतमस्य च ॥ नैवेद्ये चैव कृष्णस्य न हि किंचित्प्रयोजनम् ॥ ३० ॥ यद्यद्दाति नैवेद्यं तस्मै देवाय योजनः ॥ सच स्वादाति तत्सर्वल
 क्ष्मीनाथो विराट् तथा ॥ ३१ ॥ तंच मंत्रवरं दत्त्वा तमुवाच पुनर्विभुः ॥ वरमन्यं किमिष्टं ते तन्मे ब्रूहि ददामि च ॥ ३२ ॥ कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा तमुवाच विरा
 डिभुः ॥ कृष्णं तं बालकस्तव द्रव्यं च न समयोचितम् ॥ ३३ ॥ बालक उवाच ॥ वरो मे त्वत्पदांभोजे भक्तिर्भवतु निश्चला ॥ सततं यावदायुर्मेक्षणं वा सुचिरं च वा
 ॥ ३४ ॥ त्वद्रक्तियुक्तो लोकेऽस्मिन् जीवन्मुक्तश्च संततम् ॥ तव भक्तिहीनो मूर्खश्च जीवन्नपि मृतो हि सः ॥ ३५ ॥ किं तज्जपेन तपसा यज्ञेन पूजनेन च ॥ व्रते
 न चोपवासेन पुण्येन तीर्थसेवया ॥ ३६ ॥ कृष्णभक्तिविहीनस्य मूर्खस्य जीवनं वृथा ॥ येनात्मना जीवितं तमेव न हि मन्यते ॥ ३७ ॥ यावदात्मा शरी
 रेऽस्ति तावत्स शक्तिसंयुतः ॥ पश्चाद्यांति गते तस्मिन् स्वतंत्राः सर्वशक्तयः ॥ ३८ ॥ सचत्वं च महाभाग सर्वात्मा प्रकृतेः परः ॥ स्वेच्छामयश्च सर्वाद्यो ब्रह्मज्यो
 तिः सनातनः ॥ ३९ ॥ इत्युक्त्वा बालकस्तत्र विरराम च नारद ॥ उवाच कृष्णः प्रत्युक्तिं मधुरां श्रुतिमुंदरीम् ॥ ४० ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुचिरं सुस्थिरं ति
 ष्ठयथाऽहं त्वं तथा भव ॥ ब्रह्मणोऽसंख्यपाते च पातस्तेन भविष्यति ॥ ४१ ॥ अंशेन प्रतिब्रह्मांडे त्वंच शुद्रविराड् भव ॥ त्वन्नाभिपद्माद्ब्रह्मा च विश्वस्रष्टा भविष्य
 ति ॥ ४२ ॥ ललाटे ब्रह्मणश्चैव रुद्राश्चैकादशैव ते ॥ शिवांशेन भविष्यंति सृष्टिं संहरणाय वै ॥ ४३ ॥ कालाग्रिरुद्रस्तेष्वेको विश्वसंहारकारकः ॥ पाताविष्णुश्च वि
 षयी शुद्रांशेन भविष्यति ॥ ४४ ॥ मद्रक्तियुक्तः सततं भविष्यसि वरेण मे ॥ ध्यानेन कमनीयं मानित्यं द्रक्ष्यसि निश्चितम् ॥ ४५ ॥ मातरं कमनीयां च मम वक्षः
 स्थलस्थिताम् ॥ यामि लोकं तिष्ठवत्सेत्युक्त्वा सोऽंतरधीयत ॥ ४६ ॥ गत्वा स्वलोकं ब्रह्माणं शंकरं समुवाच ह ॥ स्रष्टारं स्रष्टुमीशं च संहर्तुं चैव तत्क्षणम् ॥ ४७ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ सृष्टिं स्रष्टुं गच्छवत्सनाभिपद्मोद्भवो भव ॥ महाविराडलोमकूपे शुद्रस्य च विधेशृणु ॥ ४८ ॥

षयी विषयभोगवान् ॥ शुद्रांशेन अल्पांशेन ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ यामीति ॥ हे वत्स त्वमत्र तिष्ठ अहं लोकं स्वलोकं गोलोकं यामि गच्छामीत्युक्त्वा सकृष्णोऽंतरधीयतां तर्धानं गतवानित्यर्थः ॥ ४६ ॥ स्वलोकं गत्वा
 स्रष्टारं ब्रह्माणं स्रष्टुं शंकरमीशं संहर्तुं चैवाचेत्यर्थः ॥ इमौ ब्रह्मशंकरौ यौ पूर्वकृष्णशरीराभिरुगतौ ताविति बोध्यम् ॥ ४७ ॥ किमुवाच तदाह सृष्टिं स्रष्टुमिति ॥ प्रतिब्रह्मांडं ये विराट् पुरुषा असंख्याः संतिते
 पां नाभिपद्मोद्भवो भवनाभिपद्मादुत्पन्नो भव ॥ किमर्थं सृष्टिं स्रष्टुमुत्पादयितुम् ॥ ते विराट् पुरुषाः कसंति तत्राह महाविराडिति ॥ सर्वविराड् रूपाणां समष्टिभूतो यो मह विराट् तस्य लोमकूपेषु यान्यनेकानि ब्र
 ह्मांडानि तत्र त्रयोयः शुद्रविराट् तस्य नाभिपद्मं शेन हे विधे त्वं भव इदं मद्रवचनं त्वं शृण्वित्यर्थः ॥ ४८ ॥

शिवप्रत्याहगच्छेति ॥ हे शिव त्वत्स अनेक ब्रह्मांडांतर्गतानेक ब्रह्मदेव ललाटात्त्वमंशेन जगत्संहर्तुमुत्पन्नो भव ॥ स्वयंचत्वं सुचिरं बहुकालं तप तपश्चर्याचकुर्वित्यर्थः ॥ ४९ ॥ विधेः सुत हे नारद ॥ ५० ॥ इदं ब्रह्म रुद्रौ प्रतियथोक्तं वास्तथा चतुर्भुजमपि विष्णुपालनार्थमुक्तवानेवेदं चानुक्तमप्यर्थाद्बोध्यम् ॥ पूर्वविराजं प्रति तथैव प्रतिज्ञानात् ॥ तदुक्तमधुनैव पाताविष्णुश्च विषयीक्षुद्रांशेन भविष्यतीति ॥ ब्रह्म रुद्रौ यावत्कालपर्यंतं तन्न गतौ ततः पूर्वमेव महाविराड्क्षुद्रविराड् रूपेण प्रतिब्रह्मांडं भिन्नो भिन्नो बभूवेत्याह महाविराडिति ॥ विराडंशेन स्वांशेनेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ तस्य रूपमाह श्याम इति ॥ ५२ ॥ बभ्रा ममूलशोधनार्थम् ॥ ५३ ॥ पिता तवेति नारदं प्रत्युक्तिः ॥ ५४ ॥ क्षुद्रं विराजम् ॥ ५५ ॥ महाविराजं तंव तत्परमीश्वरं क्षुद्रं विराजं च दर्शयित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ क्षुद्रस्य वामपार्श्वतः क्षुद्रविराजो वाम भागादित्यर्थः ॥ सवामभागाभिर्गर्भतो विष्णुः श्वेतद्वीपेऽवसन्निवासं कृतवानित्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ क्षुद्रविराडल्पविराट् ॥ ६१ ॥ अत्रेदं बोध्यं प्रथमस्कंधे तस्यास्तु सात्त्विकी शक्तीराजसीतामसी

गच्छत्समहादेव ब्रह्मभालोद्भवो भव ॥ अंशेन च महाभाग स्वयंच सुचिरं तप ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वा जगतां नाथो विरराम विधेः सुत ॥ जगाम ब्रह्मा तं नत्वा शिवश्च शिवदायकः ॥ ५० ॥ महाविराड्लोमकूपे ब्रह्मांडगोलके जले ॥ बभूव च विराड्क्षुद्रो विराडंशेन सांप्रतम् ॥ ५१ ॥ श्यामो युवापीतवासाः श्यामो जलत लपके ॥ ईषद्धास्य प्रसन्नास्यो विश्वव्यापी जनार्दनः ॥ ५२ ॥ तन्नाभिकमले ब्रह्मावभूव कमलोद्भवः ॥ संभूय पद्मदंडे च बभ्राम युगलक्षकम् ॥ ५३ ॥ नांतं ज गाम दंडस्य पद्मनालस्य पद्मजः ॥ नाभिजस्य च पद्मस्य चिंतामामपि तातव ॥ ५४ ॥ स्वस्थानं पुनरागम्य दध्यौ कृष्णपदांबुजम् ॥ ततो ददर्श क्षुद्रं तं ध्या नेन दिव्यचक्षुषा ॥ ५५ ॥ श्यामं जलतलपे च ब्रह्मांडगोलकापुते ॥ यल्लोमकूपे ब्रह्मांडं तंच तत्परमीश्वरम् ॥ ५६ ॥ श्रीकृष्णं चाऽपि गोलोकं गोपगोपीस मन्वितम् ॥ तंसंस्तूय वरं प्राप ततः सृष्टिचकार सः ॥ ५७ ॥ बभूवुर्ब्रह्मणः पुत्रा मानसाः सनकादयः ॥ ततोरुद्रकलाश्चाऽपि शिवस्यैकादश स्मृताः ॥ ५८ ॥ बभूव पाताविष्णुश्च क्षुद्रस्य वामपार्श्वतः ॥ चतुर्भुजश्च भगवान् श्वेतद्वीपे सचाऽवसत् ॥ ५९ ॥ क्षुद्रस्य नाभिपद्मे च ब्रह्मा विश्वं ससर्ज ह ॥ स्वर्गं मर्त्यं च पाता लं त्रिलोकीं स चराचराम् ॥ ६० ॥ एवं सर्वलोमकूपे विश्वं प्रत्येकमेव च ॥ प्रतिविशे क्षुद्रविराड् ब्रह्मा विष्णुशिवादयः ॥ ६१ ॥ इत्येवं कथितं ब्रह्म कृष्णसंकी र्तनं शुभम् ॥ सुखदं मोक्षदं ब्रह्म किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ६२ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तथा ॥ महाकाली महालक्ष्मी

महासरस्वतीतिताः स्त्रियः ॥ तासां तिसृणां शक्तीनां देहांगीकारलक्षणः ॥ सृष्ट्यर्थं च समाख्यातः सर्गः शास्त्रविशारदैः ॥ हरिद्रुहिण रुद्राणामुत्पत्तिस्तु ततः स्मृता ॥ पालनोत्पत्तिनाशार्थं प्रतिसर्गः स्मृतो हि स इत्यनेन प्रतिज्ञातोयः सर्गः प्रतिसर्गश्च प्रथमस्कंधे पंचमस्कंधे च मधुकैटभ वधमहिषासुरशुंभनिशुंभवधप्रसंगेन महाकाल्याद्युत्पत्तिकथनेन ॥ तथा तृतीयस्कंधे गुणत्रयेण समस्तजगतोपंचीकृतभूतमहाभू तसृष्टिकथनोत्तरं ब्रह्मा विष्णवाद्युत्पत्तिकथनेन तेषां सृष्टिस्थिति संहतिव्यापारे आज्ञाकरणेन च प्रतिपादितः ॥ पुनश्च स एव सर्गः प्रतिसर्गश्च कल्पांतरभेदेन भिन्नः प्रकारांतरेण नवमस्कंधे उच्यते ॥ तन्निष्कर्षस्त्वि त्यं प्रथमं मूलप्रकृतिर्माया विशिष्टब्रह्मरूपिणी स्वतंत्रा स्वेच्छया प्राणिकर्मवशेनापंचीकृतपंचभूतोत्पत्त्यनंतरं पंचमहाभूतोत्पत्तिर्तृतीयस्कंधोक्तप्रकारेणेंद्रियप्राणांतःकरणानामुत्पत्तिपंचमहाभूतांशान्गृहीत्वाऽ नंतकोटिब्रह्मांडोत्पत्तिचप्रथमंचकार ॥ ततस्तेषां ब्रह्मांडानामधिपत्या कांक्षायां पंचमहाभूतांशान्गृहीत्वा स्वयमेव प्रकृतिः सर्वाधिपत्यर्धनारीश्वरश्रीकृष्णरूपेण प्रादुर्बभूव यां गोपालसुंदरी वदंति ॥

संक्षिप्तमासांमिति ॥ आसामेतादृशीनां देवतानां चरितं प्रसंगेन जीवकर्मविपाकं च वैराग्यार्थं वक्ष्यामीत्यर्थः ॥ ८ ॥ किंच दुर्गाया इति ॥ चरितं मनुष्ठानविधिं संक्षेपतः पश्चादंते प्रवक्ष्यामीत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥
कृष्णयोषितोराधायाः ॥ देवीसरस्वती ॥ वक्रतोजिह्वाप्रातः ॥ इयं कथा पूर्वमुक्ता ॥ इयेष कृष्णमिति पतित्वेन कृष्णमियेषेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कांते हेसरस्वति ॥ ममराधापत्नी
त्वत्तोवलवत्यधिकामानिनी भवत्यतस्तव मत्पत्नी त्वेसपत्नी जन्यदुःखेन भद्रं न भविष्यतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ ननु तां पत्नीं शिक्षयेति चेत्तत्राह योयस्मादिति ॥ हेवाणि ॥ यः पुरुषोयस्मान्निर्वलाद्बलवान्भवति तस्मा
न्निर्वलात्सकाशाद्रक्षितुमन्यं ससवलः क्षमो भवति ॥ नाहं राधातो बलवान्स्ततश्च राधातोरक्षितुं त्वानक्षमोऽस्मीत्यर्थः ॥ कथं क्षमो न कथमपीत्यर्थः ॥ तत्र प्रसिद्धं न्यायमाह कथमिति ॥ साधयति रक्षति

संक्षिप्तमासां चरितं पुण्यदं श्रुति सुंदरम् ॥ जीवकर्मविपाकं च तच्च वक्ष्यामि सुंदरम् ॥ ८ ॥ दुर्गायाश्चैव राधायाविस्तीर्णं चरितं महत् ॥ तद्वत्पश्चात्प्रवक्ष्यामि
संक्षेपक्रमतः शृणु ॥ ९ ॥ आदौ सरस्वतीपूजा श्रीकृष्णेन विनिर्मिता ॥ यत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठमूर्खो भवति पंडितः ॥ १० ॥ आविर्भूतायथा देवीवक्रतः
कृष्णयोषितः ॥ इयेष कृष्णं कामेन कामुकी कामरूपिणी ॥ ११ ॥ सच विज्ञायत द्वावं सर्वज्ञः सर्वमातरम् ॥ तामुवाच हितं सत्यं परिणामे सुखावहम् ॥ १२ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ॥ भजनारायणं साध्विमदं शं च चतुर्भुजम् ॥ युवानं सुंदरं सर्वगुणयुक्तं च मत्समम् ॥ १३ ॥ कामज्ञं कामिनीनां च तासां च कामपूरकम् ॥
कोटिकंदर्पलावण्यं लीलालंकृतमीश्वरम् ॥ १४ ॥ कांते कांतं च मां कृत्वा यदि स्थातुमिहेच्छसि ॥ त्वत्तोवलवतीराधान भद्रं ते भविष्यति ॥ १५ ॥ योयस्मा
द्बलवान्वाणिततोऽन्यं रक्षितुं क्षमः ॥ कथं परान्साधयति यदि स्वयमनीश्वरः ॥ १६ ॥ सर्वेशः सर्वशास्ताऽहं राधां बाधितुमक्षमः ॥ तेजसामत्समासाच
रूपेण च गुणेन च ॥ १७ ॥ प्राणाधिष्ठातृदेवी सा प्राणांस्त्यक्तुं च कः क्षमः ॥ प्राणतोऽपि प्रियः पुत्रः केषां वास्ति च कश्चन ॥ १८ ॥ त्वं भद्रे गच्छ वैकुण्ठं तव भद्रं भ
विष्यति ॥ पतितमीश्वरं कृत्वा मोदस्व सुचिरं सुखम् ॥ १९ ॥ लोभमोहकामक्रोधमानहिंसा विवर्जिता ॥ तेजसा त्वत्समालक्ष्मीरूपेण च गुणेन च ॥ २० ॥
तया सार्धं तव प्रीत्या शश्वत्कालः प्रयास्यति ॥ गौरवंच हरिस्तुल्यं करिष्यति द्वयोरपि ॥ २१ ॥ प्रतिविश्वेषु तां पूजां महतीं गौरवान्विताम् ॥ माघस्य शुक्लपंच
म्यां विद्यारंभे च सुंदरि ॥ २२ ॥ मानवामनवो देवा मुनींद्राश्च मुमुक्षवः ॥ वसवो योगिनः सिद्धानागा गंधर्वराक्षसाः ॥ २३ ॥ मद्वरेण करिष्यन्ति कल्पे कल्पे ल
यावधि ॥ भक्तियुक्ताश्च दत्वा वै चोपचाराणि षोडश ॥ २४ ॥ कण्वशाखोक्तविधिना ध्यानेन स्तवनेन च ॥ जितेंद्रियाः संयताश्च घटे च पुस्तकेऽपि च ॥ २५ ॥

॥ १६ ॥ सर्वशास्ताऽहं यद्यपीत्यर्थः ॥ १७ ॥ प्राणतोऽपीति ॥ केषामपि पुरुषाणां कश्चन कोऽपि पुत्रः प्राणतोऽपि किंप्रियोऽस्ति नास्तीत्यर्थः ॥ तथा च पुत्रेभ्योऽपि प्रियः प्राणस्तत्प्राणरूपां राधां त्य
क्तुं कथमहं क्षम इत्यर्थः ॥ १८ ॥ तर्हि मम का गतिस्तत्राह त्वं भद्रे इति ॥ १९ ॥ ननु तत्रापि लक्ष्मीः सपत्नी वर्तत इति चेन्न सालक्ष्मीराधा सदृशी मानिनी किं त्वतिशांताऽस्तीत्याह लोभेति ॥ २० ॥ २१ ॥
प्रतिविश्वेषु प्रतिब्रह्मांडम् ॥ तां पूजामित्यस्य करिष्यन्तीत्यनेनान्वयः ॥ माघस्य शुक्लपंचम्यामित्यनेन तद्दिने सरस्वत्यामहोत्सवो बोधितः ॥ तद्दिनस्य विद्यारंभ इति विशेषणं तु शास्त्रे तद्दिने विद्याया आरंभः
कर्तव्य इति श्रवणात् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कण्वशाखोक्तेति ॥ यद्यपि सविधिरधुनो पलब्धशाखायां नास्ति तथाप्युच्छिन्नशाखा सुवर्तत इति बोध्यम् ॥ घटे पुस्तके वा आवाह्येत्यर्थः ॥ २५ ॥

एवंसर्वाधिपतिः श्रीकृष्णोऽर्धनारीश्वरउत्पादितः ॥ तदनंतरंचतयाऽर्धनार्यासकृष्णोमिथुनीभूयस्वषोडशांशेनाऽनंतकोटिब्रह्मांडानियस्यरोमकूपेपुस्थास्यंतितादृशंसर्वब्रह्मांडानामधिपतिमहावि
राजंश्रीमूलप्रकृतिप्रेरणयैवजनयामास ॥ ततः श्रीकृष्णार्धभागिनीपराशक्तिःसमष्टिव्यष्टिज्ञानाधिष्ठात्रीसरस्वतीस्वजिह्वाग्राज्जनयामास ॥ ततःकालांतरेकृष्णार्धभागिनीशक्तिर्द्विधाबभूव ॥ वामभा
गेनलक्ष्मीरूपेणदक्षिणभागेनराधारूपेण ॥ तत्रलक्ष्मीः समष्टिव्यष्टिसंपत्त्यधिष्ठातृत्वेनकल्पिता ॥ राधातुसमष्टिव्यष्टिप्राणाधिष्ठातृत्वेनकल्पिता ॥ मूलप्रकृतिप्रेरणयैव ततोऽर्धभागरूपः श्रीकृष्णो
ऽपिमूलप्रकृतीच्छयैववामभागेनविष्णुरूपेणदक्षिणभागेनश्रीकृष्णरूपेणद्विधाजातः ॥ तदनंतरंवाणीलक्ष्मींचतुर्भुजायविष्णवेस्त्रीत्वेनददौ ॥ राधांतुस्त्रीत्वेनस्वयमेवकृष्णोजग्राह ॥ ततोमूलप्रकृतेः
सकाशात्सहस्रभुजादुर्गादेवतासमष्टिव्यष्ट्यंतःकरणाधिष्ठात्रीसमुत्पन्ना ॥ ततःपद्मनाभेश्वतुर्भुजस्यविष्णोर्नाभिकमलात्सावित्रीस्त्रीसहितोब्रह्मदेवःसमुत्पन्नोमूलप्रकृतिरूपएव ॥ तत्रसावित्रीसर्वजीवा
त्माधिष्ठात्रीदेवता ॥ ततः श्रीकृष्णोद्विभुजोऽपिपुनर्वामभागेनमहादेवरूपेणदक्षिणभागेनश्रीकृष्णरूपेणद्विधाजातः ततःसादुर्गादेवतामहादेवायस्त्रीत्वेनदत्तेत्येतदत्राऽनुक्तमपिनारदपुराणादवगंत
व्यम् ॥ एतेसर्वेकृष्णादयःपुरुषाः दुर्गादयः पंचप्रकृतयश्चमूलप्रकृतेःपूर्णावताराएव ॥ ततःश्रीकृष्णाज्ञयामहाविराट् प्रतिब्रह्मांडंभिन्नभिन्नविराड् रूपेणबभूव ॥ ततः श्रीकृष्णाज्ञयामूलभूतश्चतुर्मु
खोब्रह्मासस्त्रीकोभिन्नभिन्नरूपैस्तत्तद्ब्रह्मांडांतर्गतविराट्पुरुषनाभिकमलात्प्रादुर्बभूव महादेवोऽपिश्रीकृष्णाज्ञयातत्तद्ब्रह्मांडांतर्गतचतुर्मुखललाटाद्विन्नभिन्नरूपैः प्रादुर्बभूव ॥ ततः श्रीकृष्णाज्ञयाचतु
नारदउवाच ॥ श्रुतंसर्वमयापूर्वत्वत्प्रसादात्सुधोपमम् ॥ अधुनाप्रकृतीनांचव्यस्तंवर्णयपूजनम् ॥ १ ॥ कस्याःपूजाकृताकेनकथंमर्त्येप्रचारिता ॥ के
नवापूजिताकावाकेनकावास्तुताप्रभो ॥ २ ॥ तासांस्तोत्रंचध्यानंचप्रभावंचरितंशुभम् ॥ काभिःकेभ्योवरोदत्तस्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ ३ ॥ श्रीना
रायणउवाच ॥ गणेशजननीदुर्गाराधालक्ष्मीःसरस्वती ॥ सावित्रीचसृष्टिविधौप्रकृतिःपंचधास्मृता ॥ ४ ॥ आसांपूजाप्रसिद्धाचप्रभावःपरमाद्भुतः ॥
सुधोपमंचचरितंसर्वमंगलकारणम् ॥ ५ ॥ प्रकृत्यंशाःकलायाश्चतासांचचरितंशुभम् ॥ सर्ववक्ष्यामितेब्रह्मन्सावधानोनिशामय ॥ ६ ॥ कालीवसुंध
रागंगापद्मीमंगलचंडिका ॥ तुलसीमनसानिद्रास्वधास्वाहाचदक्षिणा ॥ ७ ॥

भुजोविष्णुरपितत्तद्ब्रह्मांडांतर्गतविराट्पुरुषवामभागाद्विन्नरूपैःप्रादुर्बभूव ॥ तदेवंप्रकारेणप्रतिब्रह्मांडंब्रह्मविष्णुमहेश्वराःसस्त्रीकाःसृष्टिस्थित्यंतकारिणोभिन्नाः ॥ विराट्पुरुषोऽपिभिन्नोमूलभूता
विराड्ब्रह्मविष्णुमहेश्वरास्तुसकलब्रह्मांडांतर्गतविराट्चतुर्मुखविष्णुरुद्राणामधिपतयस्तेषांसर्वेषामधिपतिर्वक्ष्यमाणरीत्यागोपलसुंदरीरूपश्रीकृष्णस्तस्याऽप्यधिपतिः ॥ सकलमूलभूतामूलप्रकृतिर्मा
याशबलब्रह्मरूपिणीतदभिमानिनीदेवतातुश्रीभुवनेश्वरीतितुतृतीयस्कंधेभिहितम् ॥ ताःपंचप्रकृतयस्तेकृष्णब्रह्मादिपुरुषाश्चपरस्परभिन्नाएव ॥ नतत्रन्यूनाधिकभावःकेनचित्कर्तव्यः न्यूनाधिकभावे
ननरकपातश्रवणात् ॥ तदेवंप्रकारेणसर्वस्त्रीपुरुषात्मकंचजगन्मूलप्रकृतिमयंमूलप्रकृत्यधीनंचेतिस्वैवमूलप्रकृतिःसर्वदासर्वैःसर्वरूपोपास्येतितत्त्वमिति ॥ ६२ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेतृती
योऽध्यायः ॥ ३ ॥ एकाधिकैश्चनवतिश्लोकैरथसमासतः ॥ सरस्वतीस्तोत्रपूजाकवचादिकमुच्यते ॥ १ ॥ अधुनानारदःपूर्वोक्तानांदेवतानांपूजादिकंपृच्छति नारदउवाच श्रुतंसर्वमिति ॥ व्यस्तंभि
न्नंभिन्नम् ॥ १ ॥ कस्याःपूजाकेनपुरुषेणकृतामर्त्यलोकेकथंकेनप्रकारेणतस्यादेवतायाःपूजाप्रचारितासंचारिताकेनवामंत्रेणकादेवतापूजिताकेनवास्तोत्रेणकादेवतास्तुतातत्सर्ववदेत्यर्थः ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ ४ ॥ आसांपूजति ॥ आसांपंचदेवतानांपूजास्तोत्रमंत्रचरित्रादिकंसर्वप्रसिद्धमेवसर्वत्रवेदपुराणतंत्रादिपुविद्यतेऽतस्तन्मयानोच्यते ॥ किंतु याःप्रकृत्यंशभूताःकलास्तासांपूजा
दिकंचसर्ववक्ष्यामीत्याह प्रकृत्यंशाइति ॥ ५ ॥ ६ ॥ कास्ताःकलास्तदाह कालीवसुंधरेति ॥ ७ ॥

सुवर्णगुटिकांमिति ॥ भूर्जपत्रेकवचमष्टगंधेनसंलिख्यस्वर्णगुटिकायांधारयेत्तांचगुटिकांकंठादिपुधारयेदित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ समयसंकेतम् ॥ ३३ ॥
॥ ३४ ॥ अभीष्टां सरस्वतीम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इक्षुसंपूर्णखंडंवा ॥ स्वस्तिकमिति ॥ स्वस्तिकोमंगलद्रव्यचतुष्कगृहभेदयोरितिमेदिनीकोशान्मंगलद्रव्यंयद्यत्तत्सर्वग्राह्यम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

कृत्वासुवर्णगुटिकांगंधचंदनचर्चिताम् ॥ कवचंतेग्रहीष्यंतिकंठेवादक्षिणेभुजे ॥ २६ ॥ पठिष्यंतिकविद्वांसःपूजाकालेचपूजिते ॥ इत्युक्त्वापूजयामास
तांदेवींसर्वपूजिताम् ॥ २७ ॥ ततस्तत्पूजनंचक्रुर्ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ अनंतश्चाऽपिधर्मश्चमुनीन्द्राःसनकादयः ॥ २८ ॥ सर्वदेवाश्चमुनयोनृपाश्चमा
नवादयः ॥ बभूवपूजितानित्यासर्वलोकैःसरस्वती ॥ २९ ॥ नारदउवाच ॥ पूजाविधानंकवचंध्यानंचापिनिरंतरम् ॥ पूजोपयुक्तंनैवेद्यंपुष्पंचचंदना
दिकम् ॥ ३० ॥ वदवेदविदांश्रेष्ठश्रोतुंकौतूहलंमम ॥ वर्ततेहृदयेशशक्तिमिदंश्रुतिसुंदरम् ॥ ३१ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ शृणुनारदवक्ष्यामिकण्व
शाखोक्तपद्धतिम् ॥ जगन्मातुःसरस्वत्याःपूजाविधिसमन्विताम् ॥ ३२ ॥ मावस्यशुक्लपंचम्यांविद्यारंभदिनेऽपिच ॥ पूर्वेऽह्निसमयंकृत्वातत्राऽह्निसंय
तःशुचिः ॥ ३३ ॥ स्नात्वानित्यक्रियाःकृत्वाघटंसंस्थाप्यभक्तितः ॥ स्वशाखोक्तविधानेनतांत्रिकेणाऽथवापुनः ॥ ३४ ॥ गणेशंपूर्वमभ्यर्च्यततोऽभीष्टांप्र
पूजयेत् ॥ ध्यानेनवक्ष्यमाणेनध्यात्वाबाह्यघटेध्रुवम् ॥ ३५ ॥ ध्यात्वापुनःषोडशोपचारेणपूजयेद्वती ॥ पूजोपयुक्तंनैवेद्यंयच्चवेदनिरूपितम् ॥ ३६ ॥
वक्ष्यामिसौम्यतर्कचिद्यथाधीतंयथागमम् ॥ नवनीतंदधिक्षीरंलाजांश्चितिललङ्कम् ॥ ३७ ॥ इक्षुमिक्षुरसंशुक्लवर्णपक्वगुडंमधु ॥ स्वस्तिकंशर्कराशु
क्लधान्यस्याऽक्षतमक्षतम् ॥ ३८ ॥ अस्विन्नशुक्लधान्यस्यपृथुकंशुक्लमोदकम् ॥ घृतसैधवसंयुक्तंहविष्यान्नंयथोदितम् ॥ ३९ ॥ यवगोधूमचूर्णानांपिष्टकं
घृतसंयुतम् ॥ पिष्टकंस्वस्तिकस्याऽपिपक्वरंभाफलस्यच ॥ ४० ॥ परमान्नंचसघृतंमिष्टान्नंचसुधोपमम् ॥ नारिकेलंतदुदकंकसेरुमूलमार्द्रकम् ॥ ४१ ॥
पक्वरंभाफलंचारुश्रीफलंवदरीफलम् ॥ कालदेशोद्भवंचारुफलंशुक्लंचसंस्कृतम् ॥ ४२ ॥ सुगंधंशुक्लपुष्पंचसुगंधंशुक्लचंदनम् ॥ नवीनंशुक्लवस्त्रंचशंखंच
सुंदरंमुने ॥ ४३ ॥ माल्यंचशुक्लपुष्पाणांशुक्लहारंचभूषणम् ॥ यादृशंचश्रुतौध्यानंप्रशस्यंश्रुतिसुंदरम् ॥ ४४ ॥ तन्निबोधमहाभागभ्रमभंजनकारणम् ॥
सरस्वतींशुक्लवर्णांसस्मितांसुमनोहराम् ॥ ४५ ॥ कोटिचंद्रप्रभामुष्टपुष्टश्रीयुक्तविग्रहाम् ॥ वह्निशुद्धांशुकाधानांवीणापुस्तकधारिणीम् ॥ ४६ ॥
रत्नसारेंद्रनिर्माणनवभूषणभूषिताम् ॥ सुपूजितांसुरगणैर्ब्रह्मविष्णुशिवादिभिः ॥ ४७ ॥

स्वस्तिकस्यापियस्यकस्यापिमंगलद्रव्यस्यापिष्टकंघृतसंयुतमित्यर्थः ॥ पक्वरंभाफलस्यशुक्लस्यापिष्टकमित्यर्थः ॥ ४० ॥ परमान्नंपायसम् ॥ कसेरुः प्रसिद्धः ॥ मूलंमूलकम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥
॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कोटिचंद्रप्रभामुष्टाऽपहतायेनतादृशः ॥ पुष्टश्रीःपूर्णश्रीस्तयायुक्तःयुतोविग्रहोयस्याः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ नित्याक्रियेति ॥ सर्वेषां जनानां विद्यारंभे वर्षाते पंचमीदिने माघशुक्लपंचम्यामिषां क्रियानित्यावश्यकर्तव्येत्यर्थः ॥ ४९ ॥ मूलचसर्वस्य मूलभूतमित्यर्थः ॥ ५० ॥ येषां पुरुषाणां येन हेतुनो पदेशो जातस्तेन हेतुना तेषां मंत्राणां सर्वस्य मूलमूलभूत इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मंत्रोयमिति ॥ श्रीर्होसरस्वत्यै स्वाहेति वैदिको मंत्रः कल्पवृक्ष इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ बलिसंसदि बलिसभायाम् ॥ ५७ ॥
वंदे भक्त्या वंदितां च मुनीं द्रमनुमानवैः ॥ एवं ध्यात्वा च मूलेन सर्वदत्त्वा विचक्षणः ॥ ४८ ॥ संस्तूय कवचं धृत्वा ऋणमेहं डवद्भुवि ॥ येषां चेयमिष्टदेवी तेषां नि-
त्याक्रियामुने ॥ ४९ ॥ विद्यारंभे च वर्षाते सर्वेषां पंचमीदिने ॥ सर्वोपयुक्तो मूलचं वैदिकाष्टाक्षरः परः ॥ ५० ॥ येषां येनोपदेशो वा तेषां समूल एव च ॥ स-
रस्वती चतुर्थ्यंतं वह्निजायांतमेव च ॥ ५१ ॥ लक्ष्मीमायादिकं चैव मंत्रोऽयं कल्पपादपः ॥ पुरानारायणश्चेमं वाल्मीकायकृपानिधिः ॥ ५२ ॥ प्रददौ जा-
ह्वीतीरे पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ भृगुर्ददौ च शुक्राय पुष्करे सूर्यपर्वणि ॥ ५३ ॥ चंद्रपर्वणि मारीचो ददौ वाक्पतये मुदा ॥ भृगोश्चैव ददौ तुष्टो ब्रह्मावदरिकाश्रमे
॥ ५४ ॥ आस्तिकस्य जरत्कारुर्ददौ क्षीरोदसत्रिधौ ॥ विभांडको ददौ मेरौ ऋष्यशृंगाय धीमते ॥ ५५ ॥ शिवः कणादमुनये गौतमाय ददौ मुदा ॥ सूर्य-
श्चाज्ञावल्याय तथा कात्यायनाय च ॥ ५६ ॥ शेषः पाणिनये चैव भारद्वाजाय धीमते ॥ ददौ शाकटायनाय सुतले बलिसंसदि ॥ ५७ ॥ चतुर्लक्ष जपेनै-
व मंत्रः सिद्धो भवेन्नृणाम् ॥ यदि स्यान्मंत्रसिद्धो हि बृहस्पतिसमो भवेत् ॥ ५८ ॥ कवचं शृणु विप्रेन्द्र यद्वत्तं ब्रह्मणा पुरा ॥ विश्वस्रष्टा विश्वजयं भृगवे गंधमादने
॥ ५९ ॥ भृगुरुवाच ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मविदां श्रेष्ठं ब्रह्मज्ञानविशारदं ॥ सर्वज्ञ सर्वजनक सर्वेश सर्वपूजितं ॥ ६० ॥ सरस्वत्याश्च कवचं ब्रह्म विश्वजयं प्रभो ॥ अया-
तयामं मंत्राणां समूहसंयुतं परम् ॥ ६१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि कवचं सर्वकामदम् ॥ श्रुतिसारं श्रुतिमुखं श्रुत्युक्तं श्रुतिपूजितम् ॥ ६२ ॥
उक्तं कृष्णेन गोलोके मह्यं वृंदावने वने ॥ राशेश्वरेण विभुनारासे वीरासमंडले ॥ ६३ ॥ अतीव गोपनीयं च कल्पवृक्षसमं परम् ॥ अश्रुताद्भुतं मंत्राणां समूहैश्च
समन्वितम् ॥ ६४ ॥ यद्धृत्वा भगवाञ्छुक्रः सर्वदैत्येषु पूजितः ॥ यद्धृत्वा पठनाद्ब्रह्मन् बुद्धिमांश्च बृहस्पतिः ॥ ६५ ॥ पठनाद्धारणाद्वाग्मीकवीन्द्रो वाल्मि-
को मुनिः ॥ स्वायंभुवो मनुश्चैव यद्धृत्वा सर्वपूजितः ॥ ६६ ॥ कणादो गौतमः कण्वः पाणिनिः शाकटायनः ॥ ग्रंथं चकार यद्धृत्वा दक्षः कात्यायनः स्वयम् ॥ ६७ ॥
धृत्वा वेदविभागं च पुराणान्याखिलानि च ॥ चकार लालामात्रेण कृष्णद्वैपायनः स्वयम् ॥ ६८ ॥ शातातपश्च संवर्तो वसिष्ठश्च पराशरः ॥ यद्धृत्वा पठनाद्ग्रंथं
याज्ञवल्क्यश्च कारसः ॥ ६९ ॥ ऋष्यशृंगो भरद्वाजश्चास्तिको देवलस्तथा ॥ जैगीषव्यो ययातिश्च धृत्वा सर्वत्र पूजिताः ॥ ७० ॥ कवचस्याऽस्य विप्रेन्द्र ऋषि-
रेव प्रजापतिः ॥ स्वयं छंदश्च बृहती देवता शारदां बिका ॥ ७१ ॥ सर्वतत्त्वपरिज्ञानसर्वार्थसाधनेषु च ॥ कवितासु च सर्वासु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ ७२ ॥
॥ ५८ ॥ विश्वजयं तन्नामकम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अयातयामि नंदोषम् ॥ ६१ ॥ श्रुतिसुखं कर्मधुरम् ॥ ६२ ॥ मह्यं ब्रह्मणे ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥
॥ ७० ॥ शारदा शारंगीर्णशरीरसमूहं घटिखंडयति सा शारदा देवता ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

प्रथममंत्रेश्रीबीजमायाबीजक्रमेणाऽऽदौवर्ततेश्रीबीजाद्योद्वितीयः ॥ ७३ ॥ तारमायाद्यस्तृतीयः ॥ तारश्रीमायाद्यश्चतुर्थकः ॥ ७४ ॥ वाग्भवमायाद्यःपंचमः ॥ तारमायाद्यःषष्ठः ॥ ७५ ॥ तारश्री
 मायाद्यःसप्तमः ॥ वाग्भवाद्योऽष्टमः ॥ ७६ ॥ तारश्रीमायाद्योनवमः ॥ श्रीबीजाद्योदशमः ॥ तारमायाद्योमंत्रएकादशः ॥ ७७ ॥ तारमायाद्योद्वादशः ॥ तारमायाकामबीजाद्यस्त्रयोदशः ॥ ७८ ॥ तार
 श्रीर्ह्रींसरस्वत्यैस्वाहाशिरोमेपातुसर्वतः ॥ श्रीवाग्देवतायैस्वाहाभालंमेसर्वदाऽवतु ॥ ७३ ॥ ॐ ह्रींसरस्वत्यैस्वाहेतिश्रोत्रेपातुनिरंतरम् ॥ ॐ श्रीर्ह्रींभग
 वत्यैसरस्वत्यैस्वाहानेत्रयुग्मंसदाऽवतु ॥ ७४ ॥ ऐं ह्रींवाग्वादिन्यैस्वाहानासांमेसर्वदाऽवतु ॥ ॐ ह्रींविद्याधिष्ठातृदेव्यैस्वाहाचोष्ठंसदाऽवतु ॥ ७५ ॥ ॐ श्रीं
 ह्रींब्राह्म्यैस्वाहेतिदंतपंक्तिसदाऽवतु ॥ ऐमित्येकाक्षरोमंत्रोममकंठंसदाऽवतु ॥ ७६ ॥ ॐ श्रीं ह्रीं पातुमेग्रीवांस्कंधौमे श्रींसदावतु ॥ ॐ ह्रींविद्याधिष्ठातृदेव्यै
 स्वाहावक्षःसदाऽवतु ॥ ७७ ॥ ॐ ह्रींविद्याधिस्वरूपायैस्वाहामेपातुनाभिकाम् ॥ ॐ ह्रीं क्लीं वाण्यैस्वाहेतिममहस्तौसदाऽवतु ॥ ७८ ॥ ॐ सर्ववर्णात्मिकायै
 पादयुग्मंसदाऽवतु ॥ ॐ वाग्धिष्ठातृदेव्यैस्वाहासर्वसदाऽवतु ॥ ७९ ॥ ॐ सर्वकंठवासिन्यैस्वाहाप्राच्यांसदाऽवतु ॥ ॐ सर्वजिह्वाग्रवासिन्यैस्वाहाऽग्निदि
 शिरक्षतु ॥ ८० ॥ ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सरस्वत्यैबुधजनन्यैस्वाहा ॥ सततंमंत्रराजोऽयंदक्षिणेमांसदाऽवतु ॥ ८१ ॥ ऐं ह्रीं श्रीं न्यक्षरोमंत्रो नैर्ऋत्यांसर्वदाऽवतु ॥
 ॐ ऐं जिह्वाग्रवासिन्यैस्वाहामांवारुणेऽवतु ॥ ८२ ॥ ॐ सर्वाविकायैस्वाहावायव्येमांसदाऽवतु ॥ ॐ ऐं श्रीं क्लीं गद्यवासिन्यैस्वाहामामुत्तरेऽवतु ॥ ८३ ॥
 ऐं सर्वशास्त्रवासिन्यैस्वाहैशान्यांसदाऽवतु ॥ ॐ ह्रीं सर्वपूजितायैस्वाहाचोर्ध्वंसदाऽवतु ॥ ८४ ॥ ह्रीं पुस्तकवासिन्यैस्वाहाऽधोमांसदाऽवतु ॥ ॐ ग्रंथबीज
 स्वरूपायैस्वाहामांसर्वतोऽवतु ॥ ८५ ॥ इतितेकथितंविप्रब्रह्ममंत्रौघविग्रहम् ॥ इदंविश्वजयंनामकवचंब्रह्मरूपकम् ॥ ८६ ॥ पुराश्रुतंधर्मवक्त्रात्पर्वतेगंधमा
 दने ॥ तवस्नेहान्मयाख्यातंप्रवक्तव्यंनकस्यचित् ॥ ८७ ॥ गुरुमभ्यर्च्यविधिवद्ब्रह्मालंकारचंदनैः ॥ प्रणम्यदंडवद्भूमौकवचंधारयेत्सुधीः ॥ ८८ ॥ पंचलक्ष
 जपेनैवसिद्धंतुकवचंभवेत् ॥ यदिस्यात्सिद्धकवचोवृहस्पतिसमोभवेत् ॥ ८९ ॥ महावाग्मीकवींद्रश्चत्रैलोक्यविजयीभवेत् ॥ शक्रोतिसर्वजेतुंचकवचस्यप्र
 सादतः ॥ ९० ॥ इदंचकण्वशाखोक्तंकवचंकथितंमुने ॥ स्तोत्रपूजाविधानंचध्यानंचवंदनंशृणु ॥ ९१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेचतुर्थोऽ
 ध्यायः ॥ ४ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ वाग्देवतायाःस्तवनंश्रूयतांसर्वकामदम् ॥ महामुनिर्याज्ञवल्क्योयेनतुष्टावतांपुरा ॥ १ ॥ गुरुशापाच्चसमुनिर्हतवि
 द्योविभूवह ॥ तदाजगामदुःखार्तोऽरविस्थानंसुपुण्यदम् ॥ २ ॥ संप्राप्यतपसासूर्यलोलाकैर्दृष्टिगोचरे ॥ तुष्टावसूर्यशोकेनरुरोदचमुहुर्मुहुः ॥ ३ ॥
 मायाद्योचतुर्दशर्षचदशौ ॥ ७९ ॥ ताराद्योषोडशसप्तदशौ ॥ ८० ॥ तारवाग्भवमायाश्रीकामबीजाद्योऽष्टादशः ॥ ८१ ॥ वाग्भवमायाश्रीबीजाद्योऽनविंशः ॥ तारवाग्भवाद्योविंशः ॥ ८२ ॥ ताराद्येकविंशः
 ॥ तारवाग्भवश्रीकामाद्योद्वाविंशः ॥ ८३ ॥ वाग्भवाद्यस्त्रयोविंशः ॥ तारमायाद्यश्चतुर्विंशः ॥ ८४ ॥ मायाद्यःपंचविंशः ॥ ताराद्यःषड्विंशः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ इतिश्रीदे० नवमस्कंधेचतु
 र्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ अर्धाधिकैश्चद्वात्रिंशत्पद्यैर्धर्मात्मजःपरम् ॥ सरस्वत्यामहास्तोत्रंनारदायोक्तवान्स्फुटम् ॥ १ ॥ नारायणउवाच वाग्देवतायाइति ॥ १ ॥ रविस्थानंलोलार्कम् ॥ २ ॥ ३ ॥

सूर्यस्तमिति ॥ देवः सूर्यस्तं याज्ञवल्क्यं वेदं वेदांगं च पाठयामासेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दुःखितं पाहीति शेषः ॥ ६ ॥ सुशिष्यं प्रतिष्ठितं महां देहीत्यन्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्र दृष्टांतो यथा भस्मन्यप्यं कुरंदेव ता सर्वेश्वरः कदाचित्करोति तद्वन्मयि सर्वलुप्तं साधयेत्यर्थः ॥ ९ ॥ विसर्गं विंदुमात्रास्त्विति ॥ विसर्गं विंदुमात्रासु यदधिष्ठानं सर्वाक्षराणि तदा श्रया हि विसर्गं विंदुमात्राः ॥ तेषामक्षराणामधिष्ठात्रीत्यर्थः

सूर्यस्तं पाठयामासे वेदं वेदांगमीश्वरः ॥ उवाचस्तौ हि वाग्देवीं भक्त्या च स्मृतिहेतवे ॥ ४ ॥ तमित्युक्त्वा दीननाथोऽप्यंतर्धानं चकार सः ॥ मुनिः स्नात्वा चतुष्टावभक्तिनम्रात्मकंधरः ॥ ५ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ कृपां कुरु जगन्मातर्मा मेवं हततेजसम् ॥ गुरुशापात् स्मृतिभ्रष्टं विद्याहीनं च दुःखितम् ॥ ६ ॥ ज्ञानं देहि स्मृतिं विद्यां शक्तिं शिष्यप्रबोधिनीम् ॥ ग्रंथकर्तृत्वशक्तिं च सुशिष्यं सुप्रतिष्ठितम् ॥ ७ ॥ प्रतिभां सत्सभायां च विचारक्षमतां शुभाम् ॥ लुप्तं सर्वदेवयोगाब्रवीभूतं पुनः कुरु ॥ ८ ॥ यथां कुरं भस्मनि च करोति देवतापुनः ॥ ब्रह्मस्वरूपा परमाज्योतीरूपा सनातनी ॥ ९ ॥ सर्वविद्याधिदेवी या तस्यैवाण्येन मोनमः ॥ विसर्गं विंदुमात्रासु यदधिष्ठानमेव च ॥ १० ॥ तदधिष्ठात्री या देवी तस्यैनीत्येन मोनमः ॥ व्याख्यास्वरूपा सा देवी व्याख्याधिष्ठातृरूपिणी ॥ ११ ॥ यथा विना प्रसंख्यावान्संख्यां कर्तुं न शक्यते ॥ कालसंख्यास्वरूपा या तस्यैदेव्येन मोनमः ॥ १२ ॥ भ्रमसिद्धां तरूपा या तस्यैदेव्येन मोनमः ॥ स्मृतिशक्तिज्ञानशक्तिबुद्धिशक्तिस्वरूपिणी ॥ १३ ॥ प्रतिभा कल्पनाशक्तिर्या च तस्यैन मोनमः ॥ सनत्कुमारो ब्रह्माणं ज्ञानं पप्रच्छ यत्र वै ॥ १४ ॥ बभूव मूकवत्सोऽपि सिद्धांतं कर्तुं मक्षमः ॥ तदा जगाम भगवानात्मा श्रीकृष्ण ईश्वरः ॥ १५ ॥ उवाच स च तांस्तौ हि वाणीमिष्टां प्रजापते ॥ स चतुष्टावतां ब्रह्माचाऽऽज्ञया परमात्मनः ॥ १६ ॥ चकार तत्प्रसादेन तदा सिद्धांतमुत्तमम् ॥ यदाप्यनंतं पप्रच्छ ज्ञानमेकं वसुंधरा ॥ १७ ॥ बभूव मूकवत्सोऽपि सिद्धांतं कर्तुं मक्षमः ॥ तदा तां स चतुष्टावतं त्रस्तः कश्यपाज्ञया ॥ १८ ॥ ततश्चकार सिद्धांतं निर्मलं भ्रमभंजनम् ॥ व्यासः पुराणसूत्रं च पप्रच्छ वाल्मीकिं यदा ॥ १९ ॥ मौनी भूतश्च स स्मारतामेव जगदविकामम् ॥ तदा चकार सिद्धांतं तद्वरेण मुनीश्वरः ॥ २० ॥ संप्राप्य निर्मलं ज्ञानं भ्रमांधवं सदीपकम् ॥ पुराणसूत्रं श्रुत्वा च व्यासः कृष्णकलोद्भवः ॥ २१ ॥ तां शिवां वेददध्यौ च शतवर्षं च पुष्करे ॥ तदा त्वत्तोवरं प्राप्य सत्कवीन्द्रो बभूव ह ॥ २२ ॥ तदा वेदविभागं च पुराणं च चकार सः ॥ यदा महेंद्रः पप्रच्छ तत्त्वज्ञानं सदाशिवम् ॥ २३ ॥ क्षणं तामेव संचिंत्य तस्मै ज्ञानं ददौ विभुः ॥ पप्रच्छ शब्दशास्त्रं च महेंद्रश्च बृहस्पतिम् ॥ २४ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ आजगामेति च्छेदः ॥ १५ ॥ १६ ॥ सिद्धांतम् ब्रह्मसिद्धांतम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सस्मार वाल्मीकिः ॥ पुराणसूत्ररचनाशक्त्यर्थं स्मृतवानित्यर्थः ॥ हे देवि त्वद्वरेण तदा वाल्मीकिर्भ्रमरूपांधकारध्वं सदीपकरूपं ज्ञानं संप्राप्य सिद्धांतं पुराणसूत्रभूतं चकार ॥ तत्पुराणसूत्रं व्यासः कृष्णकलोद्भवः कृष्णकलांशः श्रुत्वा तदर्थं कवितारूपेण स्पष्टीकर्तुं तां शिवां वेददध्यौ ध्यातवांश्चेत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सदाशिवं पप्रच्छ किं पप्रच्छ तत्राह तत्त्वज्ञानमिति ॥ २३ ॥ २४ ॥

सवृहस्पतिः ॥ २५ ॥ शब्दशास्त्रं व्याकरणं तस्यार्थचोवाच ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेन वमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ अर्धाधिकैः
 सप्तषष्ठिश्चोक्तैरथ समासतः ॥ लक्ष्मीगंगाभारतीनां शापाज्जन्मोच्यते भुवि ॥ १ ॥ सरस्वती तु वैकुण्ठे इति ॥ स्वयं पूर्णरूपेण वैकुण्ठे तिष्ठतीत्यर्थः ॥ पश्चाद्गंगायाः शापेन कलयां शेन भारते खंडे सरित् सरस्वती नाम्नी
 सरिजातेत्यर्थः ॥ १ ॥ यस्यास्तीरे पुण्यवतां स्थितिरित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अक्षयायां तिथावक्ष्येन वम्याम् ॥ ६ ॥ अनुपंगेनाऽन्यकार्यार्थमागतो मध्ये तीर्थपतितमस्तीति स्नानमपि क
 दिव्यं वर्षसहस्रं च सत्वां दध्यौ च पुष्करे ॥ तदा त्वत्तो वरं प्राप्य दिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ २५ ॥ उवाच शब्दशास्त्रं च तदर्थं च सुरेश्वरम् ॥ अध्यापिता श्रये शिष्या
 यैरधीतं मुनीश्वरैः ॥ २६ ॥ ते च तां परिसर्चित्य प्रवर्तते सुरेश्वरीम् ॥ त्वंसंस्तुता पूजिता च मुनीन्द्रैर्मनुमानवैः ॥ २७ ॥ दैत्यैर्द्वैश्वसुरैश्चाऽपि ब्रह्मविष्णुशि
 वादिभिः ॥ जडीभूतः सहस्रास्यः पंचवक्त्रश्चतुर्मुखः ॥ २८ ॥ यांस्तोतुं किमहंस्तोमितामेकास्येन मानवः ॥ इत्युक्त्वा याज्ञवल्क्यश्च भक्तिनम्रात्मकंधरः
 ॥ २९ ॥ प्रणामनिगहारो रुरोद च मुहुर्मुहुः ॥ ज्योतीरूपामहामाया तेन दृष्टाऽप्युवाच तम् ॥ ३० ॥ सुकर्वाद्रो भवेत्युक्त्वा वैकुण्ठं च जगाम ह ॥ याज्ञव
 ल्क्यकृतं वाणीस्तोत्रमेतत्तु यः पठेत् ॥ ३१ ॥ सकर्वाद्रो महावाग्मिवृहस्पतिसमो भवेत् ॥ महामूर्खश्च दुर्बुद्धिर्वर्षमेकं यदा पठेत् ॥ ३२ ॥ स पंडितश्च मे
 धावी सुकर्वाद्रो भवेद्भुवम् ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणेन वमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥
 सरस्वती तु वैकुण्ठे स्वयं नारायणांतिके ॥ गंगाशापेन कलहात्कलया भारते सरित् ॥ १ ॥ पुण्यदा पुण्यरूपा च पुण्यतीर्थस्वरूपिणी ॥ पुण्यवाद्भिर्निषेव्या च
 स्थितिः पुण्यवतां मुने ॥ २ ॥ तपस्विनां तपोरूपा तपसःफलरूपिणी ॥ कृतपापे ध्मदा हाय ज्वलदग्निस्वरूपिणी ॥ ३ ॥ ज्ञानात्सरस्वती तोये मृताये मान
 वा भुवि ॥ तेषां स्थितिश्च वैकुण्ठे सुचिरं हरि संसदि ॥ ४ ॥ भारते कृतपापश्चात्वा तत्र चली लया ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके वसेच्चिरम् ॥ ५ ॥ चा
 तु मांस्यां पौर्णमास्यां मक्षयायां दिनक्षये ॥ व्यतीपाते च ग्रहणेऽन्यस्मिन् पुण्यदिनेऽपि च ॥ ६ ॥ अनुपंगेन यः स्नातो हेतुना श्रद्धयाऽपि वा ॥ सारूप्यं लभ
 ते नूनं वैकुण्ठे सहरेरपि ॥ ७ ॥ सरस्वतीमनु तत्र मासमेकं च योजयेत् ॥ महामूर्खः कर्वाद्रश्च स भवेन्नाऽत्र संशयः ॥ ८ ॥ नित्यं सरस्वती तोये यः स्नायान्मुंडयन्नरः ॥
 नगर्भवासं कुरुते पुनरेव समानवः ॥ ९ ॥ इत्येवं कथितं किंचिद्भारते गुणकीर्तनम् ॥ सुखदं कामदं सारं भूयः किं श्रोतुमिच्छसि ॥ १० ॥ सूत उवाच ॥ नारा
 यणवचः श्रुत्वानारदो मुनिसत्तमः ॥ पुनः प्रच्छ संदेहमिमं शौनक सत्वरम् ॥ ११ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ कथं सरस्वती देवी गंगाशापेन भारते ॥ कलया क
 लहेनैव वभूव पुण्यदा सरित् ॥ १२ ॥ श्रवणे श्रुतिसाराणां वर्धते कौतुकं मम ॥ कथामृतेन मे तृप्तिः केन श्रेयसितृप्यते ॥ १३ ॥
 त्वयि मिति वृद्ध्या हेतुनाऽन्येन वा कारणेन द्रव्यग्रहणरूपेण अश्रद्धयाऽपीति छेदः ॥ ७ ॥ तत्र सरस्वती तीरे ॥ ८ ॥ मुंडयन्ने कवारं प्रथमतो मुंडनं कुर्वन् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ श्रुतेः साराणां
 सारभूतानां कथानां श्रवणे इत्यन्वयः ॥ मे तृप्तिः कथामृतेनैवास्ति ॥ केन श्रेयसितृप्यते न केनाऽपीत्यर्थः ॥ १३ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तद्वृष्टाविष्णोर्होस्यंदृष्टालक्ष्मीः क्षमांचकार नक्रोधम् ॥ सरस्वतीतुनक्षमांचकार किंतु क्रोधम् ॥ १९ ॥ तांक्रुद्धांसरस्वतीम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सौभाग्यं प्रेमा ॥ गंगालक्ष्म्योस्तवप्रेमाऽस्ति मयिनास्तीत्यर्थः ॥ २३ ॥ गंगायाइति ॥ यदिलक्ष्म्यांगंगानुल्यातवप्रीतिर्नस्यात्ततो गंगयासार्धलक्ष्म्याः प्रीतिर्नैव भवेत् ॥ प्रीतिस्तुवर्ततेयतस्तेन हेतुना प्रीतिसद्भावहेतुनाविपरीतामिदं सपत्नीहास्यंतवदृष्टाक्षमांचकार हरिप्रिया तस्मात्क्षमयातयोः प्रीतिर्निश्चीयते ॥ तया प्रीत्या च तयोः समः प्रेमा तव निश्चीयत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

कथं शशापसांगंगापूजितां तां सरस्वतीम् ॥ सा तु सत्त्वस्वरूपाया पुण्यदा शुभदा सदा ॥ १४ ॥ तेजस्विनोर्द्वयोर्वा दकारणं श्रुति सुंदरम् ॥ सुदुर्लभं पुराणेषु तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १५ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि कथामेतां पुरातनीम् ॥ यस्याः श्रवणमात्रेण सर्वपापात्प्रमुच्यते ॥ १६ ॥ लक्ष्मीः सरस्वती गंगातिस्त्रोभार्या हरेरपि ॥ प्रेम्णा समास्तास्तिष्ठति सततं हरि सन्निधौ ॥ १७ ॥ चकार सैकदा गंगाविष्णोर्मुखनिरीक्षणम् ॥ सस्मिता च सकामा च सकटाक्षं पुनः पुनः ॥ १८ ॥ विभुर्जहा सतद्वक्त्रं निरीक्ष्य च क्षणंतदा ॥ क्षमांचकार तद्वृष्टालक्ष्मीर्नैव सरस्वती ॥ १९ ॥ बोधयामास पद्मा तां सत्त्वरूपा च सस्मिता ॥ क्रोधाविष्टा च सा वाणी न च ज्ञाता बभूव ह ॥ २० ॥ उवाच वाणी भर्तारं रक्तास्यारक्तलोचना ॥ कंपिता कामवेगेन शङ्खत्प्रस्फुरिता धरा ॥ २१ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ सर्वत्र समता बुद्धिः सद्गर्तुः कामिनी प्रति ॥ धर्मिष्ठस्य वरिष्ठस्य विपरीता खलस्य च ॥ २२ ॥ ज्ञातं सौभाग्यमधिकं गंगायां ते गदाधर ॥ कमलायां च तत्तुल्यं न च किंचिन्मयि प्रभो ॥ २३ ॥ गंगायाः पद्मयासार्धं प्रीतिश्चाऽस्ति सुसंमता ॥ क्षमांचकार तेनेदं विपरीतं हरिप्रिया ॥ २४ ॥ किं जीवने न मेऽत्रैव दुर्भगायाश्च सांप्रतम् ॥ निष्फलं जीवनं तस्यायापत्युः प्रेमवंचिता ॥ २५ ॥ त्वांसर्वे सत्त्वरूपं च ये वदंति मनीषिणः ॥ ते च मूर्खानवेदज्ञानजानंति मतिं तव ॥ २६ ॥ सरस्वती वचः श्रुत्वा दृष्ट्वा तां कोपसंयुताम् ॥ मनसा च समालोच्य स जगाम बहिः सभाम् ॥ २७ ॥ गते नारायणे गंगामुवाच निर्भयं रूपा ॥ वागधिष्ठातृदेवी सा वाक्यं श्रवणदुष्करम् ॥ २८ ॥ हे निर्लज्जे हे सकामे स्वामि गर्वकरोपि किम् ॥ अधिकं स्वामि सौभाग्यं विज्ञापयितुमिच्छसि ॥ २९ ॥ मानचूर्णं करिष्यामि तवाऽद्य हरि सन्निधौ ॥ किं करिष्यति ते कांतो ममैवं कांतवल्लभे ॥ ३० ॥ इत्येव मुक्त्वा गंगयाः केशं ग्रहीतुमुद्यता ॥ वारयामास तां पद्मामध्यदेशं समाश्रिता ॥ ३१ ॥ शशापवाणी तां पद्मां महाबलवती सती ॥ वृक्षरूपा सरिद्रूपा भविष्यसि न संशयः ॥ ३२ ॥ विपरीतं ततो दृष्ट्वा किंचिन्नोवक्तुमर्हसि ॥ संतिष्ठति सभामध्ये यथा वृक्षो यथा सरित् ॥ ३३ ॥ शापं श्रुत्वा तु सा देवी न शशापचुकोप ह ॥ तत्रैव दुःखिता तस्थौ वाणीं धृत्वा करेण च ॥ ३४ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ मध्यदेशं तयोर्मध्यभागे गत्वा ॥ ३१ ॥ शशापवाणी तां पद्मां सपत्नीपक्षपातिनीयमिति मत्वा तां पद्मां वृक्षरूपा भविष्यसि सरिद्रूपा च भविष्यसीति शशापेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ विपरीतामिति ॥ यतः कारणाद्यथा सभामध्ये वादे प्राप्ते वृक्षः सरिद्रा जडत्वात् किंचिद्वदति किंतु केवलं तिष्ठत्येव ॥ तथा त्वं विपरीतमन्याय्यं गंगायादृष्ट्वा किंचिदपि वक्तुं जडवन्नार्हसि न योग्याऽसि तस्माज्जडात्मकवृक्षसरिद्रूपा भवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ न शशापनचुकोपचेत्यर्थः ॥ शांतत्वादिति भावः ॥ वाणीं धृत्वेति ॥ परस्परताडननिवारणार्थं करेण वाणीं धृत्वा तस्यावित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ॥ ६९ ॥

अत्युन्नतामत्युन्नतांतावाणीम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ स्वबलमिति ॥ यद्यस्मात्कारणात्स्वबलंममवलंचेयंज्ञातुमिच्छतितस्मान्मुंचेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ सादेवीगंगा ॥ ३९ ॥ यासरस्वतीत्वांपद्मां
 शशाप ॥ सासरस्वतीसरिद्रवत्वित्यर्थः ॥ ४० ॥ तांगंगाम् ॥ ४१ ॥ लभिष्यसिलप्स्यसे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सामयिकीसमयोचितां धर्मध्वजोराजा कलयांशेन ॥ ४५ ॥ भूमौस्थिताभूमेरु
 अत्युन्नतांतुतांदृष्ट्वाकोपप्रस्फुरिताधराम् ॥ उवाचगंगातांदेवींपद्मांचारक्तलोचनाम् ॥ ३५ ॥ श्रीगंगोवाच ॥ त्वमुत्सृजमहोग्रांचपद्मेकिमेकरिष्यति ॥
 दुःशीलामुखरानष्टानित्यंवाचालरूपिणी ॥ ३६ ॥ वागधिष्ठात्रीदेवीयंसततंकलहप्रिया ॥ यावतीयोग्यताचास्यायावतीशक्तिरेवच ॥ ३७ ॥ तथाकरो
 तुवादंचमयासार्धचदुर्मुखी ॥ स्वबलंयन्ममवलंविज्ञापयितुमिच्छति ॥ ३८ ॥ जानंतुसर्वेह्युभयोःप्रभावंविक्रमंसति ॥ इत्येवमुक्त्वासादेवीवाण्यैशापं
 ददविति ॥ ३९ ॥ सरित्स्वरूपाभवतुसायात्वांचशशापह ॥ अधोमर्त्यसाप्रयातुसंतियत्रैवपापिनः ॥ ४० ॥ कलौतेपांचपापानिग्रहीष्यतिनसंशयः
 ॥ इत्येवंवचनंश्रुत्वातांशशापसरस्वती ॥ ४१ ॥ त्वमेवयास्यसिमहींपापिपापंलभिष्यसि ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रभगवानाजगामह ॥ ४२ ॥ चतुर्भुजश्च
 तुर्भिश्चपार्पदैश्चतुर्भुजैः ॥ सरस्वतींकरेधृत्वावासयामासवक्षसि ॥ ४३ ॥ बोधयामाससर्वज्ञःसर्वज्ञानंपुरातनम् ॥ श्रुत्वारहस्यंतासांचशापस्यकल
 हस्यच ॥ ४४ ॥ उवाचदुःखितास्ताश्चवाचंसामयिकींविभुः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लक्ष्मिंत्वंकलयागच्छधर्मध्वजगृहंशुभे ॥ ४५ ॥ अयोनिंसंभवा
 भूमौतस्यकन्याभविष्यसि ॥ तत्रैवदैवदोषेणवृक्षत्वंचलभिष्यसि ॥ ४६ ॥ मदंशस्याऽसुरस्यैवशंखचूडस्यकामिनी ॥ भूत्वापश्चाच्चमत्पत्नीभविष्यसि
 नसंशयः ॥ ४७ ॥ त्रैलोक्यपावनीनाम्रातुलसीतिचभारते ॥ कलयाचसरिद्रावंशीग्रंगच्छवरानने ॥ ४८ ॥ भारतंभारतीशापान्नाम्रापद्मावतीभव ॥
 गंगेयास्यसिपश्चात्त्वमंशेनविश्वपावनी ॥ ४९ ॥ भारतंभारतीशापात्पापदाहायपापिनाम् ॥ भगीरथस्यतपसातेननीतासुकल्पिते ॥ ५० ॥ नाम्नाभागी
 रथीपूताभविष्यसिमहीतले ॥ मदंशस्यसमुद्रस्यजायाजायेर्ममाज्ञया ॥ ५१ ॥ मत्कलांशस्यभूपस्यशंतनोश्चसुरेश्वरि ॥ गंगाशापेनकलयाभारतंग
 च्छभारति ॥ ५२ ॥ कलहस्यफलंभुंक्ष्वसपत्नीभ्यांसहाऽच्युते ॥ स्वयंचब्रह्मसदनेब्रह्मणःकामिनीभव ॥ ५३ ॥ गंगायातुशिवस्थानमत्रपद्मैवतिष्ठतु
 ॥ शांताचक्रोदरहितामद्रक्तासत्त्वरूपिणी ॥ ५४ ॥ महासाध्वीमहाभागामुशीलाधर्मचारिणी ॥ यदंशकलयासर्वाधर्मिष्ठाश्चपतिव्रताः ॥ ५५ ॥ शां
 तरूपाःसुशीलाश्चप्रतिविशेषुपूजिताः ॥ तिस्रोभार्यास्त्रिशीलाश्चत्रयोभृत्याश्चवांधवाः ॥ ५६ ॥ त्पन्नेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ शंखचूडस्यकामिनीपत्नी ॥ ४७ ॥ तुलसी
 तिनाम्रापश्चान्ममपत्नीभविष्यसीत्यन्वयः ॥ कलयांशेनसरिद्रपिभवा ॥ ४८ ॥ पद्मामुक्त्वागंगामाह ॥ गंगेइति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ जायेःभवेः ॥ यद्वा हेजाये समुद्रस्यजायाभवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ शंतनोश्चकारणवशा
 जायाभवेत्यर्थः ॥ सरस्वतीमाहगंगाशापेनेति ॥ ५२ ॥ सपत्नीभ्यांसहकलहस्येत्यन्वयः ॥ स्वयंचेति ॥ अंशेनभारतेसरिद्रव स्वयंचपूर्णरूपेणब्रह्मलोकेब्रह्मणःपत्नीभवेत्यर्थः ॥ ५३ ॥ गंगायात्त्विति ॥ गंगाप्यंशे
 नसरिद्रवतु पूर्णरूपेणतु शिवस्थानंयातु तस्यपत्नीभवतु ॥ अत्रमन्त्रिकटेतुपद्मैवतिष्ठतु यतःशांतित्याह शांताचेति ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ स्वस्वेदंवर्णयति तिस्रइति ॥ त्रिशीलाभिन्नस्वभावाः ॥ त्रिशीलोतिसर्वज्ञान्वेति ५६ ॥

एतेत्रयोवेदविरुद्धावेदानुमत्यविषयाः ॥ येषांगृहेपुंवत्पुरुषवत्प्रधानास्त्रीभवतीत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भस्मांतंमरणांतंशौचंपवित्रता अधुवंनभवतीत्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ अर्धाधिकैश्चतुःपंचाशद्विःपद्यैरतःपरम् ॥ शापोद्धारप्रकारश्चतिसृणांसम्यगुच्यते ॥ १ ॥ विररामचनारदे
 ध्रुवंवेदविरुद्धाश्चनह्येतेमंगलप्रदाः ॥ स्त्रीपुंवच्चगृहेयेषांगृहिणास्त्रीवशःपुमान् ॥ ५७ ॥ निष्फलंचजन्मतेषामशुभंचपदेपदे ॥ मुखेदुष्टायोनिदुष्टायस्य
 स्त्रीकलहप्रिया ॥ ५८ ॥ अरण्यंतेनगंतव्यमंहारण्यगृहादरम् ॥ जलानांचस्थलानांचफलानांप्राप्तिरेवच ॥ ५९ ॥ सततंसुलभातत्रनतेषांगृहएवच ॥
 वरमग्नौस्थितिर्हिंस्रजंतूनांसन्निधौसुखम् ॥ ६० ॥ ततोऽपिदुःखंपुंसांचदुष्टस्त्रीसन्निधौध्रुवम् ॥ व्याधिज्वालाविषज्वालावरंपुंसांवरानने ॥ ६१ ॥
 दुष्टस्त्रीणांसुखज्वालामरणादतिरिच्यते ॥ पुंसांचस्त्रीजितांचैवभस्मांतंशौचमध्रुवम् ॥ ६२ ॥ यदहिकुरुतेकर्मनतस्यफलभागभवेत् ॥ निंदितोऽत्रपरत्रै
 वसर्वत्रनरकं व्रजेत् ॥ ६३ ॥ यज्ञःकीर्तिविहीनोयोजीवन्नपिमृतोहिसः ॥ बह्वीनांचसपत्नीनानैकत्रश्रेयसेस्थितिः ॥ ६४ ॥ एकभार्यःसुखीनैवबहुभा
 र्यःकदाचन ॥ गच्छगंगेशिवस्थानं ब्रह्मस्थानंसरस्वति ॥ ६५ ॥ अत्रतिष्ठतुमद्वेहेसुशीलाकमलालया ॥ सुसाध्यायस्यपत्नीचसुशीलाचपतिव्रता ॥
 ॥ ६६ ॥ इहस्वर्गसुखंतस्यधर्मोमोक्षःपरत्रच ॥ पतिव्रतायस्यपत्नीसिचमुक्तःशुचिःसुखी ॥ ६७ ॥ जीवन्मृतोऽशुचिर्दुःखीदुःशीलापतिरेवच ॥
 ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ इत्युक्त्वाजगतांनाथोविररामचनारद ॥ अतीवरुरुदुर्देव्यः
 समालिङ्ग्यपरस्परम् ॥ १ ॥ ताश्चसर्वाःसमालोक्यक्रमेणोचुस्तदेश्वरम् ॥ कंपिताःसाश्रुनेत्राश्चशोकेनचभयेनच ॥ २ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ विशापंदे
 हिहेनाथदुष्टमाजन्मशोचनम् ॥ सत्स्वामिनापरित्यक्ताःकुतोजीवंतिताःस्त्रियः ॥ ३ ॥ देहत्यागंकरिष्यामियोगेनभारतेध्रुवम् ॥ अत्युन्नतोहिनियतंपातु
 मर्हतिनिश्चितम् ॥ ४ ॥ गंगोवाच ॥ अहंकेनाऽपराधेनत्वयात्यक्ताजगत्पते ॥ देहत्यागंकरिष्यामिनिर्दोषायावधंलभ ॥ ५ ॥ निर्दोषकामिनीत्यागं
 करोतियोनरोभुवि ॥ सयातिनरकंघोरंकिंतुसर्वेश्वरोऽपिवा ॥ ६ ॥ पद्मोवाच ॥ नाथसत्त्वस्वरूपस्त्वंकोपःकथमहोतव ॥ प्रसादंकुरुभार्यैद्वेसदीशस्य
 क्षमावरा ॥ ७ ॥ भारतेभारतीशापाद्यास्यामिकलयाह्वहम् ॥ कियत्कालंस्थितिस्तत्रकदाद्रक्ष्यामितेपदम् ॥ ८ ॥ दास्यंतिपापिनःपापंसद्यःस्ना
 नावगाहनात् ॥ केनतेनविमुक्ताऽहमागमिष्यामितेपदम् ॥ ९ ॥ कलयातुलसीरूपंधर्मध्वजसुतासती ॥ भुक्त्वाकदालभिष्यामित्वत्पादांबुजमच्युत ॥
 ॥ १० ॥ वृक्षरूपाभविष्यामित्वदधिष्ठातृदेवता ॥ समुद्धरिष्यासिकदातन्मेब्रह्मकृपानिधे ॥ ११ ॥

ति नारदंप्रतिनारायणोक्तिः ॥ १ ॥ २ ॥ प्रथमंसरस्वतीप्रार्थनां करोति विशापमिति ॥ ३ ॥ अत्युन्नततायाःफलंमयालब्धमित्याह अत्युन्नतोहीति ॥ ४ ॥ तदनंतरंगंगोवाच अहंकेनेति ॥
 सरस्वत्याअपराधःकुतोमयातुनकृतइतिभावः ॥ तेनकारणेननिर्दोषायास्त्वंवधंलभ लभस्वेत्यर्थः ॥ ५ ॥ सर्वेश्वरोऽपिवादिस्यात्तथापि ॥ ६ ॥ द्वेभार्यैप्रतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ भारतीकलयैकांशेननदीभवतु अर्धांशेनब्रह्मसदनंगच्छतु पूर्णांशेनवैकुण्ठेतिष्ठतु ॥ तथैवगंगाऽपितेनममवाक्यमपिसत्यंजातंवैकुण्ठवासेनतिसृणांसमताचजा
 ताभविष्यतीति ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्रैवेति ॥ एकांशावतारेणेत्यर्थः ॥ ननुतस्याःसरस्वतीवदर्धांशावतारइत्यर्थः ॥ तदपेक्षयाऽस्यान्यूनापराधत्वात् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ हेपद्मभवे ॥ २२ ॥
 गंगासरस्वतीशापाद्यदियास्यतिभारते ॥ शापेनमुक्तापापाञ्चकदात्वांचलभिष्यति ॥ १२ ॥ गंगाशापेनवावाणीयदियास्यतिभारतम् ॥ कदाशापाद्विनि
 मुच्यलभिष्यतिपदंतव ॥ १३ ॥ तांवाणीं ब्रह्मसदनंगंगांवाशिवमंदिरम् ॥ गंतुंवदसिहेनाथतत्क्षमस्वचतेवचः ॥ १४ ॥ इत्युक्त्वाकमलाकांतपादं
 धृत्वाननामसा ॥ स्वकेशैर्वैष्टनंकृत्वारुरोदचपुनःपुनः॥ १५ ॥ “ उवाचपद्मनाभस्तापद्मांकृत्वास्ववक्षसि॥ ईषद्वास्यप्रसन्नास्योभक्तानुग्रहकातरः ॥ १॥ ”
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वद्वाक्यमाचरिष्यामिस्ववाक्यंचसुरेश्वरि ॥ समतांचकरिष्यामिष्टणुत्वंकमलेक्षणे ॥ १६ ॥ भारतीयातुकलयासरिद्रूपाचभा
 रते ॥ अर्धांसाब्रह्मसदनंस्वयंतिष्ठतुमद्ब्रहे ॥ १७ ॥ भगीरथेनसानीतागंगायास्यतिभारते ॥ पूतंकर्तुत्रिभुवनंस्वयंतिष्ठतुमद्ब्रहे ॥ १८ ॥ तत्रैवचंद्रमौले
 श्वमौलिंप्राप्स्यतिदुर्लभम् ॥ ततःस्वभावतःपूताऽप्यतिपूताभविष्यति ॥ १९ ॥ कलांशांशेनगच्छत्वंभारतेवामलोचने ॥ पद्मावतीसरिद्रूपातुलसी
 वृक्षरूपिणी ॥ २० ॥ कलेःपंचसहस्रेचगतेवर्षेचमोक्षणम् ॥ युष्माकंसरितांचैवमद्ब्रहेचागमिष्यथ ॥ २१ ॥ संपदाहेतुभूताचविपत्तिःसर्वदेहिनाम् ॥
 विनाविपत्तेर्महिमाकेपांपद्मभवेभवे ॥ २२ ॥ मन्मंत्रोपासकानांचसतांस्नानावगाहनात् ॥ युष्माकंमोक्षणंपापादर्शनात्स्पर्शनात्तथा ॥ २३ ॥
 पृथिव्यांयानितीर्थानिसंत्यसंख्यानिसुंदरि ॥ भविष्यंतिचपूतानिमद्भक्तस्पर्शदर्शनात् ॥ २४ ॥ मन्मंत्रोपासकाभक्ताविश्रमंतिचभारते ॥ पूतंकर्तुतारि
 तुंचसुपवित्रांवसुंधराम् ॥ २५ ॥ मद्भक्तायत्रतिष्ठंतिपादंप्रक्षालयंतिच ॥ तत्स्थानंचमहातीर्थसुपवित्रंभवेद्भुवम् ॥ २६ ॥ स्त्रीघ्नोघोघ्नःकृतघ्नश्चब्रह्म
 घ्नोगुरुतल्पगः ॥ जीवन्मुक्तोभवेत्पूतोमद्भक्तस्पर्शदर्शनात् ॥ २७ ॥ एकादशीविहीनश्चसंध्याहीनोऽथनास्तिकः ॥ नरघातीभवेत्पूतोमद्भक्तस्पर्शदर्श
 नात् ॥ २८ ॥ असिजीवीमसीजीवीधावकोग्रामयाचकः ॥ वृषवाहोभवेत्पूतोमद्भक्तस्पर्शदर्शनात् ॥ २९ ॥ विश्वासघातीमित्रघ्नोमिथ्यासाक्ष्यस्यदा
 यकः ॥ स्थाप्यहारीभवेत्पूतोमद्भक्तस्पर्शदर्शनात् ॥ ३० ॥ अत्युग्रवाग्दूपकश्चजारकःपुंश्चलीपतिः ॥ पूतश्चपुंश्चलीपुत्रोमद्भक्तस्पर्शदर्शनात् ॥ ३१ ॥
 शूद्राणांसूपकारश्चदेवलोग्रामयाजकः ॥ अदीक्षितोभवेत्पूतोमद्भक्तस्पर्शदर्शनात् ॥ ३२ ॥ पितरंमातरंभार्याभ्रातरंतनयंसुताम् ॥ गुरोःकुलंचभगिनीं
 चक्षुर्हीनंचवांधवम् ॥ ३३ ॥ श्वश्रूंचश्वशुरंचैवयोनपुष्पातिसुंदरि ॥ समहापातकीपूतोमद्भक्तस्पर्शदर्शनात् ॥ ३४ ॥
 मन्मंत्रोपासकानामिति ॥ इदमुपलक्षणं ब्रह्मनिष्ठशैवशाक्तगणेशसौराणांभक्तानामपि तेषामपिपुराणांतरेपुतीर्थादिपावकत्वस्यश्रवणात् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ धावकइति
 ॥ रजककर्मकर्ताब्राह्मणइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ पूतश्चभवतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ सूपकारःपाककर्ता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कीदृशानराधमास्तानाह हरिभक्तीति ॥ ३९ ॥ कीदृशवैष्णवास्तानाह पुनंतीति ॥ क्षणादहोइत्येतत्पर्यंतं लक्ष्मीप्रश्नः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अम्मयानिजलमयानीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ श्रेष्ठोपचक्रमेइत्यत्र श्रेष्ठेति लुप्तप्रथमांतं आर्षत्वात् ॥ श्रेष्ठोपचक्रमेइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ विष्णुमंत्रइति ॥ इदमुपलक्षणं शिवशक्तिगणेशसूर्यमंत्राणामपि ॥ ४६ ॥

अश्वत्थनाशकश्चैवमद्भक्तनिंदकस्तथा ॥ शूद्रान्नभोजीविप्रश्चपूतोमद्भक्तदर्शनात् ॥ ३५ ॥ देवद्रव्यापहारीचविप्रद्रव्यापहारकः ॥ लाक्षालोहरसानांच विक्रेतादुहितुस्तथा ॥ ३६ ॥ महापातकिनश्चैव शूद्राणां शवदाहकः ॥ भवेयुरेते पूताश्चमद्भक्तस्पर्शदर्शनात् ॥ ३७ ॥ श्रीमहालक्ष्मीरुवाच ॥ भक्तानां लक्षणं ब्रूहि भक्तानुग्रहकातर ॥ येषांतु दर्शनस्पर्शात्सद्यः पूतानराधमाः ॥ ३८ ॥ हरिभक्तिविहीनाश्चमहाहंकारसंयुताः ॥ स्वप्रशंसारताधूर्ताः शठाश्च साधुनिंदकाः ॥ ३९ ॥ पुनंतिसर्वतीर्थानियेषां स्नानावगाहनात् ॥ येषांच पादरजसापूतापादोदकान्मही ॥ ४० ॥ येषांसंदर्शनं स्पर्शयेवावांछंति भारते ॥ सर्वेषां परमोलाभो वैष्णवानां समागमः ॥ ४१ ॥ न ह्यम्मयानि तीर्थानि न देवाभृच्छिलामयाः ॥ ते पुनंत्यपि कालेन विष्णुभक्ताः क्षणादहो ॥ ४२ ॥ सूत उवाच ॥ महालक्ष्मीवचः श्रुत्वा लक्ष्मीकांतश्च सस्मितः ॥ निगूढतत्त्वं कथितुमपि श्रेष्ठोपचक्रमे ॥ ४३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भक्तानां लक्षणं लक्ष्मिगूढं श्रुतिपुराणयोः ॥ पुण्यस्वरूपं पापघ्नं सुखदं भक्तिमुक्तिदम् ॥ ४४ ॥ सारभूतं गोपनीयं न वक्तव्यं खलेषु च ॥ त्वांपवित्रांप्राणतुल्यां कथयामि निशामय ॥ ४५ ॥ गुरुवक्त्राद्विष्णुमंत्रो यस्य कर्णे पतिष्यति ॥ वदंति वेदास्तं चाऽपि पवित्रं च नरोत्तमम् ॥ ४६ ॥ पुरुषाणां शतं पूर्वतथा तज्जन्ममात्रतः ॥ स्वर्गस्थं नरकस्थं वा सुक्तिमाप्नोति तत्क्षणात् ॥ ४७ ॥ यैः कैश्चिद्यत्राजन्मलब्धयेषु च जंतुषु ॥ जीवन्मुक्तास्तु ते पूतायां तिकाले हरेः पदम् ॥ ४८ ॥ मद्भक्तियुक्तो मर्त्यश्च समुक्तो मद्गुणान्वितः ॥ मद्गुणाधीनवृत्तिर्यः कथाविष्टश्च संततम् ॥ ४९ ॥ मद्गुणश्रुतिमात्रेण सानंदः पुलकान्वितः ॥ स गद्गदः साश्रुनेत्रः स्वात्मविस्मृत एव च ॥ ५० ॥ न वांछति सुखं मुक्तिं सालोक्यादि चतुष्टयम् ॥ ब्रह्मत्वममरत्वं वा तद्वांछाममसेवने ॥ ५१ ॥ इन्द्रत्वं च मनुत्वं च ब्रह्मत्वं च सुदुर्लभम् ॥ स्वर्गराज्यादिभोगंच स्वप्नेऽपि च न वांछति ॥ ५२ ॥ भ्रमंति भारते भक्तास्तादृज्जन्म सुदुर्लभम् ॥ मद्गुणश्रवणाः श्राव्यगानैर्नित्यं मुदान्विताः ॥ ५३ ॥ ते यांति च महीं पूत्वानरंतीर्थममाऽऽलयम् ॥ इत्येवं कथितं सर्वपद्मे कुरुयथोचितम् ॥ ५४ ॥ तदा ज्ञयातास्तच्च कुर्हरिस्तस्थौ सुखासने ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ सरस्वती पुण्यक्षेत्रमाजगाम च भारते ॥ गंगाशापेन कलयास्वयंतस्थौ हरेः पदे ॥ १ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ स्वात्मास्वदेहो भक्तिवशतया विस्मृतो येन ॥ वाहितान्यादिषु इत्यनेन साधुत्वम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ श्राव्यगानैर्मधुरगानैः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ इति श्रीदेवीभागवत तिलके नवमस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ दशोत्तरशतैः पद्यैर्गंगादीनां च भारते ॥ कथयित्वा समुत्पत्तिकलौ वर्तनमुच्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्याये तदा ज्ञयातास्तच्च कुरित्यनेन सरस्वत्यादयो न दीरूपा अभवन् त्रित्युक्तं तदेव स्पष्टयति नारायण उवाच सरस्वतीति ॥ गंगायाः शापेन सरस्वती कलयां शेन भारते खंडे आजगाम ॥ स्वयं पूर्णरूपेण हरेः पदे वैकुण्ठे तस्थौ स्थितवतीत्यर्थः ॥ १ ॥

सरस्वतीनाम्नानिरुक्तिमाह भारतीति ॥ भारतखंडेनदीरूपेणाऽऽगमनाद्भारतीत्वं अर्शआद्यजंताद्गौरादिपाठात्डीप् ॥ ब्रह्मणःप्रित्यवाद्ब्रह्मी ब्रह्मणइयमित्यस्मिन्नर्थेऽणिब्राह्मोजातावितिनिपा
तनादिलोपेकृतेऽण्णंतत्वात्डीप् ॥ वाण्यधिष्ठात्रीति ॥ वाण्याधिष्ठातृत्वाल्लक्षणयावाणीतिनाम ॥ २ ॥ सरोवाप्यामिति ॥ हियतःसरसिवाप्यांस्रोतस्सुअन्यत्राऽपिसर्वत्रदेशेहरिर्दृश्यतेसर्वत्र
व्यापकत्वात् तेनहेतुनासरसिविद्यमानत्वाद्धरिःसरस्वान्भवति ॥ तस्येयंशक्तिः यतस्तेनहेतुनानाम्नासरस्वतीयंकथ्यतइत्यर्थः ॥ सरस्वच्छन्दस्यलक्षणयासरस्वत्संबंधिनीशक्तिरित्यर्थेऽंगितश्च
तिडीपिसरस्वतीशब्दःसिद्धः ॥ ३ ॥ ४ ॥ सरस्वत्युत्पत्त्यनंतरंगोत्पत्तिमाह ॥ पश्चादिति ॥ वाणीशापेनकलयांशेनजगाम ॥ ५ ॥ तत्रैवेति ॥ ऊर्ध्वदेशाधःपतनसमयेएवतस्याधारायावेगमसह
मानायाभुवःप्रार्थनयावेगंसोढुंशक्तःसमर्थःशिवःशिरसातांगंगांधारेत्यर्थः ॥ ६ ॥ पद्मेति ॥ यापद्माकलयाजगामसापद्मावतीनाम्नानदीअभवदित्यर्थः ॥ स्वयंपूर्णरूपेणहरेःपदेवैकुण्ठेतस्याविति

भारतीभारतंगत्वाब्राह्मीचब्रह्मणःप्रिया ॥ वाण्यधिष्ठातृदेवीसातेनवाणीप्रकीर्तिता ॥ २ ॥ सरोवाप्यांचस्रोतस्सुसर्वत्रैवहिदृश्यते ॥ हरिःसरस्वांस्तस्येयं
तेननाम्नासरस्वती ॥ ३ ॥ सरस्वतीनदीसाचतीर्थरूपाऽतिपावनी ॥ पापिनांपापदाहायज्वलदग्निस्वरूपिणी ॥ ४ ॥ पश्चाद्भागीरथीनीतामहींभगीरथे
नच ॥ सावेजगामकलयावाणीशापेननारद ॥ ५ ॥ तत्रैवसमयेतांचदधारशिरसाशिवः ॥ वेगंसोढुमयंशक्तोभुवःप्रार्थनयाविभुः ॥ ६ ॥ पद्माजगाम
कलयासाचपद्मावतीनदी ॥ भारतंभारतीशापात्स्वयंतस्थौहरेःपदे ॥ ७ ॥ ततोऽन्ययासाकलयालेभेजन्मचभारते ॥ धर्मध्वजसुतालक्ष्मीर्विरूपातातुल
सीतिच ॥ ८ ॥ पुरासरस्वतीशापात्पश्चाच्चहरिशापतः॥बभूववृक्षरूपासाकलयाविश्वपावनी ॥ ९ ॥ कलेःपंचसहस्रंचवर्षस्थित्वाचभारते ॥ जग्मुस्ताश्चसरि
द्रूपविहायश्रीहरेःपदम् ॥ १० ॥ यानिसर्वाणितीर्थानिकाशींवृंदावनंविना ॥ यास्यंतिसार्धंताभिश्चवैकुण्ठमाज्ञयाहरेः ॥ ११ ॥ शालग्रामःशक्तिशिवौ
जगन्नाथश्चभारतम् ॥ कलेर्दशसहस्रांतित्यक्त्वायांतिनिजंपदम् ॥ १२ ॥ साधवश्चपुराणानिशंखानिश्राद्धतर्पणे ॥ वेदोक्तानिचकर्माणिययुस्तैःसार्धमेवच ॥
॥ १३ ॥ देवपूजादेवनामतत्कीर्तिगुणंकीर्तनम् ॥ वेदांगानिचशस्त्राणिययुस्तैःसार्धमेवच ॥ १४ ॥ संतश्चसत्यधर्मश्चवेदाश्चग्रामदेवताः॥व्रतंतपश्चा
ऽनशनंययुस्तैःसार्धमेवच ॥ १५ ॥ वामाचाररताःसर्वैर्मिथ्याकपटसंयुताः ॥ तुलसीरहितापूजाभविष्यतिततःपरम् ॥ १६ ॥

पूर्ववत् ॥ ७ ॥ ततोऽन्ययेति ॥ एकांशेनयथानदीजातातद्वत्तदनंतरंअन्ययाकलयाद्वितीययाकलयाभारतेखंडेजन्मलेभे ॥ तज्जन्म धर्मध्वजोदरेजातमितिधर्मध्वजसुतेति तथालक्ष्म्यंशत्वाल्ल
क्ष्मीति ॥ तथातुलसीतिचनान्नाविरूपाताऽभवदित्यर्थः ॥ ८ ॥ पुरेति ॥ सालक्ष्मीःपुरापूर्वर्थःसरस्वतीशापउपपादितस्तस्मात् पश्चाच्चहरिशापोजातस्तस्माच्चमनुष्यरूपिणीतुलसीतिनाम्नास्थिताऽपिद्रु
क्षरूपावभूवत्यर्थः ॥ तवकेशसमूहश्चपुण्यवृक्षोभविष्यतीतिचतुर्विंशध्यायेवक्ष्यमाणोहरिशापः ॥ ९ ॥ एतानद्यःक्रियत्पर्यंतमत्रस्थास्यंतीतिचेत्तत्राऽऽहकलेरिति ॥ जग्मुर्गमिष्यंतीत्यर्थः ॥ हरेःपदं
वैकुण्ठम् ॥ १० ॥ काशींवृंदावनंविनेति ॥ इदंक्षेत्रद्रव्यंतुप्रलयपर्यंतंलोकोद्धारायभूमावेवस्थास्यतीतिभावः ॥ ११ ॥ जगन्नाथःपुरुषोत्तमः ॥ शक्तिशिवौशक्तिशिवमूर्तिस्थापनानस्यादित्यर्थः ॥
भारतंभारतखंडंत्यक्त्वैत्यन्वयः॥निजंपदंस्वस्थानम् ॥ १२ ॥ साधवश्चेति ॥ शाक्तशैववैष्णवाद्याःसाधवः ॥ शंखानिह्रीबत्वमार्षम् ॥ ययुर्यास्यंतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ देवपूजादेवादीनांपूजा तेषामेव
नामतेषामेवकीर्तिनांगुणानांचकीर्तनम् ॥ १४ ॥ अनशनंव्रतम् ॥ १५ ॥ वामाचारोमद्यमांसनिषेवणादिः ॥ कामाचाररताइत्यपिपाठः ॥ यथेष्टाचाररताइतितत्पक्षेः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ पुंसां परस्परं भेदो मित्रत्वाभाव इत्यर्थः ॥ यद्वा स्त्रीपुंभेद एव केवलं स्थास्यति न तु जातिभेद इत्यर्थः ॥ अतएव जातिभेदाभावाद्वाहः सर्वस्त्रीभिः सह सर्वपुरुषाणां निर्भयः स्यादित्यर्थः ॥ स्वस्वामिभेद इति ॥ पितुर्वस्तुपितुरेव पुत्रस्य वस्तुपुत्रस्यैव न परस्परं दास्यतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ भृत्याधिको भृत्यापेक्षयाऽप्यधिकोऽधमो गृहीगृहस्वामीत्यर्थः ॥ वध्वाः स्नुषायाः श्वश्रूः चेटीसमादासीसमा ॥ श्वशुरश्च दाससमः स्यादित्यर्थः ॥ २० ॥ योनि संबंधिनः स्त्री संबंधिनो वांधवा गृहेषु कर्तारो न स्ववांधवाः ॥ विद्या संबंधिभिः सतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ यथा परिचितेति ॥ पुंसो गृहशठाः क्रूरादांभिकाश्च महान्कारसंयुताः ॥ चोराश्च हिंसकाः सर्वे भविष्यंतिततः परम् ॥ १७ ॥ पुंसो भेदश्च स्त्रीभेदो विवाहो वाऽपि निर्भयः ॥ स्वस्वामिभेदो वस्तूनां भविष्यति ततः परम् ॥ १८ ॥ सर्वे स्त्रीविशगाः पुंसः पुंश्चल्यश्च गृहे गृहे ॥ तर्जनैर्भर्त्सनैः शश्वत्स्वामिनं ताडयंति च ॥ १९ ॥ गृहेश्वरी च गृहिणी गृहीभृत्याधिकोऽधमः ॥ चेटी दाससमौ वध्वाः श्वश्रूश्च श्वशुरस्तथा ॥ २० ॥ कर्तारो बलिनो गेहे योनि संबंधिवांधवाः ॥ विद्या संबंधिभिः सार्धं संभाषापिन विद्यते ॥ २१ ॥ यथाऽपरिचिता लोकास्तथा पुंसश्च वांधवाः ॥ सर्वकर्माक्षमाः पुंसो योषितामाज्ञया विना ॥ २२ ॥ ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्राणां जात्याचारविवर्जिताः ॥ संध्याचयज्ञसूत्रं च भवेद्भुतं न संशयः ॥ २३ ॥ म्लेच्छाचारा भविष्यंति वर्णाश्च त्वार एव च ॥ म्लेच्छशास्त्रं पठिष्यंति स्वशास्त्राणि विहाय च ॥ २४ ॥ ब्रह्मक्षत्रविशंशाः शूद्राणां सेवकाः कलौ ॥ सूपकारा धावकाश्च वृषवाहाश्च सर्वशः ॥ २५ ॥ सत्यहीना जनाः सर्वे सस्यहीना च मेदिनी ॥ फलहीनाश्च तरवोऽपत्यहीनाश्च योषितः ॥ २६ ॥ क्षीरहीनास्तथा गावः क्षीरं सर्पिर्विवर्जितम् ॥ दंपती प्रीतिहीनौ च गृहिणः सत्यवर्जिताः ॥ २७ ॥ प्रतापहीना भूपाश्च प्रजाश्च करपीडिताः ॥ जलहीना महानद्यो दीर्घिका कंदरादयः ॥ २८ ॥ धर्महीनाः पुण्यहीना वर्णाश्च त्वार एव च ॥ लक्षेषु पुण्यवान्कोऽपि न तिष्ठति ततः परम् ॥ २९ ॥ कुत्सिता विकृताकारान रानार्यश्च बालकाः ॥ कुवार्ता कुत्सितः शब्दो भविष्यति ततः परम् ॥ ३० ॥ केचिद्रामाश्च नगरान रशून्या भयानकाः ॥ केचित्स्वल्पकुटीरेण नरेण च समन्विताः ॥ ३१ ॥ अरण्यानि भविष्यंति ग्रामेषु नगरेषु च ॥ अरण्यवासिनः सर्वे जनाश्च करपीडिताः ॥ ३२ ॥ सस्यानि च भविष्यंति तडागेषु नदीषु च ॥ प्रकृष्टवंशजा हीना भविष्यंति कलौ युगे ॥ ३३ ॥ अलीकवादिनो धूर्ताः शठाश्चाऽसत्यवादिनः ॥ प्रकृष्टानि च क्षेत्राणि सस्यहीनानि नारद ॥ ३४ ॥ हीनाः प्रकृष्टा धनिनो देवभक्ताश्च नास्तिकाः ॥ हिंसकाश्च दयाहीनाः पौराश्च नरघातिनः ॥ ३५ ॥ वामना व्याधियुक्ताश्च न रानार्यश्च सर्वतः ॥ स्वल्पायुषो गदायुक्ता यौवनैरहिताः कलौ ॥ ३६ ॥

स्वामिनो वांधवा यथा परिचय रहिता लोकास्तथा भविष्यंतीत्यर्थः ॥ सर्वकर्माक्षमाः सर्वकर्माणि कर्तुं क्षमा असमर्थाः ॥ २२ ॥ जात्याचारविवर्जितास्तेति वर्णा इत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सूपकाराः शूद्राणामन्नपाचका इत्यर्थः ॥ तेषामेव धावका वस्त्रक्षालकाः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ दीर्घिका अल्पनद्यः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इस्वकुटी कुटीरः ॥ ३१ ॥ करपीडिताः राजग्राह्यो भागः करः ॥ ३२ ॥ तडागे पु अन्यत्र वृष्ट्यभावात्तेषु भविष्यंति प्रकृष्टवंशजाः कुलीना हीनानि चा भविष्यंति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ये देवभक्तास्ते नास्तिका भविष्यंति ॥ अदेवभक्ता इति वा छेदः ॥ ३५ ॥ गदैरंगैरायुक्ताः संबद्धाः ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ वधूः स्नुषा एतासां जरैरुपेतानि दत्तान्यन्नानि तेषां भक्षकाः ॥ ३९ ॥ हरेर्नामजपित्वा तज्जन्यं पुण्यं द्रव्यं गृहीत्वा विक्रेष्यतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ स्वयमुत्सृज्येति ॥ प्रथमतो दानं कीत्यर्थं
 करिष्यति न त्वीश्वरप्रीत्यर्थं ततः पश्चादनेतरं यद्दत्तं गवादिकं दानं तत्स्वयमुल्लंघयिष्यति ॥ मयानब्राह्मणाय दत्तमित्युक्त्वा ब्राह्मणादपहरिष्यति ॥ ४१ ॥ देववृत्तिं देवजीविकाम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ पत्नीनामिति ॥ कस्यकापत्नी तस्याः कोवाभर्तेति निर्णयः ॥ सर्वेषां परस्परं पत्नीभर्तृभावात् ॥ वस्तूनां च विशेषतो निर्णय इत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ कुहूरात्रि

पलिताः षोडशैवर्षे महावृद्धाश्च विंशतौ ॥ अष्टवर्षा च युवती रजोयुक्ता च गर्भिणी ॥ ३७ ॥ वत्सरांत प्रसूता स्त्री षोडशे च जरान्विता ॥ पतिपुत्रवती काचित्स
 र्वा विंध्याः कलौ युगे ॥ ३८ ॥ कन्या विक्रयिणः सर्वे वर्णाश्च त्वार एव च ॥ मातृजाया वधूनां च जारोपेता न्न भक्षकाः ॥ ३९ ॥ कन्यानां भगिनीनां वा जारोपात्ता
 ब्रजजीविनः ॥ हरेर्नाम विक्रयिणो भविष्यंति कलौ युगे ॥ ४० ॥ स्वयमुत्सृज्य दानं च कीर्तिवर्धनहेतवे ॥ ततः पश्चात्स्वदानं च स्वयमुल्लंघयिष्यति ॥ ४१ ॥
 देववृत्तिं ब्रह्मवृत्तिं वृत्तिं गुरुकुलस्य च ॥ स्वदत्तां परदत्तां वा सर्वमुल्लंघयिष्यति ॥ ४२ ॥ कन्यका गामिनः केचित् केचिच्च श्रुगामिनः ॥ केचिद्बधू गामिनश्च के
 चिच्च सर्व गामिनः ॥ ४३ ॥ भगिनी गामिनः केचित्सपत्नी मातृगामिनः ॥ भ्रातृजाया गामिनश्च भविष्यंति कलौ युगे ॥ ४४ ॥ अगम्या गमनं चैव करिष्यंति
 गृहे गृहे ॥ मातृयोनिं परित्यज्य विहरिष्यंति सर्वतः ॥ ४५ ॥ पत्नीनां निर्णयो नास्ति भर्तृणां च कलौ युगे ॥ प्रजानां चैव ग्रामाणां वस्तूनां च विशेषतः ॥ ४६ ॥
 अलीकवादिनः सर्वे सर्वे चौराश्च लंपटाः ॥ परस्परं हिंसकाश्च सर्वे च न रचातिनः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मक्षत्रविशां वंशा भविष्यंति च पापिनः ॥ लाक्षालोहरसानां च
 व्यापारं लवणस्य च ॥ ४८ ॥ वृषवाहा विप्रवंशाः शूद्राणां शवदाहिनः ॥ शूद्रा न्नभोजिनः सर्वे सर्वे च वृषलीरताः ॥ ४९ ॥ पंचयज्ञविहीनाश्च कुहूरात्रौ च भो
 जिनः ॥ यज्ञसूत्रविहीनाश्च संध्याशौचविहीनकाः ॥ ५० ॥ पुंश्चली वार्धुपाजी वा कुट्टनी च रजस्वला ॥ विप्राणां रंधनागारे भविष्यति च पाचिका ॥ ५१ ॥
 अन्नानां नियमो नास्ति योनीनां च विशेषतः ॥ आश्रमाणां जनानां च सर्वं म्लेच्छाः कलौ युगे ॥ ५२ ॥ एवं कलौ संप्रवृत्ते सर्वं म्लेच्छमयं भवेत् ॥ हस्तप्रमाणे
 वृक्षे च अंगुष्ठे चैव मानवे ॥ ५३ ॥ विप्रस्य विष्णुयज्ञसः पुत्रः कल्किर्भविष्यति ॥ नारायणकलांशश्च भगवान् बलिनां वरः ॥ ५४ ॥ दीर्घेण करवालेन दीर्घघोटक
 वाहनः ॥ म्लेच्छशून्यां च पृथिवीं त्रिरात्रेण करिष्यति ॥ ५५ ॥ निम्लेच्छां वसुधां कृत्वा चांतर्धानं करिष्यति ॥ अराजका च वसुधा दस्युग्रस्ता भविष्यति ॥ ५६ ॥

रमा वा स्यारात्रिः ॥ ५० ॥ कुट्टनीत्यत्र कुष्ठिनीत्यपि काचित्पाठः तदा कुष्ठवतीत्यर्थः ॥ रंधनागारे पाकशालायाम् ॥ ५१ ॥ योनीनां स्त्रीणां जनानामाश्रमाणां चनियम इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ मानवे म
 नुष्ये गुष्ठे गुष्ठप्रमाणे ॥ वृक्षे च हस्तप्रमाणे जाते सति कलियुगशेषे वृक्षमनुष्या एतत्प्रमाणा भविष्यंतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ विष्णुयज्ञो नाम कश्चिद्ब्राह्मणः ॥ ५४ ॥ घोटकोऽश्वः ॥ ५५ ॥ कल्के रंत धा
 नोत्तरं वृत्तमाह अराजकेति ॥ ५६ ॥

स्थूलास्थूलरूपमहीअप्रमाणबहुविस्तीर्णेत्यर्थः ॥ षड्रात्रमत्यंतसंयोगेद्वितीया ॥ षड्रात्रव्यापकवर्षधाराभिराप्तासतीलोकशून्येत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इत्थंकलरवसानेजातेपश्चात्पुनःकृतयुगं प्र
वर्ततेइत्याह कलौगतेइति ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ सर्वेऽपिकृतयुगेदेवीभक्ताःसर्वकारणमूलप्रकृतिभक्ताःभविष्यंतीत्यर्थः ॥ देवीमंत्रामायाबीजादयस्तेषुनिरताः ॥ तथादेवीध्यानंतृतीय
स्कंधादिपूर्वकृतपरायणाः ॥ तज्ज्ञानेकाविधम् ॥ तदुक्तंयामले ॥ स्त्रीरूपांचितयेदेवीपुंरूपांवाविचिंतयेत् ॥ अथवानिष्कलं ध्यायेत्सच्चिदानंदविग्रहमिति ॥ पुंरूपांविराड् रूपामित्यर्थः ॥ ६३ ॥ पू
र्णोर्ध्वःकृतयुगेधर्मःपूर्णश्रुत्पादित्यर्थः ॥ ६४ ॥ उत्तरोत्तरमेकैकपादहासइत्याह धर्मस्त्रिपादिति ॥ ६५ ॥ अधुनाकालस्वरूपमाह वाराःसप्तेति ॥ वारशब्देरव्यादिवासरपरः ॥ ६६ ॥ पक्षौशुक्लकृष्णा
ख्यौ दक्षिणायनमुत्तरायणम् ॥ ६७ ॥ वर्षपंचविधंतज्ज्ञाष्टमस्कंधेउक्तम् ॥ संवत्सरपरिवत्सरेडावत्सरादिभेदैः ॥ यथाचाऽऽयांतियांत्येवेति ॥ यथादिनान्यायांतियांतिच ॥ तथादिनात्मक
स्थूलाऽप्रमाणाषड्रात्रवर्षधारापुतामही ॥ लोकशून्यावृक्षशून्यागृहशून्याभविष्यति ॥ ६७ ॥ ततश्चद्वादशादित्याःकरिष्यंत्युदयंमुने ॥ प्राप्नोतिशुष्कतांपृथ्वी
समातेषांचतेजसा ॥ ६८ ॥ कलौगतेचदुर्धर्षेप्रवृत्तेचकृतेयुगे ॥ तपःसत्त्वसमायुक्तोर्ध्वःपूर्णोभविष्यति ॥ ६९ ॥ तपस्विनश्चधर्मिष्ठावेदज्ञाब्राह्मणाभुवि
पतिव्रताश्चधर्मिष्ठायोपितश्चगृहेगृहे ॥ ६० ॥ राजानःक्षत्रियाःसर्वेविप्रभक्तामनस्विनः ॥ प्रतापवंतोर्ध्वमिष्ठाःपुण्यकर्मरताःसदा ॥ ६१ ॥ वैश्यावाणिज्य
निरताविप्रभक्ताश्चधार्मिकाः ॥ शूद्राश्चपुण्यशीलाश्चधर्मिष्ठाविप्रसेविनः ॥ ६२ ॥ विप्रक्षत्रविश्रावंशादेवीभक्तिपरायणाः ॥ देवीमंत्ररताःसर्वेदेवीध्यान
परायणाः ॥ ६३ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञाःपुमांसक्रतुगामिनः ॥ लेशोनास्तिह्यधर्मस्यपूर्णोर्ध्वःकृतयुगे ॥ ६४ ॥ धर्मस्त्रिपाच्चत्रेतायांद्विपाच्चद्रापरेततः ॥ कलौवृ
त्तेचैकपाच्चसर्वलुप्तिस्ततःपरम् ॥ ६५ ॥ वाराःसप्ततथाविप्रतिथयःषोडशस्मृताः ॥ तथाद्वादशमासाश्चक्रतवश्चषडेवच ॥ ६६ ॥ द्वौपक्षौऽचायनेद्वेचचतु
र्भिःप्रहरैर्दिनम् ॥ चतुर्भिःप्रहरैरात्रिर्मासस्त्रिंशद्दिनैस्तथा ॥ ६७ ॥ वर्षपंचविधंज्ञेयंकालसंख्याविधिक्रमे ॥ यथाचाऽऽयांतियांत्येवयथायुगचतुष्टयम् ॥
॥ ६८ ॥ वर्षेपूर्णेनराणांचदेवानांचदिवानिशम् ॥ शतत्रयेषष्ट्यधिकेनराणांचयुगेगते ॥ ६९ ॥ देवानांचयुगंज्ञेयंकालसंख्याविदांमतम् ॥ मन्वंतरं
तुदिव्यानांयुगानामेकसप्ततिः ॥ ७० ॥ मन्वंतरसमंज्ञेयमायुष्यंचशचीपतेः ॥ अष्टाविंशतिमेचेंद्रेगतेब्रह्मादिवानिशम् ॥ ७१ ॥ अष्टोत्तरशतेवर्षेगतेपा
तश्चब्रह्मणः ॥ प्रलयःप्राकृतोज्ञेयस्तत्राऽदृष्टावसुंधरा ॥ ७२ ॥

त्वाद्युगानांतान्यप्यायांतियांतिचेत्यर्थः ॥ ६८ ॥ मनुष्यादिनादीनांस्वरूपमुक्त्वादेवादिनादिस्वरूपमाह वर्षेपूर्णेइति ॥ मनुष्यवर्षमेवदेवानामेकदिनंभवति ॥ नराणांषष्टियुगाधिकशतत्रययुगाविंश
ष्टेयुगेयुगसमूहात्मकेकालेगतेसतीत्यर्थः ॥ तावत्कालोदेवानामेकंयुगंज्ञेयम् ॥ ६९ ॥ देवानामेकसप्ततियुगात्मकःकालएकमन्वंतरमित्युच्यते ॥ ७० ॥ एवमष्टाविंशतिमेशचीपतौगतेसतितावत्परि
मितःकालोब्रह्मणोहिरण्यगर्भस्यैकदिनंभवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ एवमष्टोत्तरशतवर्षात्मकेकालेगतेब्रह्मापतति तदाप्राकृतःप्रलयोभवतीत्यर्थः ॥ तत्रक्रममाह तत्रादृष्टेति ॥ भुवंजलेजलंवह्नौवाह्निवायौ
नभस्यमुम् ॥ विलाप्यखमहंकारेमहत्तत्त्वेऽप्यहंकृतिम् ॥ महंतंप्रकृतौमायामात्मानिप्रविलापयेदित्येवक्रमेणोत्तरोत्तरभूतेषुपूर्वपूर्वभूतानांलयोभवति ॥ तथाचजलेधरायानिमग्नत्वाह्नीनत्वात्तत्रतस्मि
न्कालेवसुंधराऽदृष्टाज्ञानविषयोभवतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥

कवसुंधरालीनेतिचेत्तत्राह जलपुतानीति ॥ विश्वानिब्रह्मांडानिसर्वाणिवसुंधरासहितानिजलेलीनानीत्यर्थः ॥ तदुत्तरंजलमपिवह्नौलीनमित्यनुक्तमप्यर्थाद्बोध्यम् ॥ ब्रह्मादयस्तुज्ञानित्वाच्चिदात्मनि
लीनाभवन्तीत्याह ब्रह्मविष्ण्विति ॥ ७३ ॥ तत्रैवेति ॥ चिदात्मन्येवप्रकृतिर्लीनातदभेदेनैवतिष्ठतीत्यर्थः ॥ तत्रतस्मिन्कालेसलयःप्राकृतइत्युच्यते ॥ प्रकृतेरपिब्रह्मणिलीनत्वात् ॥ ७४ ॥ अयं
प्राकृतप्रलयपर्यंतसर्वोऽपिकालःपरमेश्वर्यामूलप्रकृतेर्निमेषमात्रमुच्यतइत्याह निमेषमात्रमिति ॥ श्रीदेव्यामायाविशिष्टब्रह्मरूपिण्यामूलप्रकृतेः ॥ ७५ ॥ पुनर्निमेषमात्रेणश्रीमूलप्रकृतेर्निमेषमात्रेण
सृष्टिक्रमेणाऽनंतानिब्रह्मांडानिभवन्तीत्यत्रगणनासृष्टिप्रलयानांनस्तीत्याह निमेषान्तरकालेनेति ॥ तदुक्तमुमासंहितायाम् ॥ निमेषमात्रतोयस्याब्रह्मांडानांचकोटयः ॥ जायंतेऽपिवनश्यंतिस्वैषा
भगवतीशिवेति ॥ ७६ ॥ गतायाताआदौगताःपश्चादायाताइत्यर्थः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मांडेइतिजातावेकवचनम् ॥ अनंतब्रह्मांडेष्वनंतब्रह्मविष्ण्वादीनांसत्त्वान्नतेषांसंख्याऽस्तीत्यर्थः ॥ तर्हिसर्वेषाम्

जलपुतानिविश्वानिब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ ऋपयोज्ञानिनःसर्वेलीनाःसत्येचिदात्मनि ॥ ७३ ॥ तत्रैवप्रकृतिर्लीनातत्रप्राकृतिकोलयः ॥ लयेप्राकृतिके
जातेपातेचब्रह्मणोमुने ॥ ७४ ॥ निमेषमात्रकालश्चश्रीदेव्याःप्रोच्यतेमुने ॥ एवंनश्यंतिसर्वाणिब्रह्मांडान्यखिलानिच ॥ ७५ ॥ निमेषान्तरकालेनपुनः
सृष्टिक्रमेणच ॥ एवंकतिविधासृष्टिलयःकतिविधोऽपिवा ॥ ७६ ॥ कतिकल्पागतायाताःसंख्यांजानातिकःपुमान् ॥ सृष्टीनांचलयानांचब्रह्मांडानांचना
रद ॥ ७७ ॥ ब्रह्मादीनांचब्रह्मांडेसंख्यांजानातिकःपुमान् ॥ ब्रह्मांडानांचसर्वेषामीश्वरश्चैकएवसः ॥ ७८ ॥ सर्वेषांपरमात्माचसच्चिदानंदरूपधृक् ॥
ब्रह्मादयश्चतस्यांशास्तस्यांशश्चमहाविराट् ॥ ७९ ॥ तस्यांशश्चविराट्क्षुद्रःसैवेयंप्रकृतिःपरा ॥ तस्याःसकाशात्संजातोऽप्यर्धनारीश्वरस्ततः ॥ ८० ॥
सैवकृष्णोद्विधाभूतोद्विभुजश्चतुर्भुजः ॥ चतुर्भुजश्चैकुण्ठेगोलोकेद्विभुजः स्वयम् ॥ ८१ ॥ ब्रह्मादितृणपर्यंतसर्वप्राकृतिकंभवेत् ॥ यद्यत्प्राकृतिकंसृष्टं
वैनश्वरमेवच ॥ ८२ ॥ एवंविधंसृष्टिहेतुंसत्यंनित्यंसनातनम् ॥ स्वेच्छामयंपरंब्रह्मनिर्गुणंप्रकृतेःपरम् ॥ ८३ ॥ निरुपाधिनिराकारंभक्तानुग्रहकातरम् ॥
करोतिब्रह्माब्रह्मांडंयज्ज्ञानात्कमलोद्भवः ॥ ८४ ॥ शिवोमृत्युंजयश्चैवसंहर्तासर्वसत्त्ववित् ॥ यज्ज्ञानाद्यस्यतपसासर्वेशस्तुतपोमहान् ॥ ८५ ॥ महा
विभूतियुक्तश्चसर्वज्ञःसर्वदर्शनः ॥ सर्वव्यापीसर्वपाताप्रदातासर्वसंपदाम् ॥ ८६ ॥

पीश्वरःकस्तत्राह ब्रह्मांडानांचेति ॥ ७८ ॥ महाविराडिति ॥ अनेकब्रह्मांडांतर्गतक्षुद्रविराड् रूपाणांपूर्वोक्तानांसमष्टिभूतोमहाविराडपिपरमात्मनोऽशइत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ननुपूर्वमूलप्रकृतेःकारणत्व
मुक्तमधुनापरमात्मनःकारणत्वंकथमुच्येततत्राह सैवेयंप्रकृतिःपरेति ॥ नकेवलंनिर्गुणस्यात्मनःकारणत्वंसंभवाति किंतुमायाविशिष्टस्यैव ॥ तथाचयथागजशरीरेप्रविष्टंचैतन्यंगजइत्युच्यते ॥ तथै
वमूलप्रकृतौप्रविष्टंप्रथमतश्चैतन्यमूलप्रकृतिरित्युच्यतेइतिनतयौर्भेदइत्यर्थः ॥ तस्याइति ॥ तस्याःमूलप्रकृतेःसकाशाच्छ्रुत्युक्तप्रकारेणपंचमहाभूतोत्पत्त्यनंतरंपांचभौतिकोर्धनारीश्वरोगोपालसुंदरीसं
व्रकःश्रीकृष्णोजातइत्यर्थः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ तस्मात्कृष्णाद्ब्रह्मादयोदेवाउत्पन्नाइतिपूर्वमुक्तमेव ॥ तदेवंप्रकारेणसर्वजगद्ब्रह्मरूपेणसत्यमस्तीत्याह सत्यंनित्यमिति ॥ ८३ ॥ तस्यैवमूलप्रकृ
तेःस्वरूपस्यमहिमानमाह करोतीति ॥ ८४ ॥ तपश्चर्या शिवश्चकारेतिशेषः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ पूर्वोक्ताः पंचप्रकृतयोऽपि मूलप्रकृत्याराधनादेव महत्प्रापुरित्याह सावित्रीचेति ॥ वेदज्ञाजातेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ सर्वविद्याधिदेवी सरस्वती पूज्या जातेत्यर्थः ॥ यत्सेवयायस्यामूलप्रकृतेः सेवया एव यज्ज्ञानाद्यत्तपसेत्याऽपि सर्वत्र बोध्यम् ॥ ९० ॥ सर्वसंपत्प्रदायिनी लक्ष्मीः यज्ज्ञानाद्यत्तपसा सर्वव्याजातेत्यर्थः ॥ ९१ ॥ दुर्गा सर्वसंस्तुताय त्सेवया जातेत्यर्थः ॥ यत्सेवयाराधिकाऽप्येव गुणविशिष्टा जातेत्याह कृष्णवामांसेति ॥ ९२ ॥ शक्तिसेवया मूलप्रकृतिसेवयेत्यर्थः ॥ ९३ ॥ कदाकुत्र वाराधिक्यामूलप्रकृतेः सेवाकृता तदाह तपश्चकारेति ॥ ९४ ॥ किमर्थं तपश्चकार तदाह

विष्णुः सर्वेश्वरः श्रीमान्यद्भुतया तस्य सेवया ॥ महामाया च प्रकृतिः सर्वशक्तिमयी श्वरी ॥ ८७ ॥ सैव प्रोक्ता भगवती सच्चिदानंदरूपिणी ॥ यज्ज्ञानाद्यस्य तपसा यद्भुतयायस्य सेवया ॥ ८८ ॥ सावित्री देवमाता च वेदाधिष्ठातृदेवता ॥ पूज्या द्विजानां वेदज्ञाय ज्ञानाद्यस्य सेवया ॥ ८९ ॥ सर्वविद्याधिदेवी सा पूज्या च विदुषां परा ॥ यत्सेवयाय तपसा सर्वा विश्वेषु पूजिता ॥ ९० ॥ सर्वग्रामाधिदेवी सा सर्वसंपत्प्रदायिनी ॥ सर्वेश्वरी सर्वव्यासर्वेषां पुत्रदायिनी ॥ ९१ ॥ सर्वस्तुता च सर्वज्ञा सर्वदुर्गातिनाशिनी ॥ कृष्णवामांसंभूता कृष्णप्राणाधिदेवता ॥ ९२ ॥ कृष्णप्राणाधिका प्रेम्णाराधिका शक्तिसेवया ॥ सर्वाधिकं च रूपं च सौभाग्यं मान गौरवे ॥ ९३ ॥ कृष्णवक्षःस्थलस्थानं पत्नीत्वे प्रापसेवया ॥ तपश्चकार सा पूर्वशतशृंगे च पर्वते ॥ ९४ ॥ दिव्यवर्षसहस्रं च पतिप्राप्त्यर्थमेव च ॥ जाते शक्तिप्रसादे तु दृष्ट्वा चंद्रकलोपमाम् ॥ ९५ ॥ कृष्णोवक्षःस्थले कृत्वा रुरोद कृपया विभुः ॥ वरंतस्यैददौ सारं सर्वेषामपि दुर्लभम् ॥ ९६ ॥ मम वक्षःस्थले तिष्ठ मम भक्ता च शाश्वता ॥ सौभाग्येन च मानेन प्रेम्णा च गौरवेण च ॥ ९७ ॥ त्वं मे श्रेष्ठा च ज्येष्ठा च प्रेयसी सर्वयोपिताम् ॥ वरिष्ठा च गरिष्ठा च संस्तुता पूजिता मया ॥ ९८ ॥ स ततंतवसाध्योऽहं वश्यश्च प्राणवल्लभे ॥ इत्युक्त्वा च जगन्नाथश्चकार ललनांततः ॥ ९९ ॥ स पत्नीरहितांतां च चकार प्राणवल्लभाम् ॥ अन्यायायाश्च तादेव्यः पूजिताः शक्तिसेवया ॥ १०० ॥ तपस्तु यादृशं यासां तादृक्तादृक्फलमुने ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं च तपस्तत्त्वा हि माचले ॥ १०१ ॥ दुर्गा च तत्पदं ध्यात्वा सर्वपूज्या बभूव ह ॥ सरस्वती तपस्तत्त्वा पर्वते गंधमादने ॥ २ ॥ लक्षवर्षं च दिव्यं च सर्वव्यावभूव सा ॥ लक्ष्मीर्युगशतं दिव्यं तपस्तत्त्वा च पुष्करे ॥ ३ ॥ सर्वसंपत्प्रदात्री च जाता देवी निषेवणात् ॥ सावित्री मलये तत्त्वा पूज्या वंद्या बभूव सा ॥ ४ ॥ षष्टिवर्षसहस्रं च दिव्यं ध्यात्वा च तत्पदम् ॥ शतमन्वंतरं तं शंकरेण पुरा विभो ॥ ५ ॥ शतमन्वंतरं चैदं ब्रह्मा शक्तिं जजाप ह ॥ शतमन्वंतरं विष्णुस्तत्त्वा पाता बभूव ह ॥ १०६ ॥

पतिप्राप्त्यर्थमेव चेति ॥ गोपालसुंदरीरूपः श्रीकृष्णो मे पतिर्भवत्वेतदर्थमित्यर्थः ॥ ततः शक्तेः प्रसादे जाते श्रीकृष्णः पतिरभवदित्याह दृष्ट्वा चंद्रकलोपमामिति ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ अन्यायाया इति ॥ पंचप्रकृतिव्यतिरिक्तायायादेव्यः पूर्वकलारूपाः कलांशांशरूपा वोक्तास्ताः सर्वा अपि शक्तिसेवया मूलप्रकृतिसेवयैव पूजिता जाता इत्यर्थः ॥ १०० ॥ कया कति वर्षपर्यंतं तपःकृतं तदाह दिव्यं वर्षसहस्रमिति ॥ १०१ ॥ तत्पदं मूलप्रकृतिपदम् ॥ २ ॥ दिव्यं देवानां लक्षवर्षमित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पंचप्रकृतिवद्ब्रह्मादिभिरपि मूलप्रकृत्याराधनादेव तत्तत्पदं लब्धमित्याह शतमन्वंतरमिति ॥ ५ ॥ १०६ ॥

॥ १०७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवं प्रकारासर्वोत्तमासर्वव्यासर्वकारणमूलप्रकृतिर्भवतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेन वमस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६९ ॥ त्रिषष्टिश्चोक्तवयैस्तु शक्त्युत्पत्तिप्रसंगः ॥ भूमिशक्तेः समुत्पत्तिर्यथावदभिवर्ण्यते ॥ १ ॥ अग्रे प्रश्नार्थपूर्वाध्यायोक्तार्थसंक्षेपेणानुवदति देव्यानिमेषेति ॥ १ ॥ अदृष्टा जलेलीनेत्यर्थः ॥ २ ॥ कथं पुनरिति ॥ जलेलीनापुनः कथमुत्पत्तेर्यर्थः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ तत्र प्रसंगादसदुत्पत्तिवादं खंडयन् सदुत्पत्तिवादमवलंब्योत्तरयति सर्वादिसृष्टाविति ॥ इति श्रुतिरिति ॥ मायावा एषानारसिंही सर्वमिदं सृजतीत्यादि ॥ न तस्य कार्यकरणं च विद्यते परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते इत्यादि ॥ सर्वैर्देवीमुपतस्थुः कासित्वं महादेवी सा ब्रवीदहं ब्रह्मरूपिणी मत्तः प्रकृतिपुरुषात्मकं जगदित्यादि श्रुतय ऊह्याः ॥ तत्रोत्पत्तिर्नामनाऽपूर्वोद्भवोऽध्यापुत्रादेरप्युत्पत्तिप्रसंगात् ॥ किंतु सतां मूलप्रकृत्याऽऽत्मना विद्यमानानामेवाविर्भाव उत्पत्तिस्तिरोभावो नाश इत्यभिप्रायेणाऽऽह आविर्भाव इति ॥ ५ ॥ ६ ॥ भूजन्मविषये परमतमुपन्यस्य खंडयति ॥ अहोकेचिदिति ॥ मधुकैटभयोर्मरणे दशमन्वंतरंतत्त्वा श्रीकृष्णः परमंतपः ॥ गोलोकं प्राप्तवान् दिव्यमोदतेऽद्याऽपियत्र हि ॥ १०७ ॥ दशमन्वंतरंधर्मस्तत्त्वा च भक्तिसंयुतः ॥ सर्वप्राणः सर्वपूज्यः सर्वधारो बभूव सः ॥ ८ ॥ एवं देव्याश्च तपसा सर्वदेवाश्च पूजिताः ॥ मुनयो मनवो भूपा ब्राह्मणाश्चैव पूजिताः ॥ ९ ॥ एवं ते कथितं सर्वपुराणसंयथागमम् ॥ गुरुवक्त्राद्यथाज्ञातं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ११० ॥ इति श्रीदेवीभागवते म० नवमस्कंधे शक्तिप्रादुर्भावेनारदनारायणसंवादेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ देव्यानिमेषमात्रेण ब्रह्मणः पात एव च ॥ तस्य पातः प्राकृतिकः प्रलयः परिकीर्तितः ॥ १ ॥ प्रलये प्राकृते चोक्ता तत्रादृष्टावसुंधरा ॥ जलप्लुतानि विश्वानि सर्वैलीनाः परात्मानि ॥ २ ॥ वसुंधरातिरोभूता कुत्र वा सा च तिष्ठति ॥ सृष्टेर्विधानसमये साऽऽविर्भूता कथं पुनः ॥ ३ ॥ कथं बभूव सा धन्या मान्या सर्वा श्रयाजया ॥ तस्याश्च जन्म कथनं वद मंगलकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ सर्वादिसृष्टौ सर्वेषां जन्म देव्या इति श्रुतिः ॥ आविर्भावस्तिरोभावः सर्वेषु प्रलयेषु च ॥ ५ ॥ श्रूयतां वसुधा जन्म सर्वमंगलकारणम् ॥ विघ्ननिघ्नकरं पापनाशनं पुण्यवर्धनम् ॥ ६ ॥ अहोकेचिद्भदंतीति मधुकैटभमेदसा ॥ बभूव वसुधा धन्या तद्विरुद्धमतः शृणु ॥ ७ ॥ ऊचतुस्तौ पुराविष्णुं तुष्टौ युद्धेन तेजसा ॥ आवां वधोन यत्रोर्वीपाथसा संवृतेति च ॥ ८ ॥ तयोर्जीवनकालेन प्रत्यक्षा साऽभवत्स्फुटम् ॥ ततो बभूव मेदश्च मरणानंतरंतयोः ॥ ९ ॥ मेदिनीति च विख्यातेत्युक्तमेतन्मतं शृणु ॥ जलधौ ताकृता पूर्ववर्धिता मेदसा यतः ॥ १० ॥ तयोः शरीरान्मेद उत्पन्नं जलोपरि स्थितमेव सूर्यकिरणैर्घर्षना भूतं मेदिनीपदवाच्यं भवतीत्यर्थः ॥ तन्मतमतो वक्ष्यमाणान्कारणाद्विरुद्धं भवति किंतु कारणं तर्हि शृणु ॥ ७ ॥ ऊचतुरिति ॥ हे विष्णो तव युद्धेन तेजसाऽऽवां तुष्टौ स्वेव वरं वृणु ॥ ततो मत्तो भवतोर्मरणं भवत्विति विष्णुना वृते यत्रोर्वीपाथसा जलेन न संवृतान युक्ता तत्रावयोर्वधस्त्वया कार्य इति तावूचतुरित्यर्थः ॥ यदि तयोर्मरणात् पूर्वमुर्वीनास्तित दानयत्रोर्वीतिकथनमसंगतमेव स्यात् ॥ किंच मेदसोरसत्त्वेन जलसंबंधे सूर्यशतैरपितस्य शुष्कताऽऽपादनस्याऽसंभवश्च स्यादिति भावः ॥ ८ ॥ तस्मात्पूर्वोक्तं मतं न युक्तं किं त्वेतदित्याह तयोर्जीवनेति ॥ तयोर्जीवनकाले मेदिनी जले निमग्न्या स्थिता ताभ्यां ज्ञाता च सा प्रत्यक्षा तु नासीत् तज्ज्ञात्वा ताभ्यामुर्व्याभावान्मरणं न भविष्यतीति विचिंत्य न यत्रोर्वीपाथसा संवृतेति वाक्यमुक्तम् ॥ तदनंतरं जघनरूपाया मुर्व्या तयोर्नाशकृते मेद उत्पन्नं जलोपरि स्थितम् पश्चाद्ग्राहेण धरोद्गरे जलात्कृते सति मेदः संबंधो धरायां जातस्ततो मेदो युक्तत्वा न्मेदिनीतिनामाऽभवदित्यर्थः ॥ ९ ॥ एतन्मतमेव मुख्यसंग्रहेणोच्यते तच्छृण्वित्याह मम मतं शृण्विति ॥ संग्रहवाक्यं वदति जलधौ तेति ॥ यतो जलात्त्रिंशसा नानंतरं मेदसा वर्धिता तावत् एव मेदिनी जातेति शेषः ॥ १० ॥

इत्थंस्वमतमुपपाद्यधरोत्पत्तिमाह कथयामीति सार्थकं सप्रयोजनम् ॥ ११ ॥ महाविराजः पूर्वोक्तस्य मनःसर्वांगव्यापकं बभूव ॥ ततस्तन्मनो लोभां विवरेषु प्राविष्टमास ॥ ततः पंचीकरणसमये यामहापृथ्वीजा तातस्यानेकानुखंडानुकृत्वा लोमविवरेषु जलमध्ये खंडशः पृथ्वीस्थापिता ॥ सा सृष्टिकाले आविर्भूता भवति जलात् ॥ प्रलयकाले तिरोभूता जले एव भवतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रतिब्रह्मांडं विद्यमानां वसुधां वर्णयति प्रतिविशेष्विति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ पातालसप्तपातालसप्तकमित्यर्थः ॥ १९ ॥ विश्वानिलोका इत्यर्थः ॥ कृत्रिमाणिमिथ्याभूतानित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ नित्यौ प्रवाहरूपेण नित्यौ न तु परमार्थानि त्यौ स्थितिप्रलयौ ॥ नित्याधिष्ठात्रीति ॥ नित्याप्रवाहरूपेण नित्यापृथिवी तस्या अधिष्ठात्री देवी मूर्तिमती वाराहे वाराहकल्पे भूम्युद्धारानंतरं पूजितेत्यर्थः ॥ २२ ॥ सा धरामूर्तिर्वाराहस्य विष्णोः पत्नीत्यर्थः ॥ २३ ॥

कथयामिते तज्जन्मसार्थकं सर्वमंगलम् ॥ पुराश्रुतं च द्रुत्युक्तं धर्मवक्त्राच्च पुष्करे ॥ ११ ॥ महाविराजः शरीरस्य जलस्थस्य चिरं स्फुटम् ॥ मनो बभूव कालेन स वांगव्यापकं ध्रुवम् ॥ १२ ॥ तच्च प्राविष्टं सर्वेषां तल्लोभां विवरेषु च ॥ कालेन महता पश्चाद्बभूव वसुधामुने ॥ १३ ॥ प्रत्येकं प्रतिलोभां च कूपेषु संस्थिता सदा ॥ आविर्भूता तिरोभूता स जलाच्च पुनः पुनः ॥ १४ ॥ आविर्भूता सृष्टिकाले तज्जलोपर्युपस्थिता ॥ प्रलये च तिरोभूता जलस्याऽभ्यंतरे स्थिता ॥ १५ ॥ प्रतिविशेषु वसुधाशैलकाननसंयुता ॥ सप्तसागरसंयुक्ता सप्तद्वीपसमन्विता ॥ १६ ॥ हेमाद्रिमेरुसंयुक्ता ग्रहचंद्रार्कसंयुता ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्यैश्च सुरैर्लो कैस्तदाज्ञया ॥ १७ ॥ पुण्यतीर्थसमायुक्ता पुण्यभारतसंयुता ॥ कांचनीभूमिसंयुक्ता सप्तस्वर्गसमन्विता ॥ १८ ॥ पातालसप्ततदधस्तदूर्ध्वब्रह्मलोक कः ॥ ध्रुवलोकश्च तत्रैव सर्वविश्वं च तत्रैव ॥ १९ ॥ एवं सर्वाणि विश्वानि पृथिव्यां निर्मितानि च ॥ नश्वराणि च विश्वानि सर्वाणि कृत्रिमाणिवै ॥ २० ॥ प्रलये प्राकृते चैव ब्रह्मणश्च निपातने ॥ महाविराडादिसृष्टौ सृष्टः कृष्णेन चाऽऽत्मना ॥ २१ ॥ नित्यौ च स्थितिप्रलयौ काष्ठाकालेश्वरैः सह ॥ नित्याधिष्ठातृदेवी सा वाराहे पूजिता सुरैः ॥ २२ ॥ मुनिभिर्मनुभिर्विप्रेर्गंधर्वादिभिरेव च ॥ विष्णोर्वाराहरूपस्य पत्नी सा श्रुतिसंमता ॥ २३ ॥ तत्पुत्रो मंगलो ज्ञेयो च देशो मंगलात्मजः ॥ नारद उवाच ॥ पूजिता केन रूपेण वाराहे च सुरैर्मही ॥ २४ ॥ वाराहे चैव वाराही सर्वैः सर्वाश्रया सती ॥ मूलप्रकृतिसंभूता पंचीकरणमार्गतः ॥ २५ ॥ तस्याः पूजाविधानं चाऽप्यधश्चोर्ध्वमनेकशः ॥ मंगलं मंगलस्याऽपि जन्मव्यासं वदप्रभो ॥ २६ ॥ नारायण उवाच ॥ वाराहे च वराहश्च ब्रह्मणा संस्तुतः पुरा ॥ उद्धारमही हत्वा हिरण्याक्षं रसातलात् ॥ २७ ॥ जले तां स्थापयामास पद्मपत्रं यथा हृदे ॥ तत्रैव निर्ममे ब्रह्मा विश्वं सर्वमनो हरम् ॥ २८ ॥ दृष्ट्वा तदधि देवीं वसकामां कासुको हरिः ॥ वाराहरूपी भगवान्कोटिसूर्यसमप्रभः ॥ २९ ॥ कृत्वा रतिकलां सर्वा मूर्तिं च सुमनोहराम् ॥ क्रीडां च काररहसि दिव्यवर्षमर्हनिशम् ॥ ३० ॥

तत्पुत्रो वराहात् पृथ्वीदेवतायागर्भे जातो मंगलस्तत्पुत्रो च देश इत्यर्थः ॥ २४ ॥ वाराही पृथ्वी ॥ पृथ्व्या विशेषणं मूलप्रकृतिसंभूतेति ॥ केन प्रकारेण मूलप्रकृतेः संभूता तत्राह पंचीकरणमार्गत इति ॥ २५ ॥ अर्धपृथ्व्यामूर्ध्वस्वलोकं यथा पूजाविधानं भवति तत्पृथ्यासंविस्तारेण यथा स्यात्तथा कथय जन्माऽपि कथयेत्यर्थः ॥ २६ ॥ हिरण्याक्षं हत्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अधिदेवी पृथ्वी स्वामिनी सुंदरी स्त्रियम् ॥ २९ ॥ मूर्तिमिति ॥ वराहो रतियोग्यां स्वमूर्तिं कृत्वा नित्यर्थः ॥ ३० ॥

विदग्धायाविरहिण्याः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वराहरूपधृत्वातेनरूपेणतांदेवीध्यात्वापूजांचकारेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अंबुवाचीत्यागेति ॥ आर्द्रानक्षत्राद्यपादावच्छेदेनपृथिवीऋतुमतीतिष्ठति
तस्यारजस्वलायाःपृथ्व्याअंबुवाचीतिसंज्ञातस्यागदिनेतद्विदग्धादिनेतवपूजांकरिष्यंतीत्यन्वयः ॥ तद्दिनस्यनिषिद्धत्वंकृत्यतत्वेज्योतिःशास्त्रेउक्तम् ॥ मृगशिरसिनिपातेरौद्रपादेऽंबुवाचीऋतुमतीख

सुखसंभोगसंस्पर्शान्मूच्छासंप्रापसुंदरी ॥ विदग्धायाविदग्धेनसंगमोऽतिसुखप्रदः ॥ ३१ ॥ विष्णुस्तदंगसंश्लेषाद्बुधेनदिवानिशम् ॥ वर्षातेचेतनांप्रा
प्यकामीतत्याजकामुकीम् ॥ ३२ ॥ पूर्वरूपंवराहंचदधारसचलीलया ॥ पूजांचकारतांदेवीध्यात्वाचधरणीसतीम् ॥ ३३ ॥ धूपैर्दीपैश्चनैवेद्यैःसिंदूरैरनु
लेपनैः ॥ वस्त्रैःपुष्पैश्चवलिभिःसंपूज्योवाचतांहारिः ॥ ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सर्वाधाराभवशुभेसर्वैःसंपूजितासुखम् ॥ मुनिभिर्मनुभिर्देवैःसिद्धै
श्चदानवादिभिः ॥ ३५ ॥ अंबुवाचीत्यागदिनेगृहारंभेप्रवेशने ॥ वापीतडागारंभेचगृहेचकृषिकर्मणि ॥ ३६ ॥ तवपूजांकरिष्यंतिमद्वरेणसुरादयः ॥ मू
ढायेनकरिष्यंतियास्यंतिनरकंचते ॥ ३७ ॥ वसुधोवाच ॥ बहामिसर्ववाराहरूपेणाऽहंतवाऽऽज्ञया ॥ लीलामात्रेणभगवन्विश्वंचसचराचरम् ॥ ३८ ॥
मुक्तांशुक्तिहेरर्चाशिवलिंगांशिवांतथा ॥ शंखंप्रदीपयंत्रंचमाणिक्यंहारिकंतथा ॥ ३९ ॥ यज्ञसूत्रंचपुष्पंचपुस्तकंतुलसीदलम् ॥ जपमालांपुष्पमालां
कर्पूरंचसुवर्णकम् ॥ ४० ॥ गोरोचनंचंदनंचशालग्रामजलंतथा ॥ एतान्वोढुमशक्ताऽहंक्लिष्टाचभगवच्छृणु ॥ ४१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ द्रव्याण्येता
नियेमूढाअर्पयिष्यंतिसुंदरि ॥ यास्यंतिकालमूत्रंतेदिव्यंवर्षशतंतवयि ॥ ४२ ॥ इत्येवमुक्त्वाभगवान्विररामचनारद ॥ बभूवतेनमभैषतेजस्वीमंगलग्रहः ॥
॥ ४३ ॥ पूजांचक्रुःपृथिव्याश्चतेसर्वेचाऽऽज्ञयाहरेः ॥ कण्वशाखोक्तध्यानेनतुष्टुबुधस्तवेनते ॥ ४४ ॥ ददुर्मूलेनमंत्रेणनैवेद्यादिकमेवच ॥ संस्तुतात्रि
पुलोकेपुपूजितासावभूवह ॥ ४५ ॥ नारदउवाच ॥ किंध्यानंस्तवनंतस्यामूलमंत्रंचकिंवद ॥ गूढंसर्वपुराणेषुश्रोतुंकौतूहलंमम ॥ ४६ ॥ श्रीनारायणउवा
च ॥ आदौचपृथिवीदेवीवराहेणचपूजिता ॥ ततोहिब्रह्मणापश्चात्पूजितापृथिवीतदा ॥ ४७ ॥ ततःसर्वैर्मुनींद्रैश्चमनुभिर्मानवादिभिः ॥ ध्यानंचस्तवनंमं
त्रंशृणुवक्ष्यामिनारद ॥ ४८ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं वसुधायै स्वाहेत्यनेनमंत्रेणविष्णुनापूजितापुरा ॥ श्वेतपंकजवर्णाभांशरच्चंद्रनिभाननाम् ॥ ४९ ॥ चंदनोत्क्षि
प्तसर्वांगिरत्नभूषणभूषिताम् ॥ रत्नाधारारत्नगर्भांरत्नाकरसमान्विताम् ॥ ५० ॥ वन्हिशुद्धांशुकाधानांसस्मितांवदितांभजे ॥ ध्यानेनाऽनेनसादेवीसर्वै
श्चपूजिताऽभवत् ॥ ५१ ॥ स्तवनंशृणुविप्रेन्द्रकण्वशाखोक्तमेवच ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ जयजयेजलाधारेजलशीलेजयप्रदे ॥ ५२ ॥

लुपृथ्वीवर्जयेत्रीण्यहानि ॥ नस्वाध्यायोवषट्कारोदेवपितृपूजनम् ॥ नाऽपिपाठोबीजवापोनवाभूखननादिकमित्यादि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अहंरूपेणस्वरूपेणेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अर्चाप्रतिमांशालग्रामंच ॥
शिवां देवीप्रतिमाम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ प्रणवमायाश्रीकामबीजपूर्वकोवसुधायैस्वाहेतिमंत्रः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ भूमिदानहरणात्पापादित्यर्थः ॥ अंबुवाचीभूकरणेति ॥ अंबुवाचीपूर्वोक्तलक्षणारजस्वलाभूः पृथिवीतस्याः करणात्स्वननादित्यर्थः ॥ ६० ॥ अन्यकूपेइति ॥ अन्येनकृतेनिर्जलेकूपेतस्याऽऽज्ञाविनातस्यकूपस्यस्वननजन्यात्पापादित्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ त्रिंशत्पद्यैर्धरादेव्या अपरा

यज्ञसूकरजायेचजयदेहिजयावहे ॥ मंगलेमंगलाधारेमंगल्येमंगलप्रदे ॥ ५३ ॥ मंगलार्थमंगलेशेमंगलंदेहिमेभवे ॥ सर्वाधारेचसर्वज्ञेसर्वशक्तिसमन्वि
ते ॥ ५४ ॥ सर्वकामप्रदेदेविसर्वेष्टदेहिमेभवे ॥ पुण्यस्वरूपेपुण्यानांबीजरूपेसनातनि ॥ ५५ ॥ पुण्याश्रयेपुण्यवतामालयेपुण्यदेभवे ॥ सर्वसस्यालये
सर्वसस्याब्ध्येसर्वसस्यदे ॥ ५६ ॥ सर्वसस्यहरेकालेसर्वसस्यात्मिकेभवे ॥ भूमेभूमिपसर्वस्वेभूमिपालपरायणे ॥ ५७ ॥ भूमिपानांसुखकरेभूमिंदेहि
चभूमिदे ॥ इदंस्तोत्रमहापुण्यंप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ ५८ ॥ कोटिजन्मसुसभवेद्भलवान्भूमिपेश्वरः ॥ भूमिदानकृतंपुण्यंलभ्यतेपठनाज्जनैः ॥ ५९ ॥
भूमिदानहरणात्पापान्मुच्यतेनाऽत्रसंशयः ॥ अंबुवाचीभूकरणपापात्समुच्यतेध्रुवम् ॥ ६० ॥ अन्यकूपेकूपस्वननपापात्समुच्यतेध्रुवम् ॥ परभूमिहरा
त्पापान्मुच्यतेनाऽत्रसंशयः ॥ ६१ ॥ भूमौवीर्यत्यागपापाद्भूमौदीपादिस्थापनात् ॥ पापेनमुच्यतेसोऽपिस्तोत्रस्यपठनान्मुने ॥ ६२ ॥ अश्वमेधशतं
पुण्यंलभतेनाऽत्रसंशयः ॥ भूमिदेव्यामहास्तोत्रंसर्वकल्याणकारकम् ॥ ६३ ॥ इति श्रीदेवीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ नारद उ
वाच ॥ भूमिदानंकृतंपुण्यंपापंतद्धरणेनच ॥ परभूहरणात्पापंकूपेकूपस्वननेतथा ॥ १ ॥ अंबुवाच्यांभूस्वननेवीर्यस्यत्यागएवच ॥ दीपादिस्थापनात्पापं
श्रोतुमिच्छामियत्नतः ॥ २ ॥ अन्यद्वापृथिवीजन्यंपापंयत्पृच्छतेपरम् ॥ यदास्तितत्प्रतीकारंवददेविदांवर ॥ ३ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ वितस्तिमात्र
भूमिचयोददातिचभारते ॥ संध्यापूतायविप्रायसयातिशिवमंदिरम् ॥ ४ ॥ भूमिचसर्वसस्याढ्यांब्राह्मणायददातिच ॥ भूमिरेणुप्रमाणाब्दमंतैर्विष्णुपदे
स्थितिः ॥ ५ ॥ ग्रामंभूमिचधान्यंचब्राह्मणायददातियः ॥ सर्वपापाद्विनिर्मुक्तौचोभौदेवीपुरस्थितौ ॥ ६ ॥ भूमिदानंचतत्कालेयःसाधुश्चाऽनुमोदते ॥
सचप्रयातिवैकुण्ठेमित्रगोत्रसमन्वितः ॥ ७ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांवाब्रह्मवृत्तिंहरेत्युयः ॥ सतिष्ठतिकालमूत्रेयावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ८ ॥ तत्पुत्रपौत्रप्रभृतिर्भूमिही
नःश्रियाहतः ॥ पुत्रहीनोदरिद्रश्चधोरंयातिचरौरवम् ॥ ९ ॥ गवांमार्गविनिष्कृष्ययश्चसस्यंददातिच ॥ दिव्यंवर्षशतंचैवकुंभीपाकेचतिष्ठति ॥ १० ॥

धेकृतेसति ॥ नरकादिफलप्राप्तिर्जायतेचेतिकथ्यते ॥ १ ॥ भूमिदानेति ॥ १ ॥ २ ॥ पापफलंतत्प्रतीकारंचवदेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ उभौदातृप्रतिग्रहीतारौदेवीपुरस्थितौदेवीलोकवासिनौ
भवतइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वृत्तिवेतनम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ गवांमार्गविनिष्कृष्येति ॥ धर्मशास्त्रेग्रामाद्बहिर्गोप्रचारदेशंविहायसस्यक्षेत्रंकर्तव्यमितिनियमस्तत्रयः पुरुषस्तंगवांमार्गगोप्रचारदेशंविनिष्कृ
ष्यगृहीत्वातस्मिन्देसेसस्यंकृत्वातत्सस्यंधान्यंक्षेत्रंब्राह्मणायददातीत्यर्थः ॥ १० ॥

गोष्ठतडागमिति॥यत्रदेशेगावोवर्षातपादिनिवृत्त्यर्थं वर्षातपादिबाधारहितेदेशेतिष्ठतिसदेशोगोष्ठम्॥तंदेशं तथातडागं च निष्कृष्यऽऽकृष्योपमृद्यतस्मिन्मार्गेस्थानेसस्यंकृत्वाददातित्यर्थः ॥११॥ पंच
पिंडान्पुत्तिकायाः॥परकूपे इदमुपलक्षणंतडागादेः ॥ १२ ॥ वर्षमितिजात्येकवचनवर्षाणीत्यर्थः ॥१३॥ अंबुवाचीपूर्वोक्तलक्षणारजस्वलापृथिवीतस्यांभूकरणद्रुखननादित्यर्थः ॥१४॥ कूपंमूढं
ति ॥ तत्कूपस्वामिनआज्ञाविनेत्यर्थः॥तदाज्ञयाकरणेतुजीर्णोद्धारफलस्यसत्त्वान्नदोषः ॥ तथैवल्लुप्तायांपुष्करिण्यांतत्स्वामिनआज्ञाविनापुष्करिणींकृत्वेत्यर्थः ॥ तदाज्ञयाकरणेतुपुण्यमेव ॥ १५ ॥

गोष्ठतडागनिष्कृष्यमार्गेसस्यंददातियः ॥ सचतिष्ठत्यसिपत्रेयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥११॥ पंचपिंडाननुद्धृत्यपरकूपेचस्नातियः ॥ प्राप्नोतिनरकंचैवस्नानंनि
ष्फलमेवच ॥ १२ ॥ कामीभूमौचरहसिवीर्यत्यागंकरोतियः ॥ भूमिरेणुप्रमाणंचवर्षतिष्ठतिरौरेवे ॥ १३ ॥ अंबुवाच्यांभूकरणंयःकरोतिचमानवः ॥ स
यातिकृमिदंशंचस्थितिस्तत्रचतुर्युगम् ॥ १४ ॥ परकीयेलुप्तकूपेकूपंमूढःकरोतियः ॥ पुष्करिण्यांचलुप्तायांपुष्करिणींददातियः ॥१५॥ सर्वफलंपरस्यै
वततकुंडं व्रजेच्चसः ॥ तत्रतिष्ठतिसंततोयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ १६ ॥ परकीयेतडागेचपंकमुद्धृत्यचोन्मृजेत् ॥ रेणुप्रमाणवर्षचब्रह्मलोकेवसेन्नरः ॥ १७ ॥
पिंडपित्रेभूमिभर्तुर्नप्रदायचमानवः ॥ श्राद्धंकरोतियोमूढोनरकंयातिनिश्चितम् ॥ १८ ॥ भूमौदीपंयोऽर्पयतिसचांधःसप्तजन्मसु ॥ भूमौशंखंचसंस्थाप्य
कुष्ठंजन्मांतरेलभेत् ॥ १९ ॥ मुक्तांमाणिक्यहीरौचसुवर्णंचमणितथा ॥ पंचसंस्थापयेद्भूमौसचांधःसप्तजन्मसु ॥ २० ॥ शिवलिंगंशिवामर्चायश्चाऽर्पय
तिभूतले ॥ शतमन्वंतरंयावत्कृमिभक्षस्सतिष्ठति ॥ २१ ॥ शंखंयंत्रंशिलातोयंपुष्पंचतुलसीदलम् ॥ यश्चार्पयतिभूमौचसतिष्ठेन्नरकेध्रुवम् ॥ २२ ॥
जपमालांपुष्पमालांकर्पूररोचनंतथा ॥ योमूढश्चाऽर्पयेद्भूमौसयातिनरकंध्रुवम् ॥ २३ ॥ भूमौचंदनकाष्ठंचरुद्राक्षंकुशमूलकम् ॥ संस्थाप्यभूमौनरकेव
सेन्मन्वंतरावधि ॥ २४ ॥ पुस्तकंयज्ञसूत्रंचभूमौसंस्थापयेन्नरः ॥ नभवेद्विप्रयोनौचतस्यजन्मांतरेजनिः ॥ २५ ॥ ब्रह्महत्यासमंपापमिहवैलभतेध्रुवम् ॥
ग्रंथियुक्तंयज्ञसूत्रंपूज्यंचसर्ववर्णकैः॥२६॥यज्ञंकृत्वातुयोभूमिंक्षीरेणनहिसिंचति॥सयातितप्तभूमिंचसंतप्तःसप्तजन्मसु ॥ २७ ॥ भूकंपेग्रहणेयोहिकरो
तिखननंभुवः ॥ जन्मांतरेमहापापोह्यंगहीनोभवेद्भुवम् ॥ २८ ॥ भवनंयत्रसर्वेषांभूमिस्तेनप्रकीर्तिता ॥ काश्यपीकश्यपस्येयमचलास्थिररूपतः ॥२९॥
विश्वंभराधारणाच्चाऽनंतानंतस्वरूपतः॥ पृथिवीपृथुकन्यात्वाद्विस्तृतत्वान्महामुने॥३०॥इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेदशमोऽध्यायः॥१०॥

॥१६॥पंकमुद्धृत्योन्मृजेत्स्नायात्॥१७॥पिंडपित्रेइति ॥ पिंडमित्युपलक्षणंकिंचिद्द्रव्यंयथासंभवंभूमिभर्तरीजीविततत्पित्रादेस्तस्मिन्मृतेसतितत्सहितस्यश्राद्धोद्देशेनब्राह्मणायनप्रदायश्राद्धंकरोतीत्यर्थः
॥ इदंयन्मौल्येनगृहंनगृहीतंताद्विषयंमौल्येनगृहीतेतुनतत्रतदुद्देशेनतदेयमिति ॥ १८ ॥१९॥ मणिमाणिक्यादिकम्॥२०॥शिवांदेवीमूर्तिम्॥अर्चाशालग्रामम् ॥ २१ ॥ शंखादीनांपुनरुपादानम
तिनिषिद्धत्वावबोधनार्थम् ॥ २२ ॥ २३ ॥२४॥२५॥सर्ववर्णकैःसर्ववर्णैः॥पूज्यंनकेनाऽप्यवमानःकर्तव्यइतिप्रसंगादुक्तम्॥यद्वा यतःपूज्यंततोभूमौयःस्थापयेदितिपूर्वेणान्वयः ॥२६॥२७॥२८॥
भूम्यादिपदानानिरुक्तिमाह भवनमिति॥२९॥पृथोराज्ञःकन्यात्वाद्विस्तृतत्वाद्रापृथिवीत्यर्थः॥पृषोदरादित्वात्साधुत्वम्॥३०॥इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

॥ पंचसप्ततिपद्यैस्तुगंगोत्पत्तिः समुच्यते ॥ यस्यास्तु श्रवणेनैवचित्तुद्धो भवेन्नरः ॥ १ ॥ पृथिव्युपाख्यानानंतरंगोपाख्यानं पृच्छति नारद उवाच ॥ श्रुतं पृथिव्युपाख्यानमिति ॥ १ ॥ भारतीशापात्पूर्वमु
पपादितात् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शैब्यायां शिवे पत्युः कन्यायाम् ॥ असमंजास्तन्नामकः पुत्रो जातः ॥ ५ ॥ अन्यावैदर्भीनामप्रीराजकामिनी ॥ ६ ॥ रुरोदेति ॥ किमिदं त्वया फलं दत्तमित्यभिप्रायेण ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ ९ ॥ कपिलस्येति ॥ सगरे अश्वमेधार्थं प्रवृत्ते तं यज्ञीयमश्वमपहृत्यैद्रो ध्याननिष्ठस्य कपिलस्य पृष्ठदेशे बंधपश्चाद्राजपुत्राः सागरा अश्वान्वेषणे चालितास्तत्र देशे कपिलसंनिधावश्वं दृष्ट्वन्तस्ततोऽय
मेवाऽश्वहर्ता चोरोऽस्तीत्युचुः ततो मुनिना शापेन भस्मीकृता इति कथापुराणां तरे प्रसिद्धा ॥ १० ॥ असमंजाद्वितीयो राजपुत्रः सापत्नप्रातृणां शापदग्धाना मुद्गरार्थं गंगानयनोद्देशेन तपश्चकारेत्यर्थः ॥
नारद उवाच ॥ श्रुतं पृथिव्युपाख्यानमतीव सुमनोहरम् ॥ गंगोपाख्यानमधुनावदेद विदां वर ॥ १ ॥ भारते भारतीशापात्साजगाम सुरेश्वरी ॥ विष्णु
स्वरूपा परमास्वयं विष्णुपदीति च ॥ २ ॥ कथं कुत्र युगे केन प्रार्थिता प्रेरिता पुरा ॥ तत्क्रमं श्रोतुमिच्छामि पापघ्नं पुण्यदं शुभम् ॥ ३ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥
राजराजेश्वरः श्रीमान्सगरः सूर्यवंशजः ॥ तस्य भार्या च वैदर्भी शैब्या च द्वे मनोहरे ॥ ४ ॥ तत्पत्न्यामेक पुत्रश्च भूवसुमनोहरः ॥ असमंजा इति ख्यातः शैब्या
यां कुलवर्धनः ॥ ५ ॥ अन्याचाऽऽराधयामास शंकरं पुत्रकामुकी ॥ बभूव गर्भस्तस्याश्च हरस्य च वरेणह ॥ ६ ॥ गते शतान्दे पूर्णे च मांसपिंडं सुपावसा ॥ तं
दृष्ट्वा सा शिवं ध्यात्वा रुरोदोच्चैः पुनः पुनः ॥ ७ ॥ शंभुर्ब्राह्मणरूपेण तत्समीपं जगाम ह ॥ चकार संविभज्यै तत्पिंडं षष्टिसहस्रधा ॥ ८ ॥ सर्वे बभूवुः पुत्राश्च महाव
लपराक्रमाः ॥ ग्रीष्ममध्याह्नमार्तदप्रभामुष्टकलेवराः ॥ ९ ॥ कपिलस्य मुनेः शापाद्बभूवुर्भस्मसाञ्चते ॥ राजारुरोद तच्छ्रुत्वा जगाम गहने वने ॥ १० ॥ त
पश्चकाराऽसमंजा गंगानयनकारणात् ॥ लक्षवर्षतपस्तप्त्वा ममार कालयोगतः ॥ ११ ॥ अंशुमांस्तस्य तनयों गंगानयनकारणात् ॥ तपः कृत्वा लक्षवर्षं
मारकालयोगतः ॥ १२ ॥ भगीरथस्तस्य पुत्रो महाभागवतः सुधीः ॥ वैष्णवो विष्णुभक्तश्च गुणवानजरामरः ॥ १३ ॥ तपः कृत्वा लक्षवर्षं गंगानयनकारणात् ॥
ददर्श कृष्णं ग्रीष्मस्थसूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ १४ ॥ द्विभुजं मुरलीहस्तं किं शोरं गोपवेषिणम् ॥ गोपालसुंदरीरूपं भक्तानुग्रहरूपिणम् ॥ १५ ॥ स्वेच्छामयं परं
ब्रह्म परिपूर्णतमं प्रभुम् ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्यैश्च स्तुतं मुनिगणैर्नुतम् ॥ १६ ॥ निर्लिप्तं साक्षिरूपं च निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥ ईषद्वास्य प्रसन्नास्यं भक्तानुग्रहकारणम्
॥ १७ ॥ वह्निशुद्धां शुकाधानं रत्नभूषणभूषितम् ॥ तुष्टावहं नृपतिः प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ १८ ॥ लीलायां च वरं प्रापवांछितं वंशतारणम् ॥ कृत्वा च स्तवनं दि
व्यं पुलकांकितविग्रहः ॥ १९ ॥

॥ ११ ॥ तत्पुत्रोऽंशुमानप्येवं ममारेत्याह अंशुमानिति ॥ १२ ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ गोपालसुंदरीरूपमिति ॥ कदाचिदाद्यालालितापुंरूपा कृष्णविग्रहेति तत्र राजेऽस्याऽवतारस्य स्पष्टत्वात् ॥ ध्यानं च तत्रांतरे स्पष्टमेव ॥ गोपालसुंदर्याः गोलोके अधिष्ठात्री देवता मुख्यत्वेन गो
पालसुंदर्यैव सृष्टेरादौ मूलप्रकृतेर्गोपालसुंदरी उत्पन्ना ॥ ततोऽन्याः शक्तयस्तत्तत्त्वाऽस्मिन् भागवते गोपालसुंदरीरूपश्रीकृष्णस्य पुनः पुनर्महिमा प्रोच्यते इति बोध्यम् ॥ सखीवेषधारी श्रीकृष्णो गोपालसुंदरी
॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रकृतेः परमिति वास्तविकात्मरूपेण वर्णनम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ दर्शनोत्तरं स्तवनं कृत्वा वांछितं वंशतारणं वरं तत्पूर्वजोद्गारार्थं गंगां ददामीत्येवं रूपं प्रापेत्यन्वयः ॥ १९ ॥

इत्थंगोपालसुंदरीरूपः श्रीकृष्णो वरं दत्त्वा गंगां यदुक्तं वांस्तदाह श्रीभगवानुवाच भारतं भारतीशापादिति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ किंचिदिति ॥ पुण्याहदिवसस्नानजंफलं वेदाय किंचिदे
वबुद्धेरविषयत्वाद्द्वंद्वीत्यर्थः ॥ २७ ॥ संकल्पस्नानसंकल्पजन्यं फलमित्यर्थः ॥ २८ ॥ संकल्पपरहितमुसलस्नानतो विधिरहितस्नानतो यत्फलं पूर्वोक्तं तस्माद्दशगुणं संकल्पपुरःसरस्नानतो भवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ अक्षयायामक्षय्यनवम्याम् ॥ ३१ ॥ स्नानफलमुक्त्वा दानफलमाह सामान्यदिवसेति ॥ शतगुणमिति ॥ सामान्यदिवसस्नानाच्छतगुणं गंगातीरे दानात्फलं भवतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ हरेर्नवम्यां रामनव

श्रीभगवानुवाच ॥ भारतं भारतीशापाद्ब्रह्मक्षीप्रं सुरेश्वरि ॥ सगरस्य सुतान्सर्वापूतान्कुरुममाऽऽज्ञया ॥ २० ॥ त्वत्स्पर्शवायुना पूतायास्यंति मम मंदिरम् ॥
विभ्रतो मम मूर्तीश्च दिव्यस्यंदनगामिनः ॥ २१ ॥ मत्पार्षदाभविष्यंतिसर्वकालं निरामयाः ॥ समुच्छिद्य कर्मभोगान्कृतान्जन्मानि जन्मानि ॥ २२ ॥ कोटि
जन्मार्जितं पापं भारते यत्कृतं नृभिः ॥ गंगाया वा तस्पर्शेन नश्यतीति श्रुतौ श्रुतम् ॥ २३ ॥ स्पर्शनाद्दर्शनाद्देव्याः पुण्यं दशगुणं ततः ॥ मौसलस्नानमात्रेण सामा
न्यदिवसे नृणाम् ॥ २४ ॥ शतकोटिजन्मपापं नश्यतीति श्रुतौ श्रुतम् ॥ यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ॥ २५ ॥ जन्मसंख्यार्जितान्येव कामतोऽपि
कृतानि च ॥ तानि सर्वाणि नश्यंति मौसलस्नानतो नृणाम् ॥ २६ ॥ पुण्याहस्नानतः पुण्यं वेदानैव वदंति च ॥ किंचिद्द्वंद्वं तिते विप्रफलमेव यथा गमम् ॥ २७ ॥ ब्रह्म
विष्णुशिवाद्याश्च सर्वे नैव वदंति च ॥ सामान्यदिवसस्नानसंकल्पं शृणु सुंदरि ॥ २८ ॥ पुण्यं दशगुणं चैव मौसलस्नानतः परम् ॥ ततस्त्रिंशद्गुणं पुण्यं रविसंक्रमणे दिने
॥ २९ ॥ अमायां चाऽपि तुल्यं द्विगुणं दक्षिणायने ॥ ततो दशगुणं पुण्यं नराणामुत्तरायणे ॥ ३० ॥ चातुर्मास्यां पौर्णमास्यामनंतं पुण्यमेव च ॥ अक्षयायां च त
तुल्यं चैतद्वेदे निरूपितम् ॥ ३१ ॥ असंख्यपुण्यफलदमेतेषु स्नानदानकम् ॥ सामान्यदिवसस्नानाद्दानाच्छतगुणं फलम् ॥ ३२ ॥ मन्वंतराद्यायांति थौ युगाद्या
यांतथैव च ॥ मावस्यसितसप्तम्यां भीष्माष्टम्यांतथैव च ॥ ३३ ॥ अथाप्यशोकाष्टम्यां च नवम्यां च तथा हरेः ॥ ततोऽपि द्विगुणं पुण्यं नंदायांतवदुर्लभम् ॥ ३४ ॥ द
शहरादशम्यांतु युगाद्यादिसमं फलम् ॥ नंदासमं च वारुण्यामहत्पूर्वं च तुर्गुणम् ॥ ३५ ॥ ततश्चतुर्गुणं पुण्यं द्विमहत्पूर्वं केसति ॥ पुण्यं कोटिगुणं चैव सामान्यस्ना
नतोऽपि यत् ॥ ३६ ॥ चंद्रोपरागसमये सूर्ये दशगुणं ततः ॥ पुण्यमधौ दये काले ततः शतगुणं फलम् ॥ ३७ ॥ इत्येवमुक्त्वा देवेशो विरराम तयोः पुरः ॥ तमुवाच ततो
गंगाभक्तिनम्रात्मकंधरा ॥ ३८ ॥ गंगोवाच ॥ यामि चेद्भारतं नाथ भारतीशापतः पुरा ॥ तवाऽऽज्ञया च राजेंद्र तपसा चैव सांप्रतम् ॥ ३९ ॥ दास्यंति पापिनो मह्यं
पापानि यानिकानि च ॥ तानि मे केन नश्यंति तमुपायं वद प्रभो ॥ ४० ॥ कतिकालं परिमितं स्थितिर्मे तत्र भारते ॥ कदा यास्यामि देवेश तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ४१ ॥

म्यां नंदायांतवेति तव दशहरायां नंदाप्रतिपत्तिस्थितिस्तस्यामित्यर्थः ॥ ३४ ॥ नंदापूर्वोक्तामहत्पूर्वं पुंलिंगमार्चम् ॥ महावारुण्यामित्यर्थः ॥ ३५ ॥ द्विमहत्पूर्वं केसतीति ॥ द्विमहच्छब्दपूर्वकत्वे
वारुणीशब्दस्य सतीत्यर्थः ॥ तेन महामहावारुणीति सिद्धम् ॥ ३६ ॥ चंद्रोपरागसमये सामान्यस्नानफलात्पूर्वोक्ता कोटिगुणं फलं भवतीत्यर्थः ॥ सूर्ये सूर्यग्रहे चंद्रग्रहणादशगुणमित्यर्थः ॥ ततः सूर्यग्रह
फलात् ॥ ३७ ॥ तयोर्गंगाभगीरथयोः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

समान्यद्वाञ्छितमिति ॥ भूतलेममपतिःकोवाभविष्यतीत्येतद्रूपवाञ्छितंलज्जयावक्तुंनशक्नोमीतिभावः ॥४२॥ ४३॥ विदग्धायाविरहिण्याः ॥४४॥ सौभाग्यामुख्येत्यर्थः ॥४५॥ ४६॥४७॥४८॥
 ॥४९॥ ५०॥ प्रकृतेर्मूलप्रकृतेर्भुवनेश्वर्याभक्तस्यसंस्पर्शादित्यर्थः ॥ ५१॥ पापिनांसहस्राणांशवानांस्पर्शेनचयत्पापंत्वयिभविष्यतितदपितन्मंत्रोपासकस्नानात्तस्यामूलप्रकृतेर्भुवनेश्वर्यामंत्राभायावी
 ममाऽन्यद्वाञ्छितंयद्यत्सर्वजानासिसर्ववित् ॥ सर्वातिरात्मन्सर्वज्ञतदुपायंवदप्रभो ॥ ४२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जानामिवाञ्छितंगंगेतवसर्वसुरेश्वरि॥पतिस्ते
 द्रवरूपायालवणोदोभविष्यति ॥४३॥ सममांशस्वरूपश्चत्वंचलक्ष्मीस्वरूपिणी ॥ विदग्धायाविदग्धेनसंगमोगुणवान्भुवि ॥४४॥ यावंत्यःसंतिनद्यश्चभा
 रत्याद्याश्चभारते ॥ सौभाग्यात्वंचतास्वेवलवणोदस्यसौरते॥४५॥अद्यप्रभृतिदेवेशिकलेःपंचसहस्रकम्॥वर्षस्थितिस्तेभारत्याःशापेनभारतेभुवि॥४६॥
 नित्यंत्वमब्धिनासार्धकरिष्यसिरहोरतिम् ॥ त्वमेवरसिकादेविरसिकेंद्रेणसंयुता ॥ ४७ ॥ त्वांस्तोष्यंतिचस्तोत्रेणभगीरथकृतेनच ॥ भारतस्थाजनाःस
 र्वेपूजयिष्यंतिभक्तितः ॥ ४८ ॥ कण्वशाखोक्तध्यानेनध्यात्वात्वांपूजयिष्यति ॥ यःस्तौतिप्रणमेन्नित्यंसोऽश्वमेधफलंलभेत् ॥ ४९ ॥ गंगागंगेति योब्रू
 याद्योजनानांशतैरपि ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ५० ॥ सहस्रपापिनांस्नानाद्यत्पापंतेभविष्यति ॥ प्रकृतेर्भक्तसंस्पर्शादेवतद्विवि
 नक्ष्यति ॥ ५१ ॥ पापिनांतुसहस्राणांशवस्पर्शेनयत्त्वयि ॥ तन्मंत्रोपासकस्नानात्तद्वंचविनक्ष्यति ॥५२॥ तत्रैवत्वमधिष्ठानंकरिष्यस्यचमोचनम् ॥ सा
 र्धसरिद्धिःश्रेष्ठाभिःसरस्वत्यादिभिःशुभे ॥ ५३ ॥ तत्तुतीर्थंभवेत्सद्योयत्रतद्गुणकीर्तनम् ॥ त्वद्रेणुस्पर्शमात्रेणपूतोभवतिपातकी ॥५४॥ रेणुप्रमाणवर्ष
 चदेवीलोकेवसेद्भुवम् ॥ ज्ञानेनत्वयियेभक्त्यामन्त्रामस्मृतिपूर्वकम् ॥ ५५ ॥ समुत्सृजंतिप्राणांश्चतेगच्छंतिहरेःपदम् ॥पार्षदप्रवरास्तेचभविष्यंतिहरेश्चि
 रम् ॥ ५६ ॥ लयंप्राकृतिकंतेचद्रक्ष्यंतिचाऽप्यसंख्यकम् ॥ मृतस्यबहुपुण्येनतच्छवंत्वयिविन्यसेत् ॥ ५७ ॥ प्रयातिसचवैकुण्ठयावदहःस्थितिस्त्वयि
 ॥ कायव्यूहततःकृत्वाभोजयित्वास्वकर्मकम् ॥ ५८ ॥ तस्मैददामिसारूप्यंकरोमितंचपार्षदम् ॥ अज्ञानीत्वज्जलस्पर्शाद्यदिप्राणान्समुत्सृजेत् ॥
 ॥ ५९ ॥ तस्मैददामिसालोक्यंकरोमितंचपार्षदम् ॥ अन्यत्रवात्यजेत्प्राणांस्त्वन्नामस्मृतिपूर्वकम् ॥ ६० ॥ तस्मैददामिसालोक्यंयावद्वैब्रह्मणोवयः ॥
 अन्यत्रवात्यजेत्प्राणांस्त्वन्नामस्मृतिपूर्वकम् ॥ ६१ ॥ तस्मैददामिसारूप्यमसंख्यंप्राकृतंलयम् ॥ रत्नैद्रसारनिर्माणयानेनसहपार्षदैः ॥ ६२ ॥ सद्यःप्र
 यातिगोलोकंममतुल्योभवेद्भुवम् ॥ तीर्थेप्यतीर्थमरणेविशेषोनास्तिकश्चन॥६३॥जप्रभृतयस्तदुपासकस्यस्नानात्तद्वंचविनक्ष्यतीत्यर्थः॥तदुक्तंमुंडमालायाम्॥मदंशाश्चैवयेभूता
 स्तेशैवानात्रसंशयः॥त्वदंशाश्चैवशाक्ताश्चसत्यवैगिरिर्नदिनाति॥५२॥५३॥ तद्गुणकीर्तनंमूलप्रकृतिगुणकीर्तनमित्यर्थः॥ ५४॥ देवीलोकेमणिद्वीपेतृतीयस्कंधोक्ते ॥५५॥ ५६ ॥ ५७ ॥ कायव्यूह
 मनेकं देहम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ पूर्वत्रनामस्मृतिर्यथाकथंचित् ॥ द्वितीयवचनेतुभक्तिपूर्विकाततोविशेषः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ मन्मंत्रोपासकानांतुतवनोपयोगःकिंतु तेस्वयमेवपूताअतएवपापि
 संबंधजन्यंत्वयिविद्यमानंपापंतेऽपहरंतीतिपूर्वमुक्तंनविस्मर्तव्यमित्यभिप्रायेणाऽऽह तांथेऽप्यतीर्थेइति ॥ ६३ ॥

मन्त्रोपासकानामिति गोपालमुंदरीमंत्रोपासकानामित्यर्थः ॥ इदमुपलक्षणं शैवशाक्तब्रह्मनिष्ठगणपत्यसौरभक्तानामपि ॥ तदुक्तं मुंडमालायाम् ॥ राजानमाश्रितानां तु चौराद्यावशगायथा ॥ तथैव
देवीभक्तानां कामक्रोधादिशत्रवः ॥ राजचिह्नं कितं दृष्ट्वा सामंताः पर्युपासते ॥ देवीभक्त्यं कितं दृष्ट्वा ब्रह्माद्याः समुपासते ॥ यमेनाऽपि स्वदूतास्तु शप्तातिभयेन च ॥ शाक्तेषु देवीभक्तेषु नोदृष्टिः पत
त्विति ॥ शाक्तास्तु सर्वतीर्थानि पुनर्निजैव भवादिति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ कौथुमोक्तेन कौथुमिशाखोक्तेन ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ वह्निमग्निहोत्रस्थितम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ शौ
चाय शुद्धयर्थमित्यर्थः ॥ लक्ष्मीप्राप्त्यर्थं विष्णुं पूजयेदित्यर्थः ॥ मुक्तिसिद्धये मोक्षार्थं शिवं मूलप्रकृतिं देवीं पूजयेदित्यर्थः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके नवमस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

मन्त्रोपासकानां तु नित्यं नैवेद्यभोजिनाम् ॥ पूतं कर्तुं सशक्तो हिलीलया भुवनत्रयम् ॥ ६४ ॥ रत्नेन्द्रसारयानेन गोलोकं संप्रयाति च ॥ मद्भक्तावांधवायेषां ते
ऽपि पश्चादयोपि हि ॥ ६५ ॥ प्रयांति रत्नयानेन गोलोकं चाऽतिदुर्लभम् ॥ यत्र यत्र स्मृतास्ते च ज्ञानेन ज्ञानिनः सति ॥ ६६ ॥ जीवन्मुक्ताश्च ते पूता मद्भक्तेः
संविधानतः ॥ इत्युक्त्वा श्रीहरिस्तां च प्रत्युवाच भगीरथम् ॥ ६७ ॥ स्तुहि गंगामिमां भक्त्या पूजां च कुरु सांप्रतम् ॥ भगीरथस्तां तुष्टावपूजयामास भक्तिः
॥ ६८ ॥ कौथुमोक्तेन ध्यानेन स्तोत्रेणाऽपि पुनः पुनः ॥ प्रणनाम च श्रीकृष्णं परमात्मानमीश्वरम् ॥ ६९ ॥ भगीरथश्च गंगां च सोऽतर्धानं च कारह ॥
नारद उवाच ॥ केन ध्यानेन स्तोत्रेण केन पूजाक्रमेण च ॥ ७० ॥ पूजां च कारनृपतिर्वदेद विदां वर ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ स्नात्वानित्यक्रियां कृत्वा धृ
त्वा धौ ते च वाससी ॥ ७१ ॥ संपूज्य देवषट्कं च संयतो भक्तिपूर्वकं ॥ गणेशं च दिनेशं च वह्निं विष्णुं शिवं शिवाम् ॥ ७२ ॥ संपूज्य देवषट्कं च सोऽधिकारी
च पूजने ॥ गणेशं विघ्ननाशाय आरोग्याय दिवाकरम् ॥ ७३ ॥ वह्निं शौचाय विष्णुं चलक्ष्म्यर्थं पूजयेन्नरः ॥ शिवं ज्ञानाय ज्ञानेशं शिवं च मुक्तिसिद्धये ॥
॥ ७४ ॥ संपूज्यैतां ह्येतां प्राज्ञो विपरीतमतोऽन्यथा ॥ दध्यावनेन ध्यानेन तद्वचनं शृणु नारद ॥ ७५ ॥ इति श्रीदेवीभागवते नवमस्कंधे एकादशोऽ
ध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ध्यानं च कण्वशाखोक्तं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ श्वेतपंकजवर्णाभांगंगां पापप्रणाशिनीम् ॥ १ ॥ कृष्णविग्रहं स
भूतां कृष्णतुल्यां परां सतीम् ॥ वह्निशुद्धां शुकाधानां रत्नभूषणभूषिताम् ॥ २ ॥ शरत्पूर्णे दुशतकमृष्टशोभाकरां पराम् ॥ ईषद्भास्यप्रसन्नास्यां शश्वत्सुस्थि
रयौवनाम् ॥ ३ ॥ नारायणप्रियां शांतां तत्सौभाग्यसमन्विताम् ॥ विभ्रतीं कवरीभारं मालतीमाल्यसंयुताम् ॥ ४ ॥ सिंदूरविंदुललितं सार्धं चंदनविंदु
भिः ॥ कस्तूरीपत्रकं गंडेनानाचित्रसमन्विताम् ॥ ५ ॥ पद्मविंशतिविंद्याच्छावोष्ठपुटमुत्तमम् ॥ मुक्तापंक्तिप्रभासुष्टदंतपंक्तिमनोरमम् ॥ ६ ॥

एकोनाशीतिपद्यैस्तुराधा कृष्णांगसंभवा ॥ गोलोके प्रथमं गंगासमुद्रतैत्तिचोच्यते ॥ १ ॥ नारायणो गंगाया ध्यानं वदति नारायण उवाच ध्यानमिति ॥ १ ॥ कृष्णविग्रहं सभूतां कृष्णशरीरोद्भवाम् ॥
इयं कया वक्ष्यमाणा ध्यायेत्स्पष्टा ॥ २ ॥ इंदुशतकस्य मृष्टा शुद्धाया प्रभातस्या आकरां खनिम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ नानाचित्रसमन्वितं विभ्रतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ विंशतिविंद्यां स्यैतादृशमच्छावोष्ठपुटं वि
भ्रतीत्यर्थः ॥ मुक्तापंक्तिप्रभासुष्टाऽपहृतायया दंतपंक्त्या ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ रंभास्तंभोविनिदितीययास्वकीयोरुद्वयशोभयेतिशेषः ॥ पदपद्मयुगंवरं वस्त्रं तत्पर्यंतं विभ्रतीतिशेषः ॥ ८ ॥ रत्नपादुकेत्यारभ्य सर्वभोगदमित्येतत्पर्यंतं पादपद्मस्य विशेषणानि ॥ यावकंपादभूषणं तत्सहितम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ उपचाराणि दत्त्वेत्यन्वयः ॥ नपुंसकत्वमार्षम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ शिवसंगीतेति ॥ इदं सर्वमनुपदीक्य कथायां स्पष्टी भविष्यति ॥ सुचारुवक्त्रनयनंसकटाक्षमनोहरम् ॥ कठिनं श्रीफलाकारंस्तनयुग्मं च विभ्रतीम् ॥ ७ ॥ बृहच्छोणिं सुकठिनारंभास्तंभविनिदिताम् ॥ स्थलपद्मप्रभामुष्ट पदपद्मयुगंवरम् ॥ ८ ॥ रत्नपादुकसंयुक्तं कुंकुमाक्तं सयावकम् ॥ देवेंद्रमौलिमंदारमकरंदकणारुणम् ॥ ९ ॥ सुरसिद्धमुनींद्रैश्च दत्तार्चसंयुतं सदा ॥ त पस्विमौलिनिकरभ्रमरश्रेणिसंयुतम् ॥ १० ॥ मुक्तिप्रदं मुमुक्षूणां कामिनां सर्वभोगदम् ॥ वरां वरेण्यां वरदां भक्तानुग्रहकारिणीम् ॥ ११ ॥ श्रीविष्णोः पददार्त्री च भजे विष्णुपदीसतीम् ॥ इत्यनेनैव ध्यानेन ध्यात्वा त्रिपथगां शुभाम् ॥ १२ ॥ दत्त्वासंपूजयेद्ब्रह्मन् उपचाराणि षोडश ॥ आसनं पाद्यमर्घ्यचस्त्रानी यंचाऽनुलेपनम् ॥ १३ ॥ धूपं दीपं च नैवेद्यं तांबूलं शीतलं जलम् ॥ वसनं भूषणं माल्यगंधमाचमनीयकम् ॥ १४ ॥ मनोहरं सुतल्पं च देयान्येतानि षोडश ॥ दत्त्वा भक्त्या च प्रणमेत्संस्तूय संपुटांजलिः ॥ १५ ॥ संपूज्यैवंप्रकारेण सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ नारद उवाच ॥ श्रोतुमिच्छामि देवेश लक्ष्मीकांत जगत्पते ॥ १६ ॥ विष्णोर्विष्णुपदीस्तोत्रं पापघ्नं पुण्यकारकम् ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि पापघ्नं पुण्यकारणम् ॥ १७ ॥ शिवसंगीतं संमुग्धश्रीकृष्णांगसमुद्भवम् ॥ राधांगद्रवसंयुक्तां तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ १८ ॥ यज्जन्मसृष्टेरादौ च गोलोके रासमंडले ॥ सन्निधानेशंकरस्य तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ १९ ॥ गोपैर्गोपीभिराकीर्णैश्शुभे राधामहोत्सवे ॥ कार्तिकी पूर्णिमायां च तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २० ॥ कोटियोजनविस्तीर्णा दैर्घ्ये लक्षगुणा ततः ॥ समावृताया गोलोकं तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २१ ॥ षष्टिलक्षयोजनाया ततो दैर्घ्ये चतुर्गुणा ॥ समावृताया वैकुण्ठे तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २२ ॥ त्रिशल्लक्षयोजनाया दैर्घ्ये पंचगुणा ततः ॥ आवृता ब्रह्मलोके या तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २३ ॥ त्रिशल्लक्षयोजनाया दैर्घ्ये चतुर्गुणा ततः ॥ आवृता शिवलोके या तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २४ ॥ लक्षयोजनविस्तीर्णा दैर्घ्ये सप्तगुणा ततः ॥ आवृता ध्रुवलोके या तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २५ ॥ लक्षयोजनविस्तीर्णा दैर्घ्ये पंचगुणा ततः ॥ आवृता चंद्रलोके या तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २६ ॥ षष्टिसहस्रयोजनाया दैर्घ्ये दशगुणा ततः ॥ आवृता सूर्यलोके या तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २७ ॥ लक्षयोजनविस्तीर्णा दैर्घ्ये पंचगुणा ततः ॥ आवृता या तपोलोके तांगं प्रणमाम्यहम् ॥ २८ ॥

शिवसंगीतेन संमुग्धो मोहितो यः श्रीकृष्णस्तस्यांगसमुद्भवां राधांगद्रवेण संयुतां राधांगजलेन संयुताम् ॥ २८ ॥ १९ ॥ कार्तिक्यां पौर्णमास्यां राधामहोत्सवे यज्जन्मप्रथमतोऽभूदिति पूर्वानुवृत्त्या योजनीयम् ॥ २० ॥ कोटियोजनेति ॥ अतिदीर्घातिविस्तृतेत्येव तात्पर्यबोध्यम् ॥ ननु तावद्योजनदीर्घाविस्तृतत्वे असंभवात् ॥ एवमेवोत्तरत्राजिणि ॥ ग्रंथार्थस्तु स्पष्ट एव ॥ २१ ॥ आयामेन षष्टिलक्षयोजनेत्यर्थः ॥ एवमुत्तरत्र बोध्यम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अथनारायणे उपरते प्रथमं गंगाया जन्मगोलोके कार्तिव्याप

सहस्रयोजनायामादैर्घ्ये दशगुणाततः ॥ आवृता जनलोके यातांगंगां प्रणमाम्यहम् ॥ २९ ॥ दशलक्षयोजनायामादैर्घ्ये पंचगुणाततः ॥ आवृता यामहर्लो
के तांगंगां प्रणमाम्यहम् ॥ ३० ॥ सहस्रयोजनायामादैर्घ्ये शतगुणाततः ॥ आवृता याचकैलासे तांगंगां प्रणमाम्यहम् ॥ ३१ ॥ शतयोजनविस्तीर्णादै
र्घ्ये दशगुणाततः ॥ मंदाकिनीयेन्द्रलोके तांगंगां प्रणमाम्यहम् ॥ ३२ ॥ पाताले भोगवती चैव विस्तीर्णा दशयोजना ॥ ततो दशगुणादैर्घ्ये तांगंगां प्रणमाम्य
हम् ॥ ३३ ॥ क्रोशैकमात्रविस्तीर्णाततः क्षीणाचकुत्रचित् ॥ क्षितौ चाऽलकनंदाया तांगंगां प्रणमाम्यहम् ॥ ३४ ॥ सत्येयाक्षीरवर्णाच त्रेतायामिन्दुस
न्निभा ॥ द्वापरे चंदनाभाया तांगंगां प्रणमाम्यहम् ॥ ३५ ॥ जलप्रभाकलैयाचनाऽन्यत्र पृथिवीतले ॥ स्वर्गे च नित्यं क्षीराभा तांगंगां प्रणमाम्यहम् ॥
॥ ३६ ॥ यत्तोयकणिकारूपं शैपापि नाज्ञानसंभवः ॥ ब्रह्महत्यादिकं पापं कोटिजन्मार्जितं दहेत् ॥ ३७ ॥ इत्येवं कथिता ब्रह्मन् गंगापद्मैकविंशतिः ॥ स्तोत्र
रूपं च परमं पापघ्नं पुण्यजीवनम् ॥ ३८ ॥ नित्यं यो हि पठेद्भक्त्या संपूज्य च सुरेश्वरीम् ॥ सोऽश्वमेधफलं नित्यं लभते नाऽत्र संशयः ॥ ३९ ॥ अपुत्रो लभते
पुत्रं भार्याहीनो लभेत्स्त्रियम् ॥ रोगात्प्रमुच्यते रोगी बंधान्मुक्तो भवेद्भुवम् ॥ ४० ॥ अस्पृष्टकीर्तिः सुयशामूर्खो भवति पंडितः ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय गंगास्तो
त्रमिदं शुभम् ॥ ४१ ॥ शुभं भवेच्च दुःस्वप्ने गंगास्नानफलं लभेत् ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ स्तोत्रेणाऽनेन गंगां च स्तुत्वा चैव भगीरथः ॥ ४२ ॥ जगाम तां गृ
हीत्वा च यत्र नष्टाश्च सागराः ॥ वैकुण्ठे ते ययुस्त्वूर्णं गंगायाः स्पर्शवायुना ॥ ४३ ॥ भगीरथेन सानीता तेन भागीरथी स्मृता ॥ इत्येवं कथितं सर्वं गंगोपाख्यानमु
त्तमम् ॥ ४४ ॥ पुण्यदं मोक्षदं सारं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ नारद उवाच ॥ कथं गंगा त्रिपथगा जाता भुवनपावनी ॥ ४५ ॥ कुत्र वा केन विधिना तत्स
र्वं वद मे प्रभो ॥ तत्रस्थाश्च जना ये ये ते च किंच कुरु तमम् ॥ ४६ ॥ एतत्सर्वं तु विस्तीर्णं कृत्वा वक्तुमिहाऽर्हसि ॥ नारायण उवाच ॥ कार्तिव्यापूणिमायां तु
राधायाः सुमहोत्सवः ॥ ४७ ॥ कृष्णः संपूज्य तां राधां मुवासरसमंडले ॥ कृष्णेन पूजितां तां तु संपूज्य हृष्टमानसाः ॥ ४८ ॥ ऊषुर्ब्रह्मादयः सर्वे ऋषयः शौनका
दयः ॥ एतस्मिन् तरे कृष्णसंगीता च सरस्वती ॥ ४९ ॥ जगौ सुंदरतालेन वीणया च मनोहरम् ॥ तुष्टो ब्रह्मा ददौ तस्यै रत्नैर्द्रसारहारकम् ॥ ५० ॥ शिवो मणीं द्रसारं
तु सर्वं ब्रह्मांडदुर्लभम् ॥ कृष्णः कौस्तुभरत्नं च सर्वरत्नात्परं वरम् ॥ ५१ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं हारसारं च राधिका ॥ नारायणश्च भगवान् ददौ मालां मनोहराम् ॥ ५२ ॥

णिमायां श्रीगोपालसुंदरीरूपकृष्णशरीरात्कथं जातमित्यादिकं पृच्छति नारद उवाच ॥ कथं गंगा त्रिपथगेति ॥ ४५ ॥ तत्रस्थास्तल्लोकस्थाः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ऊषुः संपूज्य स्थिता इत्यर्थः ॥
कृष्णसंगीता कृष्णसंवादिनी संगीतशास्त्राधिष्ठात्रीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ हारकरत्नहारमित्यर्थः ॥ ५० ॥ मणिसारं सर्वोत्तमं मणिम् ॥ ५१ ॥ हारसारं हारश्रेष्ठम् ॥ ५२ ॥

विष्णुमायाब्रह्ममायामूलप्रकृतिर्मूलप्रकृतेः साक्षादुद्भवान्मूलप्रकृतित्वम् ॥ ५३ ॥ ब्रह्मभक्तिपरमात्मभक्तिभवेप्रपंचे ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कृष्णसंगीतं रासोल्लासस्य वर्णनं यस्मिंस्तद्दृशंगोपालसुंदर्यात्मककृष्णोद्दिश्यकंसंगीतंगानमित्यर्थः ॥ एतस्य कृष्णस्य गोपालसुंदर्यात्मकत्वेन पूर्वमभिधानात्प्रवमस्कंधे सर्वत्र कृष्णशब्देन गोपालसुंदर्यात्मककृष्णस्यैवाऽत्र ग्रहणमिति बोध्यम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ सर्वतीर्थमिति ॥ लोकोद्धारार्थं राधाकृष्णस्तीर्थरूपोजातइत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अयमेव वाञ्छितो वर इत्यर्थः ॥ ६० ॥ सर्वात्माऽहमिति ॥ अहं सर्वात्मा सर्वव्यापकोऽस्म्येव न कदाचिन्मम भवतां च वियोगोऽस्ति तथेयं राधिकाशक्तिरपि सर्वव्यापिकाऽस्त्येवेति न तथाऽपि भवतां वियोगोऽस्ति केवलमावयोर्देहेनैव भवतां वियोगो जातस्तत्र मिथ्यादेहेन किं कर्तव्यं भवतामस्ति न किंचिदपीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ अथाऽपि

अमूल्यरत्ननिर्माणलक्ष्मीः कनककुण्डलम् ॥ विष्णुमायाभगवतीमूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ ६३ ॥ दुर्गानारायणीशानाब्रह्मभक्तिसुदुर्लभाम् ॥ धर्मबुद्धिचधर्मश्च यश्च विपुलं भवे ॥ ६४ ॥ वह्निशुद्धांशुकं वह्निर्वायुश्च मणिनूपुरान् ॥ एतस्मिन्नंतरे शंभुर्ब्रह्मणा प्रेरितो मुहुः ॥ ६५ ॥ जगौ श्रीकृष्णसंगीतं रासोल्लाससमन्वितम् ॥ मूर्छा प्रापुः सुराः सर्वे चित्रपुत्तलिकायथा ॥ ६६ ॥ कष्टेन चेतनां प्राप्य ददृशूरा समंडले ॥ स्थलं सर्वजलाकीर्णं राधाकृष्णविहीनकम् ॥ ६७ ॥ अत्युच्चैरुरुदुःसर्वे गोपा गोप्यः सुराद्विजाः ॥ ध्यानेन ब्रह्माबुबुधे सर्वतीर्थमभीप्सितम् ॥ ६८ ॥ गतश्चाधया सार्धं श्रीकृष्णोद्भवतामिति ॥ ततो ब्रह्मादयः सवैतुष्टुबुः परमेश्वरम् ॥ ६९ ॥ स्वमूर्तिं दर्शय विभो वाञ्छितं वरमेव नः ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र वाग्वभूवाऽशरीरिणी ॥ ६० ॥ तामेव शुश्रुबुः सर्वसुव्यक्तां मधुरान्विताम् ॥ सर्वात्माऽहमियं शक्तिर्भक्तानुग्रहविग्रहा ॥ ६१ ॥ ममाऽप्यस्याश्च देहेन कर्तव्यं च किमावयोः ॥ मनवो मानवाः सर्वे मुनयश्चैव वैष्णवाः ॥ ६२ ॥ मन्मंत्रपूतामां द्रष्टुमागमिष्यंति मत्पदम् ॥ मूर्तिं द्रष्टुं च सुव्यक्तां यदीच्छथ सुरेश्वराः ॥ ६३ ॥ करोतु शंभुस्तत्रैवं मदीयं वाक्यपालनम् ॥ स्वयं विधातस्त्वं ब्रह्म त्राज्ञां कुरु जगद्गुरुम् ॥ ६४ ॥ कर्तुं शास्त्रविशेषं च वेदांगं सुमनोहरम् ॥ अपूर्वमंत्रानि करैः सर्वाभीष्टफलप्रदैः ॥ ६५ ॥ स्तोत्रैश्च निकरैर्ध्यानैर्युतं पूजाविधिक्रमैः ॥ मन्मंत्रकवचस्तोत्रं कृत्वा यत्नेन गोपनम् ॥ ६६ ॥ भवंति विमुखा येन जनामां तत्करिष्यति ॥ सहस्रेषु शतेष्वेको मन्मंत्रोपासको भवेत् ॥ ६७ ॥ जनामन्मंत्रपूताश्च गमिष्यंति च मत्पदम् ॥ अन्यथान भविष्यंति सर्वे गोलोकवासिनः ॥ ६८ ॥ निष्फलं भविता सर्वब्रह्मांडं चैव ब्रह्मणः ॥ जनाः पंचप्रकाराश्च युक्ताः स्रष्टुं भवे भवे ॥ ६९ ॥

मम भक्तानां दर्शनार्थं मन्मूर्तिरपेक्षिते तीच्छथ यदि तदा यन्मयोच्यते तत्कर्तव्यमित्याह मनव इति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ स्वयं विधातरिति ॥ हे विधातस्त्वं जगद्गुरुं शिवं प्रत्याज्ञां कुरु ॥ ६४ ॥ किं विषयमिति चेत्तत्राह कर्तुमिति ॥ शास्त्रं सात्वतं तत्रमित्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ भवंतीति ॥ येन गोपनेन जनाः पापिष्ठामयि विमुखा भविष्यंति तद्गोपनं करिष्यति करोत्वित्यर्थः ॥ सर्वथा गोपने शास्त्रप्रणयनं व्यर्थमेव स्यादिति चेत्पुण्यवतां साधूनामग्रे प्रकाशं करोत्वित्यभिप्रायेणाह सहस्रेष्विति ॥ ६७ ॥ अन्यथाममशास्त्राभावे ॥ ६८ ॥ ननु केषांचिदग्रे प्रकाशनेऽपि परं परया सर्वत्र प्रकाशो भविष्यति ततश्च सर्वेऽपि गोलोकवासिनो भविष्यंति तदा ब्रह्मांडं निष्फलं प्राणिनामभावात्स्यादिति चेत्त्वं हे ब्रह्म पंचप्रकारान्सात्विकादिभेदेन नानाविधां जनान्कुरु ॥ कर्मवशात्तदा ते जनाः पापबाहुल्यात्प्रकाशमानमपि तं व्रनग्रहीष्यंति ततश्च न ब्रह्मांडांतर्गतलोकानामभावेन ब्रह्मांडं निष्फलं स्यादित्यभिप्रायेणाह निष्फलं चेति ॥ ६९ ॥

हेब्रह्मत्रिदंमच्छास्त्रं कर्तुं शिवो यदि प्रतिज्ञां करिष्यति ततो मन्मूर्तिदर्शनस्यादित्याह इदं कर्तुमिति ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ स्वीकारमिति गंगाजलं हस्ते गृहीत्वा शपथपुरःसरं प्रतिज्ञां कृतवानित्यर्थः ॥ प्रतिज्ञास्वरूपमाह संयुक्तमिति ॥ विष्णुमायायाराधायामंत्रौ चैः सहितं शास्त्रं विष्णुमंत्रविषयं वेदसारं वेदाविरुद्धं करिष्यामित्यर्थः ॥ ७३ ॥ गंगाजलेन शपथं कृत्वा तत्कार्याकरणे महाननर्थ इति दर्शयितुं शिवेन गंगाजलं गृहीतमित्यभिप्रायेणाऽह गंगातोयमिति ॥ ७४ ॥ हेब्रह्मन् हेनारदेति नारायणोक्तिः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ मुक्तिदीपं मुक्तिप्रकाशकं सात्वतं तंत्रमित्यर्थः ॥ ७७ ॥ स एव श्रीकृष्ण एव द्रवरूपं पागंगेत्युच्यते

पृथिवीवासिनः केचित् केचित् स्वर्गनिवासिनः ॥ इदं कर्तुमहादेवः करोति देवसंसदि ॥ ७० ॥ प्रतिज्ञां सुदृढां सद्यस्ततो मूर्तिं च द्रक्ष्यति ॥ इत्येवमुक्त्वा गगने विररामसनातनः ॥ ७१ ॥ तच्छ्रुत्वा जगतां धाता तमुवाच शिवं मुदा ॥ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा ज्ञानेशो ज्ञानिनां वरः ॥ ७२ ॥ गंगातोयं करे कृत्वा स्वीकारं च चकार सः ॥ संयुक्तं विष्णुमायायामंत्रौ चैः शास्त्रमुत्तमम् ॥ ७३ ॥ वेदसारं करिष्यामि प्रतिज्ञापालनाय च ॥ गंगातोयमुपस्पृश्य मिथ्यायदिव देजनः ॥ ७४ ॥ स या तिकालमुत्र च यावद्ब्रह्मणो वयः ॥ इत्युक्तेशं करे ब्रह्मणो लोके सुरसंसदि ॥ ७५ ॥ आविर्भव श्रीकृष्णो राधया सह तस्ततः ॥ तं सुदृष्ट्वा च संदृष्ट्वांस्तुष्टुबुः पुरुषोत्तमम् ॥ ७६ ॥ परमानंदपूर्णाश्च चक्रुश्च पुनरुत्सवम् ॥ कालेन शंभुर्भगवान्मुक्तिदीपं चकार सः ॥ ७७ ॥ इत्येवं कथितं सर्वसुगोप्यं च सुदुर्लभम् ॥ स एव द्रवरूपं सागंगालोकसंभवा ॥ ७८ ॥ राधाकृष्णांगसंभूता मुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ स्थाने स्थाने स्थापिता सा कृष्णेन च परात्मना ॥ ७९ ॥ कृष्णस्वरूपा परमा सर्व ब्रह्मांडपूजिता ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कलेः पंचसहस्राब्दे समतीते सुरेश्वर ॥ क्वगता सामहाभाग तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ नारायण उवाच ॥ भारतं भारतीशापात्समागत्येश्वरेच्छया ॥ जगाम तत्र वैकुण्ठेशापांतिपुनरेव सा ॥ २ ॥ भारतीभारतं त्यक्त्वा तज्जगाम हरेः पदम् ॥ पद्मावती च शापांते गंगासाचैव नारद ॥ ३ ॥ गंगा सरस्वती लक्ष्मीश्चैतास्ति सः प्रियाहरेः ॥ तुलसी सहिता ब्रह्मंश्च तस्रः कीर्तिताः श्रुतौ ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ केनोपायेन सा देवी विष्णुपादाब्जसंभवा ॥ ब्रह्मकमंडलुस्था च श्रुता शिवप्रिया च सा ॥ ५ ॥ बभूव सामुनि श्रेष्ठ गंगानारायणप्रिया ॥ अहो केन प्रकारेण तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ६ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ पुरा बभूव गोलोके सा गंगा द्रवरूपिणी ॥ राधाकृष्णांगसंभूता तदंशा तत्स्वरूपिणी ॥ ७ ॥

तदित्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ इति श्रीदेवीभा० तिलकेनवमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ पदत्रिंशदधिकैः पद्यैः शतसंख्यैस्तु जाह्नवी ॥ नारायणप्रिया जाता विस्तरा देतुच्यते ॥ १ ॥ कलेः पंचसहस्रांते भुवन्त्यक्त्वा वैकुण्ठे गंगामिष्यतीत्युक्तं तत्र गोलोकोद्भवा गंगालोकं विहाय किमिति वैकुण्ठे गमिष्यतीत्यभिप्रायेण पृच्छति नारद उवाच कलेरिति ॥ क्वगतेति ॥ वैकुण्ठे इति पूर्वमुक्तमपितन्मोषणं कृत्वैव मुक्तिः ॥ २ ॥ २ ॥ पद्मावती गंगा चोभेन यौ वैकुण्ठे गते इत्यर्थः ॥ ३ ॥ ननु गोलोके विहाय किमिति वैकुण्ठे गता इति चेद् वैकुण्ठासिनो नारायणस्य यत एताश्च तस्रः स्त्रियो भवन्ति तत इत्याह गंगेति ॥ ४ ॥ तत्र गंगा कथं विष्णुपादाब्जा निर्गता कथं नारायणस्त्री जाता ब्रह्मणा कथं कमंडलोऽस्थापिता शिवेन कथं मस्तके धृता तत्सर्ववर्णयेत्याह नारद उवाच केनोपायेनेति ॥ शिवप्रिया शिववधूः कथं जाता ॥ ५ ॥ ६ ॥ तदंशं राधाकृष्णांशां ॥ ७ ॥

दे० भा०

॥ २७ ॥

द्रवोजलंतस्वामिनी ॥ ८ ॥ तप्तकांचनेति ॥ पूर्वस्फटिकरूपत्वेनवर्णनंत्वातिशुद्धत्वाभिप्रायेण ॥ ९ ॥ सुपीनाकठिनाश्रोणिर्नस्याः ॥ सुनितंबयुगंबरंस्त्रयस्याः ॥ १० ॥ अथद्वितीयांतानांप
द्रवाधिष्ठातृदेवीयारूपेणाऽप्रतिमाभुवि ॥ नवयौवनसंपन्नासर्वाभरणभूषिता ॥ ८ ॥ शरन्मध्याह्नपद्मास्यासस्मितासुमनोहरा ॥ तप्तकांचनवर्णाभाशर
च्चंद्रसमप्रभा ॥ ९ ॥ स्निग्धाप्रभाऽतिसुस्निग्धाशुद्धसत्त्वस्वरूपिणी ॥ सुपीनकठिनश्रोणिःसुनितंबयुगंवरा ॥ १० ॥ पीनोन्नतंसुकठिनस्तनयुग्मंसुवर्तु
लम् ॥ सुचारुनेत्रयुगलंसकटाक्षंसुवक्रिमम् ॥ ११ ॥ वक्रिमंकवरीभारंमालतीमाल्यसंयुतम् ॥ सिंदूरविंदुललितंसार्धचंदनविंदुभिः ॥ १२ ॥ कस्तूरी
पत्रिकायुक्तंगंडयुग्मंनोरमम् ॥ वंधूककुसुमाकारमधरोष्ठंचसुंदरम् ॥ १३ ॥ पद्मदाडिमबीजाभदंतपंकिसमुज्ज्वलम् ॥ वाससीवाहिशुद्धेचनीवीयुक्तेच
विभ्रती ॥ १४ ॥ तासकामाकृष्णपार्श्वेसमुवाससुलज्जिता ॥ वाससामुखमाच्छाद्यलोचनाभ्यांविभोर्मुखम् ॥ १५ ॥ निमेषरहिताभ्यांचपिवंतीसततं
मुदा ॥ प्रफुल्लवदनाहर्षान्नवसंगमलालसा ॥ १६ ॥ मूर्छिताप्रभुरूपेणपुलकांकितविग्रहा ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रविद्यमानाचराधिका ॥ १७ ॥ गोपीत्रिंशत्को
टियुक्ताकोटिचंद्रसमप्रभा ॥ कोपेनारक्तपद्मास्यारक्तपंकजलोचना ॥ १८ ॥ पीतचंपकवर्णाभागजेंद्रमंदगामिनी ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणनानाभूषणभूषिता १९ ॥
अमूल्यरत्नखचितममूल्यंवाहिशौचकम् ॥ पीतवस्त्रस्ययुगलंनीवीयुक्तंचविभ्रती ॥ २० ॥ स्थलपद्मप्रभामुष्टंकोमलंचसुरंजितम् ॥ कृष्णदत्तार्घ्यसंयु
क्तंविन्यसंतीपदांबुजम् ॥ २१ ॥ रत्नेद्रसारनिर्माणविमानादवरुह्यसा ॥ सेव्यमानाचक्रपिभिःश्वेतचामरवायुना ॥ २२ ॥ कस्तूरीविंदुभिर्युक्तंचंदनेन
समन्वितम् ॥ दीप्तदीपप्रभाकारंसिंदूरंविंदुशोभितम् ॥ २३ ॥ दधतीभालमध्येचसीमंताधःस्थलोज्ज्वले ॥ पारिजातप्रसूनानांमालायुक्तंसुवक्रिमम् ॥
॥ २४ ॥ सुचारुकवरीभारंकंपयंतीसुकंपिता ॥ सुचारुरागसंयुक्तमोष्ठंकंपयतीरुषा ॥ २५ ॥ गत्वोवासकृष्णपार्श्वेरत्नसिंहासनेशुभे ॥ सखीनांचसमू
हैश्चपरिपूर्णाविभोःप्रिया ॥ २६ ॥ तांदृष्ट्वाचसमुत्तस्थौकृष्णःसादरपूर्वकम् ॥ संभाष्यमधुरालापैःसस्मितश्चससंभ्रमः ॥ २७ ॥ प्रणेशुरतिसंत्रस्तागोपान
प्रात्मकंधराः ॥ तुष्टुबुस्तेचभक्त्याचतुष्टावपरमेश्वरः ॥ २८ ॥ उत्थायगंगासहसास्तुतिंबहुचकारसा ॥ कुशलंपरिपप्रच्छभीताऽतिविनयेनच ॥ २९ ॥ न
ब्रभागस्थिताप्रस्ताशुष्ककंठोष्ठतालुका ॥ ध्यानेनशरणायत्ताश्रीकृष्णचरणांबुजे ॥ ३० ॥ तांदृष्ट्वास्थितांकृष्णोभीतायैचाऽभयंददौ ॥ बभूवस्थिरचि
त्तासासर्वेश्वरवरेणच ॥ ३१ ॥ ऊर्ध्वसिंहासनस्थांचराधांगंगाददर्शसा ॥ सुस्निग्धांसुखदृश्यांचज्वलंतीं ब्रह्मतेजसा ॥ ३२ ॥

दानांविभ्रतीत्यनेनाऽन्वयः ॥ वक्रिमंवामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ द्रवरूपिणीगंगा मूर्तिधृत्वाकृष्णसन्निधौकामातुरास्थितेतिसमुदायार्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ गंगांपत्नीमवलो
क्यराधाकोपिताजातेत्याह कोपेनेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ नम्रभागोनीचस्थानम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

सटी०न०

अ० १३

॥ २७ ॥

द्वादशवर्षवयोवतीकन्याचासावभिनवयौवनाचेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ महालक्ष्मीराधाम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कृष्णेनपूर्वकृतानपराधानुवदतिदृष्ट

असंख्यब्रह्मणःकर्त्रीमादिसृष्टेःसनातनीम् ॥ सदाद्वादशवर्षीयांकन्याभिनवयौवनाम् ॥ ३३ ॥ विश्ववृंदेनिरुपमंरूपेणचगुणेनच ॥ शांतांकांतामनंतांतामाद्यंत
रहितांसतीम् ॥ ३४ ॥ शुभांसुभद्रांसुभगांस्वामिसौभाग्यसंयुताम् ॥ सौंदर्यसुंदरींश्रेष्ठांसर्वासुसुंदरीषुच ॥ ३५ ॥ कृष्णार्थागांकृष्णसमांतेजसावयसात्विषा ॥
पूजितांचमहालक्ष्मीलक्ष्म्यालक्ष्मीश्वरेणच ॥ ३६ ॥ प्रच्छाद्यमानांप्रभयासभामीशस्यसुप्रभाम् ॥ सखीदत्तंचतांबूलंभुक्तवर्तीचदुर्लभम् ॥ ३७ ॥ अ
जन्यांसर्वजननीधन्यामान्यांचमानिनीम् ॥ कृष्णप्राणाधिदेवींचप्राणप्रियतमांरमाम् ॥ ३८ ॥ दृष्ट्वाकाशेश्वरींतृप्तिंनजगामसुरेश्वरी ॥ निमेषरहिताभ्यां
चलोचनाभ्यांपौचताम् ॥ ३९ ॥ एतस्मिन्नंतरेराधाजगदीशमुवाचसा ॥ वाचामधुरयाशांताविनीतासस्मितामुने ॥ ४० ॥ राधोवाच ॥ केयंप्राणे
शकल्याणीसस्मितात्वन्मुखांबुजम् ॥ पश्यंतीसस्मितंपार्श्वेसकामावक्रलोचना ॥ ४१ ॥ मूर्च्छांप्राप्नोतिरूपेणपुलकांकितविग्रहा ॥ वस्त्रेणमुखमाच्छा
द्यनिरीक्षंतीपुनःपुनः ॥ ४२ ॥ त्वंचाऽपितांसंनिरीक्ष्यसकामःसस्मितःसदा ॥ मयिजीवतिगोलोकेभूतादुर्वृत्तिरीदृशी ॥ ४३ ॥ त्वमेवचैवदुर्वृत्तंवारंवारं
करोषिच ॥ क्षमांकरोमिप्रेम्णाचस्त्रीजातिःस्निग्धमानसा ॥ ४४ ॥ संगृह्येमांप्रियामिष्टांगोलोकाद्ब्रच्छलंपट ॥ अन्यथानहितेभद्रंभविष्यतिव्रजेश्वर ॥
॥ ४५ ॥ दृष्टस्त्वंविरजायुक्तोमयाचंदनकानने ॥ क्षमाकृतामयापूर्वसखीनांवचनादहो ॥ ४६ ॥ त्वयामच्छब्दमात्रेणतिरोधानंकृतंपुरा ॥ देहंतत्या
जविरजानदीरूपावभूवसा ॥ ४७ ॥ कोटियोजनविस्तीर्णाततोदैर्घ्येचतुर्गुणा ॥ अद्याऽपिविद्यमानासातवसत्कीर्तिरूपिणी ॥ ४८ ॥ गृहंमयिगतायांच
पुनर्गत्वातदंतिके ॥ उच्चैरुरोदविरजोविरजेचेतिसंस्मरन् ॥ ४९ ॥ तदातोयात्समुत्थायसायोगात्सिद्धयोगिनी ॥ सालंकारामूर्तिमतीददौतुभ्यंचद
र्शनम् ॥ ५० ॥ ततस्तांचसमाक्षिप्यवीर्याधानंकृतंत्वया ॥ ततोवभूवुस्तस्यांचसमुद्राःसप्तएवच ॥ ५१ ॥ दृष्टस्त्वंशोभयागोप्यायुक्तश्चंपककानने ॥
सद्योमच्छब्दमात्रेणतिरोधानंकृतंत्वया ॥ ५२ ॥ शोभादेहंपरित्यज्यजगामचंद्रमंडले ॥ ततस्तस्याःशरीरंचस्निग्धंतजोवभूवह ॥ ५३ ॥ संविभज्यत्व
यादत्तंहृदयेनविदूयता ॥ रत्नायकिंचित्स्वर्णायकिंचिन्मणिवरायच ॥ ५४ ॥ किंचित्स्त्रीणांमुखाब्जेभ्यःकिंचिद्राज्ञेचकिंचन ॥ किंचित्किंसलयेभ्यश्चपु
ष्पेभ्यश्चाऽपिकिंचन ॥ ५५ ॥ किंचित्फलेभ्यःपक्वेभ्यःसस्येभ्यश्चाऽपिकिंचन ॥ नृपदेवगृहेभ्यश्चसंस्कृतेभ्यश्चकिंचन ॥ ५६ ॥

स्त्वमिति ॥ विरजानास्त्रीकाचिद्रोपी ॥ ४६ ॥ देहंतत्याजेति ॥ राधात्रासादित्यर्थः ॥ ४७ ॥ कोटियोजनेति ॥ इयमुक्तिरतिशयदीर्घविस्तृतत्वे एव न तु तावत्प्रमाणदीर्घविस्तृतत्वे तात्पर्यम् ॥ ४८ ॥ तदंतिकेविरजा
नदीसमीपेत्वंपुनर्गत्वेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ समाक्षिप्य आकृष्यमिथुनीभूय ॥ सप्तसमुद्रास्तदधिष्ठातारः पुरुषाः ॥ ५१ ॥ द्वितीयमपराधमाह दृष्टस्त्वमिति ॥ ५२ ॥ स्निग्धंशीतलंकौमलंवा ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

तृतीयमपराधमाह दृष्टस्त्वमिति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ चतुर्थमपराधमाह शांतीति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ मयिराधिकायाम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ पंचममप
किंचिन्नूतनपत्रेभ्योदुग्धेभ्यश्चाऽपि किंचन ॥ दृष्टस्त्वं प्रभयागोप्यायुक्तो वृंदावनेवने ॥ ६७ ॥ सद्योमच्छब्दमात्रेण तिरोधानं कृतं त्वया ॥ प्रभादेहं परित्यज्य
जगाम सूर्यमंडले ॥ ६८ ॥ ततस्तस्याः शरीरं च तीव्रं तेजो बभूव ह ॥ संविभज्य त्वया दत्तं प्रेम्णा प्ररुदतापुरा ॥ ६९ ॥ विसृष्टं च क्षुपोः कृष्णलज्जयाम द्रयेन च ॥
हुताशनाय किंचिन्नयक्षेभ्यश्चाऽपि किंचन ॥ ६० ॥ किंचित्पुरुषसिंहेभ्यो देवेभ्यश्चाऽपि किंचन ॥ किंचिद्विष्णुजनेभ्यश्चनागेभ्योऽपि किंचन ॥ ६१ ॥ ब्रा
ह्मणेभ्यो मुनिभ्यश्च तपस्विभ्यश्च किंचन ॥ स्त्रीभ्यः सौभाग्ययुक्ताभ्यो यशस्विभ्यश्च किंचन ॥ ६२ ॥ तत्तुदत्त्वाच सर्वेभ्यः पूर्वप्ररुदितं त्वया ॥ शांतिगोप्यायु
तस्त्वं च दृष्टोऽसिरासमंडले ॥ ६३ ॥ वसंते पुष्पशय्यायां माल्यवांश्चंदनोक्षितः ॥ रत्नप्रदीपैर्युक्ते च रत्ननिर्माणमंदिरे ॥ ६४ ॥ रत्नभूषणभूषाढ्योरत्नभूषितया
सह ॥ तया दत्तं च तांबूलं भुक्त्वा श्रपुराविभो ॥ ६५ ॥ सद्योमच्छब्दमात्रेण तिरोधानं कृतं त्वया ॥ शांतिदेहं परित्यज्य भियालीना त्वयि प्रभो ॥ ६६ ॥ ततस्त
स्याः शरीरं च गुणश्रेष्ठं बभूव ह ॥ संविभज्य त्वया दत्तं प्रेम्णा प्ररुदतापुरा ॥ ६७ ॥ विश्वेतु विपिने किंचिद्ब्रह्मणे च मयि प्रभो ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपायै किंचिद्भक्ष्यै
पुराविभो ॥ ६८ ॥ त्वन्मंत्रोपासकेभ्यश्च शक्तेभ्यश्चाऽपि किंचन ॥ तपस्विभ्यश्च धर्माय धर्मिष्ठेभ्यश्च किंचन ॥ ६९ ॥ मया पूर्वच त्वं दृष्टो गोप्या च क्षमया सह ॥
सुवेषयुक्तो मालावान् गंधचंदनचर्चितः ॥ ७० ॥ रत्नभूषितया गंधचंदनोक्षितया सह ॥ सुखेन मूर्छितस्तले पुष्पचंदनचर्चिते ॥ ७१ ॥ श्लिष्टो निद्रितया सद्यः
सुखेन नवसंगमात् ॥ मया प्रवोदिता सा च भवांश्च स्मरणं कुरु ॥ ७२ ॥ गृहीतं पीतवस्त्रं च मुरलीचमनोहरा ॥ वनमालाकौस्तुभश्चाऽप्यमूल्यं रत्नकुंडलम्
॥ ७३ ॥ पश्चात्प्रदत्तं प्रेम्णा च सखीनां वचनादहो ॥ लज्जया कृष्णवर्णो भूद्भवान्पापेनयः प्रभो ॥ ७४ ॥ क्षमादेहं परित्यज्य लज्जया पृथिवीगता ॥ ततस्त
स्याः शरीरं च गुणश्रेष्ठं बभूव ह ॥ ७५ ॥ संविभज्य त्वया दत्तं प्रेम्णा प्ररुदतापुरा ॥ किंचिद्वत्तिष्णवे च वैष्णवेभ्यश्च किंचन ॥ ७६ ॥ धार्मिकेभ्यश्च धर्माय दुर्बले
भ्यश्च किंचन ॥ तपस्विभ्योऽपि देवेभ्यः पंडितेभ्यश्च किंचन ॥ ७७ ॥ एतत्ते कथितं सर्वं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ त्वद्गुणं चैव बहुशो न जानामि परं प्रभो ॥ ७८ ॥
इत्येवमुक्त्वा साराधारक्तपंकजलोचना ॥ गंगां वक्तुं समारेभेन प्रास्यां लज्जितां सतीम् ॥ ७९ ॥ गंगारहस्यं विज्ञाय योगेन सिद्धयोगिनी ॥ तिरोभूय स भामध्ये
स्वजलं प्रविवेश सा ॥ ८० ॥ राधायोगेन विज्ञाय सर्वत्राऽवस्थितां चताम् ॥ पानंकर्तुं समारेभे गंडूपात्सिद्धयोगिनी ॥ ८१ ॥ गंगारहस्यं विज्ञाय योगेन सिद्धयो
गिनी ॥ श्रीकृष्णचरणां भोजे विवेश शरणं यौ ॥ ८२ ॥ गोलोके सा च वैकुण्ठे ब्रह्मलोकादिके तथा ॥ ददर्श राधा सर्वत्र नैव गंगां ददर्श सा ॥ ८३ ॥

राधमाह मया पूर्वमिति ॥ ७० ॥ ७१ ॥ इति पूर्वजातं सत्यं वानवेति स्मर ॥ ७२ ॥ गृहीतं मयेति शेषः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ स्वजलं पूर्वमुत्पन्नम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

जलशून्यंचेति गंगाजलस्यकृष्णेलीनत्वात् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

सर्वत्रजलशून्यंचशुष्कपंकचगोलकम् ॥ जलजंतुसमूहैश्चमृतदेहैःसमन्वितम् ॥ ८४ ॥ ब्रह्माविष्णुशिवानंतधर्मेद्रेंदुदिवाकराः ॥ मनवोमुनयःसर्वेदेवसिद्ध
तपस्विनः ॥ ८५ ॥ गोलोकंचसमाजग्मुःशुष्ककंठोष्ठतालुकाः ॥ सर्वेप्रणेमुर्गोविंदं सर्वेशंप्रकृतेःपरम् ॥ ८६ ॥ वरंवरण्यंवरदंवरिष्ठंवरकारणम् ॥ गोपिका
गोपवृंदानांसर्वेषांप्रवरंप्रभुम् ॥ ८७ ॥ निरीहंचनिराकारंनिलिप्तंचनिराश्रयम् ॥ निर्गुणंचनिरुत्साहंनिर्विकारंनिरंजनम् ॥ ८८ ॥ स्वेच्छामयंचसाकारं
भक्तानुग्रहकारकम् ॥ सत्वस्वरूपंसत्येशंसाक्षिरूपंसनातनम् ॥ ८९ ॥ परंपरेशंपरमंपरमात्मानमीश्वरम् ॥ प्रणम्यतुष्टुबुःसर्वेभक्तिनप्रात्मकंधराः ॥ ९० ॥
सगद्गदाःसाश्रुनेत्राःपुलकांकितविग्रहाः ॥ सर्वेसंतूयसर्वेशंभगवंतंपरात्परम् ॥ ९१ ॥ ज्योतिर्मयंपरंब्रह्मसर्वकारणकारणम् ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणचित्रासिं
हासनस्थितम् ॥ ९२ ॥ सेव्यमानंचगोपालैःश्वेतचामरवायुना ॥ गोपालिकानृत्यगीतंपश्यंतंसस्मितंमुदा ॥ ९३ ॥ प्राणाधिकप्रियतमराधावक्षःस्थल
स्थितम् ॥ तयाप्रदत्तांबूलंभुक्तवंतंसुवासितम् ॥ ९४ ॥ परिपूर्णतमंरासेदहशुश्चसुरेश्वरम् ॥ मुनयोमानवाःसिद्धास्तपसाचतपस्विनः ॥ ९५ ॥ प्रहृष्ट
मनसःसर्वेजग्मुःपरमविस्मयम् ॥ परस्परंसमालोक्यप्रोचुस्तेचचतुर्मुखम् ॥ ९६ ॥ निवेदितुंजगन्नाथंस्वाभिप्रायमभीप्सितम् ॥ ब्रह्मातद्वचनंश्रुत्वावि
ष्णुकृत्वास्वदक्षिणे ॥ ९७ ॥ वामतोवामदेवंचजगामकृष्णसंनिधिम् ॥ परमानंदयुक्तंचपरमानंदरूपिणम् ॥ ९८ ॥ सर्वकृष्णमयंधाताददर्शरासमंडले ॥
सर्वसमानवेषंचसमानासनसंस्थितम् ॥ ९९ ॥ द्विभुजंमुरलीहस्तंवनमालाविभूषितम् ॥ मयूरपिच्छचूडंचकौस्तुभेनविराजितम् ॥ १०० ॥ अतीवकम
नीयंचसुंदरंशांतविग्रहम् ॥ गुणभूषणरूपेणतेजसावयसात्विपा ॥ १०१ ॥ परिपूर्णतमंसर्वसर्वैश्वर्यसमन्वितम् ॥ किंसेव्यंसेवकंकिंवाट्टद्वानिर्वक्तुमक्षमः ॥ २ ॥
क्षणंतेजःस्वरूपंचरूपंतत्रस्थितंक्षणम् ॥ निराकारंचसाकारंददर्शद्विविधंक्षणम् ॥ ३ ॥ एकमेवक्षणंकृष्णराधयारहितंपरम् ॥ प्रत्येकासनसंस्थंचतयासार्धं
चतत्क्षणम् ॥ ४ ॥ राधारूपधरंकृष्णंकृष्णरूपंकलत्रकम् ॥ किंस्त्रीरूपंचपुरुषंविधाताध्यातुमक्षमः ॥ ५ ॥ हृत्पद्मस्थंचश्रीकृष्णंध्यात्वाध्यानेनचक्षुषा ॥
चकारस्तवनंभक्त्यापरिहारमनेकधा ॥ ६ ॥ ततःस्वचक्षुरुन्मील्यपुनश्चतदनुज्ञया ॥ ददर्शकृष्णमेकंचराधावक्षःस्थलस्थितम् ॥ ७ ॥ स्वपार्षदैःपरि
वृतंगोपीमंडलमंडितम् ॥ पुनःप्रणेमुस्तंदृष्ट्वातुष्टुबुःपरमेश्वरम् ॥ ८ ॥ तदभिप्रायमाज्ञायतानुवाचरमेश्वरः ॥ सर्वात्मासचसर्वज्ञःसर्वेशःसर्वभावनः ॥ १०९ ॥

॥ १०० ॥ १०१ ॥ किंसेव्यंसेवकंकिंवेति ॥ सर्वेषांतत्रत्यानांभगवत्समानरूपैश्वर्यवत्त्वातुर्ज्ञेयत्वमितिभावः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कलत्रकंराधाकृष्णरूपेत्यर्थः ॥ एतेनप्रकृ
तिपुरुषयोरत्यंताभेदःसूचितः ॥ ५ ॥ परिहारमपराधक्षमापनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ १०९ ॥

॥ ११० ॥ ११ ॥ राधाइमामितिच्छेदः ॥ यूयमिमांगंगां राधाप्रार्थनयानिर्भयांकुरुत ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ मुग्धयोर्मोहितयोः ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलयाभूस्थायामित्यन्वयः ॥ १७ ॥ तदं विकातस्यागं
गायामातात्वमित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ यत्पृष्ठंगंगाकृष्णशरीराभिर्गतासापदांबुजात्कर्यजाताब्रह्मकमंडलौ कथंगताशिवशिरसि कथंगतानारायणप्रिया कथंजातोतितत्सर्वं
श्रीभगवानुवाच ॥ आगच्छकुशलं ब्रह्मन्नागच्छकमलापते ॥ इहागच्छमहादेव शश्वत्कुशलमस्तुवः ॥ ११० ॥ आगताहिमहाभागांगंगानयनकारणात् ॥
गंगाचचरणां भोजेभयेन शरणंगता ॥ १११ ॥ राधेमां पातुमिच्छंतीह द्धामत्सन्निधानतः ॥ दास्यामीमां च भवतां यूयंकुरुत निर्भयाम् ॥ ११२ ॥ श्रीकृष्णस्य वचः
श्रुत्वासस्मितः कमलोद्भवः ॥ तुष्टावराधामाराध्यां श्रीकृष्णपरिपूजिताम् ॥ ११३ ॥ वक्त्रैश्चतुर्भिः संस्तूय भक्तिनम्रात्मकंधरः ॥ धाताचतुर्णां वेदानामुवाच च
तुराननः ॥ ११४ ॥ चतुरानन उवाच ॥ गंगात्वदंगसंभूता प्रभो श्वरासमंडले ॥ युवयोर्द्रव रूपसासामुग्धयोः शंकरस्वनात् ॥ ११५ ॥ कृष्णांशाचत्वदंशाचत्वत्कन्या
सदृशी प्रिया ॥ त्वन्मंत्रप्रहणं कृत्वा करोतु तव पूजनम् ॥ ११६ ॥ भविष्यति पतिस्तस्या वैकुण्ठेशश्चतुर्भुजः ॥ भूस्थायः कलया तस्याः पतिलवणवारिधिः ॥
॥ ११७ ॥ गोलोकस्था च या गंगा सर्वत्र स्थातथां विके ॥ तदं विकात्वं देवेशी सर्वदा सा त्वदात्मजा ॥ ११८ ॥ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा स्वीचकार च सस्मिता ॥ व
हिर्वभूवसा कृष्णपादां गुष्ठनखाग्रतः ॥ ११९ ॥ तत्रैव सत्कृताशां तातस्थौ ते पांचमध्यतः ॥ उवासतो यादुत्थाय तदधिष्ठातृदेवता ॥ १२० ॥ तत्तोयं ब्रह्मणा
किंचित्स्थापितं च कमंडलौ ॥ किंचिद्धारशिरसि चंद्रार्धकृतशेखरः ॥ २१ ॥ गंगायै राधिकामंत्रं प्रददौ कमलोद्भवः ॥ तत्स्तोत्रं कवचं पूजां विधानं ध्यानमे
व च ॥ २२ ॥ सर्वतत्सामवेदोक्तं पुरश्चर्याक्रमं तथा ॥ गंगातामेव संपूज्य वैकुण्ठं प्रययौ सह ॥ २३ ॥ लक्ष्मीसरस्वती गंगानुलसी विश्वपावनी ॥ एताना
रायणस्यैव च तस्मै योऽपि तोमुने ॥ २४ ॥ अथ तं सस्मितः कृष्णो ब्रह्माणं समुवाच सः ॥ सर्वकालस्य वृत्तांतं दुर्बोधमविपश्चिताम् ॥ २५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
गृहाण गंगां हे ब्रह्मन् हे विष्णो हे महेश्वर ॥ शृणु कालस्य वृत्तांतं तं ततो ब्रह्मन्निशामय ॥ २६ ॥ यूयं च येऽन्ये देवाश्च मुनयो मनवस्तथा ॥ सिद्धाय शस्विनश्चैव
ये येऽत्रैव समागताः ॥ २७ ॥ एते जीवंति गोलोके कालचक्रविवर्जिते ॥ जलप्लुतं सर्वविश्वं जातं कल्पक्षयोऽधुना ॥ २८ ॥ ब्रह्माद्या येऽन्यविश्वस्थास्ते वि
लीनाऽधुना मयि ॥ वैकुण्ठं च विना सर्वजलमग्रं च पद्मज ॥ २९ ॥ गत्वा सृष्टिकुरुपुनर्ब्रह्मलोकादिकं भवम् ॥ स्वं ब्रह्मांडं विरचय पश्चाद्गंगाप्रयास्यति
॥ १३० ॥ एवमन्येषु विश्वेषु सृष्टौ ब्रह्मादिकं पुनः ॥ करोम्यहं पुनः सृष्टिं गच्छ शिघ्रं सुरैः सह ॥ ३१ ॥ गतो बहुतरः कालो युष्माकं च चतुर्मुखाः ॥ गताः क
तिविधास्ते च भविष्यति च वेधसः ॥ १३२ ॥

विस्तेरण वर्णितं तदुपसंहरति लक्ष्मीः सरस्वतीति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कल्पक्षयोऽधुनेति खंडप्रलयः केषांचिद्ब्रह्मांडानां जातइत्यर्थः ॥ २८ ॥ तदेवाऽऽह ॥ ब्रह्माद्या इति ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ १३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेन वमस्कंधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ त्रयोविंशतिभिः पद्यैर्गंगाविष्णोः परस्परम् ॥ संबंधस्तुकुतः केनेत्येतदत्राभिधीयते ॥ १ ॥ पूर्वोक्तमनूयनारदः पृच्छति नारद उवाच लक्ष्मीः सरस्वतीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ राधाकृष्णांगयोः संभूता ॥ ४ ॥ तदंगसंभवा कृष्णांगसंभवा तं कृष्णं विना नानाऽन्यं पतिं वृणोतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ तर्ह्यत्र किमर्थमागतेति चेच्छृणु तत्रापीति ॥ इमां गं

इत्युक्त्वा राधिकानाथोजगामांतःपुरे मुने ॥ देवागत्वा पुनः सृष्टिं चक्रुरेव प्रयत्नतः ॥ ३३ ॥ गोलोके चास्थिता गंगैकुण्ठेशिवलोकके ॥ ब्रह्मलोके स्थिताऽन्यत्र यत्र यत्र पुरःस्थिता ॥ ३४ ॥ तत्रैव सागता गंगा चाऽऽज्ञया परमात्मनः ॥ निर्गता विष्णुपादाब्जात्तेन विष्णुपदी स्मृता ॥ ३५ ॥ इत्येवं कथितं ब्रह्मन् गंगोपाख्यानमुत्तमम् ॥ सुखदं मोक्षदं सारं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ३६ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणेन वमस्कंधे गंगोपाख्यानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ लक्ष्मीः सरस्वती गंगेतुलसी विश्वपावनी ॥ एतानारायणस्यैव च तस्मै च प्रिया इति ॥ १ ॥ गंगाजगाम वैकुण्ठमिदमेव श्रुतं मया ॥ कथं सा तस्य पत्नी च भूवेति च न श्रुतम् ॥ २ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ गंगाजगाम वैकुण्ठं तत्पश्चाज्जगतां विधिः ॥ गत्वोवाच तया सार्धं प्रणम्य जगदीश्वरम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ राधाकृष्णांगसंभूता या देवी द्रवरूपिणी ॥ नवयौवनसंपन्ना सुशीला सुंदरीवरा ॥ ४ ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपा च क्रोधाहंकारवर्जिता ॥ तदंगसंभवानाऽन्यं वृणोतीत्यं च तं विना ॥ ५ ॥ तत्राऽतिमानिनी राधा सा च तेजस्विनीवरा ॥ समुद्युक्ता पातुमिमांभीतेयं बुद्धिपूर्वकम् ॥ ६ ॥ विवेश च रणां भोजे कृष्णस्य परमात्मनः ॥ सर्वत्र गोलकं शुष्कं दृष्ट्वाऽहमगमंतदा ॥ ७ ॥ गोलोके यत्र कृष्णश्च सर्ववृत्तांतप्राप्तये ॥ सर्वांतरात्मा सर्वेषां ज्ञात्वाऽभिप्रायमेव च ॥ ८ ॥ वहिश्चकार गंगां च पादांगुष्ठेन स्वाग्रतः ॥ दत्त्वाऽस्यैराधिकामंत्रं पूरयित्वा च गोलकान् ॥ ९ ॥ प्रणम्य तां च राधेशं गृहीत्वाऽत्राऽगमप्रभो ॥ गांधर्वेण विवाहेन गृहाणे मां सुरेश्वरीम् ॥ १० ॥ सुरेश्वरे पुरसिके रसिकेयं समागता ॥ त्वं रत्नं पुंसु देवेश स्त्री रत्नं स्त्रीष्वियं सती ॥ ११ ॥ विदग्धाया विदग्धेन संगमो गुणवान् भवेत् ॥ उपस्थितां स्वयं कन्यां न गृह्णातीह यः पुमान् ॥ १२ ॥ तं विहाय महा लक्ष्मीरुष्टायाति न संशयः ॥ यो भवेत्पण्डितः सोऽपि प्रकृतिं नावमन्यते ॥ १३ ॥ सर्वे प्राकृतिकाः पुंसः कामिन्यः प्रकृतेः कलाः ॥ त्वमेव भगवान्नाथो निर्गुणः प्रकृतेः परः ॥ १४ ॥ अर्धांगं द्विभुजः कृष्णो योऽर्धांगेन चतुर्भुजः ॥ कृष्णवामांगसंभूता वभूवराधिकापुरा ॥ १५ ॥ दक्षिणांशः स्वयं सा च वामांशः कमला तथा ॥ तेनेयं त्वां वृणोत्येव यतस्त्वद्देहसंभवा ॥ १६ ॥

गां पातुं भक्षितुं समुद्युक्ता यदा तदेयं भीता सती कृष्णस्य चरणे विवेश गुप्ता वभूव ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ रसिके त्वयि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्राकृतिका मूलप्रकृतेरुद्भूताः कामिन्योऽपि प्रकृतेः कलाः मूलप्रकृतेरेवोद्भूताः अतः परस्परमेकत्वादवमानो न कर्तव्य इत्यर्थः ॥ तदुक्तं पुराणांतरे ॥ स्त्रियस्तुष्टाः स्त्रियोरुष्टास्तुष्टारुष्टाश्च देवताः ॥ वर्धयंति कुलं तुष्टानां शयं त्यपमानिता इति ॥ ननु कृष्णासक्तैर्यं कथं मां वरितुमागतेति चेद्युवयोः कृष्णनारायणयोः पूर्वोक्तोत्पत्त्यनुसारेणैकत्वादित्याह त्वमेवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ सा च राधिका दक्षिणांशः ॥ वामांशः कमला ॥ येन कारणेनैवं रीत्योभयोः कृष्णनारायणयोरभेदस्तेन कारणेनेत्यर्थः ॥ १६ ॥

यथामूलप्रकृतियुक्तः पुरुषः परमात्मा एकस्तथास्त्रीपुंसोरेकांगमेव भवतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ उपसंहरति गंगेति ॥ एवं प्रकारेण पृथ्वीगता पुनः स्वस्थानं वैकुण्ठगता ॥ १९ ॥ २० ॥ वर्जितानि वारिताऽपितां गंगावाणी सरस्वती नित्यमीर्ष्यति द्वेष्टि ॥ गंगानुचर सरस्वती द्वेष्टि सर्वोऽयं पूर्वोक्तकथोपसंहारः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेन वमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

एकांगं चैव स्त्रीपुंसोर्यथा प्रकृतिपूरुषौ ॥ इत्येवमुक्त्वा धातातांतं समर्प्य जगाम सः ॥ १७ ॥ गांधर्वेण विवाहेन तां जग्राह हरिः स्वयम् ॥ नारायणः करं धृत्वा पुष्पचंदनचर्चितम् ॥ १८ ॥ रेमेरमापतिस्तत्र गंगया सहितो मुदा ॥ गंगा पृथ्वीगता या सा स्वस्थानं पुनरागता ॥ १९ ॥ निर्गता विष्णुपादाब्जात्तेन विष्णुपदीति च ॥ मूर्च्छासंप्रापसा देवी नवसंगमलीलया ॥ २० ॥ रसिकासुखसंभोगाद्रसिकेश्वरसंयुता ॥ तां दृष्ट्वा दुःखिता वाणी पद्मया वर्जिताऽपि च ॥ २१ ॥ नित्यमीर्ष्यति तां वाणी न च गंगा सरस्वतीम् ॥ गंगा शशापकोपेन भारते च हरिप्रिया ॥ २२ ॥ गंगया सह तस्यैव तिस्रो भार्यारमापतेः ॥ सार्धं तुलस्यापश्चाच्च तस्रश्चाऽभवन्मुने ॥ २३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते म० नवमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नारायणप्रिया सा ध्वी कथं सा च बभूव ह ॥ तुलसीकुत्र संभूता का वा सा पूर्वजन्मनि ॥ १ ॥ कस्य वा सा कुले जाता कस्य कन्या कुले सती ॥ केन वा तपसा सा च संप्राप्ता प्रकृतेः परम् ॥ २ ॥ निर्विका रं निरीहं च सर्वविश्वस्वरूपकम् ॥ नारायणं परं ब्रह्म परमेश्वरमीश्वरम् ॥ ३ ॥ सर्वाधारं सर्वरूपं सर्वेषां परिपालकम् ॥ देहं सर्वसंदेहभंजनम् ॥ ४ ॥ नारायण उवाच ॥ मनुश्च दक्षसावर्णिः पुण्यवान्वैष्णवः शुचिः ॥ यशस्वी कीर्तिमांश्चैव विष्णो रंशसमुद्भवः ॥ ७ ॥ तत्पुत्रो ब्रह्मसावर्णिर्धर्मिष्ठो वैष्णवः शुचिः ॥ तत्पुत्रो धर्मसावर्णिर्वैष्णवश्च जितेंद्रियः ॥ ८ ॥ तत्पुत्रो रुद्रसावर्णिर्भक्तिमान्विजितेंद्रियः ॥ तत्पुत्रो देवसावर्णिर्विष्णुव्रतपरायणः ॥ ९ ॥ तत्पुत्र इन्द्रसावर्णिर्महाविष्णुपरायणः ॥ वृषध्वजश्च तत्पुत्रो वृषध्वजपरायणः ॥ १० ॥ यस्याऽश्रमे स्वयं शंभुरासीद्देवयुगत्रयम् ॥ पुत्रादपि परः स्नेहो नृपेतस्मिंश्चिवस्य च ॥ ११ ॥ न च नारायणं मेनेन लक्ष्मीं सरस्वतीम् ॥ पूजां च सर्वदेवानां दूरीभूतां च कारसः ॥ १२ ॥ भाद्रे मासि महा लक्ष्मीपूजां मत्तो बभंज ह ॥ तथामायाय पंचम्यां विस्तृतां सर्वदैवतैः ॥ १३ ॥ पापः सरस्वतीपूजां दूरीभूतां च कारसः ॥ यज्ञं च विष्णुपूजां च निदंतं तं दिवाकरः ॥ १४ ॥

अर्धाधिकैकपंचाशत्पदैर्यथानारदः ॥ ज्ञातुं तुलस्युपाख्यानं प्रच्छेति च वर्णयते ॥ १ ॥ तुलस्युपाख्यानं पृच्छति नारद उवाच नारायणप्रियेति ॥ १ ॥ प्रकृतेः परं विष्णुं केन तपसा प्राप्तेत्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ एतादृशी महाविष्णुप्रिया सत्यपीत्यर्थः ॥ असुरग्रस्तारावणेन पीडितेत्यर्थः ॥ ५ ॥ प्रेरयन्मां कथाश्रवणे प्रवर्तयत्सत्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अतश्छेतुमर्हसि संदेहमित्याह छेतुमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ वृषध्वजपरायणः शिवभक्तः ॥ १० ॥ देवानां युगत्रयम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ बभंज ह न कृतवान् ॥ १३ ॥ सरस्वतीपूजां माघपंचम्याम् ॥ यज्ञं अग्निहोत्रादिकम् ॥ निदंतं सर्वदेवानि दंतं वृषध्वजं राजानं दिवाकरश्च कोपेत्यन्वयः ॥ १४ ॥

शिवकारणात्सर्वव्यापकस्य सर्वदेवतामयस्य शिवस्य परिच्छेदं कृत्वा द्वैतभावेन पूजनादित्यर्थः ॥ एतेनैकं देवं परिच्छिन्नतया ज्ञात्वा तमेव संपूज्याऽन्यदेवतापूजनत्यागे महान्नर्थो भवति ॥ किंतु स्वेष्टदेवं सर्वात्मकत्वेन ज्ञात्वा सर्वदेवतास्वरूपं स्वेष्टदेवमभेदबुद्ध्या वेदेकानुष्ठानप्रकारेण तत्तत्काले तत्तदेव तारूपेण पूजयेदित्युक्तं भवतीति बोध्यम् ॥ १५ ॥ अधावच्छंकर इति ॥ इमामेव वेदोक्तं मर्यादां स्थापयितुमेतादृश

चुकोपदेवो भूपेन्द्रं शशाप शिवकारणात् ॥ भ्रष्टश्रीस्त्वं च भवेति तं शशाप दिवाकरः ॥ १५ ॥ शूलं गृहीत्वा तं सूर्यमधावच्छंकरः स्वयम् ॥ पित्रा सार्धं दिने शश्वत्प्राणं शरणं ययौ ॥ १६ ॥ शिवस्त्रिशूलहस्तश्च ब्रह्मलोकं ययौ कुधा ॥ ब्रह्मा सूर्यपुरस्कृत्य वैकुण्ठं च ययौ भिया ॥ १७ ॥ ब्रह्मकश्यपमार्तडाः सं त्रस्ताः शुष्कतालुकाः ॥ नारायणं सर्वेशं ते ययुः शरणं भिया ॥ १८ ॥ मूर्ध्ना प्रणेमुस्ते गत्वा तुष्टुबुधश्च पुनः पुनः ॥ सर्वानिवेदनं च कुर्भयस्य कारणं हरौ ॥ १९ ॥ नारायणश्च कृपया ते भ्यश्च ह्यभयं ददौ ॥ स्थिरा भवत हे भीता भयं किंच मयि स्थिते ॥ २० ॥ स्मरंति ये यत्र तत्र मां विपत्तौ भयान्विताः ॥ तांस्तत्र गत्वा रक्षामि च क्रहस्तस्त्वान्वितः ॥ २१ ॥ पाताऽहं गतां दिवाः कर्ता च स ततं सदा ॥ स्रष्टा च ब्रह्मरूपेण संहर्ता शिवरूपतः ॥ २२ ॥ शिवोऽहं त्वमहं चाऽपि सूर्योऽहं त्रिगुणात्मकः ॥ विधाय नाना रूपं च करोमि सृष्टिपालनम् ॥ २३ ॥ यूयं गच्छत भद्रं वो भविष्यति भयं कुतः ॥ अद्य प्रभृति मद्दरेण भयं वो नास्ति शंकरात् ॥ २४ ॥ सर्वेशो वै स भगवाञ्छंकरश्च स तां पतिः ॥ भक्ताधीनश्च भक्तानां भक्तात्मा भक्तवत्सलः ॥ २५ ॥ सुदर्शनः शिवश्चैव मम प्राणाधिकः प्रियः ॥ ब्रह्मांडेषु न तेजस्वी हे ब्रह्मव्रनयोः परः ॥ २६ ॥ शक्तः स्रष्टुं महादेवः सूर्यकोटिं च लीलया ॥ कोटिं च ब्रह्मणामेवं नाऽसाध्यं शूलिनः प्रभोः ॥ २७ ॥ बाह्यज्ञानं नैव किंचिद्भयाय ते मां दिवानिशम् ॥ मन्मंत्रान्मद्गुणान्भक्त्या पंचवक्त्रेण गायति ॥ २८ ॥ अहमेवं चितया मितत्कल्याणं दिवानिशम् ॥ यथा च मां प्रपद्यंते तांस्तथैव भजाम्यहम् ॥ २९ ॥ शिवस्वरूपो भगवाञ्छिवाधिष्ठातृदेवता ॥ शिवं भवति तस्माच्च शिवं तेन विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र जगाम शंकरः स्थितः ॥ शूलहस्तो वृषारूढोरक्तपंकजलोचनः ॥ ३१ ॥ आरुह्य च वृषात्तूर्णं भक्तिनम्रात्मकं धरः ॥ ननाम भक्त्या तं शांतं लक्ष्मीकांतं परात्परम् ॥ ३२ ॥ रत्नसिंहासनस्थं च रत्नालंकारभूषितम् ॥ किरीटिनं कुंडलिनं च क्रिणं वनमालिनम् ॥ ३३ ॥ नवीननीरदश्यामं सुंदरं च चतुर्भुजम् ॥ चतुर्भुजैः सेवितं च श्वेतचामरवायुना ॥ ३४ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगभूषितं पीतवाससम् ॥ लक्ष्मीप्रदत्तं बालं भुक्तवंतं च नारद ॥ ३५ ॥ विद्याधरीनृत्यगीतपश्यंतं सस्मितं सदा ॥ ईश्वरं परमात्मानं भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ ३६ ॥

भक्तस्य स्वेष्टदेवतयाऽपि कल्याणं कर्तुं न शक्यत इति बोधनार्थं सूर्येण ममाऽभिलषितं कृतमिति जानन्नपि सर्वज्ञः शिवोऽभिनिवेशेन सूर्यप्रत्यधावतु गतवानिति भावः ॥ पित्रा कश्यपेन ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मयि स्थितं किं भयं न किं मपीत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ त्वं ब्रह्माऽप्यहमेव ॥ २३ ॥ २४ ॥ विष्णुः शंकरस्य पूर्वोक्ताभिप्रायं मनसि ज्ञात्वा सम्यक्शंकरेण कृतमित्याभिप्रायेण शंकरं स्तौति सर्वेश इति ॥ २५ ॥ सुदर्शनः सूर्यः ॥ २६ ॥ २७ ॥ बाह्यज्ञानं तस्य न किंचिदप्यस्ति किंतु निरंतरं मामेव ध्यायतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ शिवस्य मोक्षस्याऽधिष्ठाता ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कमलातपसालक्ष्म्युद्देश्यकतपस्ययायुक्तौ ॥ कलयांशेनलक्ष्मीर्भविष्यति अवतारेण्यति ॥ ४९ ॥
 तंननाममहादेवोब्रह्मणानमितश्चसः ॥ ननामसूर्योभक्त्याचसंत्रस्तश्चंद्रशेखरम् ॥ ३७ ॥ कश्यपश्चमहाभक्त्यातुष्टावचननामच ॥ शिवः संस्तूय सर्वे
 शंसमुवाससुखासने ॥ ३८ ॥ सुखासनेसुखासीनंविश्रांतंचंद्रशेखरम् ॥ श्वेतचामरवातेनसेवितंविष्णुपार्षदैः ॥ ३९ ॥ पीयूषतुल्यंमधुरंवचनंसुमनोह
 रम् ॥ विष्णुरुवाच ॥ आगतोऽसिकथंचाऽब्रवदकोपस्यकारणम् ॥ ४० ॥ महादेवउवाच ॥ वृषध्वजंचमद्रक्तंममप्राणाधिकंप्रियम् ॥ सूर्यःशशापइतिमे
 प्रकोपस्यतुकारणम् ॥ ४१ ॥ पुत्रवत्सलशोकेनसूर्यहंतुंसमुद्यतः ॥ सत्रह्माणंप्रपन्नश्चसूर्यश्चसविधिस्त्वयि ॥ ४२ ॥ त्वयियेशरणापन्नाध्यानेनवचसा
 ऽपिवा ॥ निरापदोविशंकास्तेजरामृत्युश्चतैर्जितः ॥ ४३ ॥ प्रत्यक्षंशरणापन्नास्तत्फलंकिंवदामिभोः ॥ हरिस्मृतिश्चाऽभयदासर्वमंगलदासदा ॥ ४४ ॥
 किमेभक्तस्यभवितातन्मेब्रूहिजगत्प्रभो ॥ श्रीहतस्याऽस्यमूढस्यसूर्यशापेनहेतुना ॥ ४५ ॥ विष्णुरुवाच ॥ कालोऽतियातोदैवेनयुगानामेकविंशतिः ॥
 वैकुण्ठेचटिकाधेनशीघ्रंगच्छत्वमालयम् ॥ ४६ ॥ वृषध्वजोमृतःकालाहुर्निवार्यात्सुदारुणात् ॥ रथध्वजश्चतत्पुत्रोमृतःसोऽपिश्रियाहतः ॥ ४७ ॥ तत्पुत्रौ
 चमहाभागौधर्मध्वजकुशध्वजौ ॥ हतश्रियोसूर्यशापात्स्मृतौपरमवैष्णवौ ॥ ४८ ॥ राज्यभ्रष्टौश्रियाभ्रष्टौकमलातपसारतौ ॥ तयोश्चभार्ययोर्लक्ष्मीः
 कलयाचभविष्यति ॥ ४९ ॥ संपद्युक्तौतदातौचनृपश्रेष्ठौभविष्यतः ॥ मृतस्तेसेवकःशंभोगच्छयूयंचगच्छत ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वाचसलक्ष्मीकःसभातो
 ऽन्यतरंगतः॥देवाजमुःसंप्रहृष्टाःस्वाश्रमंपरममुदा ॥ ५१ ॥ शिवश्चतपसेशीघ्रंपरिपूर्णतमोययौ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेम०नवमस्कंधेनारायणनारदसंवा
 देशक्तिप्रादुर्भावेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ लक्ष्मीतौचसमाराध्यचोग्रेणतपसामुने ॥ वरमिष्टंचप्रत्येकंसंप्रापतुरभीप्सितम् ॥
 ॥ १ ॥ महालक्ष्मीवरेणैवतौपृथ्वीशौबभूवतुः ॥ पुण्यवंतौपुत्रवंतौधर्मध्वजकुशध्वजौ ॥ २ ॥ कुशध्वजस्यपत्नीचदेवीमालावतीसती ॥ सासुषावचका
 लेनकमलांशांसुतांसतीम् ॥ ३ ॥ साचभूयिष्ठकालेनज्ञानयुक्तावभूवह ॥ कृत्वावेदध्वनिंस्पष्टमुत्तस्थौसूतिकागृहात् ॥ ४ ॥ वेदध्वनिंसाचकारजात
 मात्रेणकन्यका ॥ तस्मात्तांचवेदवतींप्रवदंतिमनीषिणः ॥ ५ ॥ जातमात्रेणसुस्नाताजगामतपसेवनम् ॥ सर्वैर्निषिद्धायत्नेननारायणपरायणा ॥ ६ ॥ ए
 कमन्वंतरंचैवपुष्करेचतपस्विनी ॥ अत्युग्रांचतपस्यांचलीलयाहिचकारसा ॥ ७ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ त्रिषष्टिर्लोकवर्गैस्तुअर्धल्लोकेनचाऽधिकैः ॥ महालक्ष्म्याराजगृहेजन्मसम्यगथोच्यते ॥ १ ॥ नारायणस्तदुत्तरं
 जातंवृत्तांतमालक्ष्मीतौचेति ॥ १ ॥ २ ॥ कमलांशालक्ष्म्यंशांभूयिष्ठकालेनबहुकालेनसुतांकन्यांसासुषावेत्यन्वयः ॥ ३ ॥ साचजन्मनैवज्ञानयुक्तालक्ष्म्यंशत्वाद्भवह ॥ ४ ॥ ५ ॥ जातमात्रेणजन्ममात्रेण ॥ ७ ॥

सुवाचं देवाचम् ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ शृंगारं मैथुनम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ तस्य रावणस्य स्तवनं सुकृतं परलोकप्रदानेन सफलं चकारेत्यर्थः ॥ नहि पराशक्तेः स्तवनं व्यर्थं भविष्यतीति ॥ १७ ॥ इदं म

तथाऽपि पुष्टान् कृष्टान् वयौ वनसंयुता ॥ शुश्रावसाच सहसा सुवाचमशरीरिणीम् ॥ ८ ॥ जन्मांतरे च ते भर्ता भविष्यति हरिः स्वयम् ॥ ब्रह्मादिभिर्दुराराध्यं
पतिलं स्यसि सुंदरि ॥ ९ ॥ इति श्रुत्वा च सा हृष्टा चकार ह पुनस्तपः ॥ अतीव निर्जनस्थाने पर्वते गंधमादने ॥ १० ॥ तत्रैव सुचिरं तत्त्वा विश्वस्य समुवास सा ॥
ददर्श पुरतस्तत्र रावणं दुर्निवारणम् ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा साऽतिथिभक्त्या च पाद्यं तस्मै ददौ किल ॥ सुस्वादभूतं च फलं जलं चाऽपि सुशीतलम् ॥ १२ ॥ तच्च भुक्त्वा
स पापिष्ठश्चो वासतत्समीपतः ॥ चकार प्रश्रमिति तां कात्वं कल्याणि वर्तसे ॥ १३ ॥ तां दृष्ट्वा स वरारोहां पीनश्रोणिपयोधराम् ॥ शरत्पद्मोत्सवास्यां च सस्मि
तां सुदर्तां सतीम् ॥ १४ ॥ मूर्च्छामवाप कृपणः कामवाणप्रपीडितः ॥ सकरेण समाकृष्य शृंगारं कर्तुमुद्यतः ॥ १५ ॥ सती चुकोप दृष्ट्वा तं स्तंभितं च चकार
ह ॥ सज्जो हस्तपादैश्च किंचिद्भक्तुं न चक्षमः ॥ १६ ॥ तुष्टाव मनसा देवीं प्रययौ पद्मलोचनाम् ॥ सा तुष्टा तस्य स्तवनं सुकृतं च चकार ह ॥ १७ ॥ सा
शशापमदर्थं त्वं विनश्यसि स बांधवः ॥ स्पृष्ट्वा स हंच त्वया कामाद्वलं चाऽप्यवलोकय ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वा सा च योगेन देहत्यागं चकार सा ॥ गंगायां तां च संन्य
स्य स्वगृहं रावणो ययौ ॥ १९ ॥ अहो किमद्भुतं दृष्टं किंकृतं वानयाऽधुना ॥ इति संचिंत्य संचिंत्य विललाप पुनः पुनः ॥ २० ॥ सा च कालांतरे सार्धं विभूव
जनकात्मजा ॥ सीता देवीति विख्याता यदर्थं रावणो हतः ॥ २१ ॥ महातपस्विनी सा च तपसा पूर्वजन्मतः ॥ लेभे रामं च भर्तारं परिपूर्णतमं हरिम् ॥ २२ ॥
संप्राप तपसाराध्यं दुगराध्यं जगत्पतिम् ॥ सारमा सुचिरं मे रामेण सह सुंदरी ॥ २३ ॥ जातिस्मरान् स्मरति तपसश्च क्लृप्तं पुरा ॥ सुखेन तज्जहौ सर्वदुःखं चाऽ
पि सुखं फले ॥ २४ ॥ नानाप्रकारविभवं च कार सुचिरं सती ॥ संप्राप्य सुकुमारं तमती वनवयौवना ॥ २५ ॥ गुणिनं रसिकं शांतं कांतं देवमनुत्तमम् ॥ स्त्री
णां मनोज्ञं रुचिरं तथालेभे यथेप्सितम् ॥ २६ ॥ पितुः सत्यपालनार्थं सत्यसंधोर बूद्धः ॥ जगाम काननं पश्चात्कालेन च वलीयसा ॥ २७ ॥ तस्थौ समुद्रानि
कटे सीतया लक्ष्मणेन च ॥ ददर्श तत्र वह्निं च विप्ररूपधरं हरिः ॥ २८ ॥ रामं च दुःखितं दृष्ट्वा स च दुःखी विभूवह ॥ उवाच किंचित्सत्येष्टं सत्यं सत्यपरायणः ॥ २९ ॥
द्विज उवाच ॥ भगवन् श्रूयतां रामकालोऽयं यदुपस्थितः ॥ सीताहरणकालोऽयं तवैव समुपस्थितः ॥ ३० ॥ दैवं च दुर्निवार्यं च न च दैवात्परोवली ॥ जगत्प्र
सू मयिन्यस्य छायां रक्षांतिकेऽधुना ॥ ३१ ॥

मवाचो वलं सामर्थ्यं विलोकय ॥ १८ ॥ देहत्यागमिति ॥ परपुरुषेण स्पृष्टे देहस्य दुष्टत्वात् तस्यागण्योचित इति सती धर्ममर्यादा बोधिता ॥ १९ ॥ विललापरावणः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तपसः क्लृप्तं खेदम् ॥ दुःखं
चाऽपि सुखं फले इति ॥ परिणामे उत्तमफले सति दुःखमपि सुखमेव भवतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ तं रामम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ जगत्प्रसू सीताम् ॥ ३१ ॥

विप्रोनाऽहं किं तु हुताशनः ॥ ३२ ॥ लक्ष्मणं प्रति तमर्थं न प्रकाशयन् प्रकटीकृत्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इदं गोप्यं वस्तु कस्मैचिद्वक्तुं निषिध्यसीतां गृहीत्वा सोऽग्रिययौ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पूर्वद्वारपालयोः किं कर
आसीत्सकारणवशाद्वाक्षसोऽभूत्स पुनरपिरामबाणेन हतौ वैकुण्ठे द्वारपालयोः समीपे जगामेत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तांसीतां वह्निपरीक्षां दिव्यम् ॥ ४७ ॥ वह्निरामं च छायासीता इतः
दास्यामि सीतां तुभ्यं च परीक्षा समये पुनः ॥ देवैः प्रस्थापितोऽहं च न च विप्रो हुताशनः ॥ ३२ ॥ रामस्तद्वचनं श्रुत्वा न प्रकाशय च लक्ष्मणम् ॥ स्वीका
रं वचसश्चक्रे हृदयेन विदूयता ॥ ३३ ॥ वह्निर्योगेन सीतायामासीतां च कारह ॥ तत्तुल्यगुणसर्वाङ्गदौ रामाय नारद ॥ ३४ ॥ सीतां गृहीत्वा स य
यौ गोप्यं वक्तुं निषिध्य च ॥ लक्ष्मणो नैव बुबुधे गोप्यमन्यस्य का कथा ॥ ३५ ॥ एतस्मिन्नन्तरे रामो ददर्श कनकं मृगम् ॥ सीता तं प्रेरयामास तदर्थं यत्न पू
र्वकम् ॥ ३६ ॥ संन्यस्य लक्ष्मणं रामो जानक्यारक्षणे वने ॥ स्वयं जगाम तूर्णतं विव्याध सायकेन च ॥ ३७ ॥ लक्ष्मणेति च शब्दं सकृत्वा च मायया मृगः ॥
प्राणांस्तत्याज सहसा पुरो दृष्ट्वा हरिं स्मरन् ॥ ३८ ॥ मृगदेहं परित्यज्य दिव्यरूपं विधाय च ॥ रत्ननिर्माणयानेन वैकुण्ठं स जगाम ह ॥ ३९ ॥ वैकुण्ठलो
कद्वार्यासीत्किं करो द्वारपालयोः ॥ पुनर्जगाम तद्द्वारमादेशाद् द्वारपालयोः ॥ ४० ॥ अथ शब्दं च सा श्रुत्वा लक्ष्मणेति च विबुधम् ॥ तं हि सा प्रेरयामास ल
क्ष्मणं रामसन्निधौ ॥ ४१ ॥ गते च लक्ष्मणे रामं रावणो दुर्निवारणः ॥ सीतां गृहीत्वा प्रययौ लंका मेव स्वलीलया ॥ ४२ ॥ विषसाद च रामश्च वने दृष्ट्वा च लक्ष्म
णम् ॥ तूर्णं च स्वाश्रमं गत्वा सीतां नैव ददर्श सः ॥ ४३ ॥ मूर्च्छां संप्राप सुचिरं विललाप भृशं पुनः ॥ पुनः पुनश्च भ्रामत दन्वेषणपूर्वकम् ॥ ४४ ॥ कालेन
प्राप्य तद्द्वार्तां गोदावरी नदी तटे ॥ सहायान्वानरान्कृत्वा बन्धसागरं हरिः ॥ ४५ ॥ लंकां गत्वा रघुश्रेष्ठो जघान सायकेन च ॥ कालेन प्राप्य तं हत्वा रावणं बां
धवैः सह ॥ ४६ ॥ तां च वह्निपरीक्षां च कारयामास सत्वरम् ॥ हुताशस्तत्र काले तु वास्तवीं जानकीं ददौ ॥ ४७ ॥ उवाच छाया वह्निचरामं च विनयान्विता ॥
करिष्यामीति किमहं तदुपायं वदस्व मे ॥ ४८ ॥ श्रीरामा ग्रीऊचतुः ॥ त्वंगच्छतपसे देवि पुष्करं च सुपुण्यदम् ॥ कृत्वा तपस्यां तत्रैव स्वर्गलक्ष्मीर्भविष्य
सि ॥ ४९ ॥ सा च तद्वचनं श्रुत्वा प्रतप्य पुष्करे तपः ॥ दिव्यं त्रिलक्षवर्षं च स्वर्गलक्ष्मीर्भवह ॥ ५० ॥ सा च कालेन तपसा यज्ञकुण्डसमुद्रवा ॥ कामिनी पां
डवानां च द्रौपदी दुपदात्मजा ॥ ५१ ॥ कृते युगे वेदवती कुशध्वजसुता शुभा ॥ त्रेतायां रामपत्नी च सीतेति जनकात्मजा ॥ ५२ ॥ तच्छाया द्रौपदी देवी द्वा
परे दुपदात्मजा ॥ त्रिहायणी च सा प्रोक्ता विद्यमाना युगत्रये ॥ ५३ ॥ नारद उवाच ॥ प्रियाः पंचकथं तस्यावभूवुर्मुनिपुंगव ॥ इति मञ्चित्तसंदेहं भंजसंदेहं भंज
न ॥ ५४ ॥ नारायण उवाच ॥ लंकायां वास्तवीसीतारामं संप्राप नारद ॥ रूपयौवनसंपन्ना छाया च बहुचितया ॥ ५५ ॥

परं किमहं करिष्यामि किमया कर्तव्यमित्युपायं वदस्व युवाच ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सा चेति ॥ स्वर्गलक्ष्मीः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यतो युगत्रये वर्तमाना तत्त्रिहायणीति नाम ॥ हायनशब्दोऽत्र युगपरः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनव० षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ अष्टाधिकैश्चत्वारिंशत्पद्यैस्तु सविस्तरम् ॥ धर्मध्वजसुतायास्तु तुलस्याश्च कथोच्यते ॥ १ ॥
तुलसीकथायां प्रवृत्तायां प्रसंगागतां कुशध्वजसुता कथां समाप्य धर्मध्वजसुतायास्तुलस्याः कथामाह श्रीनारायण उवाच धर्मध्वजस्येति ॥ सा आरामेऽतिच्छेदः १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सितवारे शुक्रवारे
रामाश्रयो राज्ञयातुमुपास्ते शंकरं परम् ॥ कामातुरापतिव्यग्राप्रार्थयन्ती पुनः पुनः ॥ ५६ ॥ पतिं देहि पतिं देहि पतिं देहि त्रिलोचन ॥ पतिं देहि पतिं देहि पंचवा
रंचकारसा ॥ ५७ ॥ शिवस्तत्प्रार्थनां श्रुत्वा प्रहस्य रसिकेश्वरः ॥ प्रियेतव प्रियाः पंच भविष्यन्ति वरंददौ ॥ ५८ ॥ तेन सा पाण्डवानां च वभूव कामिनी प्रिया ॥
इति ते कथितं सर्वं प्रस्तावं वास्तवं शृणु ॥ ५९ ॥ अथ संप्राप्य लंकायां सीतां रामो मनोहराम् ॥ विभीषणाय तां लंकां दत्त्वाऽयोध्यां यौ पुनः ॥ ६० ॥ एकादशसहस्रा
ब्दं कृत्वा राज्यं च भारते ॥ जगाम सर्वैर्लोकैश्च सार्धैर्वैकुण्ठमेव च ॥ ६१ ॥ कमलां शिवे देवतीं कमलायां विवेश सा ॥ कथितं पुण्यमाख्यानं पुण्यदं पापनाशन
म् ॥ ६२ ॥ सततं मूर्तिमंतश्च वेदाश्च त्वारण्यवच ॥ संतियस्याश्च जिह्वाग्रे सा च वेदे देवती श्रुता ॥ ६३ ॥ धर्मध्वजसुता ख्यानं निबोध कथयामिते ॥ इति श्री
देवीभागवते महा० नवमस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ धर्मध्वजस्य पत्नी च माधवीति च विश्रुता ॥ नृपेण सार्धं साऽऽरामे रेमे च
गंधमादने ॥ १ ॥ शय्यां रतिकर्ीकृत्वा पुष्पचंदनचर्चिताम् ॥ चंदनालितसर्वांगी पुष्पचंदनवायुना ॥ २ ॥ स्त्रीरत्नमतिचार्वगीरत्नभूषणभूषिता ॥ कामु
कीरसिकासृष्टारसिकेन च संयुता ॥ ३ ॥ सुरते विरतिर्नास्ति तयोः सुरतिविज्ञयोः ॥ गतं देववर्षशतं न ज्ञातं च दिवानिशम् ॥ ४ ॥ ततो राजामतिं प्राप्य सुर
ताद्विरराम च ॥ कामुकी सुंदरी किंचिन्न च तृप्तिं जगाम सा ॥ ५ ॥ दधारगर्भं सा सद्यो देवाद्बद्धशतं सती ॥ श्रीगर्भाश्रियुता सा च संबभूव दिने दिने ॥ ६ ॥ शु
भिनीतां मनोहराम् ॥ ८ ॥ शरत्पार्वणचंद्रास्यां शरत्पंकजलोचनाम् ॥ पद्मविंवाधरौष्ठीं च पश्यन्तीं सस्मितां गृहम् ॥ ९ ॥ हस्तपादतलारक्तां निम्र
नाभिं मनोरमाम् ॥ तदधस्त्रिवलीयुक्तां नितंबयुगवर्तुलाम् ॥ १० ॥ शीते सुखोष्णसर्वांगीं श्रीष्मे च सुखशीतलाम् ॥ श्यामां सुकेशीं रुचिरां न्यग्रोधपरि
मंडलाम् ॥ ११ ॥ पीतचंपकवर्णाभां सुंदरीष्वेव सुंदरीम् ॥ नरनार्यश्च तां दृष्ट्वा तुलनां दातुमक्षमाः ॥ १२ ॥ तेन नाम्ना च तुलसीतां वदन्ति मनीषिणः ॥ सा
च भूमिष्ठमात्रेण योग्यास्त्री प्रकृतिर्यथा ॥ १३ ॥ सर्वैर्निषिद्धा तपसे जगाम वदरविनम् ॥ तत्र देवाद्बलक्षं च चकार परमंतपः ॥ १४ ॥

पाञ्चज पद्माज्जातो ब्रह्मा पाञ्चस्तस्माज्जातो नारदः पाञ्चजः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ न्यग्रोधसटावलंबायमानं केशपरिमंडलं यस्याः सा ॥ ११ ॥ १२ ॥ तुलसीमिति ॥ तुलामुपमामस्यति क्षिपति सा तुलसी ॥
असुक्षेपणे इति धातोः पचाद्यचि शकंध्वादित्वात्पररूपेण गौरादिपाठान्डीष ॥ भूमिष्ठमात्रेण भूमौ पतनमात्रेणेत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥

दे० भा०

॥ ३३ ॥

तोयवस्त्रा तोयमेववस्त्रंयस्या जलस्येत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ राधिकाशापादिति ॥ सचशापोवक्ष्यमा
मनसानारायणःस्वामीभवितेतिचनिश्चिता ॥ ग्रीष्मेपंचतपाःशीतेतोयवस्त्राचप्रावृषि ॥ १५ ॥ आसनस्थावृष्टिधाराःसहंतीतिदिवानिशम् ॥ विंश
त्सहस्रवर्षचफलतोयाशनाचसा ॥ १६ ॥ त्रिंशत्सहस्रवर्षचपत्राहारातपस्विनी ॥ चत्वारिंशत्सहस्राब्दवाय्वाहाराकृशोदरी ॥ १७ ॥ ततोदशसहस्राब्दं
निराहारावभूवसा ॥ निर्लक्षांचैकपादस्थांदृष्ट्वातांकमलोद्भवः ॥ १८ ॥ समाययौवरंदातुंपरंवदरिकाश्रमम् ॥ चतुर्मुखंचसादृष्ट्वाननामहंसवाहनम् ॥
॥ १९ ॥ तामुवाचजगत्कर्ताविधाताजगतामपि ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वरंवृणीष्वतुलसियत्तेमनसिवांचितम् ॥ २० ॥ हरिभक्तिंहरेर्दास्यमजरामरतामपि ॥
तुलस्युवाच ॥ शृणुतातप्रवक्ष्यामियन्मेमनसिवांचितम् ॥ २१ ॥ सर्वज्ञस्याऽपिपुरतःकालज्जाममसांप्रतम् ॥ अहंतुतुलसीगोपीगोलोकेऽहंस्थितापु
रा ॥ २२ ॥ कृष्णप्रियाकिंकरीचतदंशातत्सखीप्रिया ॥ गोविंदरतिसंभुक्तामतृप्तामांचमूर्छिताम् ॥ २३ ॥ रासेश्वरीसमागत्यददर्शरासमंडले ॥ गोविंदं
भर्त्सयामासमांशशापरुषान्विता ॥ २४ ॥ याहित्वंमानवींयोनिमित्येवंचशशापह ॥ मामुवाचसगोविंदोमदंशंचचतुर्भुजम् ॥ २५ ॥ लभिष्यसितप
स्तत्वाभारतेब्रह्मणोवरात् ॥ इत्येवमुक्त्वादेवेशोप्यंतर्धानंचकारसः ॥ २६ ॥ देव्याभियातनुंत्यक्त्वाप्रातंजन्मगुरोर्भुवि ॥ अहंनारायणंकांतंशांतंसुंदरविग्र
हम् ॥ २७ ॥ सांप्रतंतंपतिलब्धुंवरयेत्वंचदेहिमे ॥ ब्रह्मदेवउवाच ॥ सुदामानामगोपश्चश्रीकृष्णांगसमुद्भवः ॥ २८ ॥ तदंशश्चाऽतितेजस्वीलेभेजन्मचभारते
॥ सांप्रतंराधिकाशापादनुवंशसमुद्भवः ॥ २९ ॥ शंखचूडेतिविख्यातस्त्रैलोक्येनचतत्समः ॥ गोलोकेत्वांपुरादृष्ट्वाकामोन्मथितमानसः ॥ ३० ॥ विलंभितुंन
शशाकराधिकायाःप्रभावतः ॥ सचजातिस्मरस्तस्मात्सुदामाभूच्चसागरे ॥ ३१ ॥ जातिस्मरात्वमपिसासर्वजानासिसुंदरि ॥ अधुनातस्यपत्नीत्वंसंभविष्यसि
शोभने ॥ ३२ ॥ पश्चान्नारायणंशांतंकांतमेववरिष्यसि ॥ शापान्नारायणस्यैवकलयादैवयोगतः ॥ ३३ ॥ भविष्यसिवृक्षरूपात्वंपूताविश्वपाविनी ॥
प्रधानासर्वपुष्पेषुविष्णुप्राणाधिकाभवेः ॥ ३४ ॥ त्वयाविनाचसर्वेषांपूजाचविफलाभवेत् ॥ वृंदावनेवृक्षरूपानाम्नावृंदावनीतिच ॥ ३५ ॥ त्वत्पत्रैर्गोपि
गोपाश्चपूजयिष्यंतिमाधवम् ॥ वृक्षाधिदेवीरूपेणसार्धंकृष्णेनसंततम् ॥ ३६ ॥ विहरिष्यसिगोपेनस्वच्छंदमद्रेणच ॥ इत्येवंवचनंश्रुत्वासस्मिताहृष्टमानसा
॥ ३७ ॥ प्रणनामचब्रह्माणंतंचकिंचिदुवाचसा ॥ तुलस्युवाच ॥ यथामेद्विभुजेकृष्णेवांछाचश्यामसुंदरे ॥ ३८ ॥ सत्यंब्रवीमिहेतातनतथाचचतुर्भुजे ॥ अतृप्ताऽहं
चगोविंदेदेवाच्छृंगारभंगतः ॥ ३९ ॥ गोविंदस्यैववचनात्प्रार्थयामिचतुर्भुजम् ॥ त्वत्प्रसादेनगोविंदंपुनरेवसुदुर्लभम् ॥ ४० ॥
नः ॥ २९ ॥ ३० ॥ विलंभितुंत्वामालिङ्गितुम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

सटी० न०

अ० १७

॥ ३३ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ एकाधिकैः शतश्लोकैः शंखचूडेन संगतिः ॥ जातातुलस्याः संवादो
ध्रुवमेव लभिष्यामिराधाभीर्तिप्रमोचय ॥ ब्रह्मदेव उवाच ॥ गृहाण राधिकां मंत्रं दं दामिषोडशाक्षरम् ॥ ४१ ॥ तस्याश्च प्राणतुल्यात्वं मद्द्वारेण भविष्यसि ॥
शृंगारं युवयोगोप्यनज्ञास्यति च राधिका ॥ ४२ ॥ राधासमात्वं सुभगे गोविंदस्य भविष्यसि ॥ इत्येव मुक्त्वा दत्त्वा च देव्या वैषोडशाक्षरम् ॥ ४३ ॥ मंत्रं
चैव जगद्धातास्तोत्रं च कवचं परम् ॥ सर्वपूजाविधानं च पुरश्चर्याविधिक्रमम् ॥ ४४ ॥ परां शुभाशिपंचैव पूजांचैव चकार सा ॥ वभूवसिद्धासा देवी तत्प्रसा
दाद्रमायथा ॥ ४५ ॥ सिद्धमंत्रेण तुलसीवरं प्राप यथोदितम् ॥ बुभुजे च महाभोगं यद्विशेषेषु च दुर्लभम् ॥ ४६ ॥ प्रसन्नमनसा देवी तत्प्राजतपसः क्लृप्तम् ॥
सिद्धे फले नराणां च दुःखं च सुखमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ भुक्त्वा पीत्वा च संतुष्टा शयनं च चकार सा ॥ तल्पे मनोरमेतत्र पुष्पचंदनचर्चिते ॥ ४८ ॥ इति श्रीदेवी
भागवते महापुराणे नवमस्कंधे नारदनारायणसंवादे तुलस्युपाख्याने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ तुलसीपरितुष्टा च सु
ष्वाप हृष्टमानसा ॥ नवयौवनसंपन्ना वृषध्वजवरांगना ॥ १ ॥ चिक्षेप पंचवाणश्च पंचवाणांश्च तां प्रति ॥ पुष्पायुधेन सा दग्धा पुष्पचंदनचर्चिता
॥ २ ॥ पुलकांचितसर्वांगी कं पितारक्तलोचना ॥ क्षणं सा शुष्कतां प्राप क्षणं मूर्छामवाप ह ॥ ३ ॥ क्षणमुद्विग्नतां प्राप क्षणं तंद्रां सुखावहाम् ॥ क्षणं च दहनं
प्राप क्षणं प्राप प्रसन्नताम् ॥ ४ ॥ क्षणं सा चेतनां प्राप क्षणं प्राप विषण्णताम् ॥ उत्तिष्ठंती क्षणं तल्पाद्गच्छंती निकटक्षणम् ॥ ५ ॥ भ्रमंती क्षणमुद्वेगान्निवसं
ती क्षणं पुनः ॥ क्षणमेव स मुद्वेगात्सुष्वाप पुनरेव सा ॥ ६ ॥ पुष्पचंदनतल्पं च तद्भूवाऽतिकंटकम् ॥ विषहारिमुखं दिव्यं सुंदरं च फलं जलम् ॥ ७ ॥
निलयं च विलाकारं मूक्ष्मवस्त्रं हुताशनः ॥ सिंदूरपत्रकंचैव व्रणतुल्यं च दुःखदम् ॥ ८ ॥ क्षणं ददर्श तंद्रायां सुवेपं पुरुषं सती ॥ सुंदरं च युवानं च सस्मितं रसि
केश्वरम् ॥ ९ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगं रत्नभूषणभूषितम् ॥ आगच्छं तं माल्यवंतं पिबं तं तन्मुखां बुजम् ॥ १० ॥ कथयं तं रतिकथां ब्रुवं तं मधुरं मुहुः ॥ संभुक्तवंतं तं
ल्पे च समाश्लिष्यं तं मीप्सितम् ॥ ११ ॥ पुनरेव तु गच्छं तं मागच्छं तं च सन्निधौ ॥ यां तं क्रयासि प्राणेशतिष्ठेत्येवमुवाच सा ॥ १२ ॥ पुनश्च चेतनां प्राप्य विललाप पुनः
पुनः ॥ एवं सा यौवनं प्राप्य तस्थौ तत्रैव नारद ॥ १३ ॥ शंखचूडो महायोगी जैगीपव्यान्मनोहरम् ॥ कृष्णमंत्रं च संप्राप्य कृत्वा सिद्धं तु पुष्करे ॥ १४ ॥ कवचं च गले व
द्धा सर्वमंगलमंगलम् ॥ ब्रह्मणश्च वरं प्राप्य यत्ते मनसि वाञ्छितम् ॥ १५ ॥ आज्ञया ब्रह्मणः सोऽपि वदरीं च समाययौ ॥ आगच्छं तं शंखचूडं ददर्श तुलसीमुने ॥ १६ ॥

प्यभूत्तेनेति कथ्यते ॥ १ ॥ तपश्चर्यातिस्तुलस्यामुपरतायामनंतरं जातवृत्तमाह तुलसीपरितुष्टा चेति ॥ १२ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ विषण्णतां विव्रतां निकटं तल्पनिकटम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुंदरं सुखं सुखकरं फलं जलं च ॥
विषहारि विषोपमम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ यत्ते मनसि वाञ्छितं तद्भवत्विति वरं प्राप्य वदरीं च समाययावित्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ यावकंपादभूषणंतस्याऽऽवलिःपंक्तिः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तपस्यायांतिष्ठाभीत्यन्वयः ॥ ३० ॥ कुलेजातःकु
नवयौवनसंपन्नकामदेवसमप्रभम् ॥ श्वेतचंपकवर्णभंरत्नभूषणभूषितम् ॥ १७ ॥ शरत्पार्वणचंद्रास्यंशरत्पंकजलोचनम् ॥ रत्नसारविनिर्माणविमानस्थं
मनोहरम् ॥ १८ ॥ रत्नकुंडलयुग्मेनगंडस्थलविराजितम् ॥ पारिजातप्रसूनानामालावंतंचसुस्मितम् ॥ १९ ॥ कस्तूरीकुंकुमायुक्तंसुगंधिचंदनान्वि
तम् ॥ साहृद्वासन्निधावेनमुखमाच्छाद्यवाससा ॥ २० ॥ सस्मितातंनिरीक्षंतीसकटाक्षपुनःपुनः ॥ बभूवाऽतिनम्रमुखीनवसंगमलजिता ॥ २१ ॥ श
रदिंदुविनिर्घैकस्वमुखेदुविराजिता ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणयावकावलिसंयुता ॥ २२ ॥ मणीद्रसारनिर्माणकणन्मंजीरंजिता ॥ दधतीकवरीभारंमालती
माल्यसंयुतम् ॥ २३ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणमकराकृतिकुंडला ॥ चित्रकुंडलयुग्मेनगंडस्थलविराजिता ॥ २४ ॥ रत्नेंद्रसारहारेणस्तनमध्यस्थलोज्ज्व
ला ॥ रत्नकंकणकेयूरशंखभूषणभूषिता ॥ २५ ॥ रत्नांगुलीयकैर्दिव्यैरंगुल्यावलिराजिता ॥ दृष्ट्वाताल्लितारम्यांसुशोलांसुंदरीसतीम् ॥ २६ ॥
उवासतत्समीपेतुमधुरंतामुवाचसः ॥ शंखचूडउवाच ॥ कात्वंकस्यचकन्याचधन्यामान्याचयोषिताम् ॥ २७ ॥ कात्वंमानिनिकल्याणिसर्वकल्याणदा
यिनि ॥ मौनीभूतेकिंकरेमांसंभाषांकुरुसुंदरि ॥ २८ ॥ इत्येवंवचनंश्रुत्वासकामावामलोचना ॥ सस्मितानम्रवदनासकामंतमुवाचसा ॥ २९ ॥ तुल
स्युवाच ॥ धर्मध्वजसुताहंचतपस्यायांतपोवने ॥ तपस्विन्यहंतिष्ठामिकस्त्वंगच्छयथासुखम् ॥ ३० ॥ कामिनीकुलजातांचरहस्येकाकिनींसतीम् ॥
नपृच्छतिकुलेजातइत्येवंमेश्रुतौश्रुतम् ॥ ३१ ॥ लंपटोऽस्तकुलेजातौधर्मशास्त्रार्थवर्जितः ॥ येनाऽश्रुतःश्रुतेरर्थःसकामीच्छतिकामिनीम् ॥ ३२ ॥
आपातमधुरांमत्तामंतकांपुरुषस्यताम् ॥ विषकुंभाकाररूपाममृतास्यांचसंततम् ॥ ३३ ॥ हृदयेश्वरधाराभांशश्चन्मधुरभाषिणीम् ॥ स्वकार्यपरिनिष्प
त्येतत्परांसततंचताम् ॥ ३४ ॥ कार्याथैस्वामिवशगामन्यथैवाऽवशांसदा ॥ स्वांतर्मलिनरूपांचप्रसन्नवदनेक्षणाम् ॥ ३५ ॥ श्रुतौपुराणेयासांचचरित्रमतिदू
षितम् ॥ तासुकोविश्वेत्प्राज्ञःप्रज्ञावांश्चदुराशयः ॥ ३६ ॥ तासांकोवारिपुर्मित्रप्रार्थयंतिनवंनवम् ॥ दृष्ट्वासुवेपंपुरुषमिच्छंतिहृदयेसदा ॥ ३७ ॥
बाह्येस्वार्थसतीत्वंचज्ञापयंतीप्रयत्नतः ॥ शश्वत्कामाचरामाचकामांधारामनोहरा ॥ ३८ ॥ बाह्येच्छलात्स्वेदयंतीस्वांतर्मैथुनमानसा ॥ कांतंहसंतीरहसिबा
ह्येऽतीवसुलजिता ॥ ३९ ॥ मानिनीमैथुनाभावेकोपनाकलहांकुरा ॥ सुप्रीताभूरिसंभोगात्स्वलपमैथुनदुःखिता ॥ ४० ॥

लीनोनपृच्छतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ कीदृशःपुरुषस्तर्हिकामिनीपृच्छतितत्राह लंपटइति ॥ ३२ ॥ कीदृशींकामिनींतत्राह ॥ आपातरमणीयामित्यादिप्रसन्नवदनेक्षणामित्यंतम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
दुराशयेनयइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ कोवारिपुःकोवामित्रंनकाऽपिरेपुर्मित्रंवेत्यर्थः ॥ स्वार्थपराएवकेवलम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ स्वेदयंतीपुरुषमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तपोमार्गार्गला तपोमार्गप्रतिबंधिका ॥ ४५ ॥ भक्तिव्यवहिताभक्तिरहिता ॥ अधोगंगोनिरूपम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ रक्तेनारक्तम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

सुमिष्टात्राच्छीततोयादाकांक्षतीचमानसे ॥ सुंदरंसेकंकांतंयुवानंगुणनंसदा ॥ ४१ ॥ सुतात्परमभिस्नेहंकुर्वतीरसिकोपरि ॥ प्राणाधिकंप्रियतमंसं
भोगकुशलंप्रियम् ॥ ४२ ॥ पश्यंतीरिपुतुल्यंचवृद्धंवापैथुनाक्षमम् ॥ कलहंकुर्वतीशश्वतेनसार्धमुकोपना ॥ ४३ ॥ वाचयाभक्षयंतोतंसर्पआखुमि
बोल्बणम् ॥ दुःसाहसस्वरूपाचसर्वदोषाश्रयासदा ॥ ४४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांदुःसाध्यामोहहूपिणी ॥ तपोमार्गार्गलाशश्वन्मोक्षद्राक्पाटिका
॥ ४५ ॥ हरेर्भक्तिव्यवहितासर्वमायाकरंडिका ॥ संसारकारागरेचशश्वन्निगडहूपिणी ॥ ४६ ॥ इंद्रजालस्वरूपाचामेथ्याचस्वप्नहूपिणी ॥ विभ्रतो
बाह्यसौंदर्यमधोगमतिकुत्सितम् ॥ ४७ ॥ नानाविष्णुमूत्रपूयानामाधारंमलसंयुतम् ॥ दुर्गंधिदोषसंयुक्तंरक्तारक्तमंसंस्कृतम् ॥ ४८ ॥ मायारूपामायि
नांचविधिनानिर्मितापुरा ॥ विषरूपामुमुक्षूणामदृश्याऽप्यभिवांछिताम् ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वातुलसीतंचविररामचनारद ॥ सस्मितःशंसचूडश्चप्रबलुमुपच
क्रमे ॥ ५० ॥ शंसचूडउवाच ॥ त्वयायत्कथितंदेविनचसर्वमलीककम् ॥ किंचित्सत्यमलीकंचकिंचिन्मतोनिशामय ॥ ५१ ॥ निर्मितंद्विविधंवात्रा
स्त्रीरूपंसर्वमोहनम् ॥ कृत्वारूपंवास्तवंचप्रशस्यंचाऽप्रशंसितम् ॥ ५२ ॥ लक्ष्मीःसरस्वतीदुर्गासावित्रीराधिकादिका ॥ सृष्टिसूत्रस्वरूपाचआद्यासृष्टि
र्विनिर्मिता ॥ ५३ ॥ एतासामंशरूपंचस्त्रीरूपंवास्तवंस्मृतम् ॥ तत्प्रशस्यंयशोरूपंसर्वमंगलकारकम् ॥ ५४ ॥ शतरूपादेवहूतीस्वधास्वाहाचदक्षिणा
॥ छायावतीरोहिणीचवरुणानीशचीतथा ॥ ५५ ॥ कुबेरस्यचपत्नीयाऽप्यदितिश्चदितिस्तथा ॥ लोपामुद्रानमूयाचकोटभीतुलसीतथा ॥ ५६ ॥ अ
हल्याऽरुंधतीमेनातारामंदोदरीतथा ॥ दमयंतीवेदवतीगंगाचमनसातथा ॥ ५७ ॥ पुष्टिस्तुष्टिःस्मृतिर्मैधाकालिकाचवसुंधरा ॥ पद्मिमंगलचंडीचमूर्तिश्च
धर्मकामिनी ॥ ५८ ॥ स्वस्तिश्चद्धाचशांतिश्चकांतिःशांतिस्तथापरा ॥ निद्रातंद्राक्षुत्पिपासासंध्यारात्रिदिनानिच ॥ ५९ ॥ संपत्तिर्धृतिर्कीर्तीचक्रियाशोभा
प्रभाशिवा ॥ यत्स्त्रीरूपंचसंभूतमुत्तमंतुयुगेयुगे ॥ ६० ॥ कलाकलांशरूपंचस्वर्वेश्यादिकमेवच ॥ तदप्रशस्यंविश्वेषुपुंश्चलीरूपमेवच ॥ ६१ ॥ सत्त्व
प्रधानंयद्रूपंतद्युक्तंचप्रभावतः ॥ तदुत्तमंचविश्वेषुसाध्वीरूपंप्रशंसितम् ॥ ६२ ॥ तद्वास्तवंचविज्ञेयंप्रवदंतिमनीषिणः ॥ रजोरूपंतमोरूपंकलासुविविधं
स्मृतम् ॥ ६३ ॥ मध्यमारजसश्चांशास्तास्तुभोगेषुलोलुपाः ॥ सुखसंभोगवश्याश्चस्वकार्येनिरताःसदा ॥ ६४ ॥

॥ ५२ ॥ लक्ष्मीःसरस्वतीति ॥ लक्ष्म्यादीनांपूर्णविताराणांगंगादीनामंशवितारणांतथाकलाकलांशानांचस्वरूपंप्रशस्यमन्यदप्रशस्यमित्यर्थः ॥ सृष्टिसूत्रस्वरूपाचसृष्टिमूलभूतेत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥
॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ कलांशस्वरूपंचोत्तममित्यर्थः ॥ स्वर्वेश्यादिकमेवचेत्यस्यतदप्रशस्यमित्युत्तरेणान्वयः ॥ ६१ ॥ साध्वीरूपमुत्तममित्याह सत्त्वप्रधानमिति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

यत एतामध्यमा एतादृशदोषविशिष्टा अतो रजोरूपस्य स्त्रीवस्तुनः साध्वीत्वनैवोपजायत इत्यर्थः ॥ ६५ ॥ तमोरूपं तु दुर्निवार्यत्वाद्दधममेवेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ तथा च तवलक्ष्म्यं शत्वात्तवरूपं त्वदुत्तरीत्या निघ्नं न किं त्वतिप्रशस्तमेव भवतीति ममत्वयीच्छाजाता युक्तेति भावः ॥ यदुक्तं त्वया कुलीनः परस्त्रियं न पश्यति तत्तथैव तथाऽप्यहं ब्रह्मण आज्ञया त्वत्समीपमागतोऽस्मीत्यभिप्रायेणाह न पृच्छतीति ॥ ७१ ॥ संभोक्तुं नालं समर्थो राधाभ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ दनुर्वंशे जातः पुरा पूर्वहरेः सखा सुदामाऽहम् ॥ अधुना तु शापादुर्वंशे जात इत्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ पूर्वकथां स्मारयति जातिस्मरोऽहमिति ॥ ७१ ॥ संभोक्तुं नालं समर्थो राधाभ

कपटमोहकारिण्योधमार्थं विमुखाः सदा ॥ रजोरूपस्य साध्वीत्वमतो नैवोपजायते ॥ ६५ ॥ इदमध्यमरूपं च प्रवदंति मनीषिणः ॥ तमोरूपं तु दुर्निवार्यम धमंत द्विदुर्बुधाः ॥ ६६ ॥ न पृच्छति कुले जातः पंडितश्च परस्त्रियम् ॥ निर्जने निर्जले वाऽपि रहस्यपि परस्त्रियम् ॥ ६७ ॥ आगच्छामित्वत्समीपमाज्ञया ब्र ह्मणोऽधुना ॥ गांधर्वेण विवाहेन त्वां ग्रहीष्यामि शोभने ॥ ६८ ॥ अहमेव शंखचूडो देवविद्रावकारकः ॥ दनुर्वंशो विशेषेण सुदामाऽहं हरेः पुरा ॥ ६९ ॥ अहमष्टसु गोपेषु गोपोऽपि पार्षदेषु च ॥ अधुना दानवेंद्रोऽहं राधिकायाश्च शापतः ॥ ७० ॥ जातिस्मरोऽहं जानामि कृष्णमंत्रप्रभावतः ॥ जातिस्मरात्वं तुल सीसं मुक्ताहरिणा पुरा ॥ ७१ ॥ त्वमेव राधिका कोपाज्जाताऽसि भारते भुवि ॥ त्वांसंभोक्तुं मुत्सुकोऽहं नाऽलं राधाभयात्ततः ॥ ७२ ॥ इत्येव मुक्त्वा स पुमा न्विरराममहामुने ॥ सस्मितं तुलसीतुष्टाप्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ ७३ ॥ तुलस्युवाच ॥ एवं विधोषु धोनित्यं विश्वेषु च प्रशंसितः ॥ कांतमेवं विधं कांता शश्वदि च्छतिकामतः ॥ ७४ ॥ त्वयाऽहमधुना सत्यं विचारेण पराजिता ॥ सनिंदितश्चाऽप्यशुचिर्यः पुमांश्च स्त्रियाजितः ॥ ७५ ॥ निंदति पितरो देवावांधवाः स्त्रीजि तं नरम् ॥ स्त्रीजितं मनसामाता पिता भ्राता च निंदति ॥ ७६ ॥ शुद्धो विप्रो दशाहेन जात के मृत के यथा ॥ भूमिपो द्वादशाहेन वैश्यः पंचदशाहतः ॥ ७७ ॥ शू द्रो मासेन वेदेषु मातृवद्धीनसंकरः ॥ अशुचिः स्त्रीजितः शुद्धये च्छिता दहनकालतः ॥ ७८ ॥ न गृह्णंतीति देवाश्च तस्य पु ष्पजलादिकम् ॥ ७९ ॥ किं वा ज्ञानेन तपसा जपहोमप्रपूजनैः ॥ किं विद्याया च यशसा स्त्रीभिर्यस्य मनो हतम् ॥ ८० ॥ विद्याप्रभावज्ञानार्थमया त्वं च परीक्षितः ॥ कृत्वा परीक्षां कांतस्य वृणोति कामिनी वरम् ॥ ८१ ॥ वराय गुणहीनाय वृद्धायाऽज्ञानिने तथा ॥ दरिद्राय च मूर्खाय रोगिणे कुत्सिताय च ॥ ८२ ॥ अत्यंतकोपयुक्ताय वाऽत्यंतदुर्मुखाय च ॥ पंगवे चांगहीनाय चांधाय बधिराय च ॥ ८३ ॥ जडाय चैव मूकाय क्लीबतुल्याय पापिने ॥ ब्रह्महत्यां लभेत्सोऽपि स्वकन्यां प्रददाति यः ॥ ८४ ॥

यादित्यन्वयः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ एवं विधो वक्ष्यमाणस्त्रीजिता दन्य इत्यर्थः ॥ विश्वेषु लोकेषु ॥ ७४ ॥ त्वयाऽहं विचारेण पूर्वोक्तवादेन जितास्मि न मया त्वं जित इति त्वं स्त्रीजितो नाऽस्तीत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ एषु वर्णसंकरश्चेत्समातृवत्स्यजातीयमाता तज्जात्युक्तसूतकपरिपालनेन शुद्ध्यदित्यर्थः ॥ स्त्रीजितस्य तु देहांतप्रायश्चित्तेनैव शुद्धिरित्याह अशुचिरिति ॥ एतादृशोऽतिनीचोऽयमिति भावः ॥ ७८ ॥ तदेवाह न गृह्णंतीति ॥ ७९ ॥ ८० ॥ मया तु तव विद्यापरीक्षा कृतेत्याह विद्याप्रभावेति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रब्रह्माऽगत्योवाचेत्यर्थाद्बोध्यंकिमुवाचतदाह ब्रह्मोवाच किंकरोषीति ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥

शांतायगुणिनेचैवयूनेचविदुषेऽपिच ॥ साधवेचसुतांदत्वादशयज्ञफलंलभेत् ॥ ८५ ॥ यःकन्यापालनंकृत्वाकरोतियदिविक्रयम् ॥ विक्रेताधनलोभे
नकुंभीपाकंसगच्छति ॥ ८६ ॥ कन्यामूत्रपुरीषंचतत्रभक्षतिपातकी ॥ कृमिभिर्दंशितःककैर्यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ८७ ॥ तदंत्येव्याधिसंयुक्तःसलभेज्ज
न्मनिश्चितम् ॥ विक्रीणातिमांसभारंवहत्येवदिवानिशम् ॥ ८८ ॥ इत्येवमुक्त्वातुलसीविररामतपोनिधे ॥ ब्रह्मोवाच ॥ किंकरोषिशंखचूडसंवादमनयास
ह ॥ ८९ ॥ गांधर्वेणविवाहेनत्वंचाऽस्याग्रहणंकुरु ॥ त्वंहिपुरुषेपुरतस्त्रीपुरतस्त्वियंसती ॥ ९० ॥ विदग्धायाविदग्धेनसंगमोगुणवान्भवेत् ॥ निर्वि
रोधसुखंराजन्कोवात्यजतिदुर्लभम् ॥ ९१ ॥ योऽविरोधसुखत्यागीसपशुर्नाऽत्रसंशयः ॥ किंपरीक्षसित्वंकांतमीदृशंगुणिनंसति ॥ ९२ ॥ देवानामसु
राणांचदानवानांविमर्दकम् ॥ यथालक्ष्मीश्चलक्ष्मीशेयथाकृष्णेचराधिका ॥ ९३ ॥ यथामयिचसावित्रीभवानीचभवेयथा ॥ यथाधरावराहेचदक्षिणा
चयथाऽध्वरे ॥ ९४ ॥ यथाऽत्रेरनमूयाचदमयंतीयथानले ॥ रोहिणीचयथाचंद्रेयथाकामेरतिःसती ॥ ९५ ॥ यथादितिःकश्यपेचवासिष्ठेरुंधतीसखी ॥
यथाऽहल्यागौतमेचदेवहूतिश्चकर्दमे ॥ ९६ ॥ यथाबृहस्पतौताराशतरूपामनौयथा ॥ यथाचदक्षिणायज्ञेयथास्वाहाहुताशने ॥ ९७ ॥ यथाशचीम
हेंद्रेचयथापुष्टिर्गणेश्वरे ॥ देवसेनायथास्कंदेधर्ममूर्तिर्यथासती ॥ ९८ ॥ सौभाग्यासुप्रियात्वंचशंखचूडेतथाभव ॥ अनेनसार्धसुचिरंसुंदरेणचसुंदरि ॥
॥ ९९ ॥ स्थानेस्थानेविहारंचयथेच्छंकुरुसंततम् ॥ पश्चात्प्राप्स्यसिगोलोकेश्रीकृष्णंपुनरेवच ॥ १०० ॥ चतुर्भुजंचवैकुण्ठेशंखचूडेमृतेसति ॥ इतिश्रीदेवी
भागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेऽष्टादशोऽध्यायः॥१८॥ ॥ नारदउवाच ॥ विचित्रमिदमाख्यानंभवतासमुदाहृतम् ॥ श्रुतेनयेनमेतृप्तिर्नकदाऽपिहिजायते
॥ १ ॥ ततःपरंतुयज्जातंतत्त्वंवदमहामते ॥ नारायणउवाच ॥ इत्येवमाशिषंदत्वास्वालयंचययौविधिः ॥ २ ॥ गांधर्वेणविवाहेनजगृहेतांचदानवः ॥
स्वर्गेदुंदुभिवाद्यंचपुष्पवृष्टिर्वभूवह ॥ ३ ॥ सरमेरामयासार्धवासगेहेमनोरमे ॥ मूर्च्छासाप्रापतुलसीनवसंगमसंगता ॥ ४ ॥ निमग्नानिर्जलेसाध्वीसंभो
गसुखसागरे ॥ चतुःषष्टिकलामानंचतुःषष्टिविधंसुखम् ॥ ५ ॥ कामशास्त्रेयन्निरुक्तंरसिकानांयथेप्सितम् ॥ अंगप्रत्यंगसंश्लेषपूर्वकंस्त्रीमनोहरम्॥६॥तत्स
र्वरसशृंगारंचकाररसिकेश्वरः ॥ अतीवरम्यदेशेचसर्वजंतुविवर्जिते ॥७॥पुष्पचंदनतल्पेचपुष्पचंदनवायुना ॥ पुष्पोद्यानेनदीतीरेपुष्पचंदनचर्चिते॥८॥

॥ ९९ ॥ १०० ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ चतुर्नवतिपद्यैस्तुलसीशंखचूडयोः ॥ विवाहानंतरंदेवावैकुण्ठजंगमुरुत्तमम् ॥ १ ॥ इत्थंब्रह्मणातौबोधितावि
त्युक्तंततःपरंकिंजातमितिपृच्छति नारदउवाच विचित्रमिदमिति॥१॥२॥३॥४॥चतुःषष्टिशृंगारकलाभिर्मीयतेपरिच्छिद्यतेतत्तादृशंचतुःषष्टिविधंसुखंताःकलाश्चरसालोकेस्पष्टीकृताः॥५॥६॥७॥८॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ जहारपरस्परशरीरावयवमर्दनेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ तद्ददनदंशनंचतुर्गुणंप्रददौ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ स्वाहाया
 गृहीत्वारसिकोरासेपुष्पचंदनचर्चिताम् ॥ भूषितोभूषणेनैवरत्नभूषणभूषिताम् ॥ ९ ॥ सुरतेविरतिर्नास्तितयोः सुरतिविज्ञयोः ॥ जहारमानसंभर्तुर्लो
 लयालीलयासती ॥ १० ॥ चेतनारसिकायाश्चजहाररसभाववित् ॥ वक्षसश्चंदनंराज्ञस्तिलकंविजहारसा ॥ ११ ॥ सचजहारतस्याश्चसिंदूरंविंदुपत्रक
 म् ॥ सतद्रक्षस्युरोजेचनखरेखांददौमुदा ॥ १२ ॥ साददौतद्रामपार्श्वेकरभूषणलक्षणम् ॥ राजातदोष्ठपुटकेददौरदनदंशनम् ॥ १३ ॥ तद्गंडयुगलेसा
 चप्रददौतच्चतुर्गुणम् ॥ आलिंगनंचुंबनंचजंवादिमर्दनंतथा ॥ १४ ॥ एवंपरस्परंक्रांटांचक्रतुस्तौविजानतौ ॥ सुरतेविरतेतौचसमुत्थायपरस्परम् ॥ १५ ॥
 सुवेषंचक्रतुस्तत्रयद्यन्मनसिवाञ्छितम् ॥ चंदनैःकुंकुमारक्तैःसातस्यतिलकंददौ ॥ १६ ॥ सर्वांगेसुंदरेरम्येचकारचाऽनुलेपनम् ॥ सुवासंचैवतांबूलंवाहि
 शुद्धेचवाससी ॥ १७ ॥ पारिजातस्यकुसुमंजरारोगहरंपरम् ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणमंगुलीयकमुत्तमम् ॥ १८ ॥ सुंदरंचमणिवरंत्रिषुलोकेषुदुर्लभम् ॥
 दासीतिवाऽहमित्येवंसमुच्चार्यपुनःपुनः ॥ १९ ॥ ननामपरयाभक्त्यास्वामिनंगुणशालिनम् ॥ सस्मितातन्मुखांभोजलोचनाभ्यांपुनःपुनः ॥ २० ॥
 निमेषरहिताभ्यांचाऽप्यपश्यत्कामसुंदरम् ॥ सचतांचसमाकृष्यचकारवक्षसिप्रियाम् ॥ २१ ॥ सस्मितंवाससाच्छन्नंददर्शमुखपंकजम् ॥ चुचुंबक
 ठिनेगंडेविंविष्टौपुनरेवच ॥ २२ ॥ ददौतस्यैवस्त्रयुग्मंवरुणादाहृतंचयत् ॥ तदाहृतांरत्नमालांत्रिषुलोकेषुदुर्लभाम् ॥ २३ ॥ ददौमंजरियुग्मंचस्वाहाया
 आहृतंचयत् ॥ केयूरयुग्मंछायायारोहिण्याश्चैवकुंडलम् ॥ २४ ॥ अंगुलीयकरत्नानिरत्याश्चकरभूषणम् ॥ शंखंचरुचिरंचित्रंयदत्तंविश्वकर्मणा ॥ २५ ॥
 विचित्रपद्मकश्रेणींशय्यांचाऽपिसुदुर्लभाम् ॥ भूषणानिचदत्वाचभूपोहासंचकारह ॥ २६ ॥ निर्ममेकवरीभारेतस्यामांगल्यभूषणम् ॥ सुचित्रपत्रकं
 गंडमंडलेऽस्याःसमंतथा ॥ २७ ॥ चंद्रलेखात्रिभिर्युक्तंचंदनेनसुगंधिना ॥ परीतंपरितश्चित्रैःसार्धंकुंकुमविंदुभिः ॥ २८ ॥ ज्वलत्प्रदीपाकारंचसिंदूरतिलकंददौ ॥
 तत्पादपद्मयुगलेस्थलपद्मविनिर्दिते ॥ २९ ॥ चित्रालक्तकरांगंचनखरेषुददौमुदा ॥ स्ववक्षसिमुहुर्न्यस्यसरांगंचरणांबुजम् ॥ ३० ॥ हेदेवितवदासोऽहमित्युच्चा
 र्यपुनःपुनः ॥ रत्नभूषितहस्तेनतांचकृत्वास्ववक्षसि ॥ ३१ ॥ तपोवनंपरित्यज्यराजास्थानांतरंययौ ॥ मलयेदेवनिलयेशैलेशैलेतपोवने ॥ ३२ ॥ स्थानेस्थानेऽति
 रम्येचपुष्पोद्यानेचानिर्जने ॥ कंदरेकंदरेसिंधुतीरेचैवातिसुंदरे ॥ ३३ ॥ पुष्पभद्रानदीतीरेनीरवातमनोहरे ॥ पुलिनेपुलिनेदिव्येनद्यांनद्यांनदेनदे ॥ ३४ ॥

वहेर्यदाहृतम् ॥ छायायाःसूर्यपत्न्याःरोहिण्याश्चंद्रपत्न्याः ॥ २४ ॥ २५ ॥ विचित्राणांपद्मकानांपद्मरागमणीनांश्रेणयोयस्यांशय्यायाम् ॥ २६ ॥ पत्रकंचंदनवल्लीरूपम् ॥ २७ ॥ तिसृभिःकर्पू
 रलेखाभिर्युक्तम् ॥ त्रिशब्दस्यपरनिपाताद्यार्षम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

विस्पंदनेतत्राग्निवनेतथैवसुरसननाग्निवने ॥ ३५ ॥ माधवेवसंतेमाधवीनांवासंतीमाधवीलतेत्यमराद्रासंतीलतानांवनेइत्युत्तरेणान्वयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पुंस्कोकिलरुतंश्रुतंप्रसिद्धंयस्मिंस्तस्मिन्वने

मधौमधुकराणांचमधुरध्वनिनादिते ॥ विस्पंदनेसुरसनेनंदनेगंधमादने ॥ ३५ ॥ देवोद्यानेनंदनेचचित्रचंदनकानने ॥ चंपकानांकेतकीनांमाधवीनांच
माधवे ॥ ३६ ॥ कुंदानांमालतीनांचकुमुदांभोजकानने ॥ कल्पवृक्षेकल्पवृक्षेपारिजातवनेवने ॥ ३७ ॥ निर्जनेकांचनेस्थानेधन्येकांचनपर्वते ॥ कां
चीवनेकिंजलकेकंचुकेकांचनाकरे ॥ ३८ ॥ पुष्पचंदनतलेषुपुंस्कोकिलरुतश्रुते ॥ पुष्पचंदनसंयुक्तःपुष्पचंदनवायुना ॥ ३९ ॥ कामुक्याकामुकःका
मात्सरेमेरामयासह ॥ नहितृप्तोदानवेंद्रस्तृप्तिनैवजगामसा ॥ ४० ॥ हविषाकृष्णवर्त्मैववृधेमदनस्तयोः ॥ तयासहसमागत्यस्वाश्रमंदानवस्ततः ॥
॥ ४१ ॥ रम्यंक्रीडालयंगत्वाविजहारपुनःपुनः ॥ एवंसबुभुजेराज्यंशंखचूडःप्रतापवान् ॥ ४२ ॥ एकमन्वंतरंपूर्णराजराजेश्वरोमहान् ॥ देवानामसुरा
णांचदानवानांचसंततम् ॥ ४३ ॥ गंधर्वाणांकिन्नराणांराक्षसानांचशांतिदः ॥ हताधिकारादेवाश्चचरंतिभिक्षुकायथा ॥ ४४ ॥ तेसर्वेऽतिविषण्णाश्चप्रज
ग्मुर्ब्रह्मणःसभाम् ॥ वृत्तांतकथयामामूरुरुदुश्चभृशंमुहुः ॥ ४५ ॥ तदाब्रह्मासुरैःसार्धजगामशंकरालयम् ॥ सर्वेशंकथयामासविधाताचंद्रशेखरम् ॥ ४६ ॥
ब्रह्माशिवश्चतैःसार्धैकुण्डचजगामह ॥ दुर्लभंपरमंधामजरामृत्युहरंपरम् ॥ ४७ ॥ संप्रापचवरंद्वारमाश्रमाणांहरेरहो ॥ ददर्शद्वारपालांश्चरत्तसिंहासन
स्थितान् ॥ ४८ ॥ शोभितान्पीतवस्त्रैश्चरत्तभूषणभूषितान् ॥ वनमालान्वितान्सर्वान्दृश्यामसुंदरविग्रहान् ॥ ४९ ॥ शंखचक्रगदापद्मधरांश्चैवचतुर्भु
जान् ॥ सस्मितान्स्मेरवक्रास्यान्पद्मनेत्रान्मनोहरान् ॥ ५० ॥ ब्रह्मातान्कथयामासवृत्तांतंगमनार्थकम् ॥ तेऽनुज्ञांचददुस्तस्मैप्रविवेशतदाज्ञया ॥ ५१ ॥
एवंपोडशद्वाराणिनिरीक्ष्यकमलोद्भवः ॥ देवैःसार्धतानतीत्यप्रविवेशहरेःसभाम् ॥ ५२ ॥ देवर्षिभिःपरिवृतांपार्षदैश्चचतुर्भुजैः ॥ नारायणस्वरूपैश्चसर्वैःकौ
स्तुभभूषितैः ॥ ५३ ॥ नवेंदुमंडलाकारांचतुरस्रान्मनोहराम् ॥ मणींद्रहारनिर्माणांहीरासारसुशोभिताम् ॥ ५४ ॥ अमूल्यरत्नखचितारंचितांस्वेच्छया
हरेः ॥ माणिक्यमालाजालाभांमुक्तापंक्तिविभूषिताम् ॥ ५५ ॥ मंडितामंडलाकारैरत्नदर्पणकोटिभिः ॥ विचित्रैश्चित्ररेखाभिर्नानाचित्रविचित्रिताम् ॥
॥ ५६ ॥ पद्मरागेंद्ररचितांरुचिरांमणिपंकजैः ॥ सोपानशतैर्युक्तांस्यमंतकविनिर्मितैः ॥ ५७ ॥ पट्टसूत्रग्रंथियुक्तैश्चारुचंदनपल्लवैः ॥ इंद्रनीलस्तंभ
वर्यैर्वेष्टितांसुमनोहराम् ॥ ५८ ॥ तद्रत्नपूर्णकुंभानांसमूहैश्चसमन्विताम् ॥ पारिजातप्रसूनानांमालाजालैर्विराजिताम् ॥ ५९ ॥ कस्तूरीकुंकुमारक्तैःसुगंधिचं
दनद्रुमैः ॥ सुसंस्कृतांतुसर्वत्रवासितांगंधवायुना ॥ ६० ॥ विद्याधरीसमूहानांतृत्यजालैर्विराजिताम् ॥ सहस्रयोजनायामांपरिपूर्णांचर्किकरैः ॥ ६१ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ आश्रमाणांलोकानांस्थानानाम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ शापमाह तत्रैकदेति ॥ विरजांकांचनगोपीम् ॥ प्राणाधिकाराधा ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
 ददर्श श्रीहरिं ब्रह्माशंकरश्च सुरैः सह ॥ वसंतं तन्मध्यदेशे यथेदुंतारकावृतम् ॥ ६२ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणचित्रसिंहासने स्थितम् ॥ किरीटिनं कुंडलिनं वनमा
 लाविभूषितम् ॥ ६३ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगविभ्रतं केलिपंकजम् ॥ पुरतो नृत्यगीतं च पश्यंतं सस्मितं मुदा ॥ ६४ ॥ शांतं सरस्वतीकांतं लक्ष्मीधृतपदांबुज
 म् ॥ लक्ष्म्या प्रदत्तांबूलं भुक्तवंतं सुवासितम् ॥ ६५ ॥ गंगया परया भक्त्या सेवितं श्वेतचामरैः ॥ सर्वैश्च स्तूयमानं च भक्तिनम्रात्मकंधरैः ॥ ६६ ॥ एवं वि
 शिष्टं तद्वद्वापरिपूर्णतमं प्रभुम् ॥ ब्रह्मादयः सुराः सर्वे प्रणम्य तुष्टुवुस्तदा ॥ ६७ ॥ पुलकांचितसर्वांगाः साश्रुनेत्राश्च गद्गदाः ॥ भक्ताश्च परया भक्त्या भीतान
 आत्मकंधराः ॥ ६८ ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा विधाता जगतामपि ॥ वृत्तांतं कथयामास विनयेन हरेः पुरः ॥ ६९ ॥ हरिस्तद्वचनं श्रुत्वा सर्वज्ञः सर्वभाववित् ॥
 प्रहस्योवाच ब्रह्माणं हस्यं च मनोहरम् ॥ ७० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शंखचूडस्य वृत्तांतं सर्वजानामि पद्मज ॥ मद्भक्तस्य च गोपस्य महातेजस्विनः
 पुरा ॥ ७१ ॥ शृणु तत्सर्वं वृत्तांतमिति हासं पुरातनम् ॥ गोलोकस्यैव चरितं पापघ्नं पुण्यकारकम् ॥ ७२ ॥ सुदामानामगोपश्च पार्षदप्रवरो मम ॥ स प्राप
 दानवीं यो निराधाशापात्सुदारुणात् ॥ ७३ ॥ तत्रैकदाऽहमगमं स्वालयाद्रासमंडलम् ॥ विरजामपि नीत्वा च मम प्राणाधिकापरा ॥ ७४ ॥ सामां विरजया
 सार्धं विज्ञाय किं करीमुखात् ॥ पश्चात्कुद्धासा जगाम न ददर्श च तत्र माम् ॥ ७५ ॥ विरजांचनदीरूपां मां ज्ञात्वा च तिरोहितम् ॥ पुनर्जगाम सा दृष्ट्वा स्वालयं स
 खिभिः सह ॥ ७६ ॥ मां दृष्ट्वा मां दिरे देवी सुदामा सहितं पुरा ॥ भृशं सा भर्त्सयामास मौनीभूतं च सुस्थिरम् ॥ ७७ ॥ तच्छ्रुत्वाऽसहमानश्च सुदामा तांचुकोप
 ह ॥ स च तां भर्त्सयामास कोपेन मम सन्निधौ ॥ ७८ ॥ तच्छ्रुत्वा कोपयुक्ता सारक्तपंकजलोचना ॥ बहिष्कर्तुं च काराऽऽज्ञां संव्रतं मम संसादि ॥ ७९ ॥ सखी
 लक्षं समुत्तस्थौ दुर्वारं तेजसो लवणम् ॥ बहिश्चकार तं तूर्णं जल्पंतं च पुनः पुनः ॥ ८० ॥ सा च तत्ताडनं तासां श्रुत्वा रुष्टा शशाप ह ॥ याहिरे दानवीं यो निमित्येवं
 दारुणं वचः ॥ ८१ ॥ तंगच्छंतं शपंतं च रुदंतं मां प्रणम्य च ॥ वारयामास तुष्टा सारुदती कृपया पुनः ॥ ८२ ॥ हेवत्सतिष्ठ मागच्छ क्रयासीति पुनः पुनः ॥ समु
 च्चार्य च तत्पश्चाजगाम सा च विह्वलम् ॥ ८३ ॥ गोप्यश्च रुरुदुःसर्वा गोपाश्चाऽपि सुदुःखिताः ॥ ते सर्वे राधिकाचाऽपि तत्पश्चाद्बोधिता मया ॥ ८४ ॥ आया
 स्यति क्षणार्धेन कृत्वा शापस्य पालनम् ॥ सुदामं स्त्वमिहा गच्छेत्युक्त्वा सा च निवारिता ॥ ८५ ॥ गोलोकस्य क्षणार्धेन चैकं मन्वंतरं भवेत् ॥ पृथिव्या जग
 तां धातरित्येव वचनं ध्रुवम् ॥ ८६ ॥ इत्येवं शंखचूडश्च पुनस्तत्रैव यास्यति ॥ महाबलिष्ठो योगेशः सर्वमायाविशारदः ॥ ८७ ॥
 ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तत्ताडनं तेन शंखचूडेन कृतं तासां सखीनां ताडनं श्रुत्वेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ मां प्रणम्य गच्छंतं शंखचूडं तुष्टासा वारयामासैत्यन्वयः ॥ ८२ ॥ विह्वलं सौख्यम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

रक्षसः दानवस्य ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ पश्चात्सोति ॥ तत्पत्नीत्यर्थः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ इति श्रीदेवी ० तिलकेनवमस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ चतुरशीतिपद्यैस्तु शंखचूडासुरस्य च ॥ देवानां चैव सं
ग्रामो यथावदभिवर्ण्यते ॥ १ ॥ भारते देवागमनोत्तरं जातं वृत्तमाह ब्रह्माशिवमिति ॥ २ ॥ २ ॥ ३ ॥ महेंद्रनगरादुत्कृष्टम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ वाणिजां महाजनानां वैश्यानाम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अत्युच्चैश्च तानि गगनस्प

मम शूलं गृहीत्वा च शीघ्रं गच्छत भारतम् ॥ शिवः करोतु संहारं मम शूले न रक्षसः ॥ ८८ ॥ ममैव कवचं कंठे सर्वमंगलकारकम् ॥ विभर्ति दानवः शश्वत्संसारं वि
जयति ततः ॥ ८९ ॥ तस्मिन् ब्रह्मन् स्थिते चैव न कोऽपि हिंसितुं क्षमः ॥ तद्याचनां करिष्यामि विप्ररूपोऽहमेव च ॥ ९० ॥ सती त्वहानिस्तत्पत्न्या यत्र काले भवि
ष्यति ॥ तत्रैव काले तन्मृत्युरिति दत्तो वरस्त्वया ॥ ९१ ॥ तत्पत्न्याश्चोदरे वीर्यमर्पयिष्यामि निश्चितम् ॥ तत्क्षणे चैव तन्मृत्युर्भविष्यति न संशयः ॥ ९२ ॥ पश्चा
त्सादेहमुत्सृज्य भविष्यति मम प्रिया ॥ इत्युक्त्वा जगतां नाथो ददौ शूलं हराय च ॥ ९३ ॥ शूलं दत्वा ययौ शीघ्रं हरि रभ्यन्तरे मुदा ॥ भारतं च ययुर्देवा ब्रह्मरुद्रपुरो
गमाः ॥ ९४ ॥ इति श्रीदेवी भागवते महा ० नवमस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ब्रह्माशिवं संनियोज्य संहारे दानवस्य च ॥
जगाम स्वालयं तूर्णयथास्थानं सुरोत्तमाः ॥ १ ॥ चंद्रभागानदीतीरे वटमूले मनोहरे ॥ तत्र तस्थौ महादेवो देवविस्तारहेतवे ॥ २ ॥ दूतं कृत्वा चित्ररथं गंधर्वैश्चरमीप्सि
तम् ॥ शीघ्रं प्रस्थापयामास शंखचूडांतिकं मुदा ॥ ३ ॥ सर्वेश्वराज्ञया शीघ्रं ययौ तन्नगरं परम् ॥ महेंद्रनगरोत्कृष्टं कुबेरभवनं अधिकम् ॥ ४ ॥ पंचयोजनवि
स्तीर्णं दैर्घ्ये तद्विगुणं भवेत् ॥ स्फटिकाकारमणिभिर्निर्मितं यानवेषितम् ॥ ५ ॥ सप्तभिः परिखाभिश्च दुर्गमाभिः समन्वितम् ॥ ज्वलदग्निनिभैः शश्वत्कल्पि
तं रत्नकोटिभिः ॥ ६ ॥ युक्तं च वीथीशतैर्कर्मणिवेदिविचित्रितैः ॥ परितो वाणिजांसौ धैर्नानावस्तुविराजितैः ॥ ७ ॥ सिंदूराकारमणिभिर्निर्मितैश्च विचित्रितैः ॥
भूषितं भूषितैर्दिव्यैराश्रमैः शतकोटिभिः ॥ ८ ॥ गत्वा ददर्श तन्मध्ये शंखचूडालयं परम् ॥ अतीव वलयाकारं यथा पूर्णं दुर्गमं डालम् ॥ ९ ॥ ज्वलदग्निशिखाक्ता
भिः परिखाभिश्च तमूभिः ॥ तद्दुर्गमं च शत्रूणामन्येषां सुगमं सुखम् ॥ १० ॥ अत्युच्चैर्गगनस्पर्शमणिशृंगविराजितम् ॥ राजितं द्वादशद्वारैर्द्वारपालसमन्वित
म् ॥ ११ ॥ मणींद्रसारनिर्माणैः शोभितं लक्षमंदिरैः ॥ शोभितं रत्नसोपानै रत्नस्तंभविराजितम् ॥ १२ ॥ तद्दृष्ट्वा पुष्पदंतोऽपि वरं द्वारं ददर्श सः ॥ द्वारे नियुक्तं
पुरुषं शूलहस्तं च सस्मितम् ॥ १३ ॥ तिष्ठंतं पिंगलाक्षं च ताम्रवर्णं भयंकरम् ॥ कथयामास वृत्तांतं जगाम तदनुज्ञया ॥ १४ ॥ अतिक्रम्य च तद्द्वारं जगामा
भ्यन्तरं पुनः ॥ न कोऽपि रक्षति श्रुत्वा दूतरूपं रणस्य च ॥ १५ ॥

शोनिमणिशृंगाणि तैर्विराजितम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुष्पदंत इति चित्ररथगंधर्वस्यैव नामांतरं पुष्पदंत इति ॥ १३ ॥ १४ ॥ रणस्य रणसंबन्धिनं युद्धाद्वा नार्थमागतं दूतरूपं पुरुषं श्रुत्वा न कोऽपि रक्ष
तितस्य प्रतिबंधो न क्रियत इत्यर्थः ॥ एतादृशः शंखचूडः शूर इति भावः ॥ १५ ॥

रणस्यसर्ववृत्तांतराजानं प्रतिशीघ्रं विज्ञापयत इत्युवाच ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ माल्येन सहितं लेपनं दधतमित्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुष्पभद्रेति ॥
 गत्वासोऽभ्यंतरद्वारंद्वारपालमुवाचह ॥ रणस्यसर्ववृत्तांतं विज्ञापयत मां चिरम् ॥ १६ ॥ सचतंकथयित्वा च दूतोगंतुमुवाचह ॥ सगत्वा शंखचूडंतं ददर्श
 सुमनोहरम् ॥ १७ ॥ राजमंडलमध्यस्थं स्वर्णसिंहासने स्थितम् ॥ मणींद्ररचितं दिव्यं रत्नदंडसमन्वितम् ॥ १८ ॥ रत्नकूत्रिमपुष्पैश्च प्रशस्तैः शोभितं स
 दा ॥ भृत्येन मस्तकेन्यस्तं स्वर्णच्छत्रं मनोहरम् ॥ १९ ॥ सेवितं पार्षदगणैरुचिरैः श्वेतचारैः ॥ सुवेषंसुंदरं रम्यं रत्नभूषणभूषितम् ॥ २० ॥ माल्येन लेपनं
 ॥ २२ ॥ उवाच सचवृत्तांतं यदुक्तं शंकरेण च ॥ पुष्पदंत उवाच ॥ राजेंद्र शिवभृत्योऽहं पुष्पदंताभिधः प्रभो ॥ २३ ॥ यदुक्तं शंकरेणैव तद्ब्रवीमि निशामय ॥
 राज्यं देहि च देवानामधिकारं च सांप्रतम् ॥ २४ ॥ देवाश्च शरणापन्ना देवेशं श्रीहरिं परम् ॥ हरिर्दत्त्वाऽस्य शूलं च तेन प्रस्थापितः शिवः ॥ २५ ॥ पुष्पभद्रा
 नदीतीरे वटमूले त्रिलोचनः ॥ विषयं देहितेषां च युद्धं वा कुरु निश्चितम् ॥ २६ ॥ गत्वा वक्ष्यामि किं शंभुमथ तद्ब्रूयामासि ॥ दूतस्य वचनं श्रुत्वा शंखचूडः प्र
 हस्य च ॥ २७ ॥ प्रभातेऽहं गमिष्यामि त्वं च गच्छेत्पुत्रमुवाचह ॥ सागत्वा वाचतं तूर्णवटमूलस्थमीश्वरम् ॥ २८ ॥ शंखचूडस्य वचनं तदीयं तन्मुखोदितम् ॥
 एतस्मिन् तरे स्कंद आजगाम शिवांतिकम् ॥ २९ ॥ वीरभद्रश्च नंदी च महाकालः सुभद्रकः ॥ विशालाक्षश्च बाणश्च पिंगलाक्षो विकंपनः ॥ ३० ॥ विरूपो
 विकृतिश्चैव मणिभद्रश्च वाष्कलः ॥ कपिलारव्यो दीर्घदंष्ट्रो विकटस्ताम्रलोचनः ॥ ३१ ॥ कालकंठो वलीभद्रः कालजिह्वः कुटीचरः ॥ बलोन्मत्तोरणश्चाधी
 दुर्जयो दुर्गमस्तथा ॥ ३२ ॥ अष्टौ च भैरवारौ दारुद्राश्चैकादश स्मृताः ॥ वसवोऽष्टौ वासवश्च आदित्या द्वादश स्मृताः ॥ ३३ ॥ हुताशनश्च चंद्रश्च विश्वकर्माश्चि
 नौ च तौ ॥ कुबेरश्च यमश्चैव जयंतौ नलकूबरः ॥ ३४ ॥ वायुश्च वरुणश्चैव बुधश्च मंगलस्तथा ॥ धर्मश्च शनिरीशानः कामदेवश्च वीर्यवान् ॥ ३५ ॥ उग्रदं
 ष्टाचो ग्रचंडाकोटारकैटभी तथा ॥ स्वयं चाष्टभुजा देवी भद्रकाली भयंकरी ॥ ३६ ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणविमानोपरि संस्थिता ॥ रक्तवस्त्रपरीधाना रक्तमाल्यानु
 लेपना ॥ ३७ ॥ नृत्यंती च हसंती च गायंती सुस्वरमुदा ॥ अभयं ददाति भक्तेभ्योऽभयासा च भयं रिपुम् ॥ ३८ ॥ विभ्रती विकटां जिह्वां सुलोलां योजनायता
 म् ॥ शंखचक्रगदापद्मखट्वाश्चर्मधनुः शरान् ॥ ३९ ॥ स्वर्पर्वतुलाकारं गंभीरं योजनायतम् ॥ त्रिशूलं गगनस्पर्शं शक्तिं च योजनायताम् ॥ ४० ॥

चंद्रभागायानामांतरम् ॥ विषयं स्वदेशम् ॥ तेषां देवानाम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अभयासारिपुं रिपवेभ
 यं ददातीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ मनासिवांछितं रतिक्रीडाम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यापराप्रकृतिः सैव ब्रह्मादीनामीश्वर
इत्यर्थः ॥ ५७ ॥ सप्रकृतिरूप एवेश्वरः ॥ पातासंहर्ता स्रष्टा च भवति स एवात्मा भवति स एव कालस्यापि नर्तकः ॥ ५८ ॥ स एव सृष्टिकाले स्वाभिन्नां प्रकृतिमायाख्यां निर्माय पृथक् कृत्य चराचरं च कृतवानित्यर्थः ॥ ५९ ॥

मुद्गरं सुसलं वज्रं खेटं फलकं मुज्ज्वलम् ॥ वैष्णवास्त्रं वारुणास्त्रं वाह्नेयं नागपाशकम् ॥ ४१ ॥ नारायणास्त्रं गांधर्वं ब्रह्मास्त्रं गारुडं तथा ॥ पर्जन्यास्त्रं पाशुपतं जंभणा
स्त्रं च पार्वतम् ॥ ४२ ॥ माहेश्वरास्त्रं वायव्यं दंडं संमोहनं तथा ॥ अव्ययं मन्त्रं कंदिव्यं दिव्यास्त्रं शतकं परम् ॥ ४३ ॥ आगत्य तत्र तस्थौ च योगिनीनां त्रिकोटि
भिः ॥ सार्धं च ढाकिनीनां च विकटानां त्रिकोटिभिः ॥ ४४ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च कूष्माण्डा ब्रह्मराक्षसाः ॥ वेतालाराक्षसाश्चैव यक्षाश्चैव तु किन्नराः ॥ ४५ ॥ ताभि
श्चैव सह स्कंदः प्रणम्य चंद्रशेखरम् ॥ पितुः पार्श्वे सहायार्थं समुवास तदाज्ञया ॥ ४६ ॥ अथ दूते गते तत्र शंखचूडः प्रतापवान् ॥ उवाच तु लसिवा तर्ता गत्वाऽभ्यंत
रमेव च ॥ ४७ ॥ रणवार्ता च सा श्रुत्वा शुष्कं कंठोष्ठतालुका ॥ उवाच मधुरं सार्धं हृदयेन विदूयता ॥ ४८ ॥ तुलस्युवाच ॥ हे प्राणबंधो हे नाथ तिष्ठ मे वक्षसि
क्षणम् ॥ हे प्राणाधिष्ठातृ देवरक्ष मे जीवितं क्षणम् ॥ ४९ ॥ भुंक्ष्व जन्म समासाद्य यन्मे मनसि वांछितम् ॥ पश्यामि त्वां क्षणं किंचिच्छोचनाभ्यां च सादरम् ॥ ५० ॥
आंदोलयंते प्राणामे मनोदग्धं च संततम् ॥ दुःस्वप्नश्च मया दृष्टश्चाद्यैव चरमे निशि ॥ ५१ ॥ तुलसीवचनं श्रुत्वा भुक्त्वा पीत्वा नृपेश्वरः ॥ उवाच वचनं प्राज्ञो हितं स
त्यं यथोचितम् ॥ ५२ ॥ शंखचूड उवाच ॥ कालेन योजितं सर्वं कर्म भोगनिबन्धनम् ॥ शुभं हर्षः सुखं दुःखं भयं शोकश्च मंगलम् ॥ ५३ ॥ काले भवन्ति वृक्षाश्च स्कं
धवंतश्च कालतः ॥ क्रमेण पुष्पवंतश्च फलवंतश्च कालतः ॥ ५४ ॥ तेषां फलानि पक्वानि प्रभवन्त्येव कालतः ॥ ते सर्वे फलिताः काले पातं यांति च कालतः ॥ ५५ ॥
काले भवन्ति विश्वानि कालेन श्रूयन्ति सुंदरि ॥ कालात् स्रष्टा च सृजति पातापाति च कालतः ॥ ५६ ॥ संहर्ता संहरेत् काले क्रमेण संचरन्ति ते ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीना
मीश्वरः प्रकृतिः परा ॥ ५७ ॥ स्रष्टा पाताच संहर्ता सचात्मा कालनर्तकः ॥ काले स एव प्रकृतिं स्वाभिन्नां स्वेच्छया प्रभुः ॥ ५८ ॥ निर्माय कृतवान्सर्वान्विश्व
स्थांश्च चराचरान् ॥ सर्वेशः सर्वरूपश्च सर्वात्मा परमेश्वरः ॥ ५९ ॥ जनं जनेन जनिता जनं पाति जनेन यः ॥ जनं जनेन हरते तं देवं भजसां प्रतम् ॥ ६० ॥ यस्या
ऽऽज्ञया वाति वातः शीघ्रगामी च सांप्रतम् ॥ यस्याऽऽज्ञया च तपनस्तपत्येव यथाक्षणम् ॥ ६१ ॥ यथाक्षणं वर्पती द्रोमृत्युश्चरति जंतुषु ॥ यथाक्षणं दहत्यग्निश्च
द्रोम्रमतिशीतवान् ॥ ६२ ॥ मृत्योर्मृत्युं कालकालं यमस्य च यमं परम् ॥ विभुं स्रष्टुश्च स्रष्टारं पातुश्च पातृकं भवे ॥ ६३ ॥

स एव जनेन जनं जनिता जनयितेत्यर्थः ॥ तथा जनेन जनं पाति रक्षति ॥ तथा जनेन जनं हरति ॥ यस्मादेवं मूलप्रकृत्यात्मक ईश्वर एव करोति सर्वं तस्मात्तादृशस्येच्छां को निवारयितुं समर्थस्तर्हि किं कर्तव्यमिति
चेत्तमेव चरणं गंतव्यमित्याह तं देवमिति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ मृत्युश्चरति जंतुषु ॥ यथाक्षणं वर्पती द्रोमृत्युश्चरति जंतुषु ॥ यथाक्षणं दहत्यग्निश्च
द्रोम्रमतिशीतवान् ॥ ६२ ॥ मृत्योर्मृत्युं कालकालं यमस्य च यमं परम् ॥ विभुं स्रष्टुश्च स्रष्टारं पातुश्च पातृकं भवे ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ गोलोकेभांडीरेस्थाने ॥ तत्त्वज्ञानम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
 संहतारिचसंहर्तुस्तदेवशरणं व्रज ॥ कोवाबंधुश्चकेषांवासर्वबंधुं भजप्रिये ॥ ६४ ॥ अहंकोवाचत्वंकावाविधिनायोजितः पुरा ॥ त्वयासार्धकर्मणाचपुनस्तेन
 वियोजितः ॥ ६५ ॥ अज्ञानीकातरः शोकेविपत्तौ न च पंडितः ॥ सुखेदुःखेभ्रमत्येवकालनेमिक्रमेण च ॥ ६६ ॥ नारायणं तं सर्वेशं कांतं यास्यसि निश्चितम् ॥
 तपःकृतं यदर्थं च पुरा बदरिकाश्रमे ॥ ६७ ॥ मया त्वं तपसालब्धा ब्रह्मणस्तु वरेण च ॥ हर्यर्थं यत्तव तपो हरिं प्राप्स्यसि कामिनि ॥ ६८ ॥ वृंदावने च गोविंदं गोलो
 के त्वं लभिष्यसि ॥ अहं यास्यामि तल्लोकं तनुं त्यक्त्वा च दानवीम् ॥ ६९ ॥ तत्र द्रक्ष्यसि मां त्वं च द्रक्ष्यामि त्वां च सांप्रतम् ॥ अगमं राधिकाशापाद्भारतं च सुदुर्लभम्
 ॥ ७० ॥ पुनर्यास्यामि तत्रैव कः शोको मे शृणु प्रिये ॥ त्वं च देहं परित्यज्य दिव्यरूपं विधाय च ॥ ७१ ॥ तत्कालं प्राप्स्यसि हरिं मां कांते कातराभव ॥ इत्युक्त्वा च दि
 नांते च तया सार्धं मनोहरम् ॥ ७२ ॥ सुष्वापशोभने तलपे पुष्पचंदनचर्चिते ॥ नानाप्रकारविभवं च काररत्नमंदिरे ॥ ७३ ॥ रत्नप्रदीपसंयुक्ते स्त्रीरत्नं प्राप्य सुंदरी
 म् ॥ निनायरजनीं राजा क्रीडाकौतुकमंगलैः ॥ ७४ ॥ कृत्वा वक्षसितां कांतां रुदती मतिदुःखिताम् ॥ कृशोदरीं निराहारां निमग्रां शोकसागरे ॥ ७५ ॥ पुनस्तां
 बोधयामास दिव्यज्ञानेन ज्ञानवित् ॥ पुरा कृष्णेन यदत्तं भांडीरे तत्त्वमुत्तमम् ॥ ७६ ॥ स च तस्यैव ददौ सर्वसर्वशोकहरं परम् ॥ ज्ञानं संप्राप्य सा देवी प्रसन्नवदनैश्च
 णा ॥ ७७ ॥ क्रीडां च कारहर्षेण सर्वमत्वेति न श्वरम् ॥ तौ दंपती च क्रीडंतौ निमग्नौ सुखसागरे ॥ ७८ ॥ पुलकांचितसर्वांगौ मूर्च्छितौ निर्जने मुने ॥ अंगप्रत्यंगसंयु
 तौ सुप्रीतौ सुरतोत्सुकौ ॥ ७९ ॥ एकांगौ च तथा तौ द्वौ चाऽर्धनारीश्वरो यथा ॥ प्राणेश्वरं च तुलसीमेने प्राणाधिकं परम् ॥ ८० ॥ प्राणाधिकां च तां मेने राजा प्राणे
 श्वरीं सतीम् ॥ तौ स्थितौ सुखसुप्तौ च तंद्रितौ सुंदरौ समौ ॥ ८१ ॥ सुवेपौ सुखसंभोगादचेष्टौ सुमनोहरौ ॥ क्षणं सुचेतनौ तौ च कथयंतौ रसाश्रयात् ॥ ८२ ॥
 कथां मनोरमां दिव्यां हंसतौ च क्षणं पुनः ॥ क्षणं च केलिसंयुक्तौ रसभावसमन्वितौ ॥ ८३ ॥ सुरते विरतिर्नास्ति तौ तद्विषयपंडितौ ॥ सततं जययुक्तौ द्वौ क्षणं नैव
 पराजितौ ॥ ८४ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे नारदनारायणसंवादेशक्तिप्रादुर्भावे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ श्री
 कृष्णं मनसा व्यात्वारक्षः कृष्णपरायणः ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय पुष्पतल्पान् मनोहरात् ॥ १ ॥ रात्रिवासः परित्यज्य स्नात्वा मंगलवारिणा ॥ धौते च वाससीधृ
 त्वा कृत्वा तिलकमुज्ज्वलम् ॥ २ ॥ चकाराह्निकमावश्यमभीष्टदेवं दनम् ॥ दध्याज्यमधुलाजांश्च ददर्श वस्तुमंगलम् ॥ ३ ॥

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके नवमस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ अशीतिपद्यवयवैस्तु शंखचूडमहेशयोः ॥ युद्धं महात्रासकरं यथावदभिवर्ण्यते ॥ १ ॥ रात्र्युत्तरं जा
 तं वृत्तमाह श्रीकृष्णमिति ॥ रक्षोराक्षसः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

नित्यंनित्यदानम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ स्वस्यमरणंनिश्चितंज्ञात्वाभांडाराणिददावित्याह ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ धानुष्काणांधनुर्धराणाम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ भांडौघंद्रव्यसमूहंत्रिंशदक्षौहिणी

रत्नश्रेष्ठमणिश्रेष्ठवस्त्रश्रेष्ठचकांचनम् ॥ ब्राह्मणेभ्योददौभक्त्यायथानित्यंचनारद ॥ ४ ॥ अमूल्यरत्नंयत्किंचिन्मुक्तामाणिक्यहीरकम् ॥ ददौविप्रायगुरवेया
त्रामंगलहेतवे ॥ ५ ॥ गजरत्नमश्वरत्नंधनरत्नंमनोहरम् ॥ ददौसर्वदरिद्रायविप्रायमंगलायच ॥ ६ ॥ भांडाराणांसहस्राणिनगराणांद्विलक्षकम् ॥ ग्रा
माणांशतकोटिंचब्राह्मणायददौमुदा ॥ ७ ॥ पुत्रंकृत्वातुराजेंद्रं सर्वेषुदानवेषुच ॥ पुत्रेसमर्प्यभार्याताराज्यंचसर्वसंपदम् ॥ ८ ॥ प्रजानुचरसंवंचभांडा
रंवाहनादिकम् ॥ स्वयंसत्राहयुक्तश्चधनुष्पाणिर्वभूवह ॥ ९ ॥ भृत्यद्वाराक्रमेणैवचकारसैन्यसंचयम् ॥ अश्वानांचत्रिलक्षेणलक्षेणवरहस्तिनाम् ॥
॥ १० ॥ रथानामयुतेनैवधानुष्काणांचत्रिकोटिभिः ॥ त्रिकोटिभिर्वर्मिणांचशूलिनांचत्रिकोटिभिः ॥ ११ ॥ कृतासेनापरिमितादानवेंद्रेणनारद ॥ त
स्यांसेनापतिश्चैवयुद्धशास्त्रविशारदः ॥ १२ ॥ महारथःसविज्ञेयोरथिनांप्रवरोणे ॥ त्रिलक्षाऽक्षौहिणीसेनापतिकृत्वानराधिपः ॥ १३ ॥ त्रिंशदक्षौ
हिणीबाधंभांडौघंचचकारह ॥ बहिर्वभूवशिविरान्मनसाश्रीहरिंस्मरन् ॥ १४ ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणविमानमारुरोहसः ॥ गुरुवर्गान्पुरस्कृत्यप्रययौशंक
रांतिकम् ॥ १५ ॥ पुष्पभद्रानदीतीरेयत्राक्षयवटःशुभः ॥ सिद्धाश्रमंचसिद्धानांसिद्धिक्षेत्रंचनारद ॥ १६ ॥ कपिलस्यतपःस्थानंपुण्यक्षेत्रेचभारते ॥
पश्चिमोदधिपूर्वेचमलयस्यचपश्चिमे ॥ १७ ॥ श्रीशैलोत्तरभागेचगंधमादनदक्षिणे ॥ पंचयोजनविस्तीर्णादैर्घ्येऽशतगुणातथा ॥ १८ ॥ शुद्धस्फटिक
संकाशाभारतेचसुपुण्यदा ॥ शाश्वतीजलपूर्णांचपुष्पभद्रानदीशुभा ॥ १९ ॥ लवणाब्धिप्रियाभार्याशश्वत्सौभाग्यसंयुता ॥ शरावतीमिश्रिताचनिर्ग
तासाहिमालयात् ॥ २० ॥ गोमतीवामतःकृत्वाप्रविष्टापश्चिमोदधौ ॥ तत्रगत्वाशंखचूडोददर्शचंद्रशेखरम् ॥ २१ ॥ वटमूलेसमासीनंसूर्यकोटि
समप्रभम् ॥ कृत्वायोगासनंहृद्वामुद्रायुक्तंचसस्मितम् ॥ २२ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशंज्वलंतंब्रह्मतेजसा ॥ त्रिशूलपट्टिशधरंव्याघ्रचर्मवरंवरम् ॥ २३ ॥
भक्तमृत्युहरंशांतंगौरीकांतंमनोहरम् ॥ तपसांफलदातारंदातारंसर्वसंपदाम् ॥ २४ ॥ आशुतोषंप्रसन्नास्यंभक्तानुग्रहकातरम् ॥ विश्वनाथंविश्ववी
जंविश्वरूपंचविश्वजम् ॥ २५ ॥ विश्वंभरंविश्ववरंविश्वसंहारकारकम् ॥ कारणंकारणानांचनरकार्णवतारणम् ॥ २६ ॥ ज्ञानप्रदंज्ञानबीजंज्ञानानंदं
सनातनम् ॥ अवरुह्यविमानाच्चतंहृद्वानवेक्षरः ॥ २७ ॥ सर्वैःसार्धंभक्तियुक्तःशिरसाप्रणनामसः ॥ वामतोभद्रकालींचस्कंदंचतत्पुरःस्थितम् ॥ २८ ॥
आशिषंचददौतस्मैकालीस्कंदश्चशंकरः ॥ उत्तस्थुरागतंहृद्वानवेनंदीश्वरादयः ॥ २९ ॥

वार्धपंडितंचकाररक्षितंत्रिंशदक्षौहिणीभिश्चकारेत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ देवानां भ्रमे विषये मिथ्या रूपे देशे तव किं वा फलं न किमपीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सर्वयूयं देवासुराः कश्यपवंशोत्पन्ना बंध
परस्परं च भाषातिचकुस्तत्र च सांप्रतम् ॥ राजा कृत्वा च संभाषामुवा स शिवसंनिधौ ॥ ३० ॥ प्रसन्नात्मा महादेवो भगवांस्तमुवाच ह ॥ महादेव उवाच ॥ विधा
ता जगतां ब्रह्मा पिता धर्मस्य धर्मवित् ॥ ३१ ॥ मरीचिस्तस्य पुत्रश्च वैष्णवश्चाऽपि धार्मिकः ॥ कश्यपश्चाऽपि तत्पुत्रो धर्मिष्ठश्च प्रजापतिः ॥ ३२ ॥ दक्षः
प्रीत्या ददौ तस्मै भक्त्या कन्यास्त्रयोदश ॥ तास्वेकाच दनुः साध्वी तत्सौ भाग्यविवर्धिता ॥ ३३ ॥ चत्वारिंशद नोऽपुत्रा दानवास्ते जसो लवणाः ॥ तेष्वेको वि
प्रचित्तिश्च महाबल पराक्रमः ॥ ३४ ॥ तत्पुत्रो धार्मिको दंभो विष्णुभक्तो जितेन्द्रियः ॥ जजाप परमं मंत्रं पुष्करे लक्षवत्सरम् ॥ ३५ ॥ शुक्राचार्यगुरुं कृत्वा
कृष्णस्य परमात्मनः ॥ तदा त्वांतनयं प्राप परं कृष्णपरायणम् ॥ ३६ ॥ पुरा त्वं पार्षदो गोपोगोपेष्वापि सुधार्मिकः ॥ अधुना राधिकाशापाद्भारते दानवेष्व
रः ॥ ३७ ॥ आब्रह्मस्तं वपर्यंतं तुच्छं मेने च वैष्णवः ॥ सालोक्यसाष्टिसायुज्यसामिप्यं च हरेरपि ॥ ३८ ॥ दीयमानं न गृह्णति वैष्णवाः सेवनं विना ॥ ब्रह्म
त्वममरत्वं वा तुच्छं मेने च वैष्णवः ॥ ३९ ॥ इंद्रत्वं वामनुत्वं वानमेने गणना सुच ॥ कृष्णभक्तस्य ते किं वा देवानां विषये भ्रमे ॥ ४० ॥ देहिराज्यं च देवानां
मत्प्रीतिं रक्ष भूमिप ॥ सुखं स्वराज्ये त्वं तिष्ठ देवास्तिष्ठंतु वैपदे ॥ ४१ ॥ अलं भूतविरोधेन सर्वे कश्यपवंशजाः ॥ यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ॥
॥ ४२ ॥ ज्ञातिद्रोहस्य पापानि कलानां हर्षतिषोडशीम् ॥ स्वसंपदां च हानिं च यदि राजेन्द्र मन्यसे ॥ ४३ ॥ सर्वावस्था च समतां केषां याति च सर्वदा ॥ ब्रह्म
णश्च तिरोभावो लये प्राकृतिके सदा ॥ ४४ ॥ आविर्भावः पुनस्तस्य प्रभावादी इव रेच्छया ॥ ज्ञानवृद्धिश्च तपसा स्मृतिलोपश्च निश्चितम् ॥ ४५ ॥ करोति सृष्टिं
ज्ञानेन स्रष्टा सोऽपि क्रमेण च ॥ परिपूर्णतमो धर्मः सत्ये सत्याश्रये सदा ॥ ४६ ॥ त्रिभागः सोऽपि त्रेतायां द्विभागो द्वापरे स्मृतः ॥ एकभागः कलौ पूर्वतदंशश्च क्रमेण च
॥ ४७ ॥ कलामात्रं कलेः शेषे कुहां चंद्रकला यथा ॥ यादृक्तेजो रेव ग्रीष्मे न तादृक् शिशिरे पुनः ॥ ४८ ॥ दिनेषु यादृक् मध्याह्ने सायं प्रातर्न तत्समम् ॥ उदयं याति काले
न बालतां च क्रमेण च ॥ ४९ ॥ प्रकांडतां च तत्पश्चात्कालेऽस्तं पुनरेति सः ॥ दिने प्रच्छन्नतां याति काले न दुर्दिने न ॥ ५० ॥ राहुग्रस्ते कं पितश्च पुनरेव प्रसन्नताम् ॥
परिपूर्णतमश्चंद्रः पूर्णिमायां च जायते ॥ ५१ ॥ तादृशो न भवेन्नित्यं क्षयं याति दिने दिने ॥ पुनश्च पुष्टिमायाति परं कुह्वादिने दिने ॥ ५२ ॥ संपद्युक्तः शुक्लपक्षे कृष्णे म्लान
श्च यक्ष्मणा ॥ राहुग्रस्ते दिने म्लानो दुर्दिने न विरोचते ॥ ५३ ॥ काले चंद्रो भवेच्छुक्लो भ्रष्टश्रीः कालभेदतः ॥ भविष्यति बलिश्चंद्रो भ्रष्टश्रीः सुतलेऽधुना ॥ ५४ ॥

वोऽतो न परस्परं द्रोहो युक्त इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ देवेभ्यो राज्ये दत्ते मम संपदो हानिः स्यात्तत्राऽऽह स्वसंपदामिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ब्रह्मणो न्यूनत्वं कालवशादुपपाद्यधर्मस्याऽपि न्यूनत्वमाह धर्मः
सत्ये इति ॥ सत्ये सत्ययुगे पूर्णो धर्म इत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ कुहां अंभावास्यायाम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ प्रकांडतां प्रचंडताम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यथैतकालेननश्यंतितत्रनदुःखंतथातवसंपदस्त्वंचनंद्यसितत्रकिंदुःखमित्यर्थः ॥ तर्हि न्यूनत्वादिदोषाभाववानुकस्तत्राह ईश्वरस्यैवेति ॥ यस्मात्परमात्मनोनुग्रहादहंमृत्युंजयोजा
तोऽयचप्राकृतल्यपइयामिकारणात्मनाभिन्नः सन्सईश्वरइत्यर्थः ॥ सएवेश्वरोमायाविशिष्टत्वान्मायाशक्तिप्रकृतिपुरुषइत्यादिशब्दैर्व्यवहियते ॥ गजशरीरेप्रविष्टचैतन्यस्यगजइतिव्यवहारवत् ॥
॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अतो जन्ममरणादिभयमवश्यभावितास्याज्यमेवतर्हि किंकर्तव्यमितिचेत्सर्वभावेनमूलप्रकृतिरूपः स एवाराधनीयइत्याह तन्नामेति ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

कालेनपृथ्वीसस्याह्यासर्वाधारावसुंधरा ॥ कालेजलेनिमग्नासातिरोभृतांबुविषुता ॥ ५५ ॥ कालेनश्यंतिविश्वानिप्रभवंत्येवकालतः ॥ चराचराश्चकाले
ननश्यंतिप्रभवंतिच ॥ ५६ ॥ ईश्वरस्यैवसमताब्रह्मणः परमात्मनः ॥ अहंमृत्युंजयोयस्मादसंख्यंप्राकृतंतलयम् ॥ ५७ ॥ अदर्शचापिद्रक्ष्यामिवारंवारंपुनःपु
नः ॥ सचप्रकृतिरूपंचसएवपुरुषःस्मृतः ॥ ५८ ॥ सचात्मासचजीवश्चनानारूपधरःपरः ॥ करोतिसततंयोहितत्रामगुणकीर्तनम् ॥ ५९ ॥ कालेमृत्युंसजय
तिजन्मरोगंभयंजराम् ॥ स्रष्टाकृतोविधिस्तेनपाताविष्णुःकृतोभवेत् ॥ ६० ॥ अहंकृतश्चसंहर्तावयंविषयिणःकृताः ॥ कालाग्निरुद्रसंहारेनियोज्यविषये
नृप ॥ ६१ ॥ अहंकारोमिसततंतत्रामगुणकीर्तनम् ॥ तेनमृत्युंजयोऽहंचज्ञानेनाऽनेननिर्भयः ॥ ६२ ॥ मृत्युर्मृत्युभयाद्यातिवैनतेयादिवोरगाः ॥ इत्यु
क्त्वासचसर्वेशःसर्वभावनतत्परः ॥ ६३ ॥ विररामचशंभुश्चसभामध्येचनारद ॥ राजातद्वचनंश्रुत्वाप्रशशंसपुनःपुनः ॥ ६४ ॥ उवाचमधुरंदेवंपरंविनय
पूर्वकम् ॥ शंखचूडउवाच ॥ त्वयायत्कथितंदेवनाऽन्यथावचनंस्मृतम् ॥ ६५ ॥ तथापिकिंचिद्यथार्थंश्रूयतांमन्निवेदनम् ॥ ज्ञातिद्रोहेमहत्पापंत्वयोक्त
मधुनाचयत् ॥ ६६ ॥ गृहीत्वातस्यसर्वस्वंकुतःप्रस्थापितोबलिः ॥ मयासमुद्धृतंसर्वमूर्ध्वमैश्वर्यमीश्वर ॥ ६७ ॥ सुतलाच्चसमुद्धर्तुनालंतत्रगदाधरः ॥
सभ्रातृकोहिरण्याक्षःकथंदेवैश्चर्हिंसितः ॥ ६८ ॥ शुभादयश्चासुराश्चकथंदेवैर्निपातिताः ॥ पुरासमुद्रमथनेपीयूषंभक्षितंसुरैः ॥ ६९ ॥ क्लेशभाजोवयं
तत्रतेसर्वेफलभोगिनः ॥ क्रीडाभांडमिदंविश्वंप्रकृतेःपरमात्मनः ॥ ७० ॥ यस्मैयत्रसददातितस्यैश्वर्यंभवेत्तदा॥ देवदानवयोर्वादःशश्वन्नैमित्तिकःसदा ॥ ७१ ॥
पराजयोजयस्तेषांकालेऽस्माकंक्रमेणच ॥ तदाऽऽवयोर्विरोधेवागमनंनिष्फलंपरम् ॥ ७२ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ गृहीत्वेति ॥ धर्मवद्विर्भवद्विर्बलिवर्धनं गृहीत्वाकुतःप्रस्थापितस्तत्रकिंचिन्नातिद्रोहोस्तीतितस्मात्परोपदेशेकुशलाएवयूयमितिप्रतिभातीत्यभिप्रायः ॥ तत्पातालेगतमैश्वर्यमधुनाम
योर्ध्वंसमुद्धृतंतत्कर्तव्यजीवन्दास्थामीतिभावः ॥ ६७ ॥ तर्हिबलिस्त्वयाकुतो नोद्धृतइतिचेत्सामर्थ्याभावादित्याह ॥ सुतलाच्चेति ॥ समुद्धर्तुंबलिमितिशेषः ॥ कुतःसामर्थ्याभावोयस्तत्रबलिद्वारिगदाध
रस्तिष्ठतितइत्यर्थः ॥ तथाऽनेकेपराधाभवतांसंतीत्याह सभ्रातृकइति ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तेसर्वदेवाःप्रकृतेर्मूलप्रकृतिसंज्ञस्यपरमात्मनइत्यर्थः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ पराजयोजयइति ॥ कदाचित्तेषां
जयपराजयौकदाचिदस्माकमित्यर्थः ॥ इदंत्वधिकमित्याह तदावयोरिति ॥ आवयोर्देवासुरयोर्विरोधेवागमनंनिष्फलम् ॥ ७२ ॥

कुतइतिचेत्तवदेवासुरयोःसमत्वादित्याह समसंबंधिनइति ॥ समसंबंधिनोबंधोर्देवासुरमित्रस्यतवाऽत्रागमनंनोचितमितिभावः ॥ किंचइयंतेइति ॥ अस्माभिःसहयुद्धेतवमहतीलज्जा अस्मासुनां चत्वात्त्वयिमहत्त्वात् ॥ ७३ ॥ किंचजयेइति ॥ अस्माकंजयेअस्माकमेवाऽधिकाकीर्तिस्तवजयेतुनतादृशी ॥ नहिंसिंहःसृगालंहत्वाकीर्तिलभते ॥ तवपराजयेतुतवमहतीहानिर्नतथाऽस्माकंसाभवतीतिविशेषइति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ कालज्जेति ॥ अस्माकंदेवतानांदैत्यैःसहयुद्धंकर्तव्यमित्येवसनातनोधर्मश्चलितोऽस्ति ततोनाकापिलज्जेत्यर्थः ॥ ८० ॥ शरण

समसंबंधिनोबंधोरीश्वरस्यमहात्मनः ॥ इयंतेमहतीलज्जायुद्धेऽस्माभिःसहाऽधुना ॥ ७३ ॥ जयेततोऽधिकाकीर्तिर्हानिश्चैवपराजये ॥ इत्येतद्वचनंश्रुत्वाप्रहस्यचत्रिलोचनः ॥ ७४ ॥ यथोचितमुत्तरंतमुवाचदानवेश्वरम् ॥ महादेवउवाच ॥ युष्माभिःसहयुद्धेमेब्रह्मवंशसमुद्भवैः ॥ ७५ ॥ कालज्जामहतीराजन्नकीर्तिर्वापराजये ॥ युद्धमादौहरेरेवमधुनाकैटभेनच ॥ ७६ ॥ हिरण्यकशिपोश्चैवसहतेनात्मनानृप ॥ हिरण्याक्षस्ययुद्धंचपुनस्तेनगदाभृता ॥ ७७ ॥ त्रिपुरैःसहयुद्धंचमयापिचपुराकृतम् ॥ सर्वैश्वर्याःसर्वमातुःप्रकृत्याश्वभूवह ॥ ७८ ॥ सहशुभादिभिःपूर्वसमरःपरमाद्भुतः ॥ पार्षदप्रवरस्त्वंचकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ ७९ ॥ येयेहताश्चदैतेयानहिकेऽपित्वयासमाः ॥ कालज्जामहतीराजन्ममयुद्धेत्वयासह ॥ ८० ॥ सुराणांशरणस्यैवप्रेषितश्चहरेरहो ॥ देहिराज्यंचदेवानामितिमेनिश्चितंवचः ॥ ८१ ॥ “युद्धंवाकुरुमत्सार्धंवागव्ययेकिंप्रयोजनम् ॥” इत्युक्त्वाशंकरस्तत्रविररामचनारद ॥ उत्तस्थौशंखचूडश्चह्यमात्यैःसहसत्वरम् ॥ ८२ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेम०नवमस्कंधेनारदनारायणसंवादेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ शिवंप्रणम्यशिरसादानवेन्द्रःप्रतापवान् ॥ समारुरोहयानंचसहामात्यैःससत्वरः ॥ १ ॥ शिवःस्वसैन्यंदेवांश्चप्रेरयामाससत्वरम् ॥ दानवेन्द्रःससैन्यश्चयुद्धारंभेवभूवह ॥ २ ॥ स्वयंमहेंद्रोयुयुधेसार्धंचवृषपर्वणा ॥ भास्करोयुयुधेविप्रचित्तिनासहसत्वरः ॥ ३ ॥ दंभेनसहचंद्रश्चकारपरमंरणम् ॥ कालस्वरेणकालश्चगोकर्णेनहुताशनः ॥ ४ ॥ कुबेरःकालकेयेनविश्वकर्माभयेनच ॥ भयंकरेणमृत्युश्चसंहारेणमयस्तथा ॥ ५ ॥ विकंकणेनवरुणश्चंचलेनसमीरणः ॥ बुधश्चघृतपृष्ठेनरक्ताक्षेणशनैश्चरः ॥ ६ ॥ जयंतोरत्नसारेणवसवोवर्चसांगणैः ॥ अश्विनौचदीप्तिमताधूमेणनलकूबरः ॥ ७ ॥ धुरंधरेणधर्मश्चउषाक्षेणचमंगलः ॥ शोभाकरेणवैभानुःपिठरेणचमन्मथः ॥ ८ ॥ गोधामुखेनचूर्णेनखड्गेनचध्वजेनच ॥ कांचीमुखेनपिंडेनधूमेणसहनंदिना ॥ ९ ॥

स्याश्रयस्यप्रेषितस्तेनप्रेषितइत्यर्थः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ पंचसप्ततिपद्यैस्तुयुद्धारंभःसचोच्यते ॥ यत्रदेवासुराणां चपराक्रमउदीर्यते ॥ १ ॥ शंखचूडोयुद्धार्थमुत्थितवानित्युक्तंतदुत्तरंजातंवृत्तमाह शिवंप्रणम्येति ॥ १ ॥ २ ॥ केनसाकंकस्ययुद्धंजातंतदाह स्वयंमहेंद्रइति ॥ ३ ॥ अत्रतृतीयांतादैत्याः प्रथमांतादेवाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

गोधामुखादिभिरादित्याद्यायुयुधुः ॥ एकादशरुद्राएकादशभयंकरैर्देवैर्युयुधुः ॥ १० ॥ महामारीदैत्यपक्षीया ॥ उग्रचंडादयोदेवताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

विश्वेनचपलाशेनादित्याद्यायुयुधुः परे ॥ एकादशचरुद्रावैएकादशभयंकरैः ॥ १० ॥ महामारीचयुयुधेचोग्रचंडादिभिः सह ॥ नंदीश्वरादयः सर्वे दानवानांगणैः सह ॥ ११ ॥ युयुधुश्चमहायुद्धेप्रलयेऽपिभयंकरे ॥ वटमूलेचशंभुश्चतस्थौकाल्यासुतेनच ॥ १२ ॥ सर्वेचयुयुधुः सैन्यसमूहाः सततंमुने ॥ रत्नसिंहासनेरम्येकोटिभिर्दानवैः सह ॥ १३ ॥ उवासशंखचूडश्चरत्नभूषणभूषितः ॥ शंकरस्यचयेयोधादानवैश्चपराजिताः ॥ १४ ॥ देवाश्चदुद्रुवुः सर्वेभीताश्चक्षतविग्रहाः ॥ चकारकोपंस्कंदश्चदेवेभ्यश्चाभयंददौ ॥ १५ ॥ बलंचस्वगणानांचवर्धयामासतेजसा ॥ सोऽयमेकश्चयुयुधेदानवानांगणैः सह ॥ १६ ॥ अक्षौहिणीनांशतकंसमरेचजवानसः ॥ असुरान्पातयामासकालीकमललोचना ॥ १७ ॥ पपौरक्तं दानवानामतिक्रुद्धाततः परम् ॥ दशलक्षं गजेन्द्राणांशतलक्षंचकोटिशः ॥ १८ ॥ समादायैकहस्तेनमुखेचिक्षेपलीलया ॥ कबंधानांसहस्रंचननर्तसमरेमुने ॥ १९ ॥ स्कंदस्यशरजालेनदानवाः क्षतविग्रहाः ॥ भीताश्चदुद्रुवुः सर्वेमहारणपराक्रमाः ॥ २० ॥ वृषपर्वाविप्रचित्तिर्देभश्चापिविकंकणः ॥ स्कंदेनसार्धयुयुधुस्तेसर्वेविक्रमेणच ॥ २१ ॥ महामारीचयुयुधेनबभूवपराङ्मुखी ॥ बभूवुस्तेचसंक्षुब्धाः स्कंदस्यशक्तिपीडिताः ॥ २२ ॥ नदुद्रुवुर्भयात्स्वर्गेपुष्पवृष्टिर्बभूवह ॥ स्कंदस्यसमरंहृद्वामहारुद्रंसमुल्बणम् ॥ २३ ॥ दानवानांक्षयकरंयथाप्राकृतिकोलयः ॥ राजाविमानमारुह्यचकारबाणवर्षणम् ॥ २४ ॥ नृपस्यशरवृष्टिश्चवनस्यवर्षणंयथा ॥ महाघोरांधकारश्चवन्हुत्थानंबभूवच ॥ २५ ॥ देवाः प्रदुद्रुवुः सर्वेऽप्यन्येनंदीश्वरादयः ॥ एकएवकार्तिकेयस्तस्थौसमरमूर्धनि ॥ २६ ॥ पर्वतानांचसर्पाणांशिलानांशास्त्रिणांतथा ॥ नृपश्चकारवृष्टिंचदुर्वारांचभयंकरीम् ॥ २७ ॥ नृपस्यशरवृष्ट्याचप्रहितः शिवनंदनः ॥ नीहारेणचसांद्रेणप्रहितोभास्करोयथा ॥ २८ ॥ धनुश्चिच्छेदस्कंदस्यदुर्वहंचभयंकरः ॥ बभंजचरथंदिव्यंचिच्छेदरथपीठकान् ॥ २९ ॥ मयूरंजर्जरीभूतंदिव्यास्त्रेणचकारसः ॥ शक्तिंचिक्षेपसूर्याभांतस्यवक्षस्यचातिनीम् ॥ ३० ॥ क्षणंमूर्च्छांचसंप्रापबभूवचेतनः पुनः ॥ गृहीत्वातद्धनुर्दिव्यंयदत्तंविष्णुनापुरा ॥ ३१ ॥ रत्नेन्द्रसारनिर्माणंयानमारुह्यकार्तिकः ॥ शस्त्रास्त्रंचगृहीत्वाचचकाररणमुल्बणम् ॥ ३२ ॥ सर्पाश्चपर्वतांश्चैववृक्षांश्चप्रस्तरांस्तथा ॥ सर्वाश्चिच्छेदकोपेनदिव्यास्त्रेणशिवात्मजः ॥ ३३ ॥ वह्निंनिर्वापयामासपार्जन्येनप्रतापवान् ॥ रथंधनुश्चचिच्छेदशंखचूडस्यलीलया ॥ ३४ ॥ सन्नाहंसारथिंचैवकिरीटंमुकुटोज्ज्वलम् ॥ चिक्षेपशक्तिंशुक्लाभांदानवेंदस्यवक्षसि ॥ ३५ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ राजाशंखचूडः ॥ २४ ॥ वन्हुत्थानं परस्परशस्त्रवर्षणात् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वक्षस्यवक्षसइत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ कार्तिकस्यस्कंदस्यसमरंरक्षितुम् ॥ ४२ ॥ वाद्यभांडः समुदायः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
मूर्छासंप्राप्यराजाचेतनश्चबभूवह ॥ आरुरोहयानमन्यद्धनुर्जग्राहसत्वरः ॥ ३६ ॥ चकारशरजालंचमाययामायिनावरः ॥ गुहंचच्छादसमरेशरजाले
ननारद ॥ ३७ ॥ जग्राहशक्तिमव्यग्रांशतसूर्यसमप्रभाम् ॥ प्रलयाग्निशिखारूपांविष्णोश्चतेजसावृताम् ॥ ३८ ॥ चिक्षेपतांचकोपेनमहावेगेनकार्तिके ॥
पपातशक्तिस्तद्वात्रेवहिराशिरिवोज्ज्वला ॥ ३९ ॥ मूर्छासंप्रापशक्त्याचकार्तिकेयोमहाबलः ॥ कालीगृहीत्वातंक्रोडेनिनायशिवसन्निधौ ॥ ४० ॥ शि
वस्तंचाऽपिज्ञानेनजीवयामासलीलया ॥ ददौबलमनंतंचसमुत्तस्थौप्रतापवान् ॥ ४१ ॥ कालीजगामसमरंरक्षितुंकार्तिकस्यया ॥ वीरास्तामनुजमु
श्चतेचनंदीश्वरादयः ॥ ४२ ॥ सर्वदेवाश्चगंधर्वायक्षराक्षसकिन्नराः ॥ वाद्यभांडश्चबहुशःशतशोमधुवाहकाः ॥ ४३ ॥ साचगत्वाऽथसंग्रामंसिंहनादंच
कारच ॥ देव्याश्चसिंहनादेनप्रापुर्मूर्छांचदानवाः ॥ ४४ ॥ अट्टाट्टहासमशिवंचकारचपुनःपुनः ॥ दृष्ट्वापपौचमाध्वीकंननर्तरणमूर्धनि ॥ ४५ ॥ उग्रदं
ष्ट्राचोग्रदंडाकोटकीचपपौमधु ॥ योगिनीडाकिनीनांचगणाःसुरगणादयः ॥ ४६ ॥ दृष्ट्वाकालींशंखचूडःशीघ्रमाजौसमाययौ ॥ दानवाश्चभयंप्रापूराजाते
भ्योऽभयंददौ ॥ ४७ ॥ कालीचिक्षेपवह्निंचप्रलयाग्निशिखोपमम् ॥ राजानिर्वापयामासपार्जन्येनचलीलया ॥ ४८ ॥ चिक्षेपवारुणंसाचतीव्रंचमहद
द्रुतम् ॥ गांधर्वेणचचिच्छेददानवेंद्रश्चलीलया ॥ ४९ ॥ माहेश्वरंप्रचिक्षेपकालीवह्निशिखोपमम् ॥ राजाजघानतांशीघ्रंवैष्णवेनचलीलया ॥ ५० ॥ नारायणा
स्त्रंसादेवीचिक्षेपमंत्रपूर्वकम् ॥ राजाननामतदृष्ट्वाचावरुह्यरथादसौ ॥ ५१ ॥ ऊर्ध्वजगामतच्चास्त्रंप्रलयाग्निशिखोपमम् ॥ पपातशंखचूडश्चभक्त्यातंदंडवद्रुवि
॥ ५२ ॥ ब्रह्मास्त्रंसाचचिक्षेपयत्नतोमंत्रपूर्वकम् ॥ ब्रह्मास्त्रेणमहाराजोनिर्वापंचचकारसः ॥ ५३ ॥ तदाचिक्षेपदिव्यास्त्रंसादेवीमंत्रपूर्वकम् ॥ राजादिव्यास्त्र
जालेनतन्निर्वाणंचकारच ॥ ५४ ॥ देवीचिक्षेपशक्तिंचयत्नतोयोजनायताम् ॥ राजादिव्यास्त्रजालेनशतखंडांचकारह ॥ ५५ ॥ जग्राहमंत्रपूतंचदेवीपाशुपतं
रुषा ॥ निक्षेपणंनिरोद्धुंचवाग्वभूवाऽशरीरिणी ॥ ५६ ॥ मृत्युःपाशुपतेनास्तिनृपस्यचमहात्मनः ॥ यावदस्तिचमंत्रस्यकवचंचहरेरिति ॥ ५७ ॥ यावत्स
तीत्वमस्त्येवसत्याश्चनृपयोषितः ॥ तावदस्यजरामृत्युर्नास्तीतिब्रह्मणोवचः ॥ ५८ ॥ इत्याकर्ण्यभद्रकालीनतच्चिक्षेपशस्त्रकम् ॥ शतलक्षंदानवानांजग्रा
सलीलयाक्षुधा ॥ ५९ ॥ ग्रस्तुंजगामवेगेनशंखचूडंभयंकरी ॥ दिव्यास्त्रेणसुतीक्ष्णेनवारयामासदानवः ॥ ६० ॥ खड्गंचिक्षेपसादेवीग्रीष्मसूर्योपमंयथा ॥ दि
व्यास्त्रेणदानवेंद्रःशतखंडंचकारसः ॥ ६१ ॥ पुनर्ग्रस्तुंमहादेवीवेगेनचजगामतम् ॥ सर्वसिद्धेश्वरःश्रीमान्ववृधेदानवेश्वरः ॥ ६२ ॥
॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ पाशुपतास्त्रत्यागंनिरोद्धुंआकाशवाणीबभूवेत्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ग्रस्तुंग्रसितुम् ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ देव्यासहबाहुयुद्धंनचकार किंतु तदाननाम ॥ किंचदेव्याअस्त्रंस्वयंचिच्छेद नतुतस्याउपरिस्वयंचिक्षेप ॥ स्वतेजसाअस्त्रंजग्राहचकुतोनाऽस्त्रंचिक्षेपयतेवै
 ण्वस्ततोमातृबुद्ध्यानाऽस्त्रंचिक्षेप ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ क्षतजंरक्तम् ॥ क्षुधाक्षुधयापपौ ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ पाशुपतेनहंतुमुशुकैत्यर्थः ॥ तदे
 वेगेनमुष्टिनाकालीकोपयुक्ताभयंकरी ॥ वभंजचरथंतस्यजवानसारथिसती ॥ ६३ ॥ साचशूलंचचिक्षेपप्रलयाग्निशिखोपमम् ॥ वामहस्तेनजग्राहशंख
 चूडःस्वलीलया ॥ ६४ ॥ मुष्ट्याजवानतंदेवीमहाकोपेनवेगतः ॥ वभ्रामचतयादैत्यःक्षणंमूर्च्छामवापच ॥ ६५ ॥ क्षणेनचेतनांप्राप्यसमुत्तस्थौप्रतापवान् ॥
 नचकारबाहुयुद्धंदेव्यासहननामताम् ॥ ६६ ॥ देव्याश्चास्त्रंसचिच्छेदजग्राहचस्वतेजसा ॥ नास्त्रंचिक्षेपतांभक्तोमातृभक्त्यातुवैष्णवः ॥ ६७ ॥ गृहीत्वा
 दानवंदेवीभ्रामयित्वापुनःपुनः ॥ ऊर्ध्वचप्रापयामासमहावेगेनकोपिता ॥ ६८ ॥ ऊर्ध्वात्पपातवेगेनशंखचूडःप्रतापवान् ॥ निपत्यचसमुत्तस्थौप्रणम्यभद्र
 कालिकाम् ॥ ६९ ॥ रत्नद्रसारनिर्माणंविमानंसुमनोहरम् ॥ आरुरोहहर्षयुक्तो नविश्रांतोमहारणे ॥ ७० ॥ दानवानांचक्षतजंसादेवीचपपौक्षुधा ॥ पीत्वाभु
 क्त्वाभद्रकालीजगामशंकरांतिकम् ॥ ७१ ॥ उवाचरणवृत्तांतंपौर्वापर्ययथाक्रमम् ॥ श्रुत्वाजहासशंभुश्चदानवानांविनाशनम् ॥ ७२ ॥ लक्षंचदानवंद्राणा
 मवशिष्टरणेऽधुना ॥ भुंजंत्यानिर्गतंवक्रात्तदन्यंभुक्तामीश्वर ॥ ७३ ॥ संग्रामेदानवंद्रंचहंतुंपाशुपतेनवै ॥ अवध्यस्तवराजेतिवाग्वभूवाशरीरिणी ॥ ७४ ॥ राजे
 द्रश्चमहाज्ञानीमहाबलपराक्रमः ॥ नचचिक्षेपमय्यस्त्रंचिच्छेदममसायकम् ॥ ७५ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेनारदनारायणसंवादेद्राविंशोऽध्यायः
 ॥ २२ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ शिवस्तत्त्वंसमाकर्ण्यतत्त्वज्ञानविशारदः ॥ ययौस्वयंचसमरेस्वगणैःसहनारद ॥ १ ॥ शंखचूडःशिवंहृद्वाविमानाद
 वरुह्यच ॥ ननामपरयाभक्त्याशिरसादंडवद्भुवि ॥ २ ॥ तंप्रणम्यचवेगेनविमानमारुरोहसः ॥ तूर्णंचकारसन्नाहंधनुर्जग्राहदुर्वहम् ॥ ३ ॥ शिवदानवयोर्युद्धंपू
 र्णमब्दशतंपुरा ॥ नवभूवतुरन्योन्यंब्रह्मअयपराजयौ ॥ ४ ॥ न्यस्तशस्त्रश्चभगवानन्यस्तशस्त्रश्चदानवः ॥ रथस्थःशंखचूडश्चवृषस्थोवृषभध्वजः ॥ ५ ॥ दानवा
 नांचशतकमुद्धृतंचवभूवह ॥ रणेयेयेमृताःशंभुर्जीवियामासतान्विभुः ॥ ६ ॥ एतस्मिन्नंतरेवृद्धब्राह्मणःपरमातुरः ॥ आगत्यचरणस्थानमुवाचदानवेश्वरम्
 ॥ ७ ॥ वृद्धब्राह्मणउवाच ॥ देहिभिक्षांचराजेंद्रमह्यंविप्रायसांप्रतम् ॥ त्वंसर्वसंपदांदातायन्मेमनसिवांछितम् ॥ ८ ॥ निरीहायचवृद्धायतृपितायचसांप्रतम् ॥
 पश्चात्त्वांकथयिष्यामिपुरःसत्यंचकुर्वीति ॥ ९ ॥ अमित्युवाचराजेंद्रःप्रसन्नवदनेक्षणः ॥ कवचार्थीजनश्चाऽहमित्युवाचातिमायया ॥ १० ॥
 तिशेषः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ इतिश्रीदेवीतिलकेनवमस्कंधेद्राविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ अर्धाधिकैश्चत्रिंशद्विःपद्यैरथजनार्दनः ॥ शंखचूडस्यकवचंचहारितचवर्ण्यते ॥ १ ॥ भद्रकालीवाक्यश्रव
 णोत्तरंशिवोयच्चकारतदाह शिवस्तत्त्वमिति ॥ युद्धवृत्तांतरूपंतत्त्वमित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ तंप्रणम्येति ॥ एतादृशोऽयंभगवद्भक्तइतिभावः ॥ सन्नाहंयुद्धोद्योगम् ॥ ३ ॥ अब्दशतमभूदितिशेषः ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ उद्धृतमयितंदानवानांशतकमनेकेदानवाइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पश्चात्त्वामिति ॥ मत्पुरःप्रथमतोऽतिसत्यंकुरुदास्यामीतिशपथंकुरुपश्चात्त्वांयन्मदभिलषितंतत्कथयिष्यामीत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥

कवचंभूर्जपत्रेविलिख्यस्वर्णपेठिकायांस्थापयित्वाकंठेयद्धृतं तदित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ शिवकेशवयोरन्येनताभ्यामन्येनपुरुषेणदुर्वहमित्यर्थः ॥ १४ ॥ प्रस्थेनविस्तरेणसजीवंचेतनयासहितमित्यर्थः ॥
नित्यरूपमित्याद्यतिशयोक्तिः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तंचेति ॥ श्रीकृष्णप्रतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ शंभुनावित्यनेनशिवोपरिशंखजलनदेयमितिभावः ॥ २५ ॥ २६ ॥ स्त्रीणांचेति ॥

तच्छ्रुत्वाकवचंदिव्यंजग्राहहरिरेवच ॥ शंखचूडस्यरूपेणजगामतुलसींप्रति ॥ ११ ॥ गत्वातस्यांमाययाचवीर्याधानंचकारच ॥ अथशंभुहरेःशूलंजग्राह
दानंवंप्रति ॥ १२ ॥ ग्रीष्ममध्याह्नमार्तंडप्रलयाग्निशिखोपमम् ॥ दुर्निवार्यचदुर्धर्मव्यर्थवैरिघातकम् ॥ १३ ॥ तेजसाचक्रतुल्यंचसर्वशस्त्रास्त्रसारक
म् ॥ शिवकेशवयोरन्यदुर्वहंचभयंकरम् ॥ १४ ॥ धनुःसहस्रदैव्येणप्रस्थेनशतहस्तकम् ॥ सजीवंब्रह्मरूपंचनित्यरूपमनिर्दिशम् ॥ १५ ॥ संहर्तुंसर्व
ब्रह्मांडमलयत्स्वीयलीलया ॥ चिक्षेपतोलनंकृत्वाशंखचूडेचनारद ॥ १६ ॥ राजाचापंपरित्यज्यश्रीकृष्णचरणांबुजम् ॥ ध्यानेचकारभक्त्याचकृत्वा
योगासनंधिया ॥ १७ ॥ शूलंचभ्रमणंकृत्वापपातदानवोपरि ॥ चकारभस्मसात्तंचसरथंचाऽथलीलया ॥ १८ ॥ राजाधृत्वादिव्यरूपंकिशोरंगोपवेष
कम् ॥ द्विभुजंमुरलीहस्तरत्नभूषणभूषितम् ॥ १९ ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणंवेष्टितंगोपकोटिभिः ॥ गोलोकादागतंयानमारुरोहपुरंययौ ॥ २० ॥ गत्वाननाम
शिरसासराधाकृष्णयोर्मुने ॥ भक्त्याचचरणांभोजंरासेवृंदावनेवने ॥ २१ ॥ सुदामानंचतौहृद्वापसत्रवदनेक्षणौ ॥ क्रोडेचक्रतुरत्यंतंप्रेम्णाऽतिपरिसंयुतौ
॥ २२ ॥ अथशूलंचवेगेनप्रययौतंचसादरम् ॥ अस्थिभिःशंखचूडस्यशंखजातिर्वभूवह ॥ २३ ॥ नानाप्रकाररूपेणशश्वत्पूतासुरार्चने ॥ प्रशस्तंशंखतो
यंचदेवानांप्रीतिदंपरम् ॥ २४ ॥ तीर्थतोयस्वरूपंचपवित्रंशंभुनाविना ॥ शंखशब्दोभवेद्यत्रतत्रलक्ष्मीःसुसंस्थिरा ॥ २५ ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुयःस्नातःशं
खवारिणा ॥ शंखोहरेरधिष्ठानंयत्रशंखस्ततोहरिः ॥ २६ ॥ तत्रैववसतेलक्ष्मीर्दूरीभूतममंगलम् ॥ स्त्रीणांचशंखध्वनिभिःशूद्राणांचविशेषतः ॥ २७ ॥ भी
तारुष्टायातिलक्ष्मीस्तत्स्थलादन्यदेशतः ॥ शिवोऽपिदानवंहत्वाशिवलोकंजगामह ॥ २८ ॥ प्रहृष्टोवृषभारूढःस्वगणैश्चसमावृतः ॥ सुराःस्वविषयंप्रापुः
परमानंदसंयुताः ॥ २९ ॥ नेदुर्दुभयःस्वर्गेजगुर्गंधर्वकिन्नराः ॥ बभूवपुष्पवृष्टिश्चशिवस्योपरिसंततम् ॥ ३० ॥ प्रशशंसुःसुरास्तंचमुनींद्रप्रवरादयः ॥
इतिश्रीदेवीभागवतेम०नवमस्कंधेत्रयोर्विशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ नारायणश्चभगवान्वीर्याधानंचकारह ॥ तुलस्यांकेनरूपेणतन्मेव्या
ख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ नारायणश्चभगवान्देवानांसाधनेषुच ॥ शंखचूडस्यकवचंगृहीत्वाविष्णुमायया ॥ २ ॥

श्रीशुद्धैःशंखध्वनिर्नक्तव्यइत्यर्थः ॥ २७ ॥ विपक्षेबाधकमाह यातीति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेत्रयोर्विशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ एकाधिकशतश्लोकैस्तुलसीसंगवर्ण
नम् ॥ कृत्वातदुत्तरंतस्यामाहात्म्यमपिचोच्यते ॥ १ ॥ नारायणस्तुलसीसंगंकथंकृतवानितिकथांपृच्छति नारदः नारदउवाच नारायणश्चेति ॥ १ ॥ साधनेषुसाधननिमित्तमित्यर्थः ॥ २ ॥

तस्यास्तुलस्याः पातिव्रत्यनाशेन तत्पतेः शंखचूडस्य हननेच्छयेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ परमानंदेति ॥ मत्पतिर्जयसंपाद्याऽऽगतइति हेतोरित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कांतमुंदरम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

पुनर्विधाय तद्रूपं जगाम तत्सती गृहम् ॥ पातिव्रत्यस्य नाशेन शंखचूडजिवांसया ॥ ३ ॥ दुंदुभिवादयामास तुलसीद्वारसन्निधौ ॥ जयशब्दं च तद्वा रेवो ध
यामास सुंदरीम् ॥ ४ ॥ तच्छ्रुत्वा च रवंसाध्वी परमानंदसंयुता ॥ राजमार्गं गवाक्षेण ददर्श परमादरात् ॥ ५ ॥ ब्राह्मणेभ्यो धनं दत्त्वा कारयामास मंगलम् ॥
वंदिभ्यो भिक्षुकेभ्यश्च वाचिभ्यश्च धनं ददौ ॥ ६ ॥ अवरुह्य रथाद्देव्याश्च भवनं ययौ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं सुंदरं सुमनोहरम् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा च पुरतः कांतं
सातं कांतं मुदान्विता ॥ तत्पादं क्षालयामास ननाम च रुरोद च ॥ ८ ॥ रत्नसिंहासने रम्ये वासयामास कामुकी ॥ तांबूलं च ददौ तस्मै कर्पूरादिसुवासितम् ॥
॥ ९ ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवनं च बभूव ह ॥ रणे गतं च प्राणेशं पश्यंत्याश्च पुनर्गृहे ॥ १० ॥ सस्मिता सकटाक्षं च सकामा पुलकांकिता ॥ पप्रच्छ रणवृत्तांतं
कांतं मधुरयागिरा ॥ ११ ॥ तुलस्युवाच ॥ असंख्यविश्वसंहर्त्रा सार्धमाजौ तव प्रभो ॥ कथं बभूव विजयस्तन्मे ब्रूहि कृपानिधे ॥ १२ ॥ तुलसीवचनं श्रुत्वा प्रहस्य
कमलापतिः ॥ शंखचूडस्य रूपेण तामुवाचाऽमृतं वचः ॥ १३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ आवयोः समरः कांते पूर्णमब्दं बभूव ह ॥ नाशो बभूव सर्वेषां दानवा
नां च कामिनि ॥ १४ ॥ प्रीतिं च कारयामास ब्रह्मा च स्वयमावयोः ॥ देवानामधिकारश्च प्रदत्तो ब्रह्मणो ज्ञया ॥ १५ ॥ मया गतं स्वभवनं शिवलोकं शिवो ग
तः ॥ इत्युक्त्वा जगतां नाथः शयनं च चकार ह ॥ १६ ॥ रे मे रमापतिस्तत्र रामया सह नारद ॥ सा साध्वी सुखसंभोगादाकर्षणव्यतिक्रमात् ॥ १७ ॥ सर्ववित
र्कयामास कस्त्वमेवेत्युवाच सा ॥ तुलस्युवाच ॥ को वा त्वं वद मायेश भुक्ताऽहं मायया त्वया ॥ १८ ॥ दूरीकृतं मत्सती त्वयं दत्तस्त्वांशपामिहे ॥ तुलसीवच
नं श्रुत्वा हरिः शापभयेन च ॥ १९ ॥ दधारलीलया ब्रह्मन्सुमूर्तिं सुमनोहराम् ॥ ददर्श पुरतो देवी देवदेवं सनातनम् ॥ २० ॥ नवीननीरदश्यामंशरत्पंकज
लोचनम् ॥ कोटिकंदर्पलीलाभं रत्नभूषणभूषितम् ॥ २१ ॥ ईषद्वास्यं प्रसन्नास्यं शोभितं पीतवाससम् ॥ तं दृष्ट्वा कामिनी कामं मूर्च्छां संप्रापलीलया ॥ २२ ॥
पुनश्च चेतां प्राप्य पुनः सा तमुवाच ह ॥ तुलस्युवाच ॥ हे नाथ ते दयानास्ति पापाण सहस्रस्य च ॥ २३ ॥ छलेन धर्मभंगेन मम स्वामी त्वया हतः ॥ पापाण सहस्रस्य स्त्वं
हि दयाहीनो यतः प्रभो ॥ २४ ॥ तस्मात्पापाण रूपस्त्वं भवे देव भवाऽधुना ॥ ये वदंति च साधुं त्वां ते भ्रांता हि न संशयः ॥ २५ ॥ भक्तो विना पराधेन परार्थे च कथं हतः ॥
भृशं रुरोद शोका तार्ता विललाप मुहुर्मुहुः ॥ २६ ॥ ततश्च करुणां दृष्ट्वा करुणारससागरः ॥ नयेन तां बोधयितुमुवाच कमलापतिः ॥ २७ ॥

॥ २१ ॥ असंख्यविश्वसंहर्त्रा शिवेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ अब्दमब्दशतमित्यर्थः ॥ पूर्वशतवर्षयुद्धस्योक्तत्वात् ॥ २४ ॥ आवयोः शिवस्य मम च प्रीतिस्नेहम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यतिक्रमात् पूर्वपतिसंगमाकर्षणापेक्ष
याभेदात् ॥ २७ ॥ नाऽयं पतिः किंतु पतिवेषधारी कश्चिदिति मत्वाह कस्त्वमिति ॥ २८ ॥ यद्यस्मात् ॥ २९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ भवे प्रपंचे ॥ २५ ॥ भक्तः शंखचूडः ॥ परार्थे देवार्थम् ॥ २६ ॥ २७ ॥

मदर्थे मत्प्रयोजनाय ममपतिः कृष्णो भवति तीच्छयेत्यर्थः ॥ २८ ॥ तेन तपश्चर्यात्वं दर्थं कृता तस्य फलं तेन भुक्तम् ॥ अधुना त्वया यदर्थं तपस्ततस्तस्य फलं दातुमुचितमिति कृत्वा मयैतादृशं कृतमित्यर्थः ॥ २९ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ तपस्त्वया कृतं भद्रे मदर्थे भारते चिरम् ॥ त्वदर्थे शंखचूडश्चकार सुचिरं तपः ॥ २८ ॥ कृत्वा त्वां कामिनीं सोऽपि विजहार च तत्क्षणात् ॥ अधुना दातुमुचितं तवैव तपसः फलम् ॥ २९ ॥ इदं शरीरं त्यक्त्वा च दिव्यदेहं विधाय च ॥ रामेरममया सार्धं त्वं रमा सदृशी भव ॥ ३० ॥ इयं तु नदी रूपगण्डकीति च विश्रुता ॥ पूता सुपुण्यदानां पुण्ये भवतु भारते ॥ ३१ ॥ तव केशसमूहश्च पुण्यवृक्षो भविष्यति ॥ तुलसीकेशसंभूता तुलसीति च विश्रुता ॥ ३२ ॥ त्रिषु लोकेषु पुष्पाणां पत्राणां देवपूजने ॥ प्रधानरूपा तुलसी भविष्यति वरानने ॥ ३३ ॥ स्वर्गं मर्त्यं च पातालं गोलोकं मम सन्निधौ ॥ भवत्वं तुलसीवृक्षवरा पुष्पेषु सुंदरी ॥ ३४ ॥ गोलोके विरजाती रेरासे वृंदावने वने ॥ भांडीरे चंपकवने रम्ये चंदनकानने ॥ ३५ ॥ माधवीकेतकीकुंदमालिकामालती वने ॥ वासस्तेऽत्रैव भवतु पुण्यस्थानेषु पुण्यदः ॥ ३६ ॥ तुलसीतरुमूलेषु पुण्यदेशेषु पुण्यदम् ॥ अधिष्ठानं च तीर्थानां सर्वेषां च भविष्यति ॥ ३७ ॥ तत्रैव सर्वदेवानां ममाधिष्ठानमेव च ॥ तुलसीपत्रपतनप्राप्तये च वरानने ॥ ३८ ॥ सस्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ॥ तुलसीपत्रतोयेन योऽभिषेकं समाचरेत् ॥ ३९ ॥ सुधाघटसहस्राणां यातुष्टिस्तु भवेद्दरे ॥ सा च तुष्टिर्भवेन्न तुलसीपत्रदानतः ॥ ४० ॥ गवामयुतदानेन यत्फलं तत्फलं भवेत् ॥ तुलसीपत्रदानेन तत्फलं कार्तिके सति ॥ ४१ ॥ तुलसीपत्रतोयं च मृत्युकाले च यो लभेत् ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥ ४२ ॥ नित्यं यस्तुलसीतोयं भुंक्ते भक्त्या च मानवः ॥ लक्षाश्च मेधजं पुण्यं संप्राप्नोति समानवः ॥ ४३ ॥ तुलसीं स्वकरे कृत्वा धृत्वा देहे च मानवः ॥ प्राणांस्त्यजति तीर्थेषु विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ४४ ॥ तुलसीकाष्ठनिर्माणमालांगृह्णाति यो नरः ॥ पदे पदेऽथ मेधस्य लभते निश्चितं फलम् ॥ ४५ ॥ तुलसीं स्वकरे कृत्वा स्वीकारं यो नरश्च ॥ स यातिकालसूत्रं च यावच्चंद्रादिवाकरौ ॥ ४६ ॥ करोति मिथ्याशपथं तुलस्यां योऽत्र मानवः ॥ स याति कुंभीपाकं च यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ४७ ॥ तुलसीतोयकणिकां मृत्युकाले च यो लभेत् ॥ रत्नयानं समारुह्य वैकुण्ठे प्राप्य ते ध्रुवम् ॥ ४८ ॥ पूर्णिमायाममायां च द्वादश्यां रविसंक्रमे ॥ तैलाभ्यंगं च कृत्वा च मध्याह्ने निशि संध्ययोः ॥ ४९ ॥ आशौचेऽशुचिकाले ये रात्रि वा सोन्वितानराः ॥ तुलसीये विचिन्वन्ति ते छिंदन्ति हरेः शिरः ॥ ५० ॥ त्रिरात्रं तुलसीपत्रं शुद्धं पर्युषितं सति ॥ श्राद्धे व्रते च दाने च प्रतिष्ठायां सुरार्चने ॥ ५१ ॥ भूगतंतोयपतितं यद्दत्तं विष्णवे सति ॥ शुद्धं च तुलसीपत्रं क्षालनादन्यकर्मणि ॥ ५२ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ तस्य पुण्यवृक्षस्य तुलसीकेशसंभूतत्वात् तुलसीतिसंज्ञा स्यादित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मस्तके तुलसीपत्रपतनप्राप्तये इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ स्वीकारं इतः परमिदं करिष्यामीत्येवं रूपम् ॥ तुलसीं स्वकरे कृत्वा धृत्वा कृतं स्वीकारं यो नरश्च तीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

एवंवृक्षरूपेण त्वं पृथिव्यां स्थास्यसितदधिष्ठातृमूर्तिरूपेण तु गोलोके मत्सन्निधौ स्थास्यसीत्याह ॥ ५३ ॥ नद्यधिष्ठात्री गंडक्यधिष्ठात्री ॥ ५४ ॥ त्वंचस्वयं पूर्णरूपेणेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ मदीयकंच
क्रंसुदर्शनम् ॥ ५७ ॥ वनमालाशिलोपरिमालाकाररेखा लक्ष्मीनारायणाभिधंरूपमिति शेषः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ गोप्पदं प्रसिद्धम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ बाणविक्षतं शरप्रहारचिह्नं कितमि
त्यर्थः ॥ शरतूणसमन्वितं शरचिह्नसमन्वितं तूणोनिषंगस्तत्समन्वितमित्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ चक्राकारं श्रीकं वामांके लक्ष्मीचिह्नसहितमिति राघवभट्टः ॥ मध्यमं मध्यमपरिणाममित्यर्थः

वृक्षाधिष्ठातृदेवीयागोलोके च निरामये ॥ कृष्णेन सार्धं नित्यं च नित्यं क्रीडां करिष्यसि ॥ ५३ ॥ नद्यधिष्ठातृदेवीयाभारते च सुपुण्यदा ॥ लवणोदस्य साप
त्नीमदंशस्य भविष्यति ॥ ५४ ॥ त्वंचस्वयं महासाध्वी वैकुण्ठे मम सन्निधौ ॥ रमासमाचरामाच भविष्यसि न संशयः ॥ ५५ ॥ अहंच शैलरूपेण गंडकीती
रसन्निधौ ॥ अधिष्ठानं करिष्यामि भारते तव शापतः ॥ ५६ ॥ कोटि संख्यास्तत्र क्रीडास्तीक्ष्णदंष्ट्रावरायुधैः ॥ तच्छिलाकुहरे च क्रंकरिष्यंति मदीयकम् ॥
॥ ५७ ॥ एकद्वारंचतुश्चक्रं वनमालाविभूषितम् ॥ नवीननीरदाकारं लक्ष्मीनारायणाभिधम् ॥ ५८ ॥ एकद्वारंचतुश्चक्रं नवीननीरदोपमम् ॥ लक्ष्मीज
नार्दनो ज्ञेयोरहितवनमालया ॥ ५९ ॥ द्वारद्वये चतुश्चक्रं गोप्पदेन विराजितम् ॥ रघुनाथाभिधं ज्ञेयं रहितवनमालया ॥ ६० ॥ अतिक्षुद्रं द्विचक्रं च नवीन
जलदप्रभम् ॥ तद्रामनाभिधं ज्ञेयं रहितवनमालया ॥ ६१ ॥ अतिक्षुद्रं द्विचक्रं च वनमालाविभूषितम् ॥ विज्ञेयं श्रीधरं रूपं श्रीप्रदं गृहिणांसदा ॥ ६२ ॥
स्थूलं च वर्तुलाकारं रहितवनमालया ॥ द्विचक्रं स्फुटमत्यंतं ज्ञेयं दामोदराभिधम् ॥ ६३ ॥ मध्यमं वर्तुलाकारं द्विचक्रं बाणविक्षतम् ॥ रणरामाभिधं ज्ञेयं
शरतूणसमन्वितम् ॥ ६४ ॥ मध्यमं सप्तचक्रं च त्रभूषणभूषितम् ॥ राजराजेश्वरं ज्ञेयं राजसंपत्प्रदं नृणाम् ॥ ६५ ॥ द्विसप्तचक्रं स्थूलं च नवीनरीदसुप्रभम् ॥
अनंताख्यं च विज्ञेयं चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ ६६ ॥ चक्राकारं द्विचक्रं च श्रीकं जलदप्रभम् ॥ सगोप्पदं मध्यमं च विज्ञेयं मधुसूदनम् ॥ ६७ ॥ सुदर्शनं चैक
चक्रं गुप्तचक्रं गदाधरम् ॥ द्विचक्रं हयवक्राभं हयग्रीवं प्रकीर्तितम् ॥ ६८ ॥ अतीव विस्तृतास्यं च द्विचक्रं विकटंसति ॥ नरसिंहं सुविज्ञेयं सद्यो वैराग्यदं नृणाम्
॥ ६९ ॥ द्विचक्रं विस्तृतास्यं च वनमालासमन्वितम् ॥ लक्ष्मीनृसिंहं विज्ञेयं गृहिणां च सुखप्रदम् ॥ ७० ॥ द्वारदेशे द्विचक्रं च श्रीकं च समं स्फुटम् ॥
वासुदेवं तु विज्ञेयं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ७१ ॥ प्रद्युम्नं सूक्ष्मचक्रं च नवीननीरदप्रभम् ॥ सुषिरच्छिद्रबहुलं गृहिणां च सुखप्रदम् ॥ ७२ ॥ द्वेचक्रे चैकलमे च पृष्ठं
यत्र तु पुष्कलम् ॥ संकर्षणं सुविज्ञेयं सुखदं गृहिणांसदा ॥ ७३ ॥ अनिरुद्धं तु पीताभं वर्तुलं चाऽतिशोभनम् ॥ सुखप्रदं गृहस्थानां प्रवदंति मनीषिणः ॥ ७४ ॥

॥ ६७ ॥ हयवक्राभं हयमुखाकारम् ॥ ६८ ॥ विकटं भयंकरम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ द्वारदेशे द्वारस्थाने एव न तु मध्यतः ॥ समं वक्रभिन्नम् ॥ ७१ ॥ सुषिरे महासुखांतः सूक्ष्मच्छिद्राणि बहुलानियस्मिन्
॥ ७२ ॥ द्वयोश्चक्रयोर्मुखं परस्परं संलग्नं यत्र तथा तयोः चक्रयोः पृष्ठं पुष्कलं विशालं यत्र तथारूपमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

॥ ७५ ॥ ७६ ॥ छत्राकाररूपे ॥ शूलाकारं यस्याग्रम् ॥ ७७ ॥ विदीर्णैस्फुटिते ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥

शालग्रामशिलायत्रतत्रसन्निहितो हरिः ॥ तत्रैवलक्ष्मीर्वसतिसर्वतीर्थसमन्विता ॥ ७५ ॥ यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ॥ तानि सर्वाणि नश्यं
ति शालग्रामशिलार्चनात् ॥ ७६ ॥ छत्राकारे भवेद्वाज्यं वर्तुले च महाश्रियः ॥ दुःखं च शकटाकारे शूलाग्रे मरणं ध्रुवम् ॥ ७७ ॥ विकृतास्ये च दारिद्र्यं पिंगले
हानिरेव च ॥ भग्नचक्रे भवेद्वाधिर्विदीर्णैर्मरणं ध्रुवम् ॥ ७८ ॥ व्रतं दानं प्रतिष्ठा च श्राद्धं च देवपूजनम् ॥ शालग्रामस्य सान्निध्यात् प्रशस्तं तद्भवेदिति ॥ ७९ ॥
सस्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ॥ सर्वयज्ञेषु तीर्थेषु व्रतेषु च तपःसु च ॥ ८० ॥ पाठे च तुर्णावेदानां तपसां करणे सति ॥ तत्पुण्यं लभते नूनं शालग्रामशि
लार्चनात् ॥ ८१ ॥ “शालग्रामशिला तोयैर्योऽभिषेकं सदाचरेत् ॥ सर्वदानेषु यत्पुण्यं प्रदक्षिणं भुवो यथा ॥” शालग्रामशिला तोयं नित्यं भुंक्ते च यो नरः ॥
सुरेप्सितं प्रसादं च लभते नात्र संशयः ॥ ८२ ॥ तस्य स्पर्शं च वाञ्छंति तीर्थानि निखिलानि च ॥ जीवन्मुक्तो महापूतोऽप्यंते याति हरेः पदम् ॥ ८३ ॥ तत्रैव हरि
णा सार्धं मसंख्यं प्राकृतं लयम् ॥ यास्यत्येव हि दास्ये च नियुक्तो दास्य कर्मणि ॥ ८४ ॥ यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च ॥ तं दृष्ट्वा च पलायंते वै न ते या
दिवोरगाः ॥ ८५ ॥ तत्पादरजसा देवीसद्यः पूता वसुंधरा ॥ पुंसां लक्षं तत्पितृणां निस्तरे तस्य जन्मतः ॥ ८६ ॥ शालग्रामशिला तोयं मृत्युकाले च
योलभेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ८७ ॥ निर्वाणमुक्तिं लभते कर्मभोगात् प्रमुच्यते ॥ विष्णोः पदे प्रलीनश्च भविष्यति न संशयः ॥
॥ ८८ ॥ शालग्रामशिलां धृत्वा मिथ्या वाक्यं वदेत्तु यः ॥ स याति कुंभीपाके च यावद्वै ब्रह्मणो वयः ॥ ८९ ॥ शालग्रामशिलां धृत्वा स्वीकारं यो न पालयेत् ॥
स प्रयात्यसि पत्रं चलक्ष्मन्वन्तरावधि ॥ ९० ॥ तुलसीपत्रविच्छेदं शालग्रामे करोति यः ॥ तस्य जन्मान्तरे कांते स्त्रीविच्छेदो भविष्यति ॥ ९१ ॥ तुलसीपत्र
विच्छेदं शंखे यो हि करोति च ॥ भार्याहीनो भवेत्सोऽपि रोगी च सप्तजन्मसु ॥ ९२ ॥ शालग्रामं च तुलसीं शंखं चैकत्र एव च ॥ यो रक्षति महाज्ञानी स भवेच्छ्रीहरेः प्रियः
॥ ९३ ॥ सकृदेव हियोयस्यां वीर्याधानं करोति च ॥ तद्विच्छेदे तस्य दुःखं भवेदेव परस्परम् ॥ ९४ ॥ त्वं प्रिया शंखचूडस्य चैकमन्वन्तरावधि ॥ शंखेन सार्धं त्वद्भेदः
केवलं दुःखदस्तथा ॥ ९५ ॥ इत्युक्त्वा श्रीहरिस्तां च विरराम च नारद ॥ सा च देहं परित्यज्य दिव्यरूपं विधाय च ॥ ९६ ॥ यथा श्रीश्च तथा सा चाऽप्युवास हरि वक्षसि ॥
स जगाम तया सार्धं वैकुण्ठं कमलापतिः ॥ ९७ ॥ लक्ष्मीः सरस्वती गंगा तुलसी चापि नारद ॥ हरेः प्रियाश्च तस्य श्वभूवुरीश्वरस्य च ॥ ९८ ॥ सद्यस्तद्देहजाता च बभूव
गंडकी नदी ॥ ईश्वरः सोऽपि शैलश्च तर्तीरे पुण्यदोनृणाम् ॥ ९९ ॥ कुर्वति तत्र कीटाश्च शिलां बहुविधां मुने ॥ जले पतंति यायाश्च फलदास्ताश्च निश्चितम् ॥ १०० ॥

पत्रविच्छेदं विद्योगम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

स्वरूपतापापिगलाभवति ॥ ताःस्थलस्थानपूज्याइतिपूर्वमुक्तम् ॥ नदीजलस्थाःपूज्याः ॥ १०१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ चतुर्भिरधिकैश्चत्वारिंशत्पद्यैस्तुपूज
नम् ॥ तुलस्याश्चमहाभक्तसहितंतावदुच्यते ॥ १ ॥ अथतुलसीपूजाविधानंनारदःपृच्छति तुलसीचेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सातुलसीअंतर्धानंचकार ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ लक्ष्मीःश्रीबीजम् ॥

स्थलस्थाःपिंगलाज्ञेयाश्चोपतापाद्रवेरिति ॥ इत्येवंकथितंसर्वकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेम०नवमस्कंधेनारदनारायण
संवादेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ तुलसीचयदापूज्याकृतानारायणप्रिया ॥ अस्याःपूजाविधानंचस्तोत्रंचवदसांप्रतम् ॥ १ ॥ केनपूजा
कृताकेनस्तुताप्रथमतोमुने ॥ तत्रपूज्यासावभूवकेनवावदमामहो ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाप्रहस्यमुनिपुंगवः ॥ कथांकथितुमारेभेषु
ण्यांपापहरांपराम् ॥ ३ ॥ नारायणउवाच ॥ हरिःसंपूज्यतुलसीरेमेचरमयासह ॥ रमासमानसौभाग्यांचकारगौरवेणच ॥ ४ ॥ सेहेचलक्ष्मीर्गंगाच
तस्याश्चनवसंगमम् ॥ सौभाग्यगौरवंकोपात्तंनसेहेसरस्वती ॥ ५ ॥ सातांजवानकलहेमानिनीहरिसन्निधौ ॥ व्रीडयाचाऽपमानेनसांतर्धानंचकारह
॥ ६ ॥ सर्वसिद्धेश्वरीदेवीज्ञानिनांसिद्धियोगिनी ॥ जगामाऽदर्शनंकोपात्सर्वत्रचहरेरहो ॥ ७ ॥ हरिर्नदृष्ट्वातुलसीवोधयित्वासरस्वतीम् ॥ तदनुज्ञांगृही
त्वाचजगामतुलसीवनम् ॥ ८ ॥ तत्रगत्वाचसुप्तातोहरिःसतुलसींसीतम् ॥ पूजयामासतांध्यात्वास्तोत्रंभक्त्याचकारह ॥ ९ ॥ लक्ष्मीमायाकामवाणीवी
जपूर्वदशाक्षरम् ॥ वृंदावनीतिडेंटंचवह्निजायांतमेवच ॥ १० ॥ अनेनकल्पतरुणामंत्रराजेननारद ॥ पूजयेद्योविधानेनसर्वसिद्धिलभेद्भुवम् ॥ ११ ॥ घृतदीपे
नधूपेनसिंदूरचंदनेनच ॥ नैवेद्येनचपुष्पेणचोपचारेणनारद ॥ १२ ॥ हरिस्तोत्रेणतुष्टासाचाऽऽविर्भूतामहीरुहात् ॥ प्रसन्नाचरणांभोजेजगामशरणंशुभा
॥ १३ ॥ वरंतस्यैददौविष्णुःसर्वपूज्याभवेरिति ॥ अहंत्वांधारयिष्यामिसुरूपामूर्ध्निवक्षसि ॥ १४ ॥ सर्वेत्वांधारयिष्यंतिस्वमूर्ध्निचसुरादयः ॥ इत्युक्त्वातां
गृहीत्वाचप्रययौस्वालयंविभुः ॥ १५ ॥ नारदउवाच ॥ किंध्यानंस्तवनींकिवाकिंवापूजाविधानकम् ॥ तुलस्याश्चमहाभागतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥
॥ १६ ॥ नारायणउवाच ॥ अंतर्हितायांतस्यांचहरिर्वृंदावनेतदा ॥ तस्याश्चैस्तुतिंगत्वातुलसींविरहातुरः ॥ १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वृंदरूपा
श्चवृक्षाश्चयदैकत्रभवन्तिच ॥ विदुर्वृंदास्तेनवृंदांमत्प्रियांतांभजाम्यहम् ॥ १८ ॥ पुरावभूवयादेवीत्वादौवृंदावनेवने ॥ तेनवृंदावनारूपातासौभा
ग्यांतांभजाम्यहम् ॥ १९ ॥

मायाभुवनेश्वरीबीजम् ॥ कामोमन्मथबीजम् ॥ वाणीवाग्भवबीजम् ॥ एतद्बीजचतुष्टयपूर्वकंवृंदावनीतिडेंटंतेनवृंदावन्यैइतिसिद्धम् ॥ डेंटंचतुर्थ्यंतम् ॥ वह्निजायास्वाहा ॥ तथाचदशाक्षरोमंत्रः
संपन्नः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

असंख्येषु च विश्वेषु पूजितायानिरंतरम् ॥ तेन विश्वपूजिताख्या पूजितां च भजाम्यहम् ॥ २० ॥ असंख्यानि च विश्वानि पवित्राणित्वया सदा ॥ तां विश्वपावि
नी देवी विरहेण स्मराम्यहम् ॥ २१ ॥ देवानुष्टाः पुष्पाणां समूहेन ययाविना ॥ तां पुष्पसारां शुद्धां च द्रष्टुमिच्छामि शोकतः ॥ २२ ॥ विश्वेयत्प्राप्तिमात्रे
ण भक्तानंदो भवेद्भुवम् ॥ नंदिनी तेन विख्याता सा प्रीता भवता दिह ॥ २३ ॥ यस्या देव्यास्तुलानां स्ति विश्वेषु निखिलेषु च ॥ तुलसी तेन विख्याता तां यामि
शरणं प्रियाम् ॥ २४ ॥ कृष्णजीवनरूपा सा शश्वत्प्रियतमा सती ॥ तेन कृष्णजीवनी सा सामेरक्षतु जीवनम् ॥ २५ ॥ इत्येवंस्तवनं कृत्वा तस्थौ तत्र रमापतिः ॥
ददर्श तुलसीं साक्षात्पादपद्मनतां सतीम् ॥ २६ ॥ रुदती मवमानेन मानिनीं मानपूजिताम् ॥ प्रियां दृष्ट्वा प्रियः शीघ्रं वासयामास वक्षसि ॥ २७ ॥ भारत्या
ज्ञां गृहीत्वा च स्वालयं च यौ हरिः ॥ भारत्या सह तत्प्रीतिकारयामास सत्वरम् ॥ २८ ॥ वरं विष्णुर्ददौ तस्यै सर्वपूज्या भवेरिति ॥ शिरोधार्या च सर्वेषां वंध्या
मान्या ममेति च ॥ २९ ॥ विष्णोर्वरेण सा देवी परितुष्टा बभूव च ॥ सरस्वती तामाकृष्य वासयामास सत्रिधौ ॥ ३० ॥ लक्ष्मिर्गंगा स स्मिता च तां समाकृष्य
नारद ॥ गृहं प्रवेशयामास विनयेन सतीं सदा ॥ ३१ ॥ वृंदा वृंदावनी विश्वपूजिता विश्वपाविनी ॥ पुष्पसारानंदनी च तुलसी कृष्णजीवनी ॥ ३२ ॥ एतन्ना
माष्टकं चैव स्तोत्रं नामार्थसंयुतम् ॥ यः पठेत्तां च संपूज्य सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ३३ ॥ कार्तिक्या पूर्णिमायां च तुलस्या जन्ममंगलम् ॥ तत्र तस्याश्च पूजा
च विहिता हरिणा पुरा ॥ ३४ ॥ तस्यां यः पूजयेत्तां च भक्त्या च विश्वपावनीम् ॥ सर्वपापाद्विनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ३५ ॥ कार्तिके तुलसीपत्रं यो
ददाति च वैष्णवे ॥ गवामयुतदानस्य फलं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ ३६ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं प्रियाहीनो लभेत्प्रियाम् ॥ बंधुहीनो लभेद्बंधून्स्तोत्रश्रवणमात्रतः ॥ ३७ ॥
रोगी प्रमुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बंधनात् ॥ भयान्मुच्येत भीतस्तु पापान्मुच्येत पातकी ॥ ३८ ॥ इत्येवं कथितं स्तोत्रं ध्यानं पूजाविधिं शृणु ॥ त्वमेव वेदे जानासि क
ण्वशाखोक्तमेव च ॥ ३९ ॥ तद्वक्ष्ये पूजयेत्तां च भक्त्या चावाहनं विना ॥ तां ध्यात्वा चोपचारेण ध्यानं पातकनाशनम् ॥ ४० ॥ तुलसीं पुष्पसारां च सतीं पूतां मनोहरा
म् ॥ कृतपापेष्वाहाय ज्वलदग्निशिखोपमाम् ॥ ४१ ॥ पुष्पेषु तुलनाय स्यानां स्ति वेदेषु भाषितम् ॥ पवित्ररूपा सर्वासु तुलसी सा च कीर्तिता ॥ ४२ ॥ शिरो
धार्या च सर्वेषां मीप्सिता विश्वपावनी ॥ जीवन्मुक्तां मुक्तिदां च भजेतां हरिभक्तिदाम् ॥ ४३ ॥ इति ध्यात्वा च संपूज्य स्तुत्वा च प्रणमेत्सुधीः ॥ उक्तं तुलस्युपा
ख्यानां किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ४४ ॥ इति श्रीदेवीभागवतमहापुराणेनवमस्कंधे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

॥ ४४ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

॥ ४५ ॥

॥ सप्ताशीतिमहापदैरर्धश्लोकाधिकैरथ ॥ सावित्र्याः सर्ववेदेषु श्रुतमाख्यानमुच्यते ॥ १ ॥ सावित्र्युपाख्यानं नारदः पृच्छति नारद उवाच तुलस्युपाख्यानमिति ॥ १ ॥ पुराकेनेति ॥ सासावित्रीश्रुतेर्वेदस्य प्रसू र्जननी भवति तादृशीर्यं महती देवी वेदोत्पादकत्वरूपब्रह्मलिंगान्नित्यैव भवति तथाऽपि तयामनुप्यदेहधारणं तु कृतमस्ति तत्केन निमित्तेन कृतमिति तन्निमित्तं रूपं वेदितं तात्पर्यम् ॥ किंच सोऽप्यत्राप्रथमे प्रथमकाले प्रथममित्यर्थः ॥ तथा परे काले अनंतरमित्यर्थः ॥ केन पूजिता तदपि वेदस्यार्थः ॥ तथा च श्रुतिर्गोपय ब्राह्मणे ॥ तत्सविर्तुर्वरेण्यमिति सावित्र्याः प्रथमः पादः ॥ पृथिव्यर्चसमदधाह चाग्निमग्निना श्रियमित्यादिना ॥ तथा भर्गो देवस्य धीमहीति सावित्र्या द्वितीयः पादोऽन्तरिक्षेण यजुः समदधादेत्यादि पूर्ववत् ॥ तथा धियो यो नः प्रचोदयादिति सावित्र्या तृतीयः पादो दिवा सामसमदधा

॥ नारद उवाच ॥ तुलस्युपाख्यानमिदं श्रुतं चाऽति सुधोपमम् ॥ ततं सावित्र्युपाख्यानं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ पुराकेन समुद्रूता सा श्रुता च श्रुतेः प्रसूः ॥ केन वा पूजिता लोके प्रथमे कैश्च वा परे ॥ २ ॥ नारायण उवाच ॥ ब्रह्मणा वेदजननी प्रथमे पूजिता मुने ॥ द्वितीये च वेदगणैस्तत्पश्चाद्विदुषांगणैः ॥ ३ ॥ तदा चाऽश्वपतिर्भूपः पूजयामास भारते ॥ तत्पश्चात् पूजयामासुर्वर्णाश्च त्वार एव च ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ को वा सोऽश्वपतिर्ब्रह्मन् केन वा तेन पूजिता ॥ सर्वपूज्या च सा देवी प्रथमे कैश्च वा परे ॥ ५ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ भद्रदेशे महाराजो बभूवाऽश्वपतिर्मुने ॥ वैरिणां बलहर्ता च मित्राणां दुःखनाशनः ॥ ६ ॥ आसीत्तस्य महाराज्ञीमहिषी धर्मचारिणी ॥ मालतीति स माख्याता यथा लक्ष्मीर्गदाभृतः ॥ ७ ॥ सा च राज्ञी च वंध्या च वसिष्ठस्योपदेशतः ॥ चकाराऽऽराधनं भक्त्या सावित्र्याश्चैव नारद ॥ ८ ॥ प्रत्यादेशं न सा प्राप्तामहिषी न ददर्शताम् ॥ गृहं जगाम दुःखार्ता हृदयेन विदूयता ॥ ९ ॥ राजा तां दुःखितां दृष्ट्वा बोधयित्वानयेन वै ॥ सावित्र्यास्तपसे भक्त्या जगाम पुष्करंतदा ॥ १० ॥ तपश्चकार तत्रैव संयतः शतवत्सरम् ॥ न ददर्श च सावित्र्याः प्रत्यादेशो बभूव च ॥ ११ ॥ शुश्रावाऽऽकाशवार्णी च नृपेन्द्रश्चाऽशरीरिणीम् ॥ गायत्र्या दशलक्षं च जपत्वं कुरु नारद ॥ १२ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र आ जगाम पराशरः ॥ प्रणनाम ततस्तं च मुनिर्नृपमुवाच च ॥ १३ ॥ मुनिरुवाच ॥ सकृज्जपश्च गायत्र्याः पापं दिनभवं हरेत् ॥ दशवारं जपेनैव नश्येत्पापं दिवा निशम् ॥ १४ ॥ शतवारं जपश्चैव पापं मासार्जितं हरेत् ॥ सहस्रधा जपश्चैव कल्पपवंत्सरार्जितम् ॥ १५ ॥

साम्नादित्यमित्यादि पूर्ववत् ॥ अनया च श्रुत्या सावित्रीपादत्रयाद्वेदयत्रलोकात्रयाद्यादितेजस्त्रयपूर्वक सर्वब्रह्मांडसृष्टिः सावित्रीत एवोक्ता तथा सर्ववेदेषु पुराणेषु च ॥ २ ॥ तत्र प्रथमप्रश्नोत्तरमग्रे दास्यति ॥ द्वितीयप्रश्नोत्तरं तु संप्रति वदति ॥ ब्रह्मणेति ॥ या ब्रह्मणा सहोत्पन्नेति पूर्वमुक्तं सा प्रथमे काले प्रथममित्यर्थः ॥ द्वितीये द्वितीयकाले अनंतरमित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रत्यादेशमिति ॥ तथा बहुकालं तपश्चर्या कृता तथाऽपि साराज्ञी भगवत्याः सावित्र्याः प्रत्यादेशं प्रत्युत्तरं वरं न प्राप्ता न तां देवीं ददर्श च ॥ ततस्त्रस्ता गृहं जगाम ॥ ९ ॥ १० ॥ तदा राजा देवीं तु न ददर्श परंतु तस्याः प्रत्यादेश आज्ञा रूपो बभूव ॥ ११ ॥ कोऽसौ तदाह शुश्रावेति ॥ दशलक्षमिति ॥ ननु शतसंवत्सरमनुष्ठानस्य कृतत्वेन दशलक्षजपो जात एवेति चेन्न ॥ गायत्र्यतिरिक्तमंत्रेणैव शतसंवत्सरमनुष्ठानं कृतमित्याशयात् ॥ हे नारद इति आकाशवार्णीं शुश्रावेत्यन्वयः ॥ १२ ॥ तत्र राजसमीपे ॥ तं पराशरम् ॥ १३ ॥ मुनिर्जपमहिमानं वदति ॥ सकृज्जप इति ॥ दिवानि शं रात्रिदिवसकृतमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥

लक्षोजपोहरोदितिशेषः ॥ १६ ॥ मुक्तिज्ञानप्राप्तिद्वारा ॥ दशगुणोदशकोटिः जपकाले दक्षिणहस्तमुद्रामाह करमिति ॥ रंभ्रमंगुलिच्छिद्रं मुद्रितं यस्य तत्पूर्वागुल्यग्रमधोभुग्रमचलं यस्य तादृशं करं हृद
येकृत्वा जपेदित्यर्थः ॥ १७ ॥ करमालामाह अनामिकेति ॥ अवामक्रमेण दक्षावर्तक्रमेणेत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ मालासंस्कारमाह संस्थाप्येति ॥ अश्वत्थपत्रे च पद्मपत्रे वा ॥ २० ॥ २१ ॥ स्नात्वा स्ना
लक्षोजन्मकृतं पापं दशलक्षोऽन्यजन्मजम् ॥ सर्वजन्मकृतं पापं शतलक्षाद्विनश्यति ॥ १६ ॥ करोति मुक्तिविप्राणां जपो दशगुणस्ततः ॥ करं सर्पफणाकारं कृ
त्वा तद्वंशमुद्रितम् ॥ १७ ॥ आनम्रमूर्धमचलं प्रजपेत्प्राङ्मुखो द्विजः ॥ अनामिकामध्यदेशादधोऽवामक्रमेण च ॥ १८ ॥ तर्जनीमूलपर्यंतं जपस्यैवं क्रमः करो ॥
श्वेतपंकजबीजानां स्फटिकानां च संस्कृताम् ॥ १९ ॥ कृत्वा वामालिकां राजअपेक्षीर्थे सुरालये ॥ संस्थाप्य मालामश्वत्थपत्रे पद्मे च संयतः ॥ २० ॥ कृत्वा
गोरोचनाक्तांच गायत्र्या स्थापयेत्सुधीः ॥ गायत्री शतकं तस्यां जपेच्च विधिपूर्वकम् ॥ २१ ॥ अथवा पंचगव्येन स्नात्वा मालां सुसंस्कृताम् ॥ अथ गंगोदकेनैव
स्नात्वा वाऽतिसुसंस्कृताम् ॥ २२ ॥ एवं क्रमेण राजपेदं दशलक्षं जपं कुरु ॥ साक्षाद् दृश्यसि सा वित्री त्रिजन्मपातकक्षयात् ॥ २३ ॥ नित्यं संध्यां च हेराजन्कारि
प्यसि दिने दिने ॥ मध्याह्ने चाऽपि सायाह्ने प्रातरेव शुचिः सदा ॥ २४ ॥ संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु ॥ यदह्ना कुरुते कर्म न तस्य फलभाग भवेत्
॥ २५ ॥ नोपातेष्ठतियः पूर्वानोपास्ते यस्तु पाश्चिमाम् ॥ सशूद्रवद्वहिष्कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ २६ ॥ यावज्जीवनपर्यंतं त्रिः संध्यायः करात च ॥ स च
सूर्यसमो विप्रस्ते जसातपसा सदा ॥ २७ ॥ तत्पादपद्मरजसा सद्यः पूतावसुंधरा ॥ जीवन्मुक्तः स तेजस्वी संध्यापूतो हियो द्विजः ॥ २८ ॥ तीर्थानि च पावेत्रा
णितस्य संस्पर्शमात्रतः ॥ ततः पापानि यांत्येवैनं तेयादिवोरगाः ॥ २९ ॥ न गृह्णंति सुराः पूजां पितरः पिंडतर्पणम् ॥ स्वेच्छया च द्विजातेश्चात्रे संध्या रहितस्य च
॥ ३० ॥ मूलप्रकृत्य भक्तो यस्तन्मंत्रस्याप्यनर्चकः ॥ तदुत्सवविहीनश्च विषहीनो यथोरगः ॥ ३१ ॥ विष्णुमंत्रविहीनश्च त्रिसंध्यारहितो द्विजः ॥ एकादशो वि
हीनश्च विषहीनो यथोरगः ॥ ३२ ॥ हरेरनैवेद्यभोजी धावको वृषवाहकः ॥ शूद्रान्नभोजी यो विप्रो विषहीनो यथोरगः ॥ ३३ ॥ शूद्राणां शवदाहीयः स विप्रो वृ
षलीपतिः ॥ शूद्राणां सूपकारश्च विषहीनो यथोरगः ॥ ३४ ॥ शूद्राणां च प्रतिग्राही शूद्रयाजी च यो द्विजः ॥ मसि जीवी असि जीवी विषहीनो यथोरगः ॥ ३५ ॥ यः कन्या
विक्रयी विप्रो यो हरेर्नामविक्रयी ॥ यो विप्रोऽवीरान्नभोजी ऋतुस्नातान्नभोजकः ॥ ३६ ॥ भगजीवी वार्धुषिको विषहीनो यथोरगः ॥ यो विद्याविक्रयी विप्रो विषही
नो यथोरगः ॥ ३७ ॥ सूर्योदये स्वपेद्यो हिमत्स्य भोजी च यो द्विजः ॥ शिवा पूजादिरहितो विषहीनो यथोरगः ॥ ३८ ॥

पयित्वेत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कर्मसत्कर्म ॥ २५ ॥ पूर्वाप्रातः संध्याम् ॥ पश्चिमांसायं संध्याम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ततस्तस्मात्पुरुषात् ॥ २९ ॥ ३० ॥ तन्मंत्रस्य मूलप्रकृते
मंत्रस्य मायावीजस्येत्यर्थः ॥ तदुत्सवो मूलप्रकृतेरुत्सवः ॥ स च सप्तमस्कंधे उक्तः ॥ विषहीनः उरगः सर्पोऽजगर इत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ विप्रस्याऽवीरापातपुत्ररहिता ब्राह्मणी
त्यर्थः ॥ ऋतुस्नाता चतुर्थदिवसे इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ भगजीवी कुट्टनः ॥ वार्धुषिको वृद्ध्या जीवति ॥ विद्याविक्रयी द्रव्यं गृहीत्वा विद्यां ददाति ॥ ३७ ॥ शिवा पूजादेवी पूजा ॥ ३८ ॥

मुनिश्रेष्ठःपराशरः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ज्येष्ठकृष्णत्रयोदश्यामथवाशुद्धकालेचतुर्दश्यामित्यन्वयः ॥ यद्वा ज्येष्ठकृष्णस्थमेवतिथिद्वयंग्राह्यम् ॥ तथाचज्येष्ठकृष्णत्रयोदश्यामथवाज्येष्ठशुक्लचतुर्दश्यांवक्ष्यमाणप्रकारेणव्रतकर्तव्यमित्यर्थः ॥ पक्षद्वयस्थस्याप्येतत्रिरात्रस्यसावित्रीव्रतपरत्वेनोक्तत्वात् ॥ धर्मशास्त्रप्रत्येस्फुटमेतत् ॥ ४४ ॥ द्विसप्तफलसंयुतंचतुर्दशफलसंयुतंचतुर्दशफलानिदेव्यैसमर्पणीयानीत्यर्थः ॥ तथानैवेद्याश्चतुर्दशैवेत्याह दत्वेति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ आवाहितेवदेष्टुं पूजयेत्सावित्रींघटेआवाह्यपूजयेदित्यर्थः ॥ ४७ ॥ माध्यंदिनेतच्छाखायाम् ॥

इत्युक्त्वाचमुनिश्रेष्ठःसर्वपूजाविधिक्रमम् ॥ तमुवाचचसावित्र्याध्यानादिकमभीप्सितम् ॥ ३९ ॥ दत्त्वासर्वनृपेन्द्रायययौचस्वाश्रमेमुने ॥ राजासंपूज्यसावित्रींददर्शवरमापच ॥ ४० ॥ नारदउवाच ॥ किंवाध्यानंचसावित्र्याःकिंपूजाविधानकम् ॥ स्तोत्रंमंत्रंचकिंदत्वाप्रययौसपराशरः ॥ ४१ ॥ नृपःकेनविधानेनसंपूज्यश्रुतिमातरम् ॥ वरंचकंवासंप्रापसंपूज्यतुविधानतः ॥ ४२ ॥ तत्सर्वश्रोतुमिच्छामिसावित्र्याःपरममहत् ॥ रहस्याऽतिरहस्यंचश्रुतिसिद्धंसमासतः ॥ ४३ ॥ नारायणउवाच ॥ ज्येष्ठकृष्णत्रयोदश्यांशुद्धकालेचयत्नतः ॥ व्रतमेवंचतुर्दश्यांव्रतीभक्त्यासमाचरेत् ॥ ४४ ॥ व्रतंचतुर्दशाब्दंचद्विसप्तफलसंयुतम् ॥ दत्त्वाद्विसप्तनैवेद्यंपुष्पधूपादिकंचरेत् ॥ ४५ ॥ वस्त्रंयज्ञोपवीतंचभोजनंविधिपूर्वकम् ॥ संस्थाप्यमंगलघटंफलशाखासमन्वितम् ॥ ४६ ॥ गणेशंचदिनेशंचवाह्निंविष्णुंशिवंशिवाम् ॥ संपूज्यपूजयेदिष्टंघटेआवाहितेद्विजः ॥ ४७ ॥ शृणुध्यानंचसावित्र्याश्चोक्तंमाध्यंदिनेचयत् ॥ स्तोत्रंपूजाविधानंचमंत्रंचसर्वकामदम् ॥ ४८ ॥ तप्तकांचनवर्णाभांज्वलंतीब्रह्मतेजसा ॥ ग्रीष्ममध्याह्नमार्तंडसहस्रसंमितप्रभाम् ॥ ४९ ॥ ईषद्धास्यप्रसन्नास्यांरत्नभूषणभूषिताम् ॥ वह्निशुद्धांशुकाधानांभक्तानुग्रहविग्रहाम् ॥ ५० ॥ सुखदांमुक्तिदांशांतांकांतांचजगतांविधेः ॥ सर्वसंपत्स्वरूपांचप्रदात्रींसर्वसंपदाम् ॥ ५१ ॥ वेदाधिष्ठातृदेवींचवेदशास्त्रस्वरूपिणीम् ॥ वेदबीजस्वरूपांचभजेतांवेदमातरम् ॥ ५२ ॥ ध्यात्वाध्यानेननैवेद्यंदत्त्वापाणिंस्वमूर्धानि ॥ पुनर्ध्यात्वाघटेभक्त्यादेवीमावाहयेद्वती ॥ ५३ ॥ दत्त्वाषोडशोपचारंवेदोक्तंमंत्रपूर्वकम् ॥ संपूज्यस्तुत्वाप्रणमेद्देवदेवींविधानतः ॥ ५४ ॥ आसनंपाद्यमर्घ्यंचस्नानीयंचानुलेपनम् ॥ धूपंदीपंचनैवेद्यंतांबूलंशीतलंजलम् ॥ ५५ ॥ वसनंभूषणंमाल्यंगंधमाचमनीयकम् ॥ मनोहरंसुतल्पंचदेयान्येतानिषोडश ॥ ५६ ॥ दारुसारविकारंचहेमादिनिर्मितंचवा ॥ देवाधारंपुण्यदंचमयातुभ्यंनिवेदितम् ॥ ५७ ॥ तीर्थोदकंचपाद्यंचपुण्यदंप्रीतिदमहत् ॥ पूजांगभूतंशुद्धंचमयातुभ्यंनिवेदितम् ॥ ५८ ॥

॥ ४८ ॥ तप्तकांचनेति ॥ रक्तवर्णामित्यर्थः ॥ पूर्वोक्तंस्फटिकवर्णत्वंतुस्वच्छताभिप्रायेणबोध्यम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ वेदबीजंप्रणवः ॥ ५२ ॥ स्वमूर्धनिपाणिमंजलिंदत्त्वा नमस्कुर्व्यादित्यर्थः ॥ इत्थंप्रथमतोहृदयेध्यात्वानैवेद्यंदत्त्वा नैवेद्यमित्युपलक्षणंषोडशोपचारान्मनसादत्त्वा नमस्कुर्व्यात्पश्चात्घटेआवाहयेत्पूजयेदित्याह पुनर्ध्यात्वेति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ उपचारानाह आसनमिति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आसनादीनांस्वरूपमंत्रस्वरूपदर्शनंनैवेद्यंशयति दारुसारेति दारुसारंचंदनमिति रावभट्टः ॥ तन्निर्मितंपीठमासनमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ ६० ॥ गंधद्रव्यकुंकुमादि तदुद्भवम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ कुमिजंपट्टवस्त्रम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ माल्यमापादलं विनीमालाम् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ लक्ष्मीबीजं श्रीबीजं
पवित्ररूपमर्घ्यचदूर्वापुष्पदलान्वितम् ॥ पुण्यदंशं खतोयाक्तं मया तुभ्यं निवेदितम् ॥ ६९ ॥ सुगंधं गंधतोयं च स्नेहं सौगंधकारकम् ॥ मयानिवेदितं भक्त्या
स्नानीयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ६० ॥ गंधद्रव्योद्भवं पुण्यं प्रीतिदं दिव्यगंधदम् ॥ मयानिवेदितं भक्त्या गंधतोयं तवांबिके ॥ ६१ ॥ सर्वमंगलरूपं च सर्वमंगल
प्रदम् ॥ पुण्यदं च सुधूपंतं गृहाण परमेश्वरि ॥ ६२ ॥ सुगंधयुक्तं सुखदं मया तुभ्यं निवेदितम् ॥ जगतां दर्शनार्थं प्रदीपं दीप्तिकारकम् ॥ ६३ ॥ अंधका
रध्वंसबीजं मया तुभ्यं निवेदितम् ॥ तुष्टिदं पुष्टिदं चैव प्रीतिदं क्षुब्धिनाशनम् ॥ ६४ ॥ पुण्यदं स्वादुरूपं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ तांबूलप्रवरं रम्यं कर्पूरादिसु
वासितम् ॥ ६५ ॥ तुष्टिदं पुष्टिदं चैव मया तुभ्यं निवेदितम् ॥ सुशीतलं वारिशीतं पिपासानाशकारणम् ॥ ६६ ॥ जगतां जीवरूपं च जीवनं प्रतिगृह्यताम् ॥
देहशोभास्वरूपं च सभाशोभाविवर्धनम् ॥ ६७ ॥ कार्पासजं च कुमिजं वसनं प्रतिगृह्यताम् ॥ कांचनादिविनिर्माणं श्रीकरं श्रीयुतं सदा ॥ ६८ ॥ सुखदं
पुण्यदं रत्नभूषणं प्रतिगृह्यताम् ॥ नानावृक्षसमुद्भूतं नानारूपसमन्वितम् ॥ ६९ ॥ फलस्वरूपं फलदं फलं च प्रतिगृह्यताम् ॥ सर्वमंगलरूपं च सर्वमंगलमंग
लम् ॥ ७० ॥ नानापुष्पाविनिर्माणं बहुशोभासमन्वितम् ॥ प्रीतिदं पुण्यदं चैव माल्यं च प्रतिगृह्यताम् ॥ ७१ ॥ पुण्यदं च सुगंधाढ्यं गंधं च देवि गृह्यताम् ॥
सिंदूरं च वरं रम्यं भालशोभाविवर्धनम् ॥ ७२ ॥ भूषणानां च प्रवरं सिंदूरं प्रतिगृह्यताम् ॥ विशुद्धग्रंथिसंयुक्तं पुण्यसूत्रविनिर्मितम् ॥ ७३ ॥ पवित्रं वेदमं
त्रेण यज्ञसूत्रं च गृह्यताम् ॥ द्रव्याण्येतानि मूलेन दत्वा स्तोत्रं पठेत्सुधीः ॥ ७४ ॥ ततो विप्राय भक्त्या च व्रती दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ सावित्रीति चतुर्थ्यंतं वह्नि
जायांतमेव च ॥ ७५ ॥ लक्ष्मीमायाकामपूर्वमंत्रमष्टाक्षरं विदुः ॥ माध्यंदिनोक्तं स्तोत्रं च सर्वकामफलप्रदम् ॥ ७६ ॥ विप्रजीवनरूपं च निबोध कथया
मिते ॥ कृष्णेन दत्तांसावित्रीं गोलोके ब्रह्मणे पुरा ॥ ७७ ॥ नायातिसातेन सार्धं ब्रह्मलोके च नारद ॥ ब्रह्माकृष्णाज्ञया भक्त्या तुष्टाववेदमातरम् ॥ ७८ ॥
तदा सा परितुष्टा च ब्रह्माणं च कमेपतिम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सच्चिदानंदरूपे त्वं मूलप्रकृतिरूपिणि ॥ ७९ ॥ हिरण्यगर्भरूपे त्वं प्रसन्नाभवसुंदरि ॥ तेजःस्वरूपे
परमेपरमानंदरूपिणि ॥ ८० ॥ द्विजातीनां जातिरूपे प्रसन्नाभवसुंदरि ॥ नित्येनित्यप्रिये देवि नित्यानंदस्वरूपिणि ॥ ८१ ॥ सर्वमंगलरूपे च प्रसन्नाभ
वसुंदरि ॥ सर्वस्वरूपे विप्राणां मंत्रसारे परात्परे ॥ ८२ ॥ सुखदेमोक्षदे देवि प्रसन्नाभवसुंदरि ॥ विप्रपापे ध्मदाहाय ज्वलदग्निशिखोपमे ॥ ८३ ॥ ब्रह्मतेजः
प्रदे देवि प्रसन्नाभवसुंदरि ॥ कायेन मनसा वाचा यत्पापं कुरुते नरः ॥ ८४ ॥

मायाबीजं भुवनेश्वरीबीजं कामोन्मथबीजं एतद्बीजत्रयपूर्वकः सावित्रैस्वाहेति मंत्रोऽष्टाक्षरः ॥ एतन्मंत्रपू
र्वकपूर्वमंत्ररूपचारः देयाः स्वाहारहितोनमोस्तु स्त्रीणां जपेऽपि ॥ ७६ ॥ कृष्णेन गोपालसुंदरीरूपेण ॥ ७७ ॥ नाऽऽयाति नाऽऽगच्छति ततः कारणं तुष्टावेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेपद्मिंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ पंचविंशतिपद्यैस्तु जन्मराजोदरेततः ॥ सावित्र्याः कलया जातमिति सम्यगर्थोच्यते ॥ १ ॥ सावित्रीदर्शनादिकं ॥
वर्णयति स्तुतेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कमलापराकमलासदृशी सुंदरीत्यर्थः ॥ सावित्रीतदंशत्वात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ वृक्षात्पतित्वासममरित्यर्थः ॥ ११ ॥ अंगुष्ठस
ममिति ॥ तदुक्तं महाभारते अथ सत्यवतः कायात्पाशवद्वंशगतम् ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षय मोबलादिति ॥ प्रययौ सतीति ॥ यदि पतिदर्शनं न स्यात्तदा देहस्त्याज्यः ॥ पतिस्तु यमहस्ते हश्यत
एवेति न देहं तयाजं किंतु तत्पश्चादेव ययौ ॥ ननु यदा यमो देहात्पतिं निश्चकर्षतदा सावित्र्या पतिव्रताया कथं न निवारितो यमो न हि काचित्पतिव्रता पतिमरणमिच्छंतीति दृष्टा ॥ ननु निवारित एवेति चेत्सकथं
पतिव्रतावचनमुल्लंघ्यतं गृहीत्वागतः ॥ नन्वीश्वराणां सामर्थ्यातिशया न्न पतिव्रतादीनां भयमस्तीति चेत्तर्हि स्वयमेव किमर्थमत्रागतो न हि कुत्रचिद्यमः स्वयंगच्छति ॥ किंतर्हि स्वसत्तयैव सर्वकार्यं करोति ॥
तत्त्वत्स्मरणमात्रेण भस्मीभूतं भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा जगतां धाता तस्थौ तत्र च संसदि ॥ ८५ ॥ सावित्रीब्रह्मणा सार्धं ब्रह्मलोकं जगाम सा ॥ अनेन स्तवराजेन सं
स्तुयाऽश्वपतिर्नृपः ॥ ८६ ॥ ददर्शतां च सावित्री वरं प्राप मनोगतम् ॥ स्तवराजमिमं पुण्यं संध्यां कृत्वा च यः पठेत् ॥ ८७ ॥ पाठे चतुर्णां वेदानां यत्फलं लभ
ते च तत् ॥ इति श्रीदेवीभागवते म० नवमस्कंधे पद्मिंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ स्तुत्वाऽनेन सोऽश्वपतिः संपूज्य विधिपूर्वकम् ॥ दद
र्शतत्र तां देवीं सहस्रार्कसमप्रभाम् ॥ १ ॥ उवाच सा च राजानं प्रसन्ना सस्मिता सती ॥ यथा माता स्वपुत्रं च द्योतयंती दिशस्त्वया ॥ २ ॥ सा विच्युवाच ॥ जा
नाम्यहं महाराज यत्ते मनसि वाञ्छितम् ॥ वाञ्छितं तव पत्न्याश्च सर्वदास्यामि निश्चितम् ॥ ३ ॥ सा ध्वीकन्याभिलाषं च करोति तव कामिनी ॥ त्वं प्रार्थयसि पुत्रं
च भविष्यति क्रमेण च ॥ ४ ॥ इत्युक्त्वा सा तदा देवी ब्रह्मलोकं जगाम ह ॥ राजा जगाम स्वगृहं तत्कन्याऽऽदौ बभूव ह ॥ ५ ॥ आराधनाच्च सा वित्र्या बभूव कमला
परा ॥ सा वित्रीति च तन्नाम चकाराऽश्वपतिर्नृपः ॥ ६ ॥ कालेन सार्धमाना बभूव च दिने दिने ॥ रूपयौवनसंपन्ना शुक्ले चंद्रकला यथा ॥ ७ ॥ सा वरं वरयामा
सद्युमत्सेनात्मजं सदा ॥ सत्यवंतं सत्यशीलं नानागुणसमन्वितम् ॥ ८ ॥ राजा तस्मै ददौ तां चरत्नभूषणभूषिताम् ॥ सोऽपि सार्धकौतुकेन तां गृहीत्वा गृहं य
यौ ॥ ९ ॥ स च संवत्सरेऽतीते सत्यवान् सत्यविक्रमः ॥ जगाम फलकाष्ठार्थं प्रहर्षपितुराज्ञया ॥ १० ॥ जगाम सा ध्वी तत्पश्चात् सा वित्री दैवयोगतः ॥ निपत्य वृ
क्षाद्वैवेन प्राणांस्ततयाज सत्यवान् ॥ ११ ॥ यमस्तं पुरुषं दृष्ट्वा बद्धां गुष्ठसमं मुने ॥ गृहीत्वा गमनं चक्रे तत्पश्चात् प्रययौ सती ॥ १२ ॥

तथाप्यस्याः पातिव्रत्यसामर्थ्याद्वा न्न स्वसत्तया दूतादिना वा कार्यं भवेदिति मनीषया हि स्वयमागतस्तथा चानया तादृशसामर्थ्यवत्या सर्वथानिरोद्धव्य इति चेन्न ॥ अन्याशयात् ॥ सावित्र्या अयमभि
प्रायः ॥ न हि कुत्रचिद्यमो महानुभावः परमेश्वरः स्वयंगच्छति न च गत्वा पापिनां मादृशानां चक्षुर्गोचरो भवति केवलं मय्यनुग्रहेणैव तु मम दृष्टिर्गोचरो जातस्ततस्तदा दृश्य परमेश्वरस्य ममाश्रमेऽतिथिरूपे
णागतस्य कथमभिलाषितं न संपादनीयम् ॥ न च पतिवियोगभयात्तत्तं पादनं पतिव्रतानामावश्यकमित्यस्य विषयोऽस्ति मयैतत्सहैव गमने पतिवियोगस्यैवाभावात् ॥ न च यमलोके मनुष्यदेहो न ग
मिष्यतीति सहगमनमपिकेनाभिप्रायेण भविष्यतीति वाच्यम् ॥ परमेश्वरदर्शनेन स देहानामपि पूर्वाजशूराणां स्वर्गादि गमनस्य जातस्य श्रुतत्वेन ममापि परमेश्वरस्यैतस्य दर्शनस्य जातत्वेन सहगमनं
भविष्यतीति प्रायस्य सत्त्वादिति ॥ १२ ॥

यमस्तुतंगृहीत्वाऽतिसामर्थ्यवतीर्यनिरोद्धुंसमर्थाऽपिकिमिति न पतिनयने निरोधं कृतवती किंचिदस्यामनसिकिमप्यन्यत्कर्तव्यमस्तीति भियापृष्ठतो ददर्श ॥ तत्र च सुदर्तीतां ददर्श ॥ दंतवर्णनेनेषद्वा
 स्यवती ददर्शेत्यर्थः ॥ तादृशानर्थेहास्यकारणं त्वित्थम् ॥ मम सामर्थ्ये सत्यप्येतादृशमहानुभावस्येश्वरस्यातिथ्यार्थसंतोषार्थप्राणाधिकमपि पतिं दत्तवती तदेतदौदार्यममहष्ठाकथं न देवस्तु तोष ॥ किं
 चिद्भाषणमपि न कृतवान् किंचैतादृशदर्शने कल्याणमेव भवतीति दर्शनस्वभावः ॥ तत्कथमयं दयालुः सर्वज्ञः सन् स्वस्वभावं न जानाति ज्ञात्वा च कथमबलायाममपतिं नयतीत्याश्चर्यमेवेति ॥ यमोऽपि तद
 भिप्रायेण हास्यं ज्ञात्वा लज्जितो मधुरं प्रोवाच ॥ नन्वतिकूरः किमित्युवाचेत्यत्राऽऽह ॥ साधूनां प्रवर इति ॥ दुष्टानां क्रूरो भासते स्वतस्तु साधुरेवेति भावः ॥ १३ ॥ अहो कयासीति ॥ यद्यपि तव मल्लोक
 गमने सामर्थ्यमास्ति तथाऽपि साधुभिरीश्वरमर्यादोलंघनं कर्तुमनुचितमिति भावः ॥ १४ ॥ ईश्वरमर्यादामेव दर्शयति ॥ गंतुमिति ॥ १५ ॥ तव भर्ता मयानीत इति मदपराधं कदापि न जानीहि किंच त्वमपि पतिवि
 पश्चात्तां सुदर्ती दृष्ट्वा यमः संयमनी पतिः ॥ उवाच मधुरं सार्धं साधूनां प्रवरो महान् ॥ १३ ॥ धर्मराज उवाच ॥ अहो कयासि सावित्री गृहीत्वामानुषीतनुम् ॥ यदि
 यास्यसि कांतेन सार्धं देहं तदा त्यज ॥ १४ ॥ गंतुं मर्त्यो न शक्नोति गृहीत्वा पांचभौतिकम् ॥ देहं च मम लोके च न श्वरं न श्वरः सदा ॥ १५ ॥ भर्तुस्ते पूर्णकालो वैवभूव
 भारते सति ॥ स्वकर्मफलभोगार्थं सत्यवान्याति मद्गृहम् ॥ १६ ॥ कर्मणा जायते जंतुः कर्मणैव प्रलीयते ॥ सुखं दुःखं भयं शोकः कर्मणैव प्रणीयते ॥ १७ ॥ कर्मणो द्रोभ
 वे जीवो ब्रह्मपुत्रः स्वकर्मणा ॥ स्वकर्मणा हरेर्दासो जन्मादिरहितो भवेत् ॥ १८ ॥ स्वकर्मणा सर्वसिद्धिं मम रत्वं लभेद्भुवम् ॥ लभेत्स्वकर्मणा विष्णोः सालोक्या
 दि चतुष्टयम् ॥ १९ ॥ सुरत्वं च मनुत्वं च राजेंद्रत्वं लभेन्नरः ॥ कर्मणा च शिवत्वं च गणेशत्वं तथैव च ॥ २० ॥ कर्मणा च मुनीन्द्रत्वं तपस्वित्वं च स्वकर्मणा ॥ स्वकर्मणा क्ष
 त्रियत्वं वैश्यत्वं च स्वकर्मणा ॥ २१ ॥ कर्मणैव च म्लेच्छत्वं लभते नात्र संशयः ॥ स्वकर्मणा जंगमत्वं शैलत्वं च स्वकर्मणा ॥ २२ ॥ कर्मणाराक्षसत्वं च किन्नरत्वं च स्वक
 र्मणा ॥ कर्मणैवाधिपत्यं च वृक्षत्वं च स्वकर्मणा ॥ २३ ॥ कर्मणैव पशुत्वं च वनजीवी स्वकर्मणा ॥ कर्मणा क्षुद्रजंतुत्वं कृमि त्वं च स्वकर्मणा ॥ २४ ॥ दैतेयत्वं दानवत्व
 मसुरत्वं च स्वकर्मणा ॥ इत्येतदुक्त्वा सावित्री विररामसवैयमः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीनारायण
 उवाच ॥ यमस्य वचनं श्रुत्वा सावित्री च पतिव्रता ॥ तुष्टा वपराया भक्त्या तमुवाच मनस्विनी ॥ १ ॥ योगजन्यं खेदं माकुरु प्राणिमात्रस्य कर्माधीनत्वादिति दर्शयितुं तव मर्यादया
 तुष्टोऽहं ब्रह्मविद्यां दास्यामीति स्वौदार्यसावित्र्यौदार्यापेक्षयाऽधिकमिति च दर्शयितुमाह ॥ भर्तुस्ते पूर्णकाल इति ॥ १६ ॥ प्राणिमात्रस्य कर्माधीनत्वं वर्णयति कर्मणेत्यादिविररामसवैयम इत्यंतम् ॥
 तथा च यदि तव महर्शनफलमपेक्षितं तदा तव पतिव्यतिरिक्तं यद्यदपेक्षितं तदा स्यामपि पतिं नैव दास्यामीति गूढोऽभिसंधिः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति श्रीदेवी
 भागवततिलके नवमस्कंधे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ अर्धाधिकैश्च त्रिंशद्भिः पद्यैरध्यात्ममेव च ॥ पप्रच्छ देवी संक्षेपात्तदिदानीमप्युच्यते ॥ १ ॥ सावित्री तु कर्मणा बद्धं सर्वं भवति न काश्चित्प्रपञ्चे स्वतंत्रो
 ऽस्ति ॥ ब्रह्मविष्णुरुद्रादयोऽपि कर्मणैव जाताः कर्मणैव बद्धाश्चेति यमधर्मवाक्यं श्रुत्वाऽतिशुद्धांतः करणांसं साराद्विरक्ता सती पतिनिष्कासनोपायं देवसंतोषेणैव पश्चात्कारिण्याभिप्रथमं त्वयं वक्तुमुद्युक्तो देवो
 ब्रह्मनिष्ठोऽस्मिन्समये दुर्लभा ब्रह्मविद्याऽपि पृच्छते चेन्मयि संतोषाद्वक्ष्यतीति भासते नैतादृशज्ञानि प्रवरस्य समागमो मम दुर्भगायाः कदाचिदपि स्यात् ॥ ततः सर्वसारभूता ब्रह्मविद्या प्रष्टव्येत्यभिप्रायेण तत्क
 र्मनाशाय कर्मस्वरूपतन्निमित्तकारणं यः कर्मणा बद्धो देही स क इत्यादिकं सर्वं पृच्छति यमस्येति तुष्टावेति ॥ हे देव देवत्वं ममाचारभ्यगुरुः ॥ त्वया यदुच्यते तत्सत्यमेवेत्यादिवाक्यैस्तुष्टावेत्यर्थः ॥ १ ॥

तथाऽपि तत्र कश्चिन्मम प्रवृत्त्यां शोवर्तते तदयां कृत्वा वदेत्यभिप्रायेण पृच्छति ॥ किं कर्मोति ॥ कर्मस्वरूपं कीदृशं केन कीदृशेन निमित्तेन तत्कर्म भवेत् ॥ किंच तस्य कर्मणे हेतु रूपादानभूतः कः ॥ तेन कर्मणा बद्धो देहीकः ॥ देहश्चकः ॥ कर्मकारकः कर्मकर्ता चकः ॥ २ ॥ येन ज्ञानेन मुक्तिर्भवतीति तच्च ज्ञानं कीदृशं बुद्धिश्च का कीदृशी ॥ तेषामिन्द्रियाणां लक्षणं किं तेषां देवताश्चकाः ॥ ३ ॥ कश्च भोक्ताऽस्मिन्देहे भोजयिता वाकः ॥ कश्च भोगः ॥ तस्यास्य संसारस्य निष्कृतिर्नाशश्च कीदृशः को जीवः कश्च परमात्मा तदेतत्सर्ववद ॥ यदि पतिवियोगेन सततायाममचित्तशान्तिं कर्तुमिच्छसीत्यर्थः ॥ ४ ॥ तत्र प्रथमतः कर्मस्वरूपमाह वेदोति ॥ द्विविधं हि कर्म शुद्धमशुद्धं शुभमशुभं च ॥ तत्र वेदोक्तं कर्म शुभं तारकं वेदानुक्तं तु कर्माशुभं नरकादिप्रदमित्यर्थः ॥ वेदस्य सर्वमूलप्रकृतिप्रणीतत्वेन तस्मिन् भ्रांतवाक्यत्वाभावादितरेषां शास्त्राणां त्वसर्वज्ञानविशिष्टकर्तृप्रणीतत्वेन तेषां भ्रांतवाक्यत्वादिति भावः ॥ ५ ॥ ननु वेदोक्तशुभकर्मणामपि स्वर्गकामोयजेतेत्यादिवाक्यैरनित्यफलमेव भवतीति कथं तस्य तारकत्वं किंचैतादृशशुभाशुभकर्म तु भोगप्रवाहपतितस्य नरस्य न केनाऽपि प्रकारेण निष्कासनोपायो दृश्यत इति चेत्तत्राऽऽह ॥ अहैतुकीति ॥ हेतुः फलं तद्रहिता ॥ किंच संकल्पः फलवासना तद्रहिता च या देवसेवा देवप्रीत्यर्थं सेवा सा कर्मणि मूलनयावत्कर्माभावस्तद्रूपा तस्य कर्त्रीचित्तशुद्धिदायिनीत्यर्थः ॥ अयं भावः वेदोक्तमेव कर्म परमेश्वरप्रीत्यर्थं निष्कामनया क्रियमाणं चित्तशुद्धिद्वारा परात्मानि परानुरक्तिरूपपरभक्त्युत्पादनद्वारा ज्ञान

सावित्र्युवाच ॥ किं कर्म तद्भवेत्केन को वा तद्धेतुरेव च ॥ को वा देही च देहः कः को वाऽत्र कर्मकारकः ॥ २ ॥ किं वा ज्ञानं च बुद्धिः का को वा प्राणः शरीरिणाम् ॥ का नीन्द्रियाणि किं तेषां लक्षणं देवताश्चकाः ॥ ३ ॥ भोक्ता भोजयिता को वा को वा भोगश्च निष्कृतिः ॥ को जीवः परमात्मा कस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ४ ॥ धर्म उवाच ॥ वेदप्रणिहितो धर्मः कर्मयन्मंगलं परम् ॥ अवैदिकं तु यत्कर्म तदेवाशुभमेव च ॥ ५ ॥ अहैतुकी देवसेवासंकल्परहिता सती ॥ कर्मणि मूलरूपा च सा एव परभक्तिदा ॥ ६ ॥ को वा कर्मफलं भुंक्ते को वा निर्लिप्त एव च ॥ ब्रह्मभक्तो यो नरश्च स च मुक्तः श्रुतः श्रुतौ ॥ ७ ॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिशोकभीतिविवर्जितः ॥ भक्तिश्च द्विविधा सा ध्वीश्रुत्युक्ता सर्वसंमता ॥ ८ ॥ निर्वाणपददात्री च हरिरूपप्रदानृणाम् ॥ हरिरूपस्वरूपां च भक्तिं वाञ्छन्ति वैष्णवाः ॥ ९ ॥ अन्ये निर्वाणमिच्छन्ति योगिनो ब्रह्मवित्तमाः ॥ कर्मणो बीजरूपश्च स ततं तत्फलप्रदः ॥ १० ॥

प्राप्तये भवतीति तारकमेव तत्कर्मैत्यर्थ इति ॥ ६ ॥ को वा कर्मोति इत्थं परभक्तियः प्राप्तः स ब्रह्मभक्तः सर्वतो निर्लिप्तश्च को वा कर्मकरोतीति विशेषः ॥ तथा को वा फलं कर्मणो भुंक्तेन को वाप्येतादृशो ब्रह्मभक्तः कर्मकरोतीति न च तत्फलं भुंक्ते किंतु श्रुतौ स एव नरो मुक्त इति श्रुत इत्यर्थः ॥ नचैतादृशस्य कर्मफलभोगप्रवाहपतितत्वं संभवतीति भावः ॥ ७ ॥ मुक्तस्वरूपं वर्णयति जन्ममृत्युजरेति ॥ तत्र भक्तिः किं निर्गुणे स्थापनीयो तस्य गुणे इति विशेषमाह द्विविधेति ॥ ८ ॥ निर्वाणेति ॥ एकानिर्वाणपददात्री कैवल्यपददात्री ॥ निर्गुणात्मविषयिणीत्यर्थः ॥ द्वितीया हरिरूपप्रदा ॥ हरिरित्युपलक्षणं सगुणब्रह्मणः ॥ तथा च सगुणब्रह्म सरूपप्रदात्री सगुणब्रह्मविषयिणी द्वितीया भक्तिरित्यर्थः ॥ तत्र द्विविधयोर्भक्तयोरधिकारिणमाह हरिरूपस्वरूपां चेति ॥ हरिपदमुपलक्षणं सगुणब्रह्मणो वैष्णवपदमुपलक्षणं साधकानाम् ॥ तथा च सा धकाः मध्यमाधिकारिणः उत्तमाधिकारिणः प्राप्त्यर्थं हरिरूपस्वरूपां सगुणब्रह्मविषयिणीं भक्तिं वाञ्छन्ति ॥ ९ ॥ अन्ये इति ॥ ब्रह्मवित्तमा योगिनो निर्वाणमिच्छन्ति ॥ अर्थात् निर्गुणभक्तिं वाञ्छन्तीत्यर्थः ॥ कर्मणोऽपादानकारणस्वरूपमाह कर्मणो बीजरूपश्चेति ॥ यः परमात्मा कर्मणो बीजरूपस्तत्फलप्रदः कर्मफलप्रदाता च ॥ १० ॥

कर्मरूपश्चसृष्टिस्थितिसंहारात्मकस्तत्कर्ताचयः ॥ प्रकृतिः परामूलप्रकृतिरूपः सोऽपि स एव तद्देतुरूपश्चकर्मणउपादानकारणमित्यर्थः ॥ मायाविशिष्टब्रह्मरूपिणीमूलप्रकृतिः ॥ कर्मणउपादानकारणं
विवर्तकारणं निमित्तकारणं चेति भावः ॥ तत्राविद्योपादानमविद्यायांचित्तमिति विबोनिमित्तकारणं ब्रह्मविवर्तकारणमिति विभागः ॥ अविद्यातः कामः कामतः कर्मेतिसिद्धांतात् ॥ एतेन निमित्त
कारणमदृष्टरूपमकथितमप्यर्थाद्वेदितव्यम् ॥ देहः कइत्यस्योत्तरमाह नश्वर एवेति ॥ योऽत्रमृतस्य नश्वरः पततिसदेहइत्यर्थः ॥ ११ ॥ सचपांचभौतिकइत्याह पृथिवीवायुरिति ॥ सूत्ररूपाणिमणि
पुसूत्रवत्सर्वदेहव्यापकानि एतानि पंचभूतानीत्यर्थः ॥ सतो ब्रह्मणः सृष्टिरूपविधौ देहादिसृष्टिविधावेतानिसूत्राणि पंचभूतानीत्यर्थः ॥ ततश्चपांचभौतिको देहइतिसिद्धम् ॥ १२ ॥ कर्मकर्तृति ॥ यः क
र्मकर्ता जीवः स एव देही नान्यइत्यर्थः ॥ अनेन प्रश्नद्वयोत्तरं दत्तं भवति ॥ देही चेति चकारेण भोक्ताऽपि स एवेति बोध्यम् ॥ आत्मा भोजयितेति ॥ अंतर्यामी भोजयिता प्रेरकइत्यर्थः ॥ विभवभेदः सुखदुः
खसाक्षात्काररूपो भोगशब्देनोच्यतइत्यर्थः ॥ निष्कृतिर्मुक्तिः ॥ आत्मस्वरूपावस्थानरूपा मुक्तिर्निष्कृतिपदवाच्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ सदसद्देवजीजंचेति ॥ सदात्मा असन्मायादिकंतयोर्भेदो विवेकस्तस्य
बीजकारणं यत्तज्ज्ञानशब्देनोच्यते ॥ अपरोक्षात्मवस्तुविषयं ब्रह्मविद्यारूपं ज्ञानशब्देनोच्यतइत्यर्थः ॥ नानाविधमिति ॥ नानाविधं घटपटादिविषयकंतथाविषयाणां ये परस्परं विभागास्तेषां भेदिभेदकं

कर्मरूपश्च भगवान् परात्मा प्रकृतिः परा ॥ सोऽपि तद्देतुरूपश्च देहो नश्वर एव च ॥ ११ ॥ पृथिवीवायुराकाशोजलं तेजस्तथैव च ॥ एतानि सूत्ररूपाणि सृष्टि
रूपविधौ सतः ॥ १२ ॥ कर्मकर्ता च देही च आत्मा भोजयिता सदा ॥ भोगो विभवभेदश्च निष्कृतिर्मुक्तिरेव च ॥ १३ ॥ सदसद्देवजीजंच ज्ञानं नानाविधं भवे
त् ॥ विषयाणां विभागानां भेदिबीजंच कीर्तितम् ॥ १४ ॥ बुद्धिर्विवेचनासाच ज्ञानबीजं श्रुतौ श्रुतम् ॥ वायुभेदाश्च प्राणाश्च बलरूपाश्च देहिनाम् ॥ १५ ॥
इंद्रियाणांच प्रवरमीश्वरांशमनूहकम् ॥ प्रेरकं कर्मणांचैव दुर्निवार्यं च देहिनाम् ॥ १६ ॥ अनिरूप्यमदृश्यं च ज्ञानभेदो मनः स्मृतम् ॥ लोचनं श्रवणं घ्राणं त्व
क्चरसनमिंद्रियम् ॥ १७ ॥ अंगिनामंगरूपं च प्रेरकं सर्वकर्मणाम् ॥ रिपुरुपं मित्ररूपं सुखरूपं च दुःखदम् ॥ १८ ॥ सूर्यो वायुश्च पृथिवी ब्रह्माद्या देवताः स्मृताः ॥
प्राणदेहादिभृद्योहिसजीवः परिकीर्तितः ॥ १९ ॥ परमं व्यापकं ब्रह्म निर्गुणः प्रकृतेः परः ॥ कारणं कारणानांच परमात्मा स उच्यते ॥ २० ॥

यद्बीजं सर्ववासनानां कीर्तितम् ॥ १४ ॥ सा सर्वविवेचनरूपानिश्चयरूपबुद्धिपदेनोच्यतइति साच बुद्धिः पूर्वोक्तस्याऽनुभवात्मकस्य ज्ञानस्य बीजं भवति ॥ एकैव बुद्धिरंतर्मुखतया विलसंती ज्ञानब्रह्मविद्येत्या
दिपदेर्बहिर्मुखतया विलसंती बुद्ध्यादिपदैरुच्यतइत्यर्थः ॥ वायुभेदा ऊर्वाधोभेदेन ये हृदयादिपुत्रासिद्धास्तेऽत्र प्राणपदेनोच्यंतइत्यर्थः ॥ त एव बलरूपा इति विशेषरूपप्रदर्शनार्थम् ॥ १५ ॥ बुद्धेर्निश्चयात्मकं
रूपमुक्त्वा संकल्पविकल्पात्मकं मनसः स्वरूपमाह इंद्रियाणांच प्रवरमिति ॥ तेषां श्रेष्ठमीश्वरस्य परमात्मनो विंबभूतस्यांशः अंश इव अंशः प्रतिविंबरूपो यस्मिन्नंतःकरणरूपे मनसि तादृशम् ॥ अनुहकं ऊहस्त
को निश्चयात्मकस्तदभाववत्संज्ञात्मकमित्यर्थः ॥ कर्मणामिंद्रियव्यापाराणां प्रेरकं दुर्निवार्यं स्वाधीनं कर्तुमशक्यमतिचंचलमित्यर्थः ॥ १६ ॥ अनिरूप्यमेतादृशमिति निरूपयितुमशक्यम् ॥ ज्ञानभे
दो बुद्धिभेदो यत्तदेव मन इत्यर्थः ॥ बुद्धेरवैतौ द्वौ भेदावित्यर्थः ॥ ज्ञाने इंद्रियाण्याह लोचनमिति ॥ १७ ॥ अंगिनामवयविनामंगरूपमवयवरूपं सर्वकर्मणां सर्वकर्मैंद्रियव्यापाराणां प्रेरकमित्यर्थः ॥ रिपुरुपमेत
देवैंद्रियविषयेष्वासत्कर्तारिपुरुपं दुःखदं भवतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ इंद्रियाणां देवता आह सूर्यइति ॥ अत्र संप्रहृणोक्ताः ॥ अन्यत्र तु दिग्वातार्कप्रचेतोश्चिह्नद्विपेन्द्रभिन्नका
इति विशेषेणोक्ताः ॥ जीवस्वरूपमाह प्राणदेहादीति ॥ यः प्राणदेहादीनां धारकोतः करणे प्रतिविंबरूपः सोऽत्र जीवशब्देनोच्यतइत्यर्थः ॥ १९ ॥ परमात्मस्वरूपमाह परममिति ॥ स्पष्टोर्थः ॥ २० ॥

इत्येवमिति ॥ हेवत्सेममनयेयत्त्वयापृष्टमप्रष्टव्यमपियदर्थमिन्द्रादयोऽपिशतसंवत्सरं गुरुश्रुत्वां कृतवन्तस्तत्सर्वयथागममौपनिषदंतत्त्वं कथितं केवलं त्वत्सौजन्यवशादिदमेव ज्ञानिनां ज्ञानरूपं एतज्ज्ञानेनै
वज्ञानिनः कृतकृत्याः सनकादयो जीवन्मुक्ताः संतो मुक्तिं प्राप्नुवन्तस्तदेतन्मयोक्तं हृदि निश्चित्य पतिवियोगजन्यं खेदं माकार्षीः अकृत्वा च खेदं यथा सुखं स्वस्थानं प्रति गच्छेत्त्यर्थः ॥ अत्र सावित्र्याः सौजन्यं पर
मास्तिकतां स्वीपदिष्टाति सुखं तत्त्वग्राहकतां स्वस्मिन्मुखचर्याभाषणादिभिर्निर्व्याजभक्तिं च ज्ञात्वाऽतिगद्गदांतः करणो ज्ञातिवत्से इत्युवाचेति बोध्यम् ॥ २१ ॥ सावित्री तु मां प्रति देवदेवेन स्वमुखेनै
व वत्से इत्युक्तं तत एतस्याग्रेयथेष्टभाषणे को दोष इत्यभिप्रायेण वदति त्यक्त्वैति ॥ हे देव कांतं पतित्य क्त्वा क्रयामि यास्यामि न कचिद्रंतं स्थलमस्तीत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ यावत्पर्यंतं महं सामान्या स्थिता ताव
त्पर्यंतं सर्वोऽपि देशो मम गंतव्य एव स्थितोऽधुना तु त्वया वत्से इत्युक्तं ततो नाहं सामान्या किं तु तव कन्याऽस्मि ततो यमकन्येयं विधवा लोके व्यवहरीति तवायशः कर्तुं कथं लोके गमिष्यामीति ॥ किंच स्त्रियाः प्रथ
मं पतिः संरक्षकस्तदभावे पुत्रस्तत्र मम द्वयोरभावस्तदापि त्रैवसापालनीया ततश्च त्वां पितरं ज्ञानार्णवं हित्वा क्रयामि न कचिदपि न स्त्री स्वातंत्र्यमर्हतीति नियमादित्याह त्वां वा ज्ञानार्णवमिति ॥ यद्यपि श्वशुरः पा

इत्येवं कथितं सर्वं त्वया पृष्टं यथागमम् ॥ ज्ञानिनां ज्ञानरूपं च गच्छ वत्से यथा सुखम् ॥ २१ ॥ सावित्र्युवाच ॥ त्यक्त्वा क्रयामि कांतं वा त्वां वा ज्ञानार्णवं ध्रुवम् ॥
यद्यत्करोमि प्रश्नं च तद्ब्रवान्वक्तुमर्हति ॥ २२ ॥ कां कां यो नियाति जीवः कर्मणा केन वा पुनः ॥ केन वा कर्मणा स्वर्गं केन वा नरकं पितः ॥ २३ ॥ केन वा क
र्मणा मुक्तिः केन भक्तिर्भवेद्गुरो ॥ केन वा कर्मणा योगीरोगी वा केन कर्मणा ॥ २४ ॥ केन वा दीर्घजीवी च केन लपायुश्च कर्मणा ॥ केन वा कर्मणा दुःखी सुखी वा
केन कर्मणा ॥ २५ ॥ अंगहीनश्च काणश्च वधिरः केन कर्मणा ॥ अंधो वा पंगुरपि वा प्रमत्तः केन कर्मणा ॥ २६ ॥ क्षितोऽति लुब्धकश्चौरः केन वा कर्मणा भवेत् ॥
केन सिद्धि मवाप्नोति स लोकादि चतुष्टयम् ॥ २७ ॥ केन वा ब्राह्मणत्वं च तपस्वित्वं च केन वा ॥ स्वर्गभोगादिकं केन वैकुण्ठं केन कर्मणा ॥ २८ ॥ गोलो
कं केन वा ब्रह्मन् सर्वोत्कृष्टो निरामयः ॥ नरको वा कतिविधः किं संख्यो नाम किंच वा ॥ २९ ॥ को वा कं नरकं याति कियंतं तेषु तिष्ठति ॥ पापिनां कर्मणा
केन को वा व्याधिः प्रजायते ॥ ३० ॥ यद्यत्प्रियं मया पृष्टं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे नारद नारायण संवादे सावित्र्यु
पाख्यानोऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ सावित्री वचनं श्रुत्वा जगाम विस्मयं यमः ॥ प्रहस्य वक्तुमारेभे कर्मपाकं तु जीविनाम् ॥ १ ॥

लकोऽस्ति तथाऽपि त्वं पितृब्रह्मविद्योपदेष्टा गुरुश्च भवसित तस्त्वां हित्वा कथं यास्यामि न हि ब्रह्मदा तु गुरोर्वियोगः कस्यापि सोढव्यो भवतीति ज्ञानार्णवपदेन सूचितम् ॥ ननु गुरोः सन्निधौ किं तव प्रष्टव्यमस्ती
ति चेद्ब्रह्म प्रष्टव्यमस्तीत्याह यद्यत्करोमीति ॥ २२ ॥ ननु केते प्रश्ना इति चेत् तत्राह कां कां यो नियाति ॥ तेन यमराजेन वत्से इत्युक्ते सति सावित्री पितृपदेन संबोधयति पितरिति ॥ २३ ॥ भवेद्गुरोः सर्वज
नकपरमात्मनीत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ गोलोकं केन वा यातीत्यन्वयः ॥ २९ ॥ कियंतं कालमित्यर्थः तेषु नरकेष्वित्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके
नवमस्कंधोऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ सप्ततिश्लोकवर्त्यं श्रुत्वा पृथक् श्लोकाधिकैरथ ॥ दानधर्मफलं सर्वयथावदभिवर्धते ॥ १ ॥ अथ धर्मराजो मम मुखाद्ब्रह्मसे इति पदं
वित्री विषयेऽति प्रेमाकुलं निष्कर्षं चित्तं जातमिति बोधितम् ॥ १ ॥

प्रथमतः प्रसन्नः संस्तां वदति ॥ कन्याद्वादशेति ॥ हेवत्सेयद्यपित्वं वयसाद्वादशवर्षीयाद्वादशवर्षवतीसुकुमारी असितथापिते ज्ञानं न तादृशवयोरुपकिंतु पूर्वविदुषां सनकादीनां परं परिपाकदशायां जायमानं ज्ञानं तद्भवति अतिप्रौढज्ञानवतीत्यर्थः ॥ २ ॥ त्वमेतादृशं स्वरूपं न जानासि परं त्वहं जानामितत्किमिति चेत्तत्राह सावित्रीवरदानेनेति ॥ भूभृता तपवित्रा तपसा पुराकृतेन तेन च जायमानेन सावित्र्या वरदानेन तत्समासावित्रीकलासावित्र्या अंशरूपासीत्यर्थः ॥ ३ ॥ अतः प्रथममेकं वरमहं दास्यामि तच्छृण्वित्याह यथाश्रीरिति ॥ यथैतेषां देवानामेताः स्त्रियोऽखंडितसौभाग्यास्तथात्वं सत्यवतः सौभाग्याऽखंडसौभाग्यवती प्रिया भवेति समुदायार्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अयमेको वरो मया दत्तो न्यच्च यत्तत्तपेक्षितं तत्सर्वं वृण्वित्याह अयंतुभ्यमिति ॥ ८ ॥ सावित्रीस्वाभिलषितं वृणोति सत्यवत इति ॥ ९ ॥ श्वशुरस्यार्थं धर्म उवाच ॥ कन्याद्वादशवर्षीया वत्से त्वं वयसाऽधुना ॥ ज्ञानं ते पूर्वविदुषां ज्ञानानां योगिनां परम् ॥ २ ॥ सावित्रीवरदानेन त्वं सावित्रीकलासती ॥ प्राप्ता पुरा भूभृता च तपसा तत्समासुते ॥ ३ ॥ यथाश्रीः श्रीपतेः क्रोडे भवानी च भवोरसि ॥ यथाऽदितिः कश्यपे च यथाऽहल्या च गौतमे ॥ ४ ॥ यथाशची महेंद्रे च यथा चंद्रोहिणी ॥ यथारतिः कामदेवे यथा स्वाहा हुताशने ॥ ५ ॥ यथास्वधा च पितृषु यथा संज्ञा दिवाकरे ॥ वरुणानी च वरुणे यज्ञे च दक्षिणायथा ॥ ६ ॥ यथा वराहे पृथिवी देवसेना च कार्तिके ॥ सौभाग्या सुप्रिया त्वं च तथा सत्यवतः प्रिये ॥ ७ ॥ अयंतुभ्यं वरो दत्तोऽप्यपरं च यथेप्सितम् ॥ वृणु देवि महाभागे ददामि सकलेप्सितम् ॥ ८ ॥ सावित्र्युवाच ॥ सत्यवत औरसानां पुत्राणां शतकं मम ॥ भविष्यति महाभाग वरमेतन्मदीप्सितम् ॥ ९ ॥ मत्पितुः पुत्रशतकं श्वशुरस्य च चक्षुषी ॥ राज्यलाभो भवत्वेवं वरमेतन्मदीप्सितम् ॥ १० ॥ अंतैः सत्यवता सार्धया स्यामि हरि मंदिरम् ॥ समतीते लक्षवर्षे देहीदं मे जगत्प्रभो ॥ ११ ॥ जीवकर्मविपाकं च श्रोतुं कौतूहलं मम ॥ विश्वनिस्तारवीजं च तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १२ ॥ धर्मराज उवाच ॥ भविष्यति महासाध्वि सर्वमा नसिकंतव ॥ जीवकर्मविपाकं च कथयामि निशमय ॥ १३ ॥ शुभानामशुभानां च कर्मणां जन्मभारते ॥ पुण्यक्षेत्रे च नाऽन्यत्र सर्वं च भुंजते जनाः ॥ १४ ॥ सुरादेत्यादानवाश्च गंधर्वाक्षसादयः ॥ नराश्च कर्मजनकान सर्वे जीविनः सति ॥ १५ ॥ विशिष्टजीविनः कर्मभुंजते सर्वयोनिषु ॥ शुभाशुभं च सर्वत्र स्वर्गेषु नरकेषु च ॥ १६ ॥ विशेषतो जीविनश्च भ्रमं ते सर्वयोनिषु ॥ शुभाशुभं भुंजते च कर्मपूर्वार्जितं परम् ॥ १७ ॥ शुभेन कर्मणा याति स्वर्लोकादिकमेव च ॥ कर्मणा चाऽशुभेनैव भ्रमंति नरकेषु च ॥ १८ ॥ कर्मनिर्मूलने भक्तिः सा चोक्ता द्विविधा सति ॥ निर्वाणरूपा भक्तिश्च ब्रह्मणः प्रकृतेरिह ॥ १९ ॥ रोगी कुकर्मणा जीवश्चाऽरोगी शुभकर्मणा ॥ दीर्घजीवी च क्षीणायुः सुखी दुःखी च कर्मणा ॥ २० ॥

धस्य राज्यलाभः शत्रुणा पहतस्य राज्यस्य लाभः ॥ नेत्रादिलाभः ॥ १० ॥ समतीते लक्षवर्षे लक्षवर्षानंतरं ते सत्यवता पत्या सहैवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ तन्मे व्याख्यातुमिति ॥ इत्थं वरं दत्वा तदपि वदेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ नाऽन्यत्रेति ॥ अन्यत्र भारतखंडादितरत्र नोभयं शुभाशुभं भुंजते किंतु स्वर्गादौ शुभमेव नरकादावशुभमेव भुंजते इत्यर्थः ॥ १४ ॥ कर्मजनका एते सर्वे कर्मजनकाः कर्मकारिणो न सर्वे जीविनः पश्चादय इति कर्माधिकारिणो दर्शिताः ॥ १५ ॥ विशिष्टजीविनो मुख्यजीविनः कर्माधिकृता मनुष्यादयः पूर्वोक्ता इत्यर्थः ॥ १६ ॥ पूर्वा र्जितं पूर्वसंपादितम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ निर्वाणरूपेति ॥ एकानिर्गुणभक्तिः ॥ द्वितीया ब्रह्मणः प्रकृतेर्माया विशिष्टब्रह्मरूपिण्या मूलप्रकृतेरित्यर्थः ॥ उभयोरपि भक्तिः कर्मनिर्मूलने कर्मनाशने क्षमेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥

इदं सर्वं पूर्वोक्तैकैकप्रश्नानामुत्तरं भवतीति बोध्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ये स्वधर्माचारवन्तः सकामाः पंचायतनदेवोपासकास्ते तत्तद्देवतालोकं गत्वा पुनरायांति ॥ ये निष्कामाः संतः स्वधर्माचारवन्तः पंचदेवतोपासकास्ते तत्तद्देवतालोकं गत्वा पुनरावर्त्तते इति समुदायार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मणिद्वीपं तृतीयस्कंधो

अंधादयश्चांगहीनाः कर्मणा कुत्सितेन च ॥ सिद्ध्यादिकमवाप्नोति सर्वोत्कृष्टेन कर्मणा ॥ २१ ॥ सामान्यं कथितं देवविशेषं शृणु सुंदरि ॥ सुदुर्लभं सुगोप्यं च पुराणेषु स्मृतिष्वपि ॥ २२ ॥ दुर्लभं मानुषी जातिः सर्वजातिषु भारते ॥ सर्वेभ्यो ब्राह्मणः श्रेष्ठः प्रशस्तः सर्वकर्मसु ॥ २३ ॥ ब्रह्मनिष्ठो द्विजश्चैव गरीयान् भारते सति ॥ निष्कामश्च सकामश्च ब्राह्मणो द्विविधः सति ॥ २४ ॥ सकामाश्च प्रधानश्च निष्कामो भक्त एव च ॥ कर्मभोगी सकामश्च निष्कामो निरुपद्रवः ॥ २५ ॥ स याति देहं त्यक्त्वा च पदं यत्तन्निरामयम् ॥ पुनरागमनं नास्ति तेषां निष्कामिणां सति ॥ २६ ॥ सेवंते द्विभुजं कृष्णं परमात्मानमश्वरम् ॥ गोलोकं प्रत्येवक्रमेण च ॥ भक्तिच निर्मलां तेभ्यो दास्यामि निश्चितं पुनः ॥ २७ ॥ सकामिनो वैष्णवाश्च गत्वा वैकुण्ठमेव च ॥ भारतं पुनरायांति तेषां जन्म द्विजातिषु ॥ २८ ॥ कालेन ते च निष्कामा भवं ॥ ३० ॥ तीर्थांश्रिता द्विजा ये च तपस्यानिरताः सति ॥ तेषां त्रिब्रह्मलोकं च पुनरायांति भारते ॥ ३१ ॥ स्वधर्मनिरता ये च तीर्थान्यत्र निवासिनः ॥ व्रजंति ते सत्यं ॥ ३२ ॥ मणिद्वीपं प्रयांत्येव पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ ३३ ॥ मूलप्रकृतिभक्ता ये निष्कामा धर्मचारिणः ॥ ते यांति सर्वलोकं च पुनरायांति भारते ॥ ३४ ॥ स्वधर्मनिरता भक्ताः शैवाः शाक्ताश्च गाणपाः ॥ ते यांति शिवलोकं च पुनरायांति भारते ॥ ३५ ॥ ये विबलादहो ॥ ३७ ॥ स्वधर्मरहिता विप्रा देवान्यसेवनाः सदा ॥ भ्रष्टाचाराश्च कामाश्च ते यांति नरकं ध्रुवम् ॥ ३८ ॥ स्वधर्मनिरता एव वर्णाश्च त्वार एव च ॥ भवंत्येव च ॥ स्वधर्मनिरता विप्राः स्वधर्मनिरता यच ॥ ४१ ॥ कन्यां ददति विप्राय चंद्रलोकं प्रयांति ते ॥ वसंतितत्र ते साध्विया वदिद्राश्च तुर्दश ॥ ४२ ॥

कंदे वी लोकम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अन्ये देवेभ्यः पंचायतनदेवेभ्योऽन्यदेवोपासका इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ देवान्यसेवना देवसेवारहिता इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ स्वधर्मोति ॥ स्वधर्मनिरताः शुभकर्मफलभोगिनः ॥ ३९ ॥ तद्रहितानरकगामिनस्ते च न कदाऽपि भारते खंडे साम्यकर्मफलभोगिनो भवंति नरकात्तेषामनुद्धारादित्यर्थः ॥ ४० ॥ तस्मात्स्वधर्मनिरतत्वमेव चतुर्भिर्वर्णैः संपादनीयमित्याह स्वधर्मनिरता इति ॥ इदानीं विशेषकर्मणां विशेषफलं दर्शयति स्वधर्मनिरता विप्रा इति ॥ ४१ ॥ ददति प्रयच्छति ॥ ४२ ॥

सकामा इति ॥ यदि तल्लोकप्राप्तिच्छया कन्यां प्रयच्छति तदा तल्लोकं याति यदि तु निष्काम तयेश्वरप्रीत्यर्थं कन्यां प्रयच्छति तदा चित्तशुद्धिरेव फलमिति बोध्यम् ॥ ४३ ॥ ततश्चित्तशुद्धेर्ज्ञानं भवति प्रातिबंध
कसत्त्वेन ज्ञानाभावे तु विष्णुवादीनां स्वेष्टदेवतानां येलोकास्तान् प्रतिगच्छंतीत्याह ॥ ते प्रयांतीति ॥ विष्णुपदमुपलक्षणं स्वेष्टदेवतानाम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सुवर्णाः शोभनवर्णाः ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणाय ददती
त्यन्वयः ॥ ४७ ॥ विपुले विस्तीर्णलोके ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ विपुलं बहुकालम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ यस्मै यस्मै चेति ॥ यद्यदेवप्रीत्यर्थमिति ॥ ५२ ॥ सौधे राजसदने देवाय ब्राह्मणाय वा दत्ते गृहापेक्षया चतुर्गुण

सालंकृताया दानेन द्विगुणं फलमुच्यते ॥ सकामायांति तल्लोकं न निष्कामाश्च साधवः ॥ ४३ ॥ ते प्रयांति विष्णुलोकं फलसंघातवर्जिताः ॥ गव्यं च रजतं स्वर्णं
वस्त्रं सर्पिः फलं जलम् ॥ ४४ ॥ ये ददत्येव विप्रेभ्यश्चंद्रलोकं प्रयांति ते ॥ वसंतिते च तल्लोके यावन्मन्वंतरं सति ॥ ४५ ॥ सुचिरात् सुचिरं वा संकुर्वति तेन ते ज
नाः ॥ ये ददति सुवर्णांश्च गाश्च ताप्रादिकं सति ॥ ४६ ॥ ते यांति सूर्यलोकं च शुचये ब्राह्मणाय च ॥ वसंतिते तत्र लोके वर्षाणामयुतं सति ॥ ४७ ॥ विपुले सुचि
रं वा संकुर्वति च निरामयाः ॥ ददाति भूमिं विप्रेभ्यो धनानि विपुलानि च ॥ ४८ ॥ स याति विष्णुलोकं च श्वेतद्वीपं मनोहरम् ॥ तत्रैव निवसत्येव यावच्चंद्रदिवा क
रौ ॥ ४९ ॥ विपुले विपुलं वा संकरोति पुण्यवान्मुने ॥ गृहं ददति विप्राय ये जनाभक्तिपूर्वकम् ॥ ५० ॥ ते यांति विष्णुलोकं च सुचिरं सुखदायकम् ॥ गृहरे
णु प्रमाणं च विष्णुलोके महत्तमे ॥ ५१ ॥ विपुले विपुलं वा संकुर्वति मानवाः सति ॥ यस्मै यस्मै च देवाय यो ददाति गृहं नरः ॥ ५२ ॥ स याति तस्य लोकं च रे
णु मानाब्दमेव च ॥ सौधे चतुर्गुणं पुण्यं देशे शतगुणं फलम् ॥ ५३ ॥ प्रकृष्टे द्विगुणं तस्मादित्याह कमलोद्भवः ॥ यो ददाति तडागं च सर्वपापापनुत्तये ॥ ५४ ॥
स याति जनलोकं च रेणु मानाब्दमेव च ॥ वाप्यां फलं दशगुणं प्राप्नोति मानवः सदा ॥ ५५ ॥ स तु वापी प्रदानेन तडागस्य फलं लभेत् ॥ धनुश्चतुःसहस्रेण देव्यं
मानेन निश्चितम् ॥ ५६ ॥ न्यूना वातावती प्रस्थे सा वापी परिकीर्तिता ॥ दशवापी समाकन्या यदि पात्रे प्रदीयते ॥ ५७ ॥ फलं ददाति द्विगुणं यदि साऽलंकृ
ता भवेत् ॥ यत्फलं च तडागे च तदुद्धरे च तत्फलम् ॥ ५८ ॥ वाप्याश्च पंकोद्धरणे वापी तुल्यफलं लभेत् ॥ अश्वत्थवृक्षमारोप्य प्रतिष्ठाप्य करोति च ॥ ५९ ॥
स प्रयाति तपो लोकं वर्षाणामयुतं सति ॥ पुष्पोद्यानं यो ददाति सा वित्रिसर्वभूतये ॥ ६० ॥ स वसेद्भुवलोकं च वर्षाणामयुतं ध्रुवम् ॥ यो ददाति विमानं च वि
ष्णवे भारते सति ॥ ६१ ॥ विष्णुलोके वसेत्सोऽपि यावन्मन्वंतरं परम् ॥ चित्रयुक्ते च विपुले फलं तस्य चतुर्गुणम् ॥ ६२ ॥

मित्यर्थः ॥ ५३ ॥ प्रकृष्टे महत्तरे देशे इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ वापी लक्षणमाह धनुश्चतुःसहस्रेणेति ॥ धनुःप्रमाणमुक्तं मार्कंडेयपुराणे ॥ चतुर्हस्तो धनुर्दंडो नालिका चतुर्गुणेन तु ॥ क्रोशो धनुःसहस्रे द्वे गव्यं त्रिंशच्चतुर्गुणे
ति ॥ धनुश्चतुःसहस्रं देव्यं वतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ प्रस्थे विस्तारवती धनुश्चतुःसहस्रप्रमाणवतीत्यर्थः ॥ न्यूनावेति ॥ अथवा विस्तारे प्रमाणनियमो न स्तीत्यर्थः ॥ देवीपुराणे तु वापी दंडमया दूर्ध्वं दशवर्गान्नयोत्तमैरि
ति वचनाच्चत्वारिंशद्वस्तावाप्युक्ता ॥ चतुर्हस्तो दंडस्तदादि दशवर्गाः दशगुणं दंडावधि चत्वारिंशद्वस्तपर्यंतमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ पंकोद्धारे तडागपंकोद्धारे इत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ चित्रयुक्ते विचित्रे विमा
ने दत्ते इत्यर्थः ॥ विपुले विस्तीर्णे इत्यर्थः ॥ ६२ ॥

दोलमंदिरं दोलस्थानयोग्यं तद्युक्तं वामंदिरम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ब्राह्मणं त्वमतिदुर्लभं नैतत्तपसालभ्यते किंतु जन्मनैवेत्याह क्षत्रियो वेति ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ॥ इति श्री
देवीभागवततिलकेन वमस्कंधे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ शताधिकैश्च चत्वारिंशत्संख्यैः पद्यकैरथ ॥ नानादानफलं सम्यक्स्वर्गादिप्रदमुच्यते ॥ १ ॥ अथ नानाविधदानानि

तस्यार्थं शिविकादाने फलमेवलभेद्भुवम् ॥ यो ददाति भक्तियुक्तो हरये दोलमंदिरम् ॥ ६३ ॥ विष्णुलोके वसेत्सोऽपि यावन्मन्वंतरं शतम् ॥ राजमार्गसौधयुक्तं
यः करोति पतिव्रते ॥ ६४ ॥ वर्षाणामयुतं सोऽपि शक्रलोके महीयते ॥ ब्राह्मणेभ्योऽथ देवेभ्यो दाने समफलं लभेत् ॥ ६५ ॥ यद्धि दत्तं च तद्भुक्तेन दत्तं नोपतिष्ठते ॥
भुक्त्वा स्वर्गादिजंसौख्यं पुण्यवान्जन्मभारते ॥ ६६ ॥ लभेद्विप्रकुलेष्वेव क्रमेणैवोत्तमादिषु ॥ भारते पुण्यवान्विप्रो भुक्त्वा स्वर्गादिकं फलम् ॥ ६७ ॥ पुनः सो
ऽपि भवेद्विप्रश्चैव च क्षत्रियादयः ॥ क्षत्रियो वाऽथ वैश्यो वा कल्पकोटिशतेन च ॥ ६८ ॥ तपसा ब्राह्मणत्वं च न प्राप्नोति श्रुतौ श्रुतम् ॥ नाऽभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पको
टिशतैरपि ॥ ६९ ॥ अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ देवतीर्थसहायेन कायव्यूहेन शुद्ध्यति ॥ ७० ॥ एतत्ते कथितं किंचित्किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥
इति श्रीदेवीभागवते महापुराणेन वमस्कंधे नारदनारायणसंवादे सावित्र्युपाख्याने एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ सावित्र्युवाच ॥ प्रयांति स्वर्गमन्यं च
येनैव कर्मणायम ॥ मानवाः पुण्यवंतश्च तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ धर्मराज उवाच ॥ अन्नदानं च विप्राय यः करोति च भारते ॥ अन्नप्रमाणवर्षं च शिवलो
के महीयते ॥ २ ॥ अन्नदानं महादानमन्येभ्योऽपि करोति यः ॥ अन्नदानप्रमाणं च शिवलोके महीयते ॥ ३ ॥ अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ ना
ऽत्र पात्रपरीक्षा स्यान्न कालनियमः क्वचित् ॥ ४ ॥ देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो वा ददाति चाऽऽसनं यदि ॥ महीयते विष्णुलोके वर्षाणामयुतं सति ॥ ५ ॥ यो ददाति च
विप्राय दिव्यां धेनुं पयस्विनीम् ॥ तल्लोममानवर्षं च विष्णुलोके महीयते ॥ ६ ॥ चतुर्गुणं पुण्यदिने तीर्थे शतगुणं फलम् ॥ दानं नारायणक्षेत्रे फलं कोटिगुणं भवे
त् ॥ ७ ॥ गां यो ददाति विप्राय भारते भक्तिपूर्वकम् ॥ वर्षाणामयुतं चैव चंद्रलोके महीयते ॥ ८ ॥ यश्चोभयमुखी दानं करोति ब्राह्मणाय च ॥ तल्लोममानवर्षं च वि
ष्णुलोके महीयते ॥ ९ ॥ यो ददाति ब्राह्मणाय श्वेतच्छत्रं मनोहरम् ॥ वर्षाणामयुतं सोऽपि मोदते वरुणालये ॥ १० ॥ विप्राय पीडितां गाय वस्त्रयुग्मं ददाति
च ॥ महीयते वायुलोके वर्षाणामयुतं सति ॥ ११ ॥ यो ददाति ब्राह्मणाय शालग्रामं सवस्त्रकम् ॥ महीयते स वै कुण्डे यावच्चंद्रदिवा करौ ॥ १२ ॥ यो ददाति ब्राह्मणाय दि
व्यां शय्यां मनोहराम् ॥ महीयते चंद्रलोके यावच्चंद्रदिवा करौ ॥ १३ ॥ यो ददाति प्रदीपं च देवेभ्यो ब्राह्मणाय च ॥ यावन्मन्वंतरं सोऽपि वह्निलोके महीयते ॥ १४ ॥

स्वर्गादिफलप्रदानि पृच्छति प्रयांतीति ॥ १ ॥ अन्नप्रमाणवर्षं अन्नस्य यरेण वस्तत्प्रमाणवर्षमित्यर्थः ॥ शिवलोकैकैलासे ॥ २ ॥ अन्येभ्यो ब्राह्मणातिरिक्तेभ्यः ॥ ३ ॥ ४ ॥ आसनमुपवेशनाय ॥ ५ ॥
॥ ६ ॥ नारायणक्षेत्र इति ॥ तत्र क्षेत्रं गंगाप्रवाहसन्निधौ चतुर्हस्तपरिमितदेशात्मकमग्रे वक्ष्यमाणम् ॥ ७ ॥ गां इति ॥ वृषभोन्नगो शब्देनेति न पुनरुक्तिः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हरेर्नामिति ॥ इदमुपलक्षणं शिवदेवीगणेशसूर्यनाम्नामपि ॥ २१ ॥ दोलनं सर्वदेवानां पूर्णिमारात्रेश्वरमभागे ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
 करोति गजदानं च यदि विप्राय भारते ॥ यावदिंद्रो नरस्तावदिंद्रस्याऽर्धासने वसेत् ॥ १५ ॥ भारते योऽश्वदानं च करोति ब्राह्मणाय च ॥ मोदते वारुणे लोके
 यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ १६ ॥ प्रकृष्टांशिविकां यो हि ददाति ब्राह्मणाय च ॥ मोदते वारुणे लोके यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ १७ ॥ प्रकृष्टां वाटिकां यो हि ददाति ब्राह्म
 णाय च ॥ महीयते वायुलोके यावन्मन्वंतरं सति ॥ १८ ॥ यो ददाति च विप्राय व्यजनं श्वेतचामरम् ॥ महीयते वायुलोके वर्षाणामयुतं ध्रुवम् ॥ १९ ॥ धा
 न्यं रत्नं यो ददाति चिरजीवी भवेत्सुधीः ॥ दाता गृहीता तौ द्वौ च ध्रुवं वैकुण्ठगामिनौ ॥ २० ॥ सततं श्रीहरेर्नाम भारते योजयेन्नरः ॥ स एव चिरजीवी च ततो मृत्युः
 पलायते ॥ २१ ॥ यो नरो भारते वर्षे दोलनं कारयेत्सुधीः ॥ पूर्णिमाराजनीशेषे जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ २२ ॥ इह लोके सुखं भुक्त्वा यात्यंते विष्णुमंदिरम् ॥
 निश्चितं निवसेत्तत्र शतमन्वंतरावधि ॥ २३ ॥ फलमुत्तरफलं गुन्यां ततोऽपि द्विगुणं भवेत् ॥ कल्पांत जीवी स भवेदित्याह कमलोद्भवः ॥ २४ ॥ तिलदानं
 ब्राह्मणाय करोति च भारते ॥ तिलप्रमाणवर्षं च मोदते शिवमंदिरे ॥ २५ ॥ ततः सुयोनिं संप्राप्य चिरजीवी भवेत्सुखी ॥ ताम्रपत्रस्य दानेन द्विगुणं च फलं लभेत् ॥
 ॥ २६ ॥ सालंकृतां च भोग्यां च सवस्त्रां सुंदरीं प्रियाम् ॥ यो ददाति ब्राह्मणाय भारते च पतिव्रताम् ॥ २७ ॥ महीयते चंद्रलोके यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ तत्र स्व
 वैश्यया सार्धं मोदते च दिवानिशम् ॥ २८ ॥ ततो गंधर्वलोके च वर्षाणामयुतं ध्रुवम् ॥ दिवानिशं कौतुकेन चोर्वश्या सह मोदते ॥ २९ ॥ ततो जन्म सहस्रं च
 प्राप्नोति सुंदरीं प्रियाम् ॥ सती सौभाग्ययुक्तां च कोमलां प्रियवादिनीम् ॥ ३० ॥ प्रददाति फलं चारु ब्राह्मणाय च यो नरः ॥ फलप्रमाणवर्षं च शक्रलोके महीय
 ते ॥ ३१ ॥ पुनः सुयोनिं संप्राप्य लभते सुतमुत्तमम् ॥ सफलानां च वृक्षाणां सहस्रं च प्रशंसितम् ॥ ३२ ॥ केवलं फलदानं वा ब्राह्मणाय ददाति च ॥ सुचिरं
 स्वर्गवासं च कृत्वा याति च भारते ॥ ३३ ॥ नानाद्रव्यसमायुक्तं नानासस्य समन्वितम् ॥ ददाति यश्च विप्राय भारते विपुलं गृहम् ॥ ३४ ॥ सुरलोके वसेत्सोऽ
 पियावन्मन्वंतरं शतम् ॥ ततः सुयोनिं संप्राप्य समहाधनवान् भवेत् ॥ ३५ ॥ यो नरः सस्य संयुक्तां भूमिं च सुचिरां सति ॥ ददाति भक्त्या विप्राय पुण्यक्षेत्रे
 च भारते ॥ ३६ ॥ महीयते च वैकुण्ठे मन्वंतरं शतं ध्रुवम् ॥ पुनः सुयोनिं संप्राप्य महार्धं भूमिपो भवेत् ॥ ३७ ॥ तं न त्यजति भूमिश्च जन्मना शतकं परम् ॥ श्री
 मांश्च धनवांश्चैव पुत्रवांश्च प्रजेश्वरः ॥ ३८ ॥ सत्रजं च प्रकृष्टं च ग्रामं दद्याद्विजाय च ॥ लक्षमन्वंतरं चैव वैकुण्ठे समहीयते ॥ ३९ ॥

इदं स्त्रीदानं प्रथमतः कृत्वा पश्चात् स्त्रीभारपरिमितं सुवर्णं ब्राह्मणाय दत्त्वा तां स्त्रियं स्वयं गृहीयादिति पतिव्रतापदेन सूचितम् ॥ अन्यथा दातृप्रतिग्रहीत्रोरुभयोरनरकः त्यादिति सप्तम्यपुराणे ॥ तदुक्तं स्कांदे
 स्त्रियं दत्त्वा ततस्तां तु क्रीणीयात्कांचनादिनेति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ स्वाधिकारंस्वकृतराजामात्याद्यधिकारम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सर्वाण्यपीमानिदानानितथासर्वास्तपश्चर्यास्तथासर्वमन्यतु

पुनःसुयोर्निसंप्राप्यग्रामलक्षसमन्वितम् ॥ नजहातिचतंपृथ्वीजन्मनांलक्षमेवच ॥ ४० ॥ सुप्रजंचप्रकृष्टंचपक्वसस्यसमन्वितम् ॥ नानापुष्करिणीवृक्षफलवल्ली
समन्वितम् ॥ ४१ ॥ नगरंयश्चविप्रायददातिभारतेभुवि ॥ महीयतेसकैलासेदशलक्षेद्रकालकम् ॥ ४२ ॥ पुनःसुयोर्निसंप्राप्यराजेंद्रोभारतेभवेत् ॥ नगराणांचनियु
तंसलभेत्राऽप्रसंशयः ॥ ४३ ॥ धरातंनजहात्येवजन्मनामयुतंध्रुवम् ॥ परमैश्वर्यनियुतोभवेदेवमहीतले ॥ ४४ ॥ नगराणांचशतकंदेशंयोहिद्विजातये ॥ सुप्रकृष्टं
मध्यकृष्टंप्रजायुक्तंददातिच ॥ ४५ ॥ वार्पातङ्गासंयुक्तंनानावृक्षसमन्वितम् ॥ महीयतेसवैकुण्ठेकोटिमन्वंतरावधि ॥ ४६ ॥ पुनःसुयोर्निसंप्राप्यजंबुद्वीप
पतिर्भवेत् ॥ परमैश्वर्यसंयुक्तोयथाशक्रस्तथाभुवि ॥ ४७ ॥ महीतंनजहात्येवजन्मनांकोटिमेवच ॥ कल्पांतजीवीसभवेद्राजराजेश्वरोमहान् ॥ ४८ ॥
स्वाधिकारंसमग्रंचयोददातिद्विजातये ॥ चतुर्गुणंफलंचातिभवेत्तस्यनसंशयः ॥ ४९ ॥ जंबुद्वीपंयोददातिब्राह्मणायतपस्विने ॥ फलंशतगुणंचातिभवेत्तस्य
नसंशयः ॥ ५० ॥ जंबुद्वीपमहीदातुःसर्वतीर्थानिसेवितुः ॥ सर्वपातपसांकर्तुस्सर्वपांवासकारिणः ॥ ५१ ॥ सर्वदानप्रदातुश्चसर्वसिद्धेश्वरस्यच ॥ अस्त्ये
वपुनरावृत्तिर्नभक्तस्यमहेशितुः ॥ ५२ ॥ असंख्यब्रह्मणांपातंपश्यंतिभुवनेशितुः ॥ निवसंतिमणिद्वीपेश्रीदेव्याःपरमेपदे ॥ ५३ ॥ देवीमंत्रोपासका
क्षयम् ॥ ५४ ॥ नश्यंतिदेवाःसिद्धाश्चविश्वानिनिखिलानिच ॥ देवीभक्ताननश्यंतिजन्ममृत्युजराहरम् ॥ ५५ ॥ लब्ध्वादेव्याश्चसारूप्यंदेवीसेवांचकुर्वते ॥ पश्यंतितेमणिद्वीपेसखंडंलोकसं
युगत्रयप्रमाणंचमोदतेहरिमंदिरे ॥ ५६ ॥ पुनःसुयोर्निसंप्राप्यहरिभक्तिलभेद्भुवम् ॥ जितेंद्रियाणांप्रवरःसभवेद्भारतेभुवि ॥ ५७ ॥ मध्येयः
स्नातिगंगायामरुणोदयकालतः ॥ युगपद्विसहस्राणिमोदतेहरिमंदिरे ॥ ५८ ॥ पुनःसुयोर्निसंप्राप्यविष्णुमंत्रंलभेद्भुवम् ॥ त्यक्त्वाचमानुषंदेहंपुन
र्यातिहरेःपदम् ॥ ५९ ॥ नास्ति तत्पुनरावृत्तिर्वैकुण्ठचमहीतले ॥ करोतिहरिदास्यंचतथासारूप्यमेवच ॥ ६० ॥ नित्यस्नायीचगंगायांसंपूतःसूर्यवद्भु
वि ॥ पदेपदेऽश्वमेधस्यलभतेनिश्चितंफलम् ॥ ६१ ॥ तस्यैवपादरजसासद्यःपूतावसुंधरा ॥ मोदतेसचवैकुण्ठेयावच्चंद्रादिवाकरौ ॥ ६२ ॥ पुनःसुयोर्नि
संप्राप्यहरिभक्तिलभेद्भुवम् ॥ जीवन्मुक्तोऽति तेजस्वीतपस्विप्रवरोभवेत् ॥ ६३ ॥

एकमदेवीभक्तेस्तुलनांहतीत्याह जंबुद्वीपमहीदातुरिति ॥ ५१ ॥ महेशितुर्मूलप्रकृतेर्भक्तस्येत्यर्थः ॥ ५२ ॥ तेदेव्याभक्ताभुवनेशितुःभुवनेश्वर्यामणिद्वीपेनिवसंति तत्रस्थित्वाअसंख्यब्रह्मणां
पातंपश्यंति तावत्कालपर्यंतवसंतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ तदेवस्पष्टयति ॥ देवीमंत्रोपासकाश्चेति ॥ ५४ ॥ लोकसंक्षयंप्रलयंसखंडंकल्पप्रलयमित्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

यदाभास्करस्तपतितदेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ महिषैश्छागलैरिति ब्राह्मणारितिकविषयं कालिकापुराणा

स्वधर्मनिरतः शुद्धो विद्रांश्च सजितेन्द्रियः ॥ मीनकर्कटयोर्मध्ये गाढं तपति भास्करः ॥ ६५ ॥ भारते यो ददात्येव जलमेव सुवासितम् ॥ समो दत्ते च कैलासे यावदिद्रा
श्चतुर्दश ॥ ६६ ॥ पुनः सुयोनिं संप्राप्य रूपवांश्च सुखी भवेत् ॥ शिवभक्तश्च तेजस्वी वेदवेदांगपारगः ॥ ६७ ॥ वैशाखे सक्तुदानं च यः करोति द्विजातये ॥ स कुरेणुप्र
माणाब्दं मोदते शिवमंदिरे ॥ ६८ ॥ करोति भारते यो हि कृष्णजन्माष्टमव्रितम् ॥ शतजन्मकृतं पापं मुच्यते नाऽत्र संशयः ॥ ६९ ॥ वैकुण्ठे मोदते सोऽपि यावदिद्राश्च
तुर्दश ॥ पुनः सुयोनिं संप्राप्य कृष्णे भक्तिलभेद्भुवम् ॥ ७० ॥ इहैव भारते वर्षे शिवरात्रिं करोति यः ॥ मोदते शिवलोके स सप्तमन्वन्तरावधि ॥ ७१ ॥ शिवाय शिवरात्रौ
च विल्वपत्रं ददाति च ॥ पत्रमानयुगं तत्र मोदते शिवमंदिरे ॥ ७२ ॥ पुनः सुयोनिं संप्राप्य शिवभक्तिलभेद्भुवम् ॥ विद्यावान् पुत्रवान् श्रीमान् प्रजावान् भूमिमान् भवेत्
॥ ७३ ॥ चैत्रमासेऽथ वामावेशं करं योऽर्चयेद्भूमी ॥ करोति नर्तनं भक्त्या वेत्रपाणिर्दिवानिशम् ॥ ७४ ॥ मासं वाऽप्यर्धमासं वा दशसप्तदिनानि च ॥ दिनमानयु
गं सोऽपि शिवलोके महीयते ॥ ७५ ॥ श्रीरामनवमीं यो हि करोति भारते पुमान् ॥ सप्तमन्वन्तरं यावन्मोदते विष्णुमंदिरे ॥ ७६ ॥ पुनः सुयोनिं संप्राप्य रामभक्तिल
भेद्भुवम् ॥ जितेन्द्रियाणां प्रवरो महान्श्च धनवान् भवेत् ॥ ७७ ॥ शारदीयां महापूजां प्रकृत्यैः करोति च ॥ महिषैश्छागलैर्महैः खड्गैर्भैकादिभिः सति ॥ ७८ ॥ नै
वेद्यैरुपहारैश्च धूपदीपादिभिस्तथा ॥ नृत्यगीतादिभिर्वाद्यैर्नानाकौतुकमंगलम् ॥ ७९ ॥ शिवलोके वसेत्सोऽपि सप्तमन्वन्तरावधि ॥ पुनः सुयोनिं संप्रा
प्य नरो बुद्धिं च निर्मलाम् ॥ ८० ॥ अतुलां श्रियमाप्नोति पुत्रपौत्रविवर्धनीम् ॥ महाप्रभावयुक्तश्च गजवाजिसमान्वितः ॥ ८१ ॥ राजराजेश्वरः सोऽपि
भवेदेवनसंशयः ॥ ततः शुक्लाष्टमीं प्राप्य महालक्ष्मीं च योऽर्चयेत् ॥ ८२ ॥ नित्यं भक्त्या पक्षमेकं पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ दत्त्वा तस्यै प्रकृष्टानि चोपचाराणि षोडश
॥ ८३ ॥ गोलोके च वसेत्सोऽपि यावदिद्राश्चतुर्दश ॥ पुनः सुयोनिं संप्राप्य राजराजेश्वरो भवेत् ॥ ८४ ॥ कार्तिकी पूर्णिमायां तु कृत्वा तुरासमंडलम् ॥
गोपानां शतकं कृत्वा गोपीनां शतकं तथा ॥ ८५ ॥ शिलायां प्रतिमायां च श्रीकृष्णं राधया सह ॥ भारते पूजयेद्भक्त्या चोपचाराणि षोडश ॥ ८६ ॥
गोलोके वसेत्सोऽपि यावद्ब्रह्मणो वयः ॥ भारतं पुनरागत्य कृष्णे भक्तिलभेद्दृढाम् ॥ ८७ ॥ क्रमेण सुदृढां भक्तिलब्ध्वा मंत्रं हरेरहो ॥ देहं त्यक्त्वा च गोलोकं
पुनरेव प्रयातिसः ॥ ८८ ॥ ततः कृष्णस्य सारूप्यं पार्षदप्रवरो भवेत् ॥ पुनस्तत्पतनं नास्ति जरामृत्युहरो भवेत् ॥ ८९ ॥ शुक्लां वाऽप्यथवा कृष्णां करोत्ये
कादशीं च यः ॥ वैकुण्ठे मोदते सोऽपि यावद्ब्रह्मणो वयः ॥ ९० ॥ भारतं पुनरागत्य कृष्णभक्तिलभेद्भुवम् ॥ क्रमेण भक्तिं सुदृढां करोत्येकां हरेरहो ॥ ९१ ॥

दिषु तथा विधवल्लिदाने ब्राह्मणस्य निषेधात् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥

॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ गांसुवर्णादिकमिति ॥ इदंनित्यंप्रतिदिनंक्रियमाणंदानम् ॥ पूर्वोक्तंगोस्वर्णादिकंदानंतुनैमित्तिकमितिशेषः ॥ १०० ॥ १०१ ॥
 देहंत्यक्त्वाचगोलोकंपुनरेवप्रयातिसः ॥ ततःकृष्णस्यसारूप्यसंप्राप्यपार्षदोभवेत् ॥ ९२ ॥ पुनस्तत्पतनंनास्तिजरामृत्युहरोभवेत् ॥ भाद्रेचशुक्लद्राद
 श्यांयःशक्रंपूजयेन्नरः ॥ ९३ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिशक्रलोकेमहीयते ॥ रविवारेचसंक्रांत्यांसप्तम्यांशुक्लपक्षके ॥ ९४ ॥ संपूज्याऽर्कहविष्यान्नयःकरोति
 चभारते ॥ महीयतेसोऽर्कलोकेयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ९५ ॥ भारतंपुनरागत्यचारोगीश्रीयुतोभवेत् ॥ ज्येष्ठकृष्णचतुर्दश्यांसावित्रीयोहिपूजयेत् ॥ ९६ ॥
 महीयतेब्रह्मलोकेसप्तमन्वंतरावाधि ॥ पुनर्महींसमागत्यश्रीमानतुलविक्रमः ॥ ९७ ॥ चिरजीवीभवेत्सोऽपिज्ञानवान्संपदायुतः ॥ माघस्यशुक्लपंचम्यां
 पूजयेद्यःसरस्वतीम् ॥ ९८ ॥ संयतोभक्तितोदत्वाचोपचाराणिषोडश ॥ महीयतेमणिद्वीपेयावद्ब्रह्मादिवानिशम् ॥ ९९ ॥ संप्राप्यचपुनर्जन्मसभ
 वेत्कविपांडितः ॥ गांसुवर्णादिकंयोहिब्राह्मणायददातिच ॥ १०० ॥ नित्यंजीवनपर्यंतंभक्तियुक्तश्चभारते ॥ गवांलोमप्रमाणाब्दंद्विगुणंविष्णुमंदिरे ॥
 ॥ १०१ ॥ मोदतेहरिणासार्धक्रीडाकौतुकमंगलैः ॥ तदंतेपुनरागत्यराजराजेश्वरोभवेत् ॥ २ ॥ श्रीमांश्चपुत्रवान्विद्वान्ज्ञानवान्सर्वतःसुखी ॥ भो
 जयेद्योऽपिमिष्टान्नं ब्राह्मणेभ्यश्चभारते ॥ ३ ॥ विप्रलोमप्रमाणाब्दंमोदतेविष्णुमंदिरे ॥ ततःपुनरिहाऽऽगत्यसुखीचधनवान्भवेत् ॥ ४ ॥ विद्वान्सु
 चिरजीवीचश्रीमानतुलविक्रमः ॥ योवक्तिवाददात्येवहरेर्नामानिभारते ॥ ५ ॥ युगंनामप्रमाणंचविष्णुलोकेमहीयते ॥ ततःपुनरिहागत्यससुखीधन
 वान्भवेत् ॥ ६ ॥ यदिनारायणक्षेत्रेफलंकोटिगुणंभवेत् ॥ नाम्नांकोटिहरेर्योहिक्षेत्रेनारायणेजपेत् ॥ ७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोजविन्मुक्तोभवेद्भ्रुवम्
 ॥ नलभेत्सपुनर्जन्मवैकुण्ठेसमहीयते ॥ ८ ॥ लभेद्विष्णोश्चसारूप्यंनतस्यपतनंभवेत् ॥ विष्णुभक्तिलभेत्सोऽपिविष्णुसारूप्यमाप्नुयात् ॥ ९ ॥
 शिवंयःपूजयेन्नित्यंकृत्वालिङ्गंचपार्थिवम् ॥ यावज्जीवनपर्यंतंसयातिशिवमंदिरम् ॥ १० ॥ मृदोरेणुप्रमाणाब्दंशिवलोकेमहीयते ॥ ततःपुन
 रिहागत्यराजेंद्रोभारतेभवेत् ॥ ११ ॥ शिलांचपूजयेन्नित्यंशिलातोयंचभक्षति ॥ महीयतेचवैकुण्ठेयावद्ब्रह्मणःशतम् ॥ १२ ॥ ततोलब्ध्वापुन
 र्जन्महरिभक्तिंचदुर्लभाम् ॥ महीयतेविष्णुलोकेनतस्यपतनंभवेत् ॥ १३ ॥ तपांसिचैवसर्वाणिब्रतानिनिखिलानिच ॥ कृत्वातिष्ठतिवैकुण्ठेया
 वदिंद्राश्चतुर्दश ॥ १४ ॥ ततोलब्ध्वापुनर्जन्मराजेंद्रोभारतेभवेत् ॥ ततोमुक्तोभवेत्पश्चात्पुनर्जन्मनविद्यते ॥ १५ ॥ यःस्नात्वासर्वतीर्थेषुभुवःकृत्वाप्र
 दक्षिणाम् ॥ सतुनिर्वाणतांयातिनतुजन्मभवेद्भुवि ॥ १६ ॥ पुण्यक्षेत्रेभारतेचयोऽश्वमेधंकरोतिच ॥ अश्वलोममिताब्दंचशक्रस्याऽर्धासनंभजेत् ॥ १७ ॥
 ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

अथ सर्वयज्ञापेक्षया देवीयज्ञस्य सर्वोत्कृष्टत्वमाह सर्वेभ्योऽपीति ॥ देवीमूलप्रकृतिः ॥ श्रीभुवनेश्वरीतत्प्रीत्यर्थं यद्यदनुष्ठानं ज्योतिष्टोमाद्यश्वमेधांतं तथा कोटिहोमादिकं न वरात्रोत्सवादिकं तत्सर्वं देवीमखशब्देनोच्यते ॥ स देवीमखो देवीप्रीत्यर्थं क्रियमाणो यज्ञः सर्वेभ्योऽपि मखेभ्यस्तत्तदेव तो देशेन कृतेभ्यः सर्वयज्ञेभ्यः परः श्रेष्ठो भवतीत्यर्थः ॥ मूलप्रकृत्युद्देशेन कृतत्वादिति भावः ॥ ११८ ॥ सच यज्ञः पूर्वावेष्णादिभिः कृत इत्याह विष्णुना चेति ॥ सा च कथा तृतीयस्कंधे उक्ता ॥ त्रिपुरासुरजयार्थं शिवेन कृत इत्यर्थः ॥ ११९ ॥ १२० ॥ दक्षेण तु यदायं देवीमखः कृतस्तदामहाननर्थो जात इत्याह दक्षेण चेति ॥ २१ ॥

चतुर्गुणं राजसूयफलमाप्नोति मानवः ॥ सर्वेभ्योऽपि मखेभ्यो हि परो देवीमखः स्मृतः ॥ ११८ ॥ विष्णुना च कृतः पूर्वब्रह्मणा च वरानने ॥ शंकरेण महेशेन त्रिपुरासुरनाशने ॥ ११९ ॥ शक्तियज्ञः प्रधानश्च सर्वयज्ञेषु सुंदरि ॥ नाऽनेन सह शोयज्ञस्त्रिपुल्लोकेषु विद्यते ॥ १२० ॥ दक्षेण च कृतः पूर्वमहान्संभारसंयुतः ॥ बभूव कलहो यत्र दक्षशंकरयोः सति ॥ २१ ॥ शेषुश्च नंदिनं विप्रानं दीविप्रांश्च कोपतः ॥ यद्धेतोर्दक्षयज्ञं च वभंज चंद्रशेखरः ॥ २२ ॥ चकार देवीयज्ञं सपुरादक्षः प्रजापतिः ॥ धर्मश्च कश्यपश्चैव शेषश्चाऽपि च कर्दमः ॥ २३ ॥ स्वायंभुवो मनुश्चैव तत्पुत्रश्च प्रियव्रतः ॥ शिवः सनत्कुमारश्च कपिलश्च ध्रुवस्तथा ॥ २४ ॥ राजसूयसहस्राणां फलमाप्नोति निश्चितम् ॥ देवीयज्ञात्परो यज्ञो नास्ति वेदे फलप्रदः ॥ १२५ ॥ वर्षाणां शतजीवी च जीवन्मुक्तो भवेद्भुवम् ॥ ज्ञानेन तेजसा चैव विष्णुतुल्यो भवेदिह ॥ २६ ॥ देवानां च यथा विष्णुर्वैष्णवानां च नारदः ॥ शास्त्राणां च यथा वेदावर्णानां ब्राह्मणो यथा ॥ २७ ॥ तीर्थानां च यथा गंगापवित्राणां शिवो यथा ॥ एकादशीव्रतानां च पुष्पाणां तुलसी यथा ॥ २८ ॥ नक्षत्राणां यथा चंद्रः पक्षिणां गरुडो यथा ॥ यथा स्त्रीणां च प्रकृती राधावाणीव सुधरा ॥ २९ ॥ शीघ्राणां चेद्रियाणां च चंचलानां मनो यथा ॥ प्रजापतीनां ब्रह्मा च प्रजानां च प्रजापतिः ॥ १३० ॥ वृंदावनं वनानां च वर्षाणां भारतंतथा ॥ श्रीमतां च यथा श्रीश्च विदुषां च सरस्वती ॥ ३१ ॥ पतिव्रतानां दुर्गा च सौभाग्यानां च राधिका ॥ देवीयज्ञस्तथावत्सर्वयज्ञेषु भामिनि ॥ ३२ ॥ अश्वमेधश्च तेनैव शक्यं च लभेद्भुवम् ॥ सहस्रेण विष्णुपदं संप्राप्तः पृथुरेव च ॥ ३३ ॥ स्नानं च सर्वतीर्थानां सर्वयज्ञेषु दीक्षणम् ॥ सर्वेषां च व्रतानां च तपसां फलमेव च ॥ ३४ ॥ पाठे च तुर्णां वेदानां प्रादक्षिण्यं भुवस्तथा ॥ फलभूतमिदं सर्वं मुक्तिदं शक्तिसेवनम् ॥ १३५ ॥ पुराणेषु च वेदेषु चेति हासेषु सर्वतः ॥ निरूपितं सारभूतं देवीपादांबुजार्चनम् ॥ १३६ ॥ तद्दर्शनं च तद्ध्यानं तन्नामगुणकीर्तनम् ॥ तत्स्तोत्रस्मरणं चैव वंदनं जपमेव च ॥ १३७ ॥

॥ २२ ॥ दक्षप्रभृतयः सर्वेऽपि देवीमखकर्तारो भवन्तीत्याह धर्मश्च कश्यपश्चेति ॥ २३ ॥ २४ ॥ १२५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अश्वमेधस्य कामना परत्वमप्याह अश्वमेधेति ॥ पृथुः पूर्वजा तोराजा ॥ ३३ ॥ इतः परं सर्वकामापेक्षया श्रीदेवीसेवनं सर्वोत्कृष्टमित्याह स्नानं च सर्वतीर्थानामिति ॥ ३४ ॥ फलभूतमिति ॥ एतैः सर्वैः पुण्यैर्जयमानैरेव श्रीशक्तिसेवनं मुक्तिप्रदं लभ्यते नान्यथेत्यर्थः ॥ तस्मात्सर्वोत्कृष्टं श्रीमूलप्रकृतिसेवनमिति भावः ॥ १३५ ॥ अतएव सर्वशास्त्रेषु पुराणादिषु मूलप्रकृतिसेवनमेव सर्वोत्कृष्टत्वेन वर्णितमित्याह पुराणेषु चेति ॥ १३६ ॥ तद्दर्शनमित्यादौ तत्पदेन मूलप्रकृतिः ॥ १३७ ॥

॥ १३८ ॥ यस्मादेवंतस्मान्मूलप्रकृतिर्भजेत्याह भजनित्यमिति ॥ परं ब्रह्मनिर्गुणप्रकृतिपरमायाविशिष्टब्रह्मरूपिणीमूलप्रकृतिमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ १४० ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ अधाधिकैः सप्तदशश्लोकैरथमहाविभोः ॥ मूलशक्तेर्भहामंत्रसावित्र्यैदत्तवान्यमः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायेमूलप्रकृतेः सर्वोत्कृष्टत्वेन प्रतिपादनं श्रुत्वा तन्मंत्रग्रहणेच्छया सावित्रीयमंत्रत्याहेति नारायण आह शक्तेरुत्कीर्तनमिति ॥ शक्तेर्मूलशक्तेरुत्कीर्तनं सर्वोत्कृष्टत्वेन प्रतिपादनमित्यर्थः ॥ १ ॥ सावित्रीकिमाहेति चेत्तत्राऽह सावित्र्युवाच शक्तेरुत्कीर्तनमिति ॥ मूलप्रकृतेरुत्कीर्तनं सर्वोत्कृष्टत्वेन वर्णनं सकलोद्धारकं भवति तथा जन्ममृत्युजराहरं भवति ॥ २ ॥ तथा तपसां परमं स्थानं भवति ॥ तथा विभोः शक्तेः कीर्तनं योगानां वेदानां च सेवनं भवति ॥ ३ ॥ मुक्तित्वादिफलमपि तेनैव कीर्तनेन सिध्यतीत्याह मुक्तित्वमिति ॥

तत्पादोदकनैवेद्यं भक्षणं नित्यमेव च ॥ सर्वसम्मतमित्येवं सर्वेऽस्मिन्मिदं सति ॥ ३८ ॥ भजनित्यं परं ब्रह्मनिर्गुणप्रकृतिपराम् ॥ गृहाण स्वामिनं वत्से सुखं वसचमंदिरे ॥ ३९ ॥ अयं ते कथितः कर्मविपाको मंगलानृणाम् ॥ सर्वेऽस्मिन् सर्वमतस्तत्त्वज्ञानप्रदः परः ॥ १४० ॥ इति श्रीदेवीभागवते महा ० नवमस्कंधेत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ शक्तेरुत्कीर्तनं श्रुत्वा सावित्रीयमवक्रतः ॥ साश्रुनेत्रा स पुलकायमपुनरुवाच सा ॥ १ ॥ सावित्र्युवाच ॥ शक्तेरुत्कीर्तनं धर्मसकलोद्धारकारणम् ॥ श्रोतॄणां चैव वक्तॄणां जन्ममृत्युजराहरम् ॥ २ ॥ दानवानां च सिद्धानां तपसां च परंपदम् ॥ योगानां चैव वेदानां कीर्तनं सेवनं विभोः ॥ ३ ॥ मुक्तित्वममरत्वं च सर्वसिद्धित्वमेव च ॥ श्रीशक्तिसेवकस्यैव कलानां हतिषोडशीम् ॥ ४ ॥ भजामिकेन विधिनावदेदविदां वर शुभकर्मविपाकं च श्रुतं नृणां मनोहरम् ॥ ५ ॥ कर्मांशुभविपाकं च तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ इत्युक्त्वा च सती ब्रह्मन्भक्तिनम्रात्मकंधरा ॥ ६ ॥ तुष्टावधर्मराजं च वेदोक्तेन स्तुत्वेन च ॥ सावित्र्युवाच ॥ तपसा धर्ममाराध्य पुष्करे भास्करः पुरा ॥ ७ ॥ धर्मसूर्यः सुतं प्राप धर्मराजं नमाम्यहम् ॥ समता सर्वभूतेषु यस्य सर्वस्य साक्षिणः ॥ ८ ॥ अतो यन्नाम शमनमिति तं प्रणमाम्यहम् ॥ येनांतश्च कृतो विश्वे सर्वेषां जीविनां परम् ॥ ९ ॥ कामानुरूपं कालेन तं कृतांतं नमाम्यहम् ॥ विभर्ति दंडं दंडाय पापिनां शुद्धिहेतवे ॥ १० ॥ नमामि तं दंडधरं यः शास्ता सर्वजीविनाम् ॥ विश्वं च कलयत्येव यः सर्वेषु च संततम् ॥ ११ ॥ अतीव दुर्निवार्यं च तं कालं प्रणमाम्यहम् ॥ तपस्वी ब्रह्मनिष्ठो यः संयमी संजितो द्रियः ॥ १२ ॥ जीवानां कर्मफलदस्तं यमं प्रणमाम्यहम् ॥ स्वात्मारामश्च सर्वज्ञो मित्रं पुण्यकृतां भवेत् ॥ १३ ॥ पापिनां क्लेशदोयस्तं पुण्यमित्रं नमाम्यहम् ॥ यज्जन्म ब्रह्मणोऽंशेन ज्वलंतं ब्रह्म तेजसा ॥ १४ ॥

किं बहुना शक्तिसेवकतुल्यः कोऽपि नास्तीत्याह श्रीशक्तिसेवकस्यैवेति ॥ ४ ॥ यस्मादेवं तस्मात्केन विधिना भजामि तं विधिं शुभकर्मविपाककथनं वद शुभकर्मविपाकं च वदेत्याह भजामीति ॥ ५ ॥ ६ ॥ तुष्टावेति ॥ गुरुप्रसन्नतया लब्धा विद्याफलाय भवति नाऽन्यथेत्यभिप्रायेण यमं गुरुं तुष्टावेत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मन इति ॥ धर्मधर्ममूर्तिदेवम् ॥ ७ ॥ सूर्यो धर्मधर्मांशुं तं प्राप ॥ तं सूर्यं सुतं धर्मांशं धर्मराजं तं ज्ञकं नमामि त्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ दंडाय दंडनाय शिक्षणायेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ ततएतस्तोत्रेणस्तुतोयमस्तस्यैसाविशैशक्तिभजनंमूलप्रकृतिमंत्रमशुभकर्मविपाकंचोवाचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनव० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ अष्टाविंश
तेष्वैश्वपातकानांस्थलानिच ॥ नानाविधानिकुंडानिप्रोच्यंतेदुःखदानिच ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायेयमस्तांशक्तिभजनंकर्मपाकमुवाचहेत्युक्तम् ॥ तत्कीदृशंशक्तिभजनंकथंवाकर्मविपाकउक्तस्तत्पष्टीकर्तु
माह ॥ नारायणउवाच ॥ मायाबीजंमहामंत्रमिति मूलप्रकृतेर्भुवनेश्वर्यामंत्रंदत्वेत्यर्थः ॥ तथाचश्रीभुवनेश्वर्युपासनरूपंशक्तिभजनमुक्तवानित्यर्थः ॥ विधिपूर्वकंचाक्षुषदीक्षाविधिनेत्यर्थः ॥ रवेःसु
तोयमःअशुभकर्मविपाकंचोक्तवानित्यर्थः ॥ १ ॥ शुभकर्ममिति ॥ शुभकर्मणांवेदोक्तकर्मणांविपाकात्ररंकंकदापिनयातीत्यर्थः ॥ कर्माशुभेति ॥ कर्मणोवेदविरुद्धकर्मणोऽशुभविपाकादेवनरकंमातितंक
योध्यायतिपरब्रह्मतमीशंप्रणमाम्यहम् ॥ इत्युक्त्वासाचसावित्रीप्रणनामयमंमुने ॥ १८ ॥ यमस्तांशक्तिभजनंकर्मपाकमुवाचह ॥ इदंयमाष्टकंनित्यं
प्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ १९ ॥ यमात्तस्यभयंनास्ति सर्वपापात्प्रमुच्यते ॥ महापापीयदिपठेन्नित्यंभक्तिसमन्वितः ॥ १७ ॥ यमःकरोतिसंशुद्धंकायव्यू
हेननिश्चितम् ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ मायाबीजंमहामंत्रंप्रदत्त्वावि
धिपूर्वकम् ॥ कर्माशुभविपाकंचतामुवाचरवेःसुतः ॥ १ ॥ धर्मराजउवाच ॥ शुभकर्मविपाकात्रनरकंयातिमानवः ॥ कर्माशुभविपाकंचकथयामिनि
शामय ॥ २ ॥ नानापुराणभेदेननामभेदेनभामिनी ॥ नानाप्रकारंस्वर्गंचयातिजीवःस्वकर्मभिः ॥ ३ ॥ शुभकर्मविपाकात्रनरकंयातिकर्मभिः ॥ कुक
र्मणाचनरकंयातिनानाविधंनरः ॥ ४ ॥ नरकाणांचकुंडानिसंतिनानाविधानिच ॥ नानाशास्त्रप्रमाणेनकर्मभेदेनयानिच ॥ ५ ॥ विस्तृतानिचगता
निक्लेशदानिचदुःखिनाम् ॥ भयंकराणिघोराणिहेवत्सेकुत्सितानिच ॥ ६ ॥ षडशीतिचकुंडानिएवमन्यानि संतिच ॥ निबोधतेषांनामानिप्रसिद्धानि
श्रुतौसति ॥ ७ ॥ वह्निकुंडंतप्तकुंडंक्षारकुंडंभयानकम् ॥ विट्कुंडंमूत्रकुंडंचश्लेष्मकुंडंचदुःसहम् ॥ ८ ॥ गरकुंडंदूषिकुंडंवसाकुंडंतथैवच ॥ शुक्रकुंड
मसृकुंडमश्रुकुंडंचकुत्सितम् ॥ ९ ॥ कुंडंगात्रमलानांचकर्णविट्कुंडमेवच ॥ मज्जाकुंडंमांसकुंडंनक्रकुंडंचदुस्तरम् ॥ १० ॥ लोमकुंडंकेशकुंडमस्थिकुं
डंचदुस्तरम् ॥ ताम्रकुंडंलोहकुंडंप्रतप्तंक्लेशदंमहत् ॥ ११ ॥ चर्मकुंडंतप्तसुराकुंडंचपरिकीर्तितम् ॥ तीक्ष्णकंटककुंडंचविषोदंविषकुंडकम् ॥ १२ ॥ प्रत
प्तकुंडंतैलस्यकुंतकुंडंचदुर्वहम् ॥ कृमिकुंडंपूयकुंडंसर्पकुंडंदुरंतकम् ॥ १३ ॥

मर्माशुभविपाकंचकथयामीत्यर्थः ॥ २ ॥ तत्रशुभकर्मणांफलानिस्वर्गानानाविधाःसंतीतिप्रसंगादाहानाना
पुराणेति ॥ नानाभेदेनविशिष्टनानाप्रकारकंस्वर्गमित्यन्वयः ॥ ३ ॥ सर्वथाशुभकर्मणाननरकःकित्वशुभकर्मणैवेत्याह शुभकर्ममिति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्रषडशीतिकुंडानिमुख्यानितदन्यानिदूषकुंडानिसंती
त्याह षडशीतीति ॥ ७ ॥ तत्रचतुर्दशभिःश्लोकैःकुंडानामन्याह ॥ वह्निकुंडमिति ॥ अत्रोत्तराध्यायद्वयेनक्रमेणकुंडानिकथितानितेनैवक्रमेणात्रापिकथितानिनामानिसंतीतिबोध्यम् ॥ भयानकमिति
स्वतंत्रकुंडंचतुर्थकम् ॥ दुःसहमितिश्लेष्मकुंडविशेषणम् ॥ ८ ॥ दूषिकाकुंडंनेत्रमलकुंडम् ॥ शुक्रकुंडंबीजकुंडम् ॥ असृकुंडंरक्तकुंडम् ॥ अश्रुकुंडंनेत्राश्रुकुंडंकुत्सितमिति विशेषणम् ॥ ९ ॥ १० ॥ दुस्तरमिति
पदद्वयविशेषणं ॥ ननुस्वतंत्रकुंडं ॥ प्रतप्तंक्लेशदंमहदितिलोहकुंडविशेषणं ॥ ११ ॥ विषोदमिति विषकुंडविशेषणं ॥ १२ ॥ कुंतकुंडंनानाविधायुधकुंडंदुर्वहमिति विशेषणं ॥ १३ ॥

मशकुंडं मशकानां कुंडम् ॥ वृश्चिकानां कुंडमिति शेषः ॥ १४ ॥ शुचास्पदमिति विशेषणम् ॥ १५ ॥ मंथानकुंडं मंथानोजीवविशेषः तस्य कुंडं ॥ बीजकुंडं बीजोजीवविशेषः ॥ दुःसहमिति विशेषणम् ॥
॥ १६ ॥ महोल्बणमिति विशेषणम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ गोकामुखं क्रमुखं नक्राकारं मुखं यस्य तत्पूर्वोक्तं नक्रकुंडं तु नक्रसमूहघटितत्वात् नक्रकुंडं ॥ कृमिकंतुकं एतस्य वक्ष्यमाणं अध्यायद्वयेऽस्तुदमित्यं
ज्ञा ॥ १९ ॥ २० ॥ कर्षकषणामकं कुंडं ॥ शूर्पशूर्पाकारं कुंडम् ॥ २१ ॥ नियुतैरनैकरित्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ आसन्नमृत्युभिः पापिभिः ॥ दृष्टैर्दूतैरित्यन्वयः ॥ २५ ॥ पुण्यकृद्भिरदृश्यै
मशकुंडं दंशकुंडं भीमंगरलकुंडकम् ॥ कुंडं च वज्रदंष्ट्राणां वृश्चिकानां च सुव्रते ॥ १४ ॥ शरकुंडं शूलकुंडं खड्गकुंडं च भीषणम् ॥ गोलकुंडं नक्रकुंडं काककुंडं शु
चास्पदम् ॥ १५ ॥ मंथानकुंडं बीजकुंडं वज्रकुंडं च दुःसहम् ॥ तप्तपाषाणकुंडं च तीक्ष्णपाषाणकुंडकम् ॥ १६ ॥ लालाकुंडं मसीकुंडं चूर्णकुंडं तथैव च ॥
चक्रकुंडं वक्रकुंडं कूर्मकुंडं महोल्बणम् ॥ १७ ॥ ज्वालाकुंडं भस्मकुंडं दग्धकुंडं शुचिस्मितम् ॥ तप्तसूचीमसिपत्रं श्रुरधारं सूचीमुखम् ॥ १८ ॥ गोकामुखं
क्रमुखं गजदंशं च गोमुखम् ॥ कुंभीपाकं कालसूत्रं मत्स्योदं कृमिकंतुकम् ॥ १९ ॥ पांसुभोज्यं पाशवेष्टं शूलप्रोतं प्रकंपनम् ॥ उल्कामुखं मंधकूपं वेधनं ताड
नं तथा ॥ २० ॥ जालरंध्रं देहचूर्णदलनं शोषणं कषम् ॥ शूर्पज्वालमुखं चैव धूमांधनागवेष्टनम् ॥ २१ ॥ कुंडान्येतानि सावित्रिपापिनां क्लेशदानि च ॥ नि
युतैः किं करगणैरक्षितानि च संततम् ॥ २२ ॥ दंडहस्तैः पाशहस्तैर्मदमतैर्भयंकरैः ॥ शक्तिहस्तैर्गदाहस्तैरसिहस्तैः सुदारुणैः ॥ २३ ॥ तमोयुक्तैर्दयाहीनैर्नि
वार्यैश्च न सर्वतः ॥ तेजस्विभिश्च निःशंकैः सताम्रपिंगलोचनैः ॥ २४ ॥ योगयुक्तैः सिद्धियुक्तैर्नानारूपधरैर्भटैः ॥ आसन्नमृत्युभिर्दृष्टैः पापिभिः सर्वजीविभिः ॥
॥ २५ ॥ स्वकर्मनिरतैः सर्वैः शक्तैः सौरेश्च गाणपैः ॥ अदृश्यैः पुण्यकृद्भिश्च सिद्धैर्योगिभिरेव च ॥ २६ ॥ स्वधर्मनिरतैर्वापि पित्तैर्वास्वतंत्रकैः ॥ बलवद्भिश्च निःशंकैः
स्वप्रदृष्टैश्च वैष्णवैः ॥ २७ ॥ एतत्ते कथितं साध्वि कुंडसंख्या निरूपणम् ॥ येषां निवासो यत्कुंडे निबोध कथयामि ते ॥ २८ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापु
राणे नवमस्कंधे नारायणसंवादे सावित्रीपारुष्यानेष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ धर्मराज उवाच ॥ हरिसे वारतः शुद्धो योगसिद्धो ब्रती सति ॥ तपस्वी ब्र
ह्मचारी च नयाति नरकं ध्रुवम् ॥ १ ॥ कटुवाचा बांधवांश्च बललेपेन यो नरः ॥ दग्धान् करोति बलवान् बह्नि कुंडं प्रयाति सः ॥ २ ॥ स्वगात्रलोममानाब्दं तत्र स्थि
त्वा हुताशने ॥ पशुयोनिमवाप्नोति रौद्रदग्धां त्रिजन्मनि ॥ ३ ॥

रित्यन्वयः ॥ २६ ॥ स्वतंत्रकैर्ज्ञानिभिः स्वप्रदृष्टदेवरूपैः पुरुषैरदृश्यायमदृता इत्यर्थः ॥ इत्थं पापिस्थानमुक्त्वा तच्छ्रुत्वा पु
ण्यवर्ताभयं स्यादिति तद्वयनिरासार्थमाह येषां निवास इति ॥ तान् कथयामि त्वय्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीदेवी ० तिलके नवमस्कंधे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ षड्विंशत्याधिकैः श्लोकैः शतसंख्यैरतः परम् ॥
कुंडेषु येषां तत्त्वं तेषां लक्षणमुच्यते ॥ १ ॥ पुण्यवंतः कदापि नरकं न गच्छंतीति निश्चयार्थं पुनराह हरिसेवेति ॥ हरिपदं देवतांतरस्याप्युपलक्षणम् ॥ सतीति संबोधनम् ॥ १ ॥ तर्हि केतेषु कुंडेषु गच्छंतीति तान् पूर्वो
क्तकुंडक्रमानुरोधेन प्रत्येककुंडगामिनः पापिन आह कटुवाचेति ॥ कटुवाचा अप्रियवाचा बांधवांश्च चकारेण तदतिरिक्ता अपि जनाः ॥ बललेपेन शरीरसामर्थ्यधनविद्यादिरूपबलगर्वेण दग्धान् संतप्तान् ॥ २ ॥
क्रियत्कालपर्यंतं तत्र तिष्ठति तत्राह स्वगात्रेति ॥ बह्नि कुंडं भोगोत्तरं पुनः कटुवाचेति तत्राह ॥ पशुयोनिमवाप्नोति ॥ सूर्यसंतापेन दग्धां छाया रहितवने एव पशुजन्मत्रयं भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

अथद्वितीयतत्तत्कुंडगामिनआह ॥ ब्राह्मणमिति ॥ ४ ॥ तल्लोममानंब्राह्मणलोममानंवर्षतावंतिवर्षाणीत्यर्थः ॥ अन्यत्सर्वपूर्ववत् ॥ ५ ॥ क्षारकुंडमाह रविवारेचेति ॥ क्षारसंयोगमलनिष्कासनार्थं
 रजकैःक्षारोदीयते स क्षारः ॥ ६ ॥ ७ ॥ भयानककुंडाधिकारिणआह मूलप्रकृतीति ॥ मूलप्रकृतिःसाम्यावस्थमायोपाधिकब्रह्मरूपिणी ॥ शास्त्रनिंदांस्मृतिरूपधर्मशास्त्रनिंदां ॥ ८ ॥ शिवादीत्यादिपदे
 नगणेशसूर्यादयः ॥ वाण्यादीत्यादिपदेनगायत्रीलक्ष्म्यादयः ॥ ९ ॥ भयानककुंडस्यसर्वकुंडापेक्षयाऽतिदुःखप्रदत्वमाह ॥ नातःपरमिति ॥ तस्मान्नैतेषांनिंदाकदापिकर्तव्येतिभावः ॥ १० ॥ त
 त्रब्रह्मादिदेवानांनिंदायांप्रायश्चित्तस्यात्सर्वकारणमूलप्रकृतिनिंदारूपापराधस्यतुप्रायश्चित्तमेवनास्तीत्याह ॥ देवीनिंदेति ॥ ११ ॥ विटकुंडमाह ॥ स्वदत्तामिति ॥ वृत्तियोहरेदितिशेषः ॥ १२ ॥ तावं
 ब्राह्मणंतृपितंतत्तंधुधितंगृहमागतम् ॥ नभोजयतियोमूढस्तत्तत्कुंडंप्रयातिसः ॥ ४ ॥ तत्रतल्लोममानंचवर्षस्थित्वाचदुःखदे ॥ तत्स्थलेवहितलेपपक्षीच
 सतजन्मसु ॥ ५ ॥ रविवारेचसंक्रांत्याममायांश्राद्धवासरे ॥ वस्त्राणांक्षारसंयोगंकरोतिकेवलंनरः ॥ ६ ॥ सयातिक्षारकुंडंचसूत्रमानाब्दमेवच ॥ सत्रजे
 द्रजकीयोनिंसतजन्मसुभारते ॥ ७ ॥ मूलप्रकृतिनिंदायःकुरुतेमानवाधमः ॥ वेदनिंदांशास्त्रनिंदांपुराणानांतथैवच ॥ ८ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांतथानिं
 दापरोजनः ॥ गौरीवाण्यादिदेवीनांतथानिंदापरोजनः ॥ ९ ॥ तेसर्वेनिरयेयांतितस्मिन्कुंडेभयानके ॥ नातःपरतरंकुंडंदुःखदंतुभविष्यति ॥ १० ॥
 तत्रस्थित्वाऽनेककल्पंसर्पयोनिंव्रजेत्पुनः ॥ देवीनिंदापराधस्यप्रायश्चित्तंनविद्यते ॥ ११ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांवावृत्तिंचसुरविप्रयोः ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिविटकुंडं
 चप्रयातिसः ॥ १२ ॥ तावंत्येवचवर्षाणिविद्धोजीतत्रतिष्ठति ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिविट्कृमिश्चपुनर्भुवि ॥ १३ ॥ परकीयतडागेचतडागंयःकरोतिच ॥ उत्सृजेद्देव
 दोषेणमूत्रकुंडंप्रयातिसः ॥ १४ ॥ तद्रेणुमानवर्षंचतद्रोजीतत्रतिष्ठति ॥ पुनःपूर्णशताब्दंचसवृषोभारतेभवेत् ॥ १५ ॥ एकाकीमिष्टमश्नातिश्लेष्मकुंडंप्रया
 तिच ॥ पूर्णमब्दशतंचैवतद्रोजीतत्रतिष्ठति ॥ १६ ॥ ततःपूर्णशताब्दंचसप्रेतोभारतेभवेत् ॥ श्लेष्ममूत्रपरंचैवपूयंभुंकेततःशुचिः ॥ १७ ॥ पितरंमातरंचैवगु
 रुभार्यासुतंसुताम् ॥ योनपुष्णात्यनाथंचगरकुंडंप्रयातिसः ॥ १८ ॥ पूर्णमब्दशतंचैवतद्रोजीतत्रतिष्ठति ॥ ततोव्रजेद्भूतयोनिंशतवर्षततःशुचिः ॥ १९ ॥
 दृष्ट्वातिथिवक्रचक्षुःकरोतियोहिमानवः ॥ पितृदेवास्तस्यजलंनगृह्णंतिचपापिनः ॥ २० ॥ यानिकानिचपापानिब्रह्महत्यादिकानिच ॥ इहैवलभतेचांतेदूषि
 काकुंडमाव्रजेत् ॥ २१ ॥ पूर्णमब्दशतंचैवतद्रोजीतत्रतिष्ठति ॥ ततोव्रजेद्भूतयोनिंशतवर्षततःशुचिः ॥ २२ ॥ दत्त्वाद्रव्यंचविप्रायचान्यस्मैदीयतेयदि ॥
 सतिष्ठतिवसाकुंडेतद्रोजीशतवत्सरम् ॥ २३ ॥

त्येवषष्टिवर्षसहस्राण्येव ॥ १३ ॥ मूत्रकुंडमाह परकीयेति ॥ परकीयेतडागेशुष्कजलेतदनुज्ञाविनायस्तडागंकरोतिअथचसजलेतडा
 गेदेवदोषेणमूत्रंयद्युत्सृजेत्तर्हिमूत्रकुंडंप्रयातीत्यर्थः ॥ केचित्तुपरकीयतडागसमीपेयस्तडागंकरोतीत्यर्थइतिवदंति ॥ १४ ॥ तद्रेणुमानंतडागरेणुमानम् ॥ तद्रोजीमूत्रभोजीशताब्दंचेति ॥ शत
 संवत्सरपर्यंतपुनःपुनर्वृषोभवतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ श्लेष्मकुंडमाह एकाकीति ॥ १६ ॥ भुंकेप्रेतयोनावित्यर्थः ॥ १७ ॥ गरकुंडमाह पितरमिति ॥ अनाथंकंचनान्यम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ दूषिकाकुंडमाह
 दृष्टेति ॥ वक्रचक्षुःक्रोधेनकुटिलचक्षुः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ वसाकुंडमाह दत्त्वेति ॥ तदेवद्रव्यमन्यस्मैयदिदीयतेइत्यर्थः ॥ द्रव्यमित्युपलक्षणंदानमात्रस्य ॥ २३ ॥

कृकलासःसरटः ॥ २४ ॥ शुक्रकुंडमाह ॥ पुमांसमिति ॥ शुक्रपाययतिकामानुरागादिनेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ असृकुंडमाह संताड्येति ॥ २७ ॥ २८ ॥ अश्रुकुंडमाह ॥ योऽश्रुतत्याजेति ॥ योनरोदेवमु
द्विश्यसगद्रदंयथास्थान्तथादेवगुणान्गार्यंतभक्तं दृष्ट्वा तदसहमानोऽश्रुतत्याजप्रेमाश्रुयस्यनागतमित्यर्थः ॥ यद्वा तादृशंभक्तं दृष्ट्वा तज्जन्यंगायनजन्यंचहर्षसुखमकृत्वा तस्मिन्समयेस्वसंसारजन्यदुःखेना

कृकलासोभवेत्सोऽपिभारतेसप्तजन्मसु ॥ ततोभवेन्महारौद्रोदरिद्रोऽल्पायुरेवच ॥ २४ ॥ पुमांसंकामिनीवापिकामिनींवापुमानथ ॥ यःशुक्रपाययत्ये
वशुक्रकुंडंप्रयातिसः ॥ २५ ॥ पूर्णमब्दंशतंचैवतद्भोजीतत्रतिष्ठति ॥ कृमियोर्निशताब्दंचत्रजेद्वृत्त्वाततःशुचिः ॥ २६ ॥ संताड्यचगुरुंविप्रंरक्तपातंचका
रयेत् ॥ सचतिष्ठत्यसृकुंडेतद्भोजीशतवत्सरम् ॥ २७ ॥ ततोल्भेद्यात्रजन्मसप्तजन्मसुभारते ॥ ततःशुद्धिमवाप्नोतिमानवश्चक्रमेणह ॥ २८ ॥ योऽश्रुतत्या
जगार्यंतभक्तं दृष्ट्वासगद्रदम् ॥ श्रीकृष्णगुणसंगीतेहसत्येवहियोनरः ॥ २९ ॥ सवसेदश्रुकुंडेचतद्भोजीशतवर्षकम् ॥ ततोभवेच्चंडालस्त्रिजन्मनिततःशुचिः
॥ ३० ॥ करोतिशठतांतद्रत्रित्यंसुहृदियोनरः ॥ कुंडंगात्रमलानांचसप्रयातिशताब्दकम् ॥ ३१ ॥ ततःसगार्दभींयोनिमवाप्नोतित्रिजन्मनि ॥ त्रिजन्मनि
चसार्गालींततःशुद्धोभवेद्भ्रुवम् ॥ ३२ ॥ बधिरंयोहसत्येवनिंदत्येवाभिमानतः ॥ सवसेत्कर्णविट्कुंडेतद्भोजीशतवत्सरम् ॥ ३३ ॥ ततोभवेत्सबधिरोदरि
द्रःसप्तजन्मसु ॥ सप्तजन्मन्यंगहीनस्ततःशुद्धिलभेद्भ्रुवम् ॥ ३४ ॥ लोभात्स्वभरणार्थायजीविनंहंतियोनरः ॥ मज्जाकुंडेवसेत्सोऽपितद्भोजीलक्षवत्सरम् ॥
॥ ३५ ॥ ततोभवेच्चशशकोमीनश्चसप्तजन्मसु ॥ त्रिजन्मनिवराहश्चकुट्टःसप्तजन्मसु ॥ ३६ ॥ एणादयश्चकर्मभ्यस्ततःशुद्धिलभेद्भ्रुवम् ॥ स्वकन्यापाल
नंकृत्वाविक्रीणातिचयोनरः ॥ ३७ ॥ अर्थलोभान्महामूढोमांसकुंडंप्रयातिसः ॥ कन्यालोमप्रमाणान्दंतद्भोजीतत्रतिष्ठति ॥ ३८ ॥ तस्यदंडप्रहारंचकुर्व
तिममर्किकराः ॥ मांसभारंमूर्ध्निकृत्वारक्तभारंलिहेत्क्षुधा ॥ ३९ ॥ ततोहिभारतेपापीकन्याविट्कृमिगोभवेत् ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिव्याधश्चसप्तजन्मसु ॥
॥ ४० ॥ त्रिजन्मनिवराहश्चकुट्टःसप्तजन्मसु ॥ मंडूकोहिजलौकाश्चसप्तजन्मसुभारते ॥ ४१ ॥ सप्तजन्मसुकाकश्चततःशुद्धिलभेद्भ्रुवम् ॥ व्रतानामुप
वासानांश्राद्धादीनांचसंगमे ॥ ४२ ॥ करोतियःक्षौरकर्मसोऽशुचिःसर्वकर्मसु ॥ सचतिष्ठतिकुंडंचनखादीनांचसुंदरि ॥ ४३ ॥ तदैवादिनमानाब्दंतद्भोजीदंड
ताडितः ॥ सकेशंपार्थिवंलिंगंयोवाऽर्चयतिभारते ॥ ४४ ॥ सतिष्ठतिकेशकुंडेमृद्रेणुमानवर्षकम् ॥ तदंतेयावर्नीयोर्निप्रयातिहरकोपतः ॥ ४५ ॥

श्रुतत्याजरोदितितथाश्रीकृष्णगुणसंगीतेकृष्णेत्युपलक्षणं देवगुणसंगीतेदेवगुणगानेप्रचलितेसतियोनरोविनोदादिनाहसतिसोऽश्रुकुंडेवसेदित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ गात्रमलकुंडमाह करोतीति ॥ शठतां
वृत्तताम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कन्याविट्कृमिगस्तत्कीटोदरेजन्मभवतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अथनखकुंडलोमकुंडकेशकुंडास्थिकुंडचतुष्टयस्यसमुच्चित्यपृथक्चाधि
कारिणमाह व्रतानामिति ॥ संगमेप्राप्तेतद्दिनेइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ देवदिनमानाब्दं देववर्षपरिमितकालमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ मृद्रेणुमानवर्षकंमृद्रेणुप्रमाणवर्षाणीत्यर्थः ॥ ४५ ॥

शताब्दपर्यंतततोराक्षसोभवतीत्याह शताब्दादिति ॥ विष्णुपदेगयास्थिते ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ताम्रकुंडमाह यः सेवतइति ॥ ४८ ॥ तसलोहकुंडमाह अवीरात्रं चेति अवीरापतिपुत्रहीनाविधवा ॥ ऋतु
 स्नातासुवासिनीचतुर्थदिवसेसुवासिनीतयास्पृष्टमन्नमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ तसकेलोहकुंडेइत्यन्वयः ॥ ५० ॥ चर्मकुंडमाह योहीति ॥ चर्माक्तहस्तेनचर्मस्पर्शितहस्तेनाधौतेन ॥ ५१ ॥ तससुराकुंडमाह यः
 शूद्रेणेति ॥ अभ्यनुज्ञातोनिमंत्रितः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तीक्ष्णकंटककुंडमाह वाग्दुष्टइति ॥ कटुकः कटुभाषी ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ततो नरकभोगानंतरं सप्तजन्मसूत्रैः श्रवाश्चोभवतीत्यर्थः ॥ विषकुंडमाह
 शताब्दाच्छुद्धिमाप्नोतिराक्षसः सभवेद्भ्रुवम् ॥ पितृणां यो विष्णुपदे पिंडं नैव ददाति च ॥ ४६ ॥ सचतिष्ठत्यस्थि कुंडे स्वलोमाब्दं महोत्पले ॥ ततः सुयोनिं संप्राप्य
 कुलं जः सप्तजन्मसु ॥ ४७ ॥ भवेन्महादरिद्रश्च ततः शुद्धो हि देहतः ॥ यः सेवते महामूढो गुर्विणीं च स्वकामिनीम् ॥ ४८ ॥ प्रतप्ते तां प्रकुंडे च शतवर्षं सति
 ष्ठति ॥ अवीरात्रं च यो भुंक्ते ऋतुस्नाता न मेव च ॥ ४९ ॥ लोहकुंडे शताब्दं च सचतिष्ठति तप्तके ॥ सत्रजेद्रजकीं यो निंका कानां सप्तजन्मसु ॥ ५० ॥ महाव्रणीद
 रिद्रश्च ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ यो हि चर्माक्तहस्तेन देवद्रव्यमुपस्पृशेत् ॥ ५१ ॥ शतवर्षं प्रमाणं च चर्मकुंडे सति ष्ठति ॥ यः शूद्रेणाभ्यनुज्ञातो भुंक्ते शूद्रान्नमेव च ॥
 ॥ ५२ ॥ सच तप्तसुराकुंडे शताब्दं तिष्ठति द्विजः ॥ ततो भवेच्छूद्रयाजी ब्राह्मणः सप्तजन्मसु ॥ ५३ ॥ शूद्रश्राद्धान्नभोजी च ततः शुद्धो भवेद्भ्रुवम् ॥ वाग्दुष्टः कटु
 कोवाचा ताडयेत्स्वामिनं सदा ॥ ५४ ॥ तीक्ष्णकंटककुंडे सतद्रोजी तत्र तिष्ठति ॥ ताडितो यमदूतेन दण्डेन च चतुर्गुणम् ॥ ५५ ॥ तत उच्चैः श्रवाः सप्तजन्मस्वेव
 ततः शुचिः ॥ विषेण जीवनं हंति निर्दयो यो हि मानवः ॥ ५६ ॥ विषकुंडे च तद्रोजी सहस्राब्दं च तिष्ठति ॥ ततो भवेन्नृघाती च व्रणी च शतजन्मसु ॥ ५७ ॥ सप्त
 जन्मसुकुष्ठी च ततः शुद्धो भवेद्भ्रुवम् ॥ दंडेन ताडयेद्ग्राहि वृषं च वृषवाहकः ॥ ५८ ॥ भृत्यद्वारा स्वतंत्रो वा पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ प्रतप्ते तैलकुंडेऽग्नौ तिष्ठति स्म चतु
 र्युगम् ॥ ५९ ॥ गवां लोमप्रमाणाब्दं वृषो भवति तत्परम् ॥ कुंतेन हंतियोजी वं वह्नि लोहेन हेलया ॥ ६० ॥ कुंतकुंडे वसेत्सोऽपि वर्षाणामयुतं सति ॥ ततः सु
 योनिं संप्राप्य चोदरे व्याधिसंयुतः ॥ ६१ ॥ जन्मनैकेन क्लेशेन ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ यो भुंक्ते च वृथामांसं मांसलोभी द्विजाधमः ॥ ६२ ॥ हरेरनैवद्यभोजी कृ
 मिकुंडं प्रयाति सः ॥ स्वलोममानवर्षं च तद्रोजी तत्र तिष्ठति ॥ ६३ ॥ ततो भवेन्नेच्छजातिस्त्रिजन्मनिततो द्विजः ॥ ब्राह्मणः शूद्रयाजी च शूद्रश्राद्धान्नभोज
 कः ॥ ६४ ॥ शूद्राणां शवदाही च पूयकुंडे वसेद्भ्रुवम् ॥ यावलोमप्रमाणाब्दं यमदंडेन सुव्रते ॥ ६५ ॥ ताडितो यमदूतेन तद्रोजी तत्र तिष्ठति ॥ ततो भार
 तमागत्य स शूद्रः सप्तजन्मसु ॥ ६६ ॥ महारोगी दरिद्रश्च बधिरो मूक एव च ॥ कृष्णं पद्मं च केयस्य तं सर्पं हंतियो नरः ॥ ६७ ॥

विषेणेति ॥ ५६ ॥ नृघाती भिल्लो व्रणी व्रणवान् ॥ ५७ ॥ प्रतप्ततैलकुंडमाह दंडेनेति ॥ ५८ ॥ स्वतंत्रः स्वयमेव पुण्यक्षेत्रे च कारादन्यत्रापि ॥ ५९ ॥ कुंतकुंडमाह कुंतेनेति ॥ वह्नि लोहेन वह्निना तप्तेन लोहक
 पेण कुंतशस्त्रेणेत्यर्थः ॥ हेलयाऽपीत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कृमिकुंडमाह यो भुंक्ते चेति ॥ वृथामांसं यज्ञातिरिक्तम् ॥ ६२ ॥ तथा हरेरित्युपलक्षणं देवतांतरस्याऽपि ॥ तद्रोजी मांसभोजी ॥ ६३ ॥
 पूयकुंडमाह ब्राह्मणइति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ सर्पकुंडमाह कृष्णमिति ॥ कृष्णं सर्पं तथा यस्य केमस्तके पद्मं च पद्माकारं चिह्नमस्ति तं च सर्पमित्यर्थः ॥ इदमुपलक्षणं सर्पजातिमात्रस्य ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ सर्पेण भक्षितात्सर्पेण कुतेन भक्षणेनैव तस्य मृत्युर्भवतीत्यर्थः ॥ दंशमशयोः कुंडद्वयं समुच्चित्याह विधिप्रदत्तेति ॥ विधिना देवेन प्रदत्ता उपजीव्या वृत्तिर्येषामेतादृशा येऽनायाः क्षुद्रजंतवः ॥ ७० ॥ शब्दवान्हाहेति शब्दं कुवाणः ॥ ७१ ॥ क्षुद्रजंतु जन्मोत्तरं यावनीय वनजातिर्भवेदित्यर्थः ॥ ७२ ॥ गरलकुंडमाह योमूढ इति ॥ मधुमाक्षिकम् ॥ ७३ ॥ गारले गरलामधुमाक्षिकास्तत्पूर्णे कुंडे

स्वलोममानवर्षचसर्पकुंडं प्रयातिसः ॥ सर्पेण भक्षितः सोऽथ मम दूतेन ताडितः ॥ ६८ ॥ वसेच्च सर्पविज्ञो जीततः सर्पो भवेद्भुवम् ॥ ततो भवेन्मानवश्च स्वल्पायुर्दद्रुसंयुतः ॥ ६९ ॥ महाक्लेशेन तन्मृत्युः सर्पेण भक्षिताद्भुवम् ॥ विधिप्रदत्तजीव्यांश्च क्षुद्रजंतूंश्च हंतियः ॥ ७० ॥ सदंशमशयोः कुंडे जंतुमानाब्दमेव च ॥ दिवानिशं भक्षितस्तैरनाहारश्च शब्दवान् ॥ ७१ ॥ हस्तपादादिवद्धश्च मम दूतेन ताडितः ॥ ततो भवेत्क्षुद्रजंतुर्जातिश्च यावनी भवेत् ॥ ७२ ॥ ततो भवेन्मानवश्च सोऽङ्गहीनस्ततः शुचिः ॥ योमूढो मधुमाक्षिनातिहत्वा च मधुमाक्षिकाः ॥ ७३ ॥ स एव गारले कुंडे जीवमानाब्दकं वसेत् ॥ भक्षितो गरलेर्दग्धो मम दूतेन ताडितः ॥ ७४ ॥ ततो हि मक्षिका जातिस्ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ दंडं करोत्यदं डचे च विप्रे दंडं करोति च ॥ ७५ ॥ सकुंडं वज्रदंष्ट्राणां कीटानां यातिसत्त्वरम् ॥ स तल्लोमप्रमाणान्दं तत्र तिष्ठत्यहर्निशम् ॥ ७६ ॥ शब्दकृद्रक्षितस्तैस्तु मम दूतेन ताडितः ॥ करोति रोदनं भद्रे हाहाकारं क्षणे क्षणे ॥ ७७ ॥ पुनः सूकरयो नौ च जायते सप्तजन्मसु ॥ त्रिजन्मनिका कयो नौ ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ ७८ ॥ अर्थलोभेन योमूढः प्रजादंडं करोतिसः ॥ वृश्चिकानां च कुंडं च तल्लोमाब्दं वसेद्भुवम् ॥ ७९ ॥ ततो वृश्चिकजातिश्च सप्तजन्मसु भारते ॥ ततो नरश्चाङ्गहीनो व्याधिशुद्धो भवेद्भुवम् ॥ ८० ॥ ब्राह्मणः शस्त्रधारी यो ह्यन्येषां धावको भवेत् ॥ संध्याहीनश्च यो विप्रो हरिभक्तिविहीनकः ॥ ८१ ॥ सतिष्ठति स्वलोमाब्दं कुंडेषु च शरादिषु ॥ विद्धः शरादिभिः शश्वत्ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ ८२ ॥ कारागरे सांधकारे प्राणिहंति प्रजाश्च यः ॥ प्रमत्तः स्वस्य दोषेण गोलकुंडं प्रयातिसः ॥ ८३ ॥ संपंकतमतो यातं सांधकारं भयंकरम् ॥ तीक्ष्णदंष्ट्रैश्च कीटैश्च संयुक्तं गोलकुंडकम् ॥ ८४ ॥ कीटैर्विद्धो वसेत्तत्र प्रजालोमाब्दमेव च ॥ ततो भवेत्प्रजाभृत्यस्ततः शुद्धो भवेत्क्रमात् ॥ ८५ ॥ सरोवरादुत्थितांश्च नकादीन् हंतियो नरः ॥ नक्रकंटकमानाब्दं नक्रकुंडं प्रयातिसः ॥ ८६ ॥ ततो नकादिजातीयो भवेन्नकादिषु भुवम् ॥ ततः सद्यो विशुद्धो हि दंडेनैव पुनः पुनः ॥ ८७ ॥ वक्षःश्रोणीस्तनास्यं च यः पश्यति परस्मिन् यः ॥ कामेन कामुको यो हि पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ ८८ ॥

॥ ७४ ॥ वज्रदंष्ट्रकुंडमाह दंडं करोतीति ॥ अदंडचेऽपराधरहिते विप्रे च अपराधे अयोग्यं दंडं करोतीत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ शब्दकृत् हाहादिशब्दकृत् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वृश्चिककुंडमाह अर्थलोभेनेति ॥ तल्लोमाब्दं प्रजालोमाब्दम् ॥ ७९ ॥ ८० ॥ अथ शरकुंडं गोलकुंडं वज्रकुंडं निसमुच्चित्याऽऽह ब्राह्मण इति ॥ धावको वस्त्रक्षालकः ॥ हरिपदमन्यदेवस्याऽऽप्युपलक्षणम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ गोलकुंडमाह कारागरे इति ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ नक्रकुंडमाह सरोवरादिति ॥ आदिना मत्स्यादीन् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ काककुंडमाह वक्षःश्रोणीति ॥ पुण्यक्षेत्रे च कारादन्यत्र च ॥ ८८ ॥

दग्धोऽप्यादिना ॥ ८९ ॥ मंथानकुंडमाह स्वर्णस्तेयीति ॥ ९० ॥ मंथानैर्मंथानदंडैः ॥ तद्विद् मंथानः कीदृशिविशेषस्तस्मिन् विदुः ॥ ९१ ॥ स्वर्णकारोत्तरं स्वर्णवणिक् स्वर्णविक्रेता भवतीत्यर्थः ॥ ९२ ॥ बीजकुंडमाह योभारते इति ॥ बीजकुंडे अत्र बीजशब्देनाऽष्टमोधातुरो जोगृह्यते न तु शुक्रम् तत्कुंडस्य पूर्वमुक्तत्वात् ॥ यद्वा बीजो जीवविशेषः ॥ ९३ ॥ बाजरूपविद् बीजो जीवपक्षे तेषां विद् बीजो ॥ ९४ ॥ वज्रकुंडमाह भारते देवचोरश्चेति ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ तप्तपाषाणकुंडमाह रौप्यगव्येति ॥ ९७ ॥ कंसः कूर्मः श्वेतरूपः कुष्ठी श्वेतचिह्नः कुष्ठचिह्नः ॥ श्वेतपक्षिणो यावन्तस्तेषां योनिप्र

सवसेत्काकुंडे च काकैः संचूर्णलोचनः ॥ ततः स्वलोममानाब्दं भवेद्गन्धस्त्रिजन्मनि ॥ ८९ ॥ स्वर्णस्तेयी च योमूढो भारते सुरविप्रयोः ॥ स च मंथानकुंडे वै स्वलोमाब्दं वसेद्भुवम् ॥ ९० ॥ ताडितो यमदूतेन मंथानैश्छन्नलोचनः ॥ तद्विद् बीजो जीवतत्रैव ततश्चांधस्त्रिजन्मनि ॥ ९१ ॥ सप्तजन्मदरिद्रश्च महाक्रूरश्च पातकी ॥ भारते स्वर्णकारश्च स च स्वर्णवणिकृतः ॥ ९२ ॥ यो भारते ताप्रचोरो लोहचोरश्च सुंदरि ॥ स च स्वलोममानाब्दं बीजकुंडं प्रयातिसः ॥ ९३ ॥ तत्रैव बीजविद् बीजो जीवैश्च छन्नलोचनः ॥ ताडितो यमदूतेन ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ ९४ ॥ भारते देवचोरश्च देवद्रव्यापहारकः ॥ सदुस्तेरे वज्रकुंडे स्वलोमाब्दं वसेद्भुवम् ॥ ९५ ॥ देहदग्धोऽपि तद्वज्रैरनाहारश्च शब्दकृत् ॥ ताडितो यमदूतैश्च ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ ९६ ॥ रौप्यगव्यांशुकानां च यश्चौरः सुरविप्रयोः ॥ तप्तपाषाणकुंडे च स्वलोमाब्दं वसेद्भुवम् ॥ ९७ ॥ त्रिजन्मनि च कंसोऽपि श्वेतरूपस्त्रिजन्मनि ॥ जन्मैकं श्वेतचिह्नश्च ततोऽन्ये श्वेतपक्षिणः ॥ ९८ ॥ ततो रक्तविकारी च शूलीवैमानवो भवेत् ॥ सप्तजन्ममुचाऽल्पायुस्ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ ९९ ॥ रैतं कांस्यमयं पात्रं यो हरे देवविप्रयोः ॥ तीक्ष्णपाषाणकुंडे च स्वलोमाब्दं वसेन्नरः ॥ १०० ॥ स भवेद्भ्रजातिश्च भारते सप्तजन्मसु ॥ ततोऽधिकं गजातिश्च पादरोगी ततः शुचिः ॥ १ ॥ पुंश्चल्यन्नं च यो भुंक्ते पुंश्चली जीव्यजीविनः ॥ स्वलोममानवर्षं च लालाकुंडे वसेद्भुवम् ॥ २ ॥ ताडितो यमदूतेन तद्रो जीतत्रदुःखितः ॥ ततश्चक्षुःशूलरोगी ततः शुद्धः क्रमेण सः ॥ ३ ॥ म्लेच्छसेवी मसीजीवी यो विप्रो भारते भुवि ॥ वसेत्स्वलोममानाब्दं मसीकुंडे सदुःखभाक् ॥ ४ ॥ ताडितो यमदूतेन तद्रो जीतत्रातिष्ठति ॥ ततस्त्रिजन्मनि भवेत्कृष्णवर्णः पशुः साते ॥ १०५ ॥ त्रिजन्मनि भवेच्छागः कृष्णवर्णस्त्रिजन्मनि ॥ ततः सत्तालवृक्षश्च ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ ६ ॥ धान्यादिशस्यं तांबूलं यो हरेत्सुरविप्रयोः ॥ आसनं च तथा तल्पं चूर्णकुंडे प्रयातिसः ॥ ७ ॥ शताब्दं तत्र निवसेद्यमदूतेन ताडितः ॥ ततो भवेन्मेषजातिः कुकुटश्च त्रिजन्मनि ॥ ८ ॥ ततो भवेद्भानरश्च कासव्याधियुतो भुवि ॥ वंशहीनो दरिद्रश्च अल्पायुश्च ततः शुचिः ॥ १०९ ॥

यमं प्राप्नोति ॥ ततो मनुष्यजन्मनिकुष्ठी भवतीति बोध्यम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ तीक्ष्णपाषाणकुंडमाह रैतमिति ॥ रैतं पित्तलनिर्मितम् ॥ १०० ॥ अधिकं गजातिः अंडवृद्ध्यादिरोगवान् ॥ १०१ ॥ लालाकुंडमाह ॥ पुंश्चल्यन्नं चेति ॥ २ ॥ ३ ॥ मसीकुंडमाह म्लेच्छसेवीति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चूर्णकुंडमाह धान्यादीति ॥ शस्यं प्रशस्तां किंचिद्रस्तु ॥ ७ ॥ ८ ॥ १०९ ॥

चक्रकुंडमाह करोतीति ॥ विप्राणां द्रव्यं हत्वा यश्चक्रं चक्रपूजां करोति ॥ मंत्रशास्त्रे प्रसिद्धा चक्रपूजा ॥ यद्वाचक्रं कुंडालादिचक्रं यः करोतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ १११ ॥ वक्रकुंडमाह गोधनेष्विति ॥ वक्रतां कुंडिलद्वयम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कूर्मकुंडमाह निषिद्धमिति ॥ १५ ॥ १६ ॥ ज्वालाकुंडं भस्मकुंडं च समुच्चित्याऽऽह घृतमिति ॥ १७ ॥ १८ ॥ दग्धकुंडमाह सुगंधीति ॥ धात्रीमामलकचूर्णम्

करोति चक्रं विप्राणां हत्वा द्रव्यं च योजनः ॥ सवसे चक्रकुंडे च शताब्दं दंडताडितः ॥ ११० ॥ ततो भवेन्मानवश्च तैलकारस्त्रिजन्मनि ॥ व्याधियुक्तो भवेद्गो वंशहीनस्ततः शुचिः ॥ १११ ॥ गोधनेषु च विप्रेषु करोति वक्रतां पुमान् ॥ प्रयाति वक्रकुंडं सति षष्ठ्युगशतं सति ॥ ११२ ॥ ततो भवेत्सवक्रांगो हीनांगः सप्तजन्मनि ॥ दरिद्रो वंशहीनश्च भार्याहीनस्ततः शुचिः ॥ ११३ ॥ ततो भवेद्ब्रध्नजन्मा त्रिजन्मनि च सूकरः ॥ त्रिजन्मनि विडालश्च मयूरश्च त्रिजन्मनि ॥ ११४ ॥ निषिद्धं कूर्ममांसं च ब्राह्मणो यो हि भक्षति ॥ कूर्मकुंडे वसेत्सोऽपि शताब्दं कूर्मभक्षितः ॥ ११५ ॥ ततो भवेत्कूर्मजन्मा त्रिजन्मनि च सूकरः ॥ त्रिजन्मनि विडालश्च मयूरश्च ततः शुचिः ॥ ११६ ॥ घृतं तैलादिकं चैव यो हरेत्सुरविप्रयोः ॥ स याति ज्वालाकुंडं च भस्मकुंडं च पातकी ॥ ११७ ॥ तत्र स्थित्वा शताब्दं च स भवेत्तैलपाचितः ॥ सप्तजन्मनि मत्स्यश्च मूषकश्च ततः शुचिः ॥ ११८ ॥ सुगंधितैलं धात्रीवागंधद्रव्यान् यदेव वा ॥ भारते पुण्यवर्षे च यो हरेत्सुरविप्रयोः ॥ ११९ ॥ सवसे दग्धकुंडे च भवेद्दग्धो दिवानिशम् ॥ स्वलोममानवर्षं च ततो दुर्गधिको भवेत् ॥ १२० ॥ दुर्गधिकः सप्तजन्ममृगनाभिस्त्रिजन्मनि ॥ सप्तजन्मसु मंथानस्ततो हि मानवो भवेत् ॥ १२१ ॥ बलेनैव च्छलेनैव हिंसा रूपेण वासति ॥ बलिष्ठश्च हरेद्भूमिं भारते परपैतृकीम् ॥ १२२ ॥ सवसे तप्तसूचिं च भवेत्तापी दिवानिशम् ॥ तप्ततैले यथा जीवो दग्धो भवति संततम् ॥ १२३ ॥ भस्मसात्रं भवत्येव भोगे देही न नश्यति ॥ सप्तमन्वंतरं पापी संततस्तत्र तिष्ठति ॥ १२४ ॥ शब्दं करोत्यनाहारो यमदूतेन ताडितः ॥ पष्टिवर्षं सहस्राणि विट्कृमिश्च भवेत्ततः ॥ १२५ ॥ ततो भवेद्भूमिहीनो दरिद्रश्च ततः शुचिः ॥ ततः स्वयोनिं संप्राप्य शुभकर्मचरेत् पुनः ॥ १२६ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ यमधर्म उवाच ॥ छिनत्ति जीवं खड्गेन दयाहीनः सुदारुणः ॥ न रचातीहंति न रमर्थलोभेन भारते ॥ १ ॥ असिपत्रे वसेत्सोऽपि यावद्विंशश्चतुर्दश ॥ तेषु यो ब्राह्मणान्हंति शतमन्वंतरं वसेत् ॥ २ ॥ छिन्नांगः सवसेत्सोऽपि खड्गधारेण संततम् ॥ अनाहारः शब्दमुच्चैर्यमदूतेन ताडितः ॥ ३ ॥ मंथानः शतजन्मानि शतजन्मानि सूकरः ॥ कुकुटः सप्तजन्मानि सृगालः सप्तजन्मसु ॥ ४ ॥ व्याघ्रश्च सप्तजन्मानि वृकश्चैव त्रिजन्मसु ॥ सप्तजन्मसु मंडूको यमदूतेन ताडितः ॥ ५ ॥

॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ तप्तसूचीकुंडमाह बलेनैवेति ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके नवमस्कंधे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ अर्धाधिकैकनवाति श्लोकैरयं विस्तरम् ॥ कुंडानामवशिष्टानां कथ्यंते ह्यधिकारिणः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तमसिपत्रकुंडमाह छिनत्तीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मंथानो जीवविशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥

धुरधारेकुंडमाह ॥ ग्रामाणामिति ॥ ६ ॥ वह्निवक्रो नित्यं प्रज्वलद्रुद्र इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सूचीमुखकुंडमाह परकर्णेति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ गोकामुखकुंडमाह गृहिणां हीति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ नक्रमुखकुंडमाह सामान्येति ॥ नक्रमुखं नक्राकारं मुखं यस्य ॥ पूर्वोक्तं नक्रकुंडं तु नक्रजंतुघटितत्वात् नक्रकुंडम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ गजदंशकुंडमाह हंतीति ॥ नगान् वृक्षान् ॥ १८ ॥ १९ ॥

सभवेद्भारतेवैषमहिषश्चततः शुचिः ॥ ग्रामाणां नगराणां वा दहनं यः करोति च ॥ ६ ॥ धुरधारेव सेत्सोऽपि छिन्नांगस्त्रियुगं सति ॥ ततः प्रेतो भवेत्सद्यो वह्निवक्रो
भ्रमन्महीम् ॥ ७ ॥ सप्तजन्मामेव्यभोजीकपोतः सप्तजन्मसु ॥ ततो भवेन्महाशूलीमानवः सप्तजन्मनि ॥ ८ ॥ सप्तजन्मगलत्कुष्ठीततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ प
रकर्णे मुखं दत्त्वा परनिंदां करोति यः ॥ ९ ॥ परदोषे महाश्लार्घादेव ब्राह्मणनिन्दकः ॥ सूचीमुखेव सेत्सोऽपि सूचीविद्धो युगत्रयम् ॥ १० ॥ ततो भवेद्दृश्विकश्च
सर्पश्च सप्तजन्मसु ॥ वज्रकीटः सप्तजन्मभस्मकीटस्ततः परम् ॥ ११ ॥ ततो भवेन्मानवश्च महाव्याधिस्ततः शुचिः ॥ गृहिणां हि गृहं भित्त्वा वस्तुस्तेयं क
रोति यः ॥ १२ ॥ गाश्च च्छागांश्च मेपांश्च याति गोकामुखे च सः ॥ ताडितो यमदूतेन वसेत्तत्र युगत्रयम् ॥ १३ ॥ ततो भवेत्सप्तजन्मगोजातिव्याधिसंयुतः ॥
त्रिजन्मनि मेव जातिश्छागजातिस्त्रिजन्मनि ॥ १४ ॥ ततो भवेन्मानवश्च नित्यरोगी दरिद्रकः ॥ भार्याहीनो बंधुहीनः संतापितततः शुचिः ॥ १५ ॥ सा
मान्यद्रव्यचौरश्च याति नक्रमुखं च सः ॥ ताडितो यमदूतेन वसेत्तत्राब्दत्रयम् ॥ १६ ॥ ततो भवेत्सप्तजन्मगोपतिव्याधिसंयुतः ॥ ततो भवेन्मानवश्च महा
रोगी ततः शुचिः ॥ १७ ॥ हंतिगाश्च गजांश्चैव तुरगांश्च नगांस्तथा ॥ सयाति गजदंशं च महापापी युगत्रयम् ॥ १८ ॥ ताडितो यमदूतेन नागदंतेन संततम् ॥
सभवेद्भजजातिश्च तुरगश्च त्रिजन्मनि ॥ १९ ॥ गोजातिर्ल्लेच्छजातिश्च ततः शुद्धो भवेन्नरः ॥ जलं पिबंतीं तृषितां गां वारयति यः पुमान् ॥ २० ॥ नरकंगो
मुखाकारं कृमि तप्तो दकान्वितम् ॥ तत्र तिष्ठति संतप्तो यावन्मन्वंतरावधि ॥ २१ ॥ ततो नरोऽपि गोहीनो महारोगी दरिद्रकः ॥ सप्तजन्मां त्यजातिश्च ततः शुद्धो
भवेन्नरः ॥ २२ ॥ गोहत्यां ब्रह्महत्यां च करोति ह्यातिदेशिकीम् ॥ यो हि गच्छत्यगम्यां च यः स्त्रीहत्यां करोति च ॥ २३ ॥ भिक्षुहत्यां महापापी भूणहत्यां च
भारते ॥ कुंभीपाके वसेत्सोऽपि यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ २४ ॥ ताडितो यमदूतेन चूर्णमानश्च संततम् ॥ क्षणं पतति वह्नौ च क्षणं पतति कंटके ॥ २५ ॥ क्षणं पते
त्तप्तैले तप्तो येन क्षणं क्षणम् ॥ क्षणं च तप्तलोहे च क्षणं च तप्तताम्रके ॥ २६ ॥ गृध्रोजन्मसहस्राणि शतजन्मानि सूकरः ॥ काकश्च सप्तजन्मानि सर्पश्च सप्तजन्मसु
॥ २७ ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणि विष्टायां जायते कृमिः ॥ नानाजन्मसु सवृषस्ततः कुष्ठी दरिद्रकः ॥ २८ ॥

गोमुखकुंडमाह जलं पिबंतीमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ कुंभीपाककुंडमाह गोहत्यामिति ॥ आतिदेशिकीं शास्त्रवचनोक्ताम् ॥ अगम्यां स्त्रियं वक्ष्यमाणानां यो न रोगच्छति ॥ २३ ॥ २४ ॥
॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अधुनागोहत्याब्रह्महत्याचयःकरोत्यातिदेशिकीमितिधर्मवाक्यंश्रुत्वाऽतिदेशिकीगोहत्याब्रह्महत्याचकीदृशीभवतिकिंवातस्यालक्षणमितिसावित्रीपृच्छति सावित्र्युवाच विप्रहृत्येति ॥ किंचाऽग
म्यायागम्यायाश्चलक्षणंवद तथासंध्याविहीनस्याऽदीक्षितस्यतीर्थप्रतिग्राहिणश्चलक्षणंतथाग्रामयाजिदेवल्योश्चलक्षणंवदेत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तदर्चायांकृष्णप्रतिमायांतथाअन्येषांदेवानां
चप्रकृतौप्रतिमायांसूर्यमणौसूर्यकांते ॥ ३२ ॥ तथागणेशेत्यतिमायांतथादुर्गायांतत्प्रतिमायांचएतेषुदेवेषुपरस्परंभेदबुद्धियःकरोतितथैतेषांप्रतिमादिषुभेदबुद्धियःकरोतिसइत्यर्थः ॥ इयंवचन
बोधितत्वादातिदेशिकीब्रह्महत्यासाक्षाद्ब्रह्महत्यासमफलैवेत्यर्थः ॥ एवमुत्तरत्राऽपिसर्वत्रबोद्धव्यम् ॥ ३३ ॥ स्वगुराविति ॥ इष्टदेवगुरुपितृजननीपुपरस्परंभेदबुद्धिकरोतीत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥

॥ सावित्र्युवाच ॥ विप्रहृत्याचगोहत्याकिंविधाचाऽऽतिदेशिकी ॥ कावानृणामगम्याचकोवासंध्याविहीनकः ॥ २९ ॥ अदीक्षितःपुमान्कोवाकोवातीर्थप्र
तिग्रही ॥ द्विजःकोवाग्रामयाजीकोवाविप्रोऽथदेवलः ॥ ३० ॥ शूद्राणांसूपकारश्चप्रमत्तोवृषलीपातिः ॥ एतेषालक्षणंसर्ववदेदविदांवर ॥ ३१ ॥ धर्म
राजउवाच ॥ श्रीकृष्णेचतदर्चायामन्येषांप्रकृतौसति ॥ शिवेचशिवलिंगेचसूर्येसूर्यमणौतथा ॥ ३२ ॥ गणेशेवाऽथदुर्गायामेवंसर्वत्रसुंदरि ॥ यःकरोतिभेदबु
द्धिब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ ३३ ॥ स्वगुरौस्वेष्टदेवेचजन्मदातारिमातरि ॥ करोतिभेदबुद्धियोब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ ३४ ॥ वैष्णवेषुचभक्तेषुब्राह्मणेष्वितरे
षुच ॥ करोतिभेदबुद्धियोब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ ३५ ॥ विप्रपादोदकेचैवालग्रामोदकेतथा ॥ करोतिभेदबुद्धियोब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ ३६ ॥ शिवनै
वेद्यकेचैवहरिनैवेद्यकेतथा ॥ करोतिभेदबुद्धियोब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ ३७ ॥ सर्वेश्वरेश्वरकृष्णेसर्वकारणकारणे ॥ सर्वाद्येसर्वदेवानांसेव्येसर्वांतरात्मनि ॥
॥ ३८ ॥ माययाऽनेकरूपेवाप्येकएवहिनिर्गुणे ॥ करोतीशेनभेदयोब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ ३९ ॥ शक्तिभक्तेष्वेवबुद्धिशक्तिशास्त्रेतथैवच ॥ द्वेषयःकुरुतेम
त्योब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ ४० ॥ पितृदेवार्चनयोवात्यजेद्वेदनिरूपितम् ॥ यःकरोतिनिषिद्धंचब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ ४१ ॥ योनिंदतिहृषीकेशंतन्मंत्रोपास
कंतथा ॥ पवित्राणांपवित्रंचज्ञानानंदंसनातनम् ॥ ४२ ॥ प्रधानंवैष्णवानांचदेवानांसेव्यमीश्वरम् ॥ येनार्चयंतिनिंदतिब्रह्महत्यांलभंतिते ॥ ४३ ॥ येनिंदतिम
हादेवींकारणब्रह्मरूपिणीम् ॥ सर्वशक्तिस्वरूपांचप्रकृतिसर्वमातरम् ॥ ४४ ॥ सर्वदेवस्वरूपांचसर्वेषांवदितांसदा ॥ सर्वकारणरूपांचब्रह्महत्यांलभंतिते ॥ ४५ ॥

गुरोमनुष्यबुद्धिचमंत्रेचाक्षरबुद्धिताम् ॥ प्रतिमासुशिलाबुद्धिकुर्वाणोनरकं व्रजेदिति ॥ ३४ ॥ वैष्णवेष्विति ॥ इदं देवतांतरभक्तानामप्युपलक्षणम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शिवनैवेद्यकेइति ॥ यथाशिव
नैवेद्यमहिमातथैवविष्णुनैवेद्यमहिमानाऽत्रतरतःभावःकर्तव्योयदिकरोतितर्हिब्रह्महत्यांलभेदेवेत्यर्थः ॥ शिवमंत्रदीक्षितानांशिवनैवेद्यभक्षणस्याऽवश्यंविहितत्वात् ॥ शिवनैवेद्यभक्षणनिषेधवाक्या
नित्वदीक्षितविषयाणीतिह्यप्यदीक्षितग्रंथेषुस्पष्टम् ॥ ३७ ॥ कृष्णेगोपालसुंदरीरूपे ॥ ३८ ॥ निर्गुणब्रह्मणाकृष्णेनचयोभेददृष्टिबुद्धिकरोतीत्यर्थः ॥ अथवाईशेनमहादेवेनकृष्णस्यचभेदबुद्धि
यः करोतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कारणब्रह्मरूपिणींमूलप्रकृतिंश्रीभुवनेश्वरीमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

वाररेवेः रविवासरइत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पंचपर्वाणि त्रतादिनानीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ अंबुवाचीपूर्वोक्तारजस्वलापृथ्वीआर्द्रानक्षत्राद्यपादावच्छेदेन त्रिदिनं पृथ्वीरजस्वलातिष्ठतीति ज्योतिःशास्त्रे उक्तं तस्यां भूखननात्तथा जलशौचादिकरणाच्च ब्रह्महत्यांलभंते इत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इत्यमातिदेशिकब्रह्महत्यामुक्त्वाऽऽतिदेशिकगोहत्यामाह गोप्रहारमिति ॥ गोविप्रयोर्मध्ये मार्गातिरेसतीति तात्पर्यम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ स्नात्वाऽधौतांघ्रिर्गेहं देवगृहं यदिविशेदित्यन्वयः ॥ ५६ ॥ स्निग्धपादेनार्द्रपादेन ॥ ५७ ॥ अवीरापतिपुत्ररहिता ॥ योनिजीव्यः कुट्टनः ॥ त्रिसंध्याविहीनलक्षणम्

कृष्णजन्माष्टमीरामनवमीचसुपुण्यदाम् ॥ शिवरात्रितथाचैकादशीवाररेवेस्तथा ॥ ४६ ॥ पंचपर्वाणि पुण्यानियेन कुर्वति मानवाः ॥ लभंति ब्रह्महत्यांते चांडालाधिकपापिनः ॥ ४७ ॥ अंबुवाच्यां भूखननं जलशौचादिकंचये ॥ कुर्वति भारते वर्षे ब्रह्महत्यांलभंतिते ॥ ४८ ॥ गुरुंचमातरं तातं साध्वीं भार्यासु तंसुताम् ॥ अनिद्यां योनपुष्पातिब्रह्महत्यांलभेतुसः ॥ ४९ ॥ विवाहो यस्य न भवेन्न पश्यति सुतंतुयः ॥ हरिभक्तिविहीनो यो ब्रह्महत्यांलभेतुसः ॥ ५० ॥ हरेरनैवेद्यभोजी नित्यं विष्णुं न पूजयेत् ॥ पुण्यं पार्थिवलिङ्गं च ब्रह्महाऽसौ प्रकीर्तितः ॥ ५१ ॥ गोप्रहारं प्रकुर्वंतं दृष्ट्वा यो न निवारयेत् ॥ याति गोविप्रयोर्मध्ये गोहत्यांतुलभेतुसः ॥ ५२ ॥ दंडैर्गास्ताडयेन्मूढो यो विप्रो वृषवाहनः ॥ दिनेदिने गोवधंचलभतेनाऽत्र संशयः ॥ ५३ ॥ ददाति गोभ्य उच्छिष्टं भोजयेद्दृषवा हकम् ॥ भुनक्ति वृषवाहारं संगोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ५४ ॥ वृषलीपतिं याजयेद्यो भुंक्तेऽन्नं तस्य यो नरः ॥ गोहत्याशतकं सोऽपि लभतेनाऽत्र संशयः ॥ ५५ ॥ पादं ददाति वह्नीयोगाश्च पादेन ताडयेत् ॥ गेहं विशेदधौतांघ्रिः स्नात्वा गोवधमाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ यो भुंक्ते स्निग्धपादेन शेतो स्निग्धांघ्रिरेव च ॥ सूर्योदये च यो भुंक्ते संगोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ५७ ॥ अवीरात्रंच यो भुंक्ते यो निजीव्यस्य च द्विजः ॥ यस्त्रिसंध्याविहीनश्च गोहत्यांलभते च सः ॥ ५८ ॥ स्वभर्तारि च देवे वा भेद बुद्धिं करोति या ॥ कटूत्तया ताडयेत्कांतं सा गोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ५९ ॥ गोमार्गवर्जनं कृत्वा ददाति सस्यमेव वा ॥ तडागे वा तु दुर्गै वा संगोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ६० ॥ प्रायश्चित्ते गोवधस्य यः करोति व्यतिक्रमम् ॥ पुत्रलोभादथा ज्ञानात् संगोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ६१ ॥ राजके दैवके यत्नाद्गोस्वामी गां न रक्षति ॥ दुःखं ददाति यो मूढो गोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ६२ ॥ प्राणिनो लंघयेद्यो हि देवा चामनलं जलम् ॥ नैवेद्यं पुष्पमन्नंच संगोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ६३ ॥ शश्वन्नास्तीति यो वादीमिथ्यावादी प्रतारकः ॥ देवद्वेषी गुरुद्वेषी संगोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ६४ ॥ देवताप्रतिमां दृष्ट्वा गुरुं वा ब्राह्मणं सति ॥ संभ्रमान्नं न मेद्यो हि संगोहत्यांलभेद्भ्रुवम् ॥ ६५ ॥

प्रेवक्ष्यति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ गोमार्गेति ॥ अस्यार्थः पूर्वमुक्त एव पृथिव्युपाख्याने ॥ वर्जनं नाशम् ॥ सस्यं क्षेत्रं तथा तडागे दुर्गै वा तडागं दुर्गै वा पशुव्यतास्मिन् स्थान इत्यर्थः ॥ ६० ॥ पुत्रलोभादिति ॥ पुत्रेण कृतायां गोहत्यायां प्रायश्चित्ते प्रायश्चित्तस्य व्यतिक्रममुल्लंघनं पुत्रलोभाद्यः पिता करोति सोऽपि गोहत्यांलभेदित्यर्थः ॥ ६१ ॥ राजके राजोपद्रवे देवके दैवोपद्रवे ॥ ६२ ॥ लंघयेदित्यस्य सर्वत्रातुषंगः ॥ ६३ ॥ शश्वन्नास्तीति ॥ अतिथिप्रतीतिशेषः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६६ ॥ उपसंहरति गोहृत्येति ॥ अधुनागम्यामगम्यांचस्त्रियंवदति गम्यामिति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अतिशयेनागम्याआह अत्यगम्याहीति ॥ ६९ ॥ ७० ॥ कुंभीपाकेउभावपिशूद्रब्राह्मणपत्न्यौ गच्छतइत्यर्थः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ सुरापीतिरिति ॥ सुरापस्तथाविड्भोजीतथावृषलीपतिस्तथातप्तमुद्राभिर्दग्धोदेहोयस्यसतप्तमुद्राधारीवैष्णवस्तथातप्तशूलधारीशैवोहरिवासरभोजीएका

नददात्याशिषंकोपात्प्रणतायचयोद्विजः ॥ विद्यार्थिनेचविद्यांचसगोहृत्यांलभेद्ध्रुवम् ॥ ६६ ॥ गोहृत्याविप्रहृत्याचकथिताचाऽऽतिदेशिकी ॥ गम्यांस्त्रि यनृणामेवनिबोधकथयामिते ॥ ६७ ॥ स्वस्त्रीगम्याचसर्वेषामितिवेदानुशासनम् ॥ अगम्याचतदन्यायाचेतिवेदविदोविदुः ॥ ६८ ॥ सामान्यंकथितं सर्वविशेषंशृणुसुंदरि ॥ अत्यगम्याहियायाश्चनिबोधकथयामिताः ॥ ६९ ॥ शूद्राणांविप्रपत्नीचविप्राणांशूद्रकामिनी ॥ अत्यगम्याचनिंद्याचलोकेवेदे पतिव्रते ॥ ७० ॥ शूद्रश्चब्राह्मणीगत्वाब्रह्महृत्याशतंलभेत् ॥ तत्समंब्राह्मणीचापिकुंभीपाकंलभेद्ध्रुवम् ॥ ७१ ॥ शूद्राणांविप्रपत्नीचविप्राणांशूद्रकामि नी ॥ यदिशूद्रांत्रजेद्विप्रोवृषलीपतिरेवसः ॥ ७२ ॥ सभ्रष्टोविप्रजातेश्चचांडालात्सोऽधमःस्मृतः ॥ विष्ठासमश्चतत्पिंडोमूत्रंतस्यचतर्पणम् ॥ ७३ ॥ न पितृणांसुराणांचतदत्तमुपतिष्ठति ॥ कोटिजन्मार्जितंपुण्यंतस्यार्चातपसाऽर्जितम् ॥ ७४ ॥ द्विजस्यवृषलीलोभान्नश्यत्येव न संशयः ॥ ब्राह्मणश्चसुरापी तिर्विड्भोजीवृषलीपतिः ॥ ७५ ॥ तप्तमुद्रादग्धदेहस्तप्तशूलांकितस्तथा ॥ हरिवासरभोजीचकुंभीपाकंव्रजेद्विजः ॥ ७६ ॥ गुरुपत्नींराजपत्नींसपत्नीमा तरंद्ध्रुवम् ॥ सुतांपुत्रवधूंश्चश्रूंसगर्भाभगिनींसतीम् ॥ ७७ ॥ सोदरभ्रातृजायांचमातुलनींपितुःप्रसूम् ॥ मातुःप्रभृतस्वसारंभगिनीभ्रातृकन्यकाम् ॥ ७८ ॥ शिष्यांशिष्यस्यपत्नींचभागिनेयस्यकामिनीम् ॥ भ्रातुःपुत्रप्रियांचैवाऽत्यगम्याआहपद्मजः ॥ ७९ ॥ एताःकामेनकांतायोव्रजेद्वैमान वाधमः ॥ समातृगामीवेदेषुब्रह्महृत्याशतंव्रजेत् ॥ ८० ॥ अकर्माहोऽप्यसंस्पृश्यलोकेवेदेचनिंदितः ॥ सयातिकुंभीपाकेचमहापापीसुदुष्करे ॥ ८१ ॥ करोत्यशुद्धांसंध्यांवानसंध्यांवाकरोतिच ॥ त्रिसंध्यवर्जयेद्योवासंध्याहीनश्चसद्विजः ॥ ८२ ॥ वैष्णवंचतथाशैवंशाक्तंसौरंचगाणपम् ॥ योहंका रात्रगृह्णातिमंत्रंसोऽदीक्षितःस्मृतः ॥ ८३ ॥ प्रवाहमवधिकृत्वायावद्धस्तचतुष्टयम् ॥ तत्रनारायणःस्वामीगंगागर्भातरैवसेत् ॥ ८४ ॥ तत्रनारा यणक्षेत्रेमृतोयातिहरेःपदम् ॥ वाराणस्यांवदर्यांचगंगासागरसंगमे ॥ ८५ ॥

दशीव्रतेष्वन्नभुक्तेकुंभीपाकेव्रजंतीत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ सगर्भाकांचनस्त्रियम् ॥ यद्रासगर्भासोदरांभगिनीमित्यन्वयः ॥ ७७ ॥ तत्स्वसारंमातृप्रसूस्वसारमित्यर्थः ॥ भगिनीभ्रात्रोःकन्यकामित्यर्थः ॥ ७८ ॥ एताअत्यगम्याःस्त्रियइत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ संध्याहीनमाह करोत्यशुद्धामिति ॥ अशुद्धांशास्त्रोक्तप्रकाररहितांतिसृणांसंध्यानांसमाहारःत्रिसंध्यमेवंप्रकारेणसंध्यारहितोयः ॥ ससंध्याहीनइ त्यर्थः ॥ ८२ ॥ अयाऽदीक्षितमाह वैष्णवामिति ॥ ८३ ॥ तीर्थप्रतिग्राहिणमाह प्रवाहमवधिमिति ॥ ८४ ॥ तत्रनारायणक्षेत्रेकाश्यादिस्थानेषुचयःप्रतिग्राहीसतीर्थप्रतिग्राहीतिसमुदायार्थः ॥ ८५ ॥

दे० भा०

॥ ६२ ॥

हरिहरक्षेत्रे त्र्यम्बके ॥ मातृपुरं मातापुरसंज्ञकं श्रीरेणुकास्थानम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कामतइच्छातो न त्वनुपपत्तिः ॥ ८८ ॥ ग्रामयाज्यादीनां लक्षणान्याह शुद्धसेवोति ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ इति श्रीदेवी
भागवततिलकेन वमस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ अर्धाधिकैकोनषष्टिश्चैकैरथसविस्तरम् ॥ कुंडानामवशिष्टानां कथ्यंते ह्यधिकारिणः ॥ १ ॥ एतादृशनानाविधदुःखनिवृत्तिरीश्वरसेवां विनानभव
तीति धैर्यार्थमाह धर्मराज उवाच देवसेवामिति ॥ सुकर्मणा तु सुकर्मवर्धते न तु तस्य कर्मणो निवृत्तनामित्याह शुद्धकर्मोति ॥ शुद्धबीजं शुद्धकर्म बीजं चेत्यर्थः ॥ कुकर्मणा तु नरकश्चकारात् कुकर्म च भवतीत्यर्थः ॥ १ ॥

पुष्करेहरिहरक्षेत्रेप्रभासेकामरूस्थले ॥ हरिद्वारेचकेदारेतथामातृपुरेऽपिच ॥ ८६ ॥ सरस्वतीनदीतीरेपुण्येवृंदावनेवने ॥ गोदावर्याचकौशिक्यांत्रिवेण्यां
चहिमाचले ॥ ८७ ॥ एषुतीर्थेषुयोदानंप्रतिगृह्णातिकामतः ॥ सचतीर्थप्रतिग्राहीकुंभीपाकेप्रयातिसः ॥ ८८ ॥ शूद्रसेवीशूद्रयाजीग्रामयाजीतिकीर्तितः
॥ तथादेवोपजीवीचदेवलःपरिकीर्तितः ॥ ८९ ॥ शूद्रपाकोपजीवीयःसूपकारइतिस्मृतः ॥ संध्यापूजनहीनश्चप्रमत्तःपतितःस्मृतः ॥ ९० ॥ उक्तंसर्वमया
भद्रैलक्षणंवृषलीपतेः ॥ एतेमहापातकिनःकुंभीपाकंप्रयांतिते ॥ ९१ ॥ कुंडान्यन्यानियेयांतिनिबोधकथयामिते ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेनवम
स्कंधेनारदनारायणसंवादेसावित्र्युपाख्यानेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ धर्मराजउवाच ॥ देवसेवांविनासाध्विनभवेत्कर्मकृतनम् ॥ शुद्धक
र्मंशुद्धबीजंनरकश्चकुर्मणा ॥ १ ॥ पुंश्चल्यंत्रंचयोभुंक्तेयोऽस्यांगच्छेत्पतिव्रते ॥ सद्विजःकालसूत्रंचमृतोयातिसुदुर्गमम् ॥ २ ॥ शतवर्षकालसूत्रेस्थिरीभूतो
भवेद्भुवम् ॥ तत्रजन्मनिरोगीचततःशुद्धोभवेद्विजः ॥ ३ ॥ पतिव्रताचैकपतौद्वितीयेकुलटास्मृता ॥ तृतीयेर्षिणीज्ञेयाचतुर्थेपुंश्चलीत्यपि ॥ ४ ॥ वे
श्याचपंचमेषष्ठेपुंशीचसप्तमेऽष्टमे ॥ तत ऊर्ध्वमहावेश्यासाऽस्पृश्यासर्वजातिषु ॥ ५ ॥ योद्विजःकुलटांगच्छेद्वर्षिणींपुंश्चलीमपि ॥ पुंशीवेश्यामहावेश्याम
त्स्योदेयातिनिश्चितम् ॥ ६ ॥ शताब्दंकुलटागामीधृष्टागामीचतुर्गुणम् ॥ षड्गुणंपुंश्चलीगामीवेश्यागामीगुणाष्टकम् ॥ ७ ॥ पुंशीगामीदशगुणंवसेत्तत्रन
संशयः ॥ महावेश्याकामुकश्चततोदशगुणंवसेत् ॥ ८ ॥ तत्रैवयातनांभुंक्तेयमदूतेनताडितः ॥ तित्तिरिःकुलटागामीधृष्टागामीचवायसः ॥ ९ ॥ कोकि
लःपुंश्चलीगामीवेश्यागामीवृकःस्मृतः ॥ पुंशीगामीसूकरश्चसप्तजन्मनिभारते ॥ १० ॥ महावेश्याप्रगामीचजायतेशाल्मलीतरुः ॥ योभुंक्तेज्ञानहीनश्चग्रह
णेचंद्रसूर्ययोः ॥ ११ ॥ अरुंतुदंसयात्येवाऽप्यन्नमानाब्दमेवच ॥ ततोभवेन्मानवश्चाऽप्युदरेरोगपीडितः ॥ १२ ॥

कालसूत्रकुंडमाह ॥ पुंश्रव्यत्रमिति ॥ २ ॥ तत्रजन्मनिकालसूत्रभोगोत्तरजन्मनीत्यर्थः ॥ ३ ॥ मत्स्यादकुंडगामिनआह पतिव्रताचैकपताविति ॥ द्वितीयेपतौसतिकुलटाएवंसर्वत्रज्ञेयम् ॥ ४ ॥ पंचमे
षष्ठेचपतौवैश्येत्यन्वयः ॥ सप्तमेऽष्टमेचपतौपुंग्विभवतीत्यन्वयः ॥ साअस्पृश्येतिच्छेदः ॥ ५ ॥ ६ ॥ चतुर्गुणंचतुःशताब्दएवंसर्वत्रज्ञेयम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ कृमिकंतुककुंडमाह योभुंक्तेइति
॥ ११ ॥ अरुंतुदस्तुमर्मस्पृक्कीटविशेषः तस्यकुंडम् ॥ अन्नमानान्दंयावंतोऽन्नस्याऽवयवास्तावंतिवर्षाणीत्यर्थः ॥ १२ ॥

सटी०न०

अ० ३५

॥ ६२ ॥

पांसुभोज्यकुंडमाह ॥ वाक्प्रदत्तामिति ॥ १३ ॥ पांसुवेष्टकुंडमाह तद्व्यहारीति ॥ कन्याविक्रेताइत्यर्थः ॥ १४ ॥ शूलप्रोतकुंडमाह भक्त्येति ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रकंपनकुंडमाह करोतीति ॥ कुंठितं कुतर्केण ॥ १७ ॥ उल्कामुखकुंडमाह प्रकोपेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अंधकूपकुंडमाह याब्राह्मणीशूद्रभोग्येति ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ वेधनकुंडमाह निवसेदिति ॥ ताडना

गुल्मयुक्तश्चकाणश्चदंतहीनस्ततः शुचिः ॥ वाक्प्रदत्तांस्वकन्यांचयोऽन्यस्मैप्रददाति च ॥ १३ ॥ सवसेत्पांसुकुण्डे च तद्भोजी शतवत्सरम् ॥ तद्व्यहारीयः सा ध्विपांसुवेष्टेशताब्दकम् ॥ १४ ॥ निवसेच्छरशय्यायाममदूतेन ताडितः ॥ भक्त्यानपूजयेद्विप्रः शिवलिङ्गचपार्थिवम् ॥ १५ ॥ सयातिशूलिनः पापाच्छूल प्रोतंसुदारुणम् ॥ स्थित्वाशताब्दतत्रैवश्वापदः सप्तजन्मसु ॥ १६ ॥ ततोभवेदेवलश्चसप्तजन्मततः शुचिः ॥ करोतिकुंठितं विप्रं यद्वियाकंपते द्विजः ॥ १७ ॥ प्रकंपनेवसेत्सोऽपि विप्रलोमाब्दमेव च ॥ प्रकोपवदनाकोपात्स्वामिनं याचपश्यति ॥ १८ ॥ कटूक्तितं प्रवदति सोऽल्मुकं संप्रयाति हि ॥ उल्काददाति तद्रक्ते स ततं मम किंकरः ॥ १९ ॥ दंडेन ताडयेन्मूर्ध्नि तल्लोमाब्दप्रमाणकम् ॥ ततोभवेन्मानवीचविधवासप्तजन्मसु ॥ २० ॥ साभुक्त्वा चैव वैधव्यं व्याधियुक्ता ततः शुचिः ॥ याब्राह्मणीशूद्रभोग्याचांधकूपे प्रयातिसा ॥ २१ ॥ तप्तशौचोदके ध्वाते तदाहारी दिवानिशम् ॥ निवसेदतिसंतप्तायमदूतेन ताडिता ॥ २२ ॥ शौचोदके निमग्रासायावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ काकी जन्मसहस्राणि शतजन्मानि सूकरी ॥ २३ ॥ सृगाली शतजन्मानि शतजन्मानि कुक्कुटी ॥ पारावती सप्तजन्मवान री सप्तजन्मसु ॥ २४ ॥ ततोभवेत्साचांडाली सर्वभोग्याचभारते ॥ ततोभवेच्चरकीयक्ष्मग्रस्ताचपुंश्चली ॥ २५ ॥ ततः कुष्ठयुता तैलकारी शुद्धा भवेत्ततः ॥ निवसेद्वेधने वैश्यापुंगी च दंडताडने ॥ २६ ॥ जलरंध्रे वसेद्वैश्याकुलटादेहचूर्णके ॥ स्वैरिणीदलने चैव धृष्टा च शोषणे तथा ॥ २७ ॥ निवसेद्यातनायुक्ता ममदूतेन ताडिता ॥ विण्मूत्रभक्षा स ततं यावन्मन्वंतरं सति ॥ २८ ॥ ततोभवेद्विट्कृमिश्चलक्षवर्षततः शुचिः ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणीं गच्छेत्क्षत्रियां वाऽपि क्षत्रियः ॥ २९ ॥ वैश्यां वैश्यां च शूद्रां वा शूद्रश्चाऽपि व्रजेद्यदि ॥ सवर्णपरदारैश्च कषायं याति तेजनाः ॥ ३० ॥ भुक्त्वा कषायं ततोऽनिवसेद्वाशताब्दकम् ॥ ततो विप्रो भवेच्छुद्धस्ततो वैक्षत्रियादयः ॥ ३१ ॥ योषितश्चापिशुद्धयंतीत्येवमाहपितामहः ॥ क्षत्रियो ब्राह्मणीं गच्छेद्द्वैश्यां वाऽपि पतिव्रते ॥ ३२ ॥ मातृगामी भवेत्सोऽपि शूर्पे च नरके वसेत् ॥ शूर्पाकारैश्च कृमिभिर्ब्राह्मण्यासह भक्षितः ॥ ३३ ॥ प्रतप्तमूत्रभोजी च यमदूतेन ताडितः ॥ तत्रैव यातनां भुंक्ते यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ३४ ॥ सप्तजन्मवराहश्च गलश्च ततः शुचिः ॥ करे धृत्वा तु तुलसीं प्रतिज्ञायोनपालयेत् ॥ ३५ ॥ मिथ्यावाशपथं कुर्यात्स च ज्वालामुखं व्रजेत् ॥ गंगातोयं करे कृत्वा प्रतिज्ञायोनपालयेत् ॥ ३६ ॥

दिपंचकुंडान्याह पुंगीचेति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ कषायकुंडमाह ब्राह्मणइति ॥ २९ ॥ परदारैस्सहेत्यर्थः कषेयांति तथा सहेत्यपि पाठः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ शूर्पकुंडमाह क्षत्रियो ब्राह्मणीमिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ज्वालामुखकुंडमाह करे धृत्वेति ॥ तुलसीं करे धृत्वा कृतां प्रतिज्ञायोनपालयेदित्यर्थः ॥ ३५ ॥ तथैव गंगातोयेऽपि ज्ञेयम् ॥ ३६ ॥

शिलांशालग्रामशिलां देवप्रतिमां वा करे कृत्वा कृतां प्रतिज्ञां योनपालयेदित्यर्थः ॥ तथा स्वदक्षिणहस्तं तस्य हस्तोपरि दत्त्वा कृतां प्रतिज्ञां भित्तिर्यः ॥ ३७ ॥ स्थित्वेति ॥ देवगृहे स्थित्वा कृतां प्रतिज्ञां योनपालयेदिति शेषः ॥ तथा ब्राह्मणगां चाऽऽस्पृश्य स्पर्शकृत्वा कृतां प्रतिज्ञां भित्तिर्यः ॥ ३८ ॥ नपालयेदिति ॥ पूर्वोक्तं शपथमकृत्वाऽपि कृतां प्रतिज्ञां योनपालयेत्सोऽपीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ एते शपथकारिणो ज्वालामुखे वसन्ति ॥ ज्वालामुखभोगोत्तरं कः शपथकारी किं जन्म प्राप्नोतीति तदुच्यते चांडाल इति ॥ तुलसीं स्पृष्ट्वा येन कृतां प्रतिज्ञां नपालिता स ज्वालामुखभोगोत्तरं सप्तजन्मसु चांडालो भवतीत्येवं सर्व

शिलां वा देवप्रतिमां स च ज्वालामुखं व्रजेत् ॥ दत्त्वा दक्षिणहस्तं च प्रतिज्ञां योनपालयेत् ॥ ३७ ॥ स्थित्वा देवगृहे वाऽपि स च ज्वालामुखं व्रजेत् ॥ आस्पृश्य ब्राह्मणगां च ज्वालावह्निं व्रजेद्विजः ॥ ३८ ॥ नपालयेत् प्रतिज्ञां च स च ज्वालामुखं व्रजेत् ॥ मित्रद्रोही कृतघ्नश्च यश्च विश्वासघातकः ॥ ३९ ॥ मिथ्यासाक्ष्यप्रदश्चैव स च ज्वालामुखं व्रजेत् ॥ एते तत्र वसन्त्येव यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ४० ॥ तथा गारप्रदग्धाश्च यमदूतेन ताडिताः ॥ चांडालस्तुलसीं स्पृष्ट्वा सप्तजन्मततः शुचिः ॥ ४१ ॥ म्लेच्छो गंगाजलस्पर्शी पंचजन्मततः शुचिः ॥ शिलारूपशीं विट्कृमिश्च सप्तजन्मसु सुंदरि ॥ ४२ ॥ अर्चारूपशीं ब्रह्मकृमिः सप्तजन्मततः शुचिः ॥ दक्षहस्तप्रदाता च सर्पश्च सप्तजन्मसु ॥ ४३ ॥ ततो भवेद्ब्रह्महीनो मन्वश्च ततः शुचिः ॥ मिथ्यावादी देवगृहे देवलः सप्तजन्मसु ॥ ४४ ॥ विप्रादिस्पर्शकारी च व्याघ्रजातिर्भवेद्ध्रुवम् ॥ ततो भवेच्च मूकः स वधिरश्च त्रिजन्मनि ॥ ४५ ॥ भार्याहीनो वंधुहीनो वंशहीनस्ततः शुचिः ॥ मित्रद्रोही च नकुलः कृतघ्नश्चाऽपि गंडकः ॥ ४६ ॥ विश्वासघाती व्याघ्रश्च सप्तजन्मसु भारते ॥ मिथ्यासाक्षी च वक्तव्ये मंडूकः सप्तजन्मसु ॥ ४७ ॥ पूर्वान्सप्ताऽपरान्सप्तपुरुषान्तिचाऽऽत्मनः ॥ नित्यक्रियाविहीनश्च जडत्वेन युतो द्विजः ॥ ४८ ॥ यस्याऽनास्था वेदवाक्ये मंदं हसति संततम् ॥ व्रतोपवासहीनश्च स द्राक्ष्य परनिंदकः ॥ ४९ ॥ धूम्रांधे च वसेत्सोऽपि शताब्दं धूम्रभक्षकः ॥ जलजंतुर्भवेत्सोऽपि शतजन्मक्रमेण च ॥ ५० ॥ ततो नानाप्रकारश्च मत्स्यजातिस्ततः शुचिः ॥ यः करोत्युपहासं च देवब्राह्मणयोर्धने ॥ ५१ ॥ पातयित्वा स पुरुषान्दशपूर्वान्दशाऽपरान् ॥ सोऽयं याति च धूम्रांधं धूम्रध्वांतं समन्वितम् ॥ ५२ ॥ धूम्रक्लिष्टो धूम्रभोजी वसेत्तत्र चतुर्गुणम् ॥ ततो मूषकजातिश्च सप्तजन्मसु भारते ॥ ५३ ॥ ततो नानाविधाः पक्षिजातयः कृमिजातिभिः ॥ ततो नानाविधा वृक्षाः पशवश्च ततो नरः ॥ ५४ ॥ विप्रो देवज्ञ जीवी च वैद्य जीवी चिकित्सकः ॥ लाक्षालोहादिव्यापारी रसादिविक्रयी च यः ॥ ५५ ॥ स याति नागवेषं च नागैर्वैष्टितमेव च ॥ वसेत्सलो ममानाब्दं तत्रैव नागपाशितः ॥ ५६ ॥

गंडकः पुंसि खड्गे स्यात्संध्याविद्याप्रभेदयोः ॥ अवच्छेदं तराये चेति मेदिनी कोशाल्लक्षणयांतरायकर्ता विव्रकर्ता भवतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ मंडूकः सप्तजन्मसु ॥ भल्लूक इत्यपि पाठः ॥ ४७ ॥ एतेषां सर्वेषां चतुर्दशपुरुषा अप्यधः पतंतीत्याह पूर्वान्सप्तेति ॥ धूम्रांधं कुंडमाह नित्यक्रियेति ॥ ४८ ॥ मंदं हसति कपटेन ॥ ४९ ॥ ५० ॥ उपहास्यं इदमिति निर्धनं भवतीत्यभिप्रायेण ॥ धनमित्युपलक्षणं तद्वस्तुमात्रस्य ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ चतुर्गुणमिति ॥ शताब्दं धूम्रभक्षक इति पूर्वमुक्तं तदपेक्षयाऽर्थाच्चतुर्गुणं ग्राह्यम् ॥ चतुर्गुणमित्यपि पाठः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ नागवेषं कुंडमाह विप्रो देवज्ञ इति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ६१ ॥ अर्धाधिकैस्त्रयस्त्रिंशत्पद्यैर्मपुरीभयम् ॥ देवभक्त्यानश्यतीतिविस्तरेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ नरककुंडवर्णनंतदधिकारिणस्तद्यातनाश्चश्रुत्वाकोहिनरीभूत्वातेषुपातकेष्वेकमपिपातकंनकुर्यात्ततश्चकथंगतिर्भविष्यतीतिभीतासावित्रीपृच्छति धर्मराजेति ॥ यत्सारं तं सारोद्धारकारक

ततो नानाविधाः पक्षिजातयश्च ततो नरः ॥ ततो भवेत्स गणको वैद्यश्च सप्तजन्मसु ॥ ५७ ॥ गोपश्च कर्मकारश्च रंगकारस्ततः शुचिः ॥ प्रसिद्धानि च कुंडानि कथितानि पतिव्रते ॥ ५८ ॥ अन्यानि चाऽप्रसिद्धानि क्षुद्राणि संति तत्र वै ॥ संति पातकिनस्तेषु स्वकर्मफलभोगिनः ॥ ५९ ॥ भ्रमंति नाना योनिं च किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ इति श्रीदेवीभागवते मन्वमस्कंधे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ सावित्री युवाच ॥ धर्मराज महाभाग वेदवेदांगपारग ॥ नानापुराणेतिहासे यत्सारं तत्प्रदर्शय ॥ १ ॥ सर्वेषु सारभूतं यत्सर्वेषु सर्वसंमतम् ॥ कर्मच्छेदबीजरूपं प्रशस्तं सुखदं नृणाम् ॥ २ ॥ सर्वप्रदं च सर्वेषां सर्वमंगलकारणम् ॥ भयंदुःखं न पश्यंति येन वै सर्वमानवाः ॥ ३ ॥ कुंडानितेन पश्यंति ते पुनैव पतन्ति च ॥ न भवेद्येन जन्मादितत्कर्मवदसांप्रतम् ॥ ४ ॥ किमाकाराणि कुंडानितानि वानिर्मितानि च ॥ केच केनैव रूपेण तत्र तिष्ठन्ति पापिनः ॥ ५ ॥ स्वदेहे भस्मसाद्भूते याति लोकांतरं नरः ॥ केन देहेन वा भोगं करोति च शुभाशुभम् ॥ ६ ॥ सुचिरं क्लेशभोगेन कथं देहो न नश्यति ॥ देहो वा किंविधो ब्रह्मंस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ७ ॥ नारायण उवाच ॥ सावित्री वचतं श्रुत्वा धर्मराजो हरिस्मरन् ॥ कथां कथितुमारेभे कर्मबंधनिवृत्तनीम् ॥ ८ ॥ धर्मराज उवाच ॥ वत्से चतुर्षु वेदेषु धर्मेषु संहितासु च ॥ पुराणेष्वितिहासेषु पांचरात्रादिकेषु च ॥ ९ ॥ अन्येषु धर्मशास्त्रेषु वेदांगेषु च सुव्रते ॥ सर्वेषु सारभूतं च पंचदेवानुसेवनम् ॥ १० ॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिशोकसंतापनाशनम् ॥ सर्वमंगलरूपं च परमानंदकारणम् ॥ ११ ॥ कारणं सर्वसिद्धीनां नरकारणवतारणम् ॥ भक्तिवृक्षां कुरकरं कर्मवृक्षानि कुंतनम् ॥ १२ ॥ विमोक्षसोपानमिदमविनाशपदं स्मृतम् ॥ सालोक्यसार्ष्टिसारूप्यसामीप्यादिप्रदं शुभम् ॥ १३ ॥ कुंडानियमदूतैश्च रक्षितानि सदा शुभे ॥ न हि पश्यंति स्वप्ने च पंचदेवार्चकानराः ॥ १४ ॥ देवी भक्तिविहीना ये ते पश्यंति ममाऽऽलयम् ॥ यांति ये हरिर्तीर्थवाश्रयंति हरिवासरम् ॥ १५ ॥ प्रणमंति हरिं नित्यं हर्यर्चा कलयन्ति च ॥ न यांति तेऽपि घोरां चममसंयमिनीं पुरीम् ॥ १६ ॥ त्रिसंधिपूता विप्राश्च शुद्धाचारसमन्विताः ॥ निवृत्तिनैवलप्स्यन्ति देवीसेवां विनानराः ॥ १७ ॥

मित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ सर्वप्रदं सर्वब्रह्मतत्प्रदम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ किंच प्रश्नांतरमाह किमाकाराणीति ॥ ५ ॥ प्रश्नांतरमाह स्वदेहे इति ॥ देहे भस्मनि जाते केन देहेन परलोकेशु शुभाशुभं भोगं करोतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ किंच प्रश्नांतरमाह सुचिरमिति ॥ क्षणमात्रं ब्रह्मपतितं वस्तु दुर्धमं भवति अनेकवर्षवन्त्यादि कुंडेषु पतितो देहः कथं न नष्टो भवतीत्यर्थः ॥ तस्माद्विलक्षणो देहः स्यात्सच कीदृश इति वदेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पंचदेवाः शिवशक्तिविष्णुगणेशसूर्याः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

स्वधर्मनिरतेति ॥ स्वधर्मनिरतोवाह्यआचारोयेषां तथास्वधर्मनिरतमंतःकरणयेषांतेस्वधर्मनिरताः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ नाम्नामज्ञानाच्चित्रगुप्तेनलिखितानाम् ॥ २१ ॥ लोकंगच्छंतीति॥म
णिद्वीपसंज्ञकंदेवीलोकंगच्छंतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ यथाचप्रज्वलद्द्रव्यावितिपूर्वान्वयि ॥ मोहोऽपिसंमोहंप्राप्नोतितात्प्रातिमोहोनगच्छतित्यर्थः ॥ २४ ॥ ततस्तस्मात्पुरुषाल्लोभक्रोधौगच्छतइत्य

स्वधर्मनिरताचाराःस्वधर्मनिरतास्तथा ॥ गच्छंतोमृत्युलोकंचदुर्दृशाममर्किकराः ॥ १८ ॥ भीताःशिवोपासकेभ्योवैनतेयादिवोरगाः ॥ स्वदूतंपाशह
स्तंचगच्छंतंवारयाम्यहम् ॥ १९ ॥ यास्यंतितेचसर्वत्रहरिदासाश्रयंविना ॥ कृष्णमंत्रोपासकाश्चवैनतेयादिवोरगाः ॥ २० ॥ देवीमंत्रोपासकानांना
म्रांचैवनिर्कृतनम् ॥ करोतिनखलेखन्याचित्रगुप्तश्चभीतवत् ॥ २१ ॥ मधुपर्कादिकंतेषांकुरुतेचपुनःपुनः ॥ विलंघ्यब्रह्मलोकंचलोकंगच्छंतितेसति ॥
॥ २२ ॥ दुरितानिचनश्यंतियेषांसंस्पर्शमात्रतः ॥ तेमहाभाग्यवंतोहिसहस्रकुलपावनाः ॥ २३ ॥ यथाचप्रज्वलद्द्रव्यौशुष्काणिचतृणानिच ॥ प्राप्नो
तिमोहःसंमोहंतांश्चदृष्ट्वाचभीतवत् ॥ २४ ॥ कामश्चकामिनंयातिलोभक्रोधौततःसति॥मृत्युःप्रलीयतेरोगोजराशोकोभयंतथा॥२५॥कालःशुभाशुभंकर्म
हर्षोभोगस्तथैवच ॥ येयेनयांतितांपीडांकथितास्तेमयासति ॥ २६ ॥ शृणुदेहविवरणंकथयामिथगमम् ॥ पृथिवीवायुराकाशस्तेजस्तोयमितिस्फु
टम् ॥ २७ ॥ देहिनादेहवर्जंचस्रष्टृसृष्टिविधौपरम् ॥ पृथिव्यादिपंचभूतैर्योदेहोनिर्मितोभवेत् ॥ २८ ॥ सकृन्निमोनश्चरश्चभस्मसाच्चभवेदिह ॥ बद्धो
गुष्ठप्रमाणश्चयोजीवःपुरुषःकृतः ॥ २९ ॥ विभर्तिसूक्ष्मंदेहंतंतद्रूपंभोगहेतवे ॥ सदेहोनभवेद्भस्मज्वलदग्नौयमालये ॥ ३० ॥ जलेननष्टोदेहीवाप्रहारे
सुचिरंकृते ॥ नशस्त्रेणनवाऽस्त्रेणसुतीक्ष्णकंटकेतथा ॥ ३१ ॥ तप्तद्रवेतप्तलोहेतप्तपाषाणएवच ॥ प्रतप्तप्रतिमाश्छेपयत्पूर्वपतनेऽपिच ॥ ३२ ॥ नदग्धो
नचभग्नःसभुंक्तेसंतापमेवच ॥ कथितोदेहवृत्तांतःकारणंचयथागमम् ॥ ३३ ॥ कुंडानालक्षणंसर्वबोधायकथयामिते ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापु
रणेनवमस्कंधेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ धर्मराजउवाच ॥ पूर्णेंदुमंडलाकारंसर्वकुंडंचवर्तुलम् ॥ निम्नपाषाणभेदैश्चपाचितंबहुभिः
सति ॥ १ ॥ ननश्चरंचाऽप्रलयंनिर्मितंचेश्वरेच्छया ॥ क्लेशदंपातकानांचनानारूपंतदालयम् ॥ २ ॥ ज्वलदंगाररूपंचशतहस्तशिखान्वितम् ॥
परितःक्रोशमानंचवह्निकुंडंप्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥

र्थः ॥ २५ ॥ येयेनयांतीति ॥ पंचदेवोपासकाइत्यर्थः ॥ २६ ॥ अयुनाद्वितीयप्रश्नोत्तरंविस्तेरणाग्रेवक्तव्यम
स्तीतिताद्विहायाऽन्यप्रश्नानामुत्तराण्याह शृण्विति ॥ पंचभूतात्मकेदेहेदग्धेऽप्यंगुष्ठपरिमितोलिङ्गदेहोमोक्षपर्यंतंकथयामिबन्धादिकुंडेषुपतितोऽपिनश्यतीतितेनदेहेनभोगःसंभवतीतिसमुदायार्थः ॥
॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेषट्त्रिंशोऽध्यायः॥ ३६ ॥ ॥ एकोनविंशत्याधिकैःशतश्लोकैःसविस्तरम् ॥ कुंडानालक्षणंसम्यग्यथाव
दभिवर्ण्यते॥१॥अथकुंडाकारविषयकस्यसावित्र्याकृतप्रश्नस्योत्तरमाह पूर्णेंदुमंडलोति ॥ अतिनिम्नमित्यापिपाठः ॥ पाषाणभेदैर्विलक्षणपाषाणरूपांगारैःपाचितंज्वलितमित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥
ऊर्ध्वशतहस्तपरिमिताःशिखाज्वालास्ताभिः समन्वितम् ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ तत्तकुंडाकारमाह प्रतप्तोदकेति ॥ काकुशब्दं तत्र स्थितानां प्राणिनां शब्दस्याऽनुकरणं काकु इति ॥ ५ ॥ तदूतैरित्यत्र तदिति पूर्वान्वयि ॥ तत्तक्षारोदकमाह तत्तक्षारेति ॥ पुनः काकैश्च संकुलं नक्रैश्च संकुलमित्यपि पाठः ॥ ६ ॥ भयानककुंडमाह संकुलं पापिभिरिति ॥ ७ ॥ विट्कुंडमाह विट्भिरिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ मूत्रकुंडमाह ॥ तत्तमूत्रेति ॥ १० ॥ ११ ॥ श्लेष्मकुंडमाह श्लेष्मपूर्णमिति ॥ १२ ॥ वेष्टितैः श्लेष्मणेत्येषः ॥ गरकुंडमाह ॥ क्रोशार्थमिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ दूषिकाकुंडमाह नेत्रयोरिति ॥ १५ ॥ वसाकुंडमाह वसारसेनेति ॥ क्रोशतुर्यक्रोशचतुर्थीशमानमित्य

महाशब्दप्रकुर्वद्भिः पापिभिः परिपूरितम् ॥ रक्षितं मम दूतैश्च ताडितैश्चाऽपि संततम् ॥ ४ ॥ प्रतप्तोदकपूर्णचर्हि स्रजंतुसमन्वितम् ॥ महाघोरं काकुशब्दं प्रहारेण दृढेन च ॥ ५ ॥ क्रोशार्थमानं तदूतैस्ताडितैर्मम पार्षदैः ॥ तत्तक्षारोदकैः पूर्णपुनः काकैश्च संकुलम् ॥ ६ ॥ संकुलं पापिभिश्चैव क्रोशमानं भयानकम् ॥ त्राहीति शब्दं कुर्वद्भिर्मम दूतैश्च ताडितैः ॥ ७ ॥ प्रचलद्भिर्नाहारैः शुष्ककंठोष्ठतालुकैः ॥ विट्भिरिव कृतं पूर्णक्रोशमानं च कुत्सितम् ॥ ८ ॥ अतिदुर्गंधिसंस्तं व्यातं पापिभिरन्वहम् ॥ ताडितैर्मम दूतैश्च तदाहारैः सुदारुणैः ॥ ९ ॥ रक्षेति शब्दं कुर्वद्भिस्तत्कीटैरेव भक्षितैः ॥ तत्तमूत्रद्रवैः पूर्णमूत्रकीटैश्च संकुलम् ॥ १० ॥ युक्तं महापातकिभिस्तत्कीटैर्भक्षितैः सदा ॥ गव्यूतिमानं ध्वांताक्तं शब्दकृद्भिश्च संततम् ॥ ११ ॥ मदूतैस्ताडितैर्घोरैः शुष्ककंठोष्ठतालुकैः ॥ श्लेष्मपूर्णप्रशमितं तत्कीटैः पूरितं तदा ॥ १२ ॥ तद्भोजिभिः पापिभिश्च वेष्टितं वेष्टितैः सदा ॥ क्रोशार्थं गरकुंडं च गरभोजिभिरन्वितम् ॥ १३ ॥ गरकीटैर्भक्षितैश्च पापिभिः पूर्णमेव च ॥ ताडितैर्मम दूतैश्च शब्दकृद्भिश्च कपितैः ॥ १४ ॥ सर्पाकारैर्वज्रदंष्ट्रैः शुष्ककंठैः सुदारुणैः ॥ नेत्रयोर्मलपूर्णचक्रोशार्थकीटसंयुतम् ॥ १५ ॥ पापिभिः संकुलं शब्दमाद्भिः कीटभक्षितैः ॥ वसारसेन संपूर्णक्रोशतुर्यसुदुःसहम् ॥ १६ ॥ तद्भोजिभिः पातकिभिर्यमदूतैश्च ताडितैः ॥ शुक्रकुंडं क्रोशमितं शुक्रकीटैश्च संयुतम् ॥ १७ ॥ पापिभिः संकुलं शब्दमाद्भिः कीटभक्षितैः ॥ दुर्गंधिरक्तपूर्णचवापीमानं गभीरकम् ॥ १८ ॥ तद्भोजिभिः पापिभिश्च संकुलं कीटभक्षितम् ॥ पूर्णनेत्राश्रुभिस्तत्तं बहुपापिभिरन्वितम् ॥ १९ ॥ वापीतुर्यप्रमाणं च रुद्रक्षैः कीटभक्षितैः ॥ नृणां गात्रमलैर्युक्तं तद्भक्षैः पापिभिर्युतम् ॥ २० ॥ ताडितैर्मम दूतैश्च व्यग्रैश्च कीटभक्षितैः ॥ कर्णविट्परिपूर्णचतद्भक्षैः पापिभिर्युतम् ॥ २१ ॥ वापीतुर्यप्रमाणं च ब्रुवद्भिः कीटभक्षितैः ॥ मज्जापूर्णनराणां च महादुर्गंधिसंयुतम् ॥ २२ ॥ महापातकिभिर्युक्तं वापीतुर्यप्रमाणकम् ॥ परिपूर्णस्निग्धमांसैर्मम दूतैश्च ताडितैः ॥ २३ ॥

र्थः ॥ १६ ॥ शुक्रकुंडमाह शुक्रेति द्रवद्भिर्धावद्भिः ॥ रक्तकुंडमाह दुर्गंधीति ॥ वापीमानं प्रमाणं पूर्वमुक्तं तन्मानम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ कीटभक्षितैः पापिभिः संकुलमित्यन्वयः ॥ अश्रुकुंडमाह पूर्णनेत्राश्रुभिरिति ॥ १९ ॥ वापीतुर्येति ॥ पूर्वोक्तवापीमानचतुर्थाशमानमित्यर्थः ॥ गात्रमलकुंडमाह ॥ नृणामिति ॥ २० ॥ कर्णविट्कुंडमाह कर्णविडिति ॥ २१ ॥ ब्रुवद्भिर्हृतेति शब्दं कुर्वाणैः ॥ मज्जाकुंडमाह मज्जापूर्णमिति ॥ २२ ॥ आंसकुंडमाह परिपूर्णमिति ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ नखादिकुंडचतुष्टयमाह वापीतुर्येति ॥ चतुष्टयंनखकुंडलोमकुंडास्थिकुंडात्मकमित्यर्थः ॥ २५ ॥ प्रतप्तताम्रकुंडमाह ॥ प्रतप्तेति ॥ २६ ॥ २७ ॥ गव्यूतिःस्त्रीक्रोशयुग्मम् ॥ लोहकुंडमाह प्रतप्तेति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ चर्मकुंडमाह चर्मकुंडमिति ॥ तप्तसुराकुंडमाह तप्तसुरेति ॥ ३१ ॥ कंटककुंडमाह अतःशालमलीति ॥ ३२ ॥ धनुर्मानैर्हस्तचतुष्टयपरिमितैःकंटकैरित्यर्थः ॥ पापिभिःसंकुलंचैववापीमानंभयानकैः ॥ कन्याविक्रयिभिश्चैवतद्द्रक्ष्यैःकीटभक्षितैः ॥ २४ ॥ पाहीतिशब्दकुर्वद्भिस्त्रासितैश्चभयानकैः ॥ वापीतुर्यप्रमाणंच नखादिकचतुष्टयम् ॥ २५ ॥ पापिभिःसंयुतंशश्वन्ममदूतैश्चताडितैः ॥ प्रतप्तताम्रकुंडंचताम्रोपर्युलमुकान्वितम् ॥ २६ ॥ ताम्राणांप्रतिमालक्षैःप्रतप्तैर्व्यापृतं सदा ॥ प्रत्येकंप्रतिमाश्चिष्टैरुदद्भिःपापिभिर्युतम् ॥ २७ ॥ गव्यूतिमानंविस्तीर्णयमदूतैश्चताडितैः ॥ प्रतप्तलोहधारंचज्वलदंगारसंयुतम् ॥ २८ ॥ लोहानांप्राति माश्चिष्टैरुदद्भिःपापिभिर्युतम् ॥ प्रत्येकंप्रतिमाश्चिष्टैःशश्वत्प्रज्वलितैर्भिया ॥ २९ ॥ रक्षरक्षेतिशब्दंचकुर्वद्भिर्दूतताडितैः ॥ महापातकिभिर्युक्तंद्विगव्यूतिप्रमा णकम् ॥ ३० ॥ भयानकंघ्वांतयुक्तंलोहकुंडंप्रकीर्तितम् ॥ चर्मकुंडंतप्तसुराकुंडंवाप्यधमेवच ॥ ३१ ॥ तद्रोजिपापिभिर्युक्तंममदूतैश्चताडितैः ॥ अतःशालम लोहकुंडंचवृक्षकंटकशोभितम् ॥ ३२ ॥ लक्षपौरुषमानंचक्रोशमानंचदुःखदम् ॥ धनुर्मानैःकंटकैश्चसुतीक्ष्णैःपरिवेष्टितम् ॥ ३३ ॥ प्रत्येकंविद्वगात्रैश्चमहापा तकिभिर्युतम् ॥ वृक्षाग्रात्रिपतद्भिश्चयमदूतैश्चपातितैः ॥ ३४ ॥ जलंदेहीतिशब्दंचकुर्वद्भिःशुष्कतालुकैः ॥ महाभियाऽतिव्यग्रैश्चदंडैःसंभ्रमस्तकैः ॥ ३५ ॥ प्रचलद्भिर्यथातप्ततैर्लजीविभिरेवच ॥ विषोदैस्तक्षकाणांचपूर्वचक्रोशमानकम् ॥ ३६ ॥ तद्भक्षैःपापिभिर्युक्तंममदूतैश्चताडितैः ॥ प्रतप्ततैलपूर्णंचकीटादिप रिवर्जितम् ॥ ३७ ॥ महापातकिभिर्युक्तंदग्धांगारैश्चवेष्टितम् ॥ काकुशब्दंप्रकुर्वद्भिश्चलद्भिर्दूतपीडितैः ॥ ३८ ॥ घ्वांतयुक्तंक्रोशमानंकेशदंचभयानकम् ॥ शू लाकारैःसुतीक्ष्णाग्रैर्लोहशस्त्रैश्चवेष्टितम् ॥ ३९ ॥ शस्त्रतल्पस्वरूपंचक्रोशतुर्यप्रमाणकम् ॥ वेष्टितंतत्पातकिभिःकुंतविद्वैश्चवेष्टितैः ॥ ४० ॥ ताडितैर्ममदूतै श्चशुष्ककंटोष्ठतालुकैः ॥ कीटैश्चशंकुप्रमितैःसर्पमानैर्भयंकरैः ॥ ४१ ॥ तीक्ष्णदंतैश्चविकृतैर्व्याप्तंघ्वांतयुतंसति ॥ महापातकिभिर्युक्तंममदूतैश्चताडितैः ॥ ४२ ॥ द्विगव्यूतिप्रमाणंचपूयकुंडंप्रचक्षते ॥ तद्द्रक्ष्यैःप्राणिभिर्युक्तंयमदूतैश्चताडितैः ॥ ४३ ॥ तालवृक्षप्रमाणैश्चसर्पकोटिभिरावृतम् ॥ सर्पवेष्टितगात्रैश्चपापिभिः सर्पभक्षितैः ॥ ४४ ॥ संकुलंशब्दकृद्भिश्चममदूतैश्चताडितैः ॥ कुंडत्रयंमशादीनांपूर्णंचमशकादिभिः ॥ ४५ ॥ सर्वक्रोशार्धमानंचमहापातकिभिर्युतम् ॥ हस्तपादादिबद्धैश्चक्षतजौघेनलोहितैः ॥ ४६ ॥ हाहेतिशब्दंकुर्वद्भिस्ताडितैर्ममपार्षदैः ॥ वज्रवृश्चिकयोःकुंडंताभ्यांचपरिपूरितम् ॥ ४७ ॥

॥ ३३ ॥ वृक्षाग्राच्छालमलीवृक्षाग्रात्रिपतद्भिःकंटकैरित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ तत्रदृष्टांतोयथेति ॥ विषोदैकुंडमाह विषोदैरिति ॥ ३६ ॥ प्रतप्ततैलकुंडमाह प्रतप्तेति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कुंतकुंड माह शूलाकारैरिति ॥ ३९ ॥ तल्पमास्तरणम् ॥ कुंतंशस्त्रविशेषः ॥ ४० ॥ कृमिकुंडमाह कीटैरिति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पूयकुंडमाह द्विगव्यूतीति ॥ ४३ ॥ सर्पकुंडमाह तालेति ॥ ४४ ॥ मशकुंडदंशकुंडगरलकुंडान्याह कुंडत्रयमिति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ वज्रदंष्ट्रकुंडवृश्चिककुंडद्वयमाह ॥ वज्रेति ॥ ४७ ॥

दंशितैर्दष्टैरित्यर्थः ॥ शरकुंडशूलकुंडखड्गकुंडान्याह कुंडत्रयमिति ॥ ४८ ॥ वाप्यर्धमानंकुंडत्रयम् गोलकुंडमाह तप्ततोयोदकैरिति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ नक्रकुंडमाह दारुणैरिति ॥ ५२ ॥ काककुंडमाह ॥ विष्मूत्रेति ॥ ५३ ॥ मंथानकुंडमाह मंथानेति ॥ बीजकुंडमाह बीजेति ॥ मंथानबीजौकीटविशेषौ ॥ ५४ ॥ वज्रकुंडमाह धनुःशतमिति ॥ जीवयुक्तं वज्राकारदंष्ट्रान्वितजीवयुक्तमित्यर्थः ॥ ५५ ॥ तप्तपाषाणकुंडमाह वापीद्विगुणेति ॥ ५६ ॥ तीक्ष्णपाषाणकुंडमाह क्षुरधारोपमैरिति ॥ परंतीक्ष्णपाषाणकुंडमित्यर्थः ॥ लालाकुंडमाह लालाकुंडंचलोहितैरिति ॥ लोहितयुक्तैः

वाप्यर्धपापिभिर्युक्तं वज्रवृश्चिकदंशितैः ॥ कुंडत्रयं शरादीनां तैरेव परिपूरितम् ॥ ४८ ॥ तैर्विद्वैः पापिभिर्युक्तं वाप्यर्धरक्तलोहितैः ॥ तप्ततोयोदकैः पूर्णस्र्वांतगोलकुंडकम् ॥ ४९ ॥ कीटैः संकुलमानैश्च भक्षितैः पापिभिर्युतम् ॥ वाप्यर्धमानं भीतैश्च पापिभिः कटिभक्षितैः ॥ ५० ॥ रुद्राद्रिः क्रोशमानैश्च यमदूतैश्च ताडितैः ॥ अतिदुर्गंधिसंयुक्तं दुःखदं पापिनांसदा ॥ ५१ ॥ दारुणैर्विकृताकारैर्भक्षितं पापिभिर्युतम् ॥ वाप्यर्धपरिपूर्णचजलस्थैर्नक्रकोटिभिः ॥ ५२ ॥ विष्मूत्रश्लेष्मभक्षैश्च संयुतं शतकोटिभिः ॥ काकैश्च विकृताकारैर्भक्षितैः पापिभिर्युतम् ॥ ५३ ॥ मंथानकुंडं बीजकुंडं ताभ्यां पूर्णधनुःशतम् ॥ भक्षितैः पापिभिर्युक्तं शब्दकृद्भिश्च संततम् ॥ ५४ ॥ धनुःशतं जीवयुक्तं पापिभिः संकुलंसदा ॥ शब्दकृद्भिर्वज्रदंष्ट्रैः सान्द्रध्वांतमयं परम् ॥ ५५ ॥ वापीद्विगुणमानं च तप्तप्रस्तरनिर्मितम् ॥ ज्वलदंगारसदृशंचलद्भिः पापिभिर्युतम् ॥ ५६ ॥ क्षुरधारोपमैस्तीक्ष्णैः पाषाणैर्निर्मितं परम् ॥ महापातकिभिर्युक्तं लालाकुंडंचलोहितैः ॥ ५७ ॥ क्रोशमात्रं च गंभीरं ममदूतैश्च ताडितैः ॥ तप्तांजनाचलाकारैः परिपूर्णधनुःशतम् ॥ ५८ ॥ चलद्भिः पापिभिर्युक्तं ममदूतैश्च ताडितैः ॥ पूर्णचूर्णद्रवैः क्रोशमानं पापिभिरन्वितम् ॥ ५९ ॥ तद्भोजिभिः प्रदग्धैश्च ममदूतैश्च ताडितैः ॥ कुंडंकुलालचक्रंचूर्णमानंच संततम् ॥ ६० ॥ सुतीक्ष्णं षोडशरंचूर्णितैः पापिभिर्युतम् ॥ अतीव वक्रं निम्रंचद्रिगव्यूतिप्रमाणकम् ॥ ६१ ॥ कंदराकारनिर्माणंतप्तोदैश्च समन्वितम् ॥ महापातकिभिर्युक्तं भक्षितैर्जलजंतुभिः ॥ ६२ ॥ ज्वलद्भिः शब्दकृद्भिश्च ध्वांतयुक्तं भयानकम् ॥ कोटिभिर्विकृताकारैः कच्छपैश्च सुदारुणैः ॥ ६३ ॥ जलस्थैः संयुतं तैश्च भक्षितैः पापिभिर्युतम् ॥ ज्वालाकलापैस्तेजोभिर्निर्मितं क्रोशमानकम् ॥ ६४ ॥ शब्दकृद्भिः पातकिभिः संयुतं क्लेशदंसदा ॥ क्रोशमानंच गंभीरं तप्तभस्मभिरन्वितम् ॥ ६५ ॥ शशज्ज्वलद्भिः संयुक्तं पापिभिर्भस्मभक्षितैः ॥ तप्तपाषाणलोहानांसमूहैः परिपूरितैः ॥ ६६ ॥

प्राणिभिरन्वितमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ मसीकुंडमाह तप्तांजनेति ॥ तप्तोयोजनाचलस्तदाकारैः पाषाणैरन्वितमित्यर्थः ॥ ५८ ॥ यमदूतैश्च ताडितैर्महापातकिभिर्युक्तमित्यनुक्तस्थले सर्वत्र बोध्यम् ॥ चूर्णकुंडमाह ॥ पूर्णचूर्णेति ॥ तप्तचूर्णरेणुभिरित्यर्थः ॥ ५९ ॥ चक्रकुंडमाह कुलालेति ॥ चूर्णमानं भ्रममाणम् ॥ ६० ॥ वक्रकुंडमाह अतीव वक्रमिति ॥ ६१ ॥ कंदरादरीः ॥ ६२ ॥ कूर्मकुंडमाह कोटिभिरिति ॥ ६३ ॥ जलस्थैः कच्छपैः संयुतैः कच्छपैर्भक्षितैः पापिभिर्युतमित्यन्वयः ॥ ज्वालाकुंडमाह ज्वालाकलापैरिति ॥ ६४ ॥ भस्मकुंडमाह ॥ क्रोशमानमिति ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

दग्धकुंडमाह क्रोशमानंध्वांतयुक्तमिति ॥ क्रोशमानंपापिभिःशब्दायमानम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ तत्तसूचीकुंडमाह प्रतप्तसूचीति ॥ अतिपत्रकुंडमाह असीवेति ॥ तस्यतालतरोःपत्रस्य धाराअसीवासिलताधारेवभवति ॥ तस्यतालतरोःक्रोशार्धमानाधोदेशेपत्रतालसमन्वितंतदसीपत्रकुंडंभवतीत्यर्थः ॥ दीर्घस्तुछांदसः ॥ धुरधारकुंडमाह ॥ धनुःशतेति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ सूचीमुखकुंडमाह सूचीमुखेति ॥ ७५ ॥ गोकामुखकुंडमाह कस्याचिदिति ॥ गोकामुखस्यगोकानामकस्यकस्यचिजंतुविशेषस्यमुखस्येवमुखंयस्यतद्गोकामुखमित्यभिप्रायः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ तत्कीटभ

पापिभिर्दग्धगात्रैश्चयुक्तंचशुष्कतालुकैः ॥ क्रोशमानंध्वांतयुक्तंगंभीरमतिदारुणम् ॥ ६७ ॥ ताडितैश्चप्रदग्धैश्चदग्धकुंडंप्रकीर्तितम् ॥ अतीवोर्मियुतंतो यंप्रतप्तक्षारसंयुतम् ॥ ६८ ॥ नानाप्रकारैर्विरुतैर्जलजंतुभिरन्वितम् ॥ द्विगव्यूतिप्रमाणंचगंभीरंध्वांतसंयुतम् ॥ ६९ ॥ तद्गर्ध्वैःपापिभिर्युक्तंदंशितैर्जल जंतुभिः ॥ ज्वलद्भिःशब्दकृद्भिश्चनपश्यद्भिःपरस्परम् ॥ ७० ॥ प्रतप्तसूचीकुंडंचकीर्तितंचभयानकम् ॥ असीवधारापत्रस्याऽप्युच्चैस्तालतरोरधः ॥ ७१ ॥ क्रोशार्धमानंकुंडंचपत्रसमन्वितम् ॥ पापिनांरक्तपूर्णंचवृक्षाग्रात्पततांध्रुवम् ॥ ७२ ॥ परित्राहीतिशब्दंचकुर्वतामसतामपि ॥ गंभीरंध्वांतयुक्तंचर क्तकीटसमन्वितम् ॥ ७३ ॥ तदसीपत्रकुंडंचकीर्तितंचभयानकम् ॥ धनुःशतप्रमाणंचक्षुरधारासंयुतम् ॥ ७४ ॥ पापिनांरक्तपूर्णंचक्षुरधारंभयानकम् ॥ सूचीमुखासंयुक्तंपापिरक्तौचपूरितम् ॥ ७५ ॥ पंचाशद्भनुरायामंक्लेशदंचसूचीमुखम् ॥ कस्यचिजंतुभेदस्यगोकामुखस्यमुखाकृति ॥ ७६ ॥ कूपरूपंग भीरंचधनुर्विशत्प्रमाणकम् ॥ महापातकिनांचैवमहत्क्लेशप्रदंपरम् ॥ ७७ ॥ तत्कीटभक्षितानांचनम्रास्यानांचसंततम् ॥ कुंडनक्रमुखाकारंधनुःपो डशमानकम् ॥ ७८ ॥ गंभीरंकूपरूपंचपापिनांसंकुलंसदा ॥ धनुःशतप्रमाणंचकीर्तितंगजदंशनम् ॥ ७९ ॥ धनुस्त्रिशत्प्रमाणंचकुंडंचगोमुखाकृति ॥ पापिनांक्लेशदंशश्चद्रोमुखंपरिकीर्तितम् ॥ ८० ॥ कालचक्रेणसंयुक्तंभ्रममाणंभयानकम् ॥ कुंभाकारंध्वांतयुक्तंद्विगव्यूतिप्रमाणकम् ॥ ८१ ॥ लक्षपौ रुषमानंचगंभीरंविस्तृतंसति ॥ कुत्रचित्तप्ततैलंचताम्रादिकुंडमेवच ॥ ८२ ॥ पापिनांचप्रधानैश्चमूर्धितैःकृमिभिर्युतम् ॥ परस्परंचनश्यद्भिःशब्दकृद्भि श्वसंततम् ॥ ८३ ॥ ताडितैर्यमदूतैश्चमुसलैर्मुद्गरैस्तथा ॥ घूर्णमानैःपतद्भिश्चमूर्धितैश्चक्षणक्षणम् ॥ ८४ ॥ पातितैर्यमदूतैश्चरुदंत्यस्मात्क्षणंपुनः ॥ यावंतःपापिनःसंतिसर्वकुंडेषुसुंदरि ॥ ८५ ॥

क्षितानांगोकामुखकीटभक्षितानांपातकिनामित्यर्थः ॥ नक्रमुखाकारकुंडमाह कुंडनक्रेति ॥ ७८ ॥ गजदंशकुंडमाह धनुःशतमिति ॥ पापिभिःसंयुतमित्यादिकमत्राऽप्युदाहार्यम् ॥ ७९ ॥ गोमुखा कारंकुंडमाह धनुस्त्रिशदिति ॥ ८० ॥ कुंभीपाककुंडमाह कालचक्रेणेति ॥ कालाकारभयंकरचक्रेणेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ तस्मिन्कुंभीपाकेऽन्यानि कुंडान्यप्यंतर्भूतानिसंतीत्याह कुत्रचित्तप्ततैल मिति ॥ ८२ ॥ मूर्धितैःपापिनांप्रधानैःकृमिभिश्चयुतमित्यर्थः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

॥ ८६ ॥ कालसूत्रकुंडमाह कालनिर्मितेति ॥ कालेननिर्मितमतिकर्कशसूत्रमित्यर्थः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ मत्स्योदकुंडमाह अवटइति ॥ सएवमत्स्योदइत्यर्थः ॥ तल्लक्षणमाह प्रतप्तेति ॥ चतुर्विंशदधनुःप्रमाणकंविस्तरेणेत्यर्थः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ धनुःशतेतत्प्रमाणेगतेइत्यर्थः ॥ ९२ ॥ कृमिकंतुकुंडमाह अरुंतुदेति ॥ अरुंतुदंकृमिकंतुकम् ॥ ९३ ॥ पांसुभोज्यकुंडमाह तप्तपांसुभि

ततश्चतुर्गुणाःसंतिकुंभीपाकेचदुःखदे ॥ सुचिरंवध्यमानास्तेभोगदेहाननश्वराः ॥ ८६ ॥ सर्वकुंडप्रधानंचकुंभीपाकंप्रकीर्तितम् ॥ कालनिर्मितसूत्रेण निवद्धायत्रपापिनः ॥ ८७ ॥ उत्थापिताश्चदूतैश्चक्षणमेवानिमाजिताः ॥ निश्वासवद्धाःसुचिरंतथामोहंगताःपुनः ॥ ८८ ॥ अतीवक्लेशसंयुक्तादेहभोगे नसुंदरि ॥ प्रतप्ततोययुक्तंचकालसूत्रंप्रकीर्तितम् ॥ ८९ ॥ अवटःकूपभेदश्चमत्स्योदःसउदाहृतः ॥ प्रतप्ततोयपूर्णंचचतुर्विंशत्प्रमाणकम् ॥ ९० ॥ व्या तंमहापातकिभिर्व्यादग्धागैश्चसंततम् ॥ महतैस्ताडितैःशश्वदवटोदंप्रकीर्तितम् ॥ ९१ ॥ यत्रोदस्पर्शमात्रेणसर्वव्याधिश्चपापिनाम् ॥ भवेदकस्मा त्पततांयस्मिन्कुंडेधनुःशते ॥ ९२ ॥ अरुंतुदैर्भक्षितैस्तुप्राणिभिर्यच्चसंकुलम् ॥ हाहेतिशब्दंकुर्वद्भिस्तदेवारुंतुदंविदुः ॥ ९३ ॥ तप्तपांसुभिराकीर्णज्वल द्भिस्तुषदग्धकैः ॥ तद्भक्षैःपापिभिर्युक्तंपांसुभोजैर्धनुःशतम् ॥ ९४ ॥ पातमात्रेणपापीचपाशेनवेष्टितोभवेत् ॥ क्रोशमात्रेणकुंडंचतत्पाशवेष्टनंविदुः ॥ ९५ ॥ पातमात्रेणपापीचशूलेनवेष्टितोभवेत् ॥ धनुर्विंशत्प्रमाणंचशूलप्रोतंप्रकीर्तितम् ॥ ९६ ॥ पततांपापिनांयत्रभवेदेवप्रकंपनम् ॥ अतीवहिम तोयाक्तंक्रोशार्थंचप्रकंपनम् ॥ ९७ ॥ ददत्येवहिमेदूतायत्रोलकाःपापिनांमुखे ॥ धनुर्विंशत्प्रमाणंतदुल्काभिश्चसुसंकुलम् ॥ ९८ ॥ लक्षपौरुषमानं चगंभीरंचधनुःशतम् ॥ नानाप्रकारकृमिभिःसंयुक्तंचभयानकम् ॥ ९९ ॥ अत्यंधकारव्याप्तंचकूपाकारंचवर्तुलम् ॥ तद्भक्ष्यैःपापिभिर्युक्तंप्रणश्यद्भिः परस्परम् ॥ १०० ॥ तप्ततोयप्रदग्धैश्चज्वलद्भिःकीटभक्षितैः ॥ ध्वांतेनचक्षुपाचांधैरंधकूपःप्रकीर्तितः ॥ १ ॥ नानाप्रकारशस्त्रौवैर्यत्रविद्धाश्चपापिनः ॥ धनुर्विंशत्प्रमाणंचवेधनंतत्प्रकीर्तितम् ॥ २ ॥ दंडेनताडितायत्रयमदूतैश्चपापिनः ॥ धनुःषोडशमानंचतत्कुंडंदंडताडनम् ॥ ३ ॥ निरुद्धाश्चमहा जालैर्यथामीनाश्चपापिनः ॥ धनुर्विंशत्प्रमाणंचजालरंघ्रंप्रकीर्तितम् ॥ ४ ॥ पततांपापिनांकुंडेदेहश्चूर्णोभवेदिह ॥ लोहवंदीनिवद्धानांकोटिपौरुषमानक म् ॥ ५ ॥ गंभीरंध्वांतसंयुक्तंधनुर्विंशत्प्रमाणकम् ॥ मूर्छितानांजडानांचदेहचूर्णंप्रकीर्तितम् ॥ १०६ ॥

रिति ॥ ९४ ॥ पाशवेष्टनंकुंडमाह पातमात्रेणेति ॥ पतनमात्रेणेत्यर्थः ॥ ९५ ॥ शूलप्रोतमाह पातमात्रेणेति ॥ ९६ ॥ प्रकंपनंकुंडमाह पततामिति ॥ ९७ ॥ उल्कामुखंकुंडमाह ददत्येवहीति उल्काज्वलत्काष्ठानि ॥ ९८ ॥ अंधकूपमाह लक्षपौरुषमानंचेति ॥ गंभीरमदइत्यर्थः ॥ धनुःशतंविस्तीर्णम् ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ वेधनंकुंडमाह नानाप्रकारेति ॥ २ ॥ ताडनंकुंड माह दंडेनेति ॥ ३ ॥ जालरंघ्रंकुंडमाह निरुद्धाइति ॥ ४ ॥ देहचूर्णंकुंडमाह पततांपापिनामिति ॥ लोहवंदीलोहवेडीतिभाषया ॥ ५ ॥ धनुर्विंशत्प्रमाणंविस्तृतम् ॥ १०६ ॥

दलनकुंडमाह दलिता इति ॥ १०७ ॥ शोषणकुंडमाह पतनेनैवेति ॥ ८ ॥ ९ ॥ कर्षणकुंडमाह नानाचर्मेति ॥ ११० ॥ शूर्पाकुंडमाह शूर्पाकारमुखामिति ॥ १११ ॥ १२ ॥ ज्वालामुखकुंडमाह प्रतसवालु
केति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ धूम्रांधकुंडमाह तत्तेष्टकाभ्यंतरितमिति ॥ १६ ॥ नागवेष्टनकुंडमाह पातमात्राद्यत्रेति ॥ १७ ॥ ११८ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेसप्तत्रिंशोऽध्यायः
॥ ३७ ॥ नवतिश्लोकवयैश्वर्यैः संयुतैस्तथा ॥ देव्याः कृत्वामहोत्कर्षभक्तिरूपचवर्ण्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायेनानायातनाप्रदानिकुंडानिश्रुत्वाऽतिभीतासावित्रीदेवीभक्त्यासर्वमिदंभयादिकं
नश्यतीतिधर्मराजवदनात्पूर्वश्रुत्वाययाभक्त्यासर्वमिदंनश्यति साभक्तिरेवप्रथमगुरुप्रसादाविनादुर्लभेत्याभिप्रायेणधर्मराजगुरुप्रतिदेवीभक्तिमेवयाचते देवीभक्तिदेहीति ॥ गुरुप्रसादमंतरासादुर्लभा
ऽस्तीतित्वमेवप्रसादंकृत्वादेहीत्यभिप्रायः ॥ भक्तिमेववर्णयति पुंसांमिति ॥ द्वारबीजंभक्तिरूपवस्त्वितिशेषः ॥ नपुंसकप्रयोगात् ॥ १ ॥ २ ॥ किंचमुक्तयःकतिविधाःसंतितासांलक्षणचकिं
दलिताःपापिनोयत्रयमदूतैश्चताडिताः॥धनुःषोडशमानंचतत्कुंडंदलनंस्मृतम् ॥ १०७ ॥ पतनेनैवपापीचशुष्ककंठोष्ठतालुकः॥वालुकासुचततासुधनुस्त्रिं
शत्प्रमाणकम् ॥ ८ ॥ शतपौरुषमानंचगंभीरंध्वांतसंयुतम् ॥ शोषणकुंडमेतद्विपापिनांपरदुःखदम् ॥ ९ ॥ नानाचर्मकषायोदपरिपूर्णधनुःशतम् ॥ दुर्ग
धियुक्तंतद्द्रक्ष्यैःप्राणिभिःसंकुलंकषम् ॥ ११० ॥ शूर्पाकारमुखकुंडंधनुर्द्वादशमानकम् ॥ तप्तलोहवालुकाभिःपूर्णपातकिसंयुतम् ॥ १११ ॥ दुर्गधियुक्तं
द्रक्ष्यैःपापिभिःसंकुलंसाति ॥ शूर्पाकारमुखकुंडंधनुर्द्वादशमात्रकम् ॥ ११२ ॥ प्रतसवालुकापूर्णमहापातकिभिर्युतम् ॥ अंतराग्निशिखानांचज्वालाव्याप्तमु
खंसदा ॥ १३ ॥ धनुर्विशतिमात्रंचप्रमाणंयस्यसुंदरि ॥ ज्वालाभिर्दग्धगात्रैश्चपापिभिव्याप्तमेवच ॥ १४ ॥ तन्महाक्लेशदंशश्चकुंडंज्वालामुखंस्मृतम् ॥
पातमात्राद्यत्रपापीमूर्छितोवैनरोभवेत् ॥ १५ ॥ तत्तेष्टकाभ्यंतरितंवाप्यर्धजिह्वकुंडकम् ॥ धूम्रांधकारसंयुक्तंधूम्रांधैःपापिभिर्युतम् ॥ १६ ॥ धनुःशतंश्वास
रंध्रैर्धूम्रांधंपरिकीर्तितम् ॥ पातमात्राद्यत्रपापीनागैश्चवेष्टितोभवेत् ॥ १७ ॥ धनुःशतंनागपूर्णतन्नागैर्वेष्टितंभवेत् ॥ षडशीतिचकुंडानिमयोक्तानिनिशाम
य ॥ ११८ ॥ लक्षणंचाऽपितेषांचकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ इति श्रीदे०म०न०नारदनारायणसंवादेसावित्रीपारख्यानेसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ सा
वित्रीवाच ॥ देवीभक्तिदेहिमह्यंसारणांचैवसारकम् ॥ पुंसांमुक्तिद्वारबीजनरकार्णवतारकम् ॥ १ ॥ कारणंमुक्तिसाराणांसर्वांशुभविनाशनम् ॥ दारकंकर्मवृ
क्षाणांकृतपापौघहारणम् ॥ २ ॥ मुक्तिश्चकतिधाप्यस्तिकिंवातासांचलक्षणम् ॥ देवीभक्तिभक्तिभेदंनिषेकस्याऽपिखंडनम् ॥ ३ ॥ तत्त्वज्ञानविहीनाचक्ष्त्री
जातिर्विधिनिर्मिता ॥ किंचिज्ज्ञानंसारभूतंवदवेदविदांवर ॥ ४ ॥

तथाभक्तेःस्वरूपंकिंतद्देवाश्चकतिसंतितथानिषेकःकृतकर्मणांभोगोवक्ष्यमाणलक्षणस्तस्यखंडनंनाशनंचकेनभवतितदेतत्सर्वदेव्यभिप्रायेणपृच्छति मुक्तिश्चेति ॥ ३ ॥ ननुत्वमेवबुद्धयाजानीहीतिचे
त्तत्राऽऽह तत्त्वज्ञानेति ॥ विधिनादैवेनस्त्रीजातिर्वेदशास्त्रानाधिकारिण्यातिमूढानिर्मिता ॥ तथाचतादृशीसाक्यमातिसूक्ष्मंस्वस्तुस्वबुद्ध्याज्ञातुंसमर्थेतिभावः ॥ ननुतादृश्यामूढयामयापि किंवक्तव्यमिति
चेत्तत्राऽऽह किंचिज्ज्ञानमिति ॥ केवलंसारभूतंवस्तुगुर्वनुग्रहशान्मूढेनापिज्ञातुंशक्यते तर्कादिकमेवतुबुद्धिसाध्यंतत्रास्तिचेन्मास्त्वितिभावः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवतथागुरौ ॥
तस्यैतेकथिताह्यर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनइति ॥ वेदविदांवरैर्यनेनचकेतसेवालकायत्वयैवकृपयाब्रह्मविद्योपदिष्टा तथाचसंज्ञानिप्रवरोजातइतिकठवल्गुताकथासूचिता ॥ ४ ॥

मादृश्याः पामराया अनाथाया उद्धारे महती धर्मवृद्धिस्तव स्यादित्याह सर्वदानंचेति ॥ अनेन चोपदेश्यवस्तुनः सर्वसारभूतत्वं स्वस्य च तस्मिन्नातुरता सूचिता ॥ ५ ॥ ननु तव परमेश्वरे यद्यपि प्रेमाऽस्ति तथापि गुरौ नास्तीति चेत्तत्राऽऽह पितुः शतगुणेति ॥ मनसा त्वधिप्रेमानिरतिशय एवममाऽस्ति बाह्यं सेवादिकं तु तव परमेश्वरस्य मया किं कर्तुं शक्यत इति भावः ॥ ६ ॥ इत्थं सावित्रीवाक्यं श्रुत्वा हृदये सगद्गदो धर्मराज आह धर्मराज उवाच पूर्वसर्वइति ॥ हे वत्से यत्त्वया ज्ञानं प्रार्थ्यते स वांछितस्ते मनसि विद्यमानो वरो मया पूर्वमेव दत्तो नाऽतः परमधिकं ज्ञानमस्ति तत्रैव विश्वासं कुर्विति भावः ॥ यस्या भगवत्याः प्रसादेन तत्त्वज्ञानं जायते तद्भक्तिरधुना प्रार्थ्यते चेत्साऽपि मद्भक्तप्रसादाद्भवत्वित्याह अधुना शक्तिभक्तिस्ते इति ॥ ७ ॥ अथ यदि मूलप्रकृतेर्जन्मा तुर्गुणश्रवणेन तव वांछाऽस्ति चेत्तत्राह श्रोतुमिच्छसी

सर्वदानंच यज्ञश्च तीर्थस्नानं व्रतं तपः ॥ अज्ञानि ज्ञानदानस्य कलानां हतिपोडशीम् ॥ ६ ॥ पितुः शतगुणमाता गौरवे चेति निश्चितम् ॥ मातुः शतगुणः पूज्यो ज्ञानदाता गुरुः प्रभो ॥ ६ ॥ धर्मराज उवाच ॥ पूर्वसर्वो वरो दत्तो यस्ते मनसि वांछितः ॥ अधुना शक्तिभक्तिस्ते वत्से भवतु मद्भरात् ॥ ७ ॥ श्रोतुमिच्छसि कल्याणि श्रीदेवी गुणकीर्तनम् ॥ वक्तृणां पृच्छकानां च श्रोतृणां कुलतारणम् ॥ ८ ॥ शेषो वक्रसहस्रेण न हियद्वक्तुमीश्वरः ॥ मृत्युं जयोनक्षमश्च वक्तुं पंचमुखेन च ॥ ९ ॥ धाता चतुर्णां वेदानां विधाता जगतामपि ॥ ब्रह्मा चतुर्मुखेनैव नाऽलं विष्णुश्च सर्ववित् ॥ १० ॥ कार्तिकेयः षण्मुखेन नाऽपि वक्तुमलं ध्रुवम् ॥ नगणेशः समर्थश्च योगीन्द्राणां गुरोर्गुरुः ॥ ११ ॥ सारभूताश्च शास्त्राणां वेदाश्च त्वार एव च ॥ कलामात्रं यद्गुणानां न विदंति बुधाश्च ये ॥ १२ ॥ सरस्वती जडीभूतानांऽलं तद्गुणवर्णने ॥ सनत्कुमारो धर्मश्च सनंदनश्च सनातनः ॥ १३ ॥ सनकः कपिलः सूर्यो येऽन्ये च ब्रह्मणः सुताः ॥ विचक्षणानयद्वक्तुं किंचान्ये जडबुद्धयः ॥ १४ ॥ नयद्वक्तुं क्षमाः सिद्धासुनीन्द्रा योगिनस्तथा ॥ केचाऽन्ये च वयं केवा श्रीदेव्या गुणवर्णने ॥ १५ ॥ ध्यायंते यत्पदांभोजं ब्रह्मा विष्णुश्चिवा दयः ॥ अतिसाध्यं स्वभक्तानां तदन्येषां सुदुर्लभम् ॥ १६ ॥ कश्चित्किंचिद्विजानाति तद्गुणोत्कीर्तनं शुभम् ॥ अतिरिक्तं विजानाति ब्रह्मा ब्रह्मविशारदः ॥ १७ ॥ ततोऽतिरिक्तं जानाति गणेशो ज्ञानिनां गुरुः ॥ सर्वातिरिक्तं जानाति सर्वज्ञः शंभुरेव सः ॥ १८ ॥ तस्मै दत्तं पुरा ज्ञानं कृष्णेन परमात्मना ॥ अतीव निर्जनेऽरण्ये गोलोके रासमंडले ॥ १९ ॥ तत्रैव कथितं किंचित्तद्गुणोत्कीर्तनं शुभम् ॥ धर्मचक्रं यामास शिवलोके शिवः स्वयम् ॥ २० ॥ धर्मस्तु कथयामास भास्वते पृच्छते तथा ॥ यामाराध्यमत्पिताऽपि संप्राप तपसा सति ॥ २१ ॥

ति ॥ ८ ॥ तस्या गुणवर्णनं तु महतामपि दुःशकमित्याह शेषो वक्रसहस्रेणेति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ यद्गुणानां यस्या भगवत्या गुणानामित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ लोकेषु कश्चिन्मनुष्यः किंचिद्विजानाति तदपेक्षयाऽतिरिक्तमधिकं तु ब्रह्मा विजानातीत्याह कश्चिदिति ॥ १७ ॥ तदपेक्षयाऽधिकं गणेशो जानातीत्याह ततोऽतिरिक्तमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ तत्रैव गोलोके एव तद्गुणोत्कीर्तनं भगवती गुणोत्कीर्तनं श्रीकृष्णेन शिवं प्रति कथितमित्यर्थः ॥ धर्मंचेति ॥ तच्छ्रुत्वा तस्याः देव्याः प्रापकं धर्मं तत्रादिषु शिवः शिवलोकमागत्य कथयामासेत्यर्थः ॥ २० ॥ तमेव धर्मं पृच्छते भास्वते सूर्यार्थधर्ममूर्तिं भगवान्कथयामासेत्याह धर्मस्त्विति ॥ यां भगवती माराध्यमत्पिता सूर्यस्तपसा प्राप भगवती स्वरूपमिति शेषः ॥ २१ ॥

स्वविषयं यमलोकाधिपत्यं देवैर्दीयमानं न गृह्णाभिन गृहीतवान् ॥ कुतो यतोऽहं वैराग्ययुक्तस्ततो लोकानां पीडाकरमधिकारं कथं गृहीष्यामि किंतु तपसे गंतुमिच्छामि इच्छां कृतवान् ॥ २२ ॥ तदामा
मिति ॥ यदैवमिच्छां कृतवांस्तदामत्पितासूर्यस्तस्या भगवत्या गुणकीर्तनं स्वरूपानुभवो येन भवति तथा तत्कृतवांस्तदाऽहं भगवती स्वरूपज्ञानेन निर्भयो भूत्वाऽधिकारं यमलोकस्य कृतवानित्यर्थः ॥ त
देवमत्पित्रोपदिष्टं वांप्रतिकथयामीत्याह यथागममिति ॥ २३ ॥ तद्गुणमिति ॥ सैव स्वयं भगवती स्वस्य गुणं न जानाति तदन्यस्य तु काकथा तथापि यथामतिवक्ष्यामीति भावः ॥ तत्र दृष्टांतमाह य
थाऽऽकाश इति ॥ २४ ॥ मायाविशिष्टब्रह्मरूपिण्या भगवत्याः स्वरूपं प्रथमतः सकल कारणकारणवर्णयति सर्वात्मेति ॥ २५ ॥ नित्यो देहः स्वरूपं यस्य ॥ २६ ॥ स एव परमात्मा मायाविशिष्टः प्रकृ
तिर्मूलप्रकृतिर्भगवतीत्यर्थः ॥ यथा गजशरीरे प्रविष्टचैतन्यस्य गजेति संज्ञा तथा मायाशरीरे प्रविष्टचैतन्यस्य मायाप्रकृतिरिति संज्ञेति भावः ॥ तस्या विकाराः प्राकृतपदवाच्याः सर्वे भवन्तीत्यर्थः ॥ २७ ॥

पूर्वं स्वविषयं चाऽहं न गृह्णामि प्रयत्नतः ॥ वैराग्ययुक्तस्तपसे गंतुमिच्छामि सुव्रते ॥ २२ ॥ तदामां कथयामास पिता तद्गुणकीर्तनम् ॥ यथागमं तद्ब्रह्मामिनिबो
धाऽतीव दुर्गमम् ॥ २३ ॥ तद्गुणं सानजानाति तदन्यस्य च काकथा ॥ यथाकाशेन जानाति स्वांतमेव वरानने ॥ २४ ॥ सर्वात्मा सर्वभगवान्सर्वकारणका
रणः ॥ सर्वेश्वरश्च सर्वाद्यः सर्ववित्परिपालकः ॥ २५ ॥ नित्यरूपी नित्यदेही नित्यानंदो निराकृतिः ॥ निरंकुशो निराशंको निर्गुणश्च निरामयः ॥ २६ ॥ नि
र्लिप्तः सर्वसाक्षी च सर्वाधारः परात्परः ॥ मायाविशिष्टः प्रकृतिस्तद्विकाराश्च प्राकृताः ॥ २७ ॥ स्वयंपुमांश्च प्रकृतिस्तथावभिन्नौ परस्परम् ॥ यथावह्नेस्तस्य श
क्तिर्नभिन्नाऽस्त्येव कुत्रचित् ॥ २८ ॥ सेयं शक्तिर्महामाया सच्चिदानंदरूपिणी ॥ रूपं विभर्त्य रूपा च भक्तानुग्रहहेतवे ॥ २९ ॥ गोपालसुंदरी रूपं प्रथमं सा स
र्जह ॥ अतीव कमनीयं च सुंदरं सुमनोहरम् ॥ ३० ॥ नवीननीरदश्यामं किशोरंगोपवेषकम् ॥ कंदर्पकोटिलावण्यं लीलाधाम मनोहरम् ॥ ३१ ॥ शरन्म
ध्याह्नपद्मानांशो भामो च नलोचनम् ॥ शरत्पार्वणकोटीदुशोभा प्रच्छादनाननम् ॥ ३२ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणनानाभूषणभूषितम् ॥ सस्मितं शोभितं श
श्वदमूल्यपीतवाससा ॥ ३३ ॥ परब्रह्मस्वरूपं च ज्वलंतं ब्रह्म तेजसा ॥ सुखदृश्यं च शांतं च राधाकांतमनंतकम् ॥ ३४ ॥ गोपीभिर्वीक्ष्यमाणं च सस्मिताभिश्च
संततम् ॥ रासमंडलमध्यस्थं रत्नसिंहासनस्थितम् ॥ ३५ ॥ वंशीं कणं तं द्रिभुजं वनमालाविभूषितम् ॥ कौस्तुभेन्द्रमणींद्रेण शश्वद्वक्षःस्थलोज्ज्वलम् ॥ ३६ ॥

तदेवोपपादयति स्वयंपुमांश्चेति ॥ स्वयमेवाऽऽत्मा प्रकृतियोगात्प्रकृतिशब्दवाच्य इत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ सा सर्वकारणभूता मूलप्रकृतिः सृष्टिसमये भूतोत्पत्तिक्रमेण ब्रह्मांडं सृष्ट्वा भक्तानुग्रहार्थं नाना
रूपाणि वभार तत्र कस्मिंश्चित्कल्पे गोपालसुंदरीरूपमेव प्रथमतो वभारेत्याह गोपालसुंदरीति ॥ तदुक्तं तंत्रराजे ॥ कदाचिदाद्याललितापुंरूपा कृष्णविग्रहेति ॥ कूर्मपुराणेऽपि प्रकृत्याः प्रथमोभा
गउमादेवी यशस्विनी ॥ व्यक्तः सर्वमयो विष्णुः स्त्रीसंज्ञो लोकभावन इति ॥ गोपालसुंदरी सखीवेषधारी श्रीकृष्णः ॥ कृष्णध्यानमाह अतीवेति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इन्द्रायुश्चेति ॥ तदुक्तं प्रपंचसारे ॥ युगानामेकसप्तत्यामन्वन्तरमिहोच्यते ॥ ब्रह्मणोदिवसेप्रो
 कुंकुमागुरुकस्तूरीचंदनार्चितविग्रहम् ॥ चारुचंपकमालाक्तमालतीमाल्यमंडितम् ॥ ३७ ॥ चारुचंद्रकशोभाढ्यं चूडावंकिमराजितम् ॥ एवंभूतंचध्यायं
 तेभक्ताभक्तिपरिपुताः ॥ ३८ ॥ यद्भयाजगतां धाताविधत्ते सृष्टिमेव च ॥ कर्मानुसाराह्निखितं करोति सर्वकर्मणाम् ॥ ३९ ॥ तपसां फलदाता च कर्मणां
 च यदाज्ञया ॥ विष्णुः पाताच सर्वेषां यद्भयात्पातिसंततम् ॥ ४० ॥ कालाग्निरुद्रः संहर्ता सर्वविशेषेषु यद्भयात् ॥ शिवो मृत्युं जयश्चैव ज्ञानिनां च गुरोर्गुरुः ॥ ४१ ॥
 यज्ज्ञानाज्ज्ञानवानस्ति योगीशो ज्ञानवित्प्रभुः ॥ परमानंदयुक्तश्च भक्तिवैराग्यसंयुतः ॥ ४२ ॥ यद्भयाद्वातिपवनः प्रवरः शीघ्रगामिनाम् ॥ तपनश्च प्र
 तपतियद्भयात्संततं सति ॥ ४३ ॥ यदाज्ञया वर्षतींद्रो मृत्युश्चरति जंतुषु ॥ यदाज्ञया दहेद्ब्रह्मिर्जलमेवं सुशीतलम् ॥ ४४ ॥ दिशोरक्षंति दिक्पाला महाभी
 तायदाज्ञया ॥ भ्रमंति राशिचक्राणि ग्रहाश्च यद्भयेन च ॥ ४५ ॥ भयात्फलंति वृक्षाश्च पुष्प्यंत्यपि च यद्भयात् ॥ यदाज्ञांतु पुरस्कृत्य कालः काले हरेद्भयात् ॥
 ॥ ४६ ॥ तथा जलस्थलस्थाश्च न जीवंति यदाज्ञया ॥ अकालेनाहरेद्विद्धरणेषु विपमेषु च ॥ ४७ ॥ धत्ते वायुस्तोयराशितोयं कूर्मं तदाज्ञया ॥ कूर्मो नंतं
 सचक्षोणीं समुद्रान्साचपर्वतान् ॥ ४८ ॥ सर्वाचैव क्षमारूपानां नारत्नं विभर्तिया ॥ यतः सर्वाणि भूतानि स्थीयंतं हंतितत्र हि ॥ ४९ ॥ इन्द्रायुश्चैव दिव्या
 नां युगानामेकसप्ततिः ॥ अष्टाविंशेशकपाते ब्रह्मणश्च दिवानि शम् ॥ ५० ॥ एवं त्रिंशद्दिनैर्मासो द्वाभ्यामाभ्यामृतुः स्मृतः ॥ ऋतुभिः पङ्क्तिरेवाब्दं ब्रह्म
 णो वैवयः स्मृतम् ॥ ५१ ॥ ब्रह्मणश्च निपाते च चक्षुरुन्मीलनं हरेः ॥ चक्षुरुन्मीलने तस्य लयं प्राकृतिकं विदुः ॥ ५२ ॥ प्रलये प्राकृते सर्वे देवाद्याश्च चरा
 चराः ॥ लीना धाता विधाता च श्रीकृष्णनाभिपंकजे ॥ ५३ ॥ विष्णुः क्षीरोदशायी च वैकुण्ठेयश्चतुर्भुजः ॥ विलीनो वामपार्श्वे च कृष्णस्य परमात्मनः ॥
 ॥ ५४ ॥ यस्य ज्ञानेशिवो लीनो ज्ञानाधीशः सनातनः ॥ दुर्गायां विष्णुमायायां विलीनाः सर्वशक्तयः ॥ ५५ ॥ साचकृष्णस्य बुद्धौ च बुद्ध्याधिष्ठातृदेवता ॥
 नारायणांशः स्कंदश्च लीनो वक्षसितस्य च ॥ ५६ ॥ श्रीकृष्णांशश्च तद्बाहौ देवाधीशो गणेश्वरः ॥ पद्मांशाश्चैव पद्मायां साराधायां च सुव्रते ॥ ५७ ॥
 गोप्यश्चाऽपि च तस्यां च सर्वाश्च देवयोपितः ॥ कृष्णप्राणाधिदेवी सा तस्य प्राणेषु संस्थिता ॥ ५८ ॥ सा वित्री च सरस्वत्या विदाः शास्त्राण्यनिच ॥ स्थिता
 वाणी च जिह्वायां तस्यैव परमात्मनः ॥ ५९ ॥ गोलोकस्य च गोपाश्च विलीनास्तस्य लोमसु ॥ तत्प्राणेषु च सर्वेषां प्राणवाताहुताशनः ॥ ६० ॥ जठराग्नौ
 विलीनाश्च जलंतद्रसनाग्रतः ॥ वैष्णवाश्च रणां भोजे परमानंदसंयुताः ॥ ६१ ॥

तामनवस्तुचतुर्दश ॥ तावती तस्य रात्रिश्च कथिता कालवेदिभिः ॥ तथा विधंत दब्दानां
 शतं त्वमपि जीवसीत्यंतम् ॥ ५० ॥ वयः स्मृतमिति ॥ एवं शतवर्षपरिमितमिति शेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

विराडंशाश्चमहतीति ॥ क्षुद्रविराड्पाणिमहतिमहाविराड्पेलीनानीत्यर्थः ॥ अत्रनवमस्कंधेप्रथमाऽध्यायेयस्माद्यस्माद्यस्योत्पत्तिरुक्तातस्मिन्नेवतस्यलयउक्तइतिबोध्यम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥ एतादृशमहवैभववाचकृष्णस्तयामूलप्रकृत्यासृष्टिसमयेप्रथममुत्पादितः ॥ सप्रलयसमयेतस्यामेवविलीनोभवतीत्याह सकृष्णइति ॥ ६७ ॥ तत्रश्रुतिप्रमाणयतिसदेवेदमिति ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ एतादृ
 श्यामूलप्रकृत्यागुणकीर्तनकर्तृकःसमर्थोऽनकोऽपीत्याह तद्गुणोत्कीर्तनमिति ॥ अधुनासावित्र्यापृष्टान्मुक्तिभेदानाह मुक्तयश्चेति ॥ ७० ॥ मुक्त्यपेक्षयाभक्तिर्गरीयसीतिभक्तौश्रद्धोत्पादनार्थमुक्त्वामुक्तिभे
 दानाह तत्प्रधानेति ॥ मुक्त्यपेक्षयाप्रधानेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ विभोमूलप्रकृतेःसेवनंविनेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ शिवत्वादीन्यपिनिर्वाणमोक्षांतानिस्थानानिभक्तास्तुच्छतयाविदुरित्याह ॥ शिवत्वमिति ॥ ७३ ॥

सारात्सारतराभक्तिरसपीयूषपायिनः ॥ विराडंशाश्चमहतिलीनाःकृष्णेमहाविराड् ॥ ६२ ॥ यस्यैवलोमकूपेषुविश्वानिनिखिलानिच ॥ यस्यचक्षुषउन्मे
 पेप्राकृतःप्रलयोभवेत् ॥ ६३ ॥ चक्षुरुन्मीलनेसृष्टिर्यस्यैवपुनरेवसः ॥ यावत्कालोनिमेषेणतावदुन्मीलनेनच ॥ ६४ ॥ ब्रह्मणश्चशताब्देचसृष्टेःसूत्रल
 यःपुनः ॥ ब्रह्मसृष्टिलयानांचसंख्यानास्त्येवसुव्रते ॥ ६५ ॥ यथाभूरजसांचैवसंख्यानंनैवविद्यते ॥ चक्षुर्निमेषेप्रलयोयस्यसर्वातरात्मनः ॥ ६६ ॥ उन्मी
 लनेपुनःसृष्टिर्भवेदेवैश्वरेच्छया ॥ सकृष्णःप्रलयेतस्यांप्रकृतौलीनएवहि ॥ ६७ ॥ एकैवचपराशक्तिर्निर्गुणःपरमःपुमान् ॥ सदेवेदमग्रआसीदितिवेदविदोविदुः
 ॥ ६८ ॥ मूलप्रकृतिरव्यक्ताऽप्यव्याकृतपदाभिधा ॥ चिदभिन्नत्वमापन्नाप्रलयेसैवतिष्ठति ॥ ६९ ॥ तद्गुणोत्कीर्तनंवक्तुंब्रह्मांडेषुचकःक्षमः ॥ मुक्तयश्चचतु
 र्वेदैर्निरुक्ताश्चचतुर्विधाः ॥ ७० ॥ तत्प्रधानादेवभक्तिर्मुक्तेरपिगरीयसी ॥ सालोक्यदाभवेदेकातथासारूप्यदापरा ॥ ७१ ॥ सामीप्यदाऽथनिर्वाणप्रदासुक्तिश्चतु
 र्विधा ॥ भक्तास्तानहिवांछंतिविनातत्सेवनंविभोः ॥ ७२ ॥ शिवत्वममरत्वंचब्रह्मत्वंचाऽवहेलया ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिभयशोकादिकंधनम् ॥ ७३ ॥ दि
 व्यरूपधारणंचनिर्वाणमोक्षणंविदुः ॥ मुक्तिश्चसेवारहिताभक्तिःसेवाविवर्धिनी ॥ ७४ ॥ भक्तिमुक्तयोरयंभेदोनिषेकखंडनंशृणु ॥ विदुर्बुधानिषेकंचभोगंच
 कृतकर्मणाम् ॥ ७५ ॥ तत्खंडनंचशुभदंश्रीविभोःसेवनंपरम् ॥ तत्त्वज्ञानमिदंसाध्विस्थिरंचलोकेवेदयोः ॥ ७६ ॥ निर्विग्रंशुभदंचोक्तंगच्छवत्सेयथासुखम् ॥ इत्यु
 क्त्वामूर्यपुत्रश्चजीवयित्वाचतत्पतिम् ॥ ७७ ॥ तस्यैशुभाशिषंदत्वागमनंकर्तुमुद्यतः ॥ हृष्टायमंचगच्छंतंसासावित्रीप्रणम्यच ॥ ७८ ॥ रुरोदचरणौधृत्वासाधुच्छे
 देनदुःखिता ॥ सावित्रीरोदनंश्रुत्वायमश्रैवकृपानिधिः ॥ ७९ ॥ तामित्युवाचसंतुष्टःस्वयंचैवरुरोदह ॥ धर्मउवाच ॥ लक्षवर्षसुखंभुक्त्वापुण्यक्षेत्रेचभारते ॥ ८० ॥

विदुस्तुच्छतयेतिशेषः ॥ कुतोभक्तानांमुक्त्यपेक्षयाभक्तौनिर्भरइतिचेत्तत्रहेतुमाह ॥ मुक्तिश्चेति ॥ अत्रयतइतिशेषः ॥ ७४ ॥ निषेकखंडनस्यस्वरूपंसावित्र्यापृष्टवक्तुंप्रथमतोनिषेकस्वरूपंवाक्ति ॥ वि
 दुर्वुधाइति ॥ ७५ ॥ श्रीविभोर्मूलप्रकृतेःसेवनंसर्वकृतकर्मणानिषेकपदवाच्यानांखंडनंनाशनमित्यर्थः ॥ तस्मात्तदेवसर्वैराश्रयणीयमितिभावः ॥ उपसंहरति तत्त्वज्ञानमिति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
 साधुच्छेदेनसाधुवियोगेन ॥ ७९ ॥ एतादृशीसुशीलांकन्यापुनःकदाऽहंद्रक्ष्यामीतिकन्यावियोगजन्यदुःखेनयमोऽपिरोदनंकृतवानित्याह स्वयंचैवरुरोदहेति ॥ तदुक्तम् ॥ पुत्रात्प्रियतरःशिष्यो
 यदियोग्यगुणोभवेदिति ॥ ८० ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥

तल्लोकं देवीलोकं मणिद्वीपसंज्ञकम् ॥ इतः परं त्वं गृहं गत्वाऽन्यत्सर्वं हित्वा देवीव्रतानि कुर्वित्याह गत्वेति ॥ देवीव्रतान्याह सावित्र्याश्चेति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ विभोः पदं मूलप्रकृतेः स्थानम् ॥ मंगल
दायिनीं मंगलचण्डिकां ॥ ८४ ॥ षष्ठीं देवसेनाभिधाम् ॥ ८५ ॥ कार्तिक्यां कार्तिकपौर्णमास्यां राधाम् ॥ शुक्लाष्टम्यामिति दुर्गाव्रतम् ॥ तदुक्तमीशानसंहितायाम् ॥ एकादशीकोटिसहस्रतुल्या जन्माष्ट
मीपर्वतराजपुत्र्याः ॥ ततोऽपि शुक्लागुणिताशतेन पराशरव्यासवसिष्ठमुख्यैरिति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ एतादेवतास्तदुक्तदिनेषु यंत्रेषु प्रतिमासु वायानारीपूजयेदिति सर्वत्र द्वितीयां तपदानामत्राऽन्वयः ॥
॥ ८८ ॥ विभोः पदं मूलप्रकृतेः स्थानम् ॥ ८९ ॥ इत्थं व्रतानि कुर्वती सर्वकालं मूलप्रकृतिं श्रीभुवनेश्वरीं भजेत्याह सर्वकालमिति ॥ नातः परतरमिति ॥ देवीभजनादधिकं कृतकृत्यत्वदायकं नैवाऽस्ति त

अंतेयास्यसितल्लोकं यत्र देवीविराजते ॥ गत्वा च स्वगृहं भद्रे सावित्र्याश्च व्रतं कुरु ॥ ८१ ॥ द्विसप्तवर्षपर्यंतं नारीणां मोक्षकारणम् ॥ ज्येष्ठशुक्लचतुर्दश्यां सा
वित्र्याश्च व्रतं शुभम् ॥ ८२ ॥ शुक्लाष्टम्यां भाद्रपदे महालक्ष्म्या यथाव्रतम् ॥ अष्टवर्षव्रतं चैव प्रत्यादेयं शुचिस्मिते ॥ ८३ ॥ करोति भक्त्या यानारी साया
तिच विभोः पदम् ॥ प्रतिमंगलवारे च देवीं मंगलदायिनीम् ॥ ८४ ॥ प्रतिमासं शुक्लपष्ठ्यां षष्ठीं मंगलदायिनीम् ॥ तथा चाऽऽषाढसंक्रांत्यां मनसां सर्वसिद्धि
दाम् ॥ ८५ ॥ राधारासे च कार्तिक्यां कृष्णप्राणाधिकप्रियाम् ॥ उपोष्य शुक्लाष्टम्यां च प्रतिमासं वरप्रदाम् ॥ ८६ ॥ विष्णुमायां भगवतीं दुर्गादुर्गातीना
शिनीम् ॥ प्रकृतिं जगदंवां च पतिपुत्रवतीषु च ॥ ८७ ॥ पतिव्रता सुशुद्धासु यंत्रेषु प्रतिमासु च ॥ यानारीपूजयेद्भक्त्या धनसंतानहेतवे ॥ ८८ ॥ इह लो
के सुखं भुक्त्वा यात्यंते श्रीविभोः पदम् ॥ एवं देव्या विभूतींश्च पूजयेत्साधकोऽनिशम् ॥ ८९ ॥ सर्वकालं सर्वरूपांसे व्यापरमेश्वरी ॥ नातः परतरं किंचित्कृ
तकृत्यत्वदायकम् ॥ ९० ॥ इत्युक्त्वा तार्धमराजो जगाम निजमंदिरम् ॥ गृहीत्वा स्वामिनं सा च सावित्री च निजालयम् ॥ ९१ ॥ सावित्री सत्यवांश्चैव
प्रययौ च यथागमम् ॥ अन्यांश्च कथयामास स्ववृत्तांतं हिनारद ॥ ९२ ॥ सावित्री जनकः पुत्रान्संप्राप्तः प्रक्रमेण च ॥ शशुरश्च क्षुषीराज्यं सा च पुत्रान्वरेण च
॥ ९३ ॥ लक्षवर्षं सुखं भुक्त्वा पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ जगाम स्वामिना सार्धं देवीलोकं पतिव्रता ॥ ९४ ॥ सवितुश्चाधिदेवीयामं त्राधिष्ठातृदेवता ॥ सावित्री ह्य
पिवेदानां सावित्री तेन कीर्तिता ॥ ९५ ॥ इत्येवं कथितं तत्स सावित्र्याख्यानमुत्तमम् ॥ जीवकर्मविपाकं च किंपुनः श्रोतुमिच्छसि ॥ ९६ ॥ इति श्रीदे
वीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे नारदनारायणसंवादे सावित्र्युपाख्याने अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

तस्तत्कृत्वा तस्तेतिष्ठ शांता भव ॥ अहं गुरुस्त्वद्दृढये चैतन्यरूपेण तिष्ठामि ततो मद्रियोगजन्यखेदेन रोदनं माकुर्विति भावः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ अन्यान्स्वबंधवान् ॥ ९२ ॥ जनकः पिता सा च सावित्री ॥ ९३ ॥ देवीलोकं
मणिद्वीपम् ॥ ९४ ॥ सावित्री पदं निरुक्तिमाह सवितुश्चेति ॥ सूर्यमंडलात्मकसवितुरधिदेवी तदंतर्यामि ब्रह्मरूपिणी मंत्रः सूर्यातर्गतब्रह्मप्रतिपादको गायत्रीरूपस्तदधिष्ठात्री च देवता यतस्ततो भगवत्या गाय
त्र्याः सावित्री नामेत्यर्थः ॥ सवितुरियं सावित्री तिव्युत्पत्तेः ॥ किंच वेदानां सावित्री जननी तेषामुत्पादनकर्त्री भवति ततोऽपि सावित्री नामेत्याह सावित्री ह्यपीति ॥ सूर्यते प्राणिप्रसवं करोतीति सा सावित्रीति
व्युत्पत्तेः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके नवमस्कंधे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

अर्धाधिकैस्त्रयस्त्रिंशत्पञ्चैर्यसविस्तरम् ॥ महालक्ष्म्या उपारूपा नयथावदभिवर्ण्यते ॥ १ ॥ सावित्रीपारूपा नानंतरं महालक्ष्म्या उपारूपा नपृच्छति श्रीमूलप्रकृतेरिति ॥ मूलप्रकृतेर्गायत्र्याश्च यशः श्रुतमित्य-
 न्वयः ॥ १॥ २॥ केन कर्त्रा किं भूता किं स्वरूपा केन मंत्रेण स्तोत्रेण चेत्यर्थः ॥ ३॥ पूर्वोक्तं वृत्तं कथयति ॥ सृष्टेरादाविति ॥ देवीराधावामांसः कृष्णस्यवामांस इत्यपि पाठः ॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ यथैवराधाया गुणास्तथै-
 नारद उवाच ॥ श्रीमूलप्रकृतेर्देव्या गायत्र्यास्तु निराकृतेः ॥ सावित्रीयमसंवादे श्रुतं वै निर्मलं यशः ॥ १ ॥ तद्गुणोत्कीर्तनं सत्यं मंगलानां च मंगलम् ॥ अधु-
 ना श्रोतुमिच्छामि लक्ष्म्युपारूपा नमीश्वर ॥ २ ॥ केनाऽऽदौ पूजिता साऽपि किं भूता केन वा पुरा ॥ तद्गुणोत्कीर्तनं मया वद वेदविदां वर ॥ ३ ॥ नारायण उवाच ॥
 सृष्टेरादौ पुरा ब्रह्म न कृष्णस्य परमात्मनः ॥ देवीवामांसं संभूता वभूवरा समंडले ॥ ४ ॥ अतीव सुंदरी श्यामान्यग्रोधपरिमंडिता ॥ यथा द्वादशवर्षीया शश-
 त्सु स्थिरयौवना ॥ ५ ॥ श्वेतचंपकवर्णाभा सुखदृश्या मनोहरा ॥ शरत्पार्वणकोटीदुप्रभाप्रच्छादनानना ॥ ६ ॥ शरन्मध्याह्नपद्मानां शोभामोचनलोच-
 ना ॥ सा देवी द्विविधा भूता सहसैवैश्वरेच्छया ॥ ७ ॥ स्वीयरूपेण वर्णेन तेजसा वयसा त्विषा ॥ यशसा वाससा कृत्या भूषणेन गुणेन च ॥ ८ ॥ स्मितेन वीक्ष-
 णेनैव प्रेम्णा वाऽनुनयेन च ॥ तद्गामांसां महालक्ष्मीर्दक्षिणां सा च्चराधिका ॥ ९ ॥ राधाऽऽदौ वर्यामास द्विभुजं च परात्परम् ॥ महालक्ष्मीश्च तत्पश्चाच्चक-
 मेकमनीयकम् ॥ १० ॥ कृष्णस्तद्वैरवेणैव द्विधारूपो वभूवह ॥ दक्षिणां सश्च द्विभुजो वामांसश्च चतुर्भुजः ॥ ११ ॥ चतुर्भुजाय द्विभुजो महालक्ष्मीर्ददौ पुरा ॥
 लक्ष्यते दृश्यते विश्वं स्निग्धदृष्ट्या यथानिशम् ॥ १२ ॥ देवीभूता च महती महालक्ष्मीश्च सा स्मृता ॥ राधाकांतश्च द्विभुजो लक्ष्मीकांतश्च चतुर्भुजः ॥ १३ ॥ शुद्ध-
 सत्त्वस्वरूपा च गोपैर्गोपीभिरावृता ॥ चतुर्भुजश्च वैकुण्ठप्रययौ पद्मया सह ॥ १४ ॥ सर्वांशेन समौ तौ द्वौ कृष्णनारायणौ परौ ॥ महालक्ष्मीश्च योगेन नानारूपा-
 वभूवसा ॥ १५ ॥ वैकुण्ठे च महालक्ष्मीः परिपूर्णतमारमा ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपा च सर्वसौभाग्यसंयुता ॥ १६ ॥ प्रेम्णा सा च प्रधाना च सर्वासुरमणीषु च ॥ स्व-
 र्गेषु स्वर्गलक्ष्मीश्च शक्रसंपत्स्वरूपिणी ॥ १७ ॥ पाताले नागलक्ष्मीश्च राजलक्ष्मीश्च राजसु ॥ गृहलक्ष्मीर्गृहेष्वेव गृहिणां च कलांशतः ॥ १८ ॥ संपत्स्व-
 रूपा गृहिणां सर्वमंगलमंगला ॥ गवां प्रसूतिः सा सुरभिर्दक्षिणायज्ञकामिनी ॥ १९ ॥ क्षीरोदसिंधुकन्या सा श्रीरूपा पद्मिनीषु च ॥ शोभास्वरूपा चंद्रे च-
 सूर्यमंडलमंडिता ॥ २० ॥ विभूषणे पुरतेषु फलेषु च जलेषु च ॥ नृपेषु नृपपत्नीषु दिव्यस्त्रीषु गृहेषु च ॥ २१ ॥ सर्वसस्येषु वस्त्रेषु स्थानेषु संस्कृतेषु च ॥ प्रति-
 मासु च देवानां मंगलेषु च दैवेषु च ॥ २२ ॥ माणिक्येषु च मुक्तासु माल्येषु च मनोहरा ॥ मणींद्रेषु च हरेषु क्षीरेषु च दनेषु च ॥ २३ ॥

वरलक्ष्म्या अपि गुण इत्याह स्वी-
 यरूपेणेति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चकमे द्विभुजमित्यर्थः ॥ १० ॥ तद्वैरवेण राधाया गौरवेण ॥ ११ ॥ महालक्ष्मीपदनिरुक्तिमाह लक्ष्यते इति लक्ष्यते दृश्यते यथा सा लक्ष्मीरित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ योगेन-
 शक्त्या ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ कलांशत इति ॥ एतानि रूपाण्यंशरूपाणीत्यर्थः ॥ पूर्णांशस्तु वैकुण्ठे एवास्तीत्यर्थः ॥ १८ ॥ सुरभ्या दयोऽपि लक्ष्म्यंशभूता इत्याह गवां प्रसूतिरिति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

एतेषु सर्वेषु लक्ष्म्यंशाः संतीत्यर्थः ॥ किंभूतेत्यस्योत्तरमुक्त्वा केनादौ पूजितेत्यस्योत्तरमाह वैकुण्ठे पूजितेति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ततः परं केन केन कस्मिन्काले पूजितेत्यत्राह शुक्लाष्टम्यामिति ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ २९ ॥ मंगलेन राज्ञा ॥ ३० ॥ केदारनीलादयो राजानः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेन वमस्कंधे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ अथिकैर्न वति

वृक्षशाखासुरम्यासुनवमेवेषु वस्तुषु ॥ वैकुण्ठे पूजिता साऽऽदौ देवी नारायणेन च ॥ २४ ॥ द्वितीये ब्रह्मणा भक्त्या तृतीये शंकरेण च ॥ विष्णुना पूजिता
सा च क्षीरोदे भारते मुने ॥ २५ ॥ स्वायंभुवेन मनुना मानवैर्द्रैश्च सर्वतः ॥ ऋषीर्द्रैश्च मुनीर्द्रैश्च सद्भिश्च गृहिभिर्भवे ॥ २६ ॥ गंधर्वैश्चैव नागाद्यैः पातालेषु च पू
जिता ॥ शुक्लाष्टम्यां भाद्रपदे कृता पूजा च ब्रह्मणा ॥ २७ ॥ भक्त्या च पक्षपर्यंतं त्रिषु लोकेषु नारद ॥ चैत्रे पौषे च भाद्रे च पुण्ये मंगलवासरे ॥ २८ ॥ विष्णु
ना पूजिता सा च त्रिषु लोकेषु भक्तिः ॥ वर्षा ते पौष संक्रांत्यां माघ्यामावाह्यमंगले ॥ २९ ॥ मनुस्तां पूजयामास सा भूताभुवनत्रये ॥ पूजिता सा महेंद्रेण मं
गले नैव मंगला ॥ ३० ॥ केदारेणैव नीलेन सुवलेन नलेन च ॥ ध्रुवेणोत्तानपादेन शक्रेण बलिना तथा ॥ ३१ ॥ कश्यपेन च दक्षेण कर्दमेन विवस्वता ॥
प्रियव्रतेन चंद्रेण कुबेरेणैव वायुना ॥ ३२ ॥ यमेन वह्निना चैव वरुणेनैव पूजिता ॥ एवं सर्वत्र सर्वेषु पूजिता वंदिता सदा ॥ ३३ ॥ सर्वैश्चर्याधिदेवी सा सर्वसंपत्स्व
रूपिणी ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणेन वमस्कंधे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नारायण प्रिया सा
च वरावैकुण्ठवासिनी ॥ वैकुण्ठाधिष्ठातृदेवी महालक्ष्मीः सनातनी ॥ १ ॥ कथं बभूव सा देवी पृथिव्यां सिंधुकन्यका ॥ पुरा केन स्तुताऽऽदौ सा तन्मे व्याख्यातु
मर्हसि ॥ २ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ पुरा दुर्वाससः शापाद्भृष्टश्रीश्च पुरंदरः ॥ बभूव देवसंघश्च मर्त्यलोके च नारद ॥ ३ ॥ लक्ष्मीः स्वर्गादिकं त्यक्त्वा रूपा परम
दुःखिता ॥ गत्वा लीना च वैकुण्ठे महालक्ष्मीश्च नारद ॥ ४ ॥ तदा शोकाद्ययुः सर्वे दुःखिता ब्रह्मणः सभाम् ॥ ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य युर्वैकुण्ठमेव च ॥ ५ ॥ वै
कुण्ठेशरणापन्ना देवानां नारायणे परे ॥ अतीव दैन्ययुक्ताश्च शुष्ककंठोष्ठतालुकाः ॥ ६ ॥ तदा लक्ष्मीश्च कलया पुराण पुरुषा ज्ञया ॥ बभूव सिंधुकन्या सा सर्वसंपत्स्व
रूपिणी ॥ ७ ॥ तथामथित्वा क्षीरोदं देवा दैत्यगणैः सह ॥ संप्राप्ताश्च महालक्ष्मीं विष्णुस्तां च ददर्श ह ॥ ८ ॥ सुरादिभ्यो वरं दत्वा वनमालां च विष्णवे ॥ ददौ
प्रसन्नवदना तुष्टा क्षीरोदशायिने ॥ ९ ॥ देवाश्चाऽप्यसुरग्रस्तं राज्यं प्रापुश्च नारद ॥ तां संपूज्य च संभूय सर्वत्र च निरापदः ॥ १० ॥ नारद उवाच ॥ कथं शशाप दुर्वासा
मुनिश्चेष्टः कदाचन ॥ केन दोषेण वा ब्रह्मन् ब्रह्मिष्ठस्तत्त्ववित्पुरा ॥ ११ ॥ ममंथुः केन रूपेण जलधिते सुरादयः ॥ केन स्तोत्रेण वा देवी शक्रं साक्षाद्भूवसा ॥ १२ ॥

शौकेनारदाय सविस्तरम् ॥ लक्ष्मीजन्मनिमित्तं च प्रोच्यते भक्तिशालिने ॥ १ ॥ नारदो लक्ष्म्युत्पत्तिं पृच्छति नारायणेति ॥ २ ॥ केन स्तुता सती सिंधुकन्यका जातेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥
॥ ६ ॥ कलयाऽंशेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

तयोः शक्रदुर्वाससोः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

कोवातयोश्चसंवादोवभूवतद्वदप्रभो ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ मधुपानप्रमत्तश्चत्रैलोक्याधिपतिः पुरा ॥ १३ ॥ क्रीडांचकाररहसिरंभयासहकामुकः ॥
कृत्वाक्रीडांतयासार्धकामुक्याहृतमानसः ॥ १४ ॥ तस्थौतत्रमहारण्येकामोन्मथितमानसः ॥ कैलासशिखरेयांतवैकुण्ठादपि सत्तमम् ॥ १५ ॥ दु
र्वाससंददशौद्रोज्ज्वलंतं ब्रह्मतेजसा ॥ ग्रीष्ममध्याह्नमार्तंडसहस्रप्रभमीश्वरम् ॥ १६ ॥ प्रतप्तकांचनाकारंजटाभारमहोज्ज्वलम् ॥ शुक्लयज्ञोपवीतंचचीरदंडौ
कमंडलुम् ॥ १७ ॥ महोज्ज्वलंचतिलकंविभ्रतंचेदुसन्निभम् ॥ समन्वितंशिष्यलक्षैर्वेदवेदांगपारंगैः ॥ १८ ॥ दृष्ट्वाननामशिरसासंप्रमत्तः पुरंदरः ॥ शि
ष्यवर्गतदाभक्त्यातुष्टावचमुदान्वितम् ॥ १९ ॥ मुनिनाचसशिष्येणदत्तास्तस्मैशुभाशिषः ॥ विष्णुदत्तंपारिजातपुष्पंचसुमनोहरम् ॥ २० ॥ तज्जरा
रोगमृत्युग्रंशोकग्रंमोक्षकारकम् ॥ शक्रःपुष्पंगृहीत्वाचप्रमत्तोरान्यसंपदा ॥ २१ ॥ पुष्पंसन्यस्तयामासतदैवकरिमस्तके ॥ हस्तीतत्स्पर्शमात्रेणरूपेणच
गुणेनच ॥ २२ ॥ तेजसावयसाऽकस्माद्विष्णुतुल्योवभूवह ॥ त्यक्त्वाशक्रं गजेंद्रश्चजगामघोरकाननम् ॥ २३ ॥ नशशाकमहेंद्रस्तरक्षितुंतेजसामुने ॥
तत्पुष्पंत्यक्तवंचदृष्ट्वाशक्रंमुनीश्वरः ॥ २४ ॥ तमुवाचमहारुष्टोऽशशापचरुपान्वितः ॥ मुनिरुवाच ॥ अरेश्रियाप्रमत्तस्त्वंकथंमामवमन्यसे ॥ २५ ॥ म
दत्तपुष्पंदत्तंचगवैणकरिमस्तके ॥ विष्णोर्निवेदितंचैव नैवेद्यंवाफलंजलम् ॥ २६ ॥ प्राप्तिमात्रेणभोक्तव्यंत्यागेनब्रह्महाभवेत् ॥ अष्टश्रीर्भ्रष्टबुद्धिश्चपुर
भ्रष्टोभवेत्तुसः ॥ २७ ॥ यस्त्यजेद्विष्णुनैवेद्यंभागेनोपस्थितंशुभम् ॥ प्राप्तिमात्रेणयोभुंक्तेभक्तोविष्णुनिवेदितम् ॥ २८ ॥ पुंसांशतंसमुद्धृत्यजीवन्मु
क्तःस्वयंभवेत् ॥ नैवेद्यभोजनंकृत्वानित्यंयःप्रणमेद्भरिम् ॥ २९ ॥ पूजयेत्स्तौतिवाभक्त्यासविष्णुसदृशोभवेत् ॥ तत्स्पर्शवायुनासद्यस्तीर्थौचश्चवि
शुध्यति ॥ ३० ॥ तत्पादरजसामूढसद्यःपूतावसुंधरा ॥ पुंश्चल्यन्नमवीरान्नंशूद्राद्भ्रातृमेवच ॥ ३१ ॥ यद्धरेरनिवेद्यंचवृथामांसस्यभक्षणम् ॥ शिव
लिङ्गप्रदानंचयदत्तंशूद्रयाजिना ॥ ३२ ॥ चिकित्सकद्विजान्नंचदेवलान्नंतथैवच ॥ कन्याविक्रयिणामन्नंयदन्नंयोनिजीविनाम् ॥ ३३ ॥ उच्छिष्टान्नंपर्युषि
तंसर्वभक्षावशेषितम् ॥ शूद्रापतिद्विजानांचवृषवाहद्विजान्नकम् ॥ ३४ ॥ अदीक्षितद्विजानांचयदन्नंशवदाहिनाम् ॥ अगम्यागामिनांचैवद्विजानामन्नमेवच ॥
॥ ३५ ॥ मित्रदुहांकृतघ्नानामन्नंविश्वासघातिनाम् ॥ मिथ्यासाक्ष्यप्रदानंचब्राह्मणान्नंतथैवच ॥ ३६ ॥ एतेसर्वेविशुध्यंतिविष्णोर्नैवेद्यभक्षणात् ॥ श्वपचश्चद्विष्णु
सेवीवंशानांकोटिमुद्धरेत् ॥ ३७ ॥ हरेरभक्तोमनुजःस्वंचरक्षितुमक्षमः ॥ अज्ञानाद्यदिगृह्णातिविष्णोर्निर्माल्यमेवच ॥ ३८ ॥

॥ ३५ ॥ ब्राह्मणान्नंत्यर्थप्रतिग्राहिणंब्राह्मणानामन्नमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ मायापहः प्रभो इत्यत्र मह्यं मत्ताय हे प्रभो इत्यपि पाठः ॥ मायापहो मोहनाशक इत्यर्थः ॥ किमेव प्रार्थनया लक्ष्मीप्राप्तिमिच्छसि नेत्याह हतानया चेति ॥ त
हि किं प्रार्थयते तत्राह किंचिज्ज्ञानमिति ॥ संसारोद्धारकं ज्ञानं देहीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ऐश्वर्यं कुतो न प्रार्थयते इति चेत्तत्राह ऐश्वर्यमिति ॥ महादोषकरत्वात्तस्य प्रार्थनानक्रियत इत्यर्थः ॥ ४६ ॥ इंद्रेण संपत्तावु

सप्तजन्मार्जितात्पापान्मुच्यते नाऽत्र संशयः ॥ ज्ञात्वा भक्त्या च गृह्णाति विष्णोर्नैवेद्यमेव च ॥ ३९ ॥ कोटिजन्मार्जितात्पापान्मुच्यते निश्चितं हरे ॥
यस्मात्संस्थापितं पुष्पं गर्वेण करि मस्तके ॥ ४० ॥ तस्माद्युष्मान्परित्यज्य यातु लक्ष्मीर्हरेः पदम् ॥ नारायणस्य भक्तोऽहं न विभेमि सुराद्विधेः ॥ ४१ ॥
कालान्मृत्योर्जरातश्च कानन्यान्गणयामि च ॥ किं करिष्यति ते तातः कश्यपश्च प्रजापतिः ॥ ४२ ॥ बृहस्पतिर्गुरुश्चैव निःशंकस्य च मे हरे ॥ इदं पुष्पं यस्य
मूर्ध्नि तस्यैव पूजनं परम् ॥ ४३ ॥ इति श्रुत्वा महेंद्रश्च धृत्वा स चरणं मुनेः ॥ उच्चैरुदशोकार्तस्तमुवाच भथाकुलः ॥ ४४ ॥ महेंद्र उवाच ॥ दत्तः स मुचितः शापो म
ह्यं मायापहः प्रभो ॥ हतानया चे संपत्तिं किंचिज्ज्ञानं च देहि मे ॥ ४५ ॥ ऐश्वर्यं विपदां बीजं ज्ञानप्रच्छन्नकारणम् ॥ मुक्तिमार्गं कुठारश्च भक्तेः श्वव्यवधायक
म् ॥ ४६ ॥ मुनिरुवाच ॥ जन्ममृत्युजराशोकरोगबीजां कुंरं परम् ॥ संपत्तिमिति मिश्रं धश्च मुक्तिमार्गं न पश्यति ॥ ४७ ॥ संपन्मत्तो विमूढश्च सुरामतः स
एव च ॥ बांधवैर्वैष्टितः सोऽपि बन्धत्वेनैव हे हरे ॥ ४८ ॥ संपत्तिमदमत्तश्च विषयांधश्च विह्वलः ॥ महाकामी राजसिकः सत्त्वमार्गं न पश्यति ॥ ४९ ॥ द्वि
विधो विषयांधश्च राजसस्तामसः स्मृतः ॥ अशास्त्रज्ञस्तामसश्च शास्त्रज्ञो राजसः स्मृतः ॥ ५० ॥ शास्त्रं च द्विविधं मार्गं दर्शयेत्सुरपुंगव ॥ प्रवृत्तिबीजमेकं च
निवृत्तेः कारणं परम् ॥ ५१ ॥ चरंति जीविनश्चादौ प्रवृत्तेर्दुःखवर्त्मनि ॥ स्वच्छंदं च प्रसन्नं च निर्विरोधं च संततम् ॥ ५२ ॥ आयाति मधुनो लोभात्क्लेशेन सु
खमानितः ॥ परिणामेनाशबीजे जन्ममृत्युजराकरे ॥ ५३ ॥ अनेकजन्मपर्यंतं कृत्वा च भ्रमणं मुदा ॥ स्वकर्मविहितायां च नाना योन्यां क्रमेण च ॥ ५४ ॥
ततश्च शानुग्रहाच्च सत्संगं लभते च सः ॥ सहस्रेषु शतेष्वेको भवाब्धिपारकारणम् ॥ ५५ ॥ साधुस्तत्त्वप्रदीपेन मुक्तिमार्गं प्रदर्शयेत् ॥ तदा करोति यत्तं च जी
वो बन्धनखंडने ॥ ५६ ॥ अनेकजन्मयोगेन तपसाऽनशनेन च ॥ तदालभेन्मुक्तिमार्गं निर्विघ्नं सुखदं परम् ॥ ५७ ॥ इदं श्रुतं गुरोर्वैक्राव्यत्पृच्छसि पु
रंदर ॥ मुनेस्तद्वचनं श्रुत्वा वीतरागो बभूव सः ॥ ५८ ॥

क्तदोषं मुनिरंगीकृत्य तदुक्तं दोषमेवाविशदयति जन्ममृत्युजरेति ॥ बीजां कुंरं लक्ष्मीरूपम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्रवृत्तिलक्षणधर्मे यत्फलं तदाह चरंतीति ॥ निर्विरोधमुन्मत्तवदित्यर्थः ॥ ५२ ॥
आयातीति ॥ यथा मधुनो लोभाद्भ्रमर आयाति कमले तस्मिन्मुकुलिते स्वयं वद्भो भवतीति न जानाति तथा यं प्राणी क्लेशे दुःखरूपे संसारे सुखमानितः सुखबुद्धिः सन्नायाति ॥ नाशबीजे जन्ममृत्युजरास्थाने सं
सारे इति भावः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ यस्मात्प्रवृत्तिमार्गे न मुक्तिदस्तस्मात्प्रवृत्तिमार्गं विहाय सद्गुरुमाश्रित्य ज्ञानाभ्यासेन मुक्तो भवेदिति यत्त्वया पृष्टं ज्ञानं तन्मयोक्तमिति भावः ॥ ५८ ॥

वर्धयामास पित्रप्रयोगार्थः ॥ ववृधेइत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ साश्रुनेत्रं ईश्वरे पूर्णप्रेम्णोलक्षणमेतत् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ पुनरनंतरं वरोपलब्धिज्ञानप्राप्तिरूपां मुनेः स
काशाज्जातां च कथयामासेत्यन्वयः ॥ ६७ ॥ सुरेश्वरः कथयामासेत्यन्वयः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ विपत्तावपि नीतिज्ञो धैर्यवत्कातरोनभवतीत्यर्थः ॥ नीतिमेवाह संपत्तिर्वेति ॥ ७० ॥ पूर्ववेति ॥ यतः
सा संपत्तिर्वा विपत्तिर्वा पूर्वजन्मनिकृतस्वकर्मायत्ता तदधीना भवति ततस्तयोः कर्ताऽपि स्वयमेव भवति तस्मात्कर्मानुरूपं फलं भविष्यत्येव न कातरतया तत्राशो भविष्यतीत्यर्थः ॥ एतादृशं दुःखं सर्वेषां भव

वैराग्यं वर्धयामास तस्य ब्रह्मन् दिने दिने ॥ मुनेः स्थानाद्ब्रह्मं गत्वा सददर्शाऽमरावतीम् ॥ ६९ ॥ दैत्यैरसुरसं वैश्वसमाकीर्णा भयाकुलाम् ॥ विषमोपपृष्ठां कुत्र
बंधुहीनां च कुत्रचित् ॥ ६० ॥ पितृमातृकलत्रादिविहीनामतिचंचलाम् ॥ शत्रुग्रस्तां च तां दृष्ट्वा जगाम वाक्पतिं प्राति ॥ ६१ ॥ शक्रो मंदाकिनीतीरे ददर्श गुरुमीश्व
रम् ॥ ध्यायमानं परं ब्रह्म गंगातोये स्थितं परम् ॥ ६२ ॥ सूर्याभिसंमुखं पूर्वमुखं च विश्वतोमुखम् ॥ साश्रुनेत्रं पुलकिनं परमानंदसंयुतम् ॥ ६३ ॥ वरिष्ठं च गरि
ष्ठं च धर्मिष्ठं श्रेष्ठं सेवितम् ॥ प्रेष्ठं च बंधुवर्गाणामतिश्रेष्ठं च ज्ञानिनाम् ॥ ६४ ॥ ज्येष्ठं च भ्रातृवर्गाणामनिष्ठं सुरैरिणाम् ॥ दृष्ट्वा गुरुं जपंतं च तत्र तस्थौ सुरेश्वरः ॥
॥ ६५ ॥ प्रहरांते गुरुं दृष्ट्वा चोत्थितं प्रणनामसः ॥ प्रणम्य चरणां भोजेरुरो दोक्षैर्मुहुर्मुहुः ॥ ६६ ॥ वृत्तांतं कथयामास ब्रह्मशापादिकं तथा ॥ पुनर्वरोपलब्धिं च
ज्ञानप्राप्तिं सुदुर्लभाम् ॥ ६७ ॥ वैरिग्रस्तां च स्वपुरीं क्रमेणैव सुरेश्वरः ॥ शिष्यस्य वचनं श्रुत्वा सुबुद्धिर्वदतां वरः ॥ ६८ ॥ बृहस्पतिरुवाचे दंकोपसंरक्तलोच
नः ॥ गुरुरुवाच ॥ श्रुतं सर्वसुरश्रेष्ठमारोदीर्घचनं शृणु ॥ ६९ ॥ न कातरो हि नीतिज्ञो विपत्तौ च कदाचन ॥ संपत्तिर्वा विपत्तिर्वा न श्वराश्रमरूपिणी ॥ ७० ॥
पूर्वस्वकर्मायत्ता च स्वयं कर्ता तयोरपि ॥ सर्वेषां च भवत्येव शश्वज्जन्मनि जन्मनि ॥ ७१ ॥ चक्रनेमि क्रमेणैव तत्र कापरिदेवना ॥ उक्तं हि स्वकृतं कर्म भुज्यतेऽखि
लभारते ॥ ७२ ॥ शुभाशुभं च यत्किंचित्स्वकर्मफलमुक्त्वा पुमान् ॥ नाऽभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि ॥ ७३ ॥ अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभ
म् ॥ इत्येवमुक्तं वेदे च कृष्णेन परमात्मना ॥ ७४ ॥ सामवेदोक्तशाखायां संबोध्य कमलोद्भवम् ॥ जन्मभोगावशेषे च सर्वेषां कृतकर्मणाम् ॥ ७५ ॥ अनुरूपं हि
तेषां च भारतेऽन्यत्र वैवहि ॥ कर्मणा ब्रह्मशापं च कर्मणा च शुभाशेषम् ॥ ७६ ॥ कर्मणा च महालक्ष्मीलभे दैन्यं च कर्मणा ॥ कोटिजन्मार्जितं कर्म जीविनाम
नुगच्छति ॥ ७७ ॥ न हित्य जेद्विना भोगं तच्छायेव पुरंदर ॥ कालभेदे देशभेदे पात्रभेदे च कर्मणाम् ॥ ७८ ॥ न्यूनताधिकभावोऽपि भवेदेव हि कर्मणा ॥
वस्तुदानेन वस्तूनां समं पुण्यं दिने दिने ॥ ७९ ॥ दिनभेदे कोटिगुणमसंख्यं वा ततोधिकम् ॥ समे देशे च वस्तूनां दाने पुण्यं समं सुर ॥ ८० ॥

तीत्याह सर्वेषां चेति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ कमलोद्भवं ब्रह्माणं संबोध्य तं प्रत्युक्तं कृष्णेनेत्यर्थः ॥ जन्मेति कृतकर्मणां भोगावशेषे तेषां कर्मणामनुरूपं जन्मभारतेऽन्यत्र वा भवतीत्यन्वयः ॥
॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ देशकालपात्रभेदेन कृतानां कर्मणां फलतारतम्यं भवतीति सविस्तरं वर्णयति दिनभेदे इति ॥ ८० ॥

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ यथाकर्षकाणां क्षेत्रभेदे सस्यानि न्यूनान्यधिकानि वा फलं तितद्बदित्यर्थः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अक्षयायां नवम्याम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ एवं कर्माधीनत्वे सति तत्रिगुतिः केन भव
तितत्राह यस्याज्ञयेति ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ इष्टमिष्टदेवम् ॥ ९२ ॥ इति श्रीदेवी तिलके नवमस्कंधे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ एकोनषष्टि श्लोकैस्तु शक्रः सुरगणैः सह ॥ निवेदितुं निजं दुः
खं गतो ब्रह्माणमीश्वरम् ॥ १ ॥ बृहस्पतिवाक्योत्तरं शक्रो यत्कृतवांस्तदाह हरिं ध्यात्वेति ॥ हरिरिंद्रः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कथं सोऽहमिति ॥ कथमेतादृशोऽहं कृतोऽहं कारयुक्तो भवेदथापित्वं
देशभेदे कोटिगुणमसंख्यं वा ततोऽधिकम् ॥ समेपात्रे समं पुण्यं वस्तूनां कर्तुं रेव च ॥ ८१ ॥ पात्रभेदे शतगुणमसंख्यं वा ततोऽधिकम् ॥ यथा फलं तिसस्यानि
न्यूनान्यप्यधिकानि च ॥ ८२ ॥ कर्षकाणां क्षेत्रभेदे पात्रभेदे फलं तथा ॥ सामान्यदिवसे विप्रदानं समफलं भवेत् ॥ ८३ ॥ अमायां रविसंक्रांत्यां फलं शतगुणं
भवेत् ॥ चातुर्मास्यां पौर्णमास्यां न तं फलमेव च ॥ ८४ ॥ ग्रहणेशशिनः कोटिगुणं च फलमेव च ॥ सूर्यस्य ग्रहणे वाऽपि ततोऽशतगुणं भवेत् ॥ ८५ ॥ अक्षया
यामक्षयं तदसंख्यफलमुच्यते ॥ एवमन्यत्र पुण्याहे फलाधिक्यं भवेदिति ॥ ८६ ॥ यथा दाने तथा स्नाने जपेऽन्यपुण्यकर्मसु ॥ एवं सर्वत्र बोद्धव्यं नराणां कर्म
णां फलम् ॥ ८७ ॥ यथा दंडेन चक्रेण शरावेण भ्रमेण च ॥ कुंभं निर्माति निर्माता कुंभकारो मृदाभुवि ॥ ८८ ॥ तथैव कर्मसूत्रेण फलं धाता ददाति च ॥ यस्याज्ञ
या सृष्टमिदं तं च नारायणं भज ॥ ८९ ॥ सविधाता विधातुश्च पातुः पाता जगत्रये ॥ स्रष्टुः स्रष्टा च संहर्तुः संहर्ता कालकालकः ॥ ९० ॥ महाविपत्तौ संसारयः स्म
रेन्मधुसूदनम् ॥ विपत्तौ तस्य संपत्तिर्भवेदित्याह शंकरः ॥ ९१ ॥ इत्येवमुक्त्वा तत्त्वज्ञः समालिङ्ग्य सुरेश्वरम् ॥ दत्त्वा शुभाशिषं चेष्टं बोधयामास नारद ॥
॥ ९२ ॥ इति श्रीदेवी भागवते महापुराणे नवमस्कंधे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ हरिं ध्यात्वा हरिर्ब्रह्म नृजगाम ब्रह्म
णः सभाम् ॥ बृहस्पतिं पुरस्कृत्य सर्वैः सुरगणैः सह ॥ १ ॥ शीघ्रं गत्वा ब्रह्मलोकं दृष्ट्वा च कमलोद्भवम् ॥ प्रणेमुर्देवताः सर्वाः सहेन्द्रा गुरुणा सह ॥ २ ॥ वृत्तां
तं कथयामास सुराचार्यो विधिं प्रति ॥ प्रहस्योवाच तच्छ्रुत्वा महेंद्रं कमलासनः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वत्समद्वंशजातोऽसि प्रपौत्रो मे विचक्षणः ॥ बृहस्पतेश्च
शिष्यस्त्वं सुराणामधिपः स्वयम् ॥ ४ ॥ मातामहश्च दक्षस्तो विष्णुभक्तः प्रतापवान् ॥ कुलत्रयं यस्य शुद्धं कथं सोऽहं कृतो भवेत् ॥ ५ ॥ मातापतिव्रताय
स्य पिता शुद्धोजितेंद्रियः ॥ मातामहो मातुलश्च कथं सोऽहं कृतो भवेत् ॥ ६ ॥ जनः पैतृकदोषेण दोषान्मातामहस्य च ॥ गुरुदोषात्रिभिर्दोषैर्हरिदोषी भवेद्बु
वम् ॥ ७ ॥ सर्वांतरात्मा भगवान् सर्वदेहेष्ववस्थितः ॥ यस्य देहात्स प्रयातिस श्वस्तक्षणे भवेत् ॥ ८ ॥ मनोहर्मिंद्रिये शं च ज्ञानरूपो हि शंकरः ॥ विष्णु
प्राणाच प्रकृतिर्बुद्धिर्भगवती सती ॥ ९ ॥

जातस्तदेतदाश्चर्यमिति भावः ॥ ५ ॥ ६ ॥ हरिदोषी देवापराधवान् भवतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ स देव आत्मरूपो देहाद्यस्य प्रयातीत्यन्वयः ॥ ८ ॥ देह नगरस्थितस्यऽऽत्मनो राज्ञः सेवकानाह मनोहमिति ॥
अहं ब्रह्मा इन्द्रिये शं मनो भवामीत्यर्थः ॥ प्रकृतिर्विष्णोरात्मनः प्राणस्वरूपाराधारूपा प्रकृतिर्भवतीत्यर्थः ॥ बुद्धिस्तु सती भगवती दुर्गा भवतीत्यर्थः ॥ ९ ॥

निद्राक्षुधादयस्तुतस्यैवाऽऽत्मनःशक्तेःकलाभवतीत्यर्थः ॥ आत्मनोयोबुद्धौप्रतिबिम्बरूपःसजीवोभोगशरीरभृद्भवतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ तत्पुष्पंतादशमहिमावतःश्रीगोपालमुंदरीरूपश्रीकृष्ण

निद्रादयःशक्तयश्चताःसर्वाःप्रकृतेःकलाः ॥ आत्मनःप्रतिबिम्बश्चजीवोभोगशरीरभृत् ॥ १० ॥ आत्मनोशेगतेदेहात्सर्वेयांतिससंभ्रमाः ॥ यथावर्तमानि
गच्छंतंनरदेवामिवाऽनुगाः ॥ ११ ॥ अहंशिवश्चशेषश्चविष्णुर्धर्मोमहाविराट् ॥ यूयंयदंशाभक्ताश्चतत्पुष्पंन्यकृतंत्वया ॥ १२ ॥ शिवेनपूजितंपादपद्मं
ष्पेणयेनच ॥ तत्रदुर्वाससादत्तदैवेनन्यकृतंत्वया ॥ १३ ॥ तत्पुष्पंमस्तकेयस्यकृष्णपादाब्जप्रच्युतम् ॥ सर्वेषांचसुराणांचतत्पूजापुरतोभवेत् ॥ १४ ॥
दैवेनवांचितस्त्वंहिदैवंचवलवत्तरम् ॥ भाग्यहीनंजनंमूढंकोवारक्षितुमीश्वरः ॥ १५ ॥ साश्रीर्गताऽधुनाकोपात्कृष्णनिर्माल्यवर्जनात् ॥ अधुनागच्छवै
कुण्डमयाचगुरुणासह ॥ १६ ॥ निषेव्यतत्रश्रीनाथंश्रियंप्राप्स्यसिमद्वरात् ॥ एवमुक्त्वाचसब्रह्मासर्वैःसुरगणैःसह ॥ १७ ॥ तत्रगत्वापरंब्रह्मभगवंतंसना
तनम् ॥ दृष्ट्वातेजःस्वरूपंतंप्रज्वलंतंस्वतेजसा ॥ १८ ॥ ग्रीष्ममध्याह्नमार्तंडशतकोटिसमप्रभम् ॥ शांतमनादिमध्यांतंलक्ष्मीकांतमनंतकम् ॥ १९ ॥
चतुर्भुजैःपार्षदैश्चसरस्वत्यायुतंप्रभुम् ॥ भक्त्याचतुर्भिर्वेदैश्चगंगयापरिवेष्टितम् ॥ २० ॥ तंप्रेणुःसुराःसर्वेमूर्ध्नाब्रह्मपुरोगमाः ॥ भक्तिनम्राःसाश्रुनेत्रा
स्तुष्टुवुःपरमेश्वरम् ॥ २१ ॥ वृतांतंकथयामासस्वयंब्रह्माकृतांजलिः ॥ रुरुदुर्देवताःसर्वाःस्वाधिकाराच्च्युताश्चताः ॥ २२ ॥ सददर्शसुरगणंविपद्वस्तंभया
कुलम् ॥ रत्नभूषणशून्यंचवाहनादिविवर्जितम् ॥ २३ ॥ शोभाशून्यंहतश्रीकंनिष्प्रभंसभयंपरम् ॥ उवाचकातरंदृष्ट्वाभयभीतिविभंजनः ॥ २४ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ माभैर्ब्रह्मन्हेसुराश्चभयंकिंवोमयिस्थिते ॥ दास्यामिलक्ष्मीमचलांपरमैश्वर्यवर्धिनीम् ॥ २५ ॥ किंचमद्वचनंकिंचिच्छ्रूयतांसमयोचि
तम् ॥ हितंसत्यंसारभूतंपरिणामसुखावहम् ॥ २६ ॥ जनाश्चाऽसंख्यविश्वस्थामदधीनाश्चसंततम् ॥ यथातथाऽहंमद्वक्तृपराधीनोऽस्वतंत्रकः ॥ २७ ॥
यंयंरुष्टोहिमद्वक्तोमंपरोहिनिरंकुशः ॥ तद्ब्रूहेऽहंनतिष्ठामिपद्मयासहनिश्चितम् ॥ २८ ॥ दुर्वासाःशंकरांशश्चैष्णवोमत्परायणः ॥ तच्छापादागतोऽहंचस
लक्ष्मीकोहिवोगृहात् ॥ २९ ॥ यत्रशंखध्वनिर्नास्तितुलसीनशिवार्चनम् ॥ नभोजनंचविप्राणांपद्मातत्रतिष्ठति ॥ ३० ॥ मद्वक्तानांचमेनिंदायत्र
ब्रह्मन्भवेत्सुराः ॥ महारुष्टामहालक्ष्मीस्ततोयातिपराभवम् ॥ ३१ ॥ मद्वक्तिहीनोयोमूढोभुंक्तेयोहरिवासरे ॥ ममजन्मदिनेवापियातिश्रीस्तद्ब्रूहादपि ॥
॥ ३२ ॥ मन्नामविक्रीयश्चविक्रीणातिस्वकन्यकाम् ॥ यत्राऽतिथिर्नभुंक्तेचमत्प्रियायातितद्ब्रूहात् ॥ ३३ ॥

स्यपुष्पंनिर्माल्यभूतंत्वयान्यकृतंतिरस्कृतंस एषमहानपराधस्त्वयाकृतइतिभावः ॥ १२ ॥ १३ ॥ सुराणांमध्येइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ यंयंरुष्टोयंयंपुरुषंप्रतिरुष्टइत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ शिवार्चनंशिवस्यशिवायाश्चाऽर्चनमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वाचालोऽसद्वहुभाषणवान् ॥ ४२ ॥ योऽन्यांगंपुरुषांतरस्यांगमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ एतेषु स्थलेषु न तिष्ठति चेत् कुत्र तिष्ठति

यो विप्रः पुंश्चलीपुत्रो महापापी च तत्पतिः ॥ पापिनो यो गृहं याति शूद्रश्चाद्वा भोजकः ॥ ३४ ॥ महारुष्टा ततो याति मंदिरात्कमलालया ॥ शूद्राणां शवदा
ही च भाग्यहीनो द्विजाधमः ॥ ३५ ॥ याति रुष्टा तद्गृहाच्च देवाः कमलवासिनी ॥ शूद्राणां मूपकारी यो ब्राह्मणो वृषवाहकः ॥ ३६ ॥ ततो यपानभीता च कम
ला याति तद्गृहात् ॥ अशुद्धहृदयः क्रूरो हिंसको निंदको द्विजः ॥ ३७ ॥ ब्राह्मणः शूद्रया जी च याति देवी च तद्गृहात् ॥ अवीरान्नचयो भुंक्ते तस्माद्याति जगत्प्र
सूः ॥ ३८ ॥ तृणं छिनात्तिनखैस्तैर्वा यो विलिखेन्महीम् ॥ निराशो ब्राह्मणो यत्र तद्गृहाद्याति मत्प्रिया ॥ ३९ ॥ सूर्यो दये द्विजो भुंक्ते दिवा स्वापी च ब्राह्मणः ॥
दिवा मैथुनकारी च यस्तस्माद्याति मत्प्रिया ॥ ४० ॥ आचारहीनो विप्रो यो यश्च शूद्रप्रतिग्रही ॥ अदीक्षितो हियो मूढस्तस्माद्वियाति मत्प्रिया ॥ ४१ ॥ स्नि
ग्धपादश्च न ग्राहियः शेते ज्ञानदुर्बलः ॥ शश्वद्वसति वाचालो याति सा तद्गृहात्सती ॥ ४२ ॥ शिरःस्नातस्तु तैलेन योऽन्यांगं समुपस्पृशेत् ॥ स्वांगे च वा दये द्वाद्यं
रुष्टा सा याति तद्गृहात् ॥ ४३ ॥ व्रतोपवासहीनो यः संध्याहीनोऽशुचिर्द्विजः ॥ विष्णुभक्तिविहीनस्तु तस्माद्याति च मत्प्रिया ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणं निंदयेद्यो हि
तंच यो द्वेष्टि संततम् ॥ जीवा हिंसो दयाहीनो याति सर्वप्रसूस्ततः ॥ ४५ ॥ यत्र यत्र हरेरर्चा हरेरुत्कीर्तनं तथा ॥ तत्र तिष्ठति सा देवी सर्वमंगलमंगला ॥ ४६ ॥
यत्र प्रशंसा कृष्णस्य तद्भक्तस्य पितामह ॥ सा च कृष्णा प्रिया देवी तत्र तिष्ठति संततम् ॥ ४७ ॥ यत्र शंखध्वनिः शंखः शिला च तुलसीदलम् ॥ तत्सेवा वंदनं ध्या
नं तत्र सा परितिष्ठति ॥ ४८ ॥ शिवलिंगार्चनं यत्र तस्य चोत्कीर्तनं शुभम् ॥ दुर्गार्चनं तद्गुणाश्च तत्र पद्मनिवासिनी ॥ ४९ ॥ विप्राणां सेवनं यत्र तेषां च भोज
नं शुभम् ॥ अर्चनं सर्वदेवानां तत्र पद्ममुखी सती ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वा च सुरान्सर्वान् रमामाहर मापतिः ॥ क्षीरोदसागरे जन्म कलया कलयेति च ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वा तां
जगन्नाथो ब्रह्माणं पुनराह च ॥ मथित्वा सागरं लक्ष्मीं देवभ्यो देहि पद्मज ॥ ५२ ॥ इत्युक्त्वा कमलाकांतो जगामांतः पुरं मुने ॥ देवाश्चिरेण कालेन ययुः क्षीरो
दसागरम् ॥ ५३ ॥ मंथानं मंदरं कृत्वा कूर्मकृत्वा च भाजनम् ॥ कृत्वा शेषं मंथपाशं मंथुरसुराः सुराः ॥ ५४ ॥ धन्वंतरिं च पीयूषमुच्चैः श्रवसमीप्सितम् ॥ ना
नारत्नं हस्तिरत्नं प्रापुर्लक्ष्मीं सुदर्शनम् ॥ ५५ ॥ वनमालां ददौ सा च क्षीरोदशायिने मुने ॥ सर्वेश्वराय रम्याय विष्णवे वैष्णवी सती ॥ ५६ ॥ देवैः स्तुता पूजिता
च ब्रह्मणा शंकरेण च ॥ ददौ दृष्टिं सुरगृहे ब्रह्मशापविमोचनात् ॥ ५७ ॥ प्रापुर्देवाः स्वविषयं दैत्यग्रस्तं भयंकरम् ॥ महालक्ष्मीं प्रसादेन वरदानेन नारद ॥ ५८ ॥

ब्राह्मयत्रयेति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कलयस्वीकुरु ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ब्रह्मशापेति ॥ देवामर्यादाहेतोर्हि ब्राह्मणः शापस्तदभावे तु तस्य शापस्य ना
शनमभूदित्यर्थः ॥ ५७ ॥ स्वविषयं स्वस्थानम् ॥ वरदानेन ब्रह्मणः श्रियं प्राप्स्यसि मद्रादिति पूर्वोक्तवाक्येन कृतेन ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ पंचसप्ततिपद्यैस्तुमहालक्ष्म्यर्चनक्रमम् ॥ मंत्रस्तोत्रादिकंचैवयथावदभिवर्ण्यते ॥ १ ॥ अथनारदोलक्ष्म्याध्यानादिकंपृच्छ
ति हरेरुत्कीर्तनमिति हरेरुत्कीर्तनगुणानुवर्णनम् ॥ लक्ष्म्याउपाख्यानंचश्रुतमधुनाध्यानंस्तोत्रंपूजादिकंचवदेत्यर्थः ॥ १ ॥ तन्नारायणःप्रथमतःपूजाविधिक्रमेणैवसर्वमाह स्नात्वेति ॥ क्षीरोदे
इत्येवंकथितंसर्वलक्ष्म्युपाख्यानमुत्तमम् ॥ सुखदंसारभूतंचकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ५९ ॥ इति श्रीदेवीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधे एकचत्वारिंशो
ध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ हरेरुत्कीर्तनंभद्रंश्रुतंतज्ज्ञानमुत्तमम् ॥ ईप्सितंलक्ष्म्युपाख्यानंध्यानंस्तोत्रंवदप्रभो ॥ १ ॥ नारायणउवाच ॥ स्ना
त्वातीर्थेपुराशक्रोधृत्वाधौतेचवाससी ॥ घटंसंस्थाप्यक्षीरोदेषड्देवान्पर्यपूजयत् ॥ २ ॥ गणेशंचदिनेशंचवह्निंविष्णुंशिवांशिवाम् ॥ एतान्भक्त्यास
मभ्यर्च्यपुष्पगंधादिभिस्तदा ॥ ३ ॥ आवाह्यचमहालक्ष्मींपरमैश्वर्यरूपिणीम् ॥ पूजांचकारदेवेशोब्रह्मणाचपुरोधसा ॥ ४ ॥ पुरःस्थितेषुमुनिषुब्राह्म
णेषुगुरौहरौ ॥ देवादिषुसुदेशेचज्ञानानंदेशिवेमुने ॥ ५ ॥ पारिजातस्यपुष्पंचगृहीत्वाचंदनोक्षितम् ॥ ध्यात्वादेवींमहालक्ष्मींपूजयामासनारद ॥ ६ ॥
ध्यानंचसामवेदोक्तंयद्वत्तं ब्रह्मणेपुरा ॥ हरिणातेनध्यानेनतन्निबोधवदामिते ॥ ७ ॥ सहस्रदलपद्मस्थकर्णिकावासिनींपराम् ॥ शरत्पार्वणकोटींदुप्रभाम्
ष्टिकरांपराम् ॥ ८ ॥ स्वतेजसाप्रज्वलंतींसुखदृश्यामनोहराम् ॥ प्रतप्तकांचननिभशोभांमूर्तिमतींसतीम् ॥ ९ ॥ रत्नभूषणभूषाढ्यांशोभितांपीतवासि
सा ॥ ईषद्धास्यप्रसन्नास्यांशश्चत्सुस्थिरयौवनाम् ॥ १० ॥ सर्वसंपत्प्रदात्रींचमहालक्ष्मींभजेशुभाम् ॥ ध्यानेनाऽनेनतांध्यात्वानानागुणसमन्विताम् ॥
॥ ११ ॥ संपूज्यब्रह्मवाक्येनचोपचाराणिषोडश ॥ ददौभक्त्याविधानेनप्रत्येकंमंत्रपूर्वकम् ॥ १२ ॥ प्रशस्तानिप्रकृष्टानिवराणिविविधानिच ॥ अमूल्य
रत्नसारंचनिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ १३ ॥ आसनंचविचित्रंचमहालक्ष्मिप्रगृह्यताम् ॥ शुद्धगंगोदकमिदंसर्ववंदितमीप्सितम् ॥ १४ ॥ पापेध्मवह्नि
रूपंचगृह्यतांकमलालये ॥ पुष्पचंदनदूर्वादिसंयुतंजाह्नवीजलम् ॥ १५ ॥ शंखगर्भस्थितंस्वर्ध्वगृह्यतांपद्मवासिनि ॥ सुगंधिपुष्पतैलंचसुगंधामल
कीफलम् ॥ १६ ॥ देहसौंदर्यबीजंचगृह्यतांश्रीहरेःप्रिये ॥ कार्पासजंचकृमिजंवसनंदेविगृह्यताम् ॥ १७ ॥ रत्नस्वर्णविकारंचदेहभूषाविवर्धनम् ॥ शोभायै
श्रीकरंरत्नभूषणंदेविगृह्यताम् ॥ १८ ॥ सर्वसौंदर्यबीजंचसद्यःशोभाकरंपरम् ॥ वृक्षनिर्यासरूपंचगंधद्रव्यादिसंयुतम् ॥ १९ ॥

क्षीरसमुद्रेषड्देवान्वक्ष्यमाणान् पूजितवान् तेषांपूजांविनाऽन्यकर्मण्यनधिकारात् ॥ २ ॥ षड्देवानाह गणेशंचेति ॥ वह्निमग्निहोत्रंशोमम् ॥ ३ ॥ पुरोधसाबोधितइतिशेषः ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ ६ ॥ ध्यानंचेति ॥ हरिणासामवेदोक्तंध्यानंयद्ब्रह्मणेदत्तंतेनध्यानेनध्यात्वेत्यर्थः ॥ ७ ॥ मुष्टिशौर्यम् ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रशस्तानित्युपचारवस्तूनामुपलक्षणम् ॥ आसनादिमंत्रानाह
अमूल्येति ॥ अत्रमंत्राएवसंगृह्यतेपूजोपचारक्रमस्तुप्रसिद्धएवग्राह्यइतिबोध्यम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ आमलकीफलचूर्णमित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

सुगंधियुक्तमिति ॥ पूर्वोक्तकार्पासजंचेत्यर्थश्चोकावेवमंत्रौ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्वस्तिकंपक्वानविशेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ सस्यानांमुद्रादिधान्यानाम् ॥ २८ ॥ मिष्टा
त्रलुकम् ॥ सस्यचूर्णोद्भवंमुद्रादिधान्यचूर्णोद्भवम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अत्रकेचिन्मंत्राः पुनः पठ्यंतेतदभिप्रायस्त्वित्यम् ॥ ययाजनागृहेसामान्यानुपचारात्गृहं

श्रीकृष्णकांतेधूपंचपवित्रंप्रतिगृह्यताम् ॥ सुगंधियुक्तं सुखदंचंदनं देविगृह्यताम् ॥ २० ॥ जगच्चक्षुःस्वरूपंचपवित्रंतिमिरापहम् ॥ प्रदीपं सुखरूपंचगृह्यतांच सु
रेश्वरि ॥ २१ ॥ नानोपहाररूपंचनानारससमन्वितम् ॥ अतिस्वादुकरंचैव नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ २२ ॥ अन्नं ब्रह्मस्वरूपंच प्राणरक्षणकारणम् ॥ तुष्टिदं पुष्टिदंचै
व देव्यन्नं प्रतिगृह्यताम् ॥ २३ ॥ शाल्यन्नं सुपक्वं च शर्करागव्यसंयुतम् ॥ स्वादुयुक्तं महालक्ष्मीः परमान्नं प्रगृह्यताम् ॥ २४ ॥ शर्करागव्यपक्वं च सुस्वादुसुमनोहर
म् ॥ मयानिवेदितं भक्त्या स्वस्तिकं प्रतिगृह्यताम् ॥ २५ ॥ नानाविधानिरम्याणि पक्वानि फलानि च ॥ सुरभिस्तनसंत्यक्तं सुस्वादुसुमनोहरम् ॥ २६ ॥ मर्त्या
मृतं सुगव्यंचगृह्यतामच्युतप्रिये ॥ सुस्वादुरससंयुक्तमिक्षुवृक्षसमुद्भवम् ॥ २७ ॥ अग्निपक्वमतिस्वादुगुडंच प्रतिगृह्यताम् ॥ यवगोधूमसस्यानांचूर्णरेणुसमुद्भ
वम् ॥ २८ ॥ सुपक्वं गुडगव्याक्तं मिष्टान्नं देविगृह्यताम् ॥ सस्यचूर्णोद्भवं पक्वं स्वस्तिकादिसमन्वितम् ॥ २९ ॥ मयानिवेदितं भक्त्या नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ शीत
वायुप्रदंचैव दाहे च सुखदं परम् ॥ ३० ॥ कमले गृह्यतांचैदं व्यजनं श्वेतचामरम् ॥ तांबूलंच वरं रम्यं कर्पूरादिसुवासितम् ॥ ३१ ॥ जिह्वाजाड्यच्छेदकरं तांबूलं प्रति
गृह्यताम् ॥ सुवासितं सुशीतंच पिपासानाशकारणम् ॥ ३२ ॥ जगज्जीवनरूपंच जीवनं देविगृह्यताम् ॥ देहसौंदर्यबीजं च सदाशोभावि वर्धनम् ॥ ३३ ॥ कार्पा
सजंचकृमिजं वसनं देविगृह्यताम् ॥ रत्नस्वर्णविकारंच देहभूषादिवर्धनम् ॥ ३४ ॥ शोभाधारं श्रीकरंच भूषणं देविगृह्यताम् ॥ नानाक्रतुपुनिर्माणं बहुशोभाश्रयं
परम् ॥ ३५ ॥ सुरभूप्रियं शुद्धं माल्यं देविप्रगृह्यताम् ॥ शुद्धिदं शुद्धरूपंच सर्वमंगलमंगलम् ॥ ३६ ॥ गंधवस्तूद्रवरं रम्यं गंधं देविप्रगृह्यताम् ॥ पुण्यतीर्थोद
कंचैव विशुद्धं शुद्धिदं सदा ॥ ३७ ॥ गृह्यतां कृष्णकांते त्वं रम्यमाचमनीयकम् ॥ रत्नसारादिनिर्माणं पुष्पचंदनचर्चितम् ॥ ३८ ॥ वस्त्रभूषणभूषाभ्यं सुतल्पं
देविगृह्यताम् ॥ यद्यद्रव्यमपूर्वंच पृथिव्यामपि दुर्लभम् ॥ ३९ ॥ देवभूषार्हभोग्यंच तद्रव्यं देविगृह्यताम् ॥ द्रव्याण्येतानि दत्त्वा च मूलेन देवपुंगव ॥ ४० ॥
मूलं जजाप भक्त्या च दशलक्षं विधानतः ॥ जपेन दशलक्षेण मंत्रसिद्धिर्बभूव ह ॥ ४१ ॥ मंत्रश्च ब्रह्मणा दत्तः कल्पवृक्षश्च सर्वतः ॥ लक्ष्मीर्मायाकामवाणीडं
ताकमलवासिनी ॥ ४२ ॥ वैदिको मंत्रराजोऽयं प्रसिद्धः स्वाहयाऽन्वितः ॥ कुबेरोऽनेन मंत्रेण परमैश्वर्यमाप्तवान् ॥ ४३ ॥

ति ॥ सभायांतुविशिष्टांस्तथैव देव्यै सामान्याविशेषभावेनोपचारादेया इति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ लक्ष्मीः श्रीबीजं मायाभुवनेश्वरीबीजं कामोन्मथवीजं वाणीवाग्भवं
डं ताचतुर्थ्यं ताकमलवासिनी तदाकमलवासिन्यै इति ज्ञातं ॥ स्वाहयान्वितः ॥ स्वाहांत इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ रत्नपद्मेस्थितायैतिशेषः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥
 राजराजेश्वरोदक्षः सावर्णिर्मनुरेवच ॥ मंगलोऽनेनमंत्रेणसप्तद्वीपेऽवनीपातिः ॥ ४४ ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौकेदारो नृप एवच ॥ एतेसिद्धाश्चराजेंद्रामंत्रेणानेन
 नास्द ॥ ४५ ॥ सिद्धेमंत्रेमहालक्ष्मीः शक्रायदर्शनंददौ ॥ रत्नेद्रसारनिर्माणविमानस्थावरप्रदा ॥ ४६ ॥ सप्तद्वीपवर्तीपृथ्वीच्छादयंतीत्वषाचसा ॥ श्वेतचं
 पकवर्णाभारतभूषणभूषिता ॥ ४७ ॥ ईषद्धास्यप्रसन्नास्याभक्तानुग्रहकातरा ॥ विभ्रतीरत्नमालांचकोटिचंद्रसमप्रभाम् ॥ ४८ ॥ दृष्ट्वाजगत्प्रसूंशांतांतु
 घावतांपुरंदरः ॥ पुलकांचितसर्वांगः साश्रुनेत्रः कृतांजलिः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मणाचप्रदत्तेनस्तोत्रराजेनसंयुतः ॥ सर्वाभीष्टप्रदेनैववैदिकेनैवतत्रच ॥ ५० ॥
 पुरंदरउवाच ॥ नमः कमलवासिन्यैनारायण्यैनमोनमः ॥ कृष्णप्रियायैसततंमहालक्ष्म्यैनमोनमः ॥ ५१ ॥ पद्मपत्रेक्षणायैचपद्मास्यायैनमोनमः ॥ प
 द्मासनायैपद्मिन्यैवैष्णव्यैनमोनमः ॥ ५२ ॥ सर्वसंपत्स्वरूपेणैसर्वाराध्यैनमोनमः ॥ हरिभक्तिप्रदायैचहर्षदायैनमोनमः ॥ ५३ ॥ कृष्णवक्षःस्थिता
 यैचकृष्णेशायैनमोनमः ॥ चंद्रशोभास्वरूपायैरत्नपद्मेचशोभने ॥ ५४ ॥ संपत्त्यधिष्ठातृदेव्यैमहादेव्यैनमोनमः ॥ नमोवृद्धिस्वरूपायैवृद्धिदायैनमो
 नमः ॥ ५५ ॥ वैकुण्ठायामहालक्ष्मीर्यालक्ष्मीः क्षीरसागरे ॥ स्वर्गलक्ष्मीरिंद्रगेहेराजलक्ष्मीर्नृपालये ॥ ५६ ॥ गृहलक्ष्मीश्चगृहिणांगेहेचगृहदेवता ॥ सुर
 भिः सागरेजातादक्षिणायज्ञकामिनी ॥ ५७ ॥ अदितिर्देवमातात्वंकमलाकमलालया ॥ स्वाहात्वंचहविर्दानेकव्यदानेस्वधास्मृता ॥ ५८ ॥ त्वंहिविष्णुस्वरू
 पाचसर्वाधारावसुंधरा ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपात्वंनारायणपरायणा ॥ ५९ ॥ क्रोधहिंसावर्जिताचवरदाशारदाशुभा ॥ परमार्थप्रदात्वंचहरिदास्यप्रदापरा ॥ ६० ॥
 ययाविनाजगत्सर्वभस्मीभूतमसारकम् ॥ जीवन्मृतंचविश्वंचशश्वत्सर्वययाविना ॥ ६१ ॥ सर्वेषांचपरामातासर्वबांधवरूपिणी ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांत्वंचकार
 णरूपिणी ॥ ६२ ॥ यथामातास्तनांधानांशिशूनांशैशवेसदा ॥ तथात्वंसर्वदामातासर्वेषांसर्वरूपतः ॥ ६३ ॥ मातृहीनः स्तनांधस्तुसचजीवतिदैवतः ॥ त्वयाहीनो
 जनः कोऽपिनजीवत्येवनिश्चितम् ॥ ६४ ॥ सुप्रसन्नस्वरूपात्वंमांप्रसन्नाभवांविके ॥ वैरग्रस्तंचविषयंदेहिमह्यंसनातनि ॥ ६५ ॥ अहंयावत्त्वयाहीनोबंधुहीनश्च
 भिक्षुकः ॥ सर्वसंपद्दिहीनश्चतावदेवहरिप्रिये ॥ ६६ ॥ ज्ञानंदेहिचधर्मंचसर्वसौभाग्यमीप्सितम् ॥ प्रभावंचप्रतापंचसर्वाधिकारमेवच ॥ ६७ ॥ जयंपराक्रमंयुद्धेप
 रमैश्वर्यमेवच ॥ इत्युक्त्वाचमहेन्द्रश्चसर्वैः सुरगणैः सह ॥ ६८ ॥ प्रणनामसाश्रुनेत्रोमूर्ध्नाचैवपुनःपुनः ॥ ब्रह्माचशंकरश्चैवशेषोधर्मश्चकेशवः ॥ ६९ ॥
 सर्वैचकुः परीहारंसुरार्थंचपुनःपुनः ॥ देवेभ्यश्चवरंदत्त्वापुष्पमालांमनोहराम् ॥ ७० ॥

स्तनांधः स्तनपाथीबालकोमातृहीनोऽपिजीवति ॥ त्वयाविनातुजनोनैवजीवतीत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ परीहारंप्रार्थनाम् ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ अर्धाधिकैश्चतुःपंचाशद्भिः पदैरनंतरम् ॥ स्वाहाशक्तेरुपाख्यानं यथावदभिवर्ण्य
ते ॥ १ ॥ एवमेतासां महादेवतानामाख्यानं श्रुत्वा नारदः पृच्छति नारायणेति ॥ १ ॥ २ ॥ निगूढं गुह्यं रहस्यं भूतमित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ १२ ॥ प्रथमतो ब्रह्मलोकं ययुस्ततो
ब्रह्मसभामाजगमुः ॥ १० ॥ ब्रह्माश्रुत्वेति ॥ देववाक्यं श्रुत्वा भवतां ब्राह्मणैर्हविर्यदीयते तस्य प्राप्त्याऽऽहारव्यवस्थां करिष्यामीति ब्रह्मा प्रतिज्ञाय देवकल्याणार्थं हरिं निषेवे अस्तौ दित्यर्थः ॥ ११ ॥ ननु
केशवाय ददौ लक्ष्मीः संतुष्टा सुरसंसदि ॥ ययुर्देवाश्च संतुष्टाः स्वस्वस्थानं च नारद ॥ ७१ ॥ देवीययौ हरेः स्थानं हृष्टाक्षीरोदशायिनः ॥ ययतुश्चैव स्वगृहं ब्र
ह्मेशानौ च नारद ॥ ७२ ॥ दत्त्वा शुभाशिषंतौ च देवेभ्यः प्रीतिपूर्वकम् ॥ इदं स्तोत्रं महापुण्यं त्रिसंध्यं पठेन्नरः ॥ ७३ ॥ कुबेरतुल्यः स भवेद्वाजराजेश्वरो
महान् ॥ पंचलक्ष जपेनैव स्तोत्रसिद्धिर्भवेच्छृणाम् ॥ ७४ ॥ सिद्धस्तोत्रं यदि पठेन्मासमेकं तु संततम् ॥ महासुखी च राजेंद्रो भविष्यति न संशयः ॥ ७५ ॥
इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ नारद उवाच ॥ नारायण महाभाग नारायण समप्रभो ॥ रूपेणैव गुणेनैव यश
सा तेजसा त्विषा ॥ १ ॥ त्वमेव ज्ञानिनां श्रेष्ठः सिद्धानां योगिनां मुने ॥ तपस्विनां मुनीनां च परो वेदविदां वरः ॥ २ ॥ महालक्ष्म्या उपाख्यानं विज्ञातं महद
द्भुतम् ॥ अन्यत्किंचिदुपाख्यानं निगूढं वदसांप्रतम् ॥ ३ ॥ अतीव गोपनीयं यदुपयुक्तं सर्वतः ॥ अप्रकाश्यं पुराणेषु वेदोक्तं धर्मसंयुतम् ॥ ४ ॥ नाराय
ण उवाच ॥ नाना प्रकारमाख्यानमप्रकाश्यं पुराणतः ॥ श्रुतं कतिविधं गूढमास्ते ब्रह्मन्सुदुर्लभम् ॥ ५ ॥ तेषु यत्सारं भूतं च श्रोतुं किं वा त्वमिच्छसि ॥ तन्मे
ब्रूहि महाभाग पश्चाद्वक्ष्यामि तत्पुनः ॥ ६ ॥ नारद उवाच ॥ स्वाहा देवी हविर्दाने प्रशस्ता सर्वकर्मसु ॥ पितृदाने स्वधाशस्ता दक्षिणा सर्वतो वरा ॥ ७ ॥ ए
तासां चरितं जन्मफलं प्राधान्यमेव च ॥ श्रोतुमिच्छामि त्वद्ब्रह्मदवेदविदां वर ॥ ८ ॥ सूत उवाच ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा प्रहस्य मुनिसत्तम ॥ कथां कथि
तुमारे भेपुराणोक्तां पुरातनीम् ॥ ९ ॥ नारायण उवाच ॥ सृष्टेः प्रथमतो देवाः स्वाहारार्थं ययुः पुरा ॥ ब्रह्मलोकं ब्रह्मसभामाजगमुः सुमनोहराम् ॥ १० ॥ ग
त्वानि वेदनं च कुराहारे तु कं मुने ॥ ब्रह्माश्रुत्वा प्रतिज्ञाय निषेवे श्रीहरिं परम् ॥ ११ ॥ नारद उवाच ॥ यज्ञरूपो हि भगवान्कलया च वभूव ह ॥ यज्ञेयं यद्ध
विदानं दत्तं तेभ्यश्च ब्राह्मणैः ॥ १२ ॥ नारायण उवाच ॥ हविर्ददति विप्राश्च भक्त्या च क्षत्रियादयः ॥ सुरानैव प्राप्नुवंति तद्दानं मुनिपुंगव ॥ १३ ॥ देवा विषण्णा
स्ते सर्वे तत्सभां च ययुः पुनः ॥ गत्वानि वेदनं च कुराहाराभावहेतुकम् ॥ १४ ॥

यज्ञे ब्राह्मणैर्हविर्दीयते तेन किं तेषां तृप्तिर्न भवतीत्याशं कते नारदः यज्ञरूपो हीति ॥ यज्ञरूपो हि परमात्मा यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः तस्मिन् यज्ञे यद्वा ब्राह्मणैस्तेभ्यो देवेभ्यो हविर्दीयते तेन किं तेषां तृप्तिर्न भवतीति शेषः
॥ १२ ॥ नारायणः समाधत्ते हविर्ददतीति ॥ सत्यं हविर्यज्ञे दीयते तथाऽपि तद्धविर्देवान्प्रतियदि प्राप्नुयात्तदा तेन हविषा देवानां तृप्तिः स्यान्न च तस्य प्रापकः कश्चिदस्ति ततो न देवानां तृप्तिरित्यर्थः ॥ १३ ॥
यत एव ततो ब्रह्मसभां प्रति देवा ययुरित्याह देवा विषण्णा इति ॥ १४ ॥

ततोदेववाक्यं श्रुत्वा ब्रह्मा तत्कल्याणार्थं श्रीकृष्णं ध्यानस्तोत्रादिना शरणं ययौ ततः श्रीकृष्णेनैतत्कार्यार्थं मूलप्रकृतिः समाराधनीयेत्युक्ते तदाज्ञया मूलप्रकृतिमाराधितवानित्याह पूजांचकारेति ॥ १५ ॥
 ततो मूलप्रकृतेरंशः स्वाहारूपेण प्रादुरभूदित्याह प्रकृतेः कलयेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ शक्तिः पत्नी च भवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ किमर्थं शक्तिर्भवेति चेत्तस्याग्नेर्दग्धुं शक्त्यभावादित्याह दग्धुमिति ॥ प्रकृतिशब्देना
 हुतयस्तृप्तिकारणत्वात् पत्नी किमर्थं भवेति चेद्देवेभ्यो हुतहाविः प्रापणार्थमित्याह त्वन्नामोच्चार्येति ॥ १९ ॥ सुरेभ्यो दास्यतीत्यन्वयः तद्विः सुराः प्राप्नुवन्ति तथा कुर्वन्ति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ स्वयं भुवं ब्रह्माणं कृष्णो
 ब्रह्मा श्रुत्वा तु ध्यानेन श्रीकृष्णं शरणं ययौ ॥ पूजांचकार प्रकृतेर्ध्यानेनैव तदाज्ञया ॥ १५ ॥ प्रकृतेः कलया चैव सर्वशक्तिस्वरूपिणी ॥ अतीव सुंदरी श्यामा
 रमणीयामनोहरा ॥ १६ ॥ ईषद्दास्य प्रसन्नास्या भक्तानुग्रहकातरा ॥ उवाचेति विधेरपेक्षया योनेरंवृणु ॥ १७ ॥ विधिस्तद्वचनं श्रुत्वा संप्रमात्समुवाच
 ताम् ॥ प्रजापतिरुवाच ॥ त्वमग्नेर्दाहिका शक्तिर्भवयाऽतीव सुंदरी ॥ १८ ॥ दग्धुं न शक्तः प्रकृतीर्हुतांश्च त्वया विना ॥ त्वन्नामोच्चार्य मंत्रांते यो दास्यति ह
 विर्नरः ॥ १९ ॥ सुरेभ्यस्तत्प्राप्नुवन्ति सुराः सानंदपूर्वकम् ॥ अग्नेः संपत्स्वरूपा च श्रीरूपा सा गृहेश्वरी ॥ २० ॥ देवानां पूजिता शश्वन्नरादीनां भवां बिके ॥ ब्रह्मण
 श्ववचः श्रुत्वा सा विषणा बभूव ह ॥ २१ ॥ तमुवाच ततो देवी स्वाभिप्रायं स्वयं भुवम् ॥ स्वाहोवाच ॥ अहं कृष्णं भजिष्यामि तपसा सुचिरेण च ॥ २२ ॥
 ब्रह्मंस्तदन्यं यत्किंचित्स्वप्नप्रवृद्धममेव च ॥ विधाता जगत्स्त्वं च शंभुर्मृत्युं जयो विभुः ॥ २३ ॥ विभर्ति शेषो विश्वं च धर्मः साक्षि च धर्मिणाम् ॥ सर्वाद्य पूज्यो दे
 वानां गणेषु च गणेश्वरः ॥ २४ ॥ प्रकृतिः सर्वसंपूज्या यत्प्रसादात्पुराऽभवत् ॥ ऋपयो मुनयश्चैव पूजिता यन्निषेवया ॥ २५ ॥ तत्पादपद्मं नियतं भावेन चिंतया
 म्यहम् ॥ पद्मास्या पादमिति युक्त्वा पद्मनाभानुसारतः ॥ २६ ॥ जगाम तपसे देवी ध्यात्वा कृष्णं निरामयम् ॥ तपस्तेपे वर्षलक्षमेकपादेन पद्मजा ॥ २७ ॥
 तदादर्शं श्रीकृष्णं निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥ अतीव कमनीयं च रूपं दृष्ट्वा च रूपिणी ॥ २८ ॥ मूर्च्छां संप्राप कालेन कामेशस्य च कामुकी ॥ विज्ञाय तदभिप्रायं सर्वे
 ज्ञस्तामुवाच ह ॥ २९ ॥ समुत्थाप्य च तां क्रोडे क्षीणां गीतपसा चिरम् ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वाराहे वै त्वमंशेन मम पत्नी भविष्यसि ॥ ३० ॥ नाम्नानाग्रजि
 ती कन्या कांतेन गजितस्य च ॥ अधुनाऽग्नेर्दाहिका त्वं भव पत्नी च भामिनी ॥ ३१ ॥ मंत्रां गुरुपा पूज्या च मत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ वह्निस्त्वां भक्तिभावेन संपूज्य
 च गृहेश्वरीम् ॥ ३२ ॥ रमिष्यति त्वया सार्धं रामयारमणीयया ॥ इत्युक्त्वाऽतर्द्धे देवो देवीं सभाष्य नारद ॥ ३३ ॥ तत्राऽऽजगाम संतुष्टो वह्निर्ब्रह्मनिदेशतः ॥
 सामवेदोक्तध्यानेन ध्यात्वा तां जगदंबिकाम् ॥ ३४ ॥ संपूज्य परितुष्टावपाणिं जग्राह मंत्रतः ॥ तदा दिव्यं वर्षशतं सरमे रामया सह ॥ ३५ ॥ मम पतिरभिलषितस्ततस्त
 पसा कृष्णं पतिकरिष्यामीत्याह अहं कृष्णमिति ॥ २२ ॥ ब्रह्मंस्तदन्यमिति ॥ तस्मात्कृष्णादन्यं यत्किंचिद्भुतस्वप्नप्रवृद्धमवच्च मिथ्या जानामीत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रकृतिर्दुर्गाराधादिरूपा पूर्वोक्त
 पंचप्रकृतिप्रकाराननु मूलप्रकृतिस्तस्याः सर्वोत्तमत्वात् ॥ २५ ॥ पादपद्मसंभवं ब्रह्माणमित्युक्त्वा पद्मनाभानुसारतस्तस्योद्देशेन जगामेत्यन्वयः ॥ २६ ॥ पद्मजालक्ष्म्यं शभूता ॥ २७ ॥ प्रकृतेः परमिति कृष्णां
 तर्गतब्रह्माभिप्रायेण ॥ २८ ॥ २९ ॥ वाराहे कल्पे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मंत्रां गुरुपा मंत्रांते प्रयुज्यमाना तदंगरूपा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ संतुष्टो मामियं वरिष्यति न वेत्याभिप्रायेण ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

अतीवनिर्जनेदेशेसंभोगसुखदेसदा ॥ वभूवगर्भस्तस्यांचहुताशस्यचतेजसा ॥ ३६ ॥ तंदधारचसादेवीदिव्यंद्रादशवत्सरम् ॥ ततःसुषावपुत्रांश्चरमणी
यान्मनोहरान् ॥ ३७ ॥ दक्षिणाग्निगार्हपत्याहवनीयान्क्रमेणच ॥ ऋषयोमुनयश्चैवब्राह्मणाःक्षत्रियादयः ॥ ३८ ॥ स्वाहांतंमंत्रमुच्चार्यहविर्दानंचचक्रिरे ॥
स्वाहायुक्तंचमंत्रंचयोगृह्णातिप्रशस्तकम् ॥ ३९ ॥ सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्यमंत्रग्रहणमात्रतः ॥ विषहीनोयथासर्पोवेदहीनोयथाद्विजः ॥ ४० ॥ पतिसेवावि
हीनास्त्रीविद्याहीनोयथापुमान् ॥ फलशाखाविहीनश्चयथावृक्षोहिर्निदितः ॥ ४१ ॥ स्वाहाहीनस्तथामंत्रोऽनहुतःफलदायकः ॥ परितुष्टाद्विजाःसर्वेदेवाः
संप्रापुराहुतीः ॥ ४२ ॥ स्वाहांतेनैवमंत्रेणसफलंसर्वमेवच ॥ इत्येवंकथितंसर्वस्वाहोपाख्यानमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ सुखदंमोक्षदंसारंकिंभूयःश्रोतुमिच्छ
सि ॥ नारदउवाच ॥ स्वाहापूजाविधानंचध्यानंस्तोत्रंमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ संपूज्यवह्निस्तुष्टावयेनतद्रदमेप्रभो ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ध्यानंचसामवेदोक्तंस्तो
त्रंपूजाविधानकम् ॥ ४५ ॥ वदामिश्रूयतां ब्रह्मन्सावधानोमुनीश्वर ॥ सर्वयज्ञारंभकालेशालग्रामेवटेऽथवा ॥ ४६ ॥ स्वाहांसंपूज्ययत्नेनयज्ञंकुर्यात्फलाप्त
ये ॥ स्वाहांमंत्रांगयुक्तांचमंत्रसिद्धिस्वरूपिणीम् ॥ ४७ ॥ सिद्धांचसिद्धिदानृणांकर्मणांफलदांशुभाम् ॥ इतिध्यात्वाचमूलेनदत्त्वापाद्यादिकंनरः ॥ ४८ ॥ स
र्वसिद्धिलभेत्स्तुत्वामूलमंत्रमुनेशृणु ॥ ॐ ह्रीं श्रीं वह्निजायायै देव्यै स्वाहेत्यनेनच ॥ ४९ ॥ यः पूजयेच्चतांभक्त्यासर्वेष्टंसंभवेद्भुवम् ॥ वह्निरुवाच ॥ स्वाहाव
ह्निप्रियावह्निजायासंतोषकारिणी ॥ ५० ॥ शक्तिःक्रियाकालदात्रीपरिपाककरीध्रुवा ॥ गतिःसदानराणांचदाहिकादहनक्षमा ॥ ५१ ॥ संसारसाररूपाचघोरसंसा
रतारिणी ॥ देवजीवनरूपाचदेवपोषणकारिणी ॥ ५२ ॥ षोडशैतानिनामानियःपठेद्रक्तिसंयुतः ॥ सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्यइहलोकेपरत्रच ॥ ५३ ॥ नांगहीनंभवेत्तस्य
सर्वकर्मसुशोभनम् ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंभार्याहीनोलभेत्प्रियाम् ॥ ५४ ॥ रंभोपमांस्वकांतांचसंप्राप्यसुखमाप्नुयात् ॥ इतिश्रीदे०म०नवमस्कंधेनारदना
रायणसंवादेस्वाहोपाख्यानेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ नारदशृणुवक्ष्यामिस्वधोपाख्यानमुत्तमम् ॥ पितृणांचतृप्तिकरं
श्राद्धात्रफलवर्धनम् ॥ १ ॥ सृष्टेरादौपितृगणान्ससर्जजगतांविधिः ॥ चतुरश्रमूर्तिमतस्त्रींश्चतेजःस्वरूपिणः ॥ २ ॥ दृष्ट्वासप्तपितृगणान्सुखरूपान्मनोहरान् ॥ आ
हारंसृजेतेषांश्राद्धंतर्पणपूर्वकम् ॥ ३ ॥ स्नानंतर्पणपर्यंतंश्राद्धंतुदेवपूजनम् ॥ आह्निकंचत्रिसंध्यांतंविप्राणांचश्रुतौश्रुतम् ॥ ४ ॥

तिलकेनवमस्कंधेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ अर्थाधिकैश्चषट्त्रिंशत्पञ्चैरथसमासतः ॥ स्वधायाःसमुपाख्यानंयथावदभिवर्ण्यते ॥ १ ॥ स्वाहोपाख्यानानंतरंस्वधोपाख्यानंवदति नारदशृण्विति
॥ १ ॥ २ ॥ सप्तपितृगणात् कव्यवाहीनलःसोमोयमश्चैवार्थमातया ॥ अग्निष्वात्तावर्हिषदःसोमपाःपितृदेवताइतिपुराणांतरप्रसिद्धान् ॥ ३ ॥ तर्पणपर्यंतंश्राद्धंदेवपूजनंचायतनपूजनंचत्रिसंध्यांतमाह्निकम् ॥ ४ ॥

बलिबलिहरणम् ॥ ५ ॥ भस्मांतंमरणपर्यंतं तस्य सूतकमशुचित्वमित्यर्थः ॥ तदेवाऽऽह न कर्माहंश्चेति ॥ ६ ॥ स्वस्थानं जगामेत्यर्थः न प्राप्नुवंतीति पूर्ववत्प्रापकाभावात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 नित्यं न कुर्याद्योविप्रस्त्रिंशं ध्यात्वा दत्तं तर्पणम् ॥ बलिवेदध्वनिं सोऽपि विषहीनो यथोरगः ॥ ५ ॥ देवीसेवाविहीनश्च श्रीहरेरनिवेद्यभुक् ॥ भस्मांतं सूतकं तस्य न
 कर्माहंश्च नारद ॥ ६ ॥ ब्रह्माश्राद्धादिकं सृष्ट्वा जगाम पितृहेतवे ॥ न प्राप्नुवंति पितरो ददति ब्राह्मणादयः ॥ ७ ॥ सर्वे च जग्मुः क्षुधिताः खिन्नास्तु ब्रह्मणः सभा
 म् ॥ सर्वानिवेदनं चक्रुस्तमेव जगतां विधिम् ॥ ८ ॥ ब्रह्माचमानसीं कन्यां ससृजे च मनोहराम् ॥ रूपयौवनसंपन्नां शतचंद्रानि भाननाम् ॥ ९ ॥ विद्यावतीं
 गुणवतीमतिरूपवतीं सतीम् ॥ श्वेतचंपकवर्णाभारत्नभूषणभूषिताम् ॥ १० ॥ विशुद्धां प्रकृतेरंशां सस्मितां वरदां शुभाम् ॥ स्वधाभिधां च सुदतीं लक्ष्मीं
 लक्षणसंयुताम् ॥ ११ ॥ शतपद्मपदन्यस्तपादपद्मं च विभ्रतीम् ॥ पत्नीं पितॄणां पद्मास्यां पद्मजां पद्मलोचनाम् ॥ १२ ॥ पितृभ्यश्च ददौ ब्रह्मा तुष्टेभ्यस्तु
 ष्टिरूपिणीम् ॥ ब्राह्मणानां चोपदेशं च कारगोपनीयकम् ॥ १३ ॥ स्वधांतं मे त्रमुच्चार्य पितृभ्यो देयमित्यपि ॥ क्रमेण तेन विप्राश्च पित्रे दानं ददुःपुरा ॥ १४ ॥
 स्वाहाशस्ता देवदाने पितृदाने स्वधा स्मृता ॥ सर्वत्र दक्षिणाशस्ताहतं यज्ञमदक्षिणम् ॥ १५ ॥ पितरो देवताविप्रामुनयो मनवस्तथा ॥ पूजां चक्रुः स्वधांशां
 तां तुष्टुवुः परमादरात् ॥ १६ ॥ देवादयश्च संतुष्टाः परिपूर्णमनोरथाः ॥ विप्रादयश्च पितरः स्वधादेवीवरेण च ॥ १७ ॥ इत्येवं कथितं सर्वस्वधोपाख्यानमेव
 च ॥ सर्वेषां च तुष्टिकरं किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ १८ ॥ नारद उवाच ॥ स्वधापूजाविधानं च ध्यानं स्तोत्रं महामुने ॥ श्रोतुमिच्छामि यत्नेन वदस्व देवि दांवर ॥ १९ ॥
 ॥ नारायण उवाच ॥ ध्यानं च स्तवनं ब्रह्मन् वेदोक्तं सर्वमंगलम् ॥ सर्वजानां सच कथं ज्ञातुमिच्छसि वृद्धये ॥ २० ॥ शरत्कृष्णत्रयोदश्यां मघायां श्राद्धवास
 रे ॥ स्वधां संपूज्य यत्नेन ततः श्राद्धं समाचरेत् ॥ २१ ॥ स्वधानां भ्यर्च्य यो विप्रः श्राद्धं कुर्यादहंमतिः ॥ न भवेत्फलभाक् सत्यं श्राद्धस्य तर्पणस्य च ॥ २२ ॥
 ब्रह्मणो मानसीं कन्यां शश्वत्सु स्थिरयौवनाम् ॥ पूज्यां वै पितृदेवानां श्राद्धानां फलदां भजे ॥ २३ ॥ इति ध्यात्वा शिलायां वा ह्यथ वामं गले वटे ॥ दद्यात्पाद्या
 दिकं तस्यै मूलेनेति श्रुतौ श्रुतम् ॥ २४ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं स्वधा देव्यै स्वाहेति च महामुने ॥ समुच्चार्य च संपूज्यस्तु त्वातां प्रणमेद्विजः ॥ २५ ॥ स्तोत्रं शृणु मुनि
 श्रेष्ठ ब्रह्मपुत्र विशारद ॥ सर्ववांछाप्रदं नृणां ब्रह्मणाय तत्कृतं पुरा ॥ २६ ॥ नारायण उवाच ॥ स्वधोच्चारणमात्रेण तीर्थस्नानाभिवेत्तरः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो वा
 जपेयफलं लभेत् ॥ २७ ॥ स्वधास्वधास्वधेत्येवं यदि वारत्रयं स्मरेत् ॥ श्राद्धस्य फलमाप्नोति वलेश्च तर्पणस्य च ॥ २८ ॥ श्राद्धकाले स्वधास्तोत्रं यः शृणोति स मा
 हितः ॥ स लभेच्छ्राद्धसंभूतं फलमेव न संशयः ॥ २९ ॥ स्वधास्वधास्वधेत्येवं त्रिसंध्यं पठेन्नरः ॥ प्रियां विनीतां स लभेत् सार्धं पुत्रगुणान्विताम् ॥ ३० ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ तारमायारमाकामजीवपूर्वोर्मित्रः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ अष्टाधिकैश्चनवतिश्लोकैरथसविस्तरम् ॥ दक्षिणायाउपाख्यानंयथावदभिवर्ण्यते
पितृणांप्राणतुल्यात्वंद्विजजीवनरूपिणी ॥ श्राद्धाधिष्ठातृदेवीचश्राद्धादीनांफलप्रदा ॥ ३१ ॥ नित्यात्वंसत्यरूपाऽसिपुण्यरूपासिसुव्रते ॥ आविर्भावतिरो
भावोसृष्टौचप्रलयेतव ॥ ३२ ॥ ॐस्वस्तिश्चनमःस्वाहास्वधात्वंदक्षिणातथा ॥ निरूपिताश्चतुर्वेदैःप्रशस्ताःकर्मिणांपुनः ॥ ३३ ॥ कर्मपूत्यर्थमेवैताईश्वरे
णविनिर्मिताः ॥ इत्येवमुक्त्वासब्रह्माब्रह्मलोकेस्वसंसदि ॥ ३४ ॥ तस्थौचसहसासद्यःस्वधासाऽविर्बभूवह ॥ तदापितृभ्यःप्रददौतामेवकमलाननाम् ॥
॥ ३५ ॥ तांसंप्राप्यययुस्तेचपितरश्चप्रहर्षिताः ॥ स्वधास्तोत्रमिदंपुण्यंयःशृणोतिसमाहितः ॥ ३६ ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुवाञ्छितंफलमाप्नुयात् ॥ इति
श्रीदेवीभागवतेम०नवमस्कंधेनारदनारायणसंवादेस्वधोपाख्यानेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ उक्तंस्वाहास्वधाख्यानं
प्रशस्तंमधुरंपरम् ॥ वक्ष्यामिदक्षिणाख्यानंसावधानोनिशामय ॥ १ ॥ गोपीसुशीलागोलोकेपुराऽसीत्प्रेयसीहरेः ॥ राधाप्रधानासध्रीचीधन्यामान्या
मनोहरा ॥ २ ॥ अतीवसुंदरीरामासुभगासुदतीसती ॥ विद्यावतीगुणवतीचातिरूपवतीसती ॥ ३ ॥ कलावतीकोमलांगीकांताकमललोचना ॥ सुश्रोणी
सुस्तनीश्यामान्यग्रोधपरिमंडिता ॥ ४ ॥ ईषद्धास्यप्रसन्नास्यारत्नालंकारभूषिता ॥ श्वेतचंपकवर्णाभाविबोष्ठीमृगलोचना ॥ ५ ॥ कामशास्त्रेषुनिपुणाका
मिनीहंसगामिनी ॥ भावानुरक्ताभावज्ञाकृष्णस्यप्रियभामिनी ॥ ६ ॥ रसज्ञारसिकारासेरासेशस्यरसोत्सुका ॥ उवासादक्षिणेक्रोडेराधायाःपुरतःपुरा ॥
॥ ७ ॥ संवभूवानप्रमुखोभयेनमधुसूदनः ॥ दृष्ट्वाधांचपुरतोगोपीनांप्रवरोत्तमाम् ॥ ८ ॥ कामिनीरक्तवदनारक्तपंकजलोचनाम् ॥ कोपेनकंपितांगीच
कोपेनस्फुरिताधराम् ॥ ९ ॥ वेगेनतांतुगच्छंतीविज्ञायतदनंतरम् ॥ विरोधभीतोभगवानंतर्धानंचकारसः ॥ १० ॥ पलायंतंचकांतंचशांतंसत्त्वंसुविग्रह
म् ॥ विलोक्यकंपितागोप्यःसुशीलाद्यास्ततोभिया ॥ ११ ॥ विलोक्यलंपटंतत्रगोपीनांलक्षकोटयः ॥ पुटांजलियुताभीताभक्तिनम्रात्मकंधराः ॥ १२ ॥
रक्षरक्षेत्युक्तवंत्योदेवीमितिपुनःपुनः ॥ ययुर्भयेनशरणंतस्याश्चरणपंकजे ॥ १३ ॥ त्रिलक्षकोटयोगोपाःसुदामादयएवच ॥ ययुर्भयेनशरणंतत्पादाब्जेचना
रद ॥ १४ ॥ पलायंतंचकांतंचविज्ञायपरमेश्वरी ॥ पलायंतींसहचरींसुशीलांचशशापसा ॥ १५ ॥ अद्यप्रभृतिगोलोकंसाचेदायातिगोपिका ॥ सद्योगमन
मात्रेणभस्मसाच्चभविष्यति ॥ १६ ॥ इत्येवमुक्त्वातत्रैवदेवदेवेश्वरीरूपा ॥ रासेश्वरीरासमध्यरासेशमाजुहावह ॥ १७ ॥

॥ १ ॥ दक्षिणाख्यानं वक्तुं प्रतिजानीते उक्तमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ न्यग्रोधवृक्षवद्भट्टवृक्षवच्छोभिताशरीरशोभया ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अदक्षिणे क्रोडे वामांके ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
देवीं राधां रक्षरक्षेत्युक्तवंत्यः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गमनमात्रेणाऽऽगमनमात्रेण ॥ १६ ॥ रासेशंकृष्णमाजुहावाऽऽकारितवती ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ ननु त्वया गर्वः किमर्थं कृत इति चेत् त्वयाममसंमानस्तथैव कृतस्तस्मादित्याह स्त्रीगर्व इति ॥ पतिसौभाग्यात्पतिकृतसंमानादित्यर्थः ॥ ननु तर्ह्यधुना गर्व एव पात्यतां तत्राऽऽह सुखं वेति ॥
 त्वत्प्रीतौ सत्यामेव गर्वात्सुखं भवति नान्यथा यस्मादेवं तस्मात्सुखार्थं धर्मेण पतिं सेवेदित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ बंधुपुत्रीणां भर्तुर्वधोः समो बंधुर्नेत्यन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ कुल
 नालोक्य पुरतः कृष्णराधा विरहकातरा ॥ युगकोटि समं मेनेक्षणभेदेन सुव्रता ॥ १८ ॥ हे कृष्ण प्राणनाथेशाऽऽगच्छ प्राणाधिकप्रिय ॥ प्राणाधिष्ठातृ देवेश प्राणायां
 तित्वया विना ॥ १९ ॥ स्त्रीगर्वः पतिसौभाग्यादर्थते च दिने दिने ॥ सुखं च विपुलं यस्मात्तं सेवेद्धर्मतः सदा ॥ २० ॥ पतिर्वंधुः कुलस्त्रीणामधिदेवः सदा गतिः ॥ पर
 संपत्स्वरूपश्च मूर्तिमान् भोगदः सदा ॥ २१ ॥ धर्मदः सुखदः शश्वत्प्रीतिदः शांतिदः सदा ॥ सन्मानैर्दीप्यमानश्च मानदो मानखंडनः ॥ २२ ॥ सारात्सार
 तरः स्वामी बंधूनां बंधुवर्धनः ॥ न च भर्तुः समो बंधुर्वधोर्वंधुषु दृश्यते ॥ २३ ॥ भरणादेव भर्ता च पालनात्पतिरुच्यते ॥ शरीरेशाच्च स स्वामी कामदः कांत उ
 च्यते ॥ २४ ॥ बंधुश्च सुखवृद्ध्या च प्रीतिदानात्प्रियः स्मृतः ॥ ऐश्वर्यदानादींश्च प्राणेशात्प्राणनायकः ॥ २५ ॥ रतिदानाच्चरमणः प्रियो नास्ति प्रियात्प
 रः ॥ पुत्रस्तु स्वामिनः शुक्राज्जायते तेन स प्रियः ॥ २६ ॥ शतपुत्रात्परः स्वामी कुलजानां प्रियः सदा ॥ असत्कुलप्रसूताया कांतं विज्ञातुमक्षमा ॥ २७ ॥
 स्नानं च सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दक्षिणा ॥ प्रादक्षिण्यं पृथिव्याश्च सर्वाणि च तपांसि च ॥ २८ ॥ सर्वाण्येव व्रतादीनि महादानानि यानि च ॥ उपोषणानि पुण्यानि यानि या
 नि श्रुतानि च ॥ २९ ॥ गुरुसेवा विप्रसेवा वेदसेवा दिकं च यत् ॥ स्वामिनः पादसेवायाः कलां नार्हति षोडशीम् ॥ ३० ॥ गुरुविप्रेन्द्रदेवेषु सर्वेभ्यश्च पतिर्गुरुः ॥ वि
 द्यादाता यथा पुंसां कुलजानां तथा प्रियः ॥ ३१ ॥ गोपीनां लक्ष्मीकोटीनां गोपानां च तथैव च ॥ ब्रह्मांडानामसंख्यानां तत्र स्थानां तथैव च ॥ ३२ ॥ विश्वादिगो
 लकांतानामीश्वरीयत्प्रसादतः ॥ अहं न जानेतं कांतं स्त्रीस्वभावो दुरत्ययः ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वा राधिका कृष्णं तत्र दध्यौ स्वभक्तितः ॥ रुरोद प्रेम्णा साराधानाथना
 थेति चाऽब्रवीत् ॥ ३४ ॥ दर्शनं देहिरमणदीना विरहदुःखिता ॥ अथ सा दक्षिणा देवी ध्वस्ता गोलोकतो मुने ॥ ३५ ॥ सुचिरं च तपस्तत्त्वा विवेश कमलातनौ ॥
 अथ देवादयः सर्वे यज्ञं कृत्वा सुदुष्करम् ॥ ३६ ॥ नालभं स्ते फलं तेषां विषण्णाः प्रययुर्विधिम् ॥ विधिर्निवेदनं श्रुत्वा देवादीनां जगत्पतिम् ॥ ३७ ॥ दध्यौ च सुचि
 रं भक्त्या प्रत्यादेशमवापसः ॥ नारायणश्च भगवान्महा लक्ष्म्याश्च देहतः ॥ ३८ ॥ विनिष्कृष्य मर्त्यलक्ष्मीं ब्रह्मणे दक्षिणां ददौ ॥ ब्रह्मा ददौ तां यज्ञाय पूरणार्थं च क
 र्मणाम् ॥ ३९ ॥ यज्ञः संपूज्य विधिवत्तां तुष्टावत दामुदा ॥ तप्तकांचनवर्णाभां चंद्रकोटि समप्रभाम् ॥ ४० ॥

जानां पतिव्रतानां यात्वसत्कुलप्रसूतासाकांतं
 विज्ञातुमक्षमा भवतीति दूरतस्तस्य पुनः सेवादिकमित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तं कांतं सर्वापेक्षया सेव्यं न जाने यतः स्त्रीस्वभावो दुरत्ययो भवति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ जगत्पतिं विष्णुं दध्यौ चिंतितवान् प्रत्यादेशमुत्तरं तव कार्यं करिष्यामीत्येवं रूपमवाप प्राप्तवान् ॥ ३८ ॥ मर्त्यलक्ष्मीं मनुष्याणां लक्ष्मीं दक्षिणां ब्रह्मणे ददौ यज्ञाय यज्ञपुरुषाय ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥ दक्षिणायां दीयमानायां फलस्य जायमानत्वेन कर्मफलं दक्षिणायाः पुत्र इत्यर्थः ॥४९॥५०॥ तत्पुत्ररूपं फलं दक्षिणाया मुत्पन्नं सर्वेभ्यो यजमानेभ्यो ददाति
त्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यत एव ततो दक्षिणादाने विलंबो न कर्तव्य इत्याह कृत्वा कर्म चेति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तच्छतगुणा शतगुणा दक्षिणा शतगुणितेत्यर्थः ॥ द्विगुणा शतगुणा शतगुणा शतगुणि

अतीव कमनीयां च सुंदरीं सुमनोहराम् ॥ कमलास्यां कोमलां गीं कमलायतलोचनाम् ॥ ४१ ॥ कमलासनपूज्यां च कमलांगसमुद्रवाम् ॥ वह्निशुद्धां शु
काधानां विबोष्ठीं सुदर्तां सतीम् ॥ ४२ ॥ विभ्रतीं कवरीभारं मालतीं माल्यसंयुतम् ॥ ईषद्धास्यप्रसन्नास्यां रत्नभूषणभूषिताम् ॥ ४३ ॥ सुवेषाढ्यां च सु
स्नातां मुनिमानसमोहिनीम् ॥ कस्तुरीविंदुभिः सार्धं सुगंधिचंदनैंदुभिः ॥ ४४ ॥ सिंदूरविंदुनाल्पेनाप्यलिकाधः स्थलोज्ज्वलाम् ॥ सुप्रशस्तनितं वा
ढ्यां बृहच्छोणिपयोधराम् ॥ ४५ ॥ कामदेवाधाररूपां कामवाणप्रपीडिताम् ॥ तां हृद्धारणीयां च यज्ञोमूर्च्छामवापह ॥ ४६ ॥ पत्नीतामेव जग्राह वि
धिवोधितपूर्वकम् ॥ दिव्यवर्षशतं चैव तां गृहीत्वा तु निर्जने ॥ ४७ ॥ यज्ञोरे मे मुदा युक्तो रामेशोरमया सह ॥ गर्भदधारसा देवी दिव्यं द्वादशवर्षकम् ॥ ४८ ॥
ततः सुषावपुत्रं च फलं वै सर्वकर्मणाम् ॥ परिपूर्णं कर्मणि च तत्पुत्रः फलदायकः ॥ ४९ ॥ यज्ञो दक्षिणाया सार्धं पुत्रेण च फलेन च ॥ कर्मिणां फलदाता चेत्येवं वे
दविदो विदुः ॥ ५० ॥ यज्ञश्च दक्षिणां प्राप्य पुत्रं च फलदायकम् ॥ फलं ददौ च सर्वेभ्यः कर्मणां चैव नारद ॥ ५१ ॥ तदा देवादयस्तुष्टाः परिपूर्णमनोरथाः ॥
स्वस्थाने ते ययुः सर्वधर्मवक्त्रादिदं श्रुतम् ॥ ५२ ॥ कृत्वा कर्म च कर्ता च तूर्णं दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ तत्क्षणं फलमाप्नोति वेदैरुक्तमिदं मुने ॥ ५३ ॥ कर्मी कर्मणि
पूर्णं च तत्क्षणे यादि दक्षिणाम् ॥ न दद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्च देवेनाज्ञानतोऽथवा ॥ ५४ ॥ मुहूर्ते समर्प्यते तु द्विगुणा सा भवेद्ध्युवम् ॥ एकरात्रे व्यतीते च भवेच्छतगु
णा च सा ॥ ५५ ॥ त्रिरात्रे तच्छतगुणा सप्ताहे द्विगुणा ततः ॥ मासे लक्षगुणा प्रोक्ता ब्राह्मणानां च वर्धते ॥ ५६ ॥ संवत्सरे व्यतीते तु सा त्रिकोटिगुणा भवेत् ॥
कर्मतश्च जमानां सर्वे वै निष्फलं भवेत् ॥ ५७ ॥ सच ब्रह्मस्वहारी च न कर्माहो शुचिर्नरः ॥ दरिद्रो व्याधियुक्तश्च तेन पापेन पातकी ॥ ५८ ॥ तद्ब्रह्माद्याति
लक्ष्मीश्च शपदं त्वासुदारुणम् ॥ पितरो नैव गृह्णन्ति तदत्तं श्राद्धतर्पणम् ॥ ५९ ॥ एवं सुराश्च तत्पूजां तदत्तामग्निराहुतिम् ॥ दत्तं न दीयते दानं ग्रहीतानैव या
चते ॥ ६० ॥ उभौ तौ नरके यातश्छत्ररज्जौ यथा घटः ॥ नार्पयेद्यजमानश्चेद्याचितश्चापि दक्षिणाम् ॥ ६१ ॥ भवेद्ब्रह्मस्वापहारी कुंभीपाकं व्रजे दध्युवम् ॥
वर्षलक्षं वसेत्तत्र यमदूतेन ताडितः ॥ ६२ ॥ ततो भवेत्स चांडालो व्याधियुक्तो दरिद्रकः ॥ पातयेत्पुरुषान्सप्तपूर्वांश्च सप्तजन्मतः ॥ ६३ ॥

तादक्षिणाद्विगुणितेत्यर्थः ॥ एवमन्यत्र व्याख्येयम् ॥ एवं ब्राह्मणानां दक्षिणा वर्धते इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ एवं दक्षिणाया अप्रदाने निष्फलं कर्म भवेदित्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सुराः पूजां गृह्णन्ति तदत्तामाहु
तिं चाग्निं गृह्णातीत्यर्थः ॥ दत्तं च न दीयत इति ॥ कर्म समये दत्तं मनसा संकल्पितं दानं दक्षिणारूपं यजमानेन यदि न दीयते तथा ग्रहीता विप्रो यदित दक्षिणारूपं न याचते इत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ यज्ञपुरुषेण कृतं पूजाविधिमित्यर्थः ॥ कर्मण इति ॥ अदक्षिणस्य यज्ञस्य फलमेव नास्ति तदा तत्फलं कस्य भविष्यतीति शंका वृथैवेति भावः ॥ ६५ ॥ एवकारो भिन्नक्रमः ॥ कर्मण्येवेत्यर्थः ॥ फलमभ्युपेत्याऽऽह ॥ तद्वृत्ते च बलि रिति ॥ ६६ ॥ चकारेणादक्षिणयज्ञफलमित्यर्थः ॥ ६७ ॥ असद्विजैर्व्यभिचारादिदोषदुष्टैः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ दक्षिणां सा दक्षिणस्कंधादित्यर्थः

इत्येवं कथितं विप्रर्किभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ नारद उवाच ॥ यत्कर्म दक्षिणाहीनं को भुंक्ते तत्फलं मुने ॥ ६४ ॥ पूजाविधिं दक्षिणायाः पुरायज्ञकृतं वद ॥ ना रायण उवाच ॥ कर्मणोऽदक्षिणस्यैव कुत एव फलं मुने ॥ ६५ ॥ सदक्षिणे कर्मणि च फलमेव प्रवर्तते ॥ अदक्षिणं च यत्कर्म तद्वृत्ते च बलिमुने ॥ ६६ ॥ बलयेत त्प्रदत्तं च वामनेन पुरामुने ॥ अश्रोत्रियश्चाद्धद्रव्यमश्रद्धादानमेव च ॥ ६७ ॥ वृषलीपतिविप्राणां पूजाद्रव्यादिकं च यत् ॥ असद्विजैः कृतं यज्ञमशुचेः पू जनं च यत् ॥ ६८ ॥ गुरावभक्तस्य कर्म बलिर्भुंक्तेन संशयः ॥ दक्षिणायाश्च यद्ध्यानं स्तोत्रं पूजाविधिक्रमम् ॥ ६९ ॥ तत्सर्वकण्वशाखोक्तं प्रवक्ष्यामि निशा मय ॥ पुरासंप्राप्य तां यज्ञः कर्मदक्षां च दक्षिणाम् ॥ ७० ॥ मुमोहास्याः स्वरूपेण तुष्टाव कामकातरः ॥ यज्ञ उवाच ॥ पुरागोलोकगोपीत्वं गोपीनां प्रवराव रा ॥ ७१ ॥ राधासमा तत्सखी च श्रीकृष्णप्रेयसी प्रिया ॥ कार्तिकी पूर्णिमायां तुरासे राधामहोत्सवे ॥ ७२ ॥ आविर्भूता दक्षिणां सा लक्ष्म्याश्च तेन दक्षिणा ॥ पुरात्वं च सुशीलाख्याख्याताशीलेन शोभने ॥ ७३ ॥ लक्ष्मीदक्षां सभागात्वं राधाशापाच्च दक्षिणा ॥ गोलोकात्त्वं परिभ्रष्टाममभाग्यादुपस्थिता ॥ ७४ ॥ कृपांकुरु महाभागे मामेव स्वामिनं कुरु ॥ कर्मिणां कर्मणां देवीत्वमेव फलदा सदा ॥ ७५ ॥ त्वया विना च सर्वेषां सर्वकर्मच निष्फलम् ॥ त्वया वि ना तथा कर्म कर्मिणां च न शोभते ॥ ७६ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाश्च दिक्पालादय एव च ॥ कर्मणश्च फलं दातुं न शक्ताश्च त्वया विना ॥ ७७ ॥ कर्मरूपी स्वयं ब्रह्मा फलरूपी महेश्वरः ॥ यज्ञरूपी विष्णुरहं त्वमेषां साररूपिणी ॥ ७८ ॥ फलदा तृपरं ब्रह्मनिर्गुणा प्रकृतिः परा ॥ स्वयं कृष्णश्च भगवान्सच शक्तस्त्वया स ह ॥ ७९ ॥ त्वमेव शक्तिः कांते मेशश्च जन्मनि जन्मनि ॥ सर्वकर्मणि शक्तोऽहं त्वया सह वरानने ॥ ८० ॥ इत्युक्त्वा च पुरस्तस्थौ यज्ञाधिष्ठातृदेवता ॥ तुष्टाव भूवसादेवी भेजे तं कमलाकला ॥ ८१ ॥ इदं च दक्षिणास्तोत्रं यज्ञकाले च यः पठेत् ॥ फलं च सर्वयज्ञानां प्राप्नोति नात्र संशयः ॥ ८२ ॥ राजसूये वाजपेये गोमे धेनुरमेधके ॥ अश्वमेधे लांगले च विष्णुयज्ञे यशस्करे ॥ ८३ ॥ धनदेभूमिदे पूते फलदे गजमेधके ॥ लोहयज्ञे स्वर्णयज्ञे रत्नयज्ञेऽथ ताम्रके ॥ ८४ ॥ शिवयज्ञे रुद्र यज्ञे शक्रयज्ञे च बंधुके ॥ वृष्टौ वरुणयागे च कंडके वैरिमर्दने ॥ ८५ ॥ शुचियज्ञे धर्मयज्ञेऽध्वरे च पापमोचने ॥ ब्रह्मणी कर्मयागे च योनियागे च भद्रके ॥ ८६ ॥

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तं यज्ञपुरुषं पतिं भेजे सेवितवती ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ भद्रके कल्याणकरे योनियागे मूलप्रकृतियागे अंबायज्ञे इत्यर्थः ॥ एते च यागाः ॥ केचित्प्रसिद्धा शाखायां प्रसिद्धाः केचिदप्रसिद्धा शाखायामिति बाध्यम् ॥ ८६ ॥

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ तारलक्ष्मीकाममायाबीजाद्योमंत्रः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ अंगहीनं न भवेत्सांगं भवेदित्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ त्रिसप्ततिष्ठोक्तवर्गैः षष्ठ्युपाख्यानमद्भुतम् ॥ पृच्छते नारदायात्रयथावदभिवर्ण्यते ॥ १ ॥ दक्षिणोपाख्यानं श्रुत्वान्यशक्त्युपाख्यानं पृच्छति ॥

एतेषांच सप्तमारंभे इदं स्तोत्रं चयः पठेत् ॥ निर्विघ्नेन च तत्कर्म सर्वं भवति निश्चितम् ॥ ८७ ॥ इदं स्तोत्रं च कथितं ध्यानं पूजाविधिं शृणु ॥ शालग्रामे वटे वाऽपि दक्षिणां पूजयेत्सुधीः ॥ ८८ ॥ लक्ष्मीं दक्षां ससंभृतां दक्षिणां कमलाकलाम् ॥ सर्वकर्मसु दक्षां च फलदां सर्वकर्मणाम् ॥ ८९ ॥ विष्णोः शक्तिस्वरूपां च पूजितां वंदितां शुभाम् ॥ शुद्धिदां शुद्धिरूपां च सुशीलां शुभदां भजे ॥ ९० ॥ ध्यात्वाऽनेनैव वरदां मूलेन पूजयेत्सुधीः ॥ दत्त्वा पाद्यादिकं देव्यै वेदोक्तेनैव नारद ॥ ९१ ॥ ॐ श्रीं क्लीं ह्रीं दक्षिणायै स्वाहेति च विचक्षणः ॥ पूजयेद्विधिवद्भक्त्या दक्षिणां सर्वपूजिताम् ॥ ९२ ॥ इत्येवं कथितं ब्रह्मन्दक्षिणाख्यानमेव च ॥ सुखदं प्रीतिदं चैव फलदं सर्वकर्मणाम् ॥ ९३ ॥ इदं च दक्षिणाख्यानं यः शृणोति समाहितः ॥ अंगहीनं च तत्कर्म न भवेद्भारते भुवि ॥ ९४ ॥ अपुत्रो लभते च वधूं वराम् ॥ ९५ ॥ विद्याहीनो लभेद्विद्यां धनहीनो लभेद्वनम् ॥ भूमिहीनो लभेद्भूमिं प्रजाहीनो लभेत्प्रजाम् ॥ ९६ ॥ संकटे वंधुविच्छेदे विपत्तौ वंरिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ नारद उवाच ॥ अनेकानां च देवीनां श्रुतमाख्यानमुत्तमम् ॥ अन्यासां च रितं ब्रह्मन्वदवेदविदां वर ॥ १ ॥ नारायण उवाच ॥ त्विमासां च रितं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ २ ॥ नारायण उवाच ॥ षष्ठांशा प्रकृतेर्याचसा च षष्ठी प्रकीर्तिता ॥ बालकानामधिष्ठात्री विष्णुमाया च बालदा ॥ ३ ॥ मातृका सुचविख्याता देवसेनाभिधा च या ॥ प्राणाधिकप्रिया सा ध्वीस्कंदभार्या च सुव्रता ॥ ४ ॥ आयुःप्रदा च बालानां धात्री रक्षणकारिणी ॥ सततं शिशुपार्श्वस्था योगेन सिद्धियोगिनी ॥ ५ ॥ तस्याः पूजाविधिं ब्रह्मन्निति हासमिदं शृणु ॥ यच्छ्रुतं धर्मवक्त्रेण सुखदं पुत्रदं परम् ॥ ७ ॥

नारद उवाच ॥ अनेकानामिति ॥ सरस्वत्यादिदेवीनामित्यर्थः ॥ अन्यासां षष्ठ्यादिदेवीनामित्यर्थः ॥ १ ॥ वेदेषु सर्वदेवीनां पृथक्पृथगाख्यानमुपवर्णितमस्ति तन्मया कियत्पर्यंतं वक्तव्यं तन्मध्ये यासां देवीनामाख्यानं तवाभिलषितं तत्पृच्छेत्याह ॥ सर्वासामिति ॥ २ ॥ ३ ॥ तत्र तिसृणां मध्ये षष्ठ्युपाख्यानमाह षष्ठांशेति ॥ प्रकृतेर्मूलप्रकृतेः षष्ठांशत्वात् षष्ठीपदवाच्यत्वम् ॥ ४ ॥ देवसेनेति ॥ आयुष्मते तु षष्ठीचयाभिद्रसेनेत्युत आहुस्तां विद्यामिति वाक्येनैन्द्रसेनेति नामोक्तं तथा च देवसेना इन्द्रसेनेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ चरुभुक्त्वास्थितायाइतिशेषः ॥ देवदेवानांद्वादशवर्षाणीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ ज्ञानयोगंविवेकम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
 राजाप्रियव्रतश्चासीत्स्वायंभुवमनोःसुतः ॥ योगीन्द्रो नोद्वहद्रार्यातपस्यासुरतः सदा ॥ ८ ॥ ब्रह्माज्ञयाचयत्तेनकृतदारोवभूवह ॥ सुचिरंकृतदारश्च
 नलेभेतनयंमुने ॥ ९ ॥ पुत्रेष्टियज्ञंतंचापिकारयामासकश्यपः ॥ मालिन्यैतस्यकांतायैमुनिर्यज्ञचरुंददौ ॥ १० ॥ भुक्त्वाचतंचरुंतस्याःसद्योगभौवभूव
 ह ॥ दधारतंचसादेवीदेवंद्वादशवत्सरम् ॥ ११ ॥ ततःसुपावसाब्रह्मन्कुमारंकनकप्रभम् ॥ सर्वावयवसंपन्नंमृतमुत्तारलोचनम् ॥ १२ ॥ तं दृष्ट्वा रुरुदुः
 सर्वानार्यश्चवांधवस्त्रियः ॥ मूर्च्छामवापतन्मातापुत्रशोकेनभूयसा ॥ १३ ॥ इमंज्ञानंचययौराजागृहीत्वाबालकंमुने ॥ रुरौदतत्रकांतारेपुत्रंकृत्वास्ववक्ष
 सि ॥ १४ ॥ नोत्सृजद्वालकंराजाप्राणांस्त्यक्तुंसमुद्यतः ॥ ज्ञानयोगं विसस्मारपुत्रशोकात्सुदारुणात् ॥ १५ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रविमानंचददर्शसः ॥
 शुद्धस्फटिकसंकाशंमणिराजविनिर्मितम् ॥ १६ ॥ तेजसाज्वलितंशश्वच्छोभितंक्षौमवाससा ॥ नानाचित्रविचित्राढ्यंचपुष्पमालाविराजितम् ॥ १७ ॥
 ददर्शतत्रदेवींचकमनीयांमनोहराम् ॥ श्वेतचंपकवर्णाभांशश्वत्सुस्थिरयौवनाम् ॥ १८ ॥ ईषद्वास्यप्रसन्नास्यांरत्नभूषणभूषिताम् ॥ कृपामर्यायोगसि
 द्धाभक्तानुग्रहकातराम् ॥ १९ ॥ दृष्ट्वातांपुरतोराजातुष्टावपरमादरम् ॥ चकारपूजनंतस्याविहायबालकंभुवि ॥ २० ॥ पप्रच्छराजातांतुष्टां ग्रीष्मसूर्य
 समप्रभाम् ॥ तेजसाज्वलितांशांतांकांतांस्कंदस्यनारद ॥ २१ ॥ राजोवाच ॥ कात्वंसुशोभनेकांतेकस्यकांतासिसुव्रते ॥ कस्यकन्यावरारोहेधन्या
 मान्याचयोपिताम् ॥ २२ ॥ नृपेन्द्रस्यवचःश्रुत्वाजगन्मंगलचंडिका ॥ उवाचदेवसेनासादेवानांरणकारिणी ॥ २३ ॥ देवानांदैत्यग्रस्तानांपुरासेनावभूव
 सा ॥ जयंददौसातेभ्यश्चदेवसेनाचतेनसा ॥ २४ ॥ श्रीदेवसेनोवाच ॥ ब्रह्मणोमानसीकन्यादेवसेनाहमीश्वरी ॥ सृष्ट्वामांमनसाधाताददौस्कंदायभूमिप
 ॥ २५ ॥ मातृकासुचिख्यातास्कंदभार्याचसुव्रता ॥ विश्वेष्टीतिविख्यातापष्टांशाप्रकृतेःपरा ॥ २६ ॥ अपुत्रायपुत्रदाऽहंप्रियादात्रीप्रियायच ॥
 धनदाऽहंदरिद्रेभ्यःकर्मिभ्यश्चस्वकर्मदा ॥ २७ ॥ सुखंदुःखंभयंशोकोहर्षोमंगलमेवच ॥ संपत्तिश्चविपत्तिश्चसर्वभवतिकर्मणा ॥ २८ ॥ कर्मणाबहुपुत्र
 श्ववंशहीनःस्वकर्मणा ॥ कर्मणामृतपुत्रश्चकर्मणाचिरजीवनः ॥ २९ ॥ कर्मणागुणवांश्चैवकर्मणाचांगहीनकः ॥ कर्मणाबहुभार्यश्चभार्याहीनश्चकर्मणा
 ॥ ३० ॥ कर्मणारूपवान्धर्मीरोगीशश्वत्स्वकर्मणा ॥ कर्मणाचभवेद्ब्रयाधिःकर्मणाऽऽरोग्यमेवच ॥ ३१ ॥ तस्मात्कर्मपरंराजन्सर्वेभ्यश्चश्रुतौश्रुतम् ॥
 इत्येवमुक्त्वासादेवीगृहीत्वाबालकंमुने ॥ ३२ ॥ महाज्ञानेनसादेवीजीवयामासलीलया ॥ राजाददर्शतंबालंसस्मितंकनकप्रभम् ॥ ३३ ॥
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ परमुत्कृष्टतादृशमहत्कर्मणोदायहमस्मीतिभावः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ षष्ठदिवसेऽथवा एकविंशतिमेवासरे ॥ ४७ ॥ वर्धयामास पूजामित्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

देवसेनाचपश्यंतं नृपमापृच्छयसातदा ॥ गृहीत्वा बालकं देवी गगनं गंतुमुद्यता ॥ ३४ ॥ पुनस्तुष्टावतारा राजा शुष्ककंठोष्ठतालुकः ॥ नृपस्तोत्रेण सा देवी परि
तुष्टावभूवह ॥ ३५ ॥ उवाच तं नृपं ब्रह्मन् वेदोक्तं कर्म निर्मितम् ॥ देव्युवाच ॥ त्रिषु लोकेषु त्वं राजा स्वायं भुवमनोः सुतः ॥ ३६ ॥ मम पूजां च सर्वत्र कारयि
त्वा स्वयंकुरु ॥ तदा दास्यामि पुत्रं ते कुलपञ्चमनोहरम् ॥ ३७ ॥ सुव्रतं नाम विख्यातं गुणवंतं सुपंडितम् ॥ जातिस्मरं च योगींद्रं नारायणकलात्मकम् ॥
॥ ३८ ॥ शतक्रतुकरं श्रेष्ठं क्षत्रियाणां च वंदितम् ॥ मत्तमातंगलक्षणां धृतवंतं वलं शुभम् ॥ ३९ ॥ धनिनं गुणिनं शुद्धं विदुषां प्रियमेव च ॥ योगिनां ज्ञानि
नां चैव सिद्धिरूपं तपस्विनाम् ॥ ४० ॥ यशस्विनं च लोकेषु दातारं सर्वसंपदाम् ॥ इत्येव मुक्त्वा सा देवी तस्मै तद्बालकं ददौ ॥ ४१ ॥ राजा च कारस्वकारं पूजार्थं
च प्रियव्रतः ॥ जगाम देवी स्वर्गं च दत्वा तस्मै शुभं वरम् ॥ ४२ ॥ आजगाम सहामात्यः स्वगृहं हृष्टमानसः ॥ आगत्य कथयामास वृत्तांतं पुत्रहेतुकम् ॥
॥ ४३ ॥ श्रुत्वा बभूवुः संतुष्टा वरानार्यश्च नारदः ॥ मंगलं कारयामास सर्वत्र पुत्रहेतुकम् ॥ ४४ ॥ देवीं च पूजयामास ब्राह्मणेभ्यो धनं ददौ ॥ राजा च प्रतिमा
सेषु शुक्लपट्ट्यां महोत्सवम् ॥ ४५ ॥ पट्ट्या देव्याश्च यत्नेन कारयामास सर्वतः ॥ बालानां सूतिकागरे पष्ठाहेयत्नपूर्वकम् ॥ ४६ ॥ तत्पूजां कारयामास चै
कविंशतिवासरे ॥ बालानां शुभकार्ये च शुभात्र प्राशने तथा ॥ ४७ ॥ सर्वत्र वर्धयामास स्वयमेव च कारह ॥ ध्यानं पूजाविधानं च स्तोत्रं मत्तो निशामय ॥
॥ ४८ ॥ यच्छ्रुतं धर्मवक्त्रेण कौश्रुमोक्तं च सुव्रतः ॥ शालग्रामे घटे वाऽथ वटमूलेऽथ वामुने ॥ ४९ ॥ भित्त्यां पुत्तलिकां कृत्वा पूजयेद्वा विचक्षणः ॥ पष्ठां
शांप्रकृतेः शुद्धां प्रतिष्ठाप्य च सुप्रभाम् ॥ ५० ॥ सुपुत्रदां च शुभदां दयारूपां जगत्प्रसूम् ॥ श्वेतचंपकवर्णां भारत्नभूषणभूषिताम् ॥ ५१ ॥ पवित्ररूपां
परमादेवसेनां परां भजे ॥ इति ध्यात्वा स्वशिरसि पुष्पं दत्वा विचक्षणः ॥ ५२ ॥ पुनर्ध्यात्वा च मूलेन पूजयेत्सुव्रतां सतीम् ॥ पाद्यार्घ्याचमनीयैश्च गंधपुष्प
प्रदीपकैः ॥ ५३ ॥ नैवेद्यैर्विविधैश्चापि फलेन शोभनेन च ॥ ॐ ह्रीं पद्मिदेव्यै स्वाहेति विधिपूर्वकम् ॥ ५४ ॥ अष्टाक्षरं महामंत्रं यथा शक्तिजपेन्नरः ॥ ततः स्तु
त्वा च प्रणमेद्भक्तियुक्तः समाहितः ॥ ५५ ॥ स्तोत्रं च सामवेदोक्तं वरं पुत्रफलप्रदम् ॥ अष्टाक्षरं महामंत्रं लक्षधायोजपेत्ततः ॥ ५६ ॥ सुपुत्रं सलभे चूनमित्या
ह कमलोद्भवः ॥ स्तोत्रं शृणु मुनिश्रेष्ठ सर्वकामशुभावहम् ॥ ५७ ॥ वांछाप्रदं च सर्वेषां गूढं वेदेषु नारदः ॥ प्रियव्रत उवाच ॥ नमो देव्यै महादेव्यै सिद्धयै शां
त्यै नमो नमः ॥ ५८ ॥ शुभायै देवसेनायै पट्ट्यायै देव्यै नमो नमः ॥ वरदायै पुत्रदायै धनदायै नमो नमः ॥ ५९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ प्रणवमायावीजाद्योर्मंत्रः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इति श्रीदेवीभागवतति० नवमस्कंधे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ अष्टाधिकैश्च पंचाशत्पद्यैरथ स
मासतः ॥ कथामंगलचंड्याश्च यथावदभिधीयते ॥ १ ॥ मंगलचंड्युपाख्यानमाह कथितमिति ॥ १ ॥ २ ॥ मंगलचंडीनाम्नो निरुक्तिमाह दक्षाया इति ॥ कल्याणेषु कल्याणकरणेषु यादक्षाचंडी प्रतापवती
सुखदायै मोक्षदायै षष्ठी देव्यै नमोनमः ॥ सृष्ट्यै षष्ठांशरूपायै सिद्धायै च नमोनमः ॥ ६० ॥ मायायै सिद्धयोगिन्यै षष्ठी देव्यै नमोनमः ॥ सारायै शारदायै च
परा देव्यै नमोनमः ॥ ६१ ॥ बालाधिष्ठातृ देव्यै च षष्ठी देव्यै नमोनमः ॥ कल्याणदायै कल्याणै फलदायै च कर्मणाम् ॥ ६२ ॥ प्रत्यक्षायै स्वभक्तानां षष्ठी
देव्यै नमोनमः ॥ पूज्यायै स्कंदकांतायै सर्वेषां सर्वकर्मसु ॥ ६३ ॥ देवरक्षणकारिण्यै षष्ठी देव्यै नमोनमः ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपायै वांदितायै नृणां सदा ॥ ६४ ॥
हिसाक्रोधवर्जितायै षष्ठी देव्यै नमोनमः ॥ धनं देहि प्रियां देहि पुत्रं देहि सुरेश्वरि ॥ ६५ ॥ मानं देहि जयं देहि द्विषोजहि महेश्वरि ॥ धर्मं देहि यशो देहि षष्ठी देव्यै
नमोनमः ॥ ६६ ॥ देहि भूमिं प्रजां देहि विद्यां देहि सुपूजिते ॥ कल्याणं च जयं देहि षष्ठी देव्यै नमोनमः ॥ ६७ ॥ इति देवीं च संस्तूय लेभे पुत्रं प्रियव्रतः ॥ यश
स्विनं च राजेंद्रः षष्ठी देव्याः प्रसादतः ॥ ६८ ॥ षष्ठीस्तोत्रमिदं ब्रह्मन्यः शृणोति तु वत्सरम् ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं वरं सुचिरजीविनम् ॥ ६९ ॥ वर्षमेकं च यो भ
क्त्या संपूज्येदं शृणोति च ॥ सर्वपापाद्भिनिर्मुक्तो महाबन्ध्या प्रसूयते ॥ ७० ॥ वीरं पुत्रं च गुणिनं विद्यावंतं यशस्विनम् ॥ सुचिरायुष्यवंतं च सूते देवी प्रसादतः
॥ ७१ ॥ काकवंध्या च यानारी मृतवत्सा च या भवेत् ॥ वर्षश्रुत्वा लभेत् पुत्रं षष्ठी देवी प्रसादतः ॥ ७२ ॥ रोगयुक्ते च बाले च पिता माता शृणोति चेत् ॥ मासे
नमुच्यते बालः षष्ठी देवी प्रसादतः ॥ ७३ ॥ इति श्रीदेवीभागवतमे० नवमस्कंधे नारदनारायणसंवादे षष्ठ्युपाख्याने षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥
श्रीनारायण उवाच ॥ कथितं षष्ठ्युपाख्यानं ब्रह्मपुत्रयथागमम् ॥ देवीमंगलचंडी च तदाख्यानं निशामय ॥ १ ॥ तस्याः पूजादिकं सर्वधर्मवक्त्रेण यच्छ्रुतम् ॥
श्रुतिसंमतमेवेष्टं सर्वेषां विदुषामपि ॥ २ ॥ दक्षाया वर्तते चंडी कल्याणेषु च मंगला ॥ मंगलेषु च यादक्षा सा च मंगलचंडिका ॥ ३ ॥ पूज्या या वर्तते चंडी
मंगलोऽपि महीसुतः ॥ मंगला भीष्टदेवी या सा वामंगलचंडिका ॥ ४ ॥ मंगलो मनुवंश्यश्च सप्तद्वीपधरापतिः ॥ तस्य पूज्याऽभीष्टदेवी तेन मंगलचंडिका ॥ ५ ॥
मूर्तिभेदेन सा दुर्गामूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ कृपारूपाऽतिप्रत्यक्षा यो पितामिष्टदेवता ॥ ६ ॥ प्रथमे पूजिता सा च शंकरेण परात्परा ॥ त्रिपुरस्य वधे चोरे विष्णुना
प्रेरितेन च ॥ ७ ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मोपदेशेन दुर्गतेन च संकटे ॥ आकाशात्पतिते याने दैत्येन पातिते रूपा ॥ ८ ॥

तथा मंगलेषु तेषां मध्ये यामंगला तेन मंगलचंडीति नामेत्यर्थः ॥ मंगला चासौ चंडी च मंगलचंडीति व्युत्पत्त्या मंगलचंडीति नाम सिद्धम् ॥ ३ ॥ व्युत्पत्त्यंतरमाह पूज्याया इति ॥ मंगलो भूमिपुत्रस्तस्य पूज्या
तदभीष्टदात्री च या चंडी सा मंगलचंडीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दुर्गारूपांतरमिदं भवतीत्याह मूर्तिभेदेनेति ॥ ६ ॥ ७ ॥ संकटे दुर्गतेन प्राप्तेन शिवेनेत्यर्थः ॥ किं संकटं प्राप्तमिति चेत् तत्राऽऽह आकाशादिति ॥
दैत्येन केन चिद्युद्धसमये रूपापातिते आकाशाद्याने पतिते सतीत्यर्थः ॥ ८ ॥

॥९॥ भयं नास्तीति ॥ अधुना निर्भयं युद्धं कुर्विति भावः ॥ ननु मम वाहनाभावात् कथं युद्धं भविष्यति तत्राह भगवानिति ॥ भगवान्विष्णुर्बृषरूपेण ते वाहनं भविष्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ मायात्मना मूलप्रकृत्यंश
भूतेन हरिणेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ पिष्टकैः पूर्वोक्तलक्षणैः पक्वान्निशेवैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रणवमाया श्रीकामबीजपूर्वमंत्रः ॥ सर्वपूज्ये इति स्वरूपग्रहणं देवि

ब्रह्मविष्णुपदिष्टश्च दुर्गा तुष्टावशंकरः ॥ सा च मंगलचंडी यावत् भूवरूपभेदतः ॥ ९ ॥ उवाच पुरतः शंभो भयं नास्तीति ते प्रभो ॥ भगवान्वृषरूपश्च सर्वेशस्ते
भविष्यति ॥ १० ॥ युद्धशक्तिस्वरूपाऽहं भविष्यामि न संशयः ॥ मायात्मना च हरिणा सहा येन वृषध्वज ॥ ११ ॥ जहि दैत्यं स्वशत्रुं च सुराणां पदघातकम् ॥
इत्युक्त्वाऽतर्हि ता देवी शंभोः शक्तिर्वभूव सा ॥ १२ ॥ विष्णुदत्तेन शस्त्रेण जघान तमुमापतिः ॥ मुनीन्द्रपतिते दैत्ये सर्वदेवामहर्षयः ॥ १३ ॥ तुष्टुवुः शंकरं दे
वं भक्तिनम्रात्मकंधराः ॥ सद्यः शिरसि शंभोश्च पुष्पवृष्टिर्वभूव ह ॥ १४ ॥ ब्रह्मविष्णुश्च संतुष्टो ददौ तस्मै शुभाशिषम् ॥ ब्रह्मविष्णुपदिष्टश्च सुस्रातः शंकर
स्तथा ॥ १५ ॥ पूजयामास तां भक्त्या देवीं मंगलचंडिकाम् ॥ पाद्यार्घ्याचमनीयैश्च वस्त्रैश्च विविधैरपि ॥ १६ ॥ पुष्पचंदनैर्वेद्यैर्भक्त्या नानाविधैर्मुने ॥
छागैर्मेषैश्च महिषैर्गव्यैः पक्षिभिस्तथा ॥ १७ ॥ वस्त्रालंकारमाल्यैश्च पायसैः पिष्टकैरपि ॥ मधुभिश्च सुधाभिश्च फलैर्नानाविधैरपि ॥ १८ ॥ संगीतैर्नर्त
कैर्वाद्यैरुत्सवैर्नामकीर्तनैः ॥ ध्यात्वामाध्यांदिनोक्तेन ध्यानेन भक्तिपूर्वकम् ॥ १९ ॥ ददौ द्रव्याणि मूलेन मंत्रेणैव च नारद ॥ ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं सर्वपूज्ये देवि मंग
लचंडिके ॥ २० ॥ हुं हुं फट् स्वाहाप्येकविंशक्षरो मनुः ॥ पूज्यः कल्पतरुश्चैव भक्तानां सर्वकामदः ॥ २१ ॥ दशलक्षजपेनैव मंत्रसिद्धिर्भवेद्भुवम् ॥ ध्या
नं च श्रूयतां ब्रह्मन् वेदोक्तं सर्वसंमतम् ॥ २२ ॥ देवीं षोडशवर्षीयां शश्वत्सुस्थिरयौवनाम् ॥ विंशोष्ठीं सुदतीं शुद्धां शरत्पद्मनिभाननाम् ॥ २३ ॥ श्वेतचंपक
वर्णाभां सुनीलोत्पललोचनाम् ॥ जगद्धात्रीं च दार्त्रीं च सर्वेभ्यः सर्वसंपदाम् ॥ २४ ॥ संसारसागरे चोरेज्योतीरूपां सदाभजे ॥ देव्याश्च ध्यानमित्येवंस्तवनं
श्रूयतां मुने ॥ २५ ॥ महादेव उवाच ॥ रक्षरक्षजगन्मातर्देवि मंगलचंडिके ॥ हारिके विपदां राशेर्हर्षमंगलकारिके ॥ २६ ॥ हर्षमंगलदक्षे च हर्षमंगलदा
यिके ॥ शुभमंगलदक्षे च शुभमंगलचंडिके ॥ २७ ॥ मंगले मंगलार्हे च सर्वमंगलमंगले ॥ सतां मंगलदे देवि सर्वेषां मंगलालये ॥ २८ ॥ पूज्ये मंगलवारे
च मंगलाभीष्टदेवते ॥ पूज्ये मंगलभूषस्य मनुवंशस्य संततम् ॥ २९ ॥ मंगलाधिष्ठातृदेवि मंगलानां च मंगले ॥ संसारमंगलाधारे मोक्षमंगलदायिनि ॥
॥ ३० ॥ सारे च मंगलाधारे पारे च सर्वकर्मणाम् ॥ प्रतिमंगलवारे च पूज्ये मंगसुखप्रदे ॥ ३१ ॥

मंगलचंडिके इत्यपि स्वरूपग्रहणं ततोऽक्षरद्वयं कवचात्मकं ततोऽस्त्रमंत्रस्ततो वाहिजाया सर्वमेकीकृत्यैकविंशक्षरो मंत्रः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ मंगसुखेति ॥ मंगं सर्वतो विसर्पयत्सुखं बहुलं सुखमित्यर्थः ॥ तत्प्रदे इति भावः ॥ मगिसर्पण इत्यस्य स्वरूपम् ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मंगलचंड्याउपाख्यानं समाप्य मनसायाउपाख्यानमाह उक्तमिति ॥ ३८ ॥ मनसापदस्य व्युत्पत्तिमाह कन्येति ॥ मनोजन्यत्वात्मनसा देवनाद्राम
नः शब्दादर्शाद्यचिकृते मनसेतिसिद्धम् ॥ ३९ ॥ मनसाध्यायतेइति मनःकरणकध्यानकर्तृत्वाद्दामनसेतिसिद्धमित्यर्थः ॥ अत्राप्यर्शआद्यजैव ॥ जनकत्वेन देवनध्यानसाधनत्वेन वामनोऽस्ति तस्यैव

स्तोत्रेणानेन शंभुश्चस्तुत्वामंगलचंडिकाम् ॥ प्रतिमंगलवारेच पूजां दत्त्वागतः शिवः ॥ ३२ ॥ प्रथमे पूजिता देवी शिवेन सर्वमंगला ॥ द्वितीये पूजिता सा च मं
गलेन ग्रहेण च ॥ ३३ ॥ तृतीये पूजिता भद्रामंगलेन नृपेण च ॥ चतुर्थे मंगले वारे सुंदरीभिः प्रपूजिता ॥ ३४ ॥ पंचमे मंगला कांक्षिनरैर्मंगलचंडिका ॥ पूजि
ता प्रतिविश्वेषु विश्वेषु पूजिता सदा ॥ ३५ ॥ ततः सर्वत्र संपूज्या बभूव परमेश्वरी ॥ देवैश्च मुनिभिश्चैव मानवैर्मनुभिर्मुने ॥ ३६ ॥ देव्याश्च मंगलस्तोत्रं यः शृ
णोति समाहितः ॥ तन्मंगलं भवेत्तस्य न भवेत्तदमंगलम् ॥ वर्धते पुत्रपौत्रैश्च मंगलं च दिने दिने ॥ ३७ ॥ नारायण उवाच ॥ उक्तं द्वयोरुपाख्यानं ब्रह्मपुत्रय
थागमम् ॥ श्रूयतां मनसा ख्यानं यच्छ्रुतं धर्मवक्रतः ॥ ३८ ॥ सा च कन्या भगवती कश्यपस्य च मानसी ॥ तेनैव मनसा देवी मनसाया च दीव्यति ॥ ३९ ॥ मन
साध्यायते या च परमात्मानमीश्वरम् ॥ तेन सामनसा देवी तेन योगेन दीव्यति ॥ ४० ॥ आत्मारामा च सा देवी वैष्णवी सिद्धयोगिनी ॥ त्रियुगं च तपस्तत्त्वाकु
ष्णस्य परमात्मनः ॥ ४१ ॥ जरत्कारुशरीरं च दृष्ट्वा यत्क्षीणमीश्वरः ॥ गोपीपतिर्नाम च केजरत्कारुरिति प्रभुः ॥ ४२ ॥ वांछितं च ददौ तस्यैकपयाचकूपानि
धिः ॥ पूजां च कारयामास चकार च स्वयं प्रभुः ॥ ४३ ॥ स्वर्गे च नागलोके च पृथिव्यां ब्रह्मलोकतः ॥ भृशं जगत्सु गौरिसासुंदरी च मनोहरा ॥ ४४ ॥ जगद्गौरी
ति विख्याता तेन सा पूजिता सती ॥ शिवशिष्या च सा देवी तेन शैवी प्रकीर्तिता ॥ ४५ ॥ विष्णुभक्ताऽतीव शश्वद्रैष्णवी तेन कीर्तिता ॥ नागानां प्राणरक्षित्री
यज्ञे पारिक्षितस्य च ॥ ४६ ॥ नागेश्वरीति विख्याता सा नागभगिनीति च ॥ विषं संहर्तुमीशया तेन विषहरी स्मृता ॥ ४७ ॥ सिद्धयोगं हरात् प्रापतेन सा
सिद्धयोगिनी ॥ महाज्ञानं च योगं च मृतसंजीवनी पराम् ॥ ४८ ॥ महाज्ञानयुतां तां च प्रवदंति मनीषिणः ॥ आस्तीकस्य मुनीन्द्रस्य माता सा पितृपत्नि ॥
॥ ४९ ॥ आस्तीकमाता विज्ञाता जगत्यां सुप्रतिष्ठिता ॥ प्रियामुनेर्जरत्कारोर्मुनीन्द्रस्य महात्मनः ॥ ५० ॥ योगिनो विश्वपूज्यस्य जरत्कारुप्रिया ततः ॥
जरत्कारुर्जगद्गौरी मनसा सिद्धयोगिनी ॥ ५१ ॥

तिव्युत्पत्तेः ॥ तेन योगेन परमात्मसमाधिरूपेण यतो दीव्यति तत इत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ जरत्कार्वतिजीर्णवस्त्रादिकं तद्वत्तपस्यया क्षीणं शरीरं मनसाया दृष्ट्वा ॥ यद्वा जरत्कारुमुनिवत्क्षीणं शरीरं दृष्ट्वा
कुष्णो मनसाया जरत्कारुरिति नाम च के इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ मनसायानामांतराणि सन्निमित्तकान्याह भृशमिति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ विषं संहर्तुमीशास्वतंत्रेत्यर्थः ॥ ४७ ॥ महाज्ञानादिकं
यतो हरात् प्रापतती महाज्ञानयुतां वदंतीत्यन्वयः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेनवमस्कंधे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ पंचश्लोकन्यूनसार्धशतश्लोकैरनंतरम् ॥ मनसायाः कथास्तोत्र
ध्यानादिकमिहोच्यते ॥ १ ॥ मनसायाः पूजादिकं कथयति मत्तइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूलेन मूलमंत्रेण वक्ष्यमाणेन सर्वानुपचाराद्दद्यादित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्रणवमाया श्रीकामवाणी बीजपूर्वको मनसा देव्यै स्वाहे

वैष्णवीनागभगिनीशैवीनागेश्वरी तथा ॥ जरत्कारुप्रियास्तीकमाताविषहरेति च ॥ ५२ ॥ महाज्ञानयुता चैव सा देवी विश्वपूजिता ॥ द्वादशैतानि नामा
नि पूजाकाले तु यः पठेत् ॥ ५३ ॥ तस्य नागभयं नास्तितस्य वंशोद्भवस्य च ॥ नागभीते च शयने नागग्रस्ते च मंदिरे ॥ ५४ ॥ नागशोभे महादुर्गे नागवेष्टि
तविग्रहे ॥ इदं स्तोत्रं पठित्वा तु मुच्यते नाऽत्र संशयः ॥ ५५ ॥ नित्यं पठेद्यस्तं दृष्ट्वा नागवर्गः पलायते ॥ दशलक्षजपेनैव स्तोत्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ ५६ ॥
स्तोत्रसिद्धिर्भवेद्यस्य सविषं भोक्तुमीश्वरः ॥ नागैश्च भूषणं कृत्वा स भवेत्त्रागवाहनः ॥ ५७ ॥ नागासनो नागतलो महासिद्धो भवेन्नरः ॥ अंते च विष्णुना सा
ध्वं क्रीडत्येव दिवानिशम् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे नारदनारायणसंवादे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीनारायण
उवाच ॥ मत्तः पूजाविधानं च श्रूयतां मुनिपुंगव ॥ ध्यानं च सामवेदोक्तं प्रोक्तं देवीविधानकम् ॥ १ ॥ श्वेतचंपकवर्णाभारतनभूषणभूषिताम् ॥ वह्निशुद्धां शु
काधानां नागयज्ञोपवीतिनीम् ॥ २ ॥ महाज्ञानयुतां तां च प्रवरज्ञानिनां वराम् ॥ सिद्धाधिष्ठातृदेवीं च सिद्धांसिद्धिप्रदां भजे ॥ ३ ॥ इति ध्यात्वा च तां देवीं
मूलेनैव प्रपूजयेत् ॥ नैवेद्यैर्विविधैर्धूपैः पुष्पगंधानुलेपनैः ॥ ४ ॥ मूलमंत्रैश्च वेदोक्तैर्भक्तानां वाञ्छितप्रदः ॥ मुने कल्पतरुर्नाम सुसिद्धो द्वादशाक्षरः ॥ ५ ॥
ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं ऐं मनसा देव्यै स्वाहेति कीर्तितः ॥ पंचलक्षजपेनैव मंत्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ ६ ॥ मंत्रसिद्धिर्भवेद्यस्य स सिद्धो जगतीतले ॥ सुधासमं विषं तस्य धन्वंत
रिसमो भवेत् ॥ ७ ॥ ब्रह्मन् स्नात्वा तु संक्रांत्यां गूढशालासु यत्नतः ॥ आवाह्य देवीमीशानां पूजयेद्योऽतिभक्तितः ॥ ८ ॥ पंचम्यां मनसा ध्यायन् देव्यै दद्या
च्च यो वलिम् ॥ धनवान् पुत्रवांश्चैव कीर्तिमान् स भवेद्भुवम् ॥ ९ ॥ पूजाविधानं कथितं तदारूपां निशामय ॥ कथयामि महाभाग यच्छ्रुतं धर्मवक्त्रतः ॥ १० ॥
पुरा नागभया क्रांता वभूवुर्मानवा भुवि ॥ गतास्ते शरणं सर्वे कश्यपं मुनिपुंगवम् ॥ ११ ॥ मंत्रांश्च ससृजे भीतः कश्यपो ब्रह्मणान्वितः ॥ वेदबीजानुसारेण चो
पदेशेन ब्रह्मणः ॥ १२ ॥ मंत्राधिष्ठातृदेवीं तामनसा ससृजे तथा ॥ तपसामनसा तेन बभूव मनसा च सा ॥ १३ ॥ कुमारी सा च संभूता जगाम शंकरालयम् ॥
भक्त्या संपूज्य कैलासे तुष्टाव चंद्रशेखरम् ॥ १४ ॥

त्यंतो मंत्रः ॥ पंचलक्षजपः पुरश्चरणम् ॥ होमद्रव्यानुक्तत्वात्तिलैर्होमः ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रयोगमाह ब्रह्मन् स्नात्वेति ॥ गूढशालासु गुप्तशालासु ॥ ८ ॥ सा च संक्रांतिः पंचम्यामपेक्षितेत्याह पंचम्यामिति ॥
यद्वा पंचम्यां वेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ मंत्रांश्च सर्पादिविषहरान् ॥ १२ ॥ मंत्राधिष्ठातृदेवीं सर्वविषहरं मंत्राधिष्ठात्रीमित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ डेतंचतुर्थीतंकृष्णपदंनमोतौर्मत्रः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ देव्यामनसायाजवनेशिरःस्थाप्येत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ चकारालोचनं
 दिव्यवर्षसहस्रंतं सिपेवेचमुनेः सुता ॥ आशुतोपोमहेशश्चतांचतुष्टोवभूवह ॥ १६ ॥ महाज्ञानंददौतस्यैपाठयामाससामच ॥ कृष्णमंत्रकल्पतरुंददाव
 षाक्षरंमुने ॥ १६ ॥ लक्ष्मीमायाकामबीजं डेतंकृष्णपदंततः ॥ त्रैलोक्यमंगलं नामकवचं पूजनक्रमम् ॥ १७ ॥ पुरश्चर्याक्रमंचाऽपिवेदोक्तं सर्वसंमतम् ॥
 प्राप्यमृत्युं जयान्मंत्रं सासतीचमुनेः सुता ॥ १८ ॥ जगाम तपसे साध्वी पुष्करं शंकराज्ञया ॥ त्रियुगंचतपस्तप्त्वा कृष्णस्य परमात्मनः ॥ १९ ॥ सिद्धाव
 भूवसादेवीददर्शपुरतः प्रभुम् ॥ दृष्ट्वा कृशांगीवालांचकृपयाचकृपानिधिः ॥ २० ॥ पूजांचकारयामास चकार च स्वयं हरिः ॥ वरंचप्रददौ तस्यै पूजि
 तात्वं भवे भव ॥ २१ ॥ वरंदत्वा च कल्याण्यै ततश्चांतर्दधे हरिः ॥ प्रथमे पूजिता सा च कृष्णेन परमात्मना ॥ २२ ॥ द्वितीये शंकरेणैव कश्यपेन सुरेण च ॥
 मुनिनामनुनाचैव नागेन मानवादिभिः ॥ २३ ॥ बभूव पूजिता सा च त्रिषु लोकेषु सुव्रता ॥ जरत्कारुमुनीन्द्राय कश्यपस्तांददौ पुरा ॥ २४ ॥ अयाचितो मुनिश्च
 षो जग्राह ब्राह्मणाज्ञया ॥ कृत्वोद्वाहं महायोगी विश्रांतस्तपसाचिरम् ॥ २५ ॥ सुष्वाप देव्याजवने वटमूले च पुष्करे ॥ निद्रां जगाम स मुनिः स्मृत्वानिद्रेश
 मीश्वरम् ॥ २६ ॥ जगामास्तं दिनकरः सार्यंकाल उपस्थिते ॥ संचिंत्य मनसा साध्वी मनसा सापतिव्रता ॥ २७ ॥ धर्मलोपभयेनैव चकारालोचनं सती ॥
 अकृत्वा पश्चिमां संध्यां नित्यांचैव द्विजन्मनाम् ॥ २८ ॥ ब्रह्महत्यादिकं पापं लभियति पतिर्मम ॥ नोपतिष्ठति यः पूर्वानोपास्तेयस्तु पश्चिमाम् ॥ २९ ॥
 ससर्वत्राऽशुचिर्नित्यं ब्रह्महत्यादिकं लभेत् ॥ वेदोक्तमिति संचिंत्य बोधयामास सुंदरी ॥ ३० ॥ सच बुद्धो मुनिश्चेष्टतांचुकोपभृशं मुने ॥ मुनिरुवाच ॥
 कथं मे सुखिनः साध्वि निद्राभंगः कृतस्त्वया ॥ ३१ ॥ व्यर्थं व्रतादिकं तस्याया भर्तुश्चाऽपकारिणी ॥ तपश्चाऽनशनंचैव व्रतं दानादिकं च यत् ॥ ३२ ॥ भर्तु
 रप्रियकारिण्याः सर्वं भवति निष्फलम् ॥ यया प्रियः पूजितश्च श्रीकृष्णः पूजितस्तया ॥ ३३ ॥ पतिव्रता व्रतार्थं च पतिरूपो हरिः स्वयम् ॥ सर्वदानं सर्वयज्ञः
 सर्वतीर्थं निषेवणम् ॥ ३४ ॥ सर्वव्रतं तपः सर्वमुपवासादिकं च यत् ॥ सर्वधर्मश्च सत्यंच सर्वदेवप्रपूजनम् ॥ ३५ ॥ तत्सर्वं स्वामिसेवायाः कलां नार्हति षो
 ढशीम् ॥ पुण्ये च भारते वैपतिसेवां करोति या ॥ ३६ ॥ वैकुण्ठे स्वामिना सार्धं सायाति ब्रह्मणः पदम् ॥ विप्रियंकुरुते भर्तुर्विप्रियंवदति प्रियम् ॥ ३७ ॥
 असत्कुले प्रसूता हितफलं श्रूयतां सति ॥ कुंभीपाकं व्रजेत्सा च यावच्चंद्रादिवाकरौ ॥ ३८ ॥ ततो भवति चांडाली पतिपुत्रविवर्जिता ॥ इत्युक्त्वा च मुनिश्चेष्टो
 बभूव स्फुरिताधरः ॥ ३९ ॥ चकंपेतेन सा साध्वी भयेनोवाच तं पतिम् ॥ साध्व्युवाच ॥ संध्यालोपभयेनैव निद्राभंगः कृतस्तव ॥ ४० ॥

विचारंकृतवतीत्यर्थः ॥ तमेव विचारमाह अकृत्वेति ॥ द्विजन्मनान्नित्याम् ॥ २८ ॥ लभियतिलप्स्यति ॥ पूर्वाप्रातः संध्याम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

शृंगारो रतिः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ शृंगारमुद्यतमिति ॥ मदर्घ्यदानं विना कथमयमस्ताचलं प्राप्त इति हेतोः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ यतोयस्मात्क्रोधात् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ प्रतिज्ञापालनाय चे

कुरुशांतिमहाभागदुष्टायामममुव्रत ॥ शृंगाराहारनिद्राणां यश्च भगं करोति वै ॥ ४१ ॥ सत्रजेत्कालसूत्रं वै यावच्चंद्रदिवा करौ ॥ इत्युक्त्वा मनसा देवी स्वामि
नश्चरणं बुजे ॥ ४२ ॥ पपात भक्त्या भीता चरु रोदच पुनः पुनः ॥ कुपितं च मुनिं दृष्ट्वा श्रीसूर्यशृंगारमुद्यतम् ॥ ४३ ॥ तत्राऽऽजगाम भगवान्संध्यया सह नार
द ॥ तत्राऽऽगत्य मुनिं सम्यगुवाच भास्करः स्वयम् ॥ ४४ ॥ विनयेन च भीतश्च तया सह यथोचितम् ॥ भास्कर उवाच ॥ सूर्यास्तसमयं दृष्ट्वा साध्वी धर्मभ
येन च ॥ ४५ ॥ ॥ बोधयामास त्वां विप्र शरणं त्वामहंगतः ॥ क्षमस्व भगवन् ब्रह्मन्मां शमुं नोचितं मुने ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणानां च हृदयं न वनीत समंसदा ॥ तेषां
क्षणार्धक्रोधश्च यतो भस्म भवेज्जगत् ॥ ४७ ॥ पुनः स्रष्टुं द्विजः शक्तो न तेजस्वी द्विजात्परः ॥ ब्राह्मणो ब्रह्मणो वंशः प्रज्वलन् ब्रह्म तेजसा ॥ ४८ ॥ श्रीकृष्णं भाव
येन्नित्यं ब्रह्म ज्योतिः सनातनम् ॥ सूर्यस्य वचनं श्रुत्वा द्विजस्तुष्टो बभूव ह ॥ ४९ ॥ सूर्योऽजगाम स्वस्थानं गृहीत्वा ब्राह्मणां शिपम् ॥ तत्याज मनसां विप्रः प्रति
ज्ञापालनाय च ॥ ५० ॥ रुदतीं शोकसंयुक्तां हृदयेन विदूयता ॥ सा सस्मार गुरुं शंभुमिष्टदेवं विधिहरिम् ॥ ५१ ॥ कश्यपं जन्मदातारं विपत्तौ भयकारिणं
तत्राऽऽजगाम गोपीशो भगवाञ्छंभुरेव च ॥ ५२ ॥ विधिश्च कश्यपश्चैव मनसा परिचितः ॥ दृष्ट्वा विप्रोऽभीष्टदेवं निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥ ५३ ॥ तुष्टाव
परया भक्त्या प्रणनाम मुहुर्मुहुः ॥ नमश्चकार शंभुं च ब्रह्माणं कश्यपं तथा ॥ ५४ ॥ कथमागमनं देवा इति प्रश्नं चकार सः ॥ ब्रह्मा तद्वचनं श्रुत्वा सहसा सम
योचितम् ॥ ५५ ॥ प्रत्युवाच नमस्कृत्य हृषीकेशपदां बुजम् ॥ यदित्यक्ता धर्मपत्नी धर्मिष्ठामनसा सती ॥ ५६ ॥ कुरुष्व आस्यां सुतोत्पत्तिं स्वधर्मपालना
य वै ॥ जायायां च सुतोत्पत्तिं कृत्वा पश्चात्त्यजेन्मुने ॥ ५७ ॥ अकृत्वा तु सुतोत्पत्तिं विरागी यस्त्यजेत्प्रियाम् ॥ स्रवते तस्य पुण्यं च चालन्यां च यथाजलम् ॥
५८ ॥ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा जरत्कारुर्मुनीश्वरः ॥ चकार नाभिसंस्पर्शयोगेन मंत्रपूर्वकम् ॥ ५९ ॥ मनसा यामुनिं श्रेष्ठमुनिं श्रेष्ठ उवाच ताम् ॥ जरत्कारु
वाच ॥ गर्भेणानेन मनसे तव पुत्रो भविष्यति ॥ ६० ॥ जितेन्द्रियाणां प्रवरो धार्मिको ब्राह्मणाग्रणीः ॥ तेजस्वी च तपस्वी च यशस्वी च गुणान्वितः ॥ ६१ ॥
वरो वेदविदां चैव ज्ञानिनां योगिनां तथा ॥ सच पुत्रो विष्णुभक्तो धार्मिकः कुलमुद्धरेत् ॥ ६२ ॥ नृत्यंति पितरः सर्वे जन्ममात्रेण वै मुदा ॥ पतिव्रता सुशीला या
सा प्रियप्रियवादिनी ॥ ६३ ॥ धर्मिष्ठा पुत्रमाता च कुलस्त्री कुलपालिका ॥ हरिभक्तिप्रदो वंधुर्न चाभीष्टसुखप्रदः ॥ ६४ ॥

ति ॥ यदीयं ममाज्ञानपालयिष्यति तदैनांत्यक्ष्यामीति विवाहसमये कृता प्रतिज्ञेति तु पुराणांतरे प्रसिद्धं तस्याः पालनाय ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ एकमुनि
श्रेष्ठेति नारदसंबोधनं द्वितीयप्रथमांतं जरत्कारोर्नाम ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ प्रियस्य पत्युः प्रियवादिनी ॥ ६३ ॥ यो वंधुः स हरिभक्तिप्रदश्चैव वंधुर्न केवलमभीष्टसुखप्रदो वंधुरित्यर्थः ॥ एवं सर्वत्र योज्यम् ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ किंवाज्ञानमिति॥ किंशब्दःक्षेपे॥ कृष्णः परंब्रह्मतस्यभावनादन्यत्किञ्चिज्ज्ञानमस्तिनाकिमपीत्यर्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ यत्रस्मरामीति ॥

योबंधुश्चेत्सचपिताहरिवर्मप्रदर्शकः ॥ सागर्भधारिणीयाचगर्भावासाविमोचनी ॥ ६५ ॥ दयारूपाचभगिनीयमभीतिविमोचनी ॥ विष्णुमंत्रप्रदाताचस
गुरुर्विष्णुभक्तिदः ॥ ६६ ॥ गुरुश्चज्ञानदोहोहियज्ञानंकृष्णभावनम् ॥ आब्रह्मस्तंबपर्यंतंयतोविश्वंचराचरम् ॥ ६७ ॥ आविर्भूतंतिरोभूतंकिंवाज्ञानंत
दन्यतः ॥ वेदजंयज्ञजंयद्यत्तत्सारंहरिसेवनम् ॥ ६८ ॥ तत्त्वानांसारभूतंचहरेरन्याद्विडंबनम् ॥ दत्तंज्ञानंमयातुभ्यंसस्वामीज्ञानदोहियः ॥ ६९ ॥ ज्ञा
नात्प्रमुच्यतेवंधात्सरिपुर्योहिवंधदः ॥ विष्णुभक्तियुतंज्ञानंनोददातिहियोगुरुः ॥ ७० ॥ सरिपुःशिष्यवातीचयतोवंधान्नमोचयेत् ॥ जननीगर्भजक्ले
शाद्यमयातनयातथा ॥ ७१ ॥ नमोचयेद्यःसकथंगुरुस्तातोहिवांधवः ॥ परमानंदरूपंचकृष्णमार्गमनश्चरम् ॥ ७२ ॥ नदर्शयेद्यःसततंकीदृशोवांधवो
नृणाम् ॥ भजसाध्विपरंब्रह्माच्युतंकृष्णंचनिर्गुणम् ॥ ७३ ॥ निर्मूलंचभवेत्पुंसांकर्मवैतस्यसेवया ॥ मयाछलेनत्वंत्यक्ताक्षमस्वैवंममप्रिये ॥ ७४ ॥
क्षमायुतानांसाध्वीनांसत्वात्क्रोधो न विद्यते ॥ पुष्करेतपसेयामिगच्छदेवियथासुखम् ॥ ७५ ॥ श्रीकृष्णचरणांभोजेनिःस्पृहाणांमनोरथाः ॥ जरत्कारुवचः
श्रुत्वामनसाशोककातरा ॥ ७६ ॥ साश्रुनेत्राचविनयादुवाचप्राणवल्लभम् ॥ मनसोवाच ॥ दोषोनास्त्येवमेत्यक्तुनिद्राभंगेनतेप्रभो ॥ ७७ ॥ यत्रस्मरा
मित्वानित्यंतत्रमामागमिष्यासि ॥ बंधुभेदःक्लेशतमःपुत्रभेदस्ततःपरम् ॥ ७८ ॥ प्राणेशभेदःप्राणानांविच्छेदात्सर्वतःपरः ॥ पतिःपतिव्रतानांतुशतपु
त्राधिकंप्रियः ॥ ७९ ॥ सर्वस्मात्तुप्रियःस्त्रीणांप्रियस्तेनोच्यतेबुधैः ॥ पुत्रेषुचैकपुत्राणांवैष्णवानांयथाहरौ ॥ ८० ॥ नेत्रेयथैकनेत्राणांतृपितानांयथा
जले ॥ क्षुधितानांयथाऽन्नेचकामुकानांचमैथुने ॥ ८१ ॥ यथापरस्वेचौराणांयथाजारेकुर्योपिताम् ॥ विदुषांचयथाशास्त्रेवाणिज्येवणिजांयथा ॥ ८२ ॥
तथाशश्वन्मनःकांतेसाध्वीनांयोषितांप्रभो ॥ इत्युक्त्वामनसादेवीपपातस्वामिनःपदे ॥ ८३ ॥ क्षणंचकारक्रोडेतांकृपयाचकृपानिधिः ॥ नेत्रोदकेनमन
सांस्नापयामासतांमुनिः ॥ ८४ ॥ साश्रुनत्रामुनेःक्रोडंसिपेचभेदकातरा ॥ तदाज्ञानेनतौद्रौचविशोकौसंबभूवतुः ॥ ८५ ॥ स्मारंस्मारंपदांभोजंकृष्ण
स्यपरमात्मनः ॥ जगामतपसेविप्रःस्वकांतांसंप्रबोध्यच ॥ ८६ ॥ जगाममनसाशंभोःकैलासमंदिरंगुरोः ॥ पार्वतीबोधयामासमनसांशोककर्षिताम् ॥
॥ ८७ ॥ शिवश्चातीवज्ञानेनशिवेनचशिवालयः ॥ सुप्रशस्तेदिनेसाध्वीसुषुवेमंगलक्षणे ॥ ८८ ॥ नारायणांशुपुत्रतंयोगिनांज्ञानिनांगुरुम् ॥ गर्भस्थ
तोमहाज्ञानंश्रुत्वाशंकरवक्त्रतः ॥ ८९ ॥ संबभूवचयोगींद्रोयोगिनांज्ञानिनांगुरुः ॥ जातकंकारयामासवाचयामासमंगलम् ॥ ९० ॥

यदास्मरामितदामांप्रत्यागच्छेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ क्रोडमंकम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥

शिशोः शिवाय ॥ ११ ॥ १२ ॥ ज्ञानमपरोक्षं संजीविनी वा ॥ १३ ॥ यस्याः मनसायाः ॥ आस्तीकशब्दोऽस्मिन्नर्थे पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ १४ ॥ महामंत्रं मूलप्रकृतेर्मंत्रम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

वेदांश्च पाठयामास शिवाय च शिवः शिशोः ॥ मणिरत्नकिरीटांश्च ब्राह्मणेभ्यो ददौ शिवः ॥ ११ ॥ पार्वती च गवां लक्षं रत्नानि विविधानि च ॥ शंभुश्च चतुरो
वेदान्वेदांगानि तरांस्तथा ॥ १२ ॥ बालकं पाठयामास ज्ञानं मृत्युं जयं परम् ॥ भक्तिरस्त्यधिका कान्तेऽभीष्टदेवे गुरौ तथा ॥ १३ ॥ यस्यास्तेन च तत्पुत्रो व
भूवाऽऽस्तीक एव च ॥ जगाम तपसे विष्णोः पुष्करं शंकराज्ञया ॥ १४ ॥ संप्राप्य च महामंत्रं ततश्च परमात्मनः ॥ दिव्यं वर्षत्रिलक्षं च तपस्तप्त्वा तपोधनः ॥ १५ ॥
आजगाम महायोगी नमस्कृतुं शिवं प्रभुम् ॥ शंकरं च नमस्कृत्य स्थित्वा तत्रैव बालकः ॥ १६ ॥ साचाऽऽजगाम न साकश्यपस्याऽऽश्रमं पितुः ॥ तां स पुत्रां सुतां
दृष्ट्वा मुदं प्राप प्रजापतिः ॥ १७ ॥ शतलक्षं च रत्नानां ब्राह्मणेभ्यो ददौ मुने ॥ ब्राह्मणान् भोजयामास सोऽसंख्यानं श्रेयसे शिशोः ॥ १८ ॥ अदितिश्च दितिश्चान्यामुदं प्रा
प परंतप ॥ सा स पुत्रां च सुचिरं तस्थौ तां तालये सदा ॥ १९ ॥ तदीयं पुनराख्यानं वक्ष्यामि तन्निशामय ॥ अथाभिमन्युतनये ब्रह्मशापः परीक्षिते ॥ १०० ॥ व
भूवसहस्रा ब्रह्मन् देवदोषेण कर्मणा ॥ सप्ताहे समतीते तु तक्षकस्त्वांच धक्ष्यति ॥ १०१ ॥ शशाप शृंगीतत्रैव कौशिक्याश्च जलेन वै ॥ राजा श्रुत्वा तत्प्रवृत्तिं
निर्वातस्थानमागतः ॥ २ ॥ तत्र तस्थौ च सप्ताहं देह रक्षणं तत्परः ॥ सप्ताहे समतीते तु गच्छंतं तक्षकं पथि ॥ ३ ॥ धन्वंतरिर्नृपं भोक्तुं ददर्श गामुकः पथि ॥
तयोर्वभूव संवादः सुप्रीतिश्च परस्परम् ॥ ४ ॥ धन्वंतरिर्मणिं प्राप तक्षकः स्वेच्छया ददौ ॥ स ययौ तं गृहीत्वा तु संतुष्टो हृष्टमानसः ॥ ५ ॥ तक्षको भक्षयामा
स नृपंतं मंचके स्थितम् ॥ राजा जगाम तरसा देहं त्यक्त्वा परत्र च ॥ ६ ॥ संस्कारं कारयामास पितुर्वै जनमेजयः ॥ राजा च कारयज्ञं च सर्पसंत्रांतो मुने ॥ ७ ॥
न सांतिकम् ॥ ९ ॥ तां तुष्टाव महेंद्रश्च भयकातगविह्वलः ॥ तत आस्तीक आगत्य यज्ञं च मातुराज्ञया ॥ ११० ॥ महेंद्र तक्षकप्राणान्ययाचे भूमिपं परम् ॥
ददौ वरं नृपश्रेष्ठः कृपया ब्राह्मणाज्ञया ॥ ११ ॥ यज्ञं समाप्य विप्रेभ्यो दक्षिणां च ददौ मुदा ॥ विप्राश्च मुनयो देवा गत्वा च मनसांतिकम् ॥ १२ ॥ मनसां पू
जयामास तुष्टुश्च पृथक् पृथक् ॥ शक्रः संभृत संभारो भक्तियुक्तः सदा शुचिः ॥ १३ ॥ मनसां पूजयामास तुष्टाव परमादरम् ॥ नत्वा षोडशोपचारं बलिं च त
त्प्रियंतदा ॥ १४ ॥ प्रददौ परितुष्टश्च ब्रह्मविष्णुशिवाज्ञया ॥ संपूज्य मनसां देवीं प्रिययुः स्वालयंच ते ॥ १५ ॥ इत्येवं कथितं सर्वं किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ २ ॥ तक्षकमिति ॥ नृपं भोक्तुं गच्छंतं तक्षकं धन्वंतरिं ददर्शेत्यन्वयः ॥ ३ ॥ गामुको गंतुकामः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ प्रणवमायाश्रीबीजाद्योमनसादेव्यैस्वाहेत्यंतोमंत्रः ॥ २१ ॥ दशाक्षरेणमूलमंत्रेण ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ नचशक्तइति ॥ तेनतवो
 पूजाविधिक्रमंतस्याः श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ नारायणउवाच ॥ सुस्नातः शुचिराचांतो धृत्वा धौते च वाससी ॥ १७ ॥ रत्नसिंहासने देवीं वासयामास भ
 क्तितः ॥ स्वर्गगायाजलेनैवरत्नकुंभस्थितेन च ॥ १८ ॥ स्नापयामास मनसां महेंद्रो वेदमंत्रतः ॥ वाससी वासयामास वह्निशुद्धेमनोहरे ॥ १९ ॥ सर्वांगे
 चंदनंकृत्वा पादार्घ्यभक्तिसंयुतः ॥ गणेशं च दिनेशं च वह्निविष्णुं शिवं शिवाम् ॥ १२० ॥ संपूज्याऽऽदौ देवपट्टकं पूजयामास तां सतीम् ॥ ॐ ह्रीं श्रीं मनसा
 देव्यै स्वाहेत्येवं च मंत्रतः ॥ २१ ॥ दशाक्षरेण मूलेन ददौ सर्वयथोचितम् ॥ दत्त्वा षोडशोपचारान् दुर्लभान् देवनायकः ॥ २२ ॥ पूजयामास भक्त्या च विष्णु
 ना प्रेरितो मुदा ॥ वाद्यं नाना प्रकारं च वादयामास तत्र वै ॥ २३ ॥ वभूव पुष्पवृष्टिश्च नभसो मनसोपरि ॥ देवप्रिया ज्ञया तत्र ब्रह्मविष्णुशिवा ज्ञया ॥ २४ ॥
 तुष्टावसाश्रुनेत्रश्च पुलकांकितविग्रहः ॥ पुरंदर उवाच ॥ देवित्वांस्तोतुमिच्छामि साध्वीनां प्रवरां वराम् ॥ २५ ॥ परात्परां च परमां न हि स्तोतुं क्षमोऽधुना ॥
 स्तोत्राणां लक्षणं वेदे स्वभावाख्यानतत्परम् ॥ २६ ॥ नक्षमः प्रकृते वक्तुं गुणानां गणनां तव ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपा त्वं कोपहि सा विवर्जिता ॥ २७ ॥ नचशक्तो
 मुनिस्तेन त्यक्तुं याच्चाकृतायतः ॥ त्वं मया पूजिता साध्वी जननी मे यथाऽदितिः ॥ २८ ॥ दयारूपा च भगिनी क्षमारूपा यथा प्रसूः ॥ त्वयामेरक्षिताः प्राणाः
 पुत्रदाराः सुरेश्वरि ॥ २९ ॥ अहं करोमि त्वत्पूजां प्रीतिश्च वर्धतां सदा ॥ नित्यायद्यपि पूज्या त्वं सर्वत्र जगदंबिके ॥ १३० ॥ तथाऽपि तव पूजां च वर्धयामि
 सुरेश्वरि ॥ ये त्वामापाठसंक्रांत्यां पूजयिष्यंति भक्तितः ॥ ३१ ॥ पंचम्यां मनसा ख्यायां मासांते वा दिने दिने ॥ पुत्रपौत्रादयस्तेषां वर्धते च धनानि वै ॥ ३२ ॥
 यशस्विनः कीर्तिमंतो विद्यावंतो गुणान्विताः ॥ ये त्वानं पूजयिष्यंति निंदंत्यज्ञानतोजनाः ॥ ३३ ॥ लक्ष्मीहीना भविष्यंति तेषां नागभयं सदा ॥ त्वं स्वयं
 सर्वलक्ष्मीश्च वैकुण्ठे कमलालया ॥ ३४ ॥ नारायणांशो भगवाञ्जरत्कारुर्मुनीश्वरः ॥ तपसा तेजसा त्वां च मनसा ससृजे पिता ॥ ३५ ॥ अस्माकं रक्षणायैव
 तेन त्वं मनसा भिधा ॥ मनसा देवि शक्त्या त्वं स्वात्मना सिद्धयोगिनी ॥ ३६ ॥ तेन त्वं मनसा देवी पूजिता वंदिता भव ॥ ये भक्त्या मनसा देवाः पूजयंत्यनिशंभु
 शम् ॥ ३७ ॥ तेन त्वां मनसा देवीं प्रवदंति मनीषिणः ॥ सत्यस्वरूपा देवित्वं शश्वत्सत्यनिषेवणात् ॥ ३८ ॥ यो हित्वां भावयेन्नित्यं सत्त्वां प्राप्नोति तत्परः ॥
 इंद्रश्च मनसांस्तु त्वागृहीत्वा भगिनीवरम् ॥ ३९ ॥ प्रजगाम स्वभवनं भूषया सपरिच्छदम् ॥ पुत्रेण सार्धं सा देवी चिरंतस्थौ पितुर्गृहे ॥ १४० ॥

तमस्वभावेन त्वां त्यक्तुं मुनिर्जरत्कारुर्न शक्तो यतोगमनाय त्वां प्रतियाज्वांकृतवांस्तस्मात्त्वमुत्तमगुणाऽसीति भावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ पंचम्यां मनसा ख्यायाभिति ॥ मनसेत्याख्याय
 स्याः सार्पचमीनागपंचमीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ १४५ ॥ इति श्रीदेवीभागवतांतलकेनवमस्कंधेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ त्रयस्त्रिंशन्महापद्यैः सुरभ्याख्यानमुच्यते ॥ गावोयस्याः समुद्रतायाचगोनायि
कासृता ॥ १ ॥ पूर्वार्धे सुरभ्यामहिमानं श्रुत्वा पृच्छति कावासेति ॥ १ ॥ समुद्रवेत्यर्शआद्यजंतं समुद्रतेत्यर्थः ॥ २ ॥ सर्वादिसृष्टेरिति ॥ सर्वगवामादावुत्पन्नाया इत्यर्थः ॥ तेनकारणेनेत्य

भ्रातृभिः पूजिताश्वन्मान्यावंद्याचसर्वतः ॥ गोलोकात्सुरभिर्ब्रह्मन्तत्रागत्यसुपूजिताम् ॥ ४१ ॥ तां स्नापयित्वा क्षीरेण पूजयामास सादरम् ॥ ज्ञानं च
कथयामास गोप्यं सर्वसुदुर्लभम् ॥ ४२ ॥ तथा देवैः पूजिता सा स्वर्लोकं च पुनर्ययौ ॥ इन्द्रस्तोत्रं पुण्यवीजं मनसा पूजयेत्पठेत् ॥ ४३ ॥ तस्य नागभयं
नास्ति तस्य वंशोद्भवस्य च ॥ विषं भवेत्सुधा तुल्यं सिद्धस्तोत्रो यदा भवेत् ॥ ४४ ॥ पंचलक्ष जपेनैव सिद्धस्तोत्रो भवेन्नरः ॥ सर्पशायी भवेत्सोऽपि निश्चितं स
र्पवाहनः ॥ १४५ ॥ इति श्रीदेवीभागवते नवमस्कंधेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कावासासुरभिर्देवी गोलोकादागता च
या ॥ तज्जन्मचरितं ब्रह्मच्छ्रोतुमिच्छामि त्वतः ॥ १ ॥ नारायण उवाच ॥ गवामधिष्ठातृदेवी गवामाद्या गवां प्रसूः ॥ गवां प्रधाना सुरभिर्गोलोके सा स
मुद्रवा ॥ २ ॥ सर्वादिसृष्टेश्चरितं कथयामि निशामय ॥ बभूव तेन तज्जन्मपुरा वृंदावने वने ॥ ३ ॥ एकदाराधिकानाथो राधया सह कौतुकी ॥ गोपांगना
परिवृतो पुण्यं वृंदावनं ययौ ॥ ४ ॥ सहसा तत्र रहसि विजहार सकौतुकात् ॥ बभूव क्षीरपानेच्छा तस्य स्वेच्छामयस्य च ॥ ५ ॥ स सृजे सुरभिर्देवीं लीलया वामपा
श्वतः ॥ वत्सयुक्तां दुग्धवतीं वत्सो नाम मनोरथः ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा स वत्सां श्रीदामानवभां देदुदोह च ॥ क्षीरं सुधातिरिक्तं च जन्ममृत्युजराहरम् ॥ ७ ॥ तदु
त्थं च पयः स्वादुपपौ गोपीपतिः स्वयम् ॥ सरोवभूवपयसां भांडविस्त्रं सनेन च ॥ ८ ॥ दीर्घं च विस्तृतं चैव परितः शतयोजनम् ॥ गोलोकेऽयं प्रसिद्धश्च सो
ऽपि क्षीरसरोवरः ॥ ९ ॥ गोपिकानां च राधायाः क्रीडावापी बभूव सा ॥ रत्नैर्द्रुचिता पूर्णभूता चाऽपीश्वरेच्छया ॥ १० ॥ बभूव कामधेनूनां सहसालक्षको
टयः ॥ यावन्तस्तत्र गोपाश्च सुरभ्या लोमकूपतः ॥ ११ ॥ तासां पुत्राश्च बहवः संवभूवुरसंख्यकाः ॥ कथिता च गवां सृष्टिस्तया च पूरितं जगत् ॥ १२ ॥
पूजां च कारभगवान् सुरभ्याश्च पुरामुने ॥ ततो बभूव तत्पूजा त्रिपुलोके पुदुर्लभा ॥ १३ ॥ दीपान्विता परदिने श्रीकृष्णस्याऽऽज्ञया हरेः ॥ बभूव सुरभिः पू
ज्या धर्मवक्त्रादिदं श्रुतम् ॥ १४ ॥ ध्यानं स्तोत्रं मूलमंत्रं यद्यत्पूजाविधिक्रमम् ॥ वेदोक्तं च महाभागनिबोध कथयामि ते ॥ १५ ॥ ॐ सुरभ्यै नम इति मंत्रस्त
स्याः षडक्षरः ॥ सिद्धो लक्ष जपेनैव भक्तानां कल्पपादपः ॥ १६ ॥

र्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मनोरथो यथेच्छा तद्रूपस्तस्याः सुरभ्यामनो यो वत्सः ॥ ६ ॥ ७ ॥ भांडविस्त्रं सनेन हस्ताद्भांडस्थपतनेन ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ यावन्तौ गोलोके गोपाः संतिते वांगृहे एकैका कामधेनुर्भवति ती
च्छयावभूवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ दीपान्वितेति ॥ दीपान्विता आश्विनकृष्णामावास्या तस्याः परदिने इत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रणवादिर्मंत्रः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ गवां बंधनस्तंभे इत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ वाराहे कल्पे ॥ चिंतिताश्चिता युक्ताः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सुरस्य सुरसमूहस्य ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके नवमस्कंधे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ राधायाश्चैव दुर्गाया विधानं सकलार्थदम् ॥ समासतः प्रोच्यतेऽत्र शतश्लोकैरतः परम् ॥

ध्यानं यजुर्वेदगीतं तस्याः पूजा च सर्वतः ॥ ऋद्धिदा वृद्धिदा चैव मुक्तिदा सर्वकामदा ॥ १७ ॥ लक्ष्मीस्वरूपां परमाराधां सहचरीं पराम् ॥ गवामधिष्ठातृदेवीं
गवामाद्यां गवां प्रसूम् ॥ १८ ॥ पवित्ररूपां पूतां च भक्तानां सर्वकामदाम् ॥ यया पूतं सर्वविश्वं तां देवीं सुरभिं भजे ॥ १९ ॥ घटे वाधे नु शिरसि बंधस्तं भगवा
मपि ॥ शालग्रामे जलाग्रौ वा सुरभिं पूजयेद्विजः ॥ २० ॥ दीपान्विता परदिने पूर्वाह्णे भक्तिसंयुतः ॥ यः पूजयेच्च सुरभिं स च पूज्यो भवेद्भुवि ॥ २१ ॥ एक
दा त्रिषु लोकेषु वाराहे विष्णुमायया ॥ क्षीरं जहार सुरभिश्चिंतिताश्च सुरादयः ॥ २२ ॥ ते गत्वा ब्रह्मलोके च ब्रह्माणं तुष्टुवुस्तदा ॥ तदा ज्ञया च सुरभिं तुष्टावपा
कशासनः ॥ २३ ॥ पुरंदर उवाच ॥ नमो देव्यै महादेव्यै सुरभ्यै च नमो नमः ॥ गवां बीजस्वरूपायै नमस्ते जगदंबिके ॥ २४ ॥ नमो राधाप्रियायै च पद्मां
शायै नमो नमः ॥ नमः कृष्णप्रियायै च गवां मात्रे नमो नमः ॥ २५ ॥ कल्पवृक्षस्वरूपायै सर्वपांसततं परे ॥ क्षीरदायै धनदायै बुद्धिदायै नमो नमः ॥ २६ ॥
शुभायै च सुभद्रायै गोप्रदायै नमो नमः ॥ यशोदायै कीर्तिदायै धर्मदायै नमो नमः ॥ २७ ॥ स्तोत्रश्रवणमात्रेण तुष्टा हृष्टा जगत्प्रसूः ॥ आविर्भवतत्रैव ब्रह्म
लोके सनातनी ॥ २८ ॥ महेंद्राय वरंदत्त्वा वांछितं चापि दुर्लभम् ॥ जगाम सा च गोलोकं ययुर्देवादयो गृहम् ॥ २९ ॥ बभूव विश्वं सहसा दुग्धपूर्णच नारद ॥
दुग्धं घृतं ततो यज्ञस्ततः प्रीतिः सुरस्य च ॥ ३० ॥ इदं स्तोत्रं महापुण्यं भक्तियुक्तश्च यः पठेत् ॥ स गोमान् धनवांश्चैव कीर्तिमान् पुत्रवांस्तथा ॥ ३१ ॥ स
स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ॥ इह लोके सुखं भुक्त्वा यात्यंते कृष्णमंदिरे ॥ ३२ ॥ सुचिरं निवसेत्तत्र करोति कृष्णसेवनम् ॥ न पुनर्भवनंतत्र ब्रह्मपुत्रो भ
वेत्ततः ॥ ३३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते नवमस्कंधे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ श्रुतं सर्वमुपाख्यानं प्रकृतीनां यथा तथ
म् ॥ यच्छ्रुत्वा मुच्यते जंतुर्जन्मसंसारबंधनात् ॥ १ ॥ अधुना श्रोतुमिच्छामि रहस्यं वेदगोपितम् ॥ राधायाश्चैव दुर्गाया विधानं श्रुतिचोदितम् ॥ २ ॥
महिमा वर्णितोऽतीव भवता परयोर्द्वयोः ॥ श्रुत्वा तंतद्रतं चेतो न कस्य स्यान्मुनीश्वर ॥ ३ ॥ ययो रंशो जगत्सर्वयन्नियम्यं चराचरम् ॥ ययो र्भक्त्या भवेन्मुक्ति
स्तद्विधानं वदाऽधुना ॥ ४ ॥ नारायण उवाच ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि रहस्यं श्रुतिनोदितम् ॥ यन्न कस्यापि चाऽऽख्यातं सारात्सारं परात्परम् ॥ ५ ॥

॥ १ ॥ अत्र नवमस्कंधे तृतीयाध्याये दुर्गायाश्चैव राधाया विस्तीर्णं चरितं महत् ॥ तद्वत्पश्चात्प्रवक्ष्यामि संक्षेपक्रमतः ॥ शृण्वित्युक्तं तत्पृच्छति नारदः ॥ श्रुतं सर्वमिति ॥ १ ॥ २ ॥ महिमा तु तयोर्वर्णित एवेति न स पृच्छ
ति इत्याह महिमेति ॥ परयो राधादुर्गयोस्तं महिमानम् ॥ ३ ॥ ययो राधादुर्गयोः जगत्सर्वपूर्वां क्रीत्यां शोभतीत्यर्थः ॥ विधानं मंत्रानुष्ठानप्रकाररूपम् ॥ ४ ॥ ५ ॥

मूलप्रकृतिरूपिण्याः परसंविदोभुवनेश्वर्याः सकाशाज्जगदुद्भवेसतिसमष्टिव्यष्टिप्राणानामधिदैवतं राधाशक्तिरूपं तथा समष्टिव्यष्टिबुद्धीनामधिदैवतं दुर्गरूपमिति शक्तियुग्मं प्रादुर्भूतमिति पूर्वकथास्मारि
ता ॥ ६॥ ७ ॥ यतएतच्छक्तियुग्मेप्राणबुद्धयधिदैवतंततः सर्वनियंतृभवतीत्याह तदधीनमिति ॥ मोक्षोहीति ॥ बुद्धिप्राणसंयमनाधीनौ हि योगविचारौ तदधीनस्तु मोक्षस्तथाचबुद्धिप्राणाधिदेवताप्रसा
दमंतरासदुर्लभएवेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ एतस्यमंत्रस्यादौ मायाबीजं दत्त्वामंत्रोजसव्यइत्याह मायाबीजेति ॥ हीं श्रीराधायै स्वाहेति मंत्रः ॥ ११ ॥ १२ ॥ कृष्णायाऽऽकाशवाचामूलदेव्यैवोपदे

श्रुत्वापरस्मै नोवाच्यं यतोऽतीवरहस्यकम् ॥ मूलप्रकृतिरूपिण्याः संविदो जगदुद्भवे ॥ ६ ॥ प्रादुर्भूतं शक्तियुग्मं प्राणबुद्धयधिदैवतम् ॥ जीवानां चैव सर्वेषां
नियंतृप्रेरकंसदा ॥ ७ ॥ तदधीनं जगत्सर्वविराडादिचराचरम् ॥ यावत्तयोः प्रसादो न तावन्मोक्षो हि दुर्लभः ॥ ८ ॥ ततस्तयोः प्रसादार्थं नित्यं सेवेत तद्व्य
म् ॥ तत्रादौ राधिकामंत्रं शृणु नारदभक्तितः ॥ ९ ॥ ब्रह्मविष्णवादिभिर्नित्यं सेवितो यः परात्परः ॥ श्रीराधेति चतुर्थ्यंतं वहेर्जाया ततः परम् ॥ १० ॥ षड
क्षरोमहामंत्रो धर्माद्यर्थप्रकाशकः ॥ मायाबीजादिकश्चायं वांछाचितामणिः स्मृतः ॥ ११ ॥ वक्रकोटिसहस्रैस्तु जिह्वाकोटिशतैरपि ॥ एतन्मंत्रस्य माहा
त्म्यं वर्णितुं नैव शक्यते ॥ १२ ॥ जग्राह प्रथमे मंत्रं श्रीकृष्णो भक्तितत्परः ॥ उपदेशान्मूलदेव्या गोलोके रासमंडले ॥ १३ ॥ विष्णुस्तेनोपदिष्टस्तु तेन ब्रह्मा
विराट् तथा ॥ तेन धर्मस्तेन चाऽहमित्येवाहिपरंपरा ॥ १४ ॥ अहं जपामितं मंत्रं तेनाऽहमृषिरीरितः ॥ ब्रह्माद्याः सकला देवानि नित्यं ध्यायंति तां मुदा ॥
॥ १५ ॥ कृष्णार्चायां नाधिकारो यतो राधार्चनं विना ॥ वैष्णवैः सकलैस्तस्मात्कर्तव्यं राधिकार्चनम् ॥ १६ ॥ कृष्णप्राणाधिदेवी सा तदधीनो विभु
र्यतः ॥ रासेश्वरी तस्य नित्यं तया हीनो न तिष्ठति ॥ १७ ॥ राधोतिसकलान् कामांस्तस्माद्राधेति कीर्तिता ॥ अत्रोक्तानां मन्त्रानां च ऋषिरस्म्यहमेव च ॥
॥ १८ ॥ छंदश्च देवी गायत्री देवताऽत्र चराधिका ॥ तारो बीजं शक्तिबीजं शक्तिस्तु परिकीर्तिता ॥ १९ ॥ मूलावृत्त्या षडंगानि कर्तव्यानीतरत्र च ॥ अथ ध्यायेन्म
हादेवी राधिकां रासनायिकाम् ॥ २० ॥ पूर्वोक्तरीत्या तु मुने सामवेदे विगीतया ॥ श्वेतचंपकवर्णाभां शरदिंदुसमाननाम् ॥ २१ ॥ कोटिचंद्रप्रतीकां शंशरदंभोजलो
चनाम् ॥ विवाधरां पृथुश्रोणीकां चीयुतनितं विनीम् ॥ २२ ॥ कुंदपंकिसमाना भदंतपंक्तिविराजिताम् ॥ क्षौमां वरपरीधानां वह्निशुद्धां शुक्रान्विताम् ॥ २३ ॥

शः कृतइत्याह उपदेशादिति ॥ १३ ॥ तेनेत्यत्रोपदिष्टइत्यस्यानुवृत्तिः ॥ १४ ॥ अहमितिनारायणोक्तिः ॥ १५ ॥ राधामंत्रोपासनाया आवश्यकत्वमाह कृष्णार्चायां पूजायामित्यर्थः ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ राधापदव्युत्पत्तिमाह राधोतीति ॥ साधयतीत्यर्थः ॥ अत्रोक्तानामिति ॥ दुर्गामंत्रव्यतिरिक्तयेऽस्मिन्नवमस्कंधे मंत्रा उक्तास्तेषां सर्वेषामहमेव नारायणारूपो ऋषिरित्यर्थः ॥ १८ ॥ अत्रचराधिके
ति ॥ अत्रैव राधामंत्रे राधादेवता अन्यमंत्रेषु तु राधादेवता उक्ता सैव ग्राह्येत्यर्थः ॥ तारो बीजमिति ॥ सर्वमंत्रेषु नारायण ऋषिः ॥ देवी गायत्री छंदः ॥ प्रणवो बीजम् ॥ भुवनेश्वरी शक्तिरित्यर्थः ॥ १९ ॥
सर्वमंत्रेषु षडंगमाह मूलावृत्त्येति ॥ मूलमंत्रस्य षडवारमावृत्त्या षडंगइत्यर्थः ॥ २० ॥ विगीतया कथितया रीत्येत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तत्रैवयंत्रे एव स्नानशालां तां भावयित्वा तस्यां शालायां नयेदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ वाससी प्रथमं दत्त्वा ततो नानालंकारान्दत्त्वा चंदनं दद्यादित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
 ईषद्वास्य प्रसन्नास्यां करिकुंभयुगस्तनीम् ॥ सदा द्वादशवर्षीयारत्नभूषणभूषिताम् ॥ २४ ॥ शृंगारसिंधुलहरीभक्तानुग्रहकातराम् ॥ मल्लिकामालतीमा
 लकेशपाशविराजिताम् ॥ २५ ॥ सुकुमारांगलतिकां रासमंडलमध्यगाम् ॥ वराभयकरां शांतां शश्वत्सुस्थिरयौवनाम् ॥ २६ ॥ रत्नसिंहासनासीनां
 गोपीमंडलनायिकाम् ॥ कृष्णप्राणाधिकविदेवो धितां परमेश्वरीम् ॥ २७ ॥ एवं ध्यात्वा ततो बाह्येशालग्रामे घटेऽथवा ॥ यंत्रे वाऽष्टदले देवीं पूजयेत्तु विधान
 तः ॥ २८ ॥ आवाह्ये देवीं तत्पश्चादासनादिप्रदीयताम् ॥ मूलमंत्रं समुच्चार्य चाऽऽसनादीनि कल्पयेत् ॥ २९ ॥ पाद्यं तु पादयोर्दद्यान्मस्तकेऽर्घ्यं समीरि
 तम् ॥ मुखे त्वाचमनीयं स्यात्त्रिवारं मूलविद्यया ॥ ३० ॥ मधुपर्कं ततो दद्यादेकां गां च पयस्विनीम् ॥ ततो नयेत्स्नानशालां तां च तत्रैव भावयेत् ॥ ३१ ॥
 अभ्यंगादिस्नानविधिकल्पयित्वाऽथ वाससी ॥ ततश्च चंदनं दद्यान्नानालंकारपूर्वकम् ॥ ३२ ॥ पुष्पमाला बहुविधास्तु लसीमंजरीयुताः ॥ पारिजातप्रसू
 नानि शतपत्रादिकानि च ॥ ३३ ॥ ततः कुर्यात्पवित्रं तत्परिवारार्चनं विभोः ॥ अग्नीशासुरवायव्यमध्ये दिक्ष्वंगपूजनम् ॥ ३४ ॥ कृत्वा पश्चादष्टदले दक्षि
 णावर्ततोऽग्रतः ॥ मालावतीमग्रदले वह्निकोणे च माधवीम् ॥ ३५ ॥ रत्नमालां दक्षिणे च नैऋत्येतु सुशीलकाम् ॥ पश्चादलेशशिकलां पूजयेन्मतिमात्ररः
 ॥ ३६ ॥ मारुते पारिजातां चाप्युत्तरे च परावतीम् ॥ ईशानकोणे संपूज्या सुंदरी प्रियकारिणी ॥ ३७ ॥ ब्राह्म्यादयस्तु तद्बाह्येषां शालांस्तु भूपुरे ॥
 वज्रादिकान्यायुधानि देवीमिथं प्रपूजयेत् ॥ ३८ ॥ ततो देवीं सावरणां गंधाद्यैरुपचारकैः ॥ राजोपचारसहितैः पूजयेन्मतिमात्ररः ॥ ३९ ॥ ततस्तु वी
 तदेवेशीं स्तोत्रैर्नामसहस्रकैः ॥ सहस्रसंख्यं च जपं नित्यं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ४० ॥ य एवं पूजयेद्देवीं राधां रमेश्वरीं पराम् ॥ स भवेद्विष्णुतुल्यस्तु गोलोकं या
 तिसंततम् ॥ ४१ ॥ यः कार्तिक्यां पौर्णमास्यां राधाजन्मोत्सवं बुधः ॥ कुरुते तस्य सा त्रिध्यां दद्याद्वासेश्वरीं पराम् ॥ ४२ ॥ केनचित्कारणेनैव राधावृंदावने
 वने ॥ वृषभानुसुता जाता गोलोकस्थायिनी सदा ॥ ४३ ॥ अत्रोक्तानां तु मंत्राणां वर्णसंख्याविधानतः ॥ पुरश्चरणकर्मांस्तदंशं होममाचरेत् ॥ ४४ ॥
 तिलैस्त्रिस्वादुसंयुक्तैर्जुहुयाद्भक्तिभावतः ॥ ॥ नारद उवाच ॥ स्तोत्रं वदमुने सम्यक् येन देवी प्रसीदति ॥ ४५ ॥ नारायण उवाच ॥ नमस्ते परमे
 शानि रासमंडलवासिनि ॥ रासेश्वरि नमस्तेऽस्तु कृष्णप्राणाधिकप्रिये ॥ ४६ ॥

॥ ३४ ॥ ततोऽष्टदलेषु देव्यग्रस्थितपत्रमारभ्य दक्षिणावर्तक्रमेण मालावत्याद्यष्टशक्तीः पूजयेदित्यर्थः ॥ वह्निकोणे इति ॥ नाऽत्र वह्निकोणः प्रसिद्धो ग्राह्यः ॥ प्रादक्षिण्ये त्यनेन विरोधापत्तेः ॥ किंतु पूज्यपूजकयोर्मध्ये प्राचीत्यनेनोक्तक्रमेणैवेति बोध्यम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अत्रोक्तानां सर्वमंत्राणामित्यर्थः ॥ ४४ ॥ त्रिस्वादुसंयुक्तैः पयोमधुघृतं चेतिसमं त्रिमधुरं स्मृतमितिवचनोक्तैर्घृतमधुपयोमिश्रितैस्तिलैर्जुहुयादित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ शंभुवनिताभुवनेश्वरीबीजम् ॥ ५७ ॥ चामुंडायैविच्चेइतिस्वरूपग्रहणम् ॥ ५८ ॥ अस्यमंत्रस्यऋ
त्रयंबीजत्रयंशक्तित्रयंचास्तीत्याह ब्रह्मविष्णुमहेशानांइति ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ स्तनयोरिति ॥ बीजत्रयंदक्षिणस्तने ॥ शक्तित्रयंवामस्तने ॥ ६२ ॥ चतुर्भिश्चामुंडायैइत्यक्षरचतुष्टयेन
नमस्त्रैलोक्यजननिप्रसीदकरुणार्णवे ॥ ब्रह्मविष्णवादिभिर्देवैर्वंद्यमानपदांबुजे ॥ ४७ ॥ नमःसरस्वतीरूपेनमःसावित्रिशंकरि ॥ गंगापद्मावतीरू
चंडिके ॥ ४८ ॥ नमस्तेतुलसीरूपेनमोलक्ष्मीस्वरूपिणि ॥ नमोदुर्गेभगवतिनमस्तेसर्वरूपिणि ॥ ४९ ॥ मूलप्रकृतिरूपांत्वांभजामःकरुणा
सागरादस्मानुद्धरांवदयांकुरु ॥ ५० ॥ इदंस्तोत्रंत्रिसंध्यंयःपठेद्वाधांस्मरन्नरः ॥ नतस्यदुर्लभंकिंचित्कदाचिच्चभविष्यति ॥ ५१ ॥ देहांतेचवसेन्नित्यं
रासमंडले ॥ इदंरहस्यंपरमंनचाऽऽख्येयंतुकस्यचित् ॥ ५२ ॥ अधुनाशृणुविप्रेन्द्रदुर्गादेव्याविधानकम् ॥ यस्याःस्मरणमात्रेणपलायंतेमहापदः ॥ ५३ ॥ ए
नानभजतेयोहितादृशनास्त्येवकुत्रचित् ॥ सर्वोपास्यासर्वमाताशैवीशक्तिर्महादुता ॥ ५४ ॥ सर्वबुद्धयधिदेवीयमंतार्यामिस्वरूपिणी ॥ दुर्गसंकटहंत्रीतिदुर्गे
तिप्रथिताभुवि ॥ ५५ ॥ वैष्णवानांचशैवानामुपास्येयंचनित्यशः ॥ मूलप्रकृतिरूपासासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥ ५६ ॥ तस्यानवाक्षरंमंत्रंवक्ष्येमंत्रोत्तमोत्त
मम् ॥ वाग्भवंशंभुवनिताकामबीजंततःपरम् ॥ ५७ ॥ चामुंडायैपदंपश्चाद्विच्चेइत्यक्षरद्वयम् ॥ नवाक्षरोमनुःप्रोक्तोभजतांकल्पपादपः ॥ ५८ ॥ ब्रह्मवि
ष्णुमहेशानांऋषयोऽस्यप्रकीर्तिताः ॥ छंदांस्युक्तानिसततंगायत्र्युष्णिगनुष्टुभः ॥ ५९ ॥ महाकालीमहालक्ष्मीःसरस्वत्यपिदेवता ॥ स्याद्रक्तदंतिकाबीजंदु
र्गाचभ्रामरीतथा ॥ ६० ॥ नंदाशाकंभरीदेव्यौभीमाचशक्तयःस्मृताः ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषुविनियोगउदाहृतः ॥ ६१ ॥ ऋषिच्छंदोदैवतानिमौलौवक्रेहृदिन्य
सेत् ॥ स्तनयोःशक्तिबीजानिन्यसेत्सर्वार्थसिद्धये ॥ ६२ ॥ बीजत्रयैश्चतुर्भिश्चद्राभ्यांसर्वेणचैवहि ॥ पडंगानिमनोःकुर्याज्जातियुक्तानिदेशिकः ॥ ६३ ॥ शि
खायांलोचनद्वंद्वश्रुतिनासाननेषुच ॥ गुदेन्यसेन्मंत्रवर्णान्सर्वेणव्यापकंचरेत् ॥ ६४ ॥ खड्गचक्रगदाबाणचापानिपरिवंतथा ॥ शूलंभुशुंडींचशिरःशंखंसंद
धतीकरैः ॥ ६५ ॥ महाकालींत्रिनयनानानाभूषणभूषिताम् ॥ नीलांजनसमप्रख्यांदशपादाननांभजे ॥ ६६ ॥ मधुकैटभनाशार्थ्यांतुष्टावांबुजासनः ॥ एवं
ध्यायेन्महाकालीकामबीजस्वरूपिणीम् ॥ ६७ ॥ अक्षमालांचपरशुंगदेषुकुलिशानिच ॥ पद्मंधनुष्कुंडिकांचदंडंशक्तिमसितथा ॥ ६८ ॥ चर्मांबुजंत
थावंटांसुरापात्रंचशूलकम् ॥ पाशंसुदर्शनंचैवदधतीमरुणप्रभाम् ॥ ६९ ॥

इत्यक्षरद्वयेन ॥ सर्वेणसर्वमंत्रेण ॥ जातियुक्तानिनमःस्वाहावपट्टंवौषट्कट्पदयुक्तानीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ वर्णन्यासमाह शिखायांलोचनेति ॥ लोचनद्वयंश्रुतिद्वयं नासाद्वयंचदक्षवामभेदेनसर्वेण
सर्वमंत्रेण ॥ ६४ ॥ ध्यानमाह खड्गेति ॥ ६५ ॥ दशपादांदशाननांचेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ कामबीजस्वरूपिणींनवार्णमंत्रांतर्गतकामबीजदेवतारूपिणीमित्यर्थः ॥ वाच्यवाचकयोरभेदात्कामबीजस्वरू
पत्वम् ॥ ६७ ॥ महालक्ष्मीध्यानमाह अक्षमालांचेति ॥ ६८ ॥ मायाविजयं ॥ ६९ ॥ त्रांतुर्गतमायाबीजदेवतामित्यर्थः ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ महासरस्वतीध्यानमाह वंटाशूलेति ॥ ७१ ॥ वाणीबीजस्वरूपि

रूपानेचमयास्पष्टीकृतस्ततएवाऽवधार्यः ॥ यंत्रमाह यंत्रमस्याइति ॥ यंत्रत्रिकोणमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ जयादिशक्तीति ॥ जयायैनमः ॥ विजयायैनमः ॥ अजितायैनमः ॥ अपराजितायैनमः ॥ सित्यायैनमः ॥ विलासिन्यायैनमः ॥ दोग्ध्यायैनमः ॥ अवोरायैनमः ॥ मंगलायैनमः ॥ इत्येताः पीठशक्त्योनवमस्कंधोक्तसर्वदेवतानांबोध्याः ॥ पीठेऽनुक्तेशक्तिपीठमितिसामान्यपरिभाषोक्तत्वात् ॥ ७५ ॥ आवरणदेवताआह पूर्वकोणेइति ॥ देव्यग्रकोणेइत्यर्थः ॥ सरस्वतीसहितायब्रह्मणेनमःइतिप्रयोगः ॥ एवमन्यत्रबोधयम् ॥ ७६ ॥ उत्तरतोदक्षिणदेशेवामेवामभागे ॥ तदुक्तम् ॥ वाम

रक्तांबुजासनगतामायाबीजस्वरूपिणीम् ॥ महालक्ष्मींभजेदेवंमहिषासुरमर्दिनीम् ॥ ७० ॥ वंटाशूलेहलंशंखंमुसलंचसुदर्शनम् ॥ धनुर्वाणानहस्तपद्मेर्दधानांकुंदसन्निभाम् ॥ ७१ ॥ शुभादिदैत्यसंहर्त्रीवाणीबीजस्वरूपिणीम् ॥ महासरस्वतीध्यायेत्सच्चिदानंदविग्रहाम् ॥ ७२ ॥ यंत्रमस्याः शृणुप्राज्ञयसंषट्कोणसंयुतम् ॥ ततोऽष्टदलपद्मंचचतुर्विंशतिपत्रकम् ॥ ७३ ॥ भृगृहेणसमायुक्तंयंत्रमेवंविचितयेत् ॥ शालग्रामेघटेवाऽपियंत्रेवाप्रतिमासुवा ॥ ७४ ॥ बाणलिङ्गेऽथवासुरैर्यजेद्देवीमनन्यधीः ॥ जयादिशक्तिसंयुक्तेपीठेदेवींप्रपूजयेत् ॥ ७५ ॥ पूर्वकोणेशरस्वत्यासहितंपद्मजंयजेत् ॥ श्रियासहस्रितत्रनेत्रैकोणकेयजेत् ॥ ७६ ॥ पार्वत्यासहितंशंभुवायुकोणसमर्चयेत् ॥ देव्याउत्तरतः पूज्यः सिंहोवामेमहासुरम् ॥ ७७ ॥ महिषंपूजयेदंतपट्टकोणेषुयजेत्क्रमात् ॥ नंदजंरक्तदंतांचतथाशाकंभरींशिवाम् ॥ ७८ ॥ दुर्गाभीमांभ्रामरींचततोवसुदलेषुच ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरींचैवकौमारींचैवैष्णवींचतथा ॥ ७९ ॥ वाराहीनारसिंहींचऐर्द्रींचामुंडकांतथा ॥ पूजयेच्चततः पश्चात्तत्त्वपत्रेषुपूर्वतः ॥ ८० ॥ विष्णुमायांचेतनांचबुद्धिनिद्रांक्षुधांतथा ॥ छायाशक्तिंपरांतृष्णांशांतिंजातिंचलजया ॥ ८१ ॥ शांतिंश्रद्धांकीर्तिंलक्ष्म्यौधृतिंवृत्तिंश्रुतिंस्मृतिम् ॥ दयांतुष्टिततः पुष्टिमातृभ्रांतीइतिक्रमात् ॥ ८२ ॥ ततोभूपुरकोणेषुगणेशंक्षेत्रपालकम् ॥ वटुकंयोगिनींश्चापिपूजयेन्मतिमात्ररः ॥ ८३ ॥ इंद्राद्यानपितद्वाह्येवत्राद्यायुधसंयुतान् ॥ पूजयेदनयारीत्यादेवींसावरणांततः ॥ ८४ ॥ राजोपचारान्विविधान्दद्यादंवाप्रतुष्टये ॥ ततो जपेन्नवार्णचमंत्रमंत्रार्थपूर्वकम् ॥ ८५ ॥

भागेततोदेव्याश्चित्रशीर्षमहासुरम् ॥ पूजयेन्महिषंयैनप्रांसंसायुज्यमीशयेति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वसुदलेषु ॥ ७९ ॥ तत्त्वपत्रेषुचतुर्विंशतिपत्रेषुपूर्वतोदेव्यग्रपत्रमारभ्य ॥ ८० ॥ ८१ ॥ मस्तपेरमेतद्वाह्येभूपुरे ॥ ८४ ॥ मंत्रार्थपूर्वकमिति ॥ अयमत्रमंत्रार्थः ॥ मंत्रेबीजत्रयंक्रमेणमहासरस्वतीमहालक्ष्मीमहाकालीनांवाचकंविज्ञेइत्यत्राऽपिवित्तुचइतिपदत्रयंक्रमेणचित्तदानंदानांतंबीजत्रयस्थक्रमेणविशेषणम् ॥ चामुंडापदंब्रह्मविद्यावाचकम् ॥ तादर्थ्यंचतुर्थीअनुसंदध्महेइतिशेषः ॥ तथाचायमर्थः ॥ हेचिद्रूपिणिमहासरस्वतिहेसद्रूपिणिमहालक्ष्मिहेआनंदपुष्टशक्तीः पूजयेदित्वांचामुंडायेब्रह्मविद्याप्राप्त्यर्थंअनुसंदध्महेध्यायामइत्यर्थः ॥ तदर्थसंग्रहः ॥ महासरस्वतिचित्तेमहालक्ष्मिसदात्मिके ॥ महाकाल्यानंदरूपेत्वत्त्वज्ञानसिद्धये ॥ अनुसंदध्महेदेवि ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति अर्थचार्थः सप्तशतीगुप्तवतीटीकायांपदव्युत्पत्तिप्रदर्शनपूर्वकंभास्कराचार्यैः प्रदर्शितस्ततएवाऽवधार्यः ॥ ८५ ॥

॥ ७० ॥ महासस्वतीध्यानमाह घंटाशूलेति ॥ ७१ ॥ वाणीबीजस्वरूपि
रुपानेचमयास्पष्टीकृतस्ततएवाऽवधार्यः ॥ यंत्रमाह यंत्रमस्याइति ॥ त्र्यंशत्रिकाणामत्ययः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ जयादिशक्तीति ॥ जयायैनमः ॥ विजयायैनमः ॥ अजितायैनमः ॥ अपराजितायै
नमः ॥ नित्यायैनमः
त ॥ ७५ ॥ आवरणदे

रक्तांबुजासन

पद्मेर्दधानां

ज्ञान्यसंपट्णसयुतम्

॥ ७४ ॥ वाणलिगेऽथवासु

हहरितत्रनैर्ऋतेकोणकेयजेत्

कोणेषुयजेत्क्रमात् ॥ नंदजार्

॥ ७९ ॥ वाराहीनारसिंहीचणै

क्तिपरांतृष्णांशांतिजातिचलज

तोभूपुरकोणेषुगणेशंक्षेत्रपालक

सावरणांततः ॥ ८४ ॥ राजोपचार

भागवते नवमस्कंधः समाप्तः ॥

भागेततोदेव्याश्चित्रशीर्षमहासुरम् ॥ पूजयेन्मा

तद्वाहोभूपुरे ॥ ८४ ॥ मंत्रार्थपूर्वकमिति ॥ अय

नांतबीजत्रयस्यक्रमेणविशेषणम् ॥ चामुंडापदं ब्रह्म

स्वांचामुंडायै ब्रह्मविद्याप्राप्त्यर्थं अनुसंदधमहेध्यायामइत्य

इति अयंचार्थः सप्तशतीगुप्तवतीटीकायांपदव्युत्पत्तिप्रदर्शनपूर्व

रागभवबीजदेवताभित्यर्थः ॥ ७२ ॥ एतासां देवतानां ध्यानविशेषस्तु सप्तशतीरहस्यत्रयेऽस्ति तद्व्या
जितेन शक्तिपीठमिति सामान्यपरिभाषोक्तत्वा
नेवामभागे ॥ तदुक्तम् ॥ वाम

धनुर्बाणानुहस्त

मस्याः शृणुप्रा

ताप्रतिमासुवा

॥ श्रियास

पूजयेदंतेपट्

वैष्णवीं तथा

या ॥ छायाश

मात् ॥ ८२ ॥ त

देवयारीत्यादेवीं

तुर्विंशत

पत्रमारभ्य ॥ ८० ॥ ८१ नमस्ते परमे

लानां वाचकं विच्छेदित्यत्राऽपि वित्तचइति पदत्रयं क्रमेण चित्तदानं द

॥ तथाचायमर्थः ॥ हेचिद्रूपिणि महासरस्वति हे सद्रूपिणि महालक्ष्मि हे आनंद

तमहालक्ष्मिसदात्मिके ॥ महाकाल्यानंदरूपे तत्त्वज्ञानसिद्धये ॥ अनुसंदधमहेदेविद्विष्टशक्तीः पूजयेदि

एवाऽवधार्यः ॥ ८५ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४६ ॥